CARTEA I-A A LUI SAMUEL.

CAPUL I.

Istoria Anei. Nascerea luĭ Samuel.

Fost'aŭ un om din Ramataim Tzofim, din muntele luĭ Efraim, 1
a căruia nume *era* Elcana, fiĭul luĭ Ierocham, fiĭul luĭ E-
lihu, fiĭul luĭ Tochu, fiĭul luĭ Tzuf, un Efraitean, și el *avea* duoe 2
femeĭ, numele uneĭa *era* Chana, și numele celeĭ-l-alte Peninna.
Peninna avea copiĭ, ĭară Chana nu avea copiĭ.
Și acel om se suĭa din cetatea sa din an în an, spre a se 3
închina și spre a sacrifica luĭ Iehova Țebaot în Șilo, și acolo *eraŭ*
ambiĭ fiĭ a luĭ Elie, Chofni și Pinchas, preuțĭ a luĭ Iehova. Și în 4
ḑioa în care Elcana sacrifica, el da femeeĭ sale Peninna, și la toțĭ
fiiĭ și fetele eĭ părțĭ. Dară Chaneĭ el ĭĭ da o parte înduoită, fiind- 5
că ĭubea pre Chana. Cu tóte aceste Iehova aŭ închis pântecele eĭ.
Și rivala eĭ o înpungé fórte tare, spre a o întrista, că Iehova aŭ 6
închis pântecele eĭ. Și așa se întâmpla în fie-care an, de câte-orĭ 7
ea se suĭa la casa luĭ Iehova, ast-feliŭ o întrista, și ea plângea
și nu mânca. Și Elcana barbatul eĭ, ḑicea cătră dânsa: Chana, 8
pentru ce plângĭ? de ce nu mânâncĭ? și pentru ce *e* întristată ini-
ma ta? nu *sum* eŭ maĭ bun ție de cât ḑece fiĭ? Și Chana se scu- 9
lă, după ce ĭĭ mâncară și băură în Șilo, (și Elie preutul ședea pe 10
scaun, lângă unul din ușoriĭ templuluĭ luĭ Iehova). Ea înse *era* cu
sufletul amărât, se ruga luĭ Iehova, și plângea, și făcu un vot și
ḑise: Iehova Tzebaot, dacă căutând veĭ căuta spre întristarea ser- 11
veĭ tale, și dacă îțĭ veĭ aduce aminte de mine, și nu veĭ uĭta pre
serva ta, și dacă veĭ da serveĭ tale un copil mascul, eŭ îl voiŭ
afierosi luĭ Iehova, pentru tóte ḑilele viețeĭ luĭ, și briciul nu se va
sui pre capul luĭ.
Și aŭ fost pe când ea continua ruga eĭ înaintea luĭ Iehova, 12
Elie luă sama la gura eĭ. Chana înse vorbea întru inima eĭ, nu- 13
maĭ buzele eĭ se mișcaŭ, ĭară vócea eĭ nu se auḑia. Elie decĭ o
credea a fi bată. Și Elie ḑise cătră dânsa: Pănă când veĭ fi bată? 14
Dute de te treḑesce! Atunce Chana respunse și ḑise: Nu, Dom- 15

nul meŭ, femee cu sufletul întristat *sum* eŭ, vin și siceră nu am
16 băut, înse aŭ revărsat sufletul meŭ înaintea luĭ Iehova. Nu lua pe
serva ta pentru o femee de nimica, căcĭ din mulțimea medităreĭ
17 mele și a întristăreĭ mele am vorbit pănă acum. Elie respunse și
ḑise: Mergĭ în pace, și Dumneḑeul luĭ Israel se împlinească cererea
18 ta, pre care tu aĭ făcut luĭ. Și ea ḑise: Fie ca serva ta se afle
char în ochiĭ têĭ! Apoĭ femeea se duse în drumul eĭ, și ea mânca,
și fața eĭ nu era maĭ mult *tristă.*
19 Și iĭ se sculară desdiminéță, se prosternură înaintea luĭ Ie-
20 hova, se înturnară și veniră la casa lor în Ramata. Și Elcana cu-
noscu pre Chana femeea luĭ, și Iehova îșĭ aduse aminte de ea, și
aŭ născut un fiŭ, și chĭamă numele luĭ Samuel: căcĭ de la Iehova
l'am cerut pre el.
21 Și barbatul Elcana se suі și tótă casa luĭ, ca să sacrifice luĭ
22 Iehova sacrificiul anual și votul seŭ. Chana înse nu se suі, căcĭ
ḑise barbatuluĭ eĭ: îndată ce pruncul va fi înțercat, îl voiŭ aduce,
ca să fie înfățoșat înaintea luĭ Iehova, și se remâne acolo pentru
23 tot-dé-una. Și Elcana barbatul eĭ 'ĭ-aŭ ḑis: Fă ceea ce *este* bun
în ochiĭ têĭ, rămanĭ ponă ce'l veĭ fi înțercat. Fie numaĭ ca Iehova
să îndeplinească cuvêntul seŭ! Și femeea remasă și da lapte fiĭuluĭ
eĭ, ponă ce'l înțercă.
24 Ea decĭ îl aduse împreună cu dânsa, după ce'l înțercă, cu
treĭ taurĭ, o efă de farină și un foiŭ de vin, și ea îl aduse în ca-
25 sa luĭ Iehova în Șilo, deși pruncul *era încă* tenăr. După acestea
26 junghiară un taur, și aduseră pruncul la Elie. Și ea ḑise: O
27 Domnul meŭ! trăească sufletul têŭ. Domnul meŭ, eŭ *sum* femeea
28 ce aŭ stat aicea înaintea ta, spre a se ruga luĭ Iehova. Pentru a-
cest prunc m'am rugat, și Iehova me-aŭ îndeplinit cererea ce'ĭ
am făcut.

CAPUL II.

Cântarea Chaneĭ. Pedeapsa purtăreĭ criminale a fiilor luĭ Elie și a slăbăciuneĭ părinteluĭ lor.

1 Și Chana se rugă și ḑise:
Inima mea s'aŭ veselit întru Iehova,
Cornul meŭ s'aŭ înălțat întru Iehova,
Gura me s'aŭ deschis contra inimicilor meĭ,
Pentru că m'am bucurat de ajutorul têŭ,
2 Nimene nu este sfânt ca Iehova,
Căcĭ nu este altul afară de tine,
Și nu este stâncă ca Dumneḑeul nostru,

Nu grâiţĭ înalte întru covârşire, 3
Nicĭ cuvinte îndrăsneţe se easă din gura vóstră
Căcĭ un Dumneḑeŭ atot sciutoriŭ este Iehova,
Şi de el faptele se cumpenesc.
Arcul eroilor s'aŭ sfărmat, 4
Şi ceĭ slabĭ s'aŭ încins cu putere.
Ceĭ sătuĭ s'aŭ năimit pentru pâne, 5
Şi ceĭ ce *eraŭ* flămânḑĭ aŭ încetat;
Chĭar cea stearpă aŭ născut şepte,
Şi ceea ce avea fiĭ mulţĭ aŭ slăbit.
Iehova omóră şi învie, 6
Cobóră în iad şi scóte afară,
Iehova sărăceşte şi înavuţeşte, 7
El umileşte şi înalţă.
El râdică din pulbere pre sărac, 8
Din gunoĭ pre cel lipsit,
Spre a'l pune alăturea cu principĭ,
Şi tronul măriréĭ le dă lor spre moştenire.
Căcĭ columnele pământuluĭ *sunt* a luĭ Iehova,
Şi asupra lor aŭ aşeḑat lumea.
Picĭórele cuvioşilor seĭ el va păḑi, 9
Eară necredincĭoşiĭ în întuneric vor tăcea.
Că nu prin putere va învinge omul.
Adversariĭ luĭ Iehova vor fi sfărmaţĭ în bucăţĭ, 10
Din cerĭurĭ va tuna asupra lor;
Iehova va judeca marginile pământuluĭ,
Şi va da putere împaratuluĭ seŭ,
Şi va înălţa cornul unsuluĭ seŭ.

Şi Elcana se duse la Ramata în casa sa, băetul înse era serv 11
a luĭ Iehova, înaintea luĭ Elie preutul. Fiiĭ luĭ Elie *eraŭ* ómenĭ 12
netrebnicĭ, iĭ nu cunoşteaŭ pre Iehova. Şi deprinderea acestor 13
preoţĭ către popul *era*: îndată ce cineva sacrifica un sacrificiŭ, ve-
nea băetul preutuluĭ, când carnea se ferbea, cu o furculiţă cu treĭ
cracane în mâna sa, Şi o sloboḑea pre ea în labru orĭ în ólă orĭ 14
în caldare orĭ în tigae, şi ceea ce scotea furculiţa, o lua preutul.
Aşa făceaŭ cu tot Israelul ce venea acolo în Şilo. Încă înainte 15
de a arde grăsimea, venea băetul preotuluĭ, şi ḑicea omuluĭ ce sa-
crifica: dă carne spre a frige pentru preut, căcĭ el nu va lua de
la tine carne feartă, ci crudă. Şi *dacă* omul ḑicea către dânsul: 16
să se ardă maĭ întâĭ grăsimea, şi *apoĭ* ea ţie, dupre cum doreşte
sufletul têŭ! atuncĭ el iĭ respundea: *Nu*, ci acum tu veĭ da, ĭar de
nu, voĭ lua cu putere. Şi pecatul acestor tinerĭ era fórte mare înaintea 17
luĭ Iehova, pentru că barbaţiĭ nu bagaŭ în samă oblaţiunea luĭ Iehova.

Înse Samuel servea înaintea luĭ Iehova, *fiind* băet, încins 18
cu un efod de in. Şi un paliŭ mic 'I-aŭ făcut muma sa, şi'l a- 19

ducea din an în an, când se suia cu barbatul eĭ ca se sacrifice
20 sacrificiul anual. Şi Elie bine-cuvântă pre Elcana şi pre femeea
luĭ, şi ḑise: Deeţĭ Iehova semânţă din femeea aceasta, în locul împrumutuluĭ care s'aŭ împrumutat luĭ Iehova. Apoĭ se duseră la lo-
21 cul luĭ. Şi Iehova cercetă pe Channa, şi ea luă în pântece şi născu treĭ fiĭ şi duoe fete. Şi băetul Samuel crescu înaintea luĭ Iehova.
22 Elie înse era fórte bătrân, şi el auḑi tóte câte făceaŭ fiiĭ seĭ
la tot Israelul, şi că iĭ s'aŭ culcat cu femeile ce se adunaŭ la uşa
23 cortuluĭ adunanţeĭ. Şi el ḑise lor: Pentru ce faceţĭ lucrurĭ ca acestea, ca eŭ se aud faptele vóstre cele rele de la întregul acest
24 popul. Nu, fiiĭ meĭ! că nu *este* bună auḑirea pre care eŭ o am
25 auḑit, că voĭ pre popolul luĭ Iehova îl duceţĭ la pecat. Dacă un
om pecătueşte cătră un alt om, judecătoriul îl judecă, când înse
un om păcătueşte contra luĭ Iehova, cine se va ruga pentru dânsul? Înse iĭ nu ascultară de vócea părinteluĭ lor, pentru că Iehova
26 voi a'ĭ omorâ pre iĭ. Dară băetul Samuel mergea crescând, şi era
plăcut luĭ Iehova şi ómenilor.
27 Şi un om a luĭ Dumneḑeŭ veni cătră Elie şi ḑise luĭ: Aşa
ḑice Iehova: Nu m'am descoperit caseĭ părinteluĭ têŭ, când iĭ eraŭ
28 în Egipt, în casa luĭ Faraon? Şi l'am ales pre el din tóte seminţiile luĭ Israel, mie de preut, ca se sacrifice pe altariul meŭ, ca se
ardă profum, ca să pórte efod înaintea mea, şi am dat caseĭ pă-
29 rinteluĭ têŭ tóte sacrificiile de foc a fiilor luĭ Israel. Pentru ce
a'ţĭ calcat în picióre sacrificiul meŭ şi oblaţiunea mea, pre carea o
am ordonat *în* locuinţa *mea*? Şi *de ce* aĭ onorat pre fiiĭ têĭ maĭ
mult de cât pre mine, spre a vĕ îngrăşe din primiţiile tuturor ob-
30 laţiilor luĭ Israel popolul meŭ? De aceea, grăeşte Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel: Eŭ am ḑis că casa ta şi casa părinteluĭ têŭ va
umbla înaintea mea pururea; acum înse Iehova ḑice: Departe să fie
aceasta de mine; căcĭ pre cel ce mă onoreaḑă îl voiŭ onora, şi
31 cine mă urăşte va fi urât. Eaca, ḑile vin în care voiŭ tăia braţul têŭ, şi braţul caseĭ părinteluĭ têŭ, aşa în cât nu va fi nicĭ un
32 bătrân în casa ta. Şi tu veĭ vedea un inimic în locuinţă în totul
ce va face bun pentru Israel, şi nu va fi bătrân în casa ta nicĭ
33 odinióră. Şi barbat nu voĭ estermina ţie de la altariul meŭ, pentru a se consuma ochiĭ têĭ, şi sufletul têŭ să se întristeze, şi toţĭ
34 fiiĭ caseĭ tale vor muri în flórea vrâsteĭ. Acésta va fi ţie de semn,
adecă ceea ce se va întâmpla celor duoĭ fiĭ aĭ têĭ Chofni şi luĭ Pin-
35 chas: Într'o singură ḑi vor muri amânduoĭ. Şi eŭ îmĭ voiŭ aşeḑa
mie un preut credincios, carile va face după inima şi sufletul meŭ,
şi'ĭ voĭ ḑidi luĭ o casă durabilă, şi va umbla neîncetat înaintea un-
36 suluĭ meŭ. Şi va fi că tot acel ce va fi remas în casa ta, va veni
spre a se închina luĭ pentru o geră de argint, şi o bucată de pâne,
şi va ḑice: Aşaḑe-mă, rogute, în vre una din deregătoriile preuţeştĭ, spre a mânca o bucată de pâne.

CAPUL III.

Dumnedeŭ anonsă luĭ Samuel pedeapsă luĭ Elie şi reprobaţia familieĭ sale.

Şi băetul Samuel servea luĭ Ievova înaintea luĭ Elie. Şi cu- 1
cuvêntul luĭ Iehova era precios în ḑilele acelea, vedenia
nu era lăţită. Şi se întâmplă în ḑioa aceea că, Elie era culcat în 2
locul luĭ, şi ochiĭ seĭ începeaŭ a se întuneca, el nu putea se véḑă.
Şi lampa luĭ Dumneḑeŭ nu era încă stânsă, şi Samuel era culcat 3
în templul luĭ Iehova, unde *era* arca luĭ Dumneḑeŭ. Atuncĭ Ieho- 4
va chemă pre Samuel, ĭară el respunse: écă-mă. Şi el alergă 5
la Elie, şi ḑise: Écă-mă, căcĭ tu m'aĭ chemat. Atuncĭ el ḑise: nu
te-am chemat, întórce-te înapoĭ *şi* culcă-te; el decĭ se duse şi se
culcă. Şi Iehova maĭ adaose a striga: Samuel! şi Samuel se sculă 6
şi se duse cătră Elie, şi ḑise: Écă-mă, căcĭ tu m'aĭ chemat. A-
tuncĭ ḑise: nu te-am chemat, fiiul meŭ, întórce-te *şi* culcă-te. Şi 7
Samuel nu cunoştea încă pre Iehova, şi cuvêntul luĭ Iehova încă
nu 'i se descoperise. Şi Iehova continuă a striga a treĭa óră: Sa- 8
muele! şi el se sculă şi se duse cătră Elie ḑicând: Écă-mă, căcĭ
tu m'aĭ chemat. Şi Elie înţelesă că Iehova chema pre băet. A- 9
tuncĭ Elie ḑise cătră Samuel: dute *şi* culcă-te, şi va fi că dacă veĭ
maĭ fi chemat încă, tu veĭ ḑice: Grăeşte, Iehova; căcĭ ascultă ser-
vul têŭ. Samuel decĭ se duse şi se culcă în locul seŭ. Şi Iehova 10
veni, se aşeḑă, şi chemă ca maĭ înainte: Samuele! Samuele! Éră
Samuel ḑise: Grăeşte, căcĭ ascultă servul têŭ.

Atuncĭ Iehova ḑise luĭ Samuel: Éca, eŭ voĭ face un lucru în 11
Israel, ca orĭ căruea ce'l va auḑi, se'ĭ ţiuéscă amânduoe urechile.
În ḑioa aceea, voĭ îndeplini cătră Elie tot aceea ce am ḑis contra 12
caseĭ sale: de la început ponă la sfârşit. Fiind că eŭ 'iam făcut 13
cunoscut că voĭ judeca eŭ casa luĭ pentru tot-dé-una, pentru pe-
catul pre care l'aŭ şciut, că fiiĭ seĭ ş'aŭ atras blestem, şi el nu
'ĭ-aŭ dojănit. De aceea am jurat caseĭ luĭ Elie, că fără de-legea 14
fiilor luĭ Elie nu se va curăţi în véc prin sacrificiĭ nicĭ prin oblaţiunĭ.

Şi Samuel remase culcat ponă demanéţă, apoĭ deschise uşile 15
caseĭ luĭ Iehova. Şi Samuel se temea de a spune vedenia luĭ Elie.
Atuncĭ Elie chemă pre Samuel şi ḑise: Samuele, fiiul meŭ! Éră el 16
ḑise: Écă-mă. Şi el ḑise: Care este cuvêntul care s'aŭ grăit că- 17
tră tine? rogu-te, a nu ascunde *nemica* de mine. Aşa se'ţĭ facă ţie
Dumneḑeŭ şi aşa se continue, dacă veĭ ascunde de mine ceva din
tótă vorbirea ce el ţ'aŭ adresat. Aşa dar Samuel îĭ spuse luĭ tóte 18
cuvintele şi n'aŭ ascuns *nemica* de el. Şi el ḑise: Acesta'ĭ Iehova,
facă ceea ce este bun în ochiĭ seĭ.

Şi Samuel devenea mari, şi Iehova era cu densul, şi nicĭ u- 19
nul din cuvintele sale n'aŭ căḑut pre pământ. Şi tot Israelul, de 20

la Dan și ponă la Beer-șeba, cunoscu că Samuel era așeḑat de pro-
21 fet a lui Iehova. Și Iehova continuă a se arăta în Șilo, căcĭ Ie-
hova se descoperea luĭ Samuel în Șilo, prin cuvêntul luĭ Iehova.

CAPUL IV.

Israel bătut de Filistenĭ. Mórtea luĭ Elie.

1 Și cuvêntul luĭ Samuel aŭ fost cătră tot Israelul. Israel decĭ
eși întru întempinarea Filistenilor, la resbel, și 'șĭ așeḑéră
castrele lungă Eben-haezer, ĭară Filisteniĭ 'șĭ așeḑară castrele în
2 Afec. Și Filisteniĭ se așeḑară în ordine de resbel contra luĭ Israel,
și resbelul se întinse, și Israel fu bătut de Filistenĭ, și iĭ bătură în
locul de luptă, în câmpie, ca la patru miĭ de barbațĭ.
3 Și popolul veni cătră castru și bătrâniĭ luĭ Israel ḑiseră: De
ce ne-aŭ bătut astăḑĭ Iehova prin Filistenĭ? Se aducem cătră noĭ
din Șilo arca așeḑemântuluĭ luĭ Iehova, ca ea să vie în mijlocul
4 nostru și să ne mântue din mâna inimicilor nostri. Așa dar po-
polul triimise la Șilo, și s'aŭ adus de acolo arca așeḑemântuluĭ luĭ
Iehova Țebaot, carile locuește între cherubimĭ, și acolo *eraŭ* ambiĭ
fiĭ a luĭ Elie cu arca așeḑemântuluĭ luĭ Dumneḑeŭ, Chofni și Pin-
5 chas. Și aŭ fost, când arca așeḑemântuluĭ luĭ Iehova veni în castru,
tot Israelul râdică un strigât mare, în cât pământul se cutremură.
6 Și Filisteniĭ auḑind vuetul strigăreĭ, ḑiseră: Ce *se fie* vuetul acesteĭ
strigărĭ marĭ în castrul Ebreilor? Și iĭ se încredințară că arca luĭ
7 Iehova aŭ venit în castru. Și Filisteniĭ avură frică, căcĭ ḑiceaŭ:
Dunmneḑeŭ aŭ venit în castru. Și earășĭ ḑiseră: Vaĭ nouă! Una
8 ca acésta n'aŭ fost erĭ nicĭ alaltaerĭ. Cine ne va mântui din mâna
acestor Dumneḑeĭ puternicĭ? Aceștia sunt Dumneḑeiĭ cariĭ bătură
9 Egiptul cu tot felĭul de plagă în deșert. Filistenilor, întărițĭ-vă și
fițĭ barbațĭ! Ca să nu devenițĭ servĭ a Ebreilor, dupre cum iĭ aŭ
fost serviĭ vostri: fițĭ decĭ barbațĭ și luptați-ve.
10 Și așa Filisteniĭ se luptară, și Israel fu bătut, și iĭ fugiră fie-
care la cortul seŭ, și cutropirea fu fórte mare, așa în cât din Is-
11 rael căḑură treĭ-ḑecĭ de miĭ de pedestri. Și arca luĭ Dumneḑeŭ fu
luată, și ambiĭ fiĭ a luĭ Elie, Chafni și Pinchas, muriră.
12 Decĭ un om din Beniamin alergă din locul de luptă, și veni
în Șilo în aceeașĭ ḑi, și veșmintele sale eraŭ rupte și țerrână *era*
13 pe capul luĭ. Și el veni, și éca, Elie ședea pe scaun, despre latu-
rea drumuluĭ, așteptând, fiind că inima sa tremura pentru arca luĭ
Dumneḑeŭ. Și când omul intră, spre a spune acésta în cetate, tótă
14 cetatea strigă de durere. Și Elie auḑind vócea strigăreĭ, ḑise: Ce

se fie strigătul acesteĭ mulţimĭ? Şi omul se grăbi şi veni şi înşti-
inţă pre Elie. Şi Elie *era* de noue-ḑecĭ şi opt de anĭ, şi ochiĭ 15
seĭ eraŭ întunecaţĭ în cât nu putea să védă. Şi omul ḑise cătră 16
Elie: eŭ *sum* carile vin de la locul de luptă, şi eŭ de la locul de
luptă am scăpat astâḑĭ. Atuncĭ el ḑise: cum stă lucrul, fiiul meŭ?
Vestitoriul decĭ respunse şi ḑise: Israel aŭ fugit dinaintea Filiste- 17
nilor, de asemenea o cutropire mare aŭ fost în popul, şi ambiĭ
têĭ fiĭ Chafni şi Pinchas, aŭ murit şi arca luĭ Dumneḑeŭ s'aŭ luat.
Şi aŭ fost, când el aminti de arca luĭ Dumneḑeŭ, *Elie* căḑu depre 18
scaun pe spate, în laturea despre pórtă, şi'şĭ frânse gâtul şi muri,
fiind că bărbatul *era* bătrân şi greŭ. El aŭ judecat pre Israel
patru-ḑecĭ de anĭ.
Şi nora sa, soţia luĭ Pinchas, era grea şi aprópe de a naşce 19
şi când ea auḑi vestea despre luarea arceĭ luĭ Dumneḑeŭ, şi că so-
crul eĭ şi barbatul aŭ murit, ea se incovăie şi născu, căcĭ dure-
rile iĭ veniră. Şi în timpul când ea murea, cele ce stăteŭ longă 20
densa ḑisere: Nu te teme căcĭ un fiŭ aĭ născut. Ea înse nu res- 21
punse şi nu luă acésta la inimă. Şi ea numi pe copil: I-cabod, ḑi-
când: Departatu-s'aŭ gloria din Israel, din cauza luăreĭ arceĭ luĭ
Dumneḑeŭ, şi din cauza socruluĭ şi a soţuluĭ eĭ. Şi ḑise: Depar- 22
tatu-s'aŭ gloria din Israel, căcĭ arca luĭ Dumneḑeŭ s'aŭ luat!

CAPUL V.

Arca în templul luĭ Dagon. Filistenii pedepsiţĭ.

Şi Filistenii luară arca luĭ Dumneḑeŭ şi o duseră de la E- 1
ben-haezer la Aşdod. Când Filistenii luară arca luĭ D- 2
ḑeŭ, o aduseră în casa luĭ Dagon, şi o aşeḑară longă Dagon. Şi 3
când Aşdodenii se sculară a duoa-ḑie demanéţă, éca, Dagon jăcea cu
faţa sa la pământ, înaintea arceĭ luĭ Iehova, iĭ luară pe Dagon şi'l
puseră la locul luĭ. Şi sculându-se iĭ a duoa-ḑie demanéţă, éca, Da- 4
gon jăcea cu faţa la pământ, înaintea arceĭ luĭ Iehova, şi capul luĭ
cu amânduoe mânele sale tăiete pe prag, remâind la densul numaĭ
partea ce sémănă cu pescele. De aceea, preuţiĭ luĭ Dagon şi ceĭ 5
ce întră în casa luĭ Dagon, nu calcă pe pragul luĭ Dagon în Aş-
dod, ponă în acéstă ḑie.
Şi mâna luĭ Iehova era grea contra Aşdodenilor, şi el iĭ pustii 6
şi iĭ bătu cu emoroide, atât pre Aşdod cât şi confiniile sale. Când 7
locuitoriĭ din Aşdod văḑură că *este* aşa, ḑiseră: Se nu remâne arca
Dumneḑeuluĭ luĭ Israel la noĭ, fiind că grea este mâna sa asupra
nóstră şi asupra Dumneḑeuluĭ nostru Dagon. Atuncea trimiseră şi 8

adunară pre toţĭ capiĭ Filistenilor la denşiĭ, şi ḑiseră: ce se facem
cu arca Dumneḑeuluĭ luĭ Israel? Ĭară iĭ respunsere: să se aducă la
Gat arca Dumneḑeuluĭ luĭ Israel, iĭ decĭ străpurtară arca Dumne-
9 ḑeuluĭ luĭ Israel. Şi aŭ fost, după ce o străpurtară, mâna luĭ Ie-
hova era asupra cetăţeĭ cu o fórte mare grózā, şi bătu pre locui-
toriĭ cetăţeĭ de la mic şi ponă la mare, şi li se deschisere emoroidele.
10 Iĭ dară trimiseră arca luĭ Dumneḑeŭ la Ecron. Şi se întemplă
când arca luĭ Dumneḑeŭ sosi la Ecron; Ecroniţiĭ strigară, ḑicând:
iĭ aŭ adus la mine arca Dumneḑeuluĭ luĭ Israel, spre a me omorâ
11 pre mine şi pre popolul meŭ. Şi iĭ trimiseră şi adunară pre toţĭ
capiĭ Filistenilor, ḑicând: Demiteţĭ arca Dumneḑeuluĭ luĭ Israel, ca
să se întórne la locul eĭ, şi să nu me omóre pre mine şi pre po-
polul meŭ. Căcĭ o frică morală era în tótă cetatea; fórte gre fu
12 mâna luĭ Dumneḑeŭ acolo. Şi ómeniĭ ce nu mureaŭ, eraŭ loviţĭ de
emoroide, în cât strigătul cetăţeĭ se suĭa la ceriŭ.

CAPUL VI.

Filistenii triimit îndărăpt arca. Betşemiţii.

1 Şi aŭ fost arca luĭ Iehova în ţeara Filistenilor şepte lunĭ.
2 Şi Filisteniĭ chemare pre preuţĭ şi pre gâcitorĭ, ḑicând:
Ce se facem cu arca luĭ Iehova? Spuneţi-ne cum se o trimitem la
3 locul eĭ. Iĭ decĭ respunseră: Dacă trimiteţĭ îndărăpt arca Dumne-
ḑeuluĭ luĭ Israel, nu o trimiteţĭ deşartă; ce reîntórceţi'ĭ în óre-care
chip un sacrificiŭ pentru delict. Apoĭ vă veţĭ vindeca şi cunoscut
4 va fi voue, de ce mâna sa nu se depărtéză de la voĭ. Şi iĭ res-
punseră: *Dupre* numerul capilor Filistenilor, voĭ veţĭ da cincĭ emo-
roide de aur, şi cincĭ sórecĭ de aur, căcĭ o singură plagâ *aŭ fost*
5 pre voĭ toţĭ, şi asupra capilor vostri. Faceţĭ dară chipurĭ a tran-
jilor vostri şi chipurĭ a sórecelor vostri, cariĭ strică ţéra, şi daţĭ
mărire Dumneḑeuluĭ luĭ Israel; póte uşura-va el mâna sa de de-
6 asupra vóstră, deasupra ḑeilor vostri şi deasupra ţereĭ vóstre. Şi
pentru ce voiţĭ a îngreuĭa inima vóstră, după cum Egiptul şi Faraon
ş'aŭ îngreuét inima lor? Aŭ nu după ce aŭ isprăvit între iĭ lucrurĭ
7 minunate, iĭ 'ĭ aŭ demis şi s'aŭ dus? Şi acum luaţĭ şi faceţĭ un
car noŭ, şi *luaţĭ* duoe vacĭ tenere ce alăptéză, asupra cărora încă
n'aŭ fost jug, şi înjugaţĭ vacile la car, şi aduceţĭ îndărăpt a casă
8 viţeiĭ de dinapoĭa lor. Apoĭ luaţĭ arca luĭ Iehova, şi puneţ-o în
car, şi obiectele de aur pre care 'i le reînturnaţĭ ca sacrificiŭ pen-
tru delict, puneţi-li în lada din laturea eĭ, şi retrimitiţ'o, ca să se
9 ducă. Şi luaţĭ amente: dacă ea va sui calea confinieĭ sale, cătră

Bet-şemeş, *atuncea* el ne-aŭ făcut acest rĕŭ mare; ĭară de nu,
vom şci că mâna sa ne-aŭ atins, ci aceasta aŭ venit asupra nós-
tră din întemplare.
Şi ómeniĭ făcură aşa, şi luară două vacĭ ce alaptează, şi le 10
înjugară la car, ĭară viţeiĭ lor îĭ închiseră a casă. Şi iĭ pusere ar- 11
ca luĭ Iehova în car, şi lada şi şóreciĭ de aur şi cu chipurile e-
moroidelor lor. Apoĭ vacile merseră drept pe cale, pe drumul 12
cătră Bet-şemeş, un drum ţineaŭ, şi mergând răgeaŭ, şi nu se a-
băteaŭ nicĭ în dreapta nicĭ în stânga. Şi capiĭ Filistenilor merse în
urma lor ponă la fruntaria Bet-şemeşuluĭ. Decĭ *ciĭ din* Bet-şemeş, 13
secerau grâul în vale, şi iĭ rădicară ochiĭ lor, şi văḑură arca, şi
se bucurară văḑindu-o. Carul înse veni în câmpul luĭ Iosua Bet- 14
şimşitul, şi aŭ stătut acolo; acolo decĭ *era* o pétră mare. Atuncea
iĭ despicară lemnele caruluĭ, şi vacele le adusere olocaŭst luĭ Iehova.
Şi leviţiĭ luară jos arca luĭ Iehova, şi lada care *era* lungă ea, în 15
care se *aflaŭ* obiectele de aur, şi o aşeḑară pre pétra cea mare,
ĭar locuitoriĭ din Bet-şemeş, aduseră olocauste şi sacrificară sa-
crificiĭ în ḑioa aceea luĭ Iehova. Şi când ceĭ cincĭ capĭ aĭ Filis- 16
tenilor văḑure *acésta* se înturnare în aceĭaşĭ ḑi la Ecron.
Şi acestea *sunt* emoroidele de aur pre care Filisteniĭ le re- 17
înturnară *ca* sacrificiŭ pentru delict luĭ Iehova: Pentru Aşdod una,
pentru Gaza una, pentru Ascalon una, pentru Gat una, pentru E-
cron una. Şóreciĭ de aur *eraŭ* după numerul tuturor cetăţilor Fi- 18
listenilor, de sub ciĭ cincĭ capĭ, de la cetăţile cele întărite, ponă la
satele cele neîntărite, şi anume ponă la pétra cea mare (pe carea
iĭ aŭ aşeḑat arca luĭ Iehova, *carea aŭ rămas* ponă în ḑioa acésta
în câmpul luĭ Iosua Bet-şimşitul.
Şi el bătu pre locuitoriĭ Bet-şemeşuluĭ, pentru că se uĭtare 19
în arca luĭ Iehova, şi bătu din popul şepte-ḑecĭ de barbaţĭ, cincĭ
ḑecĭ de miĭ de barbaţĭ. Şi făcu un doliŭ, pentrucă Iehova lovi
populul cu o plagă mare. Şi locuitoriĭ din Bet-şemeş ḑisere: Cine 20
póte sta înaintea luĭ Iehova, Dumneḑeul acest sânt? şi cătră cine
să se suĭe ca de la noĭ? Şi iĭ espeduiră triimişĭ cătră locuitoriĭ din 21
Chirjat-iearim; ḑicând: Filisteniĭ aŭ adus înapoĭ arca luĭ Iehova, co-
borâţi-ve, luaţi-o la voĭ.

CAPUL VII.

Filistenii bătuţĭ de cătră Israel. Samuel judecă în Israel.

Aşa dar locuitoriĭ din Chiriat-ĭearim venire şi suire arca luĭ 1
Iehova, şi o aduseră în casa luĭ Abinadob pe deal, şi
pre Eleazar fiiul luĭ îl consacrară, spre a păḑi arca luĭ Iehova.

2 Şi din ḑioa din carea arca aŭ remas în Chiriat-ĭearim, tre-
cure multe ḑile. Ele fură duoe-ḑecĭ anĭ. Şi tótă casa luĭ Israel
3 s'aŭ adunat spre a urma luĭ Iehova. Atuncea Samuel ḑise cătră
tótă casa luĭ Israel, ḑicând: dacă voĭ vĕ întórceţĭ din tótă inima
vóstră cătră Iehova, depărtaţĭ pre ḑeiĭ streinătăţeĭ din mijlocul vo-
stru şi pre Aştarot, şi îndreptaţĭ inima vóstră cătră Iehova, şi ser-
4 viţĭ numaĭ luĭ, şi el va mântui pre voĭ din mâna Filistenilor. Ast-
feliŭ fiiĭ luĭ Israel depărtară Baalimiĭ şi pre Aştarot, şi servire nu-
5 maĭ luĭ Iehova. Şi Samuel ḑise: Adunaţĭ tot Israelul la Miţpa, ca
6 să mĕ rog pentru voĭ luĭ Iehova. Iĭ decĭ se adunară la Miţpa,
scósere apă, şi o varsare înaintea luĭ Iehova, postire în ḑioa aceĭa
şi ḑiseră acolo: Pecatuit'am luĭ Iehova! Şi Samuel judecă pre fiiĭ
luĭ Israel la Miţpa.
7 Când decĭ Filisteniĭ, auḑiră că fiiĭ luĭ Israel s'aŭ adunat la
Miţpa, capiĭ Filistenilor se suire contra luĭ Israel, ĭară fiiĭ luĭ Israel
8 auḑind *de acésta*, avure frică de Filistenĭ. Şi fiiĭ luĭ Israel ḑiseră
cătră Samuel: nu înceta a striga pentru noĭ cătră Iehova Dumne-
9 ḑeul nostru, ca să ne mântue din mâna Filistenilor. Atuncĭ Samuel
luă un mnĭel de lapte şi'l adusă întreg olocaust luĭ Iehova, şi Sa-
10 muel strigă cătră Iehova pentru Israel, şi Iehova îl auḑi. Când
Samuel oferea olocaustul, Filisteniĭ se apropiare spre a se răsboi
contra luĭ Israel. Atuncea Iehova tună cu un vuet mare în acea ḑie
asupra Filistenilor, şi'ĭ cufundă, în cât fură bătuţĭ dinaintea luĭ Is-
11 rael. Şi barbaţiĭ Israeluluĭ eşire din Miţpa, gonire pre Filistenĭ şi'ĭ
12 bătură ponă pe sub Bet-car. Şi Samuel luă o pétră şi o aşeḑă
între Miţpa şi între Şenŭ, şi chemă numele eĭ Eben-haezer, şi ḑise:
13 Ponă aice ne-aŭ ajutat Iehova. Şi Filisteniĭ fură umiliţĭ, şi nu maĭ
adaoseră a veni în teritoriul luĭ Israel, şi mâna luĭ Iehova fu con-
14 tra Filistenilor în tóte ḑilele luĭ Samuel. Şi cetăţile pre care Fi-
listeniĭ le luarĕ de la Israel, se înapoirĕ luĭ Israel, de la Ecron şi
ponă la Gat, âncă şi confiniile lor le mântui Israel din mâna Filis-
tenilor, şi aŭ fost pace între Israel şi între Amoreĭ.
15 16 Şi Samuel judecă pre Israel tóte ḑilele vieţeĭ sale; Şi el
călătorea din an în an şi încunjura Betelul, Gilgalul şi Miţpa şi judeca
17 pre Israel în tóte locurile acestea. Apoĭ se întorcea la Rama, căcĭ
acolo *era* casa luĭ, şi acolo judeca pre Israel. Tot acolo zidi un
altariŭ luĭ Iehova.

CAPUL VIII.

Perversitatea filor luĭ Samuel. Israeliţiĭ cer un rege.

Şi aŭ fost după ce Samuel îmbătrâni, el puse pre fiiĭ seĭ 1
judecatorĭ preste Israel. Şi numele întêĭ născutuluĭ seŭ 2
fiiŭ fu Ioel, ĭar numele celuĭ de al duoilea Abia, *iĭ eraŭ* judecatorĭ
în Beer-şeba. Înse fiiĭ seĭ nu umblaŭ în căile sale, şi se plecaŭ 3
la câşcig, şi luaŭ mită şi perverteaŭ judecata.
De aceea se adunare toţĭ bătrâniĭ luĭ Israel şi venire la Sa- 4
muel în Rama; Şi ḑiseră luĭ: Éca tu aĭ îmbătrânitŭ şi fiiĭ têĭ nu 5
umblă în căile tale; acum pune preste noĭ împerat, ca se ne jude-
ce pre noĭ, dupre cum *e* la tóte naţiile.
Lucrul înse displăcu în ochiĭ luĭ Samuel, când iĭ ḑiseră: Dă- 6
ne nouă împerat, ca se ne judece. Şi Samuel se rugă luĭ Iehova.
Şi Iehova ḑise cătră Samuel: Ascultă de vócea popoluluĭ în tot 7
aceea ce vor ḑice cătră tine, căcĭ nu pre tine te-aŭ lepadat ci pre
mine m'aŭ lepadat, ca se nu împerăţescŭ preste denşiĭ. Chĭar aşa, 8
după cum aŭ făcut iĭ din ḑioa în carea 'ĭ am scos din Egipt, şi po-
nă în ḑioa acésta, în carea m'aŭ părăsit şi aŭ servit altor Dum-
neḑeĭ, aşa 'ţĭ fac şi ţie. Acum decĭ, ascultă de vócea lor; dară 'ĭ 9
prevină şi le spune dreptul împeratuluĭ carile va domni asupra lor.
Şi aşa Samuel spusă tóte cuvintele luĭ Iehova cătră popolul 10
carile cerea de la densul împerat. Şi el ḑise: Acesta va fi dreptul 11
împeratuluĭ carile va domni asupra vóstră: El va lua pre fiĭ vostri
şi'ĭ va întrebuinţa la carele sale şi între calareţiĭ seĭ, ca iĭ să a-
lerge înaintea caruluĭ seŭ. De asemenea îĭ va pune capĭ preste o 12
mie şi capĭ preste cincĭ-ḑecĭ, şi vor trebui se are câmpul seŭ, se
secere secerişul seŭ, să facă insrumentele luĭ de resbel şi aparatele
caruluĭ seŭ. Şi el va lua pre fetele vostre pentru *a le face* pro- 13
fumătóre, bucătăriţe şi pitărese. Şi câmpurile vóstre, viĭele vóstre 14
şi olivetele vóstre cele maĭ bune, le va lua şi le va da servilor seĭ.
Seminţele vóstre şi viile vóstre le va dejmui, şi le va da diregă- 15
torilor şi servilor seĭ. Pre serviĭ vostri, pre servele vóstre, pre 16
elita tinerilor vostri şi pre asiniĭ vostri, va lua şi'ĭ va întrebuinţa
la lucrul seŭ. Oile vóstre le va ḑecemui, şi voĭ 'ĭ veţĭ fi luĭ servĭ. 17
Şi voĭ veţĭ striga în ḑioa aceea din cauza împeratuluĭ vostru pre 18
carile 'l veţĭ alege, înse Iehova nu vĕ va auḑi pre voĭ în ḑioa aceĭa.
Popolul înse refuză de a asculta de vócea luĭ Samuel, şi ḑi- 19
sere: Nu! ci un împerat să fie asupra nóstră. Ca şi noĭ să fim cu 20
tóte naţiile, şi împeratulŭ nostru să ne judece şi să ĭasă înaintea
nóstră şi conducă resbelele nóstre. Şi Samuel auḑi tóte cuvintele 21
popoluluĭ şi le grăi la urechile luĭ Iehova. Şi Iehova ḑise cătră 22
Samuel: Ascultă de vócea lor şi le pune lor împerat. Şi Samuel
ḑise cătră barbaţiĭ luĭ Israel: Duceţi-vĕ fie-care la cetatea sa.

CAPUL IX.

Saul dechĭarat împărat.

1 Fost'aŭ un om din Beniamin, cu numele Chis, eroŭ curagios,
fiĭul luĭ Abiel, fiĭul luĭ Ţeror, fiĭul luĭ Becorat, fiĭul luĭ Afiach,
fiĭul unuĭ Beniaminitean, şi el avea un fiiŭ, cu numele Saul, ales
2 şi amabil, şi neminea dintre fiiĭ luĭ Israel *era* maĭ amabil de cât
densul, de la umărul luĭ şi în sus, *el era* maĭ înalt decât tot popolul.
3 Şi asinele luĭ Chis, tatăl luĭ Saul, se retaciră. Atuncea Chis
ḑise câtră Saul, fiĭul seŭ: Iea acum cu tine pre unul din servĭ, şi
4 scólă-te, du-te *de* caută asinele. El decĭ trecu prin munţiĭ Efraim,
şi trecu prin pământul Şaşila, şi nu *le* găsiră, dupâ aceĭa trecură
prin pământul Şaalim, şi nu eraŭ nicăĭurea, iĭ maĭ trecură prin pă-
5 mântul luĭ Beniamin. şi nu *le* găsiră. *Şi* când sosiră în pământul
Ţuf, Saul ḑise servuluĭ seŭ, ce *era* cu densul: Aĭde şi să ne în-
tórcem, ca nu cum-va tatăl meŭ să lese la o parte asinele, şi să
6 fie îngrijat de noĭ. El înse iĭ ḑise: Éca, rogu-te, un om a luĭ
Dumneḑeŭ *este* în cetatea acésta, şi omul *este* renumit. Tot ce el
ḑice, de sigur se întemplă. Acum se mergem acolo, póte ne va
7 spune calea pe care se mergem. Şi Saul ḑise servuluĭ seŭ: Dacă
înse mergem *într'acolo*, ce ducem omuluĭ? căcĭ pânea s'aŭ sfârşit
din vasele nóstre, şi nu *avem* un dar spre a'l duce omuluĭ luĭ
8 Dumneḑeŭ. Ce *avem* cu noĭ? şi servul adaose a respunde luĭ
Saul, ḑicând: Éca! în mâna mea se află a patra parte dintr'un siclu
de argint, şi eŭ o voiŭ da omuluĭ luĭ Dumneḑeŭ, ca să ne spunê
9 calea nóstră. (Î vechime în Israel, aşa ḑicea fie-care, când mer-
gea se întrebe pre Dumneḑeŭ: Aĭdeţĭ şi se mergem ponă la *Vĕ-*
10 *ḑĕtoriul*, căcĭ *Profetuluĭ* de astâḑĭ 'i se ḑicea *Vĕḑĕtoriul*. Şi Saul
ḑise servuluĭ seŭ: Bun *e* cuvântul têŭ, aĭde, se mergem. Şi aşa
iĭ se duseră la cetatea unde *se afla* omul luĭ Dumneḑeŭ.
11 Iĭ suind *decĭ* suind dealul cetăţeĭ, aflară fetele ce eşaŭ se
12 scóţe apă, şi ḑisere lor: Aicea'ĭ Vĕḑĕtoriul? Şi ele respunsere lor
ḑicând: da, éca *el este* înaintea ta, grăbeşte-te acum, căcĭ astâḑĭ
aŭ venit în cetate, fiind că popolul *are* astâḑĭ un sacrificiŭ pe lo-
13 cul cel înalt. Îndată ce veţĭ intra în cetate, îl veţĭ afla, maĭ înainte
de a se sui la locul cel înalt spre a mânca; căcĭ popolul nu mân-
că ponă ce nu veni, fiind că el bine-cuvinteză sacrificiul, după
14 aceea invitaţiĭ mâncă. Acuma decĭ suiţi-vĕ, căcĭ astâḑĭ îlŭ veţĭ
afla. Ast-feliŭ iĭ se suiră la cetate. Pe când *înse* iĭ intraŭ în ceta-
te, éca, Samuel le eşi înainte, spre a se sui în locul cel înalt.
15 Iehova înse descoperi urecheĭ luĭ Samuel, cu'o ḑie maĭ înainte
16 de venirea luĭ Saul, ḑicând: Mâne, pe astă vreme, voiŭ triimite

cătră tine pe un barbat din pămăntul luĭ Beniamin, pre el să'l ungĭ
spre *a fi* cap preste popolul meŭ Israel, şi se mântuie pre popo-
lul meŭ din mâna Filistenilor; căcĭ căutat'am spre popolul meŭ;
strigarea sa aŭ venit ponă la mine. Când Samuel vedu pre Saul, 17
Iehova ĭi dise: Éca barbatul de care 'ţi-am vorbit: acesta să îm-
părăţască preste popolul meŭ.

Şi Saul se apropie de Samuel la pórtă şi dise: Rogu-te, spu- 18
ne'mĭ, unde *este* aicea casa Vĕdĕtoriuluĭ? Eară Samuel respunse 19
luĭ Saul şi dise: Eŭ *sum* Vĕdĕtoriul. Suie înaintea mea în locul cel
înalt, şi mâncaţĭ astâdĭ cu mine, şi demanéţă te voiŭ demite, şi tot
ce *este* în inima ta, 'ţĭ voiŭ spune. Încăt pentru asinele ce ţi s'aŭ 20
perdut, astâdĭ treĭ dile, nu te îngriji de ele, căcĭ ele s'aŭ găsit. Şi
cuĭ se cuvine tot obiectul de dorit a luĭ Israel, aŭ nu ţie şi la tótă
casa părinteluĭ tĕŭ? Şi Saul respunse şi dise: Aŭ nu *sunt eŭ* un 21
Beniaminitean, din cel maĭ mic dintre seminţiile luĭ Israel, şi fami-
lia mea maĭ mică de cât tóte familiile seminţieĭ luĭ Beniamin? Pen-
truce decĭ grăeştĭ cătră mine un cuvĕnt ca acesta?

Samuel înse luă pre Saul şi pre servul seŭ, şi'ĭ duse în ci- 22
nacul, şi le-aŭ dat lor locul întâĭ între ceĭ invitaţĭ, cariĭ *eraŭ* ca
la treĭ-decĭ de inşĭ. Şi Samuel dise bucatarĭuluĭ: Dă în cóce porţia 23
pre carea ţ'am dat'o, despre carea ţ'am dis: ţine-o la tine. Atun- 24
cea bucătarĭul aduse umerul şi ceea ce *era* pre densul, şi le puse
înaintea luĭ Saul. Şi el dise: Éca pune remăşiţa înaintea ta, *şi*
mâncă, căcĭ încă din acel timp ea este pastrată pentru tine, în
care am dis: Am invitat popolul. Şi Saul mâncă cu Samuel în
dioa aceea.

Şi iĭ se pogorârâ din locul cel înalt în cetate, şi el vorbi Sa- 25
ul pre acoperemânt. Apoĭ iĭ se sculare demanéţă, şi aŭ fost, pre 26
când se revărsaŭ dorile, că Samuel chemă pre Saul pre acopere-
mânt, dicând: Scólă-te ca să'ţĭ daŭ drumul. Şi aşa Saul se sculă,
şi iĭ eşire amânduoĭ pre uliţă, anume el şi Samuel.

Când iĭ se pogoraŭ la capătul cetăţeĭ, Samuel dise cătră Saul: 27
Di servuluĭ se trécă înaintea nóstră; (şi el trecu), tu înse maĭ re-
mânĭ, ca să'ţĭ fac cunoscut cuvântul luĭ Dumnedeŭ.

CAPUL X.

Saul sfinţit şi priimit pentru a fi rege.

Decĭ Samuel luă o fiolă de oleŭ şi o turnă pre capul luĭ, 1
îl serută şi dise: Écă, Iehova te unge pre tine spre *a fi*
cap preste moştenirea sa. Când te veĭ duce tu astâdĭ de la mine, 2

veĭ afla duoĭ barbaţĭ la mormentul Rachileĭ, în fruntaria luĭ Benia-
min, la Ţelţach, şi iĭ vor ḑice cătră tine: S'aŭ găsit asinele pre
care tu te-aĭ dus să le cauţĭ, şi éca tatăl têŭ aŭ lăsat la o parte
vorbele despre măgăriţe, şi este îngrijet de voĭ, ḑicând: Ce
3 se fac pentru fiĭul meŭ? Şi când veĭ merge de acolo maĭ departe,
şi veĭ sosi ponă la Elon-Tabor, te vor găsi acolo treĭ barbaţĭ su-
indu-se la Dumneḑeŭ cătră Betel, unul ducând treĭ eḑĭ, şi unul
4 ducând treĭ turte de pâne şi unul ducând un foiŭ de vin. Şi iĭ
te vor întreba de sanîtate şi'ţĭ vor da duoe pânĭ, pre care le veĭ
5 lua din mâna lor. După aceea veĭ veni la Gibea-Elochim unde
sunt staţiile militare a Filistenilor. Şi va fi când tu veĭ întra acolo
în cetate, veĭ întâlni o ceată de profeţĭ, coborându-se depre locul
înalt, cu liră, cu tobă, cu fluer şi cu harpă înaintea lor, şi iĭ vor
6 profetisa. Şi spiritul luĭ Iehova va veni asupra ta, şi tu veĭ pro-
7 fetisa cu denşiĭ, şi te veĭ preface în alt om. Şi va fi, când ţi se
va întempla aceste semne, fă pentru tine, ceea ce va afla mâna ta
8 căcĭ Dumneḑeŭ este. Şi tu te cobórâ înaintea mea la Galgal, éca
eŭ mă voĭ coborâ cătră tine spre a aduce olocauste, spre a sacri-
fica sacrificiĭ votive. Şepte ḑile să aştepţĭ ponă voĭ veni la tine,
apoĭ 'ţĭ voĭ face cunoscut ce să facĭ?
9 Şi aŭ fost, când el îşĭ întórse umerul seŭ spre a se duce de
la Samuel, Iehova 'ĭ schimbă luĭ inima, şi tóte semnele acelea se
10 întemplarâ în ḑioa aceea. Când iĭ sosire acolo la Gibea, éca o
ceată de profeţĭ *'ĭ veni* înainte, şi spiritul luĭ Dumneḑeŭ veni asu-
11 pra luĭ, şi el profetisa în mijlocul lor. Şi când ceĭ ce'l ştieaŭ pre
el de erĭ şi alalta-erĭ văḑind că el profetizază cu profeţiĭ, ḑis'aŭ
popolul unul cătră altul: Ce s'aŭ întâmplat cu fiĭul luĭ Chis? Aŭ şi
12 Saul *este* între profeţĭ? Atuncea un om de acolo respunse şi
13 ḑise: Şi cine *este* părintele lor? De aceea *acésta* trecu în pro-
verb: Şi Şaul este între profeţĭ? Şi când el termină de a profetisa,
el veni la locul cel înalt.
14 Şi unchĭul luĭ Saul ḑise cătră densul şi cătră servul luĭ: Unde
v'aţĭ dus? ĭar el respunsă: Spre a căuta asinele, înse vă-
15 ḑind că nu sunt, noĭ am venit la Samuel. Şi unchĭul luĭ Samuel
16 ḑise: Spune'mĭ, rogu-te, ce v'aŭ spus Samuel? Şi Samuel ḑise
cătră unchĭul seŭ: El ne-aŭ spus cu siguranţă că asinele s'aŭ gă-
sit. Cuventul înse despre împeraţie, pre cari Samuel l'aŭ vorbit
nu 'i l'aŭ spus.
17 Şi Samuel conchemă popolul înaintea luĭ Iehova, la Miţpa.
18 Şi el ḑise cătră fiiĭ luĭ Iehova: Aşa ḑice Iehova Dumneḑeul luĭ Is-
rael: Eŭ am scos pre Israel din Egipt, şi v'am mântuit pre voĭ din
19 mâna tuturor împeraţiilor care vĕ împilaŭ pre voĭ. Voĭ înse as-
tăḑĭ a'ţĭ lepadat pre Dumneḑeul vostru, şi a'ţĭ ḑis luĭ: Pune împe-
rat preste noĭ! Acum decĭ înfăţoşaţi-vĕ înaintea luĭ Iehova, după
semînţiile vóstre şi după miile vóstre.

Şi Samuel apropiă tóte seminţiile luĭ Israel, şi seminţiea luĭ 20
Beniamin căḑu la sorţĭ. Apoĭ el apropie seminţia luĭ Beniamin du- 21
pre familiile sale, şi familia luĭ Matri căḑu la sorţĭ; şi Saul fiĭul luĭ
Chis, căḑu la sorţĭ, şi iĭ îl căutară înse nu'l găsiră.
Şi iĭ maĭ întrebară încă odată pe Iehova: Maĭ veni-va bar- 22
batul aicea? Şi Iehova ḑise: Éca el este ascuns între impedimente.
Atuncĭ iĭ alergare şi'l luară de acolo, şi el stătu între popul şi 23
era maĭ înalt de cât tot popolul, de la umărul seŭ în sus.
Şi Samuel ḑise cătră tot popolul: Vedeţĭ voĭ, pre acel pre ca- 24
re'l-aŭ ales Iehova, ca densul nu e nemine în tot popolul. Atuncĭ 25
se bucură tot popolul şi ḑise: trăéscă împeratul! Şi Samuel grăi
cătră popor despre *ceea ce priveşte* dreptul împerăţieĭ, scrise *acé-
sta* într'o carte şi o puse înaintea luĭ Iehova. Apoĭ Samuel de-
mise pre tot popolul, pre fie-care la casa sa.
De asemene şi Saul se duse a casă la Gibea, şi cu densul se 26
dusere eroiĭ a cărora inimă Dumneḑeŭ o atinse. Înse ómeniĭ de 27
nemică ḑiceaŭ: Ce póte să ne ajute acésta? Şi iĭ îl despreţuiră şi
nu'ĭ adusere darurĭ; ĭar el se făcea că nu bagă de samă.

CAPUL XI.

Saul mântuĭe politia Iabeş.

Atuncĭ Nahach, Amaniteanul, se sui şi'şĭ aşeḑă castrul con- 1
tra Iabeş-Galaaduluĭ. Şi toţĭ barbaţiĭ din Iabeş ḑisere
cătră Nahach: Fă aşeḑemânt cu noĭ, şi noĭ vom servi ţie. Şi Na- 2
hach Amaniteanul ḑise lor: Cu acéstă *condiţie* voĭ încheĭe alianţă
cu voĭ: ca să vĕ scot vouă ochĭul cel drept, ca să arunc oprobiŭ
preste tot Israelul.
Atuncĭ bătrâniĭ din Iabeş ḑisere cătră densul: Dă-ne regaz 3
de şepte ḑile, ca să espeduim triimişĭ în tóte fruntariile luĭ Israel,
şi dacă nu *vom afla* noue un mântuitoriŭ, ne vom supune ţie. Şi 4
triimişiĭ veniră la Gibea-Saul, şi grăiră aceste în auḑul popoluluĭ,
şi tot popolul râdicându'şĭ vócea plânse. Şi éca Saul venea de la 5
câmp în urma vitelor şi ḑisere: Ce are popolul că plânge? Şi 'i
s'aŭ spus luĭ cuvintele locuitorilor din Iabeş. Şi spiritul luĭ Dum- 6
neḑeŭ veni asupra luĭ Saul, când el auḑi acele cuvinte şi mâniea
luĭ se aprinse fórte. Şi el luă o păreche de boĭ, le îmbucăţi, şi 7
le triimise în tot cuprinsul luĭ Israel prin triimişĭ, ḑicând: Cel ce
nu va urma după Saul şi după Samuel, aşa se va face vitele sale.
Şi frica luĭ Iehova căḑu asupra popoluluĭ, şi eşire ca un singur
om. Şi el îĭ numeră în Bezec, şi fiiĭ luĭ Israel eraŭ treĭ sute de 8
miĭ, ĭară ceĭ din Iuda ţreĭ-ḑecĭ de miĭ,

9 Apoĭ ḑiseră cătră triimişiĭ ceĭ veniţĭ: Aşa grăiţĭ cătră locui-
toriĭ Iabeş-Galaad: Mâne, când sórele va încălḑi va fi voue mân-
tuire. Şi triimişiĭ venire şi spusere *acésta* locuitorilor din Iabeş,
10 şi iĭ s'aŭ bucurat. Şi locuitoriĭ din Iabeş ḑisere: Mâne vom eşi
la voĭ şi veţĭ face nouă după cum *va fi* bine în ochiĭ vostri.
11 Şi a duoa-ḑi Saul aşeḑă popolul în treĭ cete, şi iĭ în mijlo-
cul castruluĭ în straja demaneţeĭ, şi băture pre Amoniţĭ, ponă la
căldura ḑileĭ, şi ceĭ rămaşĭ fură împrăştieţĭ, în cât n'aŭ rămas în-
tre eĭ duoĭ împreună.
12 Atuncĭ popolul ḑise cătră Samuel: Cine *este* cel ce ḑice: Saul
să nu împeraţască preste noĭ? Daţĭ încóce barbaţiĭ ca să'ĭ ucidem.
13 Saul înse ḑise: Nemine se va omorâ în ḑioa acésta, fiind-că astâḑĭ
aŭ făcut Iehova mântuirea luĭ Israel.
14 Şi Samuel ḑise popoluluĭ: Veniţĭ şi se mergem la Galgal, ca
15 să re'noim acolo împeraţiea. Şi aşa tot popolul se duse la Gal-
gal şi făcure acolo împerat pre Saul înaintea luĭ Iehova în Galgal;
tot acolo sacrificară sacrificiŭ votive înaintea luĭ Iehova. Atât Saul
cât şi toţĭ barbaţiĭ luĭ Israel, se veselire acolo fórte.

CAPUL XII.

Cuvântarea luĭ Samuel cătră popol, depunând sarcina sa.

1 Şi Samuel ḑise cătră tot Israelul: Éca, eŭ am ascultat de
vócea vóstră în tot aceea ce a'ţĭ ḑis mie, şi am pus îm-
2 perat preste voĭ. Şi acum, éca împeratul merge înaintea vóstră,
eŭ înse am îmbătrânit şi am încă[illegible]ţit, şi fiiĭ meĭ, étă'ĭ *sunt* cu
voĭ, şi eŭ am umblat înaintea vóst[illegible] din tinereţa mea, ponă în ḑi-
3 oa acésta. Écă-mĕ, mărturisiţĭ contra mea înaintea luĭ Iehova şi
înaintea unsuluĭ seŭ: De la cine luat'am boŭ? De la cine am luat
asinĭ? Pre cine am silnicit? Pre cine am apasat? Şi din mâna cuĭ
am luat banĭ de rescumpărare, ca să întorc ochiĭ meĭ de la densul?
4 Şi eŭ vĕ voiŭ înapoi acestea vouă. Şi iĭ ḑiseră: Nu ne-aĭ silnicit,
5 nicĭ ne-aĭ apăsat, ba nicĭ aĭ luat ceva din mâna cuĭva. Şi el ḑise
cătră dânşiĭ: Martor *este* Iehova contra vóstră, şi martor *este*,
unsul seŭ în ḑioa acésta, că nu a'ţĭ aflat în mâna mea nemica. Şi
iĭ respunseră: *El este* martor.
6 Atuncĭ Samuel ḑise cătră popol: *Acesta este* Iehova carile
aŭ aşaḑat pre Moisi şi pre Aron, şi carele aŭ scos pre părinţiĭ
7 vostri din pământul Egiptuluĭ. Acum decĭ înfăţoşaţi-vĕ, ca să dis-
put cu voĭ înaintea luĭ Iehova despre tóte bine-facerile luĭ Iehova
8 pre cari le-aŭ făcut cătră voĭ şi cătră părinţiĭ vostri. Când Iacov

veni în Egipt, parenţiĭ vostri strigară cătrâ Iehova, atuncĭ Iehova
triimise pre Moïsi şi pre Aron, şi'ĭ scóserâ pre părenţiĭ vostri din
Egipt, şi 'i-aŭ stabilit în locul acesta. Înse iĭ uĭtarâ pre Iehova 9
Dumneḑeul lor, şi el îĭ vîndu pre iĭ în mâna luĭ Sisera, capul ar-
mateĭ Chaţoruluĭ, în mâna Filistenilor, şi în mâna regeluĭ de Moab,
cariĭ se resboirâ contra lor. Şi iĭ strigarâ cătrâ Iehova şi ḑiserâ: 10
Noĭ am pecătuit, căcĭ am părăsit pre Iehova, şi am servit Baalilor
şi luĭ Aştarot, acum dară mântuescene din mâna inimicilor nostri,
şi vom servi ţie. Şi Iehova triimise pre Ierubaal, pre Bedan, pre 11
Iftach, şi pre Samuel, şi v'aŭ mântuit pre voĭ din mâna inimicilor
vostri din tóte părţile, şi a'ţĭ locuit în siguranţă. Şi când a'ţĭ vĕ- 12
ḑut că Nachaş, regele fiilor luĭ Amon venea contra vóstrâ, me-a'ţĭ
ḑis: Nu! un împerat se domnéscă preste noĭ! deşi Iehova, Dum-
neḑeul vostru *fu* împeratul vostru. Şi acum, éca împeratul pre 13
care 'l-aţĭ ales, *şi* pre care 'l-aţĭ cerut. Şi éca Iehova aŭ pus un
împerat preste voĭ. Dacă voĭ vĕ veţĭ teme de Iehova, veţĭ servi 14
luĭ, veţĭ asculta de vócea luĭ, şi nu vĕ veţĭ scula contra ordinelor
luĭ Iehova, atuncĭ atât voĭ pre cât şi împeratul care domneşce pre-
ste voĭ, veţĭ avea pre Iehova Dumneḑeul vostru înaintea vóstrâ.
Iară dacâ nu veţĭ asculta de vócea luĭ Iehova şi dacâ vĕ veţĭ scula 15
contra ordinelor luĭ Iehova, mâna luĭ Iehova va fi contra vóstră,
ca şi contra parenţilor vostri. Acum darâ staţĭ şi vedeţĭ acest 16
lucru mare pre care Iehova 'l va face înaintea ochilor vostri. Aŭ 17
nu este astâḑĭe secerişul grâuluĭ? Eŭ voĭ striga cătră Iehova, şi el
va da tunet şi plóĭe, ca voĭ se cunósceţĭ şi se vedeţĭ că răutatea
vóstrâ *este* mare, pre carea o a'ţĭ făcut în ochiĭ luĭ Iehova, cerĕnd
vouâ împerat.

Şi aşa Samuel strigâ cătră Iehova, şi Iehova aŭ dat tunet şi 18
plóĭe în ḑioa aceea, şi tot popolul fórte se temu de Iehova şi de
Samuel. Şi tot popolul ḑise cătră Samuel: Rógâ-te pentru serviĭ 19
têĭ cătră Iehova Dumneḑeul tĕŭ, cà se nu murim, căcĭ la tóte pe-
catele nóstre am maĭ adaus rêul *acesta* cerênd nouĕ împerat. Şi 20
Samuel ḑise cătră popul: nu vĕ temeţĭ! Voĭ a'ţĭ făcut tot reul a-
cesta, totu-şĭ nu vĕ depărtaţĭ de a urma luĭ Iehova, ci serviţĭ luĭ
Iehova din tótă inima vóstrâ. Nu vĕ departaţĭ! căcĭ numaĭ lucru- 21
rile de nemicâ *urmaţĭ voĭ*, care nu folosesc şi nicĭ mântuesc, pen-
tru că nemicurĭ *sunt*. Căcĭ Iehova nu va păresi pre popolul seŭ 22
pentru numele seŭ cel mare, căcĭ aŭ voit Iehova a vĕ face pre
voĭ luĭ'şĭ popol. Eŭ deasemenea—departe se fie de mine, ca se 23
pecatuesc contra luĭ Iehova, ca se înceteḑ a mĕ ruga pentru voĭ,
ci eŭ vĕ voĭ învaţa pre voĭ calea cea bunâ şi dréptâ. Numaĭ te- 24
meţi-vĕ de Iehova şi serviţĭ întru adevêr cu tótă inima vóstrâ, căcĭ
priviţĭ ce lucrurĭ marĭ el aŭ făcut pentru voĭ. Iar dacă veţĭ face 25
rêŭ, veţĭ peri atât voĭ cât şi împeratul vostru.

CAPUL XIII.

Ionatan, Saul lepadat de Dumneḑeŭ.

1 Saul împeraţi un an, şi când el împeraţise duoî anî preste
2 Israel: Saul îşî alese treî miî din Israel, *dintre cariî*
duoe miî eraŭ cu Saul în Micmaş şi pe muntele Betel, ïară o mie
eraŭ cu Ionatan în Giba luî Beniamin, şi remăşiţa popoluluî o de-
misâ, pre fie-care la cortul seŭ.
3 Şi Ionatan bătu staţica Filistenilor care *era* în Giba: De
acésta auḑirâ Filisteniî. Şi Saul sună în trômbiţă prin tótă ţéra,
4 ḑicând: Ebreiî se audâ *acésta.* Şi tot Israelul auḑi ḑicându-se:
Saul aŭ bătut staţiea Filistenilor, din care causâ Israelul fu urât de
5 Filistenî, şi popolul s'aŭ conchiemat la Saul în Galgal. Şi Filiste-
niî s'aŭ adunat, spre a se resboi cu Israel: Treî-ḑecî miî de carê,
şese miî călăreţî, şi popul o mulţime, ca năsipul care *este* pre ţer-
mul măreî, şi iî se suirâ şi'şî aşeḑarâ castrele la Micmaş, spre re-
serit de la Bet-aven.
6 Şi barbaţiî Israeluluî veḑurâ că eraŭ în nevoïe, căcî popolul
era conşternut, şi popolul se ascunsâ în peşterî, în huceagurî, în
7 stîncî, în subterane şi în gropî. De asemenea Ebreiî trecurâ
Iordanul, în pămentul Gad şi Galaad, Saul era încă în Galgal, şi
8 tot popolul spăimântat se îndreptâ cătră densul. El aşteptâ şepte
ḑile ponă la tempul pre care Samuel *l'aŭ ficsat;* înse Samuel nu
9 venea la Galgal, şi popolul se împrăşciea de la densul. Atuncî
ḑise Saul: Aduceţî la mine olocausta şi sacrificiile votive, şi el o-
feri olocaustul.
10 Dară de abea terminasâ el de a oferi olocaustul, şi éca Sa-
11 muel venea, şi Saul eşi întru întempinarea luî, spre a'l saluta. Şi
Samuel ḑise: Ce aî făcut? Şi Saul respunse: Fiind-câ vedeam câ
popolul se împrăşcie de la mine, şi tu nu venî la tempul ficsat, şi
12 câ Filisteniî eraŭ adunaţî în Micmaş; Eŭ am ḑis: Acum Filiste-
niî se vor pogorî asupra mea la Galgal, şi eŭ încă nu m'am ru-
13 gat luî Iehova; şi aşa am îndrăsnit, şi am oferit olocaustul. A-
tuncî Samuel ḑise cătrà Saul: Nebuneşce aî lucrat, nu aî păḑit
ordinul luî Iehova Dumneḑeul têŭ, care ţi s'aŭ ordonat, căcî acum
14 Iehova ar fi întârit împeraţiea ta pururea preste Israel; Acum
înse împeraţiea ta nu va ţenea, Iehova ş'aŭ căutat un om după i-
nima sa, şi pre el l'aŭ aşeḑat Iehova princepe preste popolul seŭ,
pentru câ tu nu aî păḑit ceïa ce ţ'aŭ ordonat Iehova.
15 Apoî Samuel se sculâ, şi se sui din Galgal la Giba luî Beni-
amin, şi Saul numerâ popolul cari se afla cu densul, ca la şese
16 sute de inşî. Şi Saul şi Ionatan fiiul seŭ, şi popolul cari se a-
fla cu denşiî, şedeaŭ în Giba luî Beniamin.

Înse Filistenii ş'aŭ aşeḑat castrele în Micmaş. Şi devastătoriŭ 17
aŭ eşit castrul Filistenilor *împărţiţi* în treĭ cete, o cétâ apucâ ca-
lea cătră Ofra, în pămêntul Şual. Şi o cétâ se îndreptâ cătră Bet- 18
cheron, şi o altâ cétâ luâ calea cătră fruntaria ce cautâ spre valea
Ţeboim, cătră deşert.
Şi în tot pămêntul luĭ Israel nu se afla un făurariŭ, căcĭ 19
Filisteniĭ aŭ ḑis: *Trebue a împedeca* ca Ebreiĭ se nu facâ sabiĭ orĭ
lăncĭ. Şi tot Israelul era nevoit a se pogorî cătră Filistenĭ, când 20
cineva voĭea să'şĭ ascută ferul pluguluĭ seŭ, cósa sa, securea sa şi
secerea sa. Anume când era tocit ascuţitul instrumentelor de 21
plug orĭ a cóselor, orĭ a furcelor cu treĭ cracane, orĭ a securelor,
de asemenea şi spre a face vîrf stimulatoruluĭ. Şi aŭ fost în 22
ḑioa resbeluluĭ, câ nu era de găsit sabie orĭ lance în mâna a tot
poporuluĭ, cari era cu Saul şi cu Ionatan; numaĭ la Saul şi Iona-
tan fiĭul seŭ se afla. Şi straja Filistenilor eşi la trecătórea Micmaşuluĭ. 23

CAPUL XIV.

Valórea luĭ Ionatan. Jurămêntul îndrăzneţ a luĭ Saul.

Într'o ḑie ḑise Ionatan, fiĭul luĭ Saul, cătră băetul ce ducea 1
armele sale: Haĭde şi se trecem cătră staţiea Filistenilor
carea este de ceea parte, şi pârenteluĭ seŭ nu 'ĭaŭ făcut cunoscut
acésta. Şi Saul petrecea la capetul Gibeeĭ sub grenadul care *este* 2
în Migron şi popolul ce *era* cu densul *se urca* ca la şese sute de
inşĭ. (Şi Achiea fiĭul luĭ Achitub, fratele luĭ I-cabod, fiĭul luĭ Pin-
chas, fiĭul luĭ Elie, preut a luĭ Iehova în Şilo, purta efodul). Şi 3
popolul nu sciea câ Ionatan s'aŭ dus. Înse între trecătórele pre- 4
ste care Ionatan căuta se trécâ la staţiea Filistenilor, era un pisc
de stîncâ de astâ parte, şi un pisc de stîncâ de ceea-l-altă parte,
numele uneea *era* Boţeţ, şi numele celea-l-alte Sene. Piscul uneea 5
se înalţa în partea nordicâ, faţe în faţe cu Micmaş, şi cela-l-alt
pisc în partea sudicâ, faţe în faţe cu Giba. Şi aŭ ḑis Ionatan 6
cătră tênerul ce ducea armele sale: Aĭde şi se trecem la staţiea a-
cestor netăeţĭ împrejur, póte că Iehova va lucra pentru noĭ; căcĭ
pre Iehova nu'l împedecâ de a mântui prin mulţĭ orĭ prin puţinĭ.
Şi aŭ ḑis luĭ cel ce purta armele sale: Fâ tot ce aĭ în inima ta, 7
dute într'acolo, éca, eŭ sum cu tine după inima ta. Şi Ionatan 8
ḑise: Éca, noĭ trecem cătră aceĭ barbaţĭ, şi ne vom arata lor.
Dacă iĭ vor grăi cătră noĭ aşa: Aşteptaţĭ, ponă vom veni la voĭ, 9
noĭ vom sta în locul nostru, şi nu ne vom sui câtră denşiĭ. Iarâ 10
de vor grăi aşa: Suiţi-vĕ la noĭ, atuncĭ noĭ ne vom sui, căcĭ Ie-
hova 'ĭ aŭ dat în mâna nóstră. Şi acésta *va fi* semnul pentru noĭ,

11 Când iĭ amânduoĭ se aratarâ staţieĭ Filistenilor, Filisteniĭ ḑi-
12 serâ: Éca Ebreiĭ, ĭes din peşcerile, în care s'aŭ ascuns. Şi bar-
baţiĭ staţieĭ ḑiserâ cătră Ionatan şi cătră cel ce purta armele sale:
Suiţi-vĕ la noĭ, şi vĕ vom face ceva cunoscut. Atuncĭ Ionatan ḑise
cătră cel ce purta armele sale: Suite după mine! căcĭ Iehova ĭ-aŭ
13 dat în mâna luĭ Israel. Şi aşa Ionatan se sui pre mânele şi pi-
cĭórele sale, şi cel ce purta armele sale după densul; şi iĭ căḑurâ
înaintea luĭ Ionatan, şi cel ce purta armele sale 'ĭ omora
14 în urma luĭ. Şi acésta aŭ fost întâĭa lovire, în care Ionatan şi
cel ce purta armele sale aŭ ucis la duoe-ḑecĭ de inşĭ, pe o *întin-
dere* cam de o jumatate de postată.
15 De aice se născu spaĭmâ în castru, în câmp, şi în tot popo-
lul, staţiile şi devăstătoriĭ de asemenea se spăĭmântarâ, şi ţara *în-
trégâ* se cutremurâ, aşa încât era o fricâ fórte mare.
16 Şi străjăriĭ luĭ Saul din Giba luĭ Beniamin se uĭtarê şi éca,
17 mulţimea era în desordine, şi fugea în cóce şi în colo. Atuncĭ
Saul ḑise popoluluĭ ce *era* cu densul: Numeraţĭ şi vedeţĭ cine s'aŭ
dus de la noĭ. Iĭ decĭ numerarâ, şi éca Ionatan şi cel ce purta
18 armele sale lipséŭ. Şi Saul ḑise luĭ Achiea: Adâ în cóce arca
19 luĭ Iehova! căcĭ arca luĭ Iehova era atuncĭ cu fiiĭ luĭ Israel. Dară
în tempul când Saul vorbea cătră preut, vuetul ce *era* în castrul
Filistenilor, mergea tot crescând, şi Saul ḑise cătră preut: Retrage
20 mâna ta. Şi Saul cu tot popolul ce *era* cu densul se adunâ, şi
venirâ la resbel, şi éca, sabiea unuĭa era contra aprópeluĭ seŭ: o
21 confusiune fórte mare. Încă şi Ebreiĭ, cariĭ eraŭ la Filistenĭ maĭ
dinainte, cariĭ s'aŭ suit cu denşiĭ în castru din *localităţile* de prin
prejur, iĭ de asemene, s'aŭ unit cu Israeliţiĭ, cariĭ *eraŭ* cu Samuel
22 şi cu Ionatan. Şi toţĭ barbaţiĭ luĭ Israel cariĭ eraŭ ascunşĭ în
muntele Efraim, când auḑirâ că Filisteniĭ fugeaŭ, încâ şi iĭ 'ĭ ur-
23 mărirâ cu resbel. Şi aşa Iehova în ḑioa aceea mântui pre Israel,
şi resbelul se întinse preste Bet-aven.
24 Şi barbaţiĭ luĭ Israel furâ osteniţĭ în ḑioa aceea, şi Saul jurâ
popolul: Blestemat *se fie* omul carile va mânca bucate ponă în
25 sérâ, şi ponă nu'mĭ voĭ resbuna asupra inimicilor meĭ. Şi aşa tot
popolul nu gustâ bucate. Şi toţĭ *ceĭ aĭ* ţereĭ venirâ într'o pădure,
26 şi mere era pe supra-faţa câmpieĭ. Şi când popolul veni în pă-
dure, éca, mĭere curgea, darâ neminea nu apropia mâna sa de gura luĭ;
27 căcĭ popolul se temea de jurământ. Ionatan înse nu auḑise când
părintele seŭ jurâ popolul, şi el îndreptând capĕtul toĭaguluĭ, ce
era în mâna luĭ, îl întinse în mĭere, duse mâna sa la gura luĭ, şi
28 ochiĭ seĭ se luminarê. Atuncĭ unul din popol luând cuvêntul, ḑi-
se: Tatăl têŭ aŭ jurat popolul, ḑicând: Blestemat *se fie* omul ca-
29 rile va mânca astâḑĭ bucate; de aceĭa popolul aŭ obosit. Atuncĭ
Ionatan ḑise: Parentele meŭ aŭ tulburat ţéra! Priviţĭ rogu-vĕ, cât
ḑe luminaţĭ sunt ochiĭ meĭ, fiind-câ am gustat puţin din mĭerea a-

césta. Cu cât maĭ mult, dacâ popolul ar fi mâncat din prada i-
nimicilor seĭ, pre carea o aŭ aflat! acum înse învingerea contra
Filistenilor nu *este așa* de mare. Și iĭ băturê în ḑioa aceea pre 31
Filistenĭ, de la Micmaș ponă la Aialon. Popolul înse era fórte obosit.
Și popolul se aruncâ asupra prăḑeĭ, și luarâ oĭ, boĭ și vițeĭ, le 32
junghiarâ pe păment, și le mâncarâ popolul cu sângele. Deci se 33
spuse luĭ Saul, ḑicând: Éca, popolul pecatuesce contra luĭ Iehova,
mâncând cu sânge; și el ḑise: Voĭ facețĭ nelegĭuire! Răstogolițĭ
acum o pétrâ mare încóce. Apoĭ ḑise Saul: .mprășcieți-vĕ prin 34
popol și ḑicețĭ lor. Aducețĭ la mine fie-care boul seŭ, fie-care
óea sa și le junghiațĭ aicea, le mâncațĭ și nu pecatuițĭ contra luĭ
Iehova, mâncând cu sânge. Și așa tot popolul aduse fie-care boul
seŭ în mânâ în aceeașĭ nópte, și junghiarâ acolo. Și Saul ḑidi 35
un altariŭ luĭ Iehova; acesta fu întâĭul altariŭ ce el ḑidi luĭ Iehova.
Și Saul ḑise: Se ne pogorîm la nópte după Filistenĭ, și se 36
prâdăm între eĭ ponă se va lumina de ḑiuă, și se nu lâsăm se re-
mâne din eĭ nicĭ unul. Și iĭ ḑiserâ: Tot aceea ce *este* bun în ochiĭ
têĭ, fâ; înse preutul ḑise: Se ne apropiem *maĭ întâiŭ* aicea de
Dumneḑeŭ. Și Saul întrebâ pre Dumneḑeŭ: Se mĕ pogor după 37
Filistenĭ? Da'ĭ-veĭ în mâna luĭ Israel? Înse în ḑioa aceea nu 'ĭ-aŭ
respuns.
Și Saul ḑise: Apropiețĭ-vĕ aicĭ tóte căpiteniile popoluluĭ! Cu- 38
nóscețĭ și vedețĭ de unde vene pecatul acesta astâḑĭ? Căcĭ *viŭ* este
Iehova, carile mântuesce pre Israel, câ chiar dacâ el ar veni de
la Ionatan, fiiul meŭ, de sigur va muri. Neminea înse nu 'ĭ-aŭ
respuns luĭ din tot popolul. Și el *maĭ* vorbi cătră tot Israelul: 40
Voĭ stațĭ de astâ-parte, și eŭ cu Ionatan, fiiul meŭ, de cea-l-altâ.
Și popolul ḑise luĭ Saul: Fâ ceĭa ce *este* bun în ochiĭ têĭ. A- 41
tuncea Saul ḑisâ cătră Iehova: Dumneḑeul luĭ Israel, aratâ pre cel
inocent! Și sorțul căḑu pre Ionatan și pre Saul, ĭarâ popolul eși.
Apoĭ ḑisâ Saul: Aruncațĭ sorțul între mine și între Ionatan, fiĭul 42
meŭ, și sorțul căḑu pre Ionatan. Și Saul ḑise cătră Ionatan: 43
Spune'mĭ ce aĭ făcut? Ionatan decĭ iĭ spusâ și ḑisâ: Cu capetul
toĭagului ce *era* în mâna mea, am gustat puținâ mĭere; écă-mĕ,
voiŭ muri. Și Saul ḑisâ: Așa se facâ Dumneḑeŭ, și așa se con- 44
tinue a face, tu Ionatane, trebuĭ se morĭ. Popolul înse ḑise luĭ 45
Saul: Ionatan cari aŭ făcut acésta marea mântuire întru Israel, se
mórâ? Departe fie una ca acésta! Viŭ *este* Iehova, nicĭ un pêr
din capul seŭ, nu va căde pre păment! căcĭ cu Dumneḑeŭ aŭ lu-
crat în ḑioa acésta. Și așa popolul scâpâ pre Ionatan, ca se nu
móră. Apoĭ Saul s'aŭ întors de la urmărirea Filistenilor, și Fi- 46
listeniĭ s'aŭ dus la locul lor.
Și așa Saul apucâ împerația preste Israel. și fâcea resbel în 47
tóte părțile contra inimicilor seĭ, contra luĭ Moab, contra fiilor luĭ
Amon, contra luĭ Edom, contra regilor de Țioba și contra Filis-

48 tenilor. Orĭ încotr'o se înturna, căşuna spaĭmâ. El manifestâ cu-
ragiŭ, bâtu pre Amolec, şi mântui pre Israel din mâna prădăto-
riuluĭ seŭ.
49 Şi fiiĭ luĭ Saul aŭ fost: Ionatan, Işvi şi Malchişua, ĭarâ nu-
mele fetelor sale *aŭ fost:* numele celeĭ maĭ mare Merab, şi nume-
50 le celeĭ maĭ mice Mical. Şi numele femeeĭ lul Saul *era:* Achi-
noam, fata luĭ Achimaaţ, şi numele capuluĭ armateĭ sale: Abner,
51 fiĭul luĭ Ner, unchiul luĭ Saul. Şi Chiş, tatâl luĭ Saul, şi Ner, ta-
tâl luĭ Abner, *eraŭ* fiiĭ luĭ Abiel.
52 Şi resbelul contra Filistenilor *era* puternic în tot tempul luĭ
Saul, şi de vedea Saul pre vr'un om tari orĭ curagios, el îl lua
la sine.

CAPUL XV.

Saul lepâdat. Agag gâtuit.

1 Şi Samuel ḑisâ cătră Saul: Pre mine m'aŭ triimis Iehova
ca sâ ung pre tine de împerat preste popolul seŭ, preste
2 Israel. Acum darâ ascultă de vócea cuvintelor luĭ Iehova. Aşa
ḑice Iehova Ţebaot: Adusu'mĭ-am a mente, de ceĭa ce aŭ fâcut
Amalec luĭ Israel, cum el s'aŭ pus în contra luĭ în cale, când eşa
3 din Egipt. Acum dute, şi bate pre Amalec şi esterminaţĭ tot ce
este a luĭ, şi nu'l cruţa, şi omórâ de la barbat ponă la femee, de
la prunc ponă la sugatoriŭ, de la boŭ ponă la oaĭe, de la cămilâ
şi ponă la asin.
4 Şi aşa Saul fâcu cunoscut *acésta* popoluluĭ şi'ĭ numerâ în Te-
laim: Duoe sute miĭ de pedestri şi ḑece miĭ din barbaţiĭ luĭ Iuda.
5 Şi Saul veni ponă la cetatea luĭ Amalec, şi pândea în vale.
6 Şi Saul ḑise cătră Cheniţĭ: Duceţi-vĕ, departaţi-vĕ, coborâţi-vĕ din
mijlocul Amalichiţilor, ca se nu vĕ nimicesc cu iĭ; pentru-câ voĭ
a'ţĭ aratat bunâtate cătră fiiĭ luĭ Israel, când se suĭaŭ din Egipt.
7 astfeliŭ Cheniţiĭ se departarâ din mijlocul Amalechiţilor. Şi Saul
bâtu pre Amalechiţĭ, de la Chavila ponă cătră Şur, carile *este* în
8 faţa Egiptuluĭ. Şi el prinse pre Agag, regele luĭ Amalec, viŭ,
9 ĭarâ pre tot popolul îl esterminâ cu ascuţitul sabieĭ. Totuşĭ Saul
şi popolul cruţâ pre Agag şi pre cele maĭ bune oĭ, boĭ, viţe grase,
mneĭ şi tot ce era bun, şi nu voirâ a le estermina, ĭarâ tot lucrul
defăĭmat şi nebăgat în sémâ, esterminarâ.
10 Şi aŭ fost cuvêntul luĭ Iehova cătră Samuel, ḑicând: Mâ că-
11 esc, câ am pus pre Saul împerat, căcĭ el s'aŭ abâtut de la mine,
şi cuvintele mele nu le-aŭ împlinit. Acésta mălini pre Samuel, şi

el strigâ cătră Iehova tótâ nóptea . Şi Samuel se sculâ desdema- 12
néţă spre a întempina pre Saul, şi s'aŭ spus luĭ Samuel, ḑicând:
Saul aŭ venit la Carmel, şi éca, el ş'aŭ înălţat un semn de biru-
inţâ, aŭ plecat maĭ departe, şi s'aŭ pogorît la Galgal.
Şi Samuel veni cătră Saul, şi Saul îĭ ḑisâ luĭ: Bine-cuvêntat 13
fiĭ tu de Iehova! eŭ am împlinit cuvêntul luĭ Iehova. Şi Samuel 14
ḑisâ: Ce *este* zberarea acésta a oilor întru urechile mele, şi rage-
tul vitelor ce eŭ aud? Şi Saul ḑise: De la Amalechiţĭ le-aŭ a- 15
dus, câcĭ popolul aŭ cruţat cele maĭ bune oĭ şi vite spre a le sa-
crifica luĭ Iehova Dumneḑeul têŭ; ĭarâ remaşiţa noĭ o am esterminat.
Atuncĭ Samuel ḑisâ cătră Saul: Îngâduĭe, şi'ţĭ voiŭ spune ţie ceĭa 16
ce aŭ ḑis cătră mine Iehova în nóptea acésta. Şi el aŭ ḑis cătră
densul: Grăeşte!
Şi Samuel ḑise: Aŭ nu când tu *eraĭ* mic în ochiĭ têĭ te-aĭ 17
făcut cap seminţiilor luĭ Israel, şi Iehova te-aŭ uns de împerat
preste Israel? Decĭ Iehova te-aŭ triimis în cale, şi ţ'aŭ ḑis: Dute 18
şi esterminéḑâ pre pecatoşiĭ, pre Amalechiţĭ, şi te răsboeşce cu den-
şiĭ ponă vor fi nimiciţĭ. De ce darâ n'aĭ ascultat de vócea luĭ 19
Iehova, şi te-aĭ aruncat asupra prâḑeĭ, şi aĭ făcut ceĭa ce *este* rêŭ
în ochiĭ luĭ Iehova? Atuncĭ Saul ḑisâ cătră Samuel: *Eŭ,* care am 20
ascultat de vócea luĭ Iehova, şi m'am dus în calea în carea m'aŭ
triimis Iehova, şi am adus pre Agag, regele Amalechiţilor, şi am
esterminat pre Amalechiţĭ! Popolul înse aŭ luat din pradâ oĭ şi 21
boĭ, primiţiĭ a esterminareĭ, spre a sacrifica luĭ Iehova în Galgal.
Şi Samuel ḑisâ: Aŭ îĭ place luĭ Iehova maĭ bine olocauste şi sa- 22
crificiĭ de cât ascultarea de vócea luĭ Iehova? Éca, ascultarea este
maĭ bunâ de cât sacrificiul, luarea a mente de cât grasimea berbe-
cilor. Câcĭ pecatul magieĭ *este* resculareа şi crima idololatrieĭ *este* 23
opunerea. Pentrucâ tu aĭ lepadat cuvêntul luĭ Iehova, de aseme-
nea şi el te-aŭ lepadat din împeraţie. Şi Saul ḑise cătră Samuel: 24
Pecatuit'am câ am calcat ordinul luĭ Iehova şi cuvintele tale, căcĭ
mĕ temeam de popol, şi am ascultat de vócea luĭ. Acum darâ, 25
eartâ'mĭ, rogu-te pecatul meŭ, şi întórce-te cu mine, ca se mĕ rog
luĭ Iehova. Şi Samuel ḑisâ cătră Saul: Nu mĕ voiŭ întórce cu 26
tine, căcĭ tu aĭ lepadat cuvêntul luĭ Iehova, şi Iehova te-aŭ lepadat
pre tine de a fi împerat preste Israel. Şi când Samuel se în- 27
turna spre a se duce, atuncĭ el îl apucâ de colţul paliuluĭ seŭ, ca-
re se rumpsâ. Apoĭ Samuel ḑisâ luĭ: Iehova aŭ rumpt imperaţia luĭ 28
Israel de deasupra ta astâḑĭe, şi o aŭ dat aprópeluĭ têŭ, carile *este*
maĭ bun de cât tine. De asemenea splendórea luĭ Israel nu va 29
minţi, şi nicĭ se va câi, căcĭ nu este om ca se se câéscâ. Şi el 30
ḑisâ: Pecatuit'am; acum numaĭ onoréźâ-mĕ înaintea betrânilor po-
poluluĭ meŭ şi înaintea luĭ Israel, şi întórce-te cu mine ca se mĕ
închin luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ têŭ. Şi aşa Samuel se reînturnâ 31
dupâ Saul, şi Saul adorâ pre Iehova.

32 După aceĭa Samuel ḑisă: Aduceţĭ la mine pre Agag, regele
Amalechiţilor. Şi Agag veni cătră densul cu veselie. Şi Agag ḑisă:
33 De sigur amărăcĭunea morţeĭ s'aŭ trecut! Şi Samuel ḑisă: După
cum sabiea ta aŭ lipsit femeĭ de copiĭ, aşa se fie lipsită de copiĭ
muma ta între femeĭ! Şi Samuel îmbucăţi pre Agag înaintea luĭ
Iehova în Galgal.
34 Apoĭ Samuel s'aŭ dus la Rama, şi Saul se sui cătră casa sa
35 în Giba luĭ Saul. Şi Samuel nu maĭ adaose a vedea pre Saul
pună în ḑioa morţeĭ sale; căcĭ Samuel plângea pre Saul, înse Ie-
hova se căea că aŭ făcut pre Saul împerat preste Israel.

CAPUL XVI.

Ungerea luĭ David. Saul muncit de-un spirit rěŭ.

1 Şi Iehova ḑisă cătră Samuel: Pună când tu te veĭ întrista
pentru Saul, pentru că l'am lepădat de a domni
preste Israel? Umple cornul těŭ cu oleŭ, şi mergĭ, eŭ te voiŭ
triimite cătră Işai Bet-lehemiteanul, căcĭ 'mĭ-am ales între fiiĭ seĭ
2 un împerat. Şi Samuel ḑisă: Cum se mě duc? Îndată ce Saul
va auḑi *de acésta,* el mě va perde. Şi Iehova ḑisă: Un viţel ĭe cu
3 tine şi ḑi: Spre a sacrifica luĭ Iehova am venit. Şi invită pre
Işai la sacrificiŭ, şi eŭ 'ţĭ voiŭ face cunoscut, ceĭa ce se facĭ, şi
tu 'mĭ veĭ unge mie pre acel ce'ţĭ voiŭ ḑice ţie.
4 Samuel decĭ făcu ceĭa ce Iehova aŭ ḑis, şi veni la Bet-lehem
şi betrâniĭ cetăţeĭ iĭ eşiră înainte tremurând, şi ḑiseră: Pace *este*
5 venirea ta? Şi el respunse: Pace! spre a sacrifica luĭ Iehova am
venit, santificaţi-vě, şi veniţĭ cu mine la sacrificiŭ. El santifică şi
6 pre Işai cu fiiĭ seĭ, şi'ĭ invită la sacrificiŭ. Şi aŭ fost, când iĭ
întraŭ, el veḑu pre Eliab, şi ḑiseră: Foră îndoélă înaintea luĭ Ie-
7 hova *este* unsul seŭ. Înse Iehova ḑisă cătră Samuel: Nu căuta la
faţa luĭ, nicĭ la înalţimea statureĭ luĭ, căcĭ eŭ l'am lepadat; *căcĭ*
Iehova nu se uĭtă dupre cum se uĭtă omul; omul caută la ochĭ,
8 ĭar Iehova se uĭtă la inimă. Şi Işai chemă pre Abinadob, şi'l
trecu înaintea luĭ Samuel, şi ḑisă: Nicĭ pre acesta nu l'aŭ ales Ie-
9 hova. Şi Işai trecu pre Şamma, şi el ḑise: Nicĭ pre acesta nu
10 l'aŭ ales Iehova. Şi aşa Işai trecu pre ceĭ şepte fiĭ aĭ seĭ pre
dinaintea luĭ Samuel, şi Samuel ḑisă luĭ Işai: Iehova mĭ-aŭ ales
11 pre aceştia. După aceĭa Samuel ḑisă cătră Işai: Sunt aceştia toţĭ
copiiĭ *têĭ?* Şi el ḑisă aŭ maĭ remas încă cel maĭ mic, şi éca el pa-
şce oile. Atuncĭ Samuel ḑisă luĭ Işai: triimite se'l aducă, căcĭ noĭ
12 nu ne vom pune la masă pună ce nu va veni aice. Şi el trii-

mise şi'l-aduse. El *era* roşietic, cu ochiĭ frumoşĭ şi frumos la faţă.
Şi Iehova ḑisâ: Scólâ-te, unge'l, câcĭ acesta *este!* Atuncĭ Samuel 13
luâ cornul de oleŭ, şi'l unse pre el în mijlocul fraţilor seĭ, şi spi-
ritul luĭ Iehova veni asupra luĭ David, din ḑiua aceea şi maĭ de-
parte. Apoĭ Samuel s'aŭ sculat şi s'aŭ dus la Rama.
Şi spiritul luĭ Iehova s'aŭ departat de la Saul; şi un spirit 14
rêŭ de la Iehova, 'l muncea. Şi serviĭ luĭ Saul ḑiserê cătră den- 15
sul: Éca, un spirit rêŭ de la Dumneḑeŭ te munceşte. Ḑicâ darâ 16
Domnul nostru, *ca,* serviĭ têĭ *cariĭ sunt* înaintea ta, se caute pre
un barbat ce scie cânta din harpâ, şi când spiritul cel rêŭ de la
Dumneḑeŭ va fi asupra ta, el va cânta cu mâna sa, şi bine *va fi*
ţie. Aşa dar Saul ḑisâ servilor seĭ: Gâsiţi'mĭ, rogu-vĕ pre un 17
barbat care scie a cânta bine, şi aduceţi'l la mine. Atuncĭ unul din 18
servĭ respunsâ şi ḑisâ: Éca, eŭ am vĕḑut pre un fiŭ a luĭ Işai
Bet-lehemiteanul, carile scie cânta, şi *eşte* un eroŭ curagĭos, barbat
de resbel, limbut, frumos la talie şi Iehova *este* cu densul. Saul 19
decĭ espedui triimişĭ cătră Işai şi ḑisâ: Triimite'mĭ pre David fiĭul
têŭ, carele *este* cu oile. Şi Işai luâ un asin *încarcat* cu pâne, 20
un foĭ de vin şi un ĭed, şi le triimisâ prin David fiĭul seŭ luĭ Saul.
Şi David veni la Saul, şi aŭ remas la densul, şi el îl ĭubea fórte, 21
şi deveni ducătorĭul armelor sale. Şi Saul triimise la Işai, ḑicând: 22
Remâne, rogu-te David la mine, câcĭ aŭ aflat char în ochiĭ meĭ. Şi 23
era când Duchul de la Dumneḑeŭ venea asupra luĭ Saul, David lua
harpa şi cânta cu mâna sa, şi Saul se uşura, şi'ĭ *era* bine şi spi-
ritul cel rêŭ se departa de la densul.

CAPUL XVII.

David ucide pre Goliat.

Şi Filisteniĭ adunarê oştirile lor pentru resbel, şi se strinsere 1
la Soco, ce *este* a luĭ Iuda, şi'şĭ aşeḑarê castrele între
Soco şi între Azeca, în Efes Dammim. Saul de asemenea şi bar- 2
baţiĭ luĭ Israel se adunarê, şi'şĭ aşeḑarê castrele în valea Terebin-
tuluĭ, şi se aşeḑarê în ordine de resbel contra Filistenilor. Şi 3
Filisteniĭ stâteaŭ pe muntele de dincolo, şi Israeliţiĭ stâtéŭ pe mun-
tele de dincóce, aşa câ valea *se afla* între denşiĭ. Atuncĭ eşĭa 4
un intercessor din castrul Filistenilor, cu numele Goliat; înălţimea
luĭ *era* de şese coţĭ şi o palmâ. Şi un coĭf de aramâ *avea* pe 5
capul luĭ, şi cu o ḑale de solzĭ era îmbracat, şi greutatea zaleĭ *era*
de cincĭ miĭ de siclĭ de aramâ. Şi periscelide de aramâ *avea* pe 6
picĭórele luĭ, şi lance de aramâ între umerile sale. Şi códa lan- 7

ceĭ sale *era* ca sulul ţesetorilor, şi ferul lanceĭ luĭ *era* de şese
8 sute sicle de fer, şi purtâtorĭ de paveze mergea înaintea luĭ. El
decĭ se areta, şi striga cătră şirurile luĭ Israel, şi ḑicea lor: De ce
eşiţĭ voĭ spre a vĕ aşeḑa în ordine de resbel? Aŭ nu *sunt* eŭ Fi-
listeanul, ĭarâ voĭ servĭ a luĭ Saul? Alegeţi-vĕ un barbat, ca sâ se
9 pogóre la mine. Dacă va putea a se lupta contra mea, şi mĕ va
bate, noĭ vom fi voue servĭ, ĭarâ dacâ eŭ îl voiŭ întrece, şi'l voiŭ
10 bate, voĭ se fiţĭ sclaviĭ nostriĭ şi se serviţĭ noue. Şi Filisteanul
ḑisâ: Eŭ voiŭ se defaĭm astâḑĭ şirurile luĭ Israel: Daţi'mĭ un bar-
11 bat, ca se ne luptăm împreunâ, Când auḑi Saul şi tot Israelul
cuventele acestuĭ Filistean, se uĭmirê şi se temeaŭ fórte.
12 Decĭ David *era* fiĭul aceluĭ Efraitean din Bet-lehemul Iudeĭ,
cu numele Işai, carile *avea* opt fiĭ. Acest barbat era betrân în ḑi-
13 lele luĭ Saul, şi pus în trépta barbaţilor de onóre. Ciĭ treĭ fiĭ maĭ
marĭ a luĭ Işai s'aŭ dus dupâ Saul la resbel. era: Eliab ântêĭ nas-
14 cutul, cel al duoilea Abinadab, şi cel al treilea Samma. Cel maĭ
15 mic era David, şi ceĭ treĭ maĭ marĭ mergeaŭ dupâ Samuel. David
înse se ducea şi se întorcea de la Saul, spre a paşce oile tatâluĭ
16 seŭ în Bet-lehem. Şi Filisteanul se apropriea demanéţa şi séra,
şi se înfăţoşa patru-ḑecĭ de ḑile.
17 Atuncĭ Işai ḑisâ luĭ David fiĭul seŭ: Iea acum pentru fraţiĭ
têĭ acéstâ efâ de grăunţe prăjite, şi aceste ḑece pănĭ, şi du-le cu
18 grăbire în castru la fraţiĭ têĭ. Iarâ aceste ḑece caşurĭ du-le ca-
puluĭ preste o mie. Însciinţaḑâ-te de sanîtatea fraţilor têĭ, şi veĭ
19 aduce un amanet de la denşiĭ. Şi Saul, şi iĭ, şi toţĭ barbaţiĭ luĭ
20 Israel *eraŭ* în valea Terebintuluĭ, luptându-se cu Filisteniĭ. Decĭ
David se sculâ desdemanéţa şi încredinţâ oile păḑitoriuluĭ, apoĭ luâ
lucrurile şi se dusâ, dupâ cum 'ĭ-aŭ ordonat Işai. Şi el veni la
baricada de carê, pre când armiea eşi spre a se înşira în ordine
21 de resbel, şi strigătul de resbel se înalţa. Şi Israeliţiĭ şi Filisteniĭ
22 se aşeḑarê un şir contra altuĭ şir. Atuncĭ David se descărcâ de
sarcinele ce *eraŭ* deasupra luĭ, şi le lăsâ în mâna păḑitoriuluĭ de
impedimente, şi alergâ în şirul armieĭ, şi ajungând întrebâ pre fraţiĭ
23 seĭ de sanîtate. Pe când el vorbea cu iĭ, éca, se înfăţoşa inter-
cessorul Goliat Filisteanul, din Gat, din şirurile Filistenilor, şi rosti
24 cuvinte ca acele de *altâ-datâ,* şi David auḑi *acésta.* Şi toţĭ bar-
baţiĭ luĭ Israel când vedéŭ pre acest om, fugéŭ de dinaintea luĭ şi
25 se teméŭ fórte. Şi barbaţiĭ luĭ Israel ḑiserê: Vĕḑuta'ţĭ pre acest
barbat care s'aŭ înfăţoşat? Numaĭ spre a defaĭma pre Israel el
s'aŭ aratat. Barbatul carile va ucide pre el, pre acela împeratul îl
va înavuţi cu marĭ avuţiĭ, îĭ va da luĭ pre fata sa, şi casa paren-
26 teluĭ seŭ o va scuti în Israel. Şi David ḑisâ cătră barbaţiĭ ce
stăteaŭ cu densul, ḑicând: Ce se va face omuluĭ care va ucide pre
Filisteanul acela, şi va departa ocara de deasupra luĭ Israel? Căcĭ
cine'ĭ acest Filistean netaĭet împrejur, ca se defaĭme şirurile Dum-

neḑeuluĭ celuĭ viŭ. Şi popolul ĭĭ respunse în acest mod, ḑicând: 27
Aşa se va face barbatuluĭ care'l va ucide. Când Eliap, fratele seŭ 28
cel maĭ mare, auḑi câ el vorbea barbaţilor, se aprinsâ mânia luĭ
Eliap contra luĭ David, şi ḑisâ: De ce te-aĭ pogorît? Şi cuĭ aĭ în-
credinţat tu acele puţine oĭ în deşert? Eŭ cunosc mândria ta şi
reutatea inimeĭ tale, câcĭ ca se veḑĭ resbelul te-aĭ pogorît. Şi 29
David ḑisâ: Ce am fâcut acum? acestea's numaĭ vorbe. Şi el se 30
întórsâ de la densul cătră un altul, şi grăi aceléşĭ cuvinte, şi po-
polul ĭĭ respunse ca şi întâĭaşĭ dată. Şi se auḑirâ cuvintele pre 31
cari le-aŭ grăit David, şi s'aŭ fâcut cunoscute luĭ Saul, şi el 'l chemâ.

Şi David ḑisâ câtră Saul: Nemine se pérdâ curajul din causa 32
luĭ, servul têŭ va merge şi se va lupta cu acest Filistean. Saul 33
înse ḑisâ cătră David: Tu nu veĭ putea se mergĭ contra Filistea-
nuluĭ acestuĭa, spre a te lupta cu el, fiind că tu *eştĭ* tenăr, ĭarâ el
un barbat de resbel din tinereţa sa. Atuncĭ David ḑisâ cătră Saul: 34
Servul têŭ când păşcea oile tatăluĭ seŭ, venĭa un leŭ, un urs, şi
rapeaŭ un mnĭel din turmâ. Şi eŭ eşam după denşiĭ, ĭĭ loveam şi'l 35
scoteam din gura lor, şi când se sculaŭ contra mea, 'ĭ apucam de
falcâ, ĭĭ loveam şi'ĭ ucideam. Atât pre leŭ cât şi pre urs aŭ 36
ucis servul têŭ, şi aşa va fi şi cu Filisteanul acest netaĭat împre-
jur, ca cu unul din aceştia, pentru câ aŭ defaĭmat şirurile Dum-
neḑeuluĭ celuĭ viŭ. Şi David ḑisâ: Iehova, carile m'aŭ mântuit 37
de ghearele leuluĭ, şi din labile ursuluĭ, el mĕ va mântui din mâna
Filisteanuluĭ acestuĭa. Decĭ Saul ḑisâ luĭ David: Dute, şi Iehova se
fie cu tine.

Şi Saul îmbracâ pre David cu veşmintele sale, pusâ coĭf de 38
aramâ pre capul luĭ, şi'l îmbrăca cu zale. Şi David încinsâ 39
sabiea luĭ preste vestmintele sale, şi voĭa se mérgâ, câcĭ el *acé-
sta* nu o cercase *încâ*. Atuncĭ David ḑisâ luĭ Saul: Nu pot se 40
umblu cu acestea, fiind câ nu's deprins. Şi aşa David le scóse de-
pre densul. Şi el luâ beţul luĭ în mâna sa, şi'şĭ alese cincĭ pe- 40
tre netede din pârîŭ, şi le puse în gluga păstoreascâ pre carea o
avea, şi în sac, ĭar în mâna luĭ *luâ* praştiea, şi se apropie de Fi-
listean. Şi Filisteanul se apropie tot maĭ mult de David, şi omul 41
ce ducea paveḑa înaintea luĭ.

Şi când Filisteanul se uĭtâ şi veḑu pre David, îl despreţuĭa, 42
càcĭ el era tenâr, roşietic şi frumos la faţă. Şi aşa Filisteanul ḑisâ 43
luĭ David: Aŭ câne *sunt* eŭ, că tu viĭ contra mea cu beţe? Şi
Filisteanul blestema pre David întru Dumneḑeiĭ seĭ. Şi Filistea- 44
nul ḑisâ cătră David: Vino cătră mine, ca se daŭ carnea ta pase-
rilor ceruluĭ, şi fiarelor câmpuluĭ. David înse ḑisâ Filisteanuluĭ: 45
Tu viĭ cătră mine cu sabie, lance şi paveḑe, ĭarâ eŭ vin contra ta
în numele luĭ Iehova Ţebaot, Dumneḑeul şirurilor luĭ Israel pre
care tu l'aĭ defâĭmat. În ḑioa acésta te va da Iehova în mâna 46
mea, te voiŭ lovi şi'ţĭ voiŭ redica capul, şi voiŭ da cadavrele cas-

trului Filistenilor în ḑioa acésta, paserelor ceriului și vietăților pa-
mentului, și va cunósce tot pamentul câ Israel are un Dumneḑeŭ.
47 Şi tóta acéstâ adunare va cunósce câ nu prin sabie nicĭ prin lance
mântuïe Iehova, câcĭ a luĭ Iehova *este* resbelul, și el vĕ va da în
mânele nóstre.
48 Şi aŭ fost, când Filisteanul se sculâ, și tot maĭ mult se a-
propiâ spre a întimpina pre David, David se grăbi, și alergâ în
49 șirul armieĭ spre întempinarea Filisteanuluĭ. Atuncĭ David vîrê
mâna sa în glugâ și luâ de acolo o pétrâ, o aruncâ cu praștiea și
lovi pre Filistean în fruntea luĭ, și pétra se înfipse în fruntea luĭ,
50 și el căḑu cu fața la pamĕnt. Şi așa David fu maĭ tare de cât
Filisteanul, cu praștiea și cu pétra, și el lovi pre Filistean și'l u-
51 cisâ, foră ca se fie sabie în mâna luĭ David. David decĭ alergâ,
stâtu longâ Filistean, luâ sabia luĭ, o scóse din técâ, 'l ucisâ, și'ĭ
tăïe capul cu densa. Dacâ Filisteniĭ veḑurê câ aŭ murit eroul lor,
52 fugirê. Atuncĭ barbațiĭ luĭ Israel se sculare, înălțarê un strigăt,
și gonirê pre Filistenĭ ponă în vale, și ponă la porțile Ecronuluĭ, și
căḑurê rănițiĭ Filistenilor pre calea către Şaaraim, ponă la Gat și
53 ponă la Ecron. Si fiiĭ luĭ Israel se întórserê de la urmărirea Fi-
54 listenilor, și pradarê castrele lor. Şi David luâ capul Filisteanuluĭ
și'l dusâ la Ierusalim, și armele sale le puse în cortul seŭ.
55 Când Saul veḑu pre David eșind spre întempinarea Filistea-
nuluĭ, ḑisâ cătră Abner, capul oștireĭ: Al cuĭ *e* acest tenăr, Abner?
56 Şi Abner ḑise: viŭ e sufletul têŭ, Împerate, dacâ sciŭ. Şi Împe-
57 ratul ḑisâ: Întrébâ tu, al cuĭ fiŭ *este* acest tenăr. Când David se
întórsâ de la uciderea Filisteanuluĭ, Abner 'l luâ și'l adusâ înaintea
58 luĭ Saul, și capul Filisteanuluĭ în mâna luĭ. Şi Saul ḑisâ cătră
densul: Al cuĭ escĭ tu o tenărule! și David ḑisâ: fiĭul servuluĭ
têŭ Ișai Bet-lehemiteanul.

CAPUL XVIII.

Amiciția luĭ David și a luĭ Ionatan. David ïea pre fata luĭ Saul.

1 Când el terminâ de vorbit cu Saul, sufletul luĭ Ionatan se li-
pi de sufletul luĭ David, și Ionatan 'l ïubea ca pre sufle-
2 tul seŭ. Decĭ Saul îl luâ pre el în ḑioa aceea, și nu'l lâsâ maĭ
3 mult a se întórce la casa parenteluĭ seŭ. Şi Ionatan închie alianță
4 cu David, fiind că'l ïubea pre el ca pre sufletul seŭ. Şi Ionatan
desbracâ paliul ce *era* pre el, și'l dâdu luĭ David, de asemenea
straile sale, sabiea luĭ, arcul luĭ și cingătórea luĭ.

Şi David eşia, şi orĭ încotro Saul îl triimetea, prospera, în 5
cât Saul îl puse preste ómeniĭ de resbel. Acésta plâcu la tot po-
polul şi chïar servilor luĭ Saul.
Şi aŭ fost, când iĭ se întorceaŭ la întórcerea luĭ David de la 6
învingerea Filisténuluĭ, femeele eşirê din tóte cetăţile luĭ Israel, cu
cântărĭ şi cu chore, spre întempinarea împeratuluĭ Saul, cu tobe, cu
veselie şi cu triangule. Şi femeele respundeaŭ *una alteea* când 7
cântaŭ şi ḑiceaŭ:

Saul aŭ bătut pre miile sale,
Ĭară David miriadele sale.

Acésta întărtâ pre Saul fórte, şi displacu cuventul acesta în 8
ochiĭ seĭ şi ḑisâ: Luĭ David iĭ daŭ miriade, ĭarâ mie'mĭ daŭ miĭ, a-
cum luĭ nu'ĭ maĭ lipseşce alta, de căt numaĭ împeraţia. Saul pri- 9
vea pre David cu ochĭ rêĭ, din ḑioa aceea şi maĭ încolo.
A duoa ḑie veni spiritul cel rêŭ de la Dumneḑeŭ asupra luĭ 10
Saul, şi'l zbucĭuma pre el în mijlocul caseĭ; David înse cânta cu
mâna sa, ca şi în cele-l-alte ḑile, şi Saul *avea* lancea în mână.
Atuncĭ Saul aruncâ lancea şi ḑisâ: Voĭ se înfipg pre David în pa- 11
rete, înse David se depărtâ dinaintea luĭ de duoe orĭ.
Şi Saul se temea de David, căcĭ Iehova era cu densul, şi de 12
la Saul s'aŭ departat. Şi Saul îl departâ de la sine, şi'l pusâ cap 13
preste o mie, şi el eşa şi întra înaintea popoluluĭ. David pros- 14
pera în tóte căile sale şi Iehova *era* cu densul. Când Saul veḑu, 15
câ el era fericit fórte se temea de el. Înse tot Israelul şi Iuda 16
ĭubea pre David, căcĭ el eşa şi întra înaintea lor.
Şi Saul ḑisâ luĭ David: Éca pre Merab fiĭca mea cea maĭ 17
mare, voĭ se'ţi-o daŭ de soţie, numaĭ fiĭ mie curajos, şi condu res-
belul luĭ Iehova; câcĭ Saul cugeta: Nu voiŭ ca mâna mea se fie
pre densul, ci Filisteniĭ se punê mâna pre el. Şi David ḑisâ că- 18
tră Saul: Cine'*s* eŭ? Ce *este* viaţa mea şi familia parenteluĭ meŭ
în Israel, ca se fiŭ ginere împeratuluĭ? Înse în tempul când Mi- 19
rab, fata luĭ Saul era să se dee luĭ David, ea fu datâ de soţie luĭ
Adriel Mecholateanul.
Şi Mical, fata luĭ Saul, ĭubea pre David. Acésta s'aŭ spus luĭ 20
Saul şi lucrul placu în ochiĭ seĭ. Şi Saul ḑisâ: O voĭ da pre ea 21
luĭ, ca se fie luĭ de cursă, şi ca Filisteniĭ se punê mâna pre el. Şi
aşa Saul ḑisâ luĭ David: Prin una din amânduoe tu se'mĭ fiĭ mie
astâḑĭ ginere. Şi Saul ordonâ servilor seĭ: Grâiţĭ luĭ David în 22
secret, ḑicând: Éca, împeratul e bine dispus pentru tine, şi toţĭ ser-
viĭ seĭ te ĭubesc, acum decĭ fiĭ ginere împeratuluĭ. Şi serviĭ luĭ 23
Saul grâirê în urechile luĭ David cuventele aceste, şi David ḑisâ:
Aŭ este uşor în ochiĭ vostri a deveni ginere împeratuluĭ? Eŭ *sum*
un om serac şi forâ nume. Şi serviĭ luĭ Saul 'ĭ spuse luĭ, ḑi- 24
când: Ast-feliŭ de cuvinte aŭ grâit David. Şi Saul ḑisâ: Aşa 25
ḑiceţĭ luĭ David: Împeratul nu doresce darurĭ de nuntâ, ci o sutâ

de prepuțiurĭ a le Filistenilor, pentru ca împeratul să'șĭ resbune con-
tra inimicilor seĭ. Saul înse cugeta, ca se facâ pre David a cădea
26 în mâna Filistenilor. Și servii seĭ spusê aceste cuvinte luĭ David,
și lucrul plâcu în ochiĭ luĭ David, de a deveni ginere împeratuluĭ.
27 Și încă ḑilele nu se împlinise, — Și David se sculâ, și se dusâ, el
și ómeniĭ seĭ, și bâtu între Filistenĭ duoe sute de inșĭ, și David
aduse prepuțiurile lor și le dâdu în numer deplin împeratuluĭ, spre
a deveni ginere împeratuluĭ, și Saul 'ĭ dede pre Mical fata sa de
28 soție. Saul decĭ veḑu și cunoscu câ Iehova *era* cu David, și Mi-
29 cal fata luĭ Saul 'l ĭubea pre el. Și Saul continua a se teme de
30 David și maĭ mult, și Saul era inimicul luĭ David tot-dé-una. Și
capiĭ Filistenilor eșirê. De câte orĭ înse eșirê David era maĭ fe-
ricit de cât toțĭ servii luĭ Saul, și numele seŭ era fórte stimat.

CAPUL XIX.

David mântuit prin Ionatan și prin Mical.

1 Și Saul ḑisâ cătră Ionatan fiiul seŭ, și tuturor servilor seĭ
ca se omóre pre David, înse Ionatan fiiul luĭ Saul ĭubea
2 pre David fórte. Și Ionatan spusâ luĭ David, ḑicând: Parentele
meŭ Saul cauta se te omóre; decĭ păḑeșce-te acum ponă demanéță,
3 și șeḑĭ tâĭnuit, și ascunde-te. Eŭ înse voiŭ eși și voiŭ sta longă
parentele meŭ în câmpul în care tu *veĭ fi*, și voiŭ vorbi parenteluĭ
4 meŭ de tine și de voiŭ descoperi ceva, îțĭ voiŭ spune ție. Iona-
tan vorbi bine de David cătră Saul parentele seŭ, și ḑisâ cătră den-
sul: Se nu pecatuéscâ împeratul contra servuluĭ seŭ David, pentru
câ el n'aŭ pecatuit ție, și faptele sale *sunt* fórte bune pentru tine.
5 El 'șĭ puse viața sa în mâna luĭ, și bâtu pre Filisteanul, și Iehova
aŭ facut mântuire mare la tot Israelul. Tu o aĭ vĕḑut și te-aĭ bu-
curat; pentru ce darâ voeșcĭ a pecatui contra sângeluĭ nevinovat,
6 ca se omorĭ pre David forâ causâ. Și Saul ascultâ de vócea luĭ
7 Ionatan, și Saul jurâ: Viŭ *este* Iehova, el nu va muri!! Atuncĭ
Ionatan chemâ pre David, și Ionatan 'ĭ spusâ tóte cuventele aces-
te, și Ionatan adusâ pre David la Saul, și el fu înaintea sa ca erĭ
și alaltă-erĭ.
8 Și resbelul se continuă, și David eși și se răsboi contra Fi-
listenilor, și facu între eĭ o cotropire mare, și iĭ fugirê dinaintea
9 luĭ. Înse un spirit rêŭ de la Iehova veni asupra luĭ Saul, când
el ședea în casa sa, cu lancea în mâna luĭ, și David cânta cu mâna.
10 Și Saul cautâ a înfipge cu lancea pre David în parete, înse el se
departâ de dinaintea luĭ Saul, și el isbi lancea în parete. David fugi, și

scâpâ în aceeaşî nópte. Şi Saul espedâ triimişî la casa luî Da- 11
vid, ca se'l păḑască şi se'l omóre demanéța, Mical înse, soția luî
spusâ luî David, ḑicând: De nu veî scapa viața ta în nóptea acé-
sta, mâne tu veî fi omorît. Şi aşa Mical pogorî pre David prin 12
feréstră, şi el se dusâ, fugi şi scapâ. Apoî Mical luă un terafim 13
şi'l pusâ în pat, şi pusâ o perină de pêr de caprâ la capul seŭ,
şi'l acoperi cu un vestment. Când Saul espedâ triimişî ca se eie 14
pre David, ea ḑise: El e bolnav. Saul totuşî espeda triimişî ca 15
se véḑă pre David, ḑicând: Suițí'l în pat la mine, ca se'l omor pre
el. Când triimişiî sosiră, éca un terafim *era* în pat şi perina de 16
pêr de caprâ la capul luî. Şi Saul ḑisâ cătră Mical: Pentru ce 17
m'aî încelat ast-feliŭ, şi aî demis pre inimicul meŭ, ca se fugă?
Mical ḑisâ luî Saul: El ḑisâ cătră mine: Lasâ-mĕ se mĕ duc, pen-
tru ce se te omor.
Şi aşa David fugi şi scapâ, şi veni la Samuel în Rama, şi'î 18
spusâ luî tóte câte i-aŭ făcut Saul, şi el se dusâ cu Samuel, şi lo-
cuiră în Naiot. Şi s'aŭ spus luî Saul, ḑicând: Éca, David este la 19
Naiot în Rama. Atuncî Saul espedâ triimişî, ca se aducâ pre Da- 20
vid. Când iî înse veḑurê adunarea profeților, cariî profetizaŭ, şi pre
Samuel stând ca proestos între eî, atuncî veni spiritul luî Dumne-
ḑeŭ preste triimişiî luî Saul, şi încâ şi iî profetisaŭ. Acésta se 21
facu cunoscut luî Saul, şi el espeda alțî triimişî, şi încă şi aceştia
profetisază. Şi Saul continuâ, şi espedâ al treilea rond de triimişî,
şi aceştia ïarăşî profetisaŭ. De asemenea şi el încă se dusâ la 22
Rama. Când el ajunsâ la cisterna cea mare, carea *este* în Secu, el
întrebă şi ḑisâ: Unde'*î* Samuel şi David? Şi 'i s'aŭ respuns: Éca
la Najot în Rama. Şi el se dusâ la Najot în Rama, şi veni încă 23
şi asupra luî spiritul luî Dumneḑeŭ, şi urmând drumul seŭ profetisa,
ponă ce ajunse la Najot în Rama. Încă şi el desbracă veşmin- 24
tele sale, şi de asemenea profetisa înaintea luî Samuel, şi şeḑu gol
toată ḑioa aceea şi tótă nóptea. De aceea ḑiserê: Aŭ şi Saul este
între profețî.

CAPUL XX.

Cuvêntarea luî David şi a luî Ionatan.

David fugi din Najot, *ce este* în Rama, veni şi vorbi înain- 1
tea luî Ionatan: Ce am făcut? Care *este* greşala mea?
Şi care'*î* pecatul meŭ înaintea parenteluî têŭ, ca el se caute viața
mea? Şi el îî ḑisâ: Departe se fie una ca acésta, tu nu veî muri! 2
Éca parentele meŭ nu face nicî un lucru mare orî mic, ca se nu'mî

descopere, şi pentru ce parentele meŭ ar tâĭnui de mine acésta?
3 Nu'ĭ aşa! Atuncĭ David se jurâ încă odată şi ḑisâ: Parentele têŭ
scie prea bine că am aflat char în ochiĭ têĭ, de aceĭa el aŭ cuge-
tat, acésta se nu o scie Ionatan, ca se nu sâ întristeze. Înse, viŭ
este Iehova, şi viŭ este sufletul têŭ, nu'ĭ de cât un pas între mine
4 şi între mórte. Şi Ionatan ḑisâ cătră David: Ce doreşte sufletul
têŭ? şi voiŭ face pentru tine.
5 Şi David ḑisâ luĭ Ionatan: Èca mâne e lună nouă, şi eŭ tre-
bue se şed cu împeratul spre a mânca; dară tu lase-mĕ, ca se
6 mĕ ascund pre câmp ponă în sara a treĭa. Dacă parentele têŭ va
întreba de mine, tu se ḑicĭ: David se ceru de la mine ca să se
ducă cu grăbire la Bet-lehem cetatea luĭ; căcĭ tótă familia are a-
7 colo un sacrificiŭ anual. De va ḑice aşa: bine, *lucrul e* favora-
bil pentru servul têŭ; ĭară de se va mânie, se sciĭ, că rêul aŭ
8 ajuns la culme. Fâ dară bine servuluĭ têŭ, căcĭ în o alianţă a
luĭ Iehova aĭ priimit pre servul têŭ cu tine. Înse dacă este vre o
greşală întru mine, omóră-mĕ tu; pentru ce m'aĭ duce tu la pa-
rentele têŭ.
9 Şi Ionatan ḑisâ: Departe se fie de tine una ca acésta! căcĭ
dacă a'şĭ sci de sigur, că rêutatea parenteluĭ meŭ aŭ ajuns la cul-
me, spre a veni preste tine, nu'ţĭ-o a'şĭ spune?
10 Şi David ḑisâ luĭ Ionatan: Cine'mĭ va spune mie, dacă pa-
11 rentele têŭ 'ţĭ va respunde ţie ceva aspru? Atuncĭ Ionatan ḑisâ
luĭ David: Haĭde, şi se eşim la câmp! şi eĭ eşirâ amânduoĭ la
12 câmp. Şi Ionatan ḑisâ luĭ David: Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel!
De voĭ cerca pre parentele meŭ mâne pre timpul acesta, orĭ poĭ-
mâne şi de va gândi bine despre David, dacă atuncea nu va trii-
13 mite cătră tine, şi nu voiŭ descoperi acésta auḑuluĭ têŭ. Aşa se
facă Iehova luĭ Ionatan, şi aşa se continue a face! Ĭară de va
plâce parenteluĭ meŭ ca se'ţĭ facă vre un rêŭ, de asemenea voiŭ
descoperi auḑuluĭ têŭ, 'ţĭ voiŭ da drumul, şi te veĭ duce în pace,
14 şi Iehova va fi cu tine după cum aŭ fost cu parentele meŭ. Şi
dacă voiŭ maĭ trăi încă, nu ve'ĭ arăta cătră mine îndurarea luĭ
15 Iehova, ca se nu mor? Ca se nu retragĭ bunătatea ta de la ca-
sa mea nicĭ odată, chĭar când Iehova va estermina pre inimiciĭ luĭ
16 David, pre fie-cari de pre supra-faţa pamentuluĭ. Şi Ionatan fâcu
alianţă cu casa luĭ David, şi ḑisâ: Fie ca Iehova se cérâ *acésta*
17 din mâna inimicilor luĭ David. Şi Ionatan maĭ adaose a jura pre
David, fiind că'l ĭubea; căcĭ ca pre sufletul seŭ îl ĭubea pre el.
18 Şi Ionatan 'ĭ ḑisâ: Mâne e lună nouă, şi lipsa ta se va baga
19 în sémâ, căcĭ locul têŭ va fi deşert. Treĭ ḑile te cobórâ cu gră-
bire ca se ajungĭ la locul, unde eraĭ ascuns în ḑioa trebeĭ, şi şeḑĭ
20 longă pétra Azel. Şi voiŭ arunca treĭ segeţĭ în laturea eĭ ca şi
21 când a'şĭ lovi la ţintâ. Şi éca voiŭ triimite servul: Dute, găseşce
segeţile! de voiŭ ḑice servuluĭ: Éca segeţele *sunt* dincóce de tine,

atuncĭ ĭale și vino; căcĭ e bine pentru tine, și nu'ĭ nemică, viŭ este
Iehova! Ĭară de voiŭ ḑice cătră serv așa: Éca, segeţele *sunt* 22
dincolo de tine, atuncĭ dute, căcĭ Iehova te demite. Și încât pen- 23
tru cuvêntul pre care l'am preschimbat, eŭ și tu, éca, Iehova *este*
martur între mine și între tine în véc.
Și așa David se ascunsâ pe câmp, și era luna nouâ, și îm- 24
peratul șeḑu la masâ spre a mânca. Când împeratul se pusâ pre 25
scaunul seŭ ca în cele-l-alte dăţĭ, în scaunul de longâ parete, Io-
natan se sculâ, érâ Abner se pusâ în laturea luĭ Saul, înse locul
luĭ David era deșert. Și Saul nu ḑisâ nemicâ în ḑioa aceĭa, fiind- 26
câ el cugeta: Este o întemplare, el nu'ĭ curat; de sigur el nu'ĭ
curat. Înse în ḑioa a duoa a luneĭ nouĕ, *adecâ* în a duoa *ḑie* a 27
luneĭ când locul luĭ David nu 'fu ocupat încâ, Saul ḑisâ cătrâ fiĭul
seŭ Ionatan: De ce n'aŭ venit fiĭul luĭ Ișai la masâ, atât erĭ cât și
astâḑĭ. Și Ionatan respunsâ luĭ Saul: David s'aŭ cerut de la mine 28
ponă la Bet-lehem. Și el ḑisâ: Rogu-te, dâ'mĭ drumul, fiind-câ, 29
familia nóstrâ are un sacrificiŭ în cetate, și fratele meŭ 'mĭ-aŭ or-
donat *de a mĕ afla acolo.* Acum decĭ de am aflat char în ochiĭ
têĭ, rogu-te, ca se mĕ duc, și așa se ved pre fraţiĭ meĭ. Din a-
céstâ causă n'aŭ venit la masa împeratuluĭ.
Atuncĭ mânia luĭ Saul se aprinsâ contra luĭ Ionatan, și el ḑi- 30
sâ cătră densul: Fiŭ al *uneĭ femeĭ* perverse și rebele! aŭ nu sciŭ
eŭ, câ tu aĭ ales pre fiĭul luĭ Ișai spre rușinea ta, și spre rușinea
nuditaţeĭ mumeĭ tale? Căcĭ cât va trăi fiĭul luĭ Ișai pre pament, 31
nu veĭ fi tare nicĭ tu nicĭ împeraţia ta. Acum decĭ triimite și'l a-
dâ la mine, căcĭ el *este* fiĭŭ al morţeĭ. Și Ionatan respunsâ pa- 32
renteluĭ seŭ Saul, ḑicând cătră densul: Pentru ce se mórâ? Ce
aŭ făcut? Atuncĭ Saul aruncâ lancea după densul spre a'l ucide, 33
și așa Ionatan cunoscu câ e decis de parentele seŭ spre a omorî
pre David. Și Ionatan se sculâ de la masâ plin de mânie, și nu 34
mâncâ bucate în ḑioa a duoa a luneĭ noŭe; fiind-câ era întristat
pentru David, și pentru câ parentele seŭ l'aŭ rușinat.
Și aŭ fost, câ a duoa ḑie demanéţâ Ionatan eși la câmp, la 35
tempul hotărît cu David, și un baet mic cu densul. Și el ḑisâ 36
băetuluĭ seŭ: Alérgă, găsește acum segeţele, pre care eŭ le-am
aruncat. Și băetul alergâ, și el dădu drumul segeţeĭ dincolo de
densul. Când baetul ajunsâ la locul segeţeĭ, pre care Ionatan o 37
aruncâ, Ionatan strigâ în urma băetuluĭ și ḑisâ: Aŭ nu *este* segéta
dincolo de tine? Și Ionatan strigâ dupâ băet: Grăbesce, ĭute! nu 38
sta! băetul luĭ Ionatan adunâ săgeţile și veni la locul seŭ. Băetul 39
nu sciea de nemicâ, numaĭ Ionatan cu David scieaŭ lucrul acesta.
Și Ionatan dede armele sale băetuluĭ ce era cu densul, și'ĭ ḑisâ: 40
dute, du-le în cetate.
Când băetul se dusâ, David se sculâ din laturea sudicâ, căḑu 41
cu faţa la pament, și se închinâ de treĭ orĭ, și iĭ se serutarâ unul

pre altul, și plânserê amenduoï, ponă ce David *plânsâ* cu glas.
42 Și Ionatan ḑisâ luï David: Mergï în pace! Ceïa ce noï am jurat în
numele luï Iehova, ḑicând: Iehova se fie între mine și între tine,
și între semênța mea și între semênța ta, remâne în veac. Și el
se sculâ și se dusâ, și Ionatan veni în cetatea sa.

CAPUL XXI.

Ahimelec. Doeg. David înaintea împeratuluï Achis.

1 David veni la Nob cătră preutul Ahimelec, și Ahimelec se
grăbi spre întempinarea luï David și ḑisâ cătră densul:
2 Pentru ce *eştï* singur, și neminea nu este cu tine? Și David ḑisâ
cătră preutul Ahimelec: Împeratul m'aŭ însercinat cu ceva, și aŭ
ḑis cătră mine: Nemine se nu scie ceva despre tréba pentru care
te triïmit, și nicï de aceïa ce ț'am ordonat; și pre ómenï 'iam a-
3 șeḑat într'un óre-care loc. Și acum ce aï în mâna ta? Da-mï cincï
4 pânï, orï ceïa ce se găsesce. Atuncï preutul respunsâ luï David
și ḑisâ: Pâne ordinarâ nu am în mânâ, ci pâne sfințitâ; dacă nu-
5 maï ómeniï s'aŭ ferit de femeïe. David respunsâ preutuluï și ḑisâ
cătră densul: De sigur! Femeï ne sunt oprite de erï și alaltaerï
de când am eșit, și vasele ómenilor sunt sacre; dacă acesta aŭ
fost modul pentru ce ordinarâ, cu cât maï mult va remânea astâḑï
6 sacrâ în vas! Și așa preutul ïï dădu *pâne* sfințitâ, căcï acolo nu
era altâ pâne de cât pânele punereï înaintea, cari s'aŭ luat de di-
naintea luï Iehova, spre a pune pâne caldâ, în ḑioa în care s'aŭ
7 luat ceïa-l-altâ. Acolo înse *era* un om din serviï luï Saul, carile
în ḑioa aceïa s'aŭ oprit înaintea luï Iehova, al căruïa nume *era*
8 Doeg Idumeïanul, maï marile pastorilor luï Saul. Și David ḑisâ
cătră Ahimelec: Nu aï aice la îndămânâ o lance orï o sabie? Căcï
nu am luat cu mine nicï sabia mea nicï armele mele, fiind-câ tré-
9 ba împeratuluï era grabnicâ. Atuncï preutul ḑisâ: Sabia luï Go-
liat Filisteanuluï, pre cari tu l'aï omorît în valea Terebintuluï, éca,
e învêlitâ într'o pânḑeturâ în dosul efoduluï; dacâ voescï sâ o ieï
ie-o, căcï nu este alta de cât acésta. Și David ḑisâ: Nu ființaḑâ
una asemenea eï, da-mï-o.
10 Și David se sculâ și fugi în ḑioa aceïa dinaintea luï Saul, și
11 veni la Achis împeratul Gatuluï. Și serviï luï Achis ḑiserâ cătră
densul: Aŭ nu este acesta David, împeratul țereï? Aŭ nu l'aŭ cân-
tat pre acesta în chorâ, ḑicând: Saul aŭ bătut miile sale, iară Da-
12 vid miriadele sale? David luâ aceste cuvente la inimâ, și se
13 temea fórte de Achis împeratul Gatuluï. Și el prefăcu înțelegerea

sa în ochiĭ lor, şi se purta ca un nebun în mânele lor; scriea por-
ţile, şi lasa să'ĭ curgâ balile pe barba luĭ. Atuncĭ Achis ḑisâ 14
cătră servіĭ seĭ: Éca, voĭ vedeţĭ câ omul e lipsit de minte, pen-
tru ce l'aţĭ adus la mine? Am eŭ lipsâ de nebunĭ, câ a'ţĭ adus 15
pre acesta ca se aiurésca înaintea mea? Se vie acesta în casa mea?

CAPUL XXII.

David se retrage în pescera luĭ Adulam. Saul ucide pre Ahimelec, pre preuţĭ şi pre locuitoriĭ politieĭ Nob.

Şi David plecâ de acolo, şi fugi în pescera Adullam. De 1
acésta auḑirê fraţiĭ luĭ şi tótâ casa parenteluĭ seŭ, şi se
pogorîrê acolo la densul. Şi se adunarê la densul toţĭ ceĭ apa- 2
saţĭ, şi tot cel ce avea un creditoriŭ, şi tot ce avea sufletul amă-
rît, şi el fu capul lor, şi ca la patru sute de inşĭ eraŭ cu densul.
Şi David se dusâ de acolo la Miţpe din Moab, şi el ḑisâ că- 3
trâ împeratul Moabuluĭ: Rogu-te, lasâ pre parentele meŭ şi pre
muma mea se fie cu voĭ, ponă când voĭ sci, ce va face Dumneḑeŭ
cu mine. Şi el iĭ adusâ înaintea împeratuluĭ de Moab, şi iĭ re- 4
maserê cu densul, cât temp David fu în fortereţâ. Când înse pro- 5
fitul Gad ḑisâ cătră David: Nu şedea în fortereţâ, ci dute şi întrâ
în pamentul Iudeĭ; şi aşa David se dusâ şi sosi în pădurea Haret.
Şi Saul auḑi câ s'aŭ descoperit David, şi ómeniĭ ce *eraŭ* cu 6
densul. (Saul şedea atuncĭ în Gibea sub Tamariscul pe înălţime, cu
lancea sa în mânâ şi toţĭ serviĭ seĭ stâteaŭ înaintea luĭ). Atuncĭ 7
Saul ḑisâ cătră serviĭ seĭ, cariĭ stâtéŭ înaintea luĭ: Ascultaţĭ acum
Beniaminiţilor! Fiĭul luĭ Işai da-va voué tuturor ţarinę şi viĭ, şi
punevĕ-va el pre voĭ capĭ preste o mie şi capĭ preste o sutâ? Câ 8
voĭ toţĭ v'aţĭ unit contra mea, şi neminea nu aŭ descoperit ure-
cheĭ mele, cum că fiĭul meŭ aŭ făcut alianţê cu fiĭul luĭ Işai; nicĭ
unul din voĭ n'are durere pentru mine ca să'mĭ descopere, câ fi-
ĭul meŭ aŭ sculat pre servul meŭ contra mea, ca se mĕ pêndéscâ,
precum acésta *se vede* acum.
Atuncĭ respunsâ Doeg Edomiteanul, carile sta cu serviĭ luĭ 9
Saul şi ḑisâ: Eŭ am veḑut pre fiĭul luĭ Işai venind la Nob cătră
Ahimelec, fiĭul luĭ Ahitub. Şi el întrebâ pre Iehova pentru 10
densul, şi 'ĭ-aŭ dat merinde, precum şi sabia luĭ Goliat Filisténul.
Atuncĭ împeratul triimisâ, ca sâ cheme pre Ahimelec, fiĭul luĭ 11
Ahitub, preutul, şi tótâ casa parenteluĭ seŭ, pre preuţiĭ din Nob,
şi iĭ venirê toţĭ cătră împeratul. Şi Saul ḑisâ: Ascultâ acum, fi- 12
ĭul luĭ Ahitub! Acesta respunsâ: écâ-mĕ, domnul meŭ! Atuncĭ 13

Saul ḑisâ cătră densul: Pentru ce v'aţĭ unit contra mea, tu şi fiiul
luĭ Işai, cănd 'ĭ-aĭ dat luĭ pâne şi o sabie, şi aĭ întrebat pe Dum-
neḑeŭ pentru densul, ca să se scóle contra mea, *şi* se *mĕ* pân-
14 déscâ, precum acésta se aratâ acum. Şi Ahimelec respunsâ îm-
peratuluĭ şi ḑisâ: Şi cine între toţĭ serviĭ têĭ *este* credincĭos ca
David, şi ginere împeratuluĭ, gata a te asculta, şi onorat în casa ta?
15 Aŭ astâḑĭ am început a întreba pre Dumneḑeŭ pentru densul? De-
parte de mine una ca acésta! Se nu arunce împeratul asupra ser-
vuluĭ seŭ *o asemenea* vinâ, precum şi asupra caseĭ întregĭ a pa-
renteluĭ meŭ: căcĭ servul têŭ din tóte acestea n'aŭ sciut, nicĭ ceva
16 mic orĭ ceva mare. Înse împeratul ḑisâ: De sigur, tu veĭ muri,
17 Ahimelec, tu şi tótâ casa parenteluĭ têŭ. Şi împeratul ḑisâ cătră
gardieaniĭ cariĭ stâteaŭ înaintea luĭ: Apropieţi-vĕ şi omorîţĭ pre
preuţiĭ luĭ Iehova; câcĭ încâ şi iĭ ţin cu David, iĭ sciurê câ el este
fugariŭ şi nu aŭ descoperit urecheĭ mele. Înse serviĭ împeratuluĭ
nu voirê a întinde mâna lor spre a ataca pre preuţiĭ luĭ Iehova.
18 Atuncĭ împeratul ḑisâ luĭ Doeg: Apropiete tu, şi aruncâ-te asupra
preuţilor. Şi Doeg Edomitul, se apropie şi se aruncâ asupra preu-
ţilor, şi el ucisâ în ḑioa aceĭa opt-ḑecĭ şi cincĭ de inşĭ, cariĭ pur-
19 taŭ efodul de in. Şi pre Nob, cetatea preuţilor o bătu cu ascu-
ţitul sabieĭ, de la barbat ponă la femeĭe, de la copil ponă la su-
gătoriŭ, boŭ, asin, şi oaĭe *trecu* prin ascuţitul sabieĭ.
20 Şi un fiiŭ a luĭ Ahimelec, fiiul luĭ Ahitub cu numele Abiatar,
21 scăpâ, şi el fugi după David. Când Abiatar însciinţâ pre David,
22 câ Saul aŭ ucis pre preuţiĭ luĭ Iehova, atuncĭ ḑisâ David cătră A-
biatar: Eŭ am sciut în ḑioa aceĭaşĭ, când Doeg Edomitul *se afla*
acolo, câ el de bunâ samâ va spune acésta luĭ Saul. Eŭ am câşu-
23 nat mórtea întregeĭ case a parenteluĭ têŭ. Remânĭ cu mine, nu
te teme; câcĭ cel ce cautâ viaţa mea, cautâ viaţa ta, câcĭ *tu escĭ*
bine păḑit cu mine.

CAPUL XXIII.

David mântui pre locuitoriĭ din Chehila. Saul persecutâ pre David.

1 Şi s'aŭ făcut cunoscut luĭ David, ḑicând: Éca Filisteniĭ se
2 resboesc contra Chehileĭ, şi iĭ pradâ ariile. Atuncĭ Da-
vid întrebâ pre Iehova, ḑicând: Se mĕ duc şi se bat pre aceştĭ
Filistenĭ? Şi Iehova respunsâ luĭ David: Dute şi bate pre Filistenĭ,
3 şi mântui Chehila. Ìarâ ómeniĭ luĭ David ḑiserâ cătră densul: Éca
noĭ aicea în Iuda ne temem, cu cât maĭ mult dacâ ne vom duce
4 la Chehila, contra şirurilor Filistenilor. De aceĭa David maĭ a-

daosâ încâ de a întreba pre Iehova, şi Iehova ĭĭ respunsâ şi ḑisă:
Scólâ-te, cobórâ-te la Chehila căcĭ eŭ voĭ da pre Filistenĭ în mâ-
na ta. Şi aşa David cu ómeniĭ seĭ se dusâ la Chehila, se luptâ 5
contra Filistenilor, şi luâ vitele lor, şi făcu între iĭ o mare cotro-
pire, şi David mântui pre locuitoriĭ Chehileĭ. Şi aŭ fost când A- 6
biatar, fiĭul luĭ Ahimelec, fugi cătră David la Chehila, el se pogorî
cu efodul în mâna luĭ.
Şi s'aŭ făcut cunoscut luĭ Saul, câ David aŭ sosit la Chehila, 7
şi Saul ḑisâ: Dumneḑeŭ l'aŭ dat pre el în mâna mea, căcĭ el s'aŭ
închis, venind într'o cetate cu porţĭ şi zevóre. Şi Saul conche- 8
mâ tot popolul la resbel, ca să se pogóre la Chehila, ca se în-
cungiure pre David şi pre ómeniĭ seĭ. Când înse David cunoscu, 9
câ Saul uneltesce acest rêŭ contra luĭ, ḑisâ cătră Abiatar preutul:
Adâ în cóce Efodul! Şi David ḑisâ: O Iehova, Dumneḑeul luĭ 10
Israel! Servul têŭ aŭ auḑit de sigur, câ Saul cautâ se vie la Che-
hila, spre a strica cetatea din causa mea. Aŭ locuitoriĭ Chehileĭ 11
mĕ vor da în mâna luĭ? Pogorîse-va Saul dupâ cum aŭ auḑit ser-
vul têŭ? O Iehova Dumneḑeul luĭ Israel, rogu-te spune acésta
servuluĭ têŭ. Şi Iehova ḑisâ: El se va pogorî. Şi David ḑisâ: 12
Damĕ-vor locuitoriĭ Chehileĭ pre mine şi pre ómeniĭ meĭ în mâna
luĭ Saul? Şi Iehova ḑisâ: Te vor da. Atuncĭ David se sculâ cu 13
ómeniĭ seĭ, *ce eraŭ* ca la şese sute de inşĭ şi iĭ eşirê din Chehila,
şi se duserê unde puturê merge. Când Saul se însciinţâ câ David
aŭ scăpat din Chehila, el se lâsâ de a eşi. Şi David locuĭa în 14
deşert, în întăriturĭ, şi locuea pe munte în deşertul Zif, şi Saul îl
căuta pre el în tóte ḑilele, înse Dumneḑeŭ nu l'aŭ dat pre el în
mâna luĭ. Când David veḑu câ Saul aŭ eşit spre a urmări viaţa 15
luĭ, David şeḑu în deşertul Zif, în o pădure.
Şi Ionatan fiĭul luĭ Saul, se sculâ şi se dusâ la David în pă- 16
dure, şi întârea puterea sa cu Dumneḑeŭ. Şi el ḑisâ cătră den- 17
sul: Nu te teme, căcĭ mâna parenteluĭ meŭ Saul nu te va afla, tu
veĭ împeraţi preste Israel şi eŭ voĭ fi al duoilea dupâ tine, şi încâ
parentele meŭ Saul scie una ca acésta. Şi iĭ închierê amenduoĭ 18
alianţâ înaintea luĭ Iehova şi David remasă în pădure, ĭarâ Ionatan
se dusâ la casa sa.
Atuncĭ se suirâ Zifiteniĭ cătră Saul la Gibea, ḑicând: Éca, 19
David s'aŭ ascuns la noĭ în întăriturĭ, în pădure, în Gibeat-Hacha-
chila, care *este* spre sud de la deşert. Acum darâ, dupâ tótâ 20
dorinţa sufletuluĭ têŭ, o împerate de a te pogorî, pogórî-te, şi e
tréba nóstrâ de al da pre el în mâna împeratuluĭ. Atuncĭ Saul 21
ḑisâ: Bene-cuvântaţĭ se fiţĭ voĭ de Iehova, câ voĭ v'aţĭ îndurat de
mine. Acum darâ mergeţĭ, maĭ pândiţĭ încâ, însemnaţĭ şi vedeţĭ 22
locul luĭ, pre care piciorul luĭ stâ; cine l'aŭ veḑut acolo, căcĭ mi
s'aŭ spus câ el *e* fórte viclén. Vedeţĭ şi însemnaţĭ tóte locurile 23
pre unde el se ascunde, şi întórceţi-vĕ la mine cu informărĭ, şi

apoĭ mĕ voĭ duce cu voĭ; şi dacâ el este în ţarâ eŭ îl voĭ câuta
24 pre el în tóte miile luĭ Iuda. Şi iĭ se sculare şi se duserê la
Zif înaintea luĭ Saul, David înse şi ómeniĭ seĭ *eraŭ* în deşertul
Maon, într'o câmpie spre sud de la deşert.
25 Şi aşa Saul cu ómeniĭ seĭ se dusâ spre a'l câuta; înse luĭ
David 'i s'aŭ făcut cunoscut acésta, şi el se pogorî într'o stîncâ,
şi şedea în deşertul Maon. Îndatâ ce Saul audi de acésta, se luâ
26 dupâ David în deşertul Maon. Şi Saul mergea pe alăturea a
munteluĭ, şi David cu ómeniĭ seĭ pe ceĭa-l-altâ lature a munteluĭ,
şi David se grăbea de a se duce din'aintea luĭ Saul, înse Saul şi
27 cu ómeniĭ seĭ încunjurarâ pre David, spre a'ĭ prinde. Atuncĭ un
triimis veni cătră Saul dicând: Grăbesce şi vino, câcĭ Filisteniĭ aŭ
28 nâvâlit în ţarâ. Şi aşa Saul se întórsâ de la urmărirea luĭ Da-
vid, şi s'aŭ dus spre întempinarea Filistenilor; de aceĭa locul acela
s'aŭ numit: stînca divisiunelor.

CAPUL XXIV.

David cruţâ viaţa luĭ Saul. Saul atins de generositatea luĭ, renunţâ momentan de a'l urmâri.

1 Şi David se sui de acolo, şi locui în întăriturile din En-
2 gedi. Şi aŭ fost când Saul s'aŭ întors de la urmărirea
Filistenilor, 'i s'aŭ spus luĭ dicând: Éca, David *este* în deşertul
3 En-gedi. Atuncĭ Saul luâ treĭ miĭ de barbaţĭ aleşĭ din tot Israe-
lul, şi s'aŭ dus ca se caute pre David şi pre ómeniĭ seĭ, pe stîn-
4 cele căpriórelor. Şi când el veni la staulele oilor, longă cale
unde *era* o pescerâ, Saul întrâ *în ea*, spre a'şĭ acoperi piciórele
5 sale, şi David cu ómeniĭ seĭ şedeaŭ în fundul pescereĭ. Şi óme-
niĭ luĭ David diserê cătră densul: Éca dioa de care Iehova aŭ dis
cătră tine: Éca eŭ daŭ pre inimicul têŭ în mâna ta, şi fă cu den-
sul după cum e bine în ochiĭ têĭ. Şi David se sculâ şi tăĭe în se-
6 cret colţul paliuluĭ luĭ Saul. Şi aŭ fost după aceĭa câ inima luĭ
7 David se bâtea, pentru câ aŭ tăĭet colţul luĭ Saul. Şi el disâ că-
tră ómeniĭ seĭ: Depărteze de mine Iehova una ca acésta, ca se fac
un asemenea lucru domnuluĭ meŭ unsuluĭ luĭ Iehova, ca se întind
8 mâna mea asupra luĭ, căcĭ un uns a luĭ Iehova *este* el. Şi aşa
David opri pre ómeniĭ seĭ prin cuvente şi nu'ĭ lâsâ de a se scula
contra luĭ Saul. Şi Saul se redicâ din pescerâ şi se dusâ în calea sa.
9 Dupâ aceĭa David se sculâ, eşi din pescerâ, şi strigâ în ur-
ma luĭ Saul, dicând: Domnul meŭ, o împerate! Atuncĭ Saul se uĭtâ
în urma sa şi David se plecâ cu faţa la pament şi se prosternu.

Și David ḑisâ luĭ Saul: De ce asculțĭ cuventele ómenilor, cariĭ ḑic: 10
Éca David cautâ rêul têŭ! Éca în ḑioa acésta veḑurâ ochiĭ têĭ, 11
cum Iehova te-aŭ dat astâḑĭ în mâna mea in pescerâ, și mi se ḑi-
cea ca se te omor, înse eŭ te-am crutat și am ḑis: Nu voĭ pune
mâna mea pre Domnul meŭ, căcĭ un uns a luĭ Iehova *este* el. O 12
parentele meŭ! Privesce, da privesce colțul paliuluĭ têŭ în mâna
mea! Câcĭ fiind că am tăĭat colțul paliuluĭ têŭ și nu te-am ucis,
recunósce și veḑĭ, câ în mâna mea nu este nemic rêŭ și nelegĭuit,
și eŭ nu am pecatuit ție *vre odatâ*; tu înse pindescĭ viața mea,
spre a 'mĭ-o redica. Judece Iehova între mine și între tine, și 13
Iehova se'mĭ resbune contra ta; înse eŭ nu pun măna mea pre tine.
După cum ḑice vechiul proverb: Rêul vine de la ceĭ rêĭ! De aceĭa 14
mâna mea nu se va pune pre tine. Dupâ cine aŭ eșit împeratul 15
luĭ Israel? Dupâ cine te-aĭ luat? Dupâ un câne mort, dupâ un pu-
rice! Și Iehova va fi judecătoriŭ și va judeca între mine și în- 16
tre tine, va privi și va apara causa mea și'mĭ va face dreptate
contra ta.
Când David terminâ de vorbit aceste cuvente cătră Saul, Saul 17
ḑisâ: Vócea ta *este* acésta, fiĭul meŭ David? Și Saul îșĭ înalța vó-
cea sa și plânsâ. Și el ḑisâ luĭ David: Tu *escĭ* maĭ drept de cât 18
mine, câcĭ tu 'mĭ-aĭ aretat bunatate, ĭarâ eŭ ț'am aretat rêutate.
Și tu aĭ probat astâḑĭ, câ aĭ lucrat bine în respectul meŭ; fiind-câ 19
Iehova m'aŭ dat în mâna ta, și nu m'aĭ ucis. Da, dacâ cine-va 20
găsesce pre inimicul seŭ, îl va lăsa pre el să se ducâ în cale bunâ?
Iehova se'țĭ resplâtéscâ cu bine pentru aceĭa ce tu 'mĭ-aĭ făcut în
ḑioa acésta. Și acuma, éca eŭ sciŭ cât de sigur veĭ împerați, și 21
împerația luĭ Israel va sta în mâna ta. Acum darâ jură'mĭ pre 22
Iehova, câ tu nu veĭ estermina semênța mea dupâ mine, și câ tu
nu veĭ nemici numele meŭ din casa parenteluĭ meŭ. Și David jurâ 23
luĭ Saul, și Saul se dusâ la casa sa, ĭarâ David cu óameniĭ seĭ se
suirê la întăriturâ.

CAPUL XXV.

Nabal refuḑâ nutrimente luĭ David. Ințelepcĭunea Abigaileĭ.

Și Samuel muri, și tot Israelul se adunâ, și'l plânserâ, și'l 1
înmormântarâ la casa sa în Rama.
Și David se sculâ și se pogorî în deșertul Paran. Și aŭ *fost* 2
un barbat în Maon, acăruĭa avuție *era* în Carmel, și omul *era* fórte
avut: El avea treĭ miĭ de oĭ, și o mie de capre, și el era când
se tundea oile sale, în Carmel. Numele acestuĭ barbat *era* Nabal, 3

ïarâ numele femeeï sale Abigail, femeea *era* de bunâ înţelegere şi
de o staturâ frumósâ, barbatul înse *era* aspru şi rêŭ în lucrările
4 sale, el era Calebit. Când David auḑi în deşert, câ Nabal tundea
5 oile sale. David triimise ḑece servĭ, şi David ḑisâ cătră servĭ:
Suiţi-vĕ la Carmel, şi mergeţĭ la Nabal şi întrebaţi'l în numele
6 meŭ de sanĭtate. Şi aşa se vorbiţĭ bunuluĭ trăitoriŭ: Pace atăt
7 ţie cât şi caseĭ tale, şi pace la tot ce este al têŭ. Şi acum am
auḑit: *câ aĭ* tunḑetorĭ la tine; acum păstoriĭ têĭ aŭ fost cu noĭ,
noĭ nu 'ĭ-am jignit, şi nu s'aŭ perdut lor nemicâ, în tot tempul
8 cât eĭ aŭ fost în Carmel. Întrébâ pre serviĭ têĭ, şi iĭ 'ţĭ vor spune.
De aceïa afle serviĭ char în ochiĭ têĭ, căcĭ într'o ḑie bunâ am venit.
Rugâmu-te, dâ servilor têĭ şi fiiuluĭ têŭ David ceïa ce mâna ta va
9 afla. Şi serviĭ luĭ David venirê şi grăirê luĭ Nabal aceleaşĭ cu-
10 vente în numele luĭ David, apoĭ tăcurê. Atuncĭ Nabal respunsâ
servilor luĭ David, şi ḑisâ: Cine'*ĭ* David şi cine'*ĭ* fiiul luĭ Işai? În
ḑioa de astâḑĭ sunt mulţĭ servĭ, cariĭ fug fie-care de la Domnul seŭ!
11 Şi eŭ sâ eŭ pânea mea, apa mea şi ceïa ce am junghiat pentru
tunḑetoriĭ meĭ, şi se o daŭ unor ómenĭ pe cariĭ nu'ĭ sciŭ de unde
12 *sunt?* Şi serviĭ luĭ David se înturnarê pre calea lor, venirê şi
13 spuserê luĭ tóte cuventele acestea. Atuncĭ David ḑisâ cătră ser-
viĭ seĭ: Încingeţĭ fie-cari sabia sa, şi iĭ încinserê fie-care sabia
luĭ, încâ şi David încinsâ sabia sa, şi se suirê dupâ David ca la
patru sute de inşĭ, ïarâ duoe sute remaserê longâ impedimente.
14 Pre Abigail înse femeea luĭ Nabal, o însciinţâ unul din servĭ,
ḑicând: Éca, David aŭ espedat triïmişĭ din deşert spre a saluta
15 pre domnul nostru, el înse s'aŭ purtat rêŭ cu iĭ. Şi barbaţiĭ *aŭ*
fost fórte bunĭ cătră noĭ, nu am fost atacaţĭ şi nemic nu ne-aŭ
16 lipsit tot tempul cât am umblat cu iĭ, când eram în câmpie. Zidiŭ
ne-aŭ fost noue atât nóptea cât şi ḑioa, în tot tempul cât am fost
17 cu iĭ păscand oile. Şi acum cugetâ şi veḑĭ ce este de făcut, fiind
câ s'aŭ luat o hotărîre rea contra domnuluĭ nostru şi contra caseĭ
luĭ, el înse *este* un înrêutâţit, ca se pótâ cine-va vorbi cu el.
18 Atuncĭ Abigail se grăbi, şi luâ duoe sute de pânĭ, duoĭ foĭ de vin,
cincĭ oĭ pregâtite, cincĭ see de grăunţe prăjite, o sutâ de turte de
strafide şi duoe sute de turte de smochine şi le pusâ pre asinĭ.
19 Şi ea ḑisâ cătră serviĭ eĭ: Treceţĭ înaintea mea, écâ vin în urma
20 vóstrâ; înse barbatuluĭ eĭ Nabal nu 'ĭ-aŭ spus. Şi când ea cală-
rea pre asin, şi se pogorî într'un loc secret al munteluĭ, éca, Da-
21 vid cu ómeniĭ seĭ venea înaintea eĭ, şi ea 'ĭ întîlni pre iĭ. Şi David
aŭ ḑis: În adevêr, în zedar am păḑit tot ce acesta avea în deşert,
câ nu s'aŭ perdut nemic din tóte câte *sunt* a le luĭ, şi el me-aŭ
22 resplătit rêŭ pentru bene. Aşa se facâ Dumneḑeŭ inimicilor luĭ
David, şi aşa se continuâ, dacâ ponâ demanéţâ voiŭ lăsa *ceva* din
tóte a le luĭ, cari se pişâ la parete.
23 Când Abigail veḑu pre David, ea s'aŭ dat jos cu grăbire de

pe asin, şi căḑu pre faţâ înaintea luĭ David, şi se prosternu la pa-
ment. Şi ea căḑu la piciórele luĭ, şi ḑisâ: Asupra mea *se fie* 24
greşala, domnul meŭ! şi lase pre serva ta se vorbéscâ la urechile
tale, şi ascultâ cuventele serveĭ tale. Rogu-te, domnul meŭ se 25
nu ieĭe a mente la acest om de nemicâ, la Nabal, câcĭ dupre cum *e*
numele luĭ aşa *este* el: Nabal (nebun) *este* numele luĭ, şi nebunie
este întru densul; eŭ înse, serva ta, nu am veḑut ómenii domnuluĭ
meŭ, pre cariĭ 'ĭ-aĭ trimis. Şi acum domnul meŭ, viŭ *este* Ie- 26
hova, şi viŭ este sufletul têŭ, Iehova te-aŭ oprit ca se venĭ la vêr-
sare de sânge, şi se'ţĭ ajuţĭ cu mâna ta. Acum decĭ fie ca Nabal
inimiciĭ têĭ, şi ceĭ ce cautâ *se facâ* rêŭ domnuluĭ meŭ. Acum înse 27
éca un dar pre care serva ta îl aduce domnuluĭ meŭ, ca sâ se
deĭe ómenilor cariĭ urméḑâ domnuluĭ meŭ. Rogu-te, értâ greşala 28
serveĭ tale! Câcĭ Iehova de sigur va face domnuluĭ meŭ o casâ
durabilâ, pentru câ domnul meŭ conduce resbelele luĭ Iehova, şi
aşa nu trebue a se afla *nemic* rêŭ întru tine, în *tóte* ḑilele vieţeĭ
tale. Şi dacâ un om se va scula spre a te urmări şi a căuta vi- 29
éţa ta, viéţa domnuluĭ meŭ va fi legatâ în legătura vieţeĭ prin Ie-
hova Dumneḑeul têŭ, şi viéţa inimicilor têĭ o va arunca din mijlocul
praştieĭ. Şi când Iehova va face domnuluĭ meŭ tot bunul, pre ca- 30
re ţi l'aŭ făgăduit, şi te va pune principe preste Israel; Atuncĭ 31
acésta nu va fi ţie spre împedecare, şi spre mustrare de consciinţâ
domnuluĭ meŭ, câ aŭ vêrsat sânge nevinovat, şi câ domnul meŭ
s'aŭ ajutat singur. Când înse Iehova va face bine domnuluĭ meŭ,
atuncĭ adu'ţĭ a mente de serva ta.

Apoĭ David ḑisâ cătră Abigail: Bene-cuvêntat *fie* Iehova Dum- 32
neḑeul luĭ Israel, carile te-aŭ trimis în ḑioa acésta spre întempi-
narea mea! Şi bene-cuvêntatâ *fie* înţelegerea ta, şi bene-cuvên- 33
tatâ *se fiĭ* tu câ m'aĭ împedecat în ḑioa acésta de a veni la varsare
de sânge, şi a'mĭ ajuta cu mâna mea. Înse în adevêr, viŭ este 34
Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel, carile m'aŭ oprit de a'ţĭ face rêŭ, câ
dacâ nu'mĭ-aĭ fi venit cu grâbire înainte, nu ar fi remas nemic luĭ
Nabal ponă în ḑorĭ, care se pişâ la părete. Şi David luâ din 35
mâna eĭ ceĭa ce 'ĭ-aŭ adus, şi eĭ 'ĭ-aŭ ḑis: Suĭ-te cu pace la casa
ta, privesce, eŭ am ascultat de vócea ta, şi am stimat presenţa ta.

Când Abigail veni la Nabal, éca el avea un prânḑ în casa sa, 36
ca prânḑul unuĭ împerat, şi inima luĭ Nabal era veselâ, şi el *era*
fórte ameţit, şi ea nu 'ĭ-aŭ spus nicĭ un cuvênt, mic saŭ mare
ponă în faptul ḑileĭ. Iarâ demanéţa, când ameţala luĭ Nabal era 37
trecutâ, femeea sa 'ĭ spusâ tóte acestea lucrurĭ, şi inima sa amorţi
întru el, şi se făcu ca o pétrâ. Şi cam dupâ ḑece ḑile, Iehova 38
lovi pre Nabal, şi el muri. Când David auḑi câ aŭ murit Nabal, 39
ḑisâ: Bene-cuvêntat *se fie* Iehova, carile 'mĭ-aŭ făcut dreptate, pen-
tru insulta care o am priimit de la Nabal, şi carile aŭ oprit pre

servul seŭ de la rêŭ, înse reutatea luĭ Nabal o aŭ întors Iehova
asupra capuluĭ luĭ.
Şi David trimisâ, ca să se vorbéscâ Abigaileĭ spre a o lua
40 luişĭ de soţie. Şi serviĭ luĭ David venirĕ cătră Abigail, la Car-
mel, şi iĭ grăirê cătră densa, ḑicând: David ne-aŭ trimis la tine,
41 spre a te lua lui'şĭ de soţie. Atuncĭ ea se sculâ şi se proşternu
cu faţa la pament şi ḑisâ: Éca! serva ta *este* sclava ta spre a spala
42 piciórele servilor domnuluĭ meŭ. Şi Abigail se grăbi şi se scula
şi încalecâ pre asin, şi cincĭ din servele eĭ care'ĭ urmaŭ, şi se du-
43 sâ după trimişiĭ luĭ David, şi fu luĭ de soţie. David luâ de ase-
menea pre Achinoam din Israel, şi amênduoe furâ femeele sale.
44 Saul înse aŭ dat pre Mical fata sa soţia luĭ David, luĭ Palti fiĭul
luĭ Laiş ce *era* din Gallim.

CAPUL XXVI.

David cruţâ a duoa órâ ḑilele luĭ Saul. Întrevorbirea lor.

1 Şi Zifiţiĭ venirê cătră Saul la Gibea, ḑicând: Éca David se
aflâ ascuns pre dealul Chachila faţâ în faţâ cu deşertul.
2 Şi Saul se sculâ şi se pogorî cătră deşertul Zif, şi cu densul treĭ
miĭ de inşĭ, aleşĭ a luĭ Israel, spre a căuta pre Israel în deşertul
3 Zif. Şi Saul 'şĭ aşeḑâ castrul pe dealul Chachila, carile este faţâ
în faţâ cu deşertul, longâ cale, ĭarâ David şedea în deşert; şi când
4 veḑu câ Saul aŭ venit după densul în deşert; David trimise
şpionĭ, şi aflâ câ Saul într'adevêr aŭ venit.
5 Atuncĭ David se sculâ, şi veni la locul, unde Saul era cas-
tramentat, şi David veḑu locul unde Saul era culcat cu Abner, fi-
ĭul luĭ Ner, capul oştireĭ sale. Saul înse era culcat în palancâ şi
6 popolul castramentat în jurul seŭ. Şi David luâ cuvêntul şi ḑisâ
cătră Ahimelec Cheteul, şi cătră Abişai, fiĭul Ţerueĭ, fratele luĭ
Ioab, ḑicând: Cine se va pogorî cu mine cătră Saul în castru? Şi
7 Abişai ḑisâ: Eŭ mĕ voĭ pogorî cu tine. Şi aşa David cu Abişai
veni cătră popol nóptea, şi éca, Saul jăcea dormind în palancâ,
şi lancea luĭ înfiptâ în pament la capătâĭul luĭ, Abner şi popolul
8 jâceaŭ în jurul luĭ. Atuncĭ Abişai ḑisâ cătră David: Dat'aŭ Dum-
neḑeŭ astâḑĭ pre inimicul têŭ în mâna ta, acum decĭ l'aşĭ înfipge
cu lancea în pament, din o singurâ loviturâ şi nu'ĭ voĭ maĭ da o
9 a duoa. David înse ḑisâ cătră Abişai: Nu'l vĕtâma pre el, căcĭ
cine aŭ întins mâna sa asupra unsuluĭ luĭ Iehova şi aŭ remas ne
10 pedepsit? Şi David ḑisâ: Viŭ este Iehova! numaĭ luĭ Iehova e
dat de a'l lovi: Orĭ ḑioa sa va veni ca se mórâ, orĭ se va po-

gorî la resbel şi se va râpi. Depărte-ḑe de la mine una ca a- 11
césta Iehova, ca se întind mâna mea asupra unsuluĭ luĭ Iehova. Şi
acum ĭea lancea, care'ĭ la capătâĭul seŭ, şi ulcĭorul de apâ, şi se
ne ducem. Şi David luâ lancea şi ulcĭorul de apâ de la capătâ- 12
ĭul luĭ Saul, şi se duserê, nemine n'aŭ veḑut, nemine n'aŭ băgat
în samâ şi nemine nu s'aŭ deşteptat, căcĭ toţĭ dormeaŭ, căcĭ un
somn adânc de la Iehova aŭ căḑut asupra lor.
Şi David trecu de ceĭa parte, şi se pusâ pre vîrful munteluĭ 13
de parte: un spaciŭ mari era între eĭ. Şi David strigâ cătră po- 14
pul şi cătră Abner, fiĭul luĭ Ner, ḑicând: Aŭ nu veĭ respunde Ab-
ner? Şi Abner respunsâ şi ḑisâ: Cine *eştĭ* tu carile strigĭ cătră
împeratul? Atuncĭ David ḑisâ cătră Abner: Aŭ nu *escĭ* tu bar- 15
bat? şi cine'ĭ ca tine în Israel? Pentru ce darâ nu aĭ păḑit pre
domnul têŭ, pre împeratul? Căcĭ aŭ venit unul din popol spre a
perde pre împeratul, domnul têŭ. Nu *e* bine ceĭa ce aĭ făcut, viŭ 16
este Iehova, fiĭ aĭ morţiĭ *sunteţĭ* voĭ cariĭ nu a'ţĭ păḑit pre domnul
vostru, pre unsul luĭ Iehova. Acum decĭ uĭtă-te unde'ĭ lancea îm-
peratuluĭ şi ulcĭorul de apâ, ce *eraŭ* la capătâĭul seŭ. Şi Saul 17
cunoscu vócea luĭ David şi ḑisâ: Vócea ta *e* acésta, fiĭul meŭ Da-
vid? Şi David ḑisâ: Vócea mea, domnul meŭ, o împerate! Şi el 18
ḑisâ: Pentru ce domnul meŭ urmăresce pre servul seŭ? Căcĭ ce
am făcut, şi ce este rêŭ în mâna mea? Şi acum, rogu-te, se 19
asculte domnul meŭ, împeratul, cuventele servuluĭ seŭ: Dacâ Ie-
hova te aţiţâ contra mea, fie ca el sâ priiméscâ o oblaţiune; ĭarâ
dacâ fiiĭ ómenilor, blestemaţĭ *se fie* iĭ înaintea luĭ Iehova, ḑicând:
Dute, servesce altor ḑeĭ. Şi acum se nu caḑâ sângele meŭ pe 20
pament, înaintea feţeĭ luĭ Iehova, căcĭ împeratul luĭ Israel aŭ eşit ca
se caute un purice, după cum o potârniche se urmăresce în munţĭ.
Şi Saul ḑisâ: Pecatuit'am, întórnâ-te fiĭul meŭ David, nu'ţĭ 21
voĭ face maĭ mult rêŭ, pentru câ viaţa mea fu în ḑioa acésta aşa
de scumpâ în ochiĭ têĭ. Éca, nebunesce am lucrat, şi prea de
multe orĭ am greşit. Şi David respunsâ şi ḑisâ: Éca lancea îm- 22
peratuluĭ, vie unul din ómenĭ şi se o ĭeĭe. Iehova înse va în- 23
tórce fie cuĭ dupâ dreptatea şi credincĭoşiea sa, căcĭ Iehova te-aŭ
dat astâḑĭ în mâna *mea* şi nu am voit a întinde mâna mea asupra
unsuluĭ luĭ Iehova. Şi dupâ cum viaţa ta aŭ fost astâḑĭ preciósâ 24
în ochiĭ meĭ, aşa viaţa mea va fi preciosâ în ochiĭ luĭ Iehova, şi
el mĕ va mântui de tótâ nevoĭa. Şi Saul ḑisâ cătră David: Bene- 25
cuvêntat *se fiĭ* tu fiĭul meŭ David, de sigur tu veĭ reuşi şi veĭ
ajunge cu bine la scop! David se dusâ în calea sa, ĭarâ Saul se
întórsâ la locul seŭ.

CAPUL XXVII.

David se pune sub protecția luĭ Achis regele Gatuluĭ, care'ĭ dâ locuința în Țiglag.

1 David însâ ḑisâ în inima sa; Se póte ca eŭ într'o ḑie se
per de mâna luĭ Saul. Pentru mine nu este maĭ bene ca
se fug în țara Filistenilor, și așa Saul se va lasa de mine, de a mĕ
căuta maĭ mult în tot cuprinsul luĭ Israel, și eŭ voĭ scapa de mâ-
2 na luĭ. Și David se sculâ, și trecu el și șese sute de inșĭ, cariĭ
3 *eraŭ* cu densul la Achis, fiĭul luĭ Maoc, regele Gatuluĭ. Și Da-
vid remasâ cu Achis în Gat, el și ómeniĭ seĭ, fie-care cu familia
sa, David cu amanduoe femeele sale, Achinoam Izraelita, și Abi-
4 gail Carmelita, femeea luĭ Nabal. Când s'aŭ spus luĭ Saul câ,
5 David aŭ fugit la Gat, el nu maĭ adaosâ a'l căuta. Și David ḑisâ
cătră Achis: Rogu-te, de am aflat char în ochiĭ têĭ, se mi se deĭe
un loc în unul din orașe, ca se șed acolo; Pentru ce se șadâ ser-
6 vul têŭ cu tine în cetatea împeratéscâ? Achis darâ îĭ dede în
ḑioa aceĭa *orașul* Țiclag. De aceĭa Țiclagul aŭ remas a împe-
7 raților Iudeĭ ponă în ḑioa acésta. Și aŭ fost numerul ḑilelor pe
cari David le petrecu în țara Filistenilor, un an și patru lunĭ.
8 Și David se suĭa cu ómeniĭ seĭ și năvăleaŭ asupra Geșuri-
ților, Girșiților și Amalechiților, căcĭ aceștia locuĭaŭ țéra de maĭ
9 înainte, ponă la Șur, și ponă la țéra Egiptuluĭ. Și David bătea
țéra, și nu lăsa în viațâ barbat orĭ femee, și luâ oile, boiĭ, asiniĭ,
10 cămilele și straile, apoĭ se întorcea înapoĭ și venea la Achis. Atuncĭ
Achis ḑicea: Astâḑĭ nu a'țĭ năvălit? Și David respundea: Spre su-
11 dul Iudeĭ, spre sudul Erahmeeliților și spre sudul Chiniților. Și
David nu lasa în vieațâ barbat orĭ femee spre a'ĭ aduce la Gat,
ḑicând: Nu cumva se spunê *ceva* de noĭ, ḑicând: Așa aŭ făcut
David, și așa aŭ lucrat in tot tempul cât aŭ șeḑut în țéra Filiste-
12 nilor. Și Achis se încredea luĭ David, ḑicând: Puturos aŭ deve-
nit la popolul seŭ Israel, și el va fi servul meŭ pururea.

CAPUL XXVIII.

Saul consultâ pitonisa.

1 Și aŭ fost în ḑilele acelea, câ Filisteniĭ adunarê castrele
lor pentru espediție, spre a se resboi cu Israel, și Achis
ḑisâ luĭ David: Se sciĭ câ veĭ eși cu mine în castru, tu și ómeniĭ
2 têĭ. Atuncĭ David ḑisâ cătră Achis: De sigur tu veĭ cunósce ce

póte face servul tĕŭ. Și Achis ḑisâ cătră David: Pentru acésta voĭ
se te pun păḑitoriŭ capuluĭ meŭ pentru tot-dé-una.
Samuel înse murisâ și tot Israelul îl plînsâ, și'l înmormen- 3
tarâ la Rama în cetatea sa, și Saul aŭ departat pre pitonicĭ și pre
gâcitorĭ din ţarâ. Când Filistenii se adunarê și venirê, și'șĭ a- 4
șeḑarâ castrele lor în Șunem. Saul de asemenea adunâ pre tot Is-
raelul, și'șĭ așeḑarê castrele în Ghilboa. Dacâ Saul veḑu castrul 5
Filistenilor, el se temea, și inima sa tremurâ fórte. Și Saul în- 6
trebâ pre Iehova, înse Iehova nu'ĭ respunse, nicĭ prin vis, nicĭ prin
urim, nicĭ prin profeţĭ. Atuncĭ Saul ḑisâ cătră servii seĭ: Câu- 7
taţi'mĭ o femee pitonése, ca se mĕ duc la ea și se întreb de ea.
Și servii seĭ 'ĭ ḑiserê: Iaca o femee pitonése *este* En-dor.
Atuncĭ Saul se prefăcu și îmbrăcâ alte vestminte, și se dusâ 8
el și duoĭ ómenĭ cu densul și iĭ sosirê la femeie nóptea, și el ḑisâ:
Rogu-te, gâcesce'mĭ prin pitonism, și adu'mĭ pre acela pre care'ţĭ
voĭ ḑice: Și femeea ḑisâ cătră densul: Éca, tu sciĭ ce aŭ făcut 9
Saul, câ el aŭ esterminat pe pitonicĭ și pre gâcitorĭ din ţérâ. Pen-
tru ce darâ tu voescĭ a pune o cursâ vieţeĭ mele, spre a mĕ omorî?
Atuncĭ Saul 'i se jurâ pre Iehova, ḑicând: Viŭ *este* Iehova de ţi 10
se va întempla vre un rêŭ din acest lucru. Și femeea ḑisâ: Pre 11
cine se'ţĭ aduc? Și el ḑisâ: Adu'mĭ pre Samuel.
Femeea dacâ veḑu pre Samuel, ea strigâ cu vóce mare, și 12
femeea ḑisâ cătră Saul, grăind: Pentru ce m'aĭ înșelat, fiind-câ tu
escĭ Saul! Și împeratul ḑisâ cătrâ densa: Nu te teme, ce aĭ ve- 13
ḑut? Și femeea ḑisâ cătră Saul: Am veḑut o fiinţâ dumneḑeéscâ
suindu-se din pament. Și el ḑisâ cătră densa: Ce formâ are? Și 14
ea ḑisâ: Un om betrân se suie, și el *e* acoperit cu un paliŭ. Atuncĭ
Saul cunoscu câ acesta'*ĭ* Samuel, și el se plecâ cu faţa la pament
și se prosternu. Și Samuel ḑisâ cătră Saul: De ce mĕ neliniș- 15
tescĭ râdicându-mĕ? Și Saul ḑisâ *sunt* strîmtorit fórte, Filistenii se
luptâ contra mea, și Dumneḑeŭ s'aŭ retras de la mine, și nu'mĭ
respunde maĭ mult, nicĭ prin profeţĭ, nicĭ prin visurĭ: De aceïa
te-am chemat ca se'mĭ facĭ cunoscut, ce se fac. Și Samuel ḑisâ: 16
De ce mĕ întrebĭ, fiind-câ Iehova s'aŭ depărtat de la tine, și s'aŭ
făcut inimicul têŭ? Iehova aŭ făcut dupâ cum aŭ grăit prin mi- 17
ne, și Iehova aŭ luat împeraţia din mâna ta, și o aŭ dat aprópeluĭ
têŭ David. Pentru câ tu n'aĭ ascultat de vócea luĭ Iehova, și nicĭ 18
aĭ îndeplinit aprinderea mânieĭ luĭ contra luĭ Amalec; pentru aceïa
'ţĭ face Iehova acésta astâḑĭ. Și Iehova va da de asemenea pre 19
Israel cu tine în mâna Filistenilor, și mâne tu și fiiĭ têĭ *veţĭ fi* cu
mine. De asemenea castrul luĭ Israel 'l va da Iehova în mâna
Filistenilor.
Atuncĭ Saul căḑu îndatâ întins la pament și fórte se temea 20
de cuventele luĭ Samuel, *și* chiar putere nu era întru densul, fiind
câ nu mâncasâ pâne tótâ ḑioa și tótâ nóptea. Și când femeea 21

veni cătră Saul şi vedu, câ el era fórte turburat. ea dise cătră
densul: Eca, serva ta aŭ ascultat dė vócea ta şi eŭ 'mĭ-am pus
viaţa în mână, şi am ascultat cuventele tale, pre care tu le-aĭ grăit
22 cătră mine. Acuma dar ascultà, rogu-te, şi tu de vócea serveĭ
tale, voĭ se'ţĭ pun înainte o bucată de pâne, ca se mănâncĭ, şi se
23 fie putere întru tine când veĭ pleca. El înse refudă şi disă: Nu
mânânc! Înse servii seĭ precum şi femeea stăturâ de densul, şi el
ascultâ de vócea lor, se sculà de la pament şi se pusà pre pat.
24 Femeea acésta avea un viţel gras în casă; şi ea se grăbi şi'l jun-
25 ghie, luâ făină, o frâmântâ şi cópse adime. Şi ea puse *acestea*
înaintea luĭ Saul şi inaintea servilor seĭ, şi iĭ mâncarê, după aceĭa
sculàndu-se plecarê în nóptea aceĭa.

CAPUL XXIX.

David retrimis din armata luĭ Ahis.

1 Filistenii adunarê tóte castrele lor la Afec, şi Israel se cas-
2 tramentà la fontâna ce *era* în Israel. Şi principiĭ Fi-
listenilor trecurê cu sutele *lor* şi cu miile *lor* şi David şi ómeniĭ
3 seĭ trecurê maĭ în urmă cu Achis. Atuncĭ capii Filistenilor di-
serê: Ce voesc aceştĭ Ebreĭ? Şi Achis disă cătră princepiĭ Filis-
tenilor: Acesta *este* David, servul luĭ Saul, împeratul luĭ Israel, ca-
rile aŭ fost cu mine acestea dile, orĭ aceştĭ anĭ. şi nu am aflat
4 întru el nemică, din dioa venireĭ sale ponă în acéstă die. Atuncĭ
princepiĭ Filistenilor se mânierė pre densul, şi diserė cătră densul
princepiĭ Filistenilor: Trĭimite înapoĭ pre omul acesta, ca să se în-
tórcâ la locul seŭ, în carile tu l'aĭ aşedat, şi se nu se pogóre cu
noĭ la resbel, ca se nu fie contrariul nostru în resbel. Căcĭ cu ce
póte acesta a se face plăcut domnuluĭ seŭ? Aŭ nu cu capetele a-
5 cestor ómenĭ? Aŭ nu *este acesta* acel David, de carile ele 'şi
respundeaŭ una alteea în chorurĭ, dicând: Saul aŭ bătut miile sale,
ĭarâ David miriadele sale?
6 Şi aşa Achis chemà pre David, şi disă cătră densul: Viŭ *este*
Iehova, în adevêr tu escĭ cu bună credinţă, şi bunà *era* în ochiĭ
meĭ eşirea ta şi întrarea ta cu mine în castru; căcĭ nu am aflat
întru tine *nemic* rèŭ, din dioa venireĭ tale la mine, ponă în dioa
7 acésta, înse în ochiĭ princepilor tu nu *eştĭ* bun. Acum decĭ în-
tórce-te, şi mergĭ în pace, ca se nu facĭ *ceva* rèŭ în ochiĭ prin-
8 cepilor Filistenilor. Şi David disă cătră Achis: Ce am făcut, şi
ce aĭ aflat în servul tĕŭ, din dioa în care am fost înaintea sa ponă
în dioa acésta, ca se nu şi se mĕ bat contra inimicilor domnuluĭ

meŭ, împeratuluĭ? Şi Achis respunsâ şi ḑisâ luĭ David: Eŭ sciŭ, 9
căcĭ tu *escĭ* bun în ochiĭ meĭ ca un angel a luĭ Dumneḑeŭ; darâ
principiĭ Filistenilor ḑic: Se nu se suïe cu noĭ la resbel. Acum 10
darâ te scólâ des-demanéţâ cu serviĭ domnuluĭ têŭ cariĭ aŭ venit
cu tine, şi sculaţi-vĕ des-demanéţâ, şi când *va fi* voue luminâ, plecaţĭ.
Şi aşa David se sculâ demanéţâ, el şi ómeniĭ seĭ, spre a ple- 11
ca demanéţâ, spre a se întórce în ţéra Filistenilor; Filisteniĭ înse
se suirê la Izreel.

CAPUL XXX.

Ţiclag prâdat şi rêsbunat. Prada reluatâ de la Amalechiţĭ.

Şi aŭ fost când David şi ómeniĭ seĭ venirê în ḑioa a treïa 1
la Ţiclag, câ Amalechiţiĭ nâvălirê în partea despre méḑe-
ḑie şi în Ţiclag, şi bâturê Ţiclagul şi'l arserê cu foc. Şi luarê 2
captive pre femeile ce *eraŭ* în el, de la mic ponă la mare, iĭ n'aŭ
ucis pre nemine, ci *'ĭ-aŭ* luat şi s'aŭ dus în drumul lor. Când 3
David şi ómeniĭ seĭ venirê în cetate, éca, *era* arsâ cu foc, şi fe-
meile lor, fiiĭ lor şi fetele lor eraŭ luate captive. Atuncĭ David 4
şi poporul ce *era* cu densul înalţarê vócea lor, şi plânserê ponă ce
nu maĭ avea putere întru iĭ de a plânge. Şi amênduoe femeile 5
luĭ David eraŭ luate captive Ahinoam Izreelita, şi Abigail, femeea
luĭ Nabal Carmelitul. Şi David era strâmtorit fórte fiind-câ po- 6
polul cugeta a'l ucide cu petre; căcĭ tot popolul *avea* sufletul a-
mărît, fie-care pentru fiiĭ seĭ şi pentru fetele sale. Totuşĭ David se
întărea în Iehova, Dumneḑeul seŭ.
Şi David ḑisâ cătrâ Abiatar preutul, fiiul luĭ Achimelec: Ro- 7
gu-te, dă-mĭ efodul. Şi Abiatar adusâ efodul cătră David. Şi Da- 8
vid întrebâ de Iehova, ḑicând: Se urmăresc acéstă turmâ? O voĭ
ajunge? şi el ḑisâ luĭ: Urmăresce, tu de sigur o veĭ ajunge şi
fără îndoélâ veĭ mântui *tóte.* Şi aşa David se dusâ, el şi şese 9
sute de inşĭ ce *eraŭ* cu densul, şi sosirê la torentul Besor, unde
ceĭ ce remâneaŭ în urmâ se oprirê. Şi David urmări, el şi patru 10
sute de inşĭ; ïarâ duoe sute de inşĭ se oprirê, pentru câ eraŭ pre
obosiţĭ, ca sâ treacâ torentul Besor.
Şi iĭ găsirê pre un barbat Egiptean pe câmp şi'l duserê pre 11
el la David, şi iĭ 'ïaŭ dat luĭ pâne, şi aŭ mâncat, de asemenea
'ĭ-aŭ dat apâ de băut. Iĭ 'ïaŭ maĭ dat o bucatâ de turtâ de smo- 12
chine, şi duoe turte de strafide, şi el mâncâ, şi spiritul seŭ 'ĭ re-
veni; fiind câ el nu mâncasâ pâne nicĭ bĕusâ apâ, treĭ ḑile şi treĭ
nopţĭ. Şi David ḑisâ luĭ: Al cuĭ *escĭ* tu? Şi de unde *escĭ*? Şi 13

el ḑisâ: Eŭ *sum* un tenăr Egiptean, serv al unuĭ Amalicit, şi dom-
14 nul meŭ m'aŭ părăsit pentru câ m'am înbolnăvit de treĭ ḑile. Noĭ
am năvălit în partea de méḑe-ḑi a Cheretiţilor, şi în cea a Iudeĭ,
15 in partea meaḑe-ḑi a luĭ Caleb, şi Ţiclagul l'am ars cu foc. Şi
David ḑisâ cătră densul: Voescĭ se mĕ conducĭ cătră turma aceĭa?
Şi el ḑisâ: Jură'mĭ pre Dumneḑeŭ că tu nu mĕ veĭ omorî, şi câ nu
mĕ veĭ trada domnuluĭ meŭ, apoĭ te voĭ conduce cătră turma aceĭa.
16 Şi el îl condusâ, şi éca eraŭ împrăscieţĭ pre tótâ supra-faţa
pamentuluĭ, mâncând, bând şi dănţind, pentru tótâ prada cea mare,
pe care o luarê din pamentul Filistenilor, şi din pamentul Iuda.
17 Şi David îĭ bătu din ḑorĭ de ḑiuâ şi ponă în sara ḑileĭ a duoa, şi
n'aŭ scapat neminea din eĭ, afarâ de patru sute de tinerĭ, cariĭ aŭ
18 încălicat pre cămile şi aŭ fugit. Şi David mântui tot ce Amali-
chiţiĭ luarê, precum şi pre amânduoe femeile sale le scâpâ David.
19 Şi nu le-aŭ lipsit lor nicĭ mic nicĭ mare, nicĭ fiĭ nicĭ fete, nicĭ
din pradâ, nicĭ altâ ceva din tóte câte luarâ de la denşiĭ. Tóte le
20 adusâ David în dărăpt. Şi David luâ tóte oile şi boiĭ, mânându-
le înaintea acesteĭ turme, şi ḑicea: Acésta'ĭ prada luĭ David!
21 Când David veni cătră ceĭ duoe sute de inşĭ, cariĭ eraŭ prea
obosiţĭ, de a merge dupâ David, şi pre cariĭ 'ĭ lasâ la toren-
tul Besor, iĭ eşirê spre întempinarea luĭ David, şi spre întempina-
rea popoluluĭ ce *era* cu densul, şi David apropiindu-se de popol
22 'ĭ întrebâ de sanîtate. Atuncĭ ceĭ rêĭ şi de nemicâ din ómeniĭ
cariĭ s'aŭ dus cu David, luând cuvêntul ḑiserê: Peutru câ iĭ n'aŭ
mers cu noĭ, nu vrem a le da lor din prada pe care o am scapat
ci numaĭ fie-căruĭa femeea sa, şi fiiĭ seĭ, pre aceştia 'ĭ pot lua şi
23 să se ducâ. David înse ḑisâ: Nu faceţĭ aşa, fraţilor meĭ, cu ceĭa
ce ne-aŭ dat noue Iehova, carile ne-aŭ păḑit pre noĭ, şi aŭ dat
24 turma ce venea contra nóstrâ în mânele nóstre. Şi cine va da
ascultare voue în lucrul acesta? Câcĭ dupâ cum *e* partea acelora
cariĭ s'aŭ pogorît la resbel, aşa *se fie* partea acelora cariĭ aŭ re-
25 mas cu impedimentele; cu toţiĭ trebue să se împartâ. Şi aŭ fost
aşa din ḑioa aceĭa şi maĭ departe. Şi el făcu acésta statut şi or-
donanţâ pentru Israel ponă în ḑioa acésta.
26 Când David veni la Ţiclag, el trimisâ din pradâ betrânilor
Iudeĭ şi amicilor seĭ, ḑicând: Éca un dar voue din prada inimici-
27 lor luĭ Iehova. Celor din Bet-el, celor din Ramot-negheb şi ce-
28 lor din Iatir; Celor din Aroer, celor din Sifmot şi celor din
29 Eştemoa; Celor din Racal, celor din cetăţile Erachmeelituluĭ şi
30 celor din cetăţile Chenituluĭ; Celor din Chorma, celor din Cor-
31 Aşan şi celor din Atac; Celor din Chebron, şi în tóte localită-
ţile pre unde aŭ umblat David, el şi ómeniĭ seĭ.

CAPUL XXXI.

Israeliţii învinşi de Filisteni. Mórtea luĭ Saul şi a fiilor seĭ.

Filisteniĭ combâturê contra luĭ Israel, şi barbaţiĭ luĭ Israel 1
fugirê dinaintea Filistenilor, şi căḑurê rânițĭ pre muntele
Ghilboa. Şi Filisteniĭ agĭunserê pre Saul şi pre fiiĭ seĭ, şi bâturê 2
Filisteniĭ pre Ionatan, pre Abinadob şi pre Malchi-Şua, fiĭ aĭ luĭ
Saul. Şi lupta fu grea contra luĭ Saul, şi'l ajunserê arcaşiĭ, bar- 3
baţĭ cu arcurĭ, şi el fórte se temu de arcaşĭ. Şi Saul ḑise pur- 4
tătoriuluĭ seŭ de arme: Scóte sabia ta şi mĕ străpunge cu ea, ca
nu cumva se vie aceştĭ netăieţĭ împrejur, se mĕ străpungâ şi să'şĭ
batâ joc de mine. Înse purtătorĭul seŭ de arme nu voi, căcĭ se
temea fórte. Atuncĭ Saul luâ sabia şi se aruncâ preste densa. 5
Dacâ purtătorĭul seŭ de arme veḑu câ Saul era mort, se aruncâ
încâ şi el preste sabia luĭ şi muri cu densul. Ast-fel muri Saul 6
ceĭ treĭ fiĭ aĭ seĭ, purtătorĭul armelor sale, de asemenea şi toţĭ ó-
meniĭ seĭ în ḑioa aceĭa împreunâ.

Când barbaţiĭ luĭ israel ce *eraŭ* dincolo de vale, şi ceĭ ce 7
eraŭ dincolo de Iordan veḑurâ câ barbaţiĭ luĭ Israel aŭ fugit, şi
câ Saul şi fiiĭ seĭ eraŭ morţĭ, iĭ părăsirê cetâţile şi fugirê, şi ve-
nirê Filistenĭ şi locuirê în ele.

Şi aŭ fost a duoa ḑie, când Filisteniĭ venirê spre a desbraca 8
pre ceĭ ucişĭ, iĭ aflarê pre Saul şi pre ceĭ treĭ fiĭ aĭ seĭ căḑuţĭ pre
muntele Gilboa. Şi iĭ îĭ tăerê capul luĭ şi'*l* desbracarê de arme- 9
le sale, şi trimiserê în ţara Filistenilor în tóte părţile, spre a vesti
acésta în casele idolilor lor şi popoluluĭ. Şi iĭ puserê armele 10
sale în casa luĭ Aştarot, şi corpul luĭ îl atârnarê de zidĭul Bet-Şanuluĭ.

Când decĭ auḑirê locuitoriĭ din Iabeş-Gilead, ceĭa ce aŭ fă- 11
cut Filisteniĭ luĭ Saul; Se sculare toţĭ barbaţiĭ ceĭ curagioşĭ şi 12
merserê tótâ nóptea, şi luarê corpul luĭ Saul, şi corpurile fiilor seĭ
de pe zidĭul Bet-şanuluĭ, şi venind la Iabeş, le arserê acolo. Şi
iĭ luarê óscle lor şi le îngroparê sub tamariscul din Iabeş, şi pos-
tirê şepte ḑile.

CARTEA IIA A LUI SAMUEL.

CAPUL I.

David plânge pe Saul și Ionatan. Cântarea sa funebrâ.

1 Întemplatu-s'aŭ dupâ mórtea luĭ Saul, când David s'aŭ în-
tors din resbelul Amalechiţilor; și remasâ David duoe ḑile
2 la Ţiclag. Și aŭ fost a treĭa ḑie, și éca! un barbat veni din ca-
stra de la Saul, vestimentele luĭ *eraŭ* rumpte, și pament *avea* pe
capul seŭ. Și aŭ fost când veni la David, picâ el pe pament și se
3 închinâ. Și David îĭ ḑisâ luĭ: De unde venĭ? și el îĭ respunsâ:
4 Din castra luĭ Israel am fugit. Și David îĭ ḑisâ luĭ: Cum merge
tréba? Spune'mĭ rogu-te! Și el ḑisâ: Popolul aŭ fugit din luptâ,
și mulţĭ din popol aŭ picat și sunt morţĭ; chiar și Saul, și Ionatan,
5 fiĭul seŭ, sunt morţĭ. Atuncĭ ḑisâ David cătră junele ce'ĭ spuse-
sâ aceste: De unde sciĭ tu, câ Saul e mort, precum și Ionatan,
6 fiĭul luĭ? Și ḑisâ junele care'ĭ spusesâ aceste: Eŭ veniĭŭ din în-
templare pe muntele Gilboa, și éca! Saul se reḑema pe lancea sa;
7 și éca! Carê și calarime îl fugărea. Și el căutâ înapoĭ, și mĕ
8 veḑu, și mĕ strigâ, și eŭ ḑiseĭŭ: Aicea sum! Și el 'mĭ ḑisâ: Cine
9 escĭ tu? și eŭ îĭ respunseĭŭ: Eŭ sum Amalechit. Atuncĭ ḑisâ mie:
Pune-te supra mea, și mĕ omórâ! căcĭ cârceiĭ m'aŭ apucat, și via-
10 ţa tótâ încâ e în mine. Atuncĭ mĕ puseĭŭ pre el, și'l omorîĭŭ,
căcĭ scieam câ nu putea viea, dupâ căderea sa. Dupâ acésta luăĭŭ
corona, carea era pe capul luĭ, și braţarul, carele era pe braţul luĭ,
și le aduseĭŭ aicĭ la Domnul meŭ.
11 Atuncĭ David apucâ vestimentele sale, și le rumpse, aseme-
12 nea și toţĭ barbaţiĭ, ce *se aflaŭ* la densul. Și iĭ jălirê și plânserê,
și postirê ponâ'n sérâ dupâ Saul, și dupâ Ionatan, fiĭul luĭ, și dupâ
popolul luĭ Iehova, și dupâ casa luĭ Israel, fiind-câ iĭ aŭ picat prin sabie.

Și David ḑisâ cătră junele care îĭ spusesâ *aceste*: De unde 13
escĭ tu? Și el ḑisâ: Sum fiĭul unuĭ strein, un Amalechit. Atuncĭ 14
ḑisâ David luĭ: Cum nu te-aĭ temut tu, a'ţĭ întinde mâna, spre a
omorî pe unsul luĭ Iehova? Și David chemâ pe unul dintre ser- 15
vitorĭ și ḑisâ: Vino încóce, omórâ'l! Și el îl lovi, încât muri. Și 16
David îĭ ḑisâ luĭ: Sângele têŭ *fie* asupra capuluĭ têŭ! căcĭ gura ta
aŭ mărturisit în contra ta, când spuneaĭ: Eŭ am omorît pre unsul
luĭ Iehova.

Și David cântâ acéstâ elegie dupâ Saul, și dupâ Ionatan, fi- 17
ĭul luĭ: Și el ordonâ, a învaţa arcul pe fiiĭ luĭ Iuda; éca! stâ 18
scris în cartea Iașa.

Mândria luĭ Israel! Pe înălţimele tale este el omorît! 19
Cum aŭ căḑut eroiĭ!
Se nu o daţĭ de scire în Gath, 20
Nu o anunţiaţĭ în stradele Ascalonuluĭ!
Ca se nu se bucure fiele Filistenilor,
Ca se nu triumfe fiele netăeaţilor împrejur.
Voĭ munţĭ din Gilboa! Nicĭ roua 21
Și nicĭ plóea *se nu fie* asuprâ-vĕ, nicĭ câmpiĭ de priimitĭu!
Pentru câ acolo fu aruncat scutul eroilor,
Scutul luĭ Saul, ca cum nicĭ ar fi fost uns cu oleiŭ.
De la sângele omorîţilor, 22
De la grâsimea eroilor,
Arcul luĭ Ionatan nu s'aŭ dat înapoĭ;
Și sabiea luĭ Saul nu s'aŭ întors nicĭ odatâ gólâ.
Saul și Ionatan, 23
Iubiţiĭ, plăcuţiĭ în vieaţâ,
Și chiar în mórtea lor nu sunt despărţiţĭ;
Maĭ iuţĭ eraŭ iĭ de cât vulturiĭ,
Maĭ tarĭ de cât leiĭ.
Fiie a Israeluluĭ, plângeţĭ dupâ Saul, 24
Care vĕ îmbrâca pe voĭ în purpurâ cu deliciu,
Care aŭ pus ornamente de aur pe straĭul vostru!
Cum aŭ căḑut eroiĭ în luptâ! 25
Ionatan omorît pe înălţimele tale!
Mĕ dóre dupâ tine, fratele meŭ Ionatane! 26
Tare plăcut 'mĭ eraĭ tu mie;
Amorĭul têŭ cătră mine era minunat,
Întrecând amorĭul muerilor.
Cum aŭ picat eroiĭ! 27
Și armele de resbel s'aŭ perdut.

CAPUL II.

David domnesce preste Iuda, și Ișboșet preste Israel.

1 Și întemplatu-s'aŭ după acésta, că David aŭ întrebat pe Ie-
hova și ḑisă: Se mĕ duc în unul din târgurile luĭ Iuda?
Și Iehova ḑisă luĭ: Mergĭ! Și David ḑisă: Încotro se pornesc? Și
2 el ḑisă: către Hebron. David dar porni într'acolo, și chiar și am-
bele luĭ muĭerĭ, Ahinoam Israeliteanca, și Abigail muĭerea luĭ Na-
3 bal de la Carmel. Și barbațiĭ luĭ, cariĭ eraŭ la densul, David îĭ
purcesê pe fie-care, cu casa sa; și iĭ remaserê în târgurile luĭ
4 Hebron. Și aŭ venit barbațiĭ din Iuda, și aŭ uns acolo pe David
de rege peste casa luĭ Iuda. Și spuindu-se luĭ David, îĭ ḑiserâ:
5 și *eraŭ* barbațiĭ din Iabeș Gilead cari aŭ îngropat pe Saul. Atuncĭ
David trimisâ nunțiĭ către barbațiĭ din Iabeș Gilead și le ḑisâ lor:
Bene-cuvêntațĭ *se fițĭ* de Iehova, fiind-câ a'țĭ aretat acest amoriŭ
6 Domnuluĭ vostru, luĭ Saul, și l'ațĭ îngropat pe el! Așa se arete
și Iehova voue amoriŭ și fidelitate. Și eŭ voiŭ se vĕ fac voue a-
7 semene bene, pentru câ a'țĭ făcut acest lucru. Și acum întărésca-
se mânule vóstre, și se fițĭ barbațĭ bravĭ; căcĭ Domnul vostru, Saul,
e mort; și apoĭ casa luĭ Iuda m'aŭ uns pe mine de rege preste densa.
8 Și Abner, fiĭul luĭ Ner, comandantele armateĭ luĭ Saul, luâ
9 pe Ișboșet, fiĭul luĭ Saul, și l'aŭ dus la Mahanaim; Și'l făcu rege
preste Gilead, și preste Assuri, și preste Israel, și preste Ephraim,
10 și preste Beniamin, și preste tot Israelul. Patru-ḑecĭ anĭ *era* Iș-
boșet fiĭul luĭ Saul, când se făcu rege preste Israel, și duoĭ anĭ
11 domni el. Dar casa luĭ Iuda ținea cu David. Și fost-aŭ numerul
anilor, cât era regele David în Hebron preste casa luĭ Iuda, șepte
anĭ și șese lunĭ.
12 Și Abner, fiĭul luĭ Ner, eși cu serviĭ luĭ Ișboșet, fiĭul luĭ Saul,
13 din Mahanaim spre Gibeon. Și Ioab, fiĭul Zeruicĭ, și serviĭ luĭ
David eșirê, și iĭ întâlnirê la iazul din Gibeon. Aceștia se așeḑarĕ
14 dincóce de iaz, și ceia dincolo de iaz. Și Abner ḑisâ către
Ioab: Lasâ sâ se scóle teneriĭ, și sâ se jóce înaintea nóstrâ! Și
15 Ioab ḑisâ: Iĭ pót sâ se scóle. Atuncĭ se sculare, și merserê,
dupâ numer, duoĭ-spre-ḑece din Beniamin, adecâ a luĭ Ișboșet, a
16 fiĭuluĭ luĭ Saul, și duoĭ-spre-ḑece din serviĭ luĭ David. Și apu-
carê unul pe altul de cap; și *înfipserê* unul altuĭa spada în cóstâ;
și picarê de o datâ. Pentru aceĭa dar locul acela se numi: Hel-
17 cath Hazzurim. *adecâ locul spadelor,* care *este* longâ Gibeon. Și
tot în aceeașĭ ḑie era o luptâ grozavâ; și Abner și barbațiĭ luĭ Is-
rael furâ bătuțĭ de serviĭ luĭ David.
18 Și eraŭ acole treĭ fiĭ a Zăruiel, Ioab, și Abișai, și Asahel;

și Asahel *era* iute de picióre, ca o căprióră, ce *este* în câmpiĭ.
Și Asahel fugări pe Abner, și nu se da nicĭ într'o parte, nicĭ spre 19
drépta, nicĭ spre stînga, din urma luĭ Abner. Și Abner se în- 20
tórsă și disă: Tu escĭ Asahel? Și el disă: Eŭ sum. Atuncĭ disă 21
Abner către densul: Plécă-te spre drépta saŭ spre stînga, și apucă
pe unul din tenerĭ, și'ĭ ĭea luĭ armura sa! Dar Asahel nu voia să
se dea în laturĭ de după el. Atuncĭ maĭ disă Abner încă odată 22
către Asahel: Depărtéză-te de mine, pentru ce se te restorn la pa-
ment? și cum a'șĭ putea să'mĭ redic fața înaintea luĭ Ioab, fratele
teŭ? Dar el nu voi a se departa, și Abner îĭ înfipse códa lan- 23
ceĭ în pântece, în cât lancea eși de ceĭa parte. Și el pică acolo,
și muri pe loc. Și aŭ fost, *că* toțĭ, carĭ veneaŭ la locul acela, unde
picasă Asahel și unde murise, remânea stând. Și Ioab și Abișai 24
se pusă a fugări pe Abner. Și când apusă sórele, iĭ ajunseră la
colnicul Ama, care se găsesce spre resărit de la Giah, pe drumul
ce duce la deșertul luĭ Gibeon.

Și se adunară Benjaminițiĭ după Abner, și se făcură o cétă, 25
și steteră pe vîrful unuĭ colnic. Și strigă Abner către Ioab, și 26
disă: Óre spada se tot mânce? Nu sciĭ, că la fine va fi amar?
Pонă când nu veĭ spune poporuluĭ ca să se întórcă de la urmări-
rea fraților seĭ? Și Ioab disă: După cum viŭ este Dumnedeŭ! 27
De nu aĭ fi vorbit tu, încă de astă demanéță popolul ar fi fost re-
condus, fie-care de la urmărirea frateluĭ seŭ. Atuncĭ Ioab suflă 28
în trimbiță, și tot popolul se opri, și iĭ nu maĭ urmăriră pe Israel,
și nu se maĭ luptară.

Și Abner mersă și barbațiĭ seĭ prin șes tótă acea nópte, și 29
trecu preste Iordan, și merse apoĭ prin tot Bitronul, și agĭunsă la
Mahanaim. Și Ioab se întórsă de la urmărirea luĭ Abner, și a- 30
dună tot popolul, și lipseaŭ din serviĭ luĭ David nouă-spre-dece
barbațĭ, și Asahel. Și serviĭ luĭ David aŭ bătut din Beniamin, și 31
din barbațiĭ luĭ Abner, treĭ sute șese-decĭ de barbațĭ, *carĭ* aŭ murit.
Și iĭ luară pe Asahel, și'l îngropară în bolta tatăluĭ seŭ, carea *era*
în Betlehem. Și Ioab mersă tótă nóptea cu barbațiĭ seĭ, și li se 32
revarsă de dorĭ în Hebron.

CAPUL III.

Fiiĭ luĭ David. Abner părăsesce pe Isboșet. El se ucide de Ioab. David îl plânge.

Și lupta aŭ fost îndelungată între casa luĭ Saul, și între ca- 1
sa luĭ David. Dar David deveni din ce în ce tot maĭ tare,
și casa luĭ Saul tot maĭ slabă. Și luĭ David 'i se născură fiiĭ la He- 2

bron: şi întâĭ născutul luĭ era Amnon din Ahinoam, a Israelitenei.
3 Şi născutul seŭ al duoile era Chileab din Abigail, din muerea luĭ
luĭ Nabal de la Carmel. Şi al treile *era* Absalom, fiiul a Maachăĭ,
4 fiica Thalmaeĭ, a regeluĭ de la Geşur. Şi al patrule *era* Adonia,
5 fiiul Hageteĭ; şi al cincile Şephatia, fiiul Abitalieĭ. Şi al şesele
Jithream din Egla, din muerea luĭ David. Aceştia s'aŭ născut luĭ
David la Hebron.
6 Şi s'aŭ întemplat, în temp cât aŭ ţinut resbelul între casa luĭ
Saul, şi între casa luĭ David, cà Abner s'aŭ alipit tare de casa luĭ
7 Saul. Şi Saul avea o concubină, a căreĭ nume era Rizpha, fiica
Aiaeĭ. Şi *Işboşet* ḑisă luĭ Abner: Pentru ce aĭ intrat la concubina
8 tatâ-meŭ? Şi Abner se mânie fórte tare de vorbele luĭ Işboşet,
şi ḑisă: Sum eŭ cap de câne a luĭ Iuda, acum aret îndurare către
casa luĭ Saul, a tatâ-têŭ, către fraţiĭ luĭ şi către amicul luĭ; şi nu
te-am lasat se picĭ în mâna luĭ David, şi tu acum 'mĭ iaĭ de rêŭ
9 calcarea cu muerea? Dumneḑeŭ sà'ĭ facà luĭ Abner aşa, şi sà'ĭ
maĭ adaogà încà şi acésta, dacà eŭ nu'ĭ voĭ face cum aŭ jurat Ie-
10 hova luĭ David; De a înlătura regatul de la casa luĭ Saul, şi de
a ridica tronul luĭ David preste Israel şi preste Iuda, de la Dan
11 şi pănă la Beerşeba. Şi el nu maĭ putu respunde luĭ Abner nicĭ
un cuvênt, temêndu-se de el.
12 Şi Abner triimisă nunţĭ către David în locul luĭ, cariĭ ḑiserê:
A cuĭ *este* ţéra? Şi vorbirê: Încheie o legătură cu mine, şi écà!
13 mâna mea *va fi* cu tine, şi'ţĭ va aduce tot Israelul. Şi el res-
punsă: Bine! Voiŭ a închie cu tine o legătură; dar un lucru cer
de la tine, adecà, ca tu se nu veḑĭ faţa mea, dacă nu veĭ aduce
14 pe Michal fiica luĭ Saul, când veĭ veni, ca se veḑĭ faţa mea. Atuncĭ
David triĭmisă nunţĭ către Işboşet, fiiul luĭ Saul, şi ḑisă: Dâ *mie*
muerea mea Michal, pe care o'am logodit pentru o sută de pre-
15 puciurĭ a Filistenilor. Şi atuncĭ Işboşet triĭmise acolo, şi o luă
16 de la barbat, de la Phaltiel, fiiul luĭ Laiş. Şi barbatul eĭ mersă
cu densa, şi plângea mergând în urma eĭ, pona la Bahurim, Şi
ḑisă atuncĭ Abner către densul: Dute, întórce-te! Şi el se întórsă.
17 Atuncĭ Abner vorbi cu ceĭ maĭ betrânĭ dintre aĭ luĭ Israel, şi
ḑisă: De demult a'ţĭ căutat voĭ, ca se aveţĭ pe David rege preste
18 voĭ. Face'ţĭ-o dar acum! Căcĭ Iehoha aŭ vorbit către David, şi
aŭ ḑis: Prin David, servul meŭ, voiŭ a mântui popolul luĭ Israel
19 din mâna Filistenilor, şi din mâna tuturor neamicilor seĭ. Şi Ab-
ner maĭ vorbi la urechile luĭ Beniamin. Şi apoĭ merse şi Abner a-
colo, ca se vorbéscà la urechile luĭ David în Hebron, totul, ce era
20 bun în ochiĭ luĭ Israel, şi în ochiĭ caseĭ întregĭ a luĭ Beniamin. Şi a-
giungând Abner la David în Hebron, şi cu densul duoă-ḑecĭ de bar-
baţĭ; David pregăti luĭ Abner, şi barbaţilor, carĭ era la densul, un
21 ospeţ. Şi Abner ḑisà către David: Voiŭ se purced, şi se mĕ duc,
şi se adun tot Israelul la domnul meŭ, la regele, ca se încheie cu

tine o legătură, şi tu se te faci rege, în totul după plăcerea sufletuluĭ têŭ. Şi David dete drumu luĭ Abner, şi el mersă în pace.
Şi écă! Serviĭ luĭ David şi Ioab venirĕ de la *urmărirea* u- 22
neĭ cete de luptă, şi aduserĕ multă pradă cu denşiĭ; şi Abner nu
maĭ *era* la David în Hebron; ce el ĭĭ dădu-se drumul, şi *Abner*
se dusesă în pace. Şi Ioab şi tótă céta, ce era cu el, venisă, 'i 23
se spusă luĭ Ioab, şi se ḑisă: Abner, fiĭul luĭ Ner, aŭ venit la rege şi el 'ĭ-aŭ dat drumul; şi el s'aŭ dus în pace. Atuncĭ Ioab 24
veni la rege şi ḑisă: Ce aĭ făcut tu? Abner aŭ venit la tine; pen-
tru ce 'ĭ-aĭ dat drumul, de s'aŭ dus? Tu cunoscĭ pe Abner, fi- 25
ĭul luĭ Ner; spre a te încela, venisă el, şi spre a afla întrarea ta
şi eşirea ta; şi spre a sci totul, ce facĭ tu.
Şi Ioab eşi de la David, şi triimise nunţĭ după Abner, şi ĭĭ 26
îl întórserĕ înapoĭ de la grópa Sira, ĭar David nu *o* sciea. Şi în- 27
torcândusă Abner la Hebron, îl duse Ioab sub pórtă, spre a vorbi
cu densul în secret; şi'l împunse acole în pântece, încât muri pentru sângele luĭ Asahel, fratele seŭ.
Şi auḑind David acésta maĭ pe urmă, ḑisă: Nevinovat sum eŭ 28
şi regatul meŭ înaintea luĭ Iehova în eternitate de sângele luĭ Abner, fiĭul luĭ Ner. Vină preste capul luĭ Ioab, şi preste tótă casa 29
tatăluĭ seŭ! Nicĭ odată nu lipsască în casa luĭ Ioab ómenĭ carĭ aŭ
scurgere de sânge şi sunt leproşĭ, şi se sprijin în cărjĭ, şi pică
prin spadă, şi duc lipsă de pâne. Şi Ioab şi Abişai, fratele seŭ, 30
aŭ zugrumat pe Abner, pentru că el omorîsă pe Asahel, fratele
lor, în resbelul de longă Gibeon.
Şi David ḑisă către Ioab şi către tot popolul care *era* longă 31
densul: Rumpeţĭ vestimentele vóstre, şi vĕ încingeţĭ cu sacĭ, şi
lamentaţĭ după Abner mergând înaintea luĭ! Şi regele David mergea în urma secriuluĭ. Şi îngropatu-laŭ pe Abner în Hebron, şi 32
regele îşĭ ridică vócea sa, şi plânsă la mormentul luĭ Abner, şi tot
popolul plângea. Şi David lamentă după Abner, şi ḑisă: 33
Precum móre un prost, aşa se móră şi Abner? 34
Mânule tale nu *eraŭ* legate,
Nicĭ picĭórele încătuşate!
Dar tu aĭ picat precum se pică înaintea ómenilor celor rĕĭ.
Şi tot popolul plânsă şi maĭ mult după densul. Şi veni tot 35
popolul, ca se'ĭ deĭe luĭ David de mâncat, fiind încă ḑiuă; dar David jură, şi ḑisă: Dumneḑeŭ se'mĭ facă aşa, şi încă odată aşa;
dacă eŭ înaintea apusuluĭ de sóre, voĭ gusta pâne saŭ alt ceva!
Şi tot popolul *o* veḑu, şi era bun în ochiĭ seĭ; că totul, ce făcea 36
regele, *era* bun în ochiĭ popoluluĭ.
Şi aşa cunoscu în ḑiua aceĭa tot popolul şi întregul Israel, 37
că nu aŭ venit de la rege mórtea luĭ Abner, fiĭul luĭ Ner. Şi 38
regele vorbi către serviĭ seĭ: Nu sciţĭ voĭ, că astăḑĭ aŭ picat un
princepe, şi un mare în Israel? Şi eŭ *sum* astăḑĭ slab, şi abie 39

uns de rege, aceĭ barbaţĭ înse, fiiĭ Zeruieĭ, 'mĭ sunt prea puternicĭ. Iehova se resplătéscă aceluia, care aŭ făcut rêul, după rêutatea sa.

CAPUL IV.

David pedepsesce pe ucigaşiĭ luĭ Işboşet.

1 Şi audind fiĭul luĭ Saul, câ Abner murise la Hebron; mânu-
2 le 'i se scapatarê, şi tot Israelul s'aŭ tulburat. Şi fiĭul
luĭ Saul avea duoĭ ducĭ de cete de resbel, numele unuia *era* Ba-
ana, şi numele celuĭ-alt Rechab, fiĭ aĭ luĭ Rimmon, a Beerothituluĭ
din fiiĭ luĭ Beniamin. Căcĭ Beerothul încâ se numera cătră Benia-
3 min. Şi Beerothieniĭ fugiserê la Gethaim, şi şedurê acolo ca stre-
inĭ ponâ în dioa de astâdĭ.
4 Şi Ionatan, fiĭul luĭ Saul, avea un fiĭŭ, carile *era* olog de am-
be picióre. Era în etate de cincĭ anĭ, pe când venisâ scirea de la
Israel despre Saul şi despre Ionatan; atuncĭ îl luâ pre el pădităórea
luĭ şi fugi. Şi întemplatu-s'aŭ, pe când grăbea, ca se fugâ, câ aŭ
picat el, şi aŭ remas olog; şi numele luĭ *era* Mephiboşet.
5 Şi aŭ mers fiiĭ luĭ Rimmon, a Beerothituluĭ, Rechab şi Ba-
ana, şi aŭ agiuns, când era diua ferbinte, în casa luĭ Işboşet, şi el
6 era culcat pe patul seŭ de după ameadâ-di. Şi mers'aŭ iĭ ponâ
în mijlocul caseĭ, ca cum ar voi se aducâ grâŭ, şi'l strepunserâ în
7 pântece; şi Rechab şi Baana, fratele seŭ, fugirê. Pe când întra-
serê iĭ în casâ, el era culcat pe patul seŭ în camera de dormire;
atuncĭ îl strepunserê pe el, şi'l omorîrê, şi'ĭ tâerê capul, şi luarê
8 capul luĭ, şi merserê drumul prin şes tótâ nóptea. Şi aŭ adus iĭ
capul luĭ Işboşet înaintea luĭ David la Hebron, şi aŭ dis cătră rege;
Écâ! Capul luĭ Işboşet, fiĭuluĭ luĭ Saul, a neamiculuĭ têŭ, carile aŭ
căutat după viéţa ta. Aşa aŭ dat Iehova Domnuluĭ meŭ, regeluĭ,
astâdĭ resbunare asupra luĭ Saul, şi asupra seminţieĭ luĭ.
9 Atuncĭ respunsâ David luĭ Rechab şi luĭ Baana, frateluĭ seŭ,
fiilor luĭ Rimmon, a Beerothituluĭ, şi le disâ lor: După cum este
viŭ Iehova! care aŭ mântuit sufletul meŭ din tótâ strîmtorirea;
10 Ca acela carile 'mĭ-aŭ anunţat, şi dis: Écâ! Saul e mort, soco-
tindu-se de bun triĭmis, pe acela l'am prins şi l'am zugrumat la
11 Ţiclag, spre aĭ da plata de triĭmis; Cu atât maĭ mult darâ, când
înrăutăţiţiĭ zugrumarê pe un barbat drept în casa sa pe patul seŭ,
se nu cer sângele luĭ de la mâna vóstrâ, şi se vĕ prăpădesc, de
12 pe pament? Şi David ordonâ servitorilor şi iĭ iĭ zugrumarê, şi le
tâerê mânule şi piciórele, şi'ĭ spîndurarê longâ iaz în Hebron. Şi capul
luĭ Işboşet luându'l, l'aŭ înmormentat în grópa luĭ Abner în Hebron.

CAPUL V.

David este recunoscut rege preste tóte semințiile. El iea Ierusalimul.

Și atuncĭ aŭ venit tóte semințiile luĭ Israel la David în He- 1
bron, și aŭ ḑis: Noĭ *suntem* osul tĕŭ și carnea ta. Și 2
chiar maĭ înainte, pe când Saul era rege preste noĭ, tot tu eraĭ
acela, care duceaĭ afarâ și aduceaĭ în năuntru pe Israel. Și Iehova
aŭ vorbit cătră tine: Tu se pastoresci popolul meŭ Israel, și tu se
fiĭ principe preste Israel. Și aŭ venit dar toțĭ aceĭ maĭ betrânĭ 3
din Israel cătră rege la Hebron; și regele David încheïe o legăturâ
cu dênșiĭ la Hebron înaintea luĭ Iehova. Și iĭ unserê pe David de
rege preste Israel. De treĭ-ḑecĭ de anĭ *era* David, când se făcu 4
rege, și patru-ḑecĭ anĭ aŭ domnit el. La Hebron aŭ domnit el 5
preste Iuda șepte anĭ și șese lunĭ; și la Ierusalim aŭ domnit el treĭ
ḑecĭ și treĭ de anĭ preste tot Israelul și Iuda.
Și regele aŭ mers și barbațiĭ seĭ la Ierusalim în contra Ie- 6
busiților, cariĭ locuïaŭ în țarâ. Și iĭ vorbirê luĭ David, și ḑiserê:
Tu nu veĭ întra aicea, ponâ când nu veĭ lua pe orbĭ și pe ologĭ,
adecâ: David nu va intra aicea. Dar David luâ fortereța luĭ Zion, 7
acésta *este* târgul luĭ David. Și David ḑisâ în ḑiua aceïa: Fie- 8
care, cari va bate pe Iebușițĭ, și va agiunge apeductul, și ologiĭ și
orbiĭ, cariĭ *sunt* urîțĭ sufletuluĭ luĭ David, *va fi comandante.* De
aceïa se ḑice: Orbiĭ și ologiĭ n'aŭ voie a întra în casâ. Și Da- 9
vid locuïa în fortereţâ, și o numi, orașul luĭ David. Și David ḑidi
împrejur de la Milo și din năuntru. Și David se făcea tot maĭ 10
mare, și Iehova Dumneḑeul oștilor *era* cu densul.
Și Hiram, regele Tiruluĭ, trimisâ nunțĭ cătră David, și lemn 11
de cydru, și teslarĭ și sepătorĭ de pétrâ, și iĭ ḑidirâ luĭ David o
casâ. Și cunoscu David, câ Iehova l'aŭ întărit de rege preste Is- 12
rael, și câ el ș'aŭ mârit regatul seŭ pentru popolul luĭ Israel.
Și David luâ încâ concubine și muerĭ din Ierusalim, după ce 13
venisâ de la Hebron; și 'i se maĭ nâscurê luĭ David fiĭ și fiïe.
Și aceste *sunt* numele acelora, cariĭ se născurê la Ierusalim: 14
Șammuah, și Șobab, și Nathan, și Salomon, Și Iibhar, și Elișua, 15
și Nepheg, și Iaphia, și Elișama, și Eliada și Eliphelet. 16
Și auḑind Filisteniĭ, cum câ l'ar fi uns pe David de rege pre- 17
ste Israel; se suirê în sus toțĭ Filisteniĭ, ca să'l caute pre David.
Și auḑind'o David, se pogorî în fortereţâ. Și venind Filisteniĭ 18
s'aŭ întins în valea luĭ Rephaim. Atuncĭ întrebâ David pe Iehova 19
și ḑisâ: Se merg în contra Filistenilor? 'Mĭ veĭ da pe dênșiĭ în
mâna mea? Și Iehova ḑisâ luĭ David: Mergĭ! căcĭ voiŭ a'țĭ da în
mânâ pe Filistenĭ. Și David veni la Baal-Peratzim, și David iĭ 20

bâtu pe denşiĭ acole, şi ḑisâ: Iehova aŭ strărumpt neamiciĭ meĭ
înaintea mea, asemineea uneĭ rumperĭ de apâ. Şi pentru aceĭa s'aŭ
21 ḑis numele loculuĭ aceluĭa Baal-Peratzim. Şi iĭ lasarê acolo idoliĭ
22 lor, şi David şi barbaţiĭ luĭ, le luarê cu denşiĭ. Şi Filisteniĭ eşi-
23 râ din noŭ. şi se întinserê pe valea luĭ Rephaim. Atuncĭ întrebâ
David pe Iehova, ĭar el ḑisâ: Nu merge înainte, încungĭurâ'ĭ pe
24 dinapoĭ, şi'ĭ atacâ din partea aguḑilor. Şi dacâ veĭ auḑi un foş-
nit în vîrfurile aguḑilor, atuncĭ grăbesce; căcĭ atuncĭ Iehova esâ
25 înaintea ta, ca se batâ castra Filistenilor. Şi David făcu aşa, du-
pă cum îĭ ordonasâ Iehova, şi aŭ bâtut pe Filisteniĭ de la Geba
ponă ce tu veĭ ajunge la Gazer.

CAPUL VI.

David transpórtâ arca la Ierusalim.

1 David adunâ din noŭ toţĭ aleşiĭ luĭ Israel, treĭ-ḑecĭ de miĭ;
2 Şi David se sculâ, şi merse cu tot popolul care *era* lon-
gâ densul, de la Baale-Iuda, spre a duce. de aicĭ arca luĭ Dum-
neḑeŭ, preste care se invoca numele, numele luĭ Iehova, a dom-
nuluĭ oştirilor, care şede pe Cherubimĭ.
3 Şi iĭ duserê arca luĭ Dumneḑeŭ pe un car noŭ, şi o duserê
din casa luĭ Abinadab, care *era* pe un colnic, şi Uza şi Ahio, fiiĭ
4 luĭ Abinadab, cârmuĭaŭ carul cel noŭ. Şi o aduserâ de la casa
luĭ Abinadab, care *era* pe un colnic mic, cu arca luĭ Dumneḑeŭ,
5 şi Ahio mergea înaintea arceĭ. Şi David, şi tótâ casa luĭ Israel
jucaŭ înaintea luĭ Iehova dupâ tot felĭul de instrumente de lemn
de brad, şi dupâ citere, şi harpe, şi dobe, şi clopoţeĭ şi cimbale.
6 Şi ajungând la aria luĭ Nachon, apucâ Usa de arca luĭ Dumneḑeŭ,
7 şi o ţinu cu putere, căcĭ boiĭ voĭa sâ se rumpâ. Atuncĭ se a-
prinse mânia luĭ Iehova preste Uza, şi Dumneḑeŭ îl lovi acolo
8 pentru crimâ, în cât muri acolo longâ arca luĭ Dumneḑeŭ. Şi Da-
vid se scârbi, fiind câ Iehova aŭ făcut o zgârieturâ preste Uza, şi
s'aŭ numit acel loc Phereḑ-Uza *zgârietura luĭ Uza,* ponâ în ḑioa
9 de astâḑĭ. Şi David se temea în acea ḑie de Iehova, şi ḑisâ:
10 Cum va veni arca luĭ Iehova la mine? Şi David nu voĭa se a-
ducâ arca luĭ Iehova la densul în oraşul luĭ David; ci aŭ dus'o de
11 o parte în casa luĭ Obed-Edom, a Gathituluĭ. Şi arca luĭ Iehova
remasâ în casa luĭ Obed-Edom, Ghatituluĭ, treĭ lunĭ. Şi Iehova
bene-cuventâ pe Obed-Edom, şi tótâ casa luĭ.
12 Şi s'aŭ făcut cunoscut regeluĭ David, şi s'aŭ ḑis: Iehova aŭ
bene-cuvêntat casa luĭ Obed-Edom, şi totul, ci *este* a luĭ, pentru

arca lui Dumnedeŭ. Atuncĭ mersâ David, şi dusâ arca luĭ Dum-
neḑeŭ din casa luĭ Obed-Edom în oraşul luĭ David, cu bucurie.
Şi întemplatu-s'aŭ, când purtătoriĭ arceĭ luĭ Iehova făcéŭ şese paşĭ, 13
el sacrifica un boŭ şi un viţel gras. Şi David juca din tóte pu- 14
terile pe dinaintea luĭ Iehova, şi David *era* încins cu ephod de in.
Aşa adusâ David, şi tótâ casa luĭ Israel arca luĭ Iehova cu stri- 15
gâte de bucurie şi sunetul trimbiţilor.

Şi întemplatu-s'aŭ când aŭ venit arca luĭ Iehova în oraşul 16
luĭ David, câ se uĭta Michal, fiĭca luĭ Saul prin ferésta, şi veḑu pe
regele David sărind şi jucănd pe dinaintea luĭ Iehova, şi ea îl des-
preţui în inima eĭ.

Şi s'aŭ adus arca luĭ Iehova, şi s'aŭ pus la locul eĭ în mij- 17
locul cortuluĭ pe care David il întinse pentru ea, şi David óferi
sacrificiĭ de ardere înaintea luĭ Iehova, şi sacrificiĭ de mulţemire.
Şi dupâ ce aŭ finit de a oferi David sacrificiĭ de ardere şi de mul- 18
ţemire, bene-cuvêntâ popolul în numele luĭ Iehova *a Domnuluĭ*
oştirelor. Şi împărţi între tot popolul, între tótâ mulţimea luĭ Is- 19
rael, între barbaţĭ şi mueri, fie-căruĭ o turtâ de pâne, şi o bu-
catâ de carne, şi o turtâ de póme. Şi atuncĭ mersâ tot popolul,
fie-care la casa sa.

Şi David se'ntórsâ înapoĭ, se'şĭ bene-cuvênteḑâ casa; atuncĭ 20
veni Michal, fiĭca luĭ Saul, înaintea luĭ David, şi ḑisâ: Cât de mâ-
reţ s'aŭ arătat astâḑĭ regele luĭ Israel, care astâḑĭ înaintea ochilor ser-
vitórelor, servilor seĭ s'aŭ desgolit, dupre cum se desgolesce ne-
ruşinat unul dintre ómeniĭ ceĭ rêĭ. Atuncĭ ḑisâ David cătră Mi- 21
chal: Înaintea luĭ Iehova, care m'aŭ ales înaintea tatâ-têŭ, şi în-
naintea întregeĭ case a luĭ, spre a mĕ pune princepe preste po-
polul luĭ Iehova, preste Israel; şi eŭ am jucat înaintea luĭ Iehova.
Şi eŭ voiŭ se mĕ aret şi maĭ mic încâ, de cât acéstâ datâ, şi mic 22
voiŭ se fiŭ în ochiĭ meĭ; dar de servitórele, despre care aĭ vorbit,
de densele voĭ fi onorat. Şi Michal, fiĭea luĭ Saul, n'aŭ avut 23
nicĭ un copil, ponâ în ḑioa morţeĭ sale.

CAPUL VII.

Dumneḑeŭ se opune planuluĭ ce aŭ format David de a ḑidi un templu. Ruga luĭ David.

Şi întemplatu-s'aŭ, pe când locuia regele în casa sa, şi 1
Iehova îĭ făcusâ pace jur împrejur de toţĭ neamiciĭ luĭ;
Atuncĭ ḑisâ regele cătră Natan, profetul: Éca! eŭ locuesc într'o 2
casâ de cedru; arca luĭ Dumneḑeŭ înse locuesce între perdele. Şi 3

Natan ḑisâ cătră rege: Tot ce este în inima ta, mergĭ, fâ-o! căcĭ
4 Iehova *e* cu tine. Şi întemplatu-s'aŭ în nóptea acésta, de aŭ mers
5 cuvêntul luĭ Iehova cătră Natan, ḑicând: Mergĭ acolo, şi spune
servuluĭ meŭ, luĭ David: Aşa vorbesce Iehova: Tu vraĭ să'mĭ ḑi-
6 descĭ o casâ, ca se locuesc întrânsa! Căcĭ nu am locuit într'e
casâ, din acea ḑie, când am scos fiiĭ luĭ Israel din Egipt, ponă în
7 ḑioa acésta; ci am calatorit într'un cort, şi într'o locuinţă. Orĭ
şi unde am călătorit cu toţĭ fiiĭ luĭ Israel, vorbit'am cànd-va un
cuvênt cu unul din seminţiile luĭ Israel, căruĭ îĭ ordonasem, se
pascâ popolul meŭ Israel, şi ḑis'am: De ce nu'mĭ ḑidiţĭ o casâ de
8 cedru? Acum darâ se vorbescĭ cătră servul meŭ David: Aşa
vorbesce Iehova Domnul oştirilor: Eŭ te-am luat de la turma de
oĭ, din urma oilor, pentru ca se fiĭ princepe preste popolul meŭ,
9 preste Israel; Şi eŭ am fost pretutindene cu tine, unde mergeaĭ
tu, şi am prăpădit toţĭ neamiciĭ têĭ dinaintea ta, şi ţ'am făcut ţie
un nume mare, precum numele celor marĭ, cariĭ *sunt* pre pament.
10 Şi am aşeḑat un loc popoluluĭ meŭ Israel, şi l'am plantat, ca să'l
locuéscâ, şi se nu maĭ fie neliniştit, şi ceĭ rêĭ se nu'l maĭ apesâ,
11 ca maĭ înainte; Şi din acea ḑie, de când am pus judecâtorĭ pre-
ste popolul meŭ Israel; şi ţ'am făcut ţie pace de toţĭ neamiciĭ têĭ.
12 Şi Iehova te-aŭ însciinţat câ Iehova 'ţĭ va ḑidi o casâ. Când ḑi-
lele tale se vor împlini, şi tu veĭ fi culcat longâ parenţiĭ têĭ, voiŭ
se descept seminţia ta dupâ tine, carea esâ din cópsele tale, şi voĭ
13 a întâri domniea eĭ. El se ḑidéscâ numeluĭ meŭ o casâ, şi eŭ
14 voi întări tronul domnieĭ sale pentru eternitate. Vreŭ se'ĭ fiŭ
tatâ, şi el să'mĭ fie fiiŭ, în cât dacâ va umbla rêŭ, eŭ se'l pedep-
15 sesc, cu vergĭ de ómenĭ, şi cu loviturĭ de la fiiĭ ómenilor. Dar
îndurarea mea se nu lipséscâ de la densul, cum o am retras de
16 la Saul, pe care l'am retras dinaintea ta. Întemeiatâ se fie casa
şi domnia ta, pentru eternitate înaintea ta: tronul têŭ se steĭe tare
17 pentru eternitate. Precum tóte acestê cuvente, şi precum era
tótâ visiunea acésta, în aşa feliŭ aŭ vorbit Natan cătră David.
18 Atuncĭ regele David intrâ în năuntru, şi se aşeḑâ înaintea luĭ
Iehova, şi ḑisâ: Cine *sum* eŭ, Dómne, Iehova? Şi ce *este* casa
19 mea, câ m'aĭ adus ponâ aicĭ? Dar încâ prea puţin era acésta în
ochiĭ têĭ, Dómne Iehova! Şi caseĭ servuluĭ têŭ aĭ dat tu făgăduinţĭ
pentru temp îndelungat. Este acésta maniera ómenilor, Dómne, Ie-
20 hova? Ce se maĭ vorbéscâ încâ David ţie? Tu cunoscĭ pre ser-
21 vul têŭ, Dómne, Iehova! Pentru cuventul têŭ, şi dupâ inima ta
22 aĭ făcut tu tóte aceste marĭ, se însciinţeḑĭ pe servul têŭ. Pentru
aceĭa escĭ tu mare, Iehova, Dumneḑeule! Nimene nu *e* ca tine.
Şi nimene nu *este* Dumneḑeŭ afarâ de tine, dupâ tóte, câte am au-
23 ḑit cu urechile nósre. Căcĭ care *popol este* ca popolul têŭ, este
ca Israelul? Un unic popol pe pament, pentru care aŭ mers Dum-
neḑeŭ, se şi'l mentuéscâ de popol, şi se'şĭ facâ un nume, şi ca se

facâ pentru voĭ marĭ şi înfricoşate, pentru ţéra ta, înaintea popo-
luluĭ têŭ, pe care l'aĭ mentuit din Egipt, din popole şi dumneḑeiĭ
lor. Şi ţ'aĭ pregătit tu popolul têŭ Israel pentru eternitate *se fie* 24
popolul têŭ; şi tu Iehova! te-aĭ făcut Dumneḑeul lor. Şi cum 25
Iehova, Dumneḑeule! Cuvêntul pe care l'aĭ făgăduit tu servuluĭ têŭ,
şi caseĭ luĭ, îndeplinesce'l pentru eternitate, şi fâ după cum aĭ vor-
bit! Şi mare se fie numele têŭ pentru eternitate, ca sâ se ḑicâ: 26
Iehova, *Domnul* oştirilor *este* Dumneḑeŭ preste Israel, şi casa ser-
vuluĭ têŭ David se fie întemeiatâ înaintea ta. Căcĭ tu Iehova, 27
Domnul oştirilor, Dumneḑeul luĭ Israel, aĭ deschis urechea servu-
luĭ têŭ, şi aĭ ḑis: O casâ vreŭ să'ţĭ zidesc; pentru aceĭa aŭ în-
drăsnit servul têŭ de a aduce acéstâ rugăcĭune. Şi acum, Dómne. 28
Iehova! Tu *escĭ* Dumneḑeŭ, şi cuventele tale sunt adevêr, şi aĭ
făgăduit acest bene servuluĭ têŭ. Apoĭ învoesce şi bene-cuvêntâ 29
casa servuluĭ têŭ, ca pentru eternitate se fie înaintea ta; căcĭ tu,
Dómne, Iehova! o aĭ vorbit, şi prin bene-cuvêntarea ta casa ser-
vuluĭ va fi bene-cuvêntatâ pentru eternitate.

CAPUL VIII.

Învingerea luĭ David.

Întemplatu-s'aŭ după acésta câ David aŭ bătut pe Filistenĭ, 1
şi 'ĭaŭ umelit pe denşiĭ; şi David aŭ luat Mesek-Ama din
mâna Filistenilor.
Şi el bătu pe Moab, şi iĭ măsură cu o frînghie punăndu'ĭ pe 2
pament. Şi măsurâ el duoe frânghiĭ pentru omorît, şi o frânghie
plinâ pentru lasat se trâiascâ. Aşa devenirê Moabiţiĭ serviĭ luĭ Da-
vid, *şi* aduserê darurĭ.
Şi David bătu pe Hadadezer, fiĭul luĭ Rehob, regele din Zeba, 3
pe când mergea ca se redobândéscâ confiniile de la rîul luĭ Eu-
phrat. Şi luâ David de la densul prisonierĭ una mie şi şepte sute 4
calărĭ, şi duoe-ḑecĭ miĭ de ómenĭ pedestri. Şi David ologĭ *caiĭ de*
trăsurĭ, şi reţinu dîn trânşiĭ pentru una sutâ de trăsurĭ. Şi ve- 5
nirê Sirieniĭ de la Damasc, luĭ Hadadezer, regele din Zoba, spre
ajutoriŭ; dar David omorî din Sirienĭ duoă-ḑecĭ şi duoe miĭ de
ómenĭ. Şı după acésta, aŭ pus David garnisóne în Siria Damas- 6
cenâ, şi Sirieniĭ devenirê serviĭ luĭ David, *şi*'ĭ aduserê darurĭ. Şi'l
ajutâ Iehova pe David, pretutindene, unde se ducea. David luâ 7
apoĭ scuturile de aur, care avuserê serviĭ luĭ Hadadezer, şi'ĭ adu-
sâ la Ierusalim. Şi din Betah, şi din Berothaĭ, oraşe a luĭ Hada- 8
dezer, luâ regele David fórte mult miner.

9 Şi Thoi, regele de Hamath, audind, câ David aŭ bâtut tótâ
10 armata luĭ Hadadezer; Aŭ triĭmis Thoi pe Iorom, fiĭul seŭ, la
regele David, ca să'l cercetede de starea sanîtăţeĭ, şi să'l bene-
cuvente pentru câ aŭ luptat în contra luĭ Hadadezer, şi l'aŭ bâtut.
Căcĭ Thoi era în cértâ cu Hadadezer. Şi în mânule luĭ eraŭ va-
11 sele de aur, şi vasele de miner. Şi pe aceste le-aŭ consecrat
regele David luĭ Iehova, pe longă argent şi aur, pe care'l sacrifi-
12 casâ de la tóte popolile, cari le supusesâ; Din Siria, şi din Moab,
şi de la fiiĭ luĭ Ammon, şi de la Filistenĭ, şi de la Amalechiţĭ, şi
din prada luĭ Hadadezer, fiĭul luĭ Rehob, regeluĭ din Zoba.
13 Şi David *îşĭ* făcu un nume, dupâ ce se întórsâ, după ce bă-
14 tusâ pe Sirienĭ, opt-spre-dece miĭ de ómenĭ, în valea sâreĭ. Şi aŭ
pus el garnisóne în Edom; în tot Edomul aŭ pus el garnisóne, şi
toţĭ Edomiţiĭ devenirê serviĭ luĭ David.
15 Aşa ajuta Iehova luĭ David, pretutindene unde se ducea. Şi
David domnea preste tot Israelul, şi'ĭ făcea drept şi dreptate în-
16 treguluĭ seŭ popol. Şi Ioab, fiĭul Zeruieĭ, *era* preste armatâ, şi
17 Iosaphat, fiĭul luĭ Ahitub, *era* cancelariŭ. Şi Zadoc, fiĭul luĭ A-
hitub şi Ahimelec fiĭul luĭ Abiatar, *eraŭ* preoţĭ; şi Seraia *era* scri-
18 itoriŭ; Şi Benaĭa, fiĭul luĭ Joiada, şi Crethi şi Plethi; şi fiiĭ luĭ
David eraŭ gubernatorĭ.

CAPUL IX.

Buna voinţâ a luĭ David pentru Mephiboşet.

1 Şi David disâ: Maĭ este încâ ceva, care aŭ remas din casa
luĭ Saul? Eŭ vreŭ se fac aceluĭa îndurare în privirea luĭ
2 Ionatan. Şi casa luĭ Saul *avea* un serv, şi numele luĭ *era* Ziba.
Pe acesta l'aŭ chemat la David. Şi disâ atuncĭ regele cătră el: *Escĭ*
3 tu Ziba? Şi el respunsâ: Servul têŭ. Şi regele disâ: Aŭ maĭ
remas cineva încâ din casa luĭ Saul? Voiŭ se'ĭ fac îndurarea luĭ
Dumnedeŭ. Atuncĭ disâ Ziba cătră rege: Maĭ este încâ un fiĭŭ a
4 luĭ Ionatan, care *e* olog de ambe picĭóre. Şi regele disâ luĭ: Un-
de *este* el? Şi Ziba ĭĭ respunsâ regeluĭ: Éca! el *este* în casa luĭ
5 Machir, a fiĭuluĭ luĭ Ammiel, de la Lodebar. Atuncĭ triĭmisâ re-
gele David acolo, şi aŭ ordonat ca să'l aducâ din casa luĭ Machir,
a fiĭuluĭ luĭ Ammiel, de la Lodebar.
6 Şi venind Mephiboşet fiĭul luĭ Ionatan, a fiĭuluĭ luĭ Saul, la
David, picâ pe faţa sa şi se închinâ. Şi David disâ: Mephiboşet! Şi
7 el respunsâ: Éca! servul têŭ. Şi David disâ cătră densul: Nu te
teme, voiŭ se'ţĭ aret îndurare în privirea luĭ Ionatan, a tatăluĭ têŭ,

și voiŭ a'țĭ întórce tóte ogórele luĭ Saul, a tatăluĭ têŭ; și tu se
mâncĭ de-a-pururea pâne la masa mea. Atuncĭ el se închinâ și 8
ḑisâ: Ce *este* servul têŭ, câ te uĭțĭ la un câne mort, aseminea mie?
Dupâ aceĭa chemâ regele pe Ziba, servul luĭ Saul, și ḑisâ 9
cătră densul: Totul, ce aŭ apartenit luĭ Saul și caseĭ întregĭ a luĭ,
daŭ eŭ fiĭuluĭ domnuluĭ têŭ. Și tu cu fiiĭ têĭ, și serviĭ têĭ să'ĭ lu- 10
crĭ pamentul, și se culegĭ *fructele* ca se fie fiĭuluĭ domnuluĭ têŭ
de pâne, și se o mâнce. Și Mephiboșet, fiĭul domnuluĭ têŭ, se mân-
ce de-a-pururea pâne la masa mea. Și Ziba avea cincĭ-spre-ḑece
fiĭ și duoe-ḑecĭ de servĭ. Și ḑisâ Ziba cătră rege: Dupâ tóte ce 11
domnul meŭ, regele, ordonâ servuluĭ seŭ, acele le va face servul
têŭ. Mephiboșet darâ mânce la masa mea, ca unul din fiiĭ regeluĭ.
Și Mephiboșet avea un mic fiĭŭ, a căruĭ nume *era* Micha; și toțĭ, 12
cariĭ locuĭaŭ în casa luĭ Ziba, *eraŭ* serviĭ luĭ Mephiboșet. Și Me- 13
phiboșet locuia la Ierusalim, fiind câ mânca de-a-pururea la masa
regeluĭ. Și *era* olog de ambe picĭóre.

CAPUL X.

David dâ resbel regeluĭ Ammoniților.

Și întemplatu-s'aŭ dupâ acésta, câ muri regele fiilor luĭ 1
Ammon, și fiĭul seŭ Hanun se făcu rege în locul seŭ.
Atuncĭ ḑisâ David: Voiŭ se'ĭ fac îndurare luĭ Hanun, fiĭuluĭ luĭ Na- 2
haș, dupâ cum aŭ făcut îndurare tatăl luĭ cu mine. Și David tri-
misâ ca se'l mângîe prin serviĭ seĭ pentru tatâl luĭ. Și serviĭ luĭ
David venirê în țéra fiilor luĭ Ammon; Atuncĭ ḑiserê principiĭ 3
fiilor luĭ Ammon cătră Hanun, domnul lor: Socotescĭ tu óre câ Da-
vid vrea sâ onore pe tatăl têŭ câ aŭ triimis mângîitorĭ cătră tine?
Óre nu cumva David aŭ triimis la tine pe serviĭ luĭ se spioneze
orașul, și să'l dărâme. Atuncĭ Hanun luâ pe serviĭ luĭ David, și 4
le tunsâ barba lor pe jumatate, și le tăie vestimentele lor pe ju-
matate, ponă la șeḑutul lor și le dete drumul. Și spuindu-se *a-* 5
cestea luĭ David, atuncĭ el triimisâ înaintea lor; căcĭ barbațiĭ eraŭ
fórte batjocorițĭ; și regele ḑisâ: Remanețĭ în Jericho, ponă vĕ va
cresce barba, și atuncĭ se vĕ înturnațĭ.
Și veḑind fiiĭ luĭ Ammon, cum câ nu staŭ în miros bun la 6
David; apoĭ aŭ triimes fiiĭ luĭ Ammon și aŭ tocmit pe Sirienĭ de
la Bet-Rehob, și Sirieniĭ de la Zoba duoe-ḑecĭ miĭ de barbațĭ pe-
destri, și pe regele de la Maacha cu una mie barcațĭ, și barbațiĭ de
la Tob duoe-spre-ḑece miĭ.
Și auḑind David *aceste* triimisâ pe Ioab, și tótâ armata bra- 7

8 vilor. Şi eşirê fiiĭ luĭ Amon şi formarê o ordine de bataĭe la în-
trarea porţeĭ; şi Sirieniĭ de la Zoba şi de la Rehob, şi barbaţiĭ de
9 la Tob, şi de la Maacha, deosebiţĭ pe câmp. Şi veḑind Ioab, câ
ordinea de bataĭe era aşeḑatâ în contra luĭ şi din faţâ şi din dos,
aŭ ales el din toţĭ aleşiĭ luĭ Israel, şi se pusâ în contra Sirienilor.
10 Iar restul popoluluĭ l'aŭ dat sub mâna luĭ Abişai, a frateluĭ seŭ, şi
11 *acesta* se pusâ în contra fiilor luĭ Ammon; Şi ḑisâ: Dacâ Siri-
eniĭ sunt maĭ tarĭ de cât mine, apoĭ vinâ în agĭutorul meŭ; dacâ
fiiĭ luĭ Ammon sunt maĭ tarĭ de cât tine, apoĭ eŭ voiŭ veni se te
12 ajut. Fiĭ tare, şi se fim tarĭ pentru popolul nostru, şi pentru o-
raşele Dumneḑeuluĭ nostru! Şi Iehova va face ceĭa ce *este* bun
în ochiĭ luĭ.
13 Atuncĭ Ioab se înaintâ cu popolul, care *era* longâ el, la lup-
14 tâ în contra Sirienilor, şi *aceştia* fugirê dinaintea luĭ. Şi veḑind
fiiĭ luĭ Ammon, câ Sirieniĭ fugeaŭ, atuncĭ fugirê şi iĭ dinaintea luĭ
Abişai, si venirê în oraş. Şi Ioab se întórsâ înapoĭ de la fiiĭ luĭ
Ammon, şi veni la Ierusalim.
15 Şi veḑind Sirieniĭ, câ aŭ fost bătuţĭ de Israel, s'aŭ adunat la
16 un loc. Şi Hadadezer triimisâ şi ordonâ ca Sirieniĭ de dincolo de
rîŭ sâ iasâ; şi venirê iĭ la Helam, şi Şobach, campoducele luĭ Ha-
17 dadezer, înaintea lor. Şi după ce 'i s'aŭ spus aceste luĭ David,
adunâ el tot Israelul, trecu preste Iordan, şi ajunsâ la Helam. Şi
18 Sirieniĭ s'aŭ pus în contra luĭ David, şi s'aŭ luptat cu densul. Şi
aŭ fugit Sirieniĭ dinaintea luĭ Israel, şi David zugrumâ barbaţĭ de
şepte sute de care de a Sirienilor şi patru-ḑecĭ miĭ de calărĭ; şi
19 pe Şobach, campoducele lor, îl bătu, în cât acolo muri. Şi ve-
ḑind toţĭ regiĭ serviĭ luĭ Hadadezer, câ aŭ fost bătuţĭ de Israel,
făcurê pace cu Israel, şi 'i se supuserê. Şi Sirieniĭ s'aŭ temut, de
a maĭ ajuta pe fiiĭ luĭ Ammon.

CAPUL XI.

David se face culpabil de adulteriŭ. El e causa morţeĭ luĭ Uria.

1 Şi intemplatu-s'aŭ după trecerea de un an, pe tempul, când
regiĭ merg la luptâ, câ aŭ triimis David pe Ioab şi ser-
viĭ seĭ cu densul, şi tot Israelul; şi iĭ pustiirâ pe fiiĭ luĭ Ammon,
şi asediarâ Rabba. David înse remasâ la Ierusalim.
2 Şi intemplatu-s'aŭ în temp de serâ, câ David se sculâ de pe
patul seŭ, şi se preumblâ pe acoperementul caseĭ regeluĭ şi veḑu
de pe acoperement o muere scăldându-se, şi muerea *era* forte
3 frumosâ la privire. Şi David trimisâ şi aŭ cercetat după muere,

şi se ḑisâ: Nu este acésta Bath-şeba, fiïca luï Eliam, muerea luï U-
ria a Heteuluï? Atuncï David triimise nunţï şi ordonâ se o a- 4
ducâ. Şi ea veni la densul, şi el dormi longâ ea. Căcï ea se
curăţisâ de spurcâcïunea eï; şi se întórsâ la casa eï. Şi muerea 5
se îngrecâ, şi ea triimisâ şi anunţâ luï David, şi ḑisâ: Eŭ *sum* în-
grecatâ. Atuncï triimisâ David la Ioab: Triimite la mine pe Uria, 6
pe Heteul! Şi Ioab triimisâ pe Uria la David.
Şi venind Uria la densul, *îl* întrebâ David, dupâ starea luï 7
Ioab, şi după starea armateï, şi după starea resbeluluï. Atuncï 8
ḑisâ David luï Uria: Dute jos în casa ta, şi spalâ picïórele tale!
Şi eşi Uria din casa regeluï, şi după densul urma bucate de la
rege. Dar Uria dormia la pórta caseï regeluï longâ toţï serviï 9
Domnuluï seŭ, şi nu s'aŭ dus jos în casa sa. Şi 'i se spuse luï 10
David, şi ḑisâ: Uria nu s'aŭ dus jos în casa sa. Şi David ḑisâ luï
Uria: Nu viï tu de pe drum, de ce nu te ducï jos în casa ta?
Atuncï ḑisâ Uria cătră David: Arca şi Israelul, şi Iuda locuesc în 11
corturï; şi Domnul meŭ, Ioab, şi serviï Domnuluï meŭ, sunt aşe-
ḑaţï pe câmp, şi eŭ se merg în casa mea, se mânc, se beŭ, şi se
më culc longâ muerea mea? Precum *escï* viŭ tu, şi viŭ este su-
fletul têŭ! Eŭ acest lucru nu'l voiŭ face. Atuncï ḑisâ David că- 12
trâ Uria: Remâï încâ şi astâḑï aicï, şi mâne 'ţï voiŭ da drumul!
Şi aşa remasâ Uria la Ierusalim în ḑioa aceea şi ceea-laltâ. Şi Da- 13
vid îl invitâ, ca se mânce şi se beïe cu el; şi'l ameţi. Şi el eşi
séra afarâ, spre a se culca pe patul seŭ longâ serviï Domnuluï seŭ,
ïarâ nu se dusâ jos în casa luï.
Şi întemplatu-s'aŭ de demanéţâ, atuncï David scrisâ o epis- 14
tolâ cătrâ Ioab, şi *o* triimisâ prin Uria. Şi el scrisâ în epistolâ 15
aşa: Puneţï pe Uria în facia ataculuï celuï maï mare, şi retrageţi-vë
din dosul luï, ca se fie bătut, şi se mórâ.
Şi întemplatu-s'aŭ, pe când Ioab veghea la oraşul, pusâ el pe 16
Uria într'un loc, unde scia, câ acolo *eraŭ* barbaţï bravï. Şi bar- 17
baţiï oraşuluï eşirâ afarâ, şi se luptară în contra luï Ioab; şi căḑurâ
uniï din popol, din serviï luï David, şi Uria, Heteul, aŭ murit.
Atuncï triimisâ Ioab, şi raportâ luï David tot cursul lup- 18
teï. Şi el ordonâ triimisuluï şi ḑisâ: După ce veï fi finit a raporta 19
regeluï tot cursul lupteï; Şi dacâ regele se va mânia, şi'ţï va 20
ḑice: De ce v'aţï apropiat aşa de tare de oraş, ca se vë luptaţï;
nu a'ţï sciut voï, cum câ împuşcâ de pe zidiŭ? Cine aŭ bătut pe 21
Abimelech, fiïul luï Ierubbeşeth? Nu, aŭ aruncat o muere o bucatâ
de pétrâ de mórâ de pe zidiŭ asupra luï, în cât muri la Thebez?
De ce v'aţï apropiat aşa de tare de zidiŭ? Atuncï ḑi: Şi servul
têŭ Uria, Heteul, este mort.
Şi aşa porni triimisul, şi sosi, şi spuse luï David totul, de 22
ce îl triimisâ Ioab. Şi triimisul ḑisâ luï David: Barbaţiï ne-aŭ 23
învins, şi aŭ eşit pe câmp în contra nóstrâ. Noï ï-am atacat pe

24 denşiĭ, ponă la întrarea porţeĭ. Atuncĭ împuşcarâ segetătoriĭ de
pe zidiŭ asupra servilor têĭ, şi aŭ murit câţĭ-va din serviĭ regeluĭ,
25 şi servul têŭ Uria, Heteul, este mort. Atuncĭ ḑisâ David cătră
triimis: Aşa se vorbescĭ luĭ Ioab: Acésta se nu fie rêŭ în ochiĭ
têĭ; căcĭ spada mâncâ când pe acesta, când pe acela; întăresce'ţĭ
lupta în contra oraşuluĭ, şi'l dărâmâ! Aşa se'l încuragĭezĭ!
26 Şi auḑind muerea luĭ Uria, câ Uria, barbatul eĭ, e mort, jăli
27 după barbatul eĭ. Şi după ce trecu jalea, triimisâ David la ea,
şi o luâ în casa sa; şi ea deveni muerea luĭ, şi'ĭ născu un fiĭŭ.
Dar ceea, ce făcuse David, era rêŭ în ochiĭ luĭ Iehova.

CAPUL XII.

David mustrat de Nathan. Câinţa luĭ David. Nascerea luĭ Solomon.

1 Şi Iehova triimisâ pe Nathan la David. Şi el veni la den-
sul, şi ḑisâ cătră el: Duoĭ barbaţĭ eraŭ într'un oraş,
2 unul avut şi cel-alt serac. Avutul avea oĭ şi boĭ fórte mulţĭ.
3 Dar seracul nu avea nemicâ, decât o unicâ oiţă micâ, pe care o
cumparasâ; şi el o nutri, şi se făcu ea mare împreunâ cu densul
şi cu copiiĭ luĭ, şi ea mânca din bucata luĭ, şi bea din paharul luĭ,
4 şi dormia pe sinul seŭ, şi'ĭ era luĭ ca o fiĭcâ. Şi veni un că-
lătoriŭ la barbatul cel avut; şi'ĭ păru rêŭ de a lua din oile luĭ, şi
din boiĭ luĭ, spre a le pregăti pentru călătorĭul, ce venisâ la
densul, ci luâ óea barbatuluĭ serac, şi o pregăti pentru barbatul ce
5 venisâ la densul. Atuncĭ se aprinsâ tare mânia luĭ David asupra
barbatuluĭ aceluĭa, şi el ḑisâ cătră Nathan: Dupâ cum Iehova es-
6 te viŭ! Fiĭŭ al morţeĭ *este* barbatul, ce aŭ făcut acésta. Şi oiţa se
o întórcâ înpâtrit, pentru câ aŭ făcut acésta, şi pentru câ nu *o* aŭ
cruţat.
7 Atuncĭ ḑisâ Nathan cătră David: Tu *escĭ* barbatul! Aşa vor-
besce Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel! Eŭ te-am uns de rege preste
8 Israel, şi te-am mântuit din mâna luĭ Saul. Şi eŭ ţĭ-am dat ţie
casa Domnuluĭ têŭ, şi muerile Domnuluĭ têŭ în sinul têŭ, şi eŭ
ţĭ-am dat ţie casa luĭ Israel, şi a luĭ Iuda; şi dacâ *acésta ar fi fost*
9 prea puţin, apoĭ ţĭ-aşĭ fi maĭ adaos încâ şi una şi alta. Pentru ce
aĭ despreţuit cuvêntul luĭ Iehova, şi aĭ făcut ce e rêŭ în ochiĭ luĭ?
Pe Uria, Heteul, l-aĭ omorît prin spadâ; şi pre muerea luĭ ţĭ-aĭ
luat-o ţie de muere, şi pre densul l'aĭ zugrumat prin spada fiilor
10 luĭ Ammon. Aşa dar acum spada se nu lipséscâ de la casa ta
în etern, pentru câ m'aĭ despreţuit pe mine, şi muerea luĭ Uria,
11 a Heteuluĭ, ţĭ o aĭ luat, ca se fie muerea ta. Aşa vorbesce Ie-

hova: Écâ! Nenorocirea voiŭ se o descept preste tine din casa ta;
voiŭ se'ţĭ ĭeŭ muerile tale dinaintea ochilor têĭ, şi se le daŭ »pró-
peluĭ têŭ; acela se va culca cu muerile tale înaintea ochilor sore-
luĭ acestuĭa. Căcĭ tu *o* aĭ făcut în secret; dar eŭ vreŭ se o fac 12
acésta înaintea întreguluĭ Israel, şi înaintea soreluĭ. Atuncĭ ḑisâ
David cătră Nathan: Eŭ am pecatuit înaintea luĭ Iehova. Şi Nathan
ḑisâ cătră David: Aşa dar Iehova 'ţĭ ĭartâ pecatul têŭ, tu nu veĭ
muri. Dar fiind câ tu aĭ dat motiv neamicilor luĭ Iehova ca se'l 13
huléscâ; apoĭ fiĭul, ce ţi s'aŭ născut se mórâ.

După acésta mersâ Nathan în casa sa. Şi Iehova lovi pe 14
pruncul, care muerea luĭ Uria ĭĭ născusâ luĭ David, în cât deveni
periculos bolnav. Atuncĭ rugâ David pe Dumneḑeŭ pentru prunc 15
şi David posti, şi şeḑu culcat pe pament tótâ nóptea. Şi ceĭ maĭ 16
bătrânĭ din casa luĭ se sculară *şi se duserâ* la el; ca se'l rădice
de la pament; dar el nu vru, şi nu mâncâ cu denşiĭ pâne. Şi în- 17
templatu-s'aŭ în ḑioa a şeptea, câ muri pruncul. Şi se temeaŭ ser-
viĭ luĭ David, de a'ĭ spune, câ pruncul aŭ murit; câcĭ ĭĭ ḑiserâ:
Éca! Pe când încâ pruncul era în viéţâ, am vorbit la densul, şi el
nu aŭ ascultat vócea nóstrâ; cum putem dar acum se ḑicem cătră
densul: Pruncul e mort? Apoĭ va face o nenorocire. Şi veḑind 18
David, câ serviĭ luĭ şoptiaŭ, o aŭ înţeles, câ pruncul e mort. Şi
David ḑisâ cătră serviĭ seĭ: E mort pruncul? şi ĭĭ ḑiserâ: El e mort.
Atuncĭ se sculâ David de la pament, şi *se* spălâ, şi *se* unsâ, şi'*şĭ* 19
schimbâ vestimentele sale, şi merse în casa luĭ Iehova, şi se în-
chinâ. Dupâ aceea veni în casa sa, şi ceru ca se'ĭ puĭe bucate
dinainte; şi el mâncâ. Atuncĭ ḑiserâ serviĭ luĭ cătră densul: Ce 20
este acésta, ce facĭ? Pentru prunc, pe când trâĭa, tu aĭ postit, şi
plâns; şi acum dupâ ce pruncul aŭ murit, te scolĭ, şi mâncĭ pâne?
Ĭar el ḑisâ: Pe când trâĭa pruncul, eŭ am postit, şi am plâns; căcĭ 21
gândiam: Cine scie, Iehova *póte* se va îndura de mine, ca prun-
cul se remânâ în viéţâ. Dar acum el e mort, pentru ce se pos- 22
tesc? Pot óre se'l maĭ aduc înapoĭ. Eŭ voiŭ merge la densul, ĭar
el nu va veni la mine înapoĭ.

Atuncĭ mângâĭa David pe Bath-şeba, muerea sa, şi întrâ la ea, 23
şi se culcâ cu ea. Şi ea născu un fiĭŭ, şi el ĭĭ dete nume Solomon.
Şi Iehova îl ama pre el. Şi el triimisâ prin Nathan, profetul, şi'ĭ 24
dete nume Iedidia, pentru Iehova.

Şi Ioab se luptâ în contra Rabba a fiilor luĭ Ammon, şi luâ 25
oraşul regal. Şi Ioab triimisâ nunţĭ cătră David, şi ḑisâ: M'am 26
luptat în contra Rabba, şi am luat oraşul apeĭ. Şi acum adunâ 27
tu restul popoluluĭ, te aşaḑâ în contra oraşuluĭ, şi o ĭea tu, ca se
nu ĭeŭ eŭ oraşul, şi numele meŭ se fie numit preste el. Atuncĭ 28
adunâ David tót popolul, şi mersâ cătră Rabba, şi se luptâ în con-
tră'ĭ, şi'l luâ. Şi el luâ corona regeluĭ lor de pe capul luĭ, şi 29
greutatea eĭ era un talant de aur, cu petre preţióse, şi se pusâ

pe capul luĭ David, şi prada oraşuluĭ o scóse în mare mulţime.
30 Şi popolul, care *era* înăuntru, îl scósâ afarâ, şi'ĭ culcâ sub feres-
treĭe, şi sub sulĭ de fer, şi sub topórâ de fer, şi'ĭ duse în cup-
tiorul de cărămiḑĭ. Şi aşa făcu el la tóte oraşele fiilor luĭ Ammon.
Dupâ acéstа se'ntórsâ David, şi tot popolul înapoĭ la Ierusalim.

CAPUL XIII.

Ultragiul fâcut de Amnon Thamareĭ. Resbunarea fâcutâ de Absalom.

1 Şi întemplatu-s'aŭ după acésta: Absalom, fiĭul luĭ David, a-
vea o sorâ frumósâ, şi numele eĭ era Thamar, şi Am-
2 non, fiĭul luĭ David, o ĭubia. Şi Amnon fu întristat, în cât se
înbolnăvi dnpă Thamar, sora luĭ. Căcĭ ea *era* fecĭórâ, şi 'i se
3 părea luĭ Amnon cu neputinţâ, ca se'ĭ facâ ceva. Şi Amnon a-
vea un amic, acăruĭ nume *era* Ionadab, un fiĭŭ a luĭ Şimea, a
4 frateluĭ luĭ David, şi Ionadab *era* un barbat fórte isteţ. Şi el ḑisâ
cătră densul: Pentru ce slăbescĭ tu, fiĭŭ de rege aşa de tare! din
ḑi în ḑĭ? Nu'mĭ o spuĭ? Atuncĭ ḑisâ Amnon cătrâ densul: Pe
5 Thamar, sora luĭ Absalom, a frateluĭ meŭ, o ĭubesc. Atuncĭ ḑisâ
Ionadab cătrâ densul: Culcâ-te în patul têŭ, şi te fâ bolnav; şi
când va veni tatăl têŭ, se te védâ, apoĭ ḑi'ĭ luĭ: De ar veni Tha-
mar, sora mea, să'mĭ dea de mâncare, şi se facâ bucatele înaintea
6 ochilor meĭ, ca se vâd eŭ, şi se mânc din mâna eĭ. Şi Amnon
se culcâ, şi se făcu bolnav. Şi venind regele ca se'l védâ, ḑisâ
Amnon cătrâ rege: De ar veni Thamar, sora mea, şi se facâ duoe
turte înaintea ochilor meĭ, şi ca se mânc din mâna eĭ.
7 Atuncĭ triimisâ David la Thamar în casâ, şi ḑisâ: De aĭ mer-
ge în casa luĭ Amnon, a frateluĭ têŭ, şi ĭ-aĭ face de mâncare.
8 Şi Thamar mersâ în casa luĭ Amnon, a frateluĭ eĭ, şi el era cul-
cat. Şi ea luâ aluat, şi'*l* frămîntâ, şi făcu turte înaintea ochilor
9 luĭ, şi le férsâ. Şi ea luâ tigaĭa, şi *o* resturnâ înaintea luĭ, şi el
nu voĭa sâ mânce; şi Amnon ḑisă: Scóteţĭ afarâ pe toţĭ ómeniĭ
10 de longâ mine! Şi toţĭ ómeniĭ eşirâ afarâ de la densul. Atuncĭ
Amnon ḑisâ cătră Thamar: Adă mâncarea în camarâ, ca se mănc
din mâna ta. Şi Thamar luâ turte, care le făcusâ, şi le adusâ luĭ
11 Amnon, frateluĭ eĭ, în camarâ. Şi pe când ea ĭĭ da de mâncat,
12 el o apucâ, şi'ĭ ḑisâ: Vino, culcă-te longâ mine, sora mea! Ĭar
ea ĭĭ ḑisâ luĭ: Nu, fratele meŭ! nu mĕ viola, căcĭ aşa nu e ertat
13 a se face în Israel, nu face astâ faptâ de ruşine. Şi eŭ, unde se
duc ruşinea mea? şi tu veĭ fi ca unul din proştiĭ luĭ Israel. Aşa
dar vorbesçe cu regele, căcĭ el nu mĕ va refuza pentru tine,

Dar el nu vru sâ asculte vócea eĭ, şi o învinsâ pe ea, şi o viola, 14
şi se culcâ cu ea.
Şi o urâ Amnon cu o urâ fórte mare, căcĭ ura cu care o 15
ură, era maĭ mare, de cât amorĭul, cu care o ĭubisâ. Şi Amnon
ḑisâ cătră densa: Scólâ-te, dute! Ĭar ea ĭĭ ḑisâ luĭ: Nu e causa; 16
rêul acesta, de a mĕ respinge, este maĭ mare de cât cel-alt,
care mĭ-aĭ făcut. Dar el nu vroea sâ o asculte. Şi el chĭemâ 17
pe servul seŭ, care îl servia, şi ḑisâ: Dă-o afarâ pe acéstâ de la
mine, şi închide uşa dupâ ea! Şi ea purta o rochiă pestriţâ; căcĭ 18
cu asemene vestimente eraŭ îmbracate fiĭcele regeluĭ, care eraŭ fe-
cĭóre; şi servul luĭ o scósâ afarâ, şi închisâ uşa dupâ ea.
Atuncĭ Thamar luâ cenuşâ pe capul eĭ; şi rochia pestriţâ, cu 19
care era îmbracatâ, o rumpsâ, şi pusâ mâna pe capul seŭ, şi mer-
sâ, şi strigâ. Şi ḑisâ cătră ea Absalom, fratele eĭ: Fost-aŭ Am- 20
non, fratele têŭ, longâ tine? Eĭ, sora mea! tacĭ, el *este* fratele
têŭ; nu o lua aşa de tare la inimâ! Şi Thamar remasâ nemângâ-
ĭatâ în casa luĭ Absalom, a frateluĭ eĭ.
Şi auḑind regele David tóte aceste lucrurĭ, se mâniâ tare. 21
Şi Absalom nu vorbia cu Amnon, nicĭ de rêŭ nicĭ de bine. Căcĭ 22
Absalum urâ pe Amnon, fiind câ el aŭ violat pe Thamar, sora luĭ.
Şi întemplatu-s'aŭ dupâ duoĭ anĭ, câ avea Absalom tunḑetorĭ de oĭ 23
la Baal-Hazor, care se aflâ longâ Ephraim; şi Absalom invitâ pe
toţĭ fiiĭ regeluĭ. Şi Absalom mersâ la rege şi ḑisâ: Éca rogu-te! 24
Servul têŭ are acum tunḑetorĭ de oĭ; de ar bine-voi regele şi ser-
viĭ seĭ se mérgâ cu servul seŭ. Şi regele ḑisâ cătră Absalom: 25
Nu, fiĭul meŭ! Nu voim se mergem cu toţiĭ acolo, ca se nu'ţĭ pi-
câm greŭ; şi el îl tot ruga; dar el nu vru, se mérgâ şi'l bene-
cuventâ. Atuncĭ ḑisâ Absalom: Dacâ nu, apoĭ lasâ pe Amnon, 26
fratele meŭ, se mérgâ cu noĭ. Şi regele ḑisâ cătră densul: Pen-
tru ce se mérgâ el cu tine? Dar Absalom se tot ruga, şi el 27
lăsâ pe Amnon se mérgâ cu el, şi pe toţĭ fiiĭ regeluĭ.
Atuncĭ ordonâ Absalom servilor seĭ, şi ḑisâ: Luaţĭ samă, când 28
inima luĭ Amnon va fi voĭósâ la vin, şi eŭ vĕ voiŭ ḑice: Loviţĭ
pe Amnon! Atuncĭ să'l omorîţĭ; nu vĕ temeţĭ; nu v'am ordonat?
fiţĭ tarĭ, şi fiţĭ barbaţĭ bravĭ! Si serviĭ luĭ Absalom ĭĭ făcurâ luĭ 29
Amnon, dupâ cum ordonasâ Absalom. Şi toţĭ fiiĭ regeluĭ se scu-
larâ, şi încălecarâ, fie-care pe catârul luĭ, şi fugirâ.
Şi întemplatu-s'aŭ, pe când era încâ pe drum, de veni fama 30
la David, ḑicându-se: Absalom aŭ ucis toţĭ fiiĭ regeluĭ, şi n'aŭ
remas nicĭ unul dintr'enşiĭ. Atuncĭ se sculâ regele, şi rumpsâ ve- 31
stimentele sale, şi se culcâ pe pament; şi toţĭ serviĭ luĭ staŭ cu
vestimentele rumpte. Atuncĭ respunse Ionadab, fiĭul luĭ Şimea, a 32
frateluĭ luĭ David, şi ḑisâ: Domnul meŭ se nu ḑicâ: Pe toţĭ ti-
neriĭ, fiiĭ regeluĭ, ĭ-aŭ omorît! Căcĭ Amnon singur e mort. Căcĭ
dupâ gura luĭ Absalom era otărît *acésta* din acea ḑi, când aŭ vio-

33 lat el pe Thamar, sora luĭ. Apoĭ se nu'şĭ iee Domnul meŭ, re-
gele, acest lucru aşa de tare la inimâ, în cât se vorbéscâ: Toţĭ
34 fiiĭ regeluĭ sunt morţĭ! Numaĭ Amnon singur e mort. Şi Absa-
lom fugi.
Şi rădicându'şĭ ochiĭ servul, care era de santinelâ, şi veḑu,
éca! câ mult popul venia pe drumul din dosul luĭ, de pe partea
35 munteluĭ. Atuncĭ ḑisâ Ionadab cătră rege: Éca! fiiĭ regeluĭ vin;
36 dupâ cum aŭ spus'o servul têŭ, aşa este. Şi întemplatu-s'aŭ, du-
pă ce măntuisâ de vorbit, éca! câ veniaŭ fiiĭ regeluĭ, şi aŭ rădicat
vócea lor, şi plângeaŭ. Şi chiar regele, şi toţĭ serviĭ luĭ plângeaŭ
fórte tare.
37 Şi Absalom fugi, şi mersâ la Thalmaĭ, la fiiul luĭ Ammihud,
la regele de Gheşur; el *David* înse jălia dupâ fiiul seŭ în tóte
38 ḑilele. Şi Absalom fugi, şi mersâ la Gheşur, şi remasâ acolo treĭ
39 anĭ. Şi David, regele dori tare a maĭ eşi dupâ Absalom; câcĭ se
măngâĭasâ despre Amnon, fiind câ murisâ.

CAPUL XIV.

Iscusinţa luĭ Ioab de a rechiema pe Absalom.

1 Şi veḑind Ioab, fiiul Zeruieĭ, cum câ inima regeluĭ *se'ntór-*
2 *sâ* cătră Absalom; Triĭmisâ dar la Thekoa, si adusâ de
acolo o muere istéţâ, şi ḑisâ cătră densa: Fâ ca când aĭ jâli, şi
îmbracâ vestimente de doliŭ, şi nu te unge cu oleŭ, şi fiĭ ca o
3 muere, care multe ḑile aŭ jâlit dupâ un mort. Şi mergĭ la re-
ge, şi vorbesce luĭ dupâ aceste cuvente. Şi Ioab îĭ pusâ cuven-
tele în gurâ.
4 Şi vorbi muerea din Thekoa cătră rege, şi picâ pe facia eĭ la
5 pament, şi se închinâ, şi ḑisâ: Ajutâ, o rege! Şi regele ḑisâ
cătră densa: Ce'ţĭ *este* ţie? Şi ea ḑisâ: Of! *sum* o veduvâ, barba-
6 tul meŭ aŭ murit. Şi serva ta avea duoĭ fiĭ, cariĭ s'aŭ certat pe
câmp; şi nu *era* nicĭ un măntuitoriŭ între denşiĭ, apoĭ lovi unul pe
7 altul, şi'l ucisâ. Şi éca! acum se scólâ tot némul în contra ser-
veĭ tale, şi ḑice: Scote'l afarâ pe acela, care aŭ ucis pe fratele luĭ,
ca se'l omorîm pentru viéţa frateluĭ seŭ, pe care l'aŭ zugrumat;
şi chiar pe moştenitoriŭ se prepădim! Aşa vor iĭ sâ stingâ scân-
teĭa mea, care aŭ maĭ remas, ca barbatuluĭ meŭ se nu'ĭ remânâ nicĭ
8 nume nicĭ coborîtoriŭ în ţérâ. Atuncĭ ḑisâ regele cătră muere:
9 Mergĭ în casa ta, eŭ voiŭ ordona pentru tine. Atuncĭ ḑisâ mu-
erea din Thekoa cătră rege: Asuprâ-mĭ, Domnul meŭ, rege! *fie*
culpa, şi asupra caseĭ tatăluĭ meŭ; dar regele şi tronul luĭ *fie* in-

nocenţi. Şi ḑisâ regele: Cine va vorbi în contra ta, adâ'l la mine, 10
şi el se nu te maĭ atingâ. Şi ea ḑisâ: Regele se'şĭ aducâ aminte 11
de Iehova, Dumneḑeul têŭ, ca resbunatorĭul sângeluĭ se nu maĭ
verse maĭ mult sânge spre daunâ, şi ca se nu prepadéscâ pe fi-
ĭul meŭ. Şi el ḑisâ: Dupâ cum Iehova este viŭ! Nicĭ un fir de
pêr a fiĭuluĭ têŭ se nu caḑâ pe pament.
Atuncĭ ḑisâ muerea: Aĭbâ dar voĭe serva ta cătra Domnul 12
meŭ, regele, se vorbéscâ un cuvent. Şi el ḑisâ: Vorbesce! Atuncĭ 13
ḑisâ muerea: Pentru ce aĭ gândit tu acésta în contra popoluluĭ luĭ
Dumneḑeŭ? Şi pentru ce regele vorbesce acest cuvent, ca un cul-
pabil, pentru câ regele pe respinsul seŭ nu lasâ a se'ntórce. Căcĭ 14
noĭ murim, şi suntem ca apa, varsatâ pe pament ce nu se maĭ
strânge. Dumneḑeŭ nu ĭea viéţa, ci născocesce miḑlóce, ca res-
pinsul se nu remânâ respins de la densul. Şi câ am venit acum 15
la rege, Domnul meŭ, se vorbesc acest cuvent, era, fiind câ po-
polul m'aŭ speriat; şi serva ta ḑisâ: Voiŭ se vorbesc cătră rege;
póte va face regele dupâ cuventul serveĭ sale. Căcĭ regele va 16
asculta, ca se mântuĭe pe serva sa din mâna omuluĭ, care cautâ se
mĕ prepadéscâ pe mine şi pe fiĭul meŭ tot de odatâ din mosceni-
rea luĭ Dumneḑeŭ. Aşa, vorbi serva ta, cuventul Domnuluĭ meŭ, 17
a regeluĭ, va fi spre liniscire. Căcĭ ca şi un angel a luĭ Dumne-
ḑeŭ, asemene este Domnul meŭ, regele, ca se audâ binele şi rêul.
Pentru aceea Iehova, Dumneḑeul têŭ, se fie cu tine! Şi regele 18
respunsâ, şi ḑisâ cătră muere: Nu ascunde nemic înaintea mea, ce
te întreb! Şi muerea ḑisâ: Domnul meŭ, regele, vorbéscâ numaĭ.
Atuncĭ ḑisâ regele: *Nu este* mâna luĭ Ioab cu tine în tóte aceste? 19
Şi muerea respunsâ, şi ḑisâ: Dupâ cum viŭ e sufletul têŭ, Dom-
nul meŭ, rege! Nime nu póte în drépta, nicĭ în stănga se se dee
despre acele ce vorbesce Domnul meŭ, regele; căcĭ servul têŭ Ioab,
el mĭ-aŭ ordonat şi el aŭ pus în gura serveĭ tale tóte aceste cu-
vente. Şi pentru ca facia lucruluĭ se fie întórsâ, pentru aceea aŭ 20
făcut servul têŭ Ioab acéstâ vorbâ. Domnul meŭ înse e înţelept,
ca şi înţelepcĭunea unuĭ angel a luĭ Dumneḑeŭ, aşa în cât scie tóte,
câte *se fac* în ţérâ.
Atuncĭ ḑisâ regele cătră Ioab: Éca! Tu aĭ făcut acésta; a- 21
poĭ mergĭ şi adâ înapoĭ pe tenerul Absalom! Atuncĭ Ioab căḑu 22
cu facia sa pe pament, şi se închinâ, bene-cuventâ pe regele; şi
Ioab ḑisâ: Astâḑĭ aŭ cunoscut servul têŭ, câ am aflat graţie în o-
chiĭ têĭ, Domnul meŭ rege! fiind câ regele aŭ făcut dupâ cuvêntul
servuluĭ têŭ. Ioab se sculâ, şi mersâ la Gheşur, şi adusâ pe Ab- 23
salom înapoĭ la Ierusalim. Şi regele ḑisâ: Întórcâ-se în casa luĭ, 24
dar facia mea se nu o vadâ. Şi aşa se'ntórsâ Absalom în casa sa;
dar facia regeluĭ nu o veḑu.
În tot Israelul nu maĭ era un alt barbat aşa de frumos ca 25
Absalom. Era fórte de lăudat. De la talpa picĭoruluĭ seŭ şi ponâ

26 în crescetul seŭ nu avea nicĭ un greş asuprâ'ĭ. Şi când 'şĭ tun-
dea capul — căcĭ se întempla din an în an, că'l tundea, fiind că'ĭ
era greŭ, pentru aceea'l tundea — apoĭ trăgea pêrul capuluĭ luĭ
27 duoe sute de seculteţe după mĕsura regéscâ. Şi 'i se nâscurâ
luĭ Absalom treĭ fiĭ, şi o fiĭcâ, acâreĭ nume *era* Thamar; era o
muere frumósâ la privire.
28 Şi după ce locuisâ Absalom duoĭ anĭ în Ierusalim, şi facia re-
29 geluĭ nu o veḑusâ; apoĭ triĭmisâ după Ioab, spre a'l triimite la
rege; dar el nu vru se vinâ la densul; atuncĭ triimisâ a duoa órâ,
30 dar el nu vru se vinâ. Atuncĭ ḑisâ cătră serviĭ seĭ: vedeţĭ ogo-
rul luĭ Ioab, *care este* alăturea cu mine, şi pe care are orz, mer-
geţĭ şi aprindeţĭ'l cu foc! Atuncĭ serviĭ luĭ Absalom aprinserâ o-
31 gorul cu foc. Şi se sculâ Ioab, şi mersă la Absalom în casâ, şi
ḑisâ cătră densul: Pentru ce aŭ aprins serviĭ têĭ ogorul meŭ cu
32 foc? Şi Absalom ḑisâ cătră Ioab: Éca! Eŭ am triimis dupâ tine,
şi am ḑis: Vino aicĭ! ca se te triimit la rege, se'ĭ ḑicĭ: Pentru ce
am venit eŭ de la Gheşur? Maĭ bine *ar fi fost* eŭ *eram* tot acolo!
Acum aşĭ voi se ved facia regeluĭ, saŭ dacâ este vre o culpâ a-
33 suprâ'mĭ, apoĭ ucide-mĕ. Atuncĭ mersâ Ioab la rege şi'ĭ spusâ.
Şi el chiemâ pe Absalom, şi el veni la rege, şi se închinâ înaintea
luĭ cu facia sa la pament înaintea regeluĭ. Şi regele sărutâ pe
Absalom.

CAPUL XV.

Revolta luĭ Absalom. Fuga luĭ David.

1 Şi întemplatu-s'aŭ după acésta, câ Absalom şĭ-aŭ înfiinţat
2 carê şi caĭ, şi cincĭ-ḑecĭ barbaţĭ fugiaŭ înainĭea luĭ. Şi
Absalom se sculâ demanéţâ, şi se aşeḑâ de laturile drumuluĭ la
pórtâ. Şi s'aŭ întemplat, dacâ avea cineva o cértâ, aşa în cât voĭa
se mérgâ la judecatâ la regele; atuncĭ îl chiemâ Absalom, şi ḑi-
cea: Din care oraş *escĭ* tu? Dacâ ḑicea el: Din unul din semin-
3 ţiile luĭ Israel *e* servul têŭ; Atuncĭ ḑicea Absalom cătră densul:
Éca! Causa ta e bunâ şi dréptâ; dar nu este nimene, care se te
4 asculte din partea regeluĭ. Şi Absalom ḑisâ: O! de m'ar pune pe
mine judecătoriŭ în ţérâ! La mine ar putea se vinâ fie-cine, care
5 are vr'o cértâ şi judecatâ, şi eŭ ĭĭ aşĭ da dreptate. Şi s'aŭ în-
templat, câ dacâ se apropia cine-va *de el* spre a se închina înain-
tea luĭ; apoĭ întindea mâna sa, şi'l apuca, şi'l săruta. Astfel făcu
Absalom tuturor Israeliţilor, cariĭ mergeaŭ la judecatâ la rege; şi
Absalom furâ inima barbaţilor de la Israel.

Şi întemplatu-s'aŭ după trecerea de patru-ḑecĭ anĭ, că ḑisâ 7
Absalom cătră rege: Voiŭ se mĕ duc, şi se îndeplinesc votul meŭ
în Hebron, pe care l'am făcut luĭ Iehova. Căcĭ un vot aŭ făcut 8
servul têŭ, pe când locuiam la Gheşur în Siria, ḑicând: Dacă Ie-
hova mĕ va lasa se mĕ întorc la Ierusalim, voiŭ se servesc luĭ
Iehova. Şi regele ḑisâ cătră densnl: Mergĭ în pace! Şi el se 9
sculâ, şi mersâ la Hebron.
Şi Absalom triimisâ cercetătorĭ pe la tóte seminţiile luĭ Israel, 10
şi ḑisâ: Când veţĭ auḑi sunetul trimbiţelor; apoĭ se ḑiceţĭ: Absalom
s'aŭ făcut rege la Hebron. Şi cu Absalom merseră duoe sute bar- 11
baţĭ din Ierusalim; iĭ *eraŭ* invitaţĭ, şi merserâ în nevinovăţia lor,
şi nu sciurâ nemic. Şi Absalom triimisâ după Ahithophel, Ghiloni- 12
tul, consilierul luĭ David, din oraşul seŭ Ghilo, pe când oferi sa-
crificie. Şi conjuraţia deveni tare, şi popolul tot se îmmulţia longâ
Absalom.
Şi aŭ venit óreşĭ-cine, şi'ĭ spusâ luĭ David, şi ḑisâ: Inima 13
barbaţilor luĭ Israel este după Absalom. Atuncĭ ḑisâ David cătră 14
toţĭ serviĭ luĭ, cariĭ *eraŭ* longâ densul în Ierusalim: Sculaţĭ! Haĭ se
fugim! Căcĭ nu vom avea scapare înaintea luĭ Absalom. Grăbiţi-
vĕ de a merge ca se nu ne ajungâ în curênd, şi se aducâ neno-
rocire preste noĭ, şi se batâ oraşul cu ascuţitul spadeĭ. Şi serviĭ 15
regeluĭ ḑiserâ cătră rege: Totul, ce Domnul meŭ, regele, alege,
éca! noĭ *suntem* serviĭ têĭ.
Şi regele eşi cu tótâ casa sa dupâ densul, dar lăsâ regele 16
ḑece concubine, ca se păḑéscâ casa. Şi aşa eşi regele şi tot po- 17
polul dupâ densul, şi stăturâ la o casâ departatâ. Şi toţĭ serviĭ 18
luĭ mergeaŭ de-a laturile luĭ, şi toţĭ Chrethiĭ, şi toţĭ Plethiĭ, şi toţĭ
Gathiţiĭ, şese sute barbaţĭ, cariĭ l'aŭ urmat de la Gath, merserâ pe
dinaintea regeluĭ. Şi regele ḑisâ cătră Ithaĭ, Gathitul: Pentru ce 19
vraĭ se mergĭ şi tu cu noĭ? Întorce-te la locul têŭ, şi remânĭ pe
longâ rege, căcĭ tu escĭ un strein; şi un essilat. Erĭ aĭ venit, şi 20
astăḑĭ se te las se mergĭ cu noĭ în rătăcire? Căcĭ eŭ merg, unde
voiŭ pute merge. Întórce-te tu, şi ĭea pe fraţiĭ têĭ cu tine, în a-
moriŭ şi fidelitate. Şi Ithaĭ respunsâ regeluĭ, şi ḑisâ: După cum 21
Iehova este viŭ, şi viŭ Domnul meŭ, regele! În acel loc, unde
Dommul meŭ, regele, este, fie spre mórte, fie spre viéţâ, acolo va
fi şi servul têŭ. Şi David ḑisâ cătră Ithaĭ: Dute, şi trecĭ! Atuncĭ 22
trecu Ithaĭ, Gathitul, cu toţĭ ómeniĭ luĭ, şi toţĭ copiiĭ, cariĭ *eraŭ* longâ
densul. Şi tótâ ţéra plânsâ cu vóce tare, şi tot popolul trecu; şi 23
regele trecu preste părăul Kidron, şi tot popolul trecu dincolo spre
drumul cătră pustiiŭ.
Şi éca! şi Zadoc era acolo, şi toţĭ Leviţiĭ cu densul, cariĭ pur- 24
taŭ arca alianţeĭ luĭ Dumneḑeŭ; şi iĭ puserâ jos arca luĭ Dumne-
ḑeŭ, şi Abiathar se suia ponă când cu totul trecuse tot popolul din
oraş. Şi regele ḑisâ cătră Zadoc; Du înapoĭ în oraş arca luĭ 25

Dumneḑeŭ! Găsi-voiŭ îndurare în ochiĭ luĭ Iehova; apoĭ mĕ va în-
26 turna, şi mĕ va lasa se'l vĕd pe densul, şi locuinţa luĭ. Dacâ va
vorbi înse aşa: Nu am nicĭ o mulţemire asupră'ţĭ; éca! *aĭcĭ* sum;
27 facâ el cu mine, după cum *este* bine în ochiĭ luĭ. Şi regele ḑisâ
cătră Zadoc, preotul: *Escĭ* tu un veḑătoriŭ? Mergĭ înapoĭ în pace
în oraş, şi Ahimaaz, fiĭul têŭ, şi Ionathan, fiĭul luĭ Abiathar, fiiĭ vo-
28 stri ambĭ cu voĭ. Vedeţĭ, eŭ voiŭ petrece în şesurile pustiĭuluĭ,
29 ponă va veni scire de la voĭ, a mĕ însciinţa. Şi duserâ Zadoc,
şi Abiathar arca luĭ Dumneḑeŭ înapoĭ la Ierusalim; şi remaserâ acolo.
30 Şi David se sui pe muntele olivelor, mergĕnd şi plângând, şi
capul luĭ era îmbrobodit, şi el mersâ descalţat; şi tot popolul de
longâ el îşĭ îmbrobodi fie-care capul seŭ, şi se suirâ, şi plângeaŭ
31 suindu-se. Şi 'i se anunţia luĭ David, şi ḑisâ: Achitophel *este* în-
tre conjuraţĭ longâ Absalom. Atuncĭ ḑisâ David: Zădărnicesce con-
siliul luĭ Ahithophel, Iehovo.
32 Şi după ce aŭ ajuns David pe vărful, unde aŭ vrut a se în-
china luĭ Dumneḑeŭ, éca! câ îĭ *veni* înainte Huşaĭ, Arachitul, cu
33 vestimentul rumpt, şi cenuşâ pe capul luĭ. Şi David ḑisâ cătră
34 densul: Dacâ veĭ merge cu mine, apoĭ îmĭ veĭ fi de povórâ. Dar
dacâ te veĭ întórce înapoĭ în oraş, şi veĭ vorbi cătră Absalom: Aşĭ
vra se fiŭ servul têŭ, o rege! maĭ înainte am fost servul tatăluĭ
têŭ, acum aşĭ vra se fiŭ servul têŭ; apoĭ tu veĭ putea zădărnici
35 consiliul luĭ Ahithophel. Aŭ nu sunt cu tine acolo Zadoc şi Abi-
athar, preoţiĭ? Şi totul, ce tu veĭ auḑi din casa regeluĭ, spune'l luĭ
36 Zadoc şi Abiathar, preoţilor. Éca! acolo *sunt* longâ denşiĭ ambiĭ
lor fiĭ, Ahimaaz cel al luĭ Zadoc, şi Ionathan, cel al luĭ Abiathar.
37 Triimetiţi'mĭ printr'enşiĭ totul ce auḑiţĭ. Atuncĭ se întórsâ Huşaĭ,
amicul luĭ David, în oraş, şi Absalom întrâ în Ierusalim.

CAPUL XVI.

Ziba. Şimeĭ blasfemâ pe David. Consiliul luĭ Ahithophel.

1 Şi după ce mersâ David puţin preste vârf, éca! îĭ *veni*
înainte Ziba, servul luĭ Mephiboşet, cu o păreche de a-
sinĭ închingaţĭ, şi pe denşiĭ *eraŭ* duoe sute de pânĭ, una sutâ de
turte de pómâ, şi una sutâ de bucăţĭ fructe uscate, şi un burduv
2 cu vin. Şi regele ḑisâ cătră Ziba: Ce vraĭ cu acestea? Şi Ziba
ḑisâ: Asiniĭ sunt pentru casa regeluĭ pentru călărie, şî pănĕle, şi
fructele uscate pentru mâncarea servilor, şi vinul pentru bĕut pen-
3 tru obosiţiĭ în pustiŭ. Şi regele ḑisâ: Unde este fiĭul Domnuluĭ
ţĕŭ? Şi Ziba ḑisâ cătră rege: Éca! el remâne în Ierusalim; căcĭ

el aŭ spus: Astăḑĭ casa luĭ Israel îmĭ va înapoia imperiul tatăluĭ
meŭ. Şi regele ḑisâ cătră Ziba: Éca! totul *este* al têŭ, ce *apar-* 4
ţine luĭ Mephiboşet. Şi Ziba ḑisâ: Mĕ închin, lasâ-mĕ se găsesc
îndurare în ochiĭ Domnuluĭ meŭ, a regeluĭ.
Şi regele David veni ponâ la Bahurim; şi éca! câ eşi de a- 5
colo un barbat din familia caseĭ luĭ Saul, şi numele luĭ era Şimeĭ,
fiiul luĭ Ghera; şi eşind blasfema, Şi arunca cu petre după David, 6
şi după toţĭ serviĭ regeluĭ David; şi tot popolul, şi toţĭ eroiĭ *mer-*
geaŭ din drépta luĭ, şi din stânga luĭ. Şi aşa ḑicea Şimeĭ, când 7
blasfema: Dute! dute! tu om a sângeluĭ, tu sceleratule! Iehova 8
ţĭ-aŭ resplătit tot sângele caseĭ luĭ Saul, în locul căruĭa tu te-aĭ
făcut rege; şi Iehova aŭ dat imperiul în mâna luĭ Absalom, a fi-
iuluĭ têŭ. Éca! acum *escĭ* în nenorocirea ta, căcĭ om a sângeluĭ
escĭ tu. Atuncĭ ḑisâ Abişai, fiiul Zeruieĭ, cătră rege: Pentru ce 9
blasfémă acest câne mort pe Domnul meŭ, regele: *Dâ'mĭ voie*
se trec, şi se'ĭ ieŭ capul luĭ. Atuncĭ ḑisâ regele: Ce aveţĭ voĭ 10
de a face cu mine, voĭ fiĭ aĭ Zeruieĭ? el póte se blasfeme; căcĭ
Iehova aŭ vorbit cătră densul: Blasfemâ pe David! Şi cine îndrăs-
nesce *acum* a ḑice: De ce o facĭ acésta? Şi David ḑisâ cătră 11
Abişai, şi cătră toţĭ serviĭ seĭ: Éca! Fiiul meŭ, care aŭ eşit din
cópsele mele, cautâ după viéţa mea, cu cât maĭ mult dar acest Be-
niaminit? Lasaţi'l se blasfeme; căcĭ Iehova ĭ-aŭ ordonat. Póte 12
se uĭtâ Iehova asupra miserieĭ mele, şi'mĭ va resplăti cu bine pen-
tru blasfemarea luĭ de astăḑĭ. Şi David îşĭ cautâ de drum cu ó- 13
meniĭ luĭ, Şimeĭ înse mergea pe cósta déluluĭ înaintea luĭ, şi bla-
sfemă mergând, şi arunca cu petre după el, şi rădica colbul. Şi 14
regele şi tot popolul, care *era* longâ el, venirâ obosiţĭ, şi se re-
paosarâ acolo.
Absalom înse, şi tot popolul de barbaţĭ din Israel veni la 15
Ierusalim, şi Ahithophel cu densul. Şi întemplatu-s'aŭ, când Hu- 16
şaĭ, Arachitul, amicul luĭ David, veni la Absalom, vorbi Huşaĭ că-
tră Absalom: Se trăéscâ regele! Se trăescâ regele! Şi Absalom 17
ḑisâ cătră Huşaĭ: Este acesta amorĭul têŭ cătră amicul têŭ? De ce
nu aĭ mers cu amicul têŭ? Şi Huşaĭ ḑisâ cătră Absalom: Nu! 18
Ci pe cine aŭ ales Iehova, şi acest popol, şi toţĭ barbaţiĭ luĭ Is-
rael, aceluĭ voiŭ se fiŭ, şi longâ acesta voiŭ a remăne. Şi al 19
duoile, cuĭ voiŭ servi? Nu înaintea fiiuluĭ seŭ? Cum am servit
înaintea tatăluĭ têŭ, de asemene voiŭ se fiŭ înaintea ta.
Şi Absalom ḑisâ cătră Ahithophel: Daţĭ consiliŭ între voĭ, ce 20
vom face! Atuncĭ ḑisâ Ahithophel cătră Absalom: Întrâ la concu-
binele tatăluĭ têŭ, pe care le-aŭ lasat se păḑéscâ casa; şi când
va auḑi tot Israelul, cum câ tu ai picat în miros rêŭ la tătăl têŭ;
atuncĭ mânele tuturor cariĭ *sunt* longâ tine, se vor întări. A- 22
tuncĭ se întinsâ pe acoperementul caseĭ un cort pentru Absalom,
şi Absalom întrâ la concubinele tatăluĭ seŭ înaintea ochilor între-

23 gulul Israel. Şi consiliul luĭ Ahithophel, pe care'l dete în acele
ḑile *era* ca cum s'ar fi întrebat pe Dnmneḑeŭ; ast-feliŭ *era* tot
consiliul luĭ Ahithophel, atât la David, precum şi la Absalom.

CAPUL XVII.

Ahithophel veḑind consiliile sale defaĭmate, se aruncă în desperare.

1 Şi Ahithophel ḑisâ cătră Absalom: Lase-mĕ se aleg duoe-
spre-ḑece miĭ barbaţĭ, şi se pornesc, şi se'l urmăresc pe
2 David nóptea; Atuncĭ voiŭ veni preste densul, când este obosit,
şi lasa mânele în jos, şi voiŭ se'l înspăimênt. Atuncĭ tot popolul
care *este* longă densul, va fugi, şi eŭ voiŭ ucide numaĭ pe regele.
3 Şi voiŭ readuce tot popolul la tine. După ce fie-care se va fi în-
4 tors, precum doresci, apoĭ tot popolul va fi în pace. Şi acest
lucru îĭ plăcu luĭ Absalom, şi tuturor celor maĭ betranĭ luĭ Israel.
5 Şi Absalom ḑisâ: Chiémâ dar şi pe Huşaĭ, Arachitul, ca se au-
ḑim, ce va ḑice şi el la acésta.
6 Şi veni Huşai la Absalom, şi Absalom vorbi cătră densul, şi
ḑisâ: Acésta aŭ vorbit Ahithophel; se facem după cuvêntul luĭ?
7 dacâ nu, apoĭ vorbesce tu. Atuncĭ ḑisâ Huşaĭ cătră Absalom: Nu
8 *este* bun consiliul, pe care l'aŭ dat astâ datâ Ahithophel. Şi Huşaĭ
ḑisâ: Tu cunoscĭ pe tatăl têŭ, şi pe barbaţiĭ luĭ, cum câ sunt bravĭ,
şi încĭudaţĭ, ca o ursóĭcâ, căreia 'i s'aŭ răpit puiĭ pe câmp. Şi tatăl
9 têŭ e om de resbel, el nu va mânea longâ popol. Éca! acum
este el ascuns în vre-o grópâ, saŭ în vre un alt loc. Şi se va
întempla, câ îndatâ ce vor câdea uniĭ între denşiĭ, fie-care, care
va audi, va ḑice: Popolul, ce aŭ urmat pe Absalom, aŭ suferit o
10 învingere. Atuncĭ şi cel maĭ brav, a căruĭ inimâ este ca inima
unuĭ leŭ, va remâne descuragĭat; căcĭ tot Israelul scie, cum câ
tatăl têŭ *e* un eroŭ, şi câ *sunt* barbaţĭ bravĭ, cariĭ *sunt* pe longâ
11 densul. Apoĭ consiliez eŭ, se se adune în gĭurul têŭ tot Israelul
de la Dan ponâ la Beer-Şeba, asemenea năsipuluĭ, care *este* pe
12 longâ mare, în mulţime; şi tu singur trebuĭ se eşĭ la luptâ. Şi
când vom veni noĭ la densul în vr'unul din acelea locurĭ, unde se
găsesce el, vom tăbărâ asupra luĭ, precum picâ roua de-asupra pa-
mentuluĭ, în căt dintr'ensul, şi din toţĭ barbaţiĭ luĭ, cariĭ *sunt* pe
13 longâ densul, nicĭ macar unul se remănâ. Şi dacâ se va trage
într'un oraş, atuncĭ tot Israelul trebue se punâ pe acel oraş funiĭ,
şi'l vom tărî în părîŭ, ponă când nu se va maĭ găsi nicĭ o petri-
14 cicâ acolo. Atuncĭ ḑisâ Absalom, şi toţĭ barbaţiĭ din Israel! Maĭ
bun *este* consiliul luĭ Huşaĭ, a Arachituluĭ, de cât consiliul luĭ

Ahithophel. Iar Iehova ordonasâ, ca consiliul cel bun a luĭ Ahitho-
phel se fie zădărnicit pentru ca Iehova se aducâ nenorocire asu-
pra luĭ Absalom.
Atuncĭ ḑisâ Huşaĭ cătră Zadoc şi Abiathar, preoţiĭ: Aşa şi aşa 15
aŭ consiliat Ahithophel pe Absalom şi pe ceĭ maĭ betrânĭ a Israelu-
luĭ; aşa şi aşa înse am consiliat eŭ. Aşa dar triimiteţĭ în grabâ 16
şi spuneţĭ luĭ David, şi ḑiceţĭ: Nu remânea acéstă nópte pe şesu-
rile pustiuluĭ, ci du-te maĭ departe, ca se nu fie înghiţit regele, şi
tot popolul, care *este* longâ densul. Şi Ionathan şi Ahimaaz stăteaŭ 17
longâ En-Rogel, şi o servâ mersâ şi le *o* spusâ lor. Atuncĭ mer-
serâ iĭ, şi o spuserâ regeluĭ David. Căcĭ iĭ nu putea se se lase se
fie veḑuţĭ, de a veni în oraş. Dar un băet îĭ veḑu, şi spusâ luĭ 18
Absalom. Şi iĭ ambiĭ merserâ cu grăbire, şi întrarâ în casa unuĭ
barbat la Bahurim, care avea o fontanâ în curtea sa, în care se
pogorîrâ. Şi muerea luâ, şi întinsâ un acoperişiŭ preste apertura 19
fontaneĭ, şi împrăscie crupe de-asupra. Şi nu se putea cunósce
nemica. Şi venirâ serviĭ luĭ Absalom la muere în casâ, şi ḑisâ: 20
Unde este Ahimaaz şi Ionathan? Şi muerea ḑisâ cătră denşiĭ: Iĭ aŭ
trecut peste pârîiaşul de apâ. Şi iĭ *iĭ* căutarâ, şi nu'*ĭ* găsiră, şi se
întórserâ înapoĭ la Ierusalim. Şi întemplatu-s'aŭ, după ce se du- 21
seră aceia, eşirâ iĭ din fontănâ, şi merserâ, şi'ĭ spuserâ regeluĭ
David, şi'ĭ ḑiserâ luĭ David: Sculaţi-vĕ, şi treceţĭ curênd preste
apâ; căcĭ aşa aŭ consiliat Ahithophel în contra vóstrâ. Atuncĭ se 22
sculâ David, şi tot popolul, care *era* longâ densul, şi iĭ trecurê pre-
ste Iordan. Ponă la lumina dimineţeĭ nu maĭ remasâ nicĭ un om,
care nu ar fi trecut preste Iordan.
Veḑind acum Ahithophel, câ consiliul luĭ nu aŭ fost urmat; 23
îşĭ încinse asinul seŭ, se sculâ, şi mersâ în casa sa în oraşul seŭ,
şi'şĭ regulâ casa sa, şi se spînzurâ, şi muri, şi fu înmormentat în
grópa tatăluĭ seŭ.
Şi David veni la Mahanaim, şi Absalom trecu preste Iordan, 24
el şi toţĭ barbaţiĭ luĭ Israel cu densul. Şi Absalom pusă pe A- 25
masa în locul luĭ Ioab preste armatâ. Şi Amasa *era* fiiul unuĭ
barbat, a căruĭ nume *era* Iitra, a unuĭ Isreelit, care întrasâ la
Abigail, o fiicâ a luĭ Nahaş *şi* sora a Zeruieĭ, mumeĭ luĭ Ioab. Şi 26
Israelul şi Absalom se aşeḑarâ în ţéra Galaad.
Şi întemplatu-s'aŭ, când veni David la Mahanaim, aduserâ 27
Şobi, fiiul luĭ Nahaş din Raba a fiilor luĭ Amnon, şi Machir, fiiul
luĭ Ammiel din Lodebar, şi Barsillaĭ, a Galaadiţilor din Roglim,
Paturĭ, şi cupe, şi óle, şi grîŭ, şî orz, şi farinâ, şi grăunţe pră- 28
jite, şi bob, şi linte şi prăjiturĭ, Şi mîere, şi lapte închegat, şi 29
oĭ, şi brînḑâ de vacĭ luĭ David, şi popoluluĭ care *era* longâ densul,
pentru măncare. Căcĭ iĭ ḑiserâ: Popolul *va fi* flămând, şi obosit,
şi înseta în pustiiŭ.

CAPUL XVIII.

Desfacerea și mórtea luĭ Absalom.

1 După acésta inspectâ David popolul, care *era* longă densul,
și pusâ preste iĭ maĭ marĭ preste miĭ, și maĭ marĭ pre-
2 ste sute. Atuncĭ pusâ David popolul, una treime sub Ioab, și una
treime sub Abișai, fiĭul Zeruieĭ, fratele luĭ Ioab, și una treime sub
Ithaĭ, Gathitul. Și regele ḑisâ cătră popol: Și eŭ voiŭ se merg cu
3 voĭ. Dar popolul ḑisâ: Tu nu poţĭ se mergĭ cu noĭ: căcĭ dacă
noĭ vom fugi, apoĭ iĭ nu vor lua samă la noĭ; și când va muri
jumatatea din noĭ, apoĭ iĭ nu vor lua samă la noĭ; dar tu *facĭ* cât
ḑece miĭ din noĭ. *Este* dar maĭ bine, ca se ne viĭ tu din oraș în
4 ajutoriŭ. Atuncĭ ḑisâ regele cătră denșiĭ: Ce este bun în ochiĭ
vostri, *aceea* voiŭ se *o* fac. Și regele se puse de-a laturea por-
ţeĭ, și tot popolul eși, cu sutele, și cu miile.
5 Și regele ordonâ luĭ Ioab, și luĭ Abișaĭ, și luĭ Ithaĭ, și ḑisâ:
Umblaţi'mĭ delicat cu tenerul, cu Absalom! Și tot popolul auḑi, când
regele aŭ ordonat tuturor maĭ marilor pentru Absalom.
6 Și așa eși popolul în câmp, în contra luĭ Israel, și era lup-
7 tâ în pădurea de la Ephraim. Și popolul luĭ Israel fu acolo bătut
de serviĭ luĭ David, și era acolo în acea ḑi o mare învingere,
8 duoe-ḑecĭ de miĭ. Și acolo se împrăsciă luptâ preste tótâ ţéra;
și pădurea consumâ în acea ḑi maĭ mult popol, de cât aŭ consu-
9 mat spada. Și întâlni Absalom pe serviĭ luĭ David; și el calarea
pe un catăr; și catărul veni sub desimea unuĭ mare stejar, și ca-
pul luĭ se întări de stejar, și el pluta între ceriŭ și între pament,
și catărul care *era* sub densul se dusâ.
10 Și veḑind acésta un barbat, apoĭ iĭ o arătâ luĭ Ioab, și ḑisâ:
11 Éca! Eŭ am veḑut pe Absalom spenzurat de un stejar. Atuncĭ
ḑisâ Ioab cătră barbatul, care iĭ *o* spusesâ: Éca! Tu *l*'aĭ veḑut,
pentru ce nu l'aĭ oborît acolo la pament? Atuncĭ ar fi fost tréba
12 mea, de a'ţĭ da ḑece *secultețe* de argint, și o cingătóre. Barba-
tul înse ḑisâ luĭ Ioab: Și dacâ așĭ cumpăni pe mâna mea una mie
secultețe de argint, apoĭ nu'mĭ așĭ întinde mâna mea în contra fi-
ĭuluĭ regeluĭ. Căcĭ înaintea urechilor nostre ţĭ-aŭ ordonat regele
ţie, și luĭ Abișai, și luĭ Ithaĭ, și ḑisâ: Feréscăse fie-care *de a a-*
13 *tinge* pe tenerul Absalom. Dar dacâ așĭ fi comis o infidelitate
în contra vieţeĭ mele, apoĭ tot nu ar remânea ascuns înaintea re-
14 geluĭ, și chiar tu te-aĭ fi pus departe. Atuncĭ ḑisâ Ioab: Nu voiŭ
ascepta eŭ așa înaintea ta; și luâ treĭ lâncĭ în mâna sa, și le în-
fipsâ în inima luĭ Absalom, pe când încâ trăia în mijlocul stejaru-
15 luĭ. Îl încunjurarâ ḑece tenerĭ, cariĭ purtaŭ armele luĭ Ioab, și
lovirâ pe Absalom, și'l omorîrâ.

Atuncĭ suflâ Ioab în trimbiţâ, şi se întórsâ popolul înapoĭ de 16
la urmărirea luĭ Israel, pentru câ Ioab reţinu popolul. Şi iĭ luarâ 17
pe Absalom, şi'l aruncarâ pe în pădure într'o grópâ mare, şi puserâ
preste el o movilâ fórte mare de petre. Şi tot Israelul fugi,
fie-care în cortul luĭ. Şi Absalom încâ din viéţâ îşĭ pregăti un 18
monument în valea regéscâ, căcĭ el ḑisâ: Eŭ nu am nicĭ fiĭu, ca
se ţină în memorie numele meŭ. Şi el numi monumentul după numele
seŭ, şi se numi monumentul luĭ Absalom ponă în ḑioa de astăḑĭ.
Şi Ahimaaz, fiĭul luĭ Zadoc, ḑisâ: Lase-mĕ se fug, ca se a- 19
duc regeluĭ acéstâ scire plăcutâ, câ Iehova iĭ aŭ făcut dreptate din
mâna neamicilor luĭ. Dar Ioab ḑisâ cătră densul: Tu nu poţĭ as- 20
tăḑĭ se ducĭ o scire, altâ datâ du scirea, astăḑĭ nu du scire; fiind
câ fiĭul regeluĭ este mort. Şi Ioab ḑisâ cătră Cuşit: Mergĭ, spu- 21
ne regeluĭ ce aĭ veḑut! Atuncĭ se închina Cuşitul înaintea luĭ Ioab,
şi fugi. Şi Ahimaaz, fiĭul luĭ Zadoc, ḑisâ ĭar cătră Ioab: Fie, ce 22
va fi; lase-mĕ se fug şi eŭ după Cuşit. Şi Ioab ḑisâ: Pentru ce
vraĭ tu se fugĭ, fiĭul meŭ! Acésta nu este o scire, ca se'ţĭ aducâ
ceva. Fie, ce va fi, voiŭ se fug! Atuncĭ ḑisâ cătră densul: Fugĭ! 23
Atuncĭ fugi Ahimaaz drumul şesuluĭ, şi întrecu pe Cuşit.
Şi David şedea între cele duoe porţĭ. Şi păḑitorĭul mersâ pe 24
acoperementul porţeĭ pe zidiŭ, şi'şĭ redicâ ochiĭ seĭ, şi veḑu, şi éca!
câ fugia un om singur. Atuncĭ răcni păḑitorĭul, şi *o* spusâ re- 25
geluĭ. Şi regele ḑisâ: Dacâ el *e* singur, apoĭ *este* scire în gura luĭ.
Şi el venia tot maĭ aprópe. Şi păḑitorĭul veḑu un alt om fugînd, 26
şi păḑitorĭul răcni spre portariŭ, şi ḑisâ: Éca! un barbat fuge singur!
Şi regele ḑisâ: Şi acesta aduce scire. Şi păḑitorĭul ḑisâ: Eŭ 27
ved fuga celuĭ ântêiŭ ca fuga luĭ Ahimaaz, a fiĭuluĭ luĭ Zadoc. Şi
regele ḑisâ: Bun barbat *este* acesta, şi cu bunâ scire vine el.
Atuncĭ răcni Ahimaaz, şi ḑisâ cătră rege: Pace! şi se închina 28
înaintea regeluĭ cu facĭa luĭ cătră pament, şi ḑisâ: Bene-cuventat
fie Iehova, Dumneḑeul têŭ, care aŭ trădat barbaţiĭ, ce şi-aŭ rădicat
mâna lor în contra Domnuluĭ meŭ, regele! Şi regele ḑisâ: Îĭ mer- 29
ge bine teneruluĭ Absalom? Şi Ahimaaz ḑisâ: Eŭ veḑuĭ un mare
valmaşag, când Ioab triimisâ pe servul regeluĭ, şi *pe mine* servul
têŭ; dar nu sciŭ ce era. Şi regele ḑisâ: Dâ-te de lature, şi te 30
pune aicĭ! El se dete dar în laturĭ, şi stătu. Şi éca! câ veni Cu- 31
şitul; şi Cuşitul ḑisâ: Scire capete Domnul meŭ, regele, câ Iehova
ţĭ-aŭ făcut ţie astăḑĭ dreptate din mâna tuturor, cariĭ s'aŭ sculat în
contra ta. Şi regele ḑisâ cătră Cuşit: Îĭ merge bine teneruluĭ Ab- 32
salom? Şi Cuşitul ḑisâ: Mérgâ, precum teneruluĭ, neamicilor Domnuluĭ
meŭ, a regeluĭ şi tuturor cariĭ se scólâ în contra ta spre
rêŭ! Atuncĭ se cutremurâ regele, şi mersâ în apartamentul de 33
sus de-asupra porţiĭ, şi plânsă; şi el vorbi aşa la dusa luĭ: Fiĭul
meŭ Absalom! Fiĭul meŭ, fiĭul meŭ Absalom! fireа'şĭ mort în locul
têŭ, Absalom! Fiĭul meŭ, fiĭul meŭ!

CAPUL XIX.

David intră în Ierusalim. El iartă pe Şimei.

1 Şi 'i se spusă luĭ Ioab: Éca! Regele plânge şi jălesce după
2 Absalom. Şi se prefăcu învingerea din aceea ḑi în do-
liŭ pentru tot popolul. Căcĭ popolul o auḑisă în aceea ḑi, că se
3 ḑicea: Regele e întristat după fiiul seŭ. Şi popolul se furişă în
aceea ḑi înlăuntrul oraşuluĭ, cum se furişéză un popol, care se ru-
4 şinéză, dacă aŭ fugit în luptă. Şi regele îşĭ acoperi facia sa, şi
răcni cu vócè tare: Fiiul meŭ Absalom! Absalom, fiiul meŭ, fiiul meŭ!
5 Atuncĭ mersă Ioab în casă la rege, şi ḑisă: Tu ruşinezĭ as-
tăḑĭ facia tuturor servilor têĭ, cariĭ aŭ mântuit astăḑĭ viéţa ta, şi
viéţa fiilor têĭ, şi fiicelor tale, şi viéţa muerilor tale, şi viéţa concu-
6 binelor tale; Printr'aceea, că tu ĭubescĭ, cariĭ te uresc, şi urescĭ
pe aceĭ ce te ĭubesc; căcĭ tu daĭ astăḑi a cunosce, cum că maĭ
mariĭ şi serviĭ nu'ţĭ sunt nemic. Căcĭ eŭ cunosc astăḑĭ, că, dacă
Absalom ar maĭ trăi, şi noĭ toţĭ am fi morţĭ, că ar fi drept în o-
7 chiĭ têĭ. Scólă-te dar acum, şi eşĭ, şi vorbesce amical cu serviĭ
têĭ; căcĭ mě jur pe Iehova, dacă nu veĭ eşi afară, apoĭ nu va re-
manea nicĭ un barbat longă tine astă nópte; şi acésta *ar fi* mult
maĭ rêŭ pentru tine, de cât tot rêul, care aŭ venit asupră'ţĭ din
8 tinereţa ta şi ponă acum. Atuncĭ se sculă regele, şi se pusă în
pórtă. Şi întreguluĭ popol 'i se spusă, şi ḑisă: Éca! regele şede
în pórtă. Şi veni tot popolul înaintea regeluĭ. Şi Israelul fugisă,
fie-care în cortul seŭ.
9 Şi se sfădia tot popolul între tóte seminţiele luĭ Israel, şi ḑi-
să: regele ne-aŭ eliberat din mâna neamicilor nostri, şi ne-aŭ
mântuit din mâna Filistenilor. Şi acum aŭ fugit el din ţéra şi din-
10 naintea luĭ Absalom. Şi Absalom, pe care l'am uns preste noĭ,
aŭ perit în luptă; de ce dar tăceţĭ, de a reconduce pe rege?
11 Şi regele David triimisă la Zadoc şi Abiathar, preoţiĭ, şi ḑisă:
Vorbiţĭ către ceĭ maĭ betrânĭ aĭ luĭ Iuda şi ḑiceţĭ: Pentru ce voiţĭ
voĭ se fiţĭ ceĭ maĭ de pe urmă, de a reconduce pe rege în casa
sa? fiind că vorba întreguluĭ Israel aŭ venit la rege, *adecă* în ca-
12 sa luĭ. Voĭ sunteţĭ fraţiĭ meĭ, osul meŭ şi carnea mea sunteţĭ voĭ.
Pentru ce dar voiţĭ voĭ a fi ceĭ maĭ de pe urmă, de a readuce
13 pe rege? Şi către Amasa ḑiceţĭ: Nu *escĭ* tu osul meŭ, şi carnea
mea? Aşa să'mĭ facă Dumneḑeŭ, şi aşa se continue a face, dacă tu
nu veĭ fi campoduce înaintea mea în tóte ḑilele în locul luĭ Ioab!
14 Şi el plecă inima a tuturor barbaţilor din Iuda, ca pe a unuĭ om,
şi ĭĭ triimeseră către rege: Întórce-te tu înapoĭ, şi toţĭ serviĭ têĭ!
15 Şi se întórsă regele înapoĭ. Şi veni el ponă la Iordan, şi Iuda ve-

nise ponă la Ghilgal, spre a eşi înaintea regeluĭ, şi se'l trécâ pe
regele preste Iordan.
Şi se grăbi Şimeĭ, fiĭul luĭ Ghera, a Beniaminituluĭ, din Bahu- 16
rim, şi se pogorî cu barbaţiĭ din Iuda înaintea regeluĭ David. Una 17
mie barbaţĭ din Beniamin *eraŭ* longâ densul, şi Ziba, servul caseĭ
luĭ Saul, şi cincĭ-spre-ḑece fiĭ aĭ luĭ şi duoe-ḑecĭ de servĭ aĭ luĭ
cu densul, şi merserâ înaintea regeluĭ preste Iordan. Şi după 18
ce trecu luntrea dincolo, spre a trece casa regeluĭ, şi a face ce
era bun în ochiĭ luĭ, atuncĭ căḑu Şimeĭ, fiĭul luĭ Ghera, înaintea
regeluĭ, când trecea preste Iordan. Şi ḑise cătră rege: Domnul 19
meŭ! Nu'mĭ atribui Domnul meŭ mie crima, şi nu ţine minte de
ceea ce aŭ nelegiuit servul têŭ în acea ḑi, când Domnul meŭ, re-
gele, eşia din Ierusalim; ca regele se nu o iee la inimâ. Căcĭ 20
servul têŭ recunósce, cum câ am pecatuit. Şi éca! eŭ am venit
astăḑĭ cel ânteiŭ din tótâ casa luĭ Iosif, spre a eşi înaintea Dom-
nuluĭ meŭ, regeluĭ.' Abişaĭ, fiĭul Zeruieĭ, respunse înse, şi ḑise: 21
Se nu fie Şimeĭ ucis pentru acésta, câ aŭ blasfemat pe unsul luĭ
Iehova? Şi David ḑise: Ce aveţĭ voĭ cu mine, voĭ fiĭ aĭ Zerrieĭ, 22
de deveniţĭ astăḑĭ adversariĭ meĭ? Astăḑĭ se fie ucis cineva în
Israel? Nu o sciŭ eŭ dór, cum câ astăḑĭ *sum* rege preste Israel?
Şi regele ḑise cătră Şimeĭ: Tu se nu morĭ; şi regele îĭ o jurâ acésta. 23
Şi Mephiboşet, fiĭul luĭ Saul, se pogorî se ésâ înaintea re- 24
geluĭ. El nu'şĭ gătise nicĭ piciórele sale, nicĭ barba sa, nicĭ 'şĭ
spalase straĭele din acea ḑi, de când se dusese regele, ponă în a-
cea ḑi, când se întórse el în pace. Şi venind din Ierusalim în- 25
naintea regeluĭ, ḑise regele cătră densul: Pentru ce nu
aĭ mers tu cu mine, Mephiboşet? Şi el ḑise: Domnul meŭ, rege! 26
Servul meŭ m'aŭ înceĺat. Căcĭ servul têŭ ḑise: Voiŭ, se'mĭ încing
asinul, şi se calaresc pe el, şi se merg la regele; fiind câ ser-
vul têŭ *e* olog. Şi el aŭ calomniat pe servul têŭ la Domnul meŭ, 27
regele. Dar Domnul meŭ, regele, *e* ca un angel a luĭ Dumneḑeŭ;
fâ decĭ ce *este* bun în ochiĭ têĭ. Căcĭ nu era de cât barbaţĭ aĭ 28
morţiĭ tótâ casa tatăluĭ meŭ în contra Domnuluĭ meŭ, regeluĭ;
dar tu puseşĭ pe servul têŭ între meseniĭ têĭ. Şi ce feliŭ de drept
maĭ am eŭ încâ, de a răcni maĭ departe la rege? Şi regele ḑi- 29
se cătră densul: Ce maĭ voescĭ încâ se vorbescĭ? Eŭ ḑic: Tu şi
Ziba împărţiţĭ câmpul. Şi Mephiboşet ḑise cătră rege: Dar, totul 30
iee el, după ce Domnul meŭ, regele, în pace aŭ venit în casa sa.
Şi Barzillaĭ, Galaaditul, se pogorî de la Roglim, şi trecu cu 31
regele preste Iordan, ca se'l petrécâ preste Iordan. Şi Barzillaĭ 32
era fórte betrân, un barbat de opt-ḑecĭ anĭ; el îngrijise de rege,
pe când petrecea în Mahanaim; căcĭ el *era* un barbat fórte avut.
Şi regele ḑise cătră Barzillaĭ: Mergĭ tu cu mine, eŭ voiŭ se în- 33
grijesc de tine la mine în Ierusalim! Dar Barzillaĭ ḑise regeluĭ: 34
Câte sunt *încâ* ḑilele vieţeĭ mele, ca se mĕ suiŭ cu regele la Ie-

35 rusalim? Opt-ḑecĭ anĭ am astăḑĭ, pot eŭ deosebi între binele şi
rêul? Póte se gusteze servul têŭ ceea ce mânc şi ceea ce beŭ?
Pot se maĭ aud vócea căntăreţilor şi a căntăreţelor? Pentru ce dar
36 se maĭ fie servul têŭ de povară Domnuluĭ meŭ, regeluĭ? Pucin
va merge servul têŭ cu regele preste Iordan. Şi pentru ce ar voi
37 regele se'mĭ facâ o asemene resplatâ? Lasă se se întórcâ servul
têŭ, ca se mor în oraşul meŭ longă grópa tatăluĭ meŭ şi a mamiĭ
mele! Dar éca! servul têŭ Chimham va trece cu Domnul meŭ, re-
38 gele. Fâ luĭ, ce *este* bun în ochiĭ têĭ! Atuncĭ ḑise regele: Chim-
ham se mérgâ cu mine, şi eŭ vreŭ se'ĭ fac ceea ce *este* bun în
39 ochiĭ têĭ, şi tot, ce veĭ dori de la mine, vreŭ se'ţĭ fac ţie. Şi tot
popolul trecuse preste Iordan; şi când şi regele trecuse, serutâ
regele pe Barzillaĭ, şi'l bene-cuvêntâ; şi *acesta* se întorse înapoĭ
40 la locul seŭ. Şi regele merse la Ghilgal, şi Chimham merse cu
densul; şi tot popolul luĭ Iuda petrecu pe rege dincolo, şi chiar
şi jumatate din popolul luĭ Israel.
41 Şi éca! toţĭ barbaţiĭ din Israel venirâ la rege, şi ḑiserâ că-
tră rege: Pentru ce te-aŭ furat fraţiĭ nostri, barbaţiĭ din Iuda, şi
ĭ-aŭ trecut şi pe rege şi casa luĭ preste Iordan, şi toţĭ barbaţiĭ
42 luĭ David cu densul? Atuncĭ respunserâ toţĭ barbaţiĭ din Iuda bar-
baţilor din Israel: Pentru câ regele ne *este* maĭ aprópe. De ce
sunteţĭ voĭ aşia de încĭudaţĭ pentru acest lucru? Mâncat-am noĭ
43 *ceva* de la rege? Saŭ datu-ni-s'aŭ darurĭ noue? Atuncĭ respun-
serâ barbaţiĭ din Israel barbaţilor din Iuda, şi ḑiserâ: Ḑece părţĭ
avem în rege, şi chiar în David avem maĭ mult de cât voĭ. Pen-
tru ce dar voĭ ne-aţĭ despreţuit, câ cuvêntul nostru nu era cel ăn-
têiŭ, de a readuce pe regele nostru? Şi cuvêntul barbaţilor din
Iuda era maĭ vêrtos de cât cuvêntul barbaţilor din Israel.

CAPUL XX.

Seducerea luĭ Şeba. Ioab ucide pe Amasa.

1 Şi întemplatu-s'aŭ, câ era acolo un om scelerat, şi numele
luĭ *era* Şeba, fiiul luĭ Bichri, un Beniaminit. Acesta su-
flâ în trimbiţâ, şi ḑise: Noĭ nu avem nicĭ o parte în David, şi nicĭ
o moscenire în fiiul luĭ Işai! Fie-care la corturile sale, Israele!
2 Şi se duserâ toţĭ barbaţiĭ din Israel de la David, *şi* urmarâ luĭ
Şeba, fiiuluĭ luĭ Bichri. Barbaţiĭ din Iuda înse se ţineaŭ de regele
lor, de la Iordan ponă la Ierusalim.
3 Şi venind David în casa luĭ la Ierusalim, luâ regele acele
ḑece concubine, pe care le lasase, se păzéscâ casa, şi le puse într'o

casâ în închisóre, şi se îngrijia de ele; dar el nu întra la densele,
şi ele remaserâ închise ponă la ḑiua morţiĭ lor, *şi* trăirâ ca veduve.
Şi regele ḑise cătră Amasa: Convócă'mĭ barbaţiĭ din Iuda în 4
treĭ ḑile, şi apoĭ se vinĭ aicĭ! Amasa merse dar spre a convoca 5
pe Iuda; şi întărḑia înse preste tempul, pe care ĭĭ hotărîse. Atuncĭ 6
ḑise David cătră Abişaĭ: Acum ne va fi maĭ rêŭ Şeba, fiĭul luĭ Bi-
chri, de cât Absalom. Ĭea tu serviĭ Domnuluĭ têŭ, şi urmăresce'l pe
densul, ca se nu ajungâ oraşele întărite, şi se scape de ochĭul
nostru. Şi merserâ pe urma luĭ barbaţiĭ luĭ Ioab, şi Chrethiĭ şi Plethiĭ 7
şi toţĭ eroiĭ. Şi ĭĭ eşirâ din Ierusalim, ca se urmărescâ pe Şeba,
fiĭul luĭ Bichri.
Şi *fiind* ĭĭ longâ pétra cea mare, care *este* longâ Ghibeon, li 8
veni Amasa înainte. Şi Ioab *era* închingat cu straĭul seŭ, şi în
gĭurul acestuĭ era o chingâ cu o spadâ, care era legatâ într'o técâ
de cópsele luĭ. Şi eşind el, picâ ea jos. Şi Ioab ḑise cătră A- 9
masa: *Escĭ* bine, fratele meŭ? Atuncĭ apucâ Ioab cu mâna dréptâ
barba luĭ Amasa, ca cum ar vra, se'l serute. Dar Amasa nu se 10
păzi de spada, care *era* în mâna luĭ Ioab; şi el îl lovi cu ea în
pântece, în cât ĭĭ versâ măruntaele pe pament, şi el nu maĭ repeti
lovitura, şi el muri. Şi Ioab şi Abişaĭ, fratele luĭ, gonirâ după
Şeba, fiĭul luĭ Bichri. Şi un barbat din serviĭ luĭ Ioab remase 11
longâ densul, şi ḑise: Cine ĭubesce pe Ioab, şi ţine cu David, acela
urme luĭ Ioab. Şi Amasa se rostogolia în sângele *seŭ* în meḑlo- 12
cul drumuluĭ, şi barbatul veḑu câ tot popolul remânea de sta, şi'l
tras pe Amasa de pe drum pe câmp, şi aruncâ un vestiment de-
asupra luĭ; când vedea, câ fie-care, care venia la el, remânea de
sta. După ce el aŭ fost luat din drum, merserâ toţĭ barbaţiĭ după 13
Ioab, spre a urmări pe Şeba, fiĭul luĭ Bichri.
Şi trecu el prin tóte semenţiele luĭ Israel ponă la Abel, adecâ 14
Beth-Maacha, şi prin tot Berim, şi ĭĭ se adunarâ, şi merserâ şi eĭ
după densul. Şi ĭĭ venirâ, şi'l asediarâ în Abel-Beth-Maacha. Şi 15
ĭĭ rădicarâ un val în contra oraşuluĭ, care se afla longă murul din
faciâ; şi tot popolul, care sta sub Ioab, făcu asalt în contra mu-
ruluĭ, pentru ca se'l rumpâ. Atuncĭ răcni o muere istéţâ din 16
oraş: Ascultaţĭ, ascultaţĭ! Da spuneţĭ luĭ Ioab: Păşesce în cóce,
ca se vorbesc cu tine. Şi el păşi acolo spre densa; şi muerea 17
ḑise: Escĭ tu Ioab? Şi el ḑise: Eŭ sum. Şi ea ḑise cătră densul:
Ascultâ cuventele serveĭ tale. Şi el ḑise: Ascult. Şi ea ḑise: 18
Trebuĭa maĭ ântêiŭ se se înţelégâ, şi se se ḑicâ: Trebuĭa a întreba
pe Abel! Atuncĭ s'ar fi împlinit. Eu *sum* dintre ĭubitoriĭ de pace 19
şi fideliĭ în Israel; tu cauţĭ, se omorĭ un oraş şi mama în Israel?
Pentru ce vreĭ, se înghiţĭ moscenirea luĭ Iehova? Atuncĭ res- 20
punse Ioab, şi ḑise: Departe, departe se fie de mine! Nu vreŭ, se
înghit, şi nu vreŭ, se stric. Nu *stâ* lucrul aşa, ci un barbat din 21
muntele Efraim, anume Şeba, fiĭul luĭ Bichri, aŭ rădicat mâna luĭ în

contra regeluĭ, în contra luĭ David; daţi'l numaĭ în mâna mea,
apoĭ mĕ retrag de longă oraş. Atuncĭ ḑise muerea cătră Ioab: Éca!
22 capul luĭ se'ţĭ fie aruncat preste mur. Şi muerea se întorse că-
tră tot popolul cu isteţimea eĭ; şi iĭ tăiară capul luĭ Şeba, fiiuluĭ
luĭ Bichri, şi'*l* aruncară luĭ Ioab. Atuncĭ suflâ el în trimbiţa şi iĭ
se împrăsciară de longă oraş, fie-care în corturile luĭ. Şi Ioab se
întorse înapoĭ la Ierusalim la rege.
23 Ioab *era* preste tótâ armata luĭ Israel, şi Benaia, fiiul luĭ Ie-
24 hoiada, preste Chrethi şi preste Plethi, Şi Adoram preste dărĭ, şi
25 Iosafat, fiiul luĭ Ahilud, *era* cancelariŭ, Şi Şeva *era* scriitoriŭ; şi
26 Zadoc şi Abiathar *eraŭ* preoţĭ, Şi Ira, Iairitul, era guvernator pe
longâ David.

CAPUL XXI.

Fómete. Resbel contra Filistenilor.

1 Era o fómete în ḑilele luĭ David, treĭ anĭ de la o laltâ.
Atuncĭ căutâ David facia luĭ Iehova. Şi Iehova ḑise: Pen-
tru Saul, şi pentru casa sângeluĭ; fiind câ aŭ ucis pe Ghibeoniţĭ.
2 Atuncĭ chiemâ regele pe Ghibeoniţĭ, şi ḑise cătră denşiĭ: (Ghibeo-
niţiĭ nu *sunt* din fiiĭ luĭ Israel, ce din remăşiţele Amoriţilor; şi fiiĭ luĭ
Israel li juraserâ, dar Saul căutâ se'ĭ lovéscâ în zelul seŭ pentru
3 fiiĭ luĭ Israel şi luĭ Iuda). Şi David ḑise cătră Ghibeoniţĭ: Ce se
vĕ fac, şi cu ce se *vĕ* împac, ca se bene-cuvêntaţĭ moscenirea luĭ
4 Iehova? Şi Ghibeoniţiĭ ḑiserâ cătră densul: Nu voim nicĭ argint
şi nicĭ aur de la Saul şi de la casa luĭ, şi nicĭ se omorĭ pentru
noĭ vre un barbat din Israel. Atuncĭ ḑise el: Ce voĭ ḑiceţĭ, vĕ
5 voiŭ face. Şi iĭ ḑiserâ cătră rege: Pe barbatul, care ne-aŭ pră-
pădit, şi care aŭ cugetat în contra nóstrâ, spre a ne estermina, ca
6 se nu maĭ fim în tótâ întinderea luĭ Israel, Dee-ni-se şepte bar-
baţĭ dintre fiiĭ luĭ, ca se'ĭ spenzurăm luĭ Iehova la Ghibea luĭ
Saul, alesuluĭ luĭ Iehova. Şi regele ḑise: Vreŭ se'*ĭ* daŭ.
7 Şi regele cruţâ pe Mephiboşet, fiiul luĭ Ionathan, fiiuluĭ luĭ
Saul, pentru jurămentul luĭ Iehova, care *era* între denşiĭ, între Da-
8 vid şi între Ionathan, fiiul luĭ Saul. Érâ luâ regele ceĭ duoĭ fiĭ aĭ
Rizpeĭ, fiiceĭ Aieĭ, pe carĭ iĭ născurâ luĭ Saul, Armoni şi Me-
phiboşet, şi pe ceĭ cincĭ fiĭ aĭ Michaleĭ, a fiiceĭ luĭ Saul, pe carĭ iĭ
9 născuse luĭ Adriel, fiiuluĭ luĭ Barzillaĭ, Meholothituluĭ. Şi iĭ dete
în mâna Ghibeoniţilor; acestia iĭ spenzurarâ pe munte înaintea luĭ
Iehova. Aşa picarâ aceştĭ şepte de o datâ, şi iĭ fuserâ omorîţĭ în
10 celeânteie ḑile a culesuluĭ, la începutul culesuluĭ orzuluĭ. Şi Riz-

pa, fiica Aieĭ, luâ un sac şi'l întinse pentru sine preste stâncâ de
la începutul culesuluĭ, ponă ce s'aŭ versat apă preste iĭ din ceriŭ,
şi ea nu lăsâ, ca se se repauseze paserile ceriuluĭ preste iĭ, în
tempul ḑileĭ, nicĭ animalele câmpuluĭ, în tempul nopţiĭ.
Şi 'i se anunţâ luĭ David, ce făcea Rizpa, fiica Aieĭ, con- 11
cubina luĭ Saul. Atuncĭ merse David, şi luâ osemintele luĭ 12
Saul, şi osemintele luĭ Ionathan, fiiuluĭ seŭ, de la locuitoriĭ din
Iabeş-Galaad, cari le furaserâ de pe piaţa Beth-Şan, unde iĭ spen-
zuraserâ Filisteniĭ în ḑioa, când uciserâ pe Saul pe muntele Ghil-
boa. Şi el aduse osemintele luĭ Saul şi osemintele luĭ Ionathan, 13
fiiuluĭ luĭ de acolo. Şi adunatu-s'aŭ osemintele spenzuraţilor.
Şi s'aŭ îngropat osemintele luĭ Saul şi a luĭ Ionathan, fiiuluĭ seŭ, 14
în ţéra luĭ Beniamin la Zela, în grópa Chis, a tatăluĭ seŭ, şi s'aŭ
făcut tot, ce ordonase regele. După acésta se arătâ Dumneḑeŭ
ţereĭ érăşĭ împacat.
Şi Filisteniĭ maĭ aveaŭ încâ resbel cu Israelul, David se po- 15
gorî şi serviĭ luĭ cu densul, şi se luptarâ cu Filisteniĭ. Şi David
era obosit. Şi Işbi din Nob, care este din copiiĭ Rafeĭ, şi a că- 16
ruĭ lance cumpinea treĭ sute de seculteţe de miner, şi care era
încins cu o *spadâ* nouâ, găndia se lovéscâ pe David. Atuncĭ îl 17
ajutâ Abişaĭ, fiiul Zeruieĭ, şi lovi pe Filistean, şi'l ucise. Atuncĭ
jurarâ barbaţiĭ luĭ David, şi ḑiserâ cătră densul: Tu se nu maĭ
mergĭ cu noĭ la luptâ, ca se nu stingĭ luminâtórea luĭ Israel.
Şi întemplatu-s'aŭ după acésta, când era érăşĭ lupta în Gob cu 18
Filisteniĭ; câ lovi Sibchaĭ, Huşathitul, pe Saf, care *era* din fiiĭ Rafeĭ.
Şi maĭ fiind încâ o-datâ luptâ la Gob cu Filisteniĭ, lovi atuncĭ El- 19
hanan, fiiul luĭ Iaare-Orghim, un Bethlehemit, pe Goliath, Ghititul,
şi mănunchiul lanceĭ luĭ era ca un arbore de stative. Maĭ fiind 20
încâ odatâ luptâ la Gath; acolo era un barbat de mare lungime,
acela *avea* pe fie-care mănâ căte şese degete, şi pe fie-care pi-
cior şese degete, *la un loc* duoe-ḑecĭ şi patru la numer, şi el era
născut de Rafa. Acesta deridea Israelul; dar îl bătu pre el Io- 21
nathan, fiiul luĭ Şimea, a frateluĭ luĭ David. Acestĭ patru 'i 22
se născurâ Rafeĭ la Gath, şi picarâ prin mâna luĭ David, şi prin
mâna servilor luĭ.

CAPUL XXII.

Cântarea luĭ David.

Şi David vorbi luĭ Iehova cuventele acesteĭ căntărĭ în ḑioa, 1
când Iehova îl mentuise din măna tuturor neamicilor seĭ,
şi din mâna luĭ Saul. Şi el ḑise: Iehova *este* stânça mea şi for- 2
tereţa mea.

3 Şi eliberatorul meŭ! Dumneḑeul stănceĭ mele,
In el mĕ încredinţez eŭ.
Scutul meŭ, şi cornul mentuireĭ mele!
Cetatea mea înaltâ, şi refugiul meŭ!
Scăpătorĭul meŭ! mĕ scapĭ de violenţâ.
4 Pe cel demn de laudâ l-am invocat, pe Iehova,
Şi de neamiciĭ meĭ am fost scapat.
5 Pe mine mĕ încungĭurau valurile morţiĭ,
Şi torrente de peirĭ mĕ speriaŭ;
6 Funiile imperiuluĭ morţilor mĕ învălătuciaŭ,
Preste mine câḑurâ lanţurile morţiĭ.
7 În păsul meŭ invocaiŭ pe Iehova,
Şi cătră Dumneḑeul meŭ răcniam:
Şi auḑi el din templul seŭ vocea mea,
Şi strigătul meŭ *venia* în urechile saĭe.
8 Atuncĭ s'aŭ zguduit şi cutremurat pamentul;
Fundamentele cerĭuluĭ s'aŭ mişcat şi s'aŭ zguduit,
Când se mâniase el.
9 Fumul eşia din nasul luĭ,
Şi focul din gura luĭ consuma,
Cărbunĭ de foc ardeaŭ dintr'ensul.
10 El îndoi cerĭul, şi se pogorî în jos,
Şi întunerec *era* sub picĭórele sale.
11 El calarea pe Cherub, şi zburâ,
Şi se areta pe aripele vêntuluĭ.
12 El puse întunerecul în gĭurul luĭ de colibe
Adunăturĭ de apâ, nourĭ deşĭ.
13 Din lucorea lumineĭ înaintea luĭ
Ardeaŭ cărbunĭ de foc.
14 Iehova tunâ din ceriŭ,
Şi cel maĭ înalt făcu, se se audâ vócea sa.
15 El triimise segeţĭ, şi le împrăscia,
Fulgerĭ, şi le retăci.
16 Şi visibile devenirâ adâncimile măreĭ,
Descoperite fundamentele lumeĭ,
Înaintea ocăreĭ luĭ Iehova,
Înaintea fornăituluĭ vĕntuluĭ nasuluĭ luĭ.
17 El ajunse din înălţime, el mĕ apucâ,
Mĕ scose din mare apâ.
18 El mĕ mentui de neamicul meŭ cel maĭ puternic,
De urâtoriĭ meĭ,
Când eraŭ maĭ tarĭ, de cât mine.
19 Iĭ picarâ preste mine în ḑiua miserieĭ mele;
Dar Iehova era sprijinul meŭ;
20 Şi mĕ scóse la un loc larg;

Mĕ scapase; căcĭ avea plăcere asuprâ'mĭ. 21
'Mĭ-aŭ remunerat Iehova după dreptatea mea;
După curăţenia mânelor mele mĕ-aŭ recompensat.
Căcĭ eŭ păzesc căile luĭ Iehova; 22
Şi nu pecatuesc în contra Dumneḑeuluĭ meŭ.
Căcĭ tóte judecăţile luĭ le *am* înaintea ochilor meĭ; 23
Şi de la otărîrile luĭ nu mĕ daŭ în laturĭ.
Eŭ sum nevinovat înaintea luĭ; 24
Şi mĕ păzesc de crimâ.
Pentru aceea m'aŭ recompensat Iehova după a mea dreptate, 25
După curăţenia mea înaintea ochilor luĭ.
Cătră cel bun te areţĭ bun; 26
Cătră barbatul onest te areţĭ onest;
Cătră cel curat te areţĭ curat; 27
Şi cătră cel pervers te areţĭ infidel.
Popolul miser îl mentuĭ tu; 28
Ochiĭ têĭ sunt *îndreptaţĭ* asupra trufaşilor, tu *îĭ* umilescĭ pre iĭ.
Căcĭ tu escĭ luminatórea mea, o Iehova! 29
Şi Iehova illuminâ întunericul meŭ.
Căcĭ cu tine fug în contra mulţimeĭ; 30
Cu Dumneḑeul meŭ sar preste murĭ.
Dumneḑeule! perfectâ *e* calea luĭ; 31
Cuventul luĭ Iehova *este* lămurit.
Scut *este* el pentru toţĭ, cariĭ se încred luĭ.
Căcĭ cine *este* Dumneḑeŭ afarâ de Iehova? 32
Şi cine *este* stâncâ afarâ de Dumneḑeul nostru?
Dumneḑeŭ *este* cetăţuea mea cea tare: 33
Cu totul netedâ 'mĭ făcu calea mea.
El 'mĭ face piciórele ca *acele* a cerbilor; 34
Şi pe înălţimile mele mĕ pune.
El esercitâ mânele mele la luptâ; 35
În cât braţele mele se întindâ un arc de aramâ.
Tu 'mĭ dăduşĭ scutul mentuireĭ tale; 36
Şi ascultarea ta mĕ rădicâ.
Tu aĭ lărgit paşiĭ meĭ sub mine; 37
Şi glesnele mele nu se potecniaŭ,
Eŭ urmăriŭ pe neamiciĭ meĭ, şi'ĭ nemiciŭ; 38
Şi nu mĕ întorseiŭ înapoĭ, ponă ce 'ĭ-am nemicit.
Eŭ îĭ nemiciŭ pre denşiĭ, şi'ĭ sferămaiŭ pre denşiĭ, în cât nu s'aŭ sculat; 39
Iĭ căḑurâ sub piciórele mele.
Tu m'aĭ încins cu putere spre luptâ; 40
Tu aĭ trântit pe contrariĭ meĭ sub mine.
Şi aĭ întors spatele neamicilor meĭ cătră mine, 41
Şi a urătorilor meĭ, câ 'ĭ-am prepădit,

42 Îĭ căutară împregĭur, nu era nicĭ un ajutor;
Cătră Iehova, și el nu'ĭ audi.
43 Și'ĭ frecaiŭ, ca a pamentuluĭ pulvere;
Ca glodul ulițeĭ îĭ am calcat,
Îĭ am pisat.
44 Tu m'aĭ mentuit din certele popoluluĭ meŭ;
M'aĭ pastrat de cap a națiilor;
Popolĭ, pe cari nu am cunoscut, mĕ serv.
45 Fiiĭ streinilor mĕ lingușesc pre mine;
Și după ce aud mi se supun.
46 Fiiĭ streinilor se vestejesc;
Iĭ se încing din întăriturile lor.
47 Iehova trăiesce,
Lâudatâ *se fie* stănca mea!
Înalțat fie Dumnedeŭ, stănca mentuireĭ mele!
48 Dumnedeŭ, care 'mĭ-aŭ procurat *resbunare*,
Și popolĭ 'mĭ supuse mie,
49 Din neamiciĭ meĭ m'aŭ smult;
Da, dintre contrariĭ meĭ m'aŭ rădicat,
De la tiran m'aĭ mentuit.
50 De accea te laud eŭ Iehova! între popolĭ,
Și numele têŭ vreŭ se'l cănt.
51 El glorificâ mentuirea regeluĭ seŭ,
Și esercitâ grație asupra unsuluĭ seŭ,
Asupra luĭ David, și a seminția sale în etern.

CAPUL XXIII.

Ultima cântare a luĭ David. Numele eroilor luĭ.

1 Și acceste *sunt* cele din urmâ cuvente a luĭ David.
Dicerea luĭ David, a fiĭuluĭ luĭ Ișaĭ,
Dicerea barbatuluĭ, care este înalțat,
A unsuluĭ luĭ Dumnedeŭ a luĭ Iacob,
Și a dulceluĭ cântărețiu a luĭ Israel.
2 Spiritul luĭ Iehova vorbesce prin mine,
Și cuventul luĭ *e* pe limba mea.
3 Dise Dumnedeul luĭ Israel,
Stânca luĭ Israel vorbi cătră mine,
Despre un drept dominator a ómenilor
Despre un dominator cu frica luĭ Dumnedeŭ,

Şi ca şi lumina demaneţeĭ, când resare sórele, 4
Ca demaneţa foră nourĭ,
De strălucire, de plóĭe, érba *încolţesce* din pament;
Nu *este* ast-feliŭ casa mea înaintea luĭ Dumneḑeŭ? 5
Fiind câ o alianţâ eternâ aŭ încheiat el cu mine,
Cu totul regulatâ, şi fidel pâḑitâ.
Tótâ mentuirea mea, şi tóte dorinţele,
Óre se nu încolţascâ?
Dar înreutâţiţiĭ *sunt* toţĭ asemenea spinilor smulţĭ, 6
Pe cariĭ nimene nu'ĭ cuprinde cu mâna.
Cine voĭesce se'ĭ atingâ, 7
Se înarmézâ cu fer, şi a lanceĭ lemn,
Şi în foc se ard pe locul *lor*.
Aceste sunt numele eroilor luĭ David: Ioşeb-Başşebeşeth, 8
Tachmonitul, *era* şeful capitanilor. El *se numĭa* Adíno Eznul, pen-
tru ceĭ opt sute, pe cari aŭ omorît de odatâ. Şi după densul 9
Eleazar, fiĭul luĭ Dodo, a fiĭuluĭ luĭ Ahohi. El *se numera* între ceĭ
treĭ eroĭ la David; când iĭ derideaŭ pe Filistenĭ, acestia s'aŭ adunat
acolo la luptâ, şi barbaţiĭ luĭ Israel eşirâ şi eĭ. Acela se sculâ, şi 10
bătu pe Filistenĭ, ponâ 'i s'aŭ obosit mâna, şi mâna luĭ se lipia de
spadâ. Şi Iehova acordâ în acea ḑi o mare învingere, şi popolul
se întórse, după densul, numaĭ ca se facâ pradâ.
După densul Şamma, fiĭul luĭ Age, a Hararituluĭ. Filisteniĭ 11
se adunarâ într'o gramadâ, şi era acolo o bucatâ de câmp plinâ
de linte. Şi popolul fugi de Filistenĭ. Atuncĭ se aşeḑâ el chiar 12
în meḑul câmpuluĭ şi îl apăra, şi bătu pe Filistenĭ. Şi Iehova a-
cordâ o mare învingere.
Aceştĭ treĭ dintre ceĭ treĭ-ḑecĭ capĭ se pogorîrâ în jos, şi 13
venirâ în tempul culesuluĭ la David în pescera Adulam. Şi o cétâ
de Filistenĭ era campatâ în valea Refaim. Şi David *era* atuncĭ în- 14
tr'o fortereţâ, şi garnisóna Filistenilor *era* pe atuncĭ în Beth-Lehem.
Atuncĭ iĭ pofti luĭ David, şi el ḑise: Cine'mĭ dâ apâ de bĕut din 15
fontana de la Beth-Lehem, care *este* la pórtâ? Atuncĭ rumpserâ 16
ceĭ treĭ eroĭ prin castra Filistenilor, şi scóserâ apâ din fontana de
la Beth-Lehem, care *era* longâ pórtâ, şi luarâ, şi *o* aduserâ la David.
Dar el nu vru se o bea, ci o vêrsâ pentru Iehova; Şi ḑise: 17
Departe se fie acésta de mine, Iehova, se fac acésta; nu este a-
césta sângele barbaţilor, cari aŭ mers cu pericolul vieţeĭ? Şi el
nu vru se o bea. Acésta făcurâ ceĭ treĭ eroĭ.
Şi Abişaĭ, fratele luĭ Ioab, fiĭul Zeruieĭ, el *era* capul celor 18
treĭ. Şi el îşĭ balansa lancea preste treĭ sute ucişĭ. Şi el avea un
nume între ceĭ treĭ. Fiind câ era maĭ respectat de cât ceĭ treĭ, 19
apoĭ deveni maĭ marele lor; dar ponă la ceĭ *d'ânteĭ* treĭ nu ajungea el.
Şi Benaia, fiĭul luĭ Iehoiada, a fiĭuluĭ unuĭ brav barbat, care 20
era avut în fapte, de la Kabzeel. Acesta ucise duoĭ barbaţĭ ca leĭ

din Moab. Şi el se pogorî, şi ucise un leŭ într'o gropă în tem-
21 pul neŭeĭ. Şi el ucise pe un Egiptean, un barbat însemnat. Şi
în mâna Egipteanuluĭ *era* o lance; dar el se repeḍi asupra luĭ cu
un băţiu, şi smulse lancea din mâna Egipteanuluĭ, şi'l omorî cu
22 lancea sa. Acésta făcu Benaia, fiĭul luĭ Iehoiada, şi el avea un
23 nume între ceĭ treĭ eroĭ. El era maĭ respectat de cât ceĭ treĭ-
ḍecĭ, dar la *ceĭ* treĭ nu ajungea el. Şi David îl alese de credin-
cĭosul seŭ.
24 Asahel, fratele luĭ Ioab, *era* între ceĭ treĭ-ḍecĭ, Elhanan, fiĭul
25 luĭ Dodo, din Beth-Lehem; Şamma, Haroditul; Elika, Haroditul;
26 27 Helez, Paltitul; Ira, fiĭul luĭ Ikkeş, Tekoitul; Abiezer, Anatho-
28 thitul; Mebunnaĭ, Huşathitul; Zalmon, Ahohitul; Maharaĭ, Ne-
29 tofathitul; Heleb, fiĭul luĭ Baana, Netofathitul; Ithaĭ, fiĭul luĭ
30 Ribaĭ, din Ghibea a fiilor luĭ Beniamin; Benaia, Pirathonitul;
31 Hidaĭ, de la Nahale-Gaaş; Abi-Albon, Arbathitul; Azmaveth,
32 33 Barhumitul; Eliahba, Şaalbonitul; Bene-Iaşem; Ionathan; Şam-
34 ma, Hararitul; Ahiam, fiĭul luĭ Şarar, Hararitul; Elifelet, fiĭul
luĭ Ahasbaĭ, a fiĭuluĭ luĭ Maachathi; Eliam, fiĭul luĭ Ahithofel,
35 36 Ghilonitul; Hezraĭ, Carmelitul; Paaraĭ, Arbitul; Igal, fiĭul luĭ
37 Nathan, de la Zoba; Bani, Gaditul; Zelec, Ammonitul; Naha-
38 raĭ, Beerothitul, armaşul luĭ Ioab, a fiĭuluĭ Zeruieĭ; Ira, Ie-
39 thritul; Gareb, Iethritul; Uria, Heteul. La un loc treĭ-ḍecĭ
şi şepte.

CAPUL XXIV.

David ordonă numerarea popoluluĭ. Cĭuma în Israel.

1 Şi mănia luĭ Iehova se aprinse încă o dată asupra luĭ Israel.
Şi el ademeni pe David în contra lor, in cât ḍise: Mergĭ,
2 numeră pe Israel şi Iuda! Şi ḍise regele cătră Ioab, comandan-
tul armateĭ, care *era* longă densul: Trecĭ dar prin tóte semenţiele
luĭ Israel, de la Dan ponă la Beer-Şeba; şi inspectă popolul, ca
3 se sciŭ numerul popoluluĭ! Şi Ioab ḍise cătră rege: Se maĭ a-
daogă Iehova, Dumneḍeul têŭ, cătră popol, precum este acum, încă
de o sută orĭ atâta, şi se o védă ochiĭ Domnuluĭ meŭ, a regeluĭ.
Dar pentru ce are plăcere la acest lucru Domnul meŭ, regele?
4 Dar cuventul regeluĭ remase tare în contra luĭ Ioab, şi în contra
celor maĭ marĭ aĭ armateĭ.
Şi Ioab şi ceĭ maĭ marĭ aĭ armateĭ eşiră de dinaintea regeluĭ,
5 spre a numera popolul luĭ Israel. Şi iĭ merseră preste Iordan,
şi s'aŭ aşeḍat longă Aroer, spre méḍiă-ḍi de la oraş, care *se află*

în meḑilocul valeĭ Gad, şi ponâ la Iazer. Şi iĭ venirâ ponă la Ga- 6
laad, şi în ţéra Tahtim-Hodşi, şi iĭ venirâ la Dan-Iaan, şi împre-
gĭur ponâ la Zidon. Şi iĭ venirâ ponâ la cetatea Tir, şi în tóte 7
oraşele Heveilor, şi a Cananiţilor, şi eşirâ afarâ în partea sudâ din
Iuda la Beer-Şeba. Şi după ce trecuserâ iĭ prin tótâ ţéra, veni- 8
râ iĭ după trecerea de noue lunĭ şi duoe-ḑecĭ ḑile la Ierusalim.
Şi dete Ioab regeluĭ summa numeruluĭ popoluluĭ, şi eraŭ în Is- 9
rael opt sute de miĭ de barbaţĭ luptătorĭ, cariĭ trăgeaŭ spada, şi
barbaţiĭ luĭ Iuda cincĭ sute de miĭ de barbaţĭ.
Şi'ĭ bătea luĭ David inima, după ce numerase popolul. Şi Da- 10
vid ḑise cătră Iehova: Fórte tare am pecatuit, câ am făcut acésta.
Şi acum, Iehova! ĭertâ crima servuluĭ têŭ, căcĭ am făptuit fórte
tonţesce. Şi sculându-se David demanéţâ, atuncĭ venise cuventul 11
luĭ Iehova cătră Gad, profetul, preveḑetoriul luĭ David, ḑicênd:
Du-te, şi spune luĭ David: Aşia ḑice Iehova: Treĭ feliurĭ îţĭ propun, 12
alege'ţĭ unul dintr'ensele, ca se'ţĭ fac ţie. Şi aşia veni Gad la 13
David, şi'ĭ spuse luĭ, şi ḑise cătră densul: Se'ţĭ vinâ ţie şepte
anĭ fómete în ţéra ta? Saŭ vreĭ tu se fugĭ treĭ lunĭ înaintea ne-
amicilor têĭ, şi se te gonéscâ pre tine? Saŭ se fie cĭumâ treĭ ḑile
în ţéra ta? Acum resgândesce-te, şi veḑĭ, ce se aduc spre res-
puns aceluĭa, ce mĕ triimise! Atuncĭ ḑise David luĭ Gad: Eŭ sum 14
fórte în strîmtóre. Lasă-ne se cadem în mâna luĭ Iehova, căcĭ
mare este misericordia luĭ; dar în mâna unuĭ om nu mĕ lasa
se cad.
Şi aşia lăsă Iehova se vinâ cĭuma preste Israel de demanéţâ 15
ponâ la tempul otărît. Şi murirâ din popol de la Dan ponă la Beer-
Şeba şepte-ḑecĭ miĭ de barbaţĭ. Şi întinḑêndu'şĭ angelul mâna 16
preste Ierusalim, spre a'l prepadi; atuncĭ iĭ păru rêŭ luĭ Iehova de
acel rêŭ, şi el ḑise cătră angel, care prepadia pe popol: Destul!
acum retrage'ţĭ mâna ta. Şi angelul luĭ Iehova era longâ aria luĭ
Aravna, a Iebusituluĭ. Şi David vorbi cătră Iehova, veḑênd pe an- 17
gelul, care bătea popolul; şi ḑise: Éca! Eŭ am pecatuit, şi am lu-
crat pe dos. Dar aceste oĭ, ce aŭ făcut ele? Lasâ dar mâna ta sâ
fie în contra mea, şi în contra caseĭ tatăluĭ meŭ!
Şi veni Gad în ḑiua aceea la David, şi ḑise cătră densul: 18
Mergĭ sus, şi înfiinţézâ luĭ Iehova un altariŭ în aria luĭ Aravna,
a Iebusituluĭ. Şi David merse sus după cuventul luĭ Gad, după 19
cum ordonase Iehova. Şi căutând Aravna, şi veḑênd pe regele, 20
câ venia spre densul cu serviĭ seĭ: atuncĭ eşi Aravna afarâ, şi se
închinâ înaintea regeluĭ cu facia spre pament, Şi Aravna ḑise: 21
Pentru ce vine Domnul meŭ, regele, la servul seŭ? Şi David ḑise:
Ca se cumper aria de la tine; ca se zidesc luĭ Iehova un altariŭ,
ca se înceteze plaga în popol. Atuncĭ ḑise Aravna cătră David: 22
Iee *o* Domnul meŭ, regele, şi sacrifica, ce este bun în ochiĭ luĭ.
Éca! Aicĭ *sunt* boĭ pentru sacrificiul de ardere, carâ de îmblătit,

23 şi înhămătórea boilor pentru lemn. Tóte aceste le dâ regele
Aravna regeluĭ. Şi Aravna ḑise către rege: Iehova, Dumneḑeul
24 têŭ, priiméscâ-te în favórea sa! Şi regele ḑise către Aravna:
Nu! ci eŭ vreŭ se cumper de la tine în preţiŭ, şi eŭ nu vreŭ se
ofer sacrificie de ardere luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ meŭ, pe cari le
am de dar. Atuncĭ cumperâ David aria, şi boiĭ pentru cincĭ-ḑecĭ
25 secultele de argint Şi David zidi acolo un altariŭ luĭ Iehova, şi
oferi sacrificie de ardere şi sacrificie pacifice. Şi Iehova se aretâ
ţereĭ érăşĭ împacat, şi plaga conteni în Israel.

CARTEA I[A] A REGILOR.

Verĭ comun a treĭa a Regilor.

CAPUL I.

Abișag. Adonia voĭesce a se face Rege. Solomon rădicat pe tron.

Și regele David era betrăn, și înaintat în etate; și se a- 1
coperi cu vestimente, înse nu se încăldia. Și diseră 2
serviĭ luĭ cătră el: Se se caute pentru domnul nostru, regele, o
fecĭórâ tenerâ, spre a sta înaintea regeluĭ și a îngriji de el, și se
se culce în sinul têŭ, spre a se încăldi domnul meŭ, regele. Decĭ 3
căutarâ în tótâ întinderea luĭ Israel o tenerâ frumósâ; și aflarâ
pe Abișag, Șunamita, și o aduserâ cătră rege. Érâ tenera 4
era frumósâ fórte și îngrijia de rege și servia luĭ; darâ regele
nu o cunoscu pe ea.

Atuncĭ Adonia, fiĭul Haghiteĭ, se sumeția, dicênd: Eŭ voiŭ se 5
fiŭ rege; și'șĭ găti sie'șĭ care și călărețĭ și cincĭ-decĭ de bar-
bațĭ, carĭ fugiaŭ înaintea luĭ. Érâ tatăl seŭ nicĭ odatâ nu'l su- 6
părase pe el, dicênd: Pentru ce tu facĭ așa? era încâ și pre fru-
mos la faciâ, și *mama sa* îl născu după Absalom. Și se 7
convorbi cu Ioab, fiĭul Zeruieĭ, și cu Abiathar, preotul; și acestia
urmând luĭ Adonia *îl* ajutarâ *pre el.* Zadoc înse, preotul, și Benaia, 8
fiĭul luĭ Ichoiada, și Nathan, profetul, și Șimei și Rei și eroiĭ luĭ
David nu eraŭ cu Adonia. Și junghiâ Adonia oĭ, boĭ și vi- 9
țeĭ grașĭ, longâ pétra luĭ Zoeleth, care *este* aprópe de En-Roghel,
și invitâ pe toțĭ frațiĭ seĭ, fiiĭ regeluĭ, și pe toțĭ barbațiĭ luĭ
Iuda, serviĭ regeluĭ. Érâ pe Nathan, profetul, și pe Benaia și pe 10
eroiĭ și pe fratele seŭ Solomon, nu'ĭ chiemâ.

Și dise Nathan cătră Bath-Șeba, mama luĭ Solomon, dicênd: 11
Nu aĭ audit câ se făcu rege Adonia, fiĭul Haghiteĭ, și domnul
nostru David nu scie *acésta?* Acum decĭ vinâ, te rog, ca se'țĭ 12
daŭ ție sfat, spre a'țĭ mentui viéța ta și viéța fiĭuluĭ têŭ Solomon.
Du-te, de intrâ la regele David, și di'ĭ luĭ: Domnul meŭ, rege, nu aĭ 13

jurat tu serveĭ tale, ḑicĕnd: câ Solomon, fiĭul têŭ va regi după mi-
ne, şi el va şede pe tronul meŭ? Pentru ce darâ domnesce A-
14 donia? Éca! pe când încâ veĭ vorbi tu acolo cu regele, voiŭ întra
şi eŭ în urma ta, şi voiŭ confirma cuventele tale.
15 Şi întrâ Bath-Şeba la rege în cameră; érâ regele era
16 pre betrăn; şi Abişag, Şunamita, servia regeluĭ. Şi plecându-se
Bath-Şeba, se închinâ înaintea regeluĭ. Şi regele ḑise: Ce'ţĭ e?
17 Şi ea ḑise către el: Domnul meŭ, tu aĭ jurat serveĭ tale pe Iehova,
Dumneḑeul têŭ, ḑicĕnd, câ Solomon, fiĭul têŭ, va regi după mine, şi
18 el va şede pe tronul meŭ. Darâ acum, éca! Adonia se făcu
19 rege. Şi tu domnul meŭ, rege, nu sciĭ *acésta*. Şi el junghiâ boĭ
şi viţeĭ graşĭ şĭ oĭ cu abondenţâ, şi chiemâ pe toţĭ fiiĭ regeluĭ
şi pre Abiathar, preotul, şi pre Ioab, comandantul armateĭ; înse pe
20 servul têŭ Solomon nu l'aŭ chiemat. Darâ la tine, domnul meŭ,
rege, la tine *pironesc* ochiĭ întreguluĭ Israel, spre a le anunţa, ci-
21 ne are a şede pe tronul domnuluĭ meŭ, regeluĭ, după el. Érâ de
nu, apoĭ se va întempla, îndatâ, ce domnul meŭ, regele, va adormi cu
parenţiĭ seĭ, câ eŭ şi fiĭul meŭ Solomon vom fi priviţĭ culpabilĭ.
22 Şi éca! pe când ea vorbia încâ cu regele, aŭ întrat şi Na-
23 than, profetul. Şi se anunţâ regeluĭ, ḑicĕnd: Éca! Nathan, pro-
fetul. Şi întrând la rege se închinâ regeluĭ cu facia sa ponă la
24 pament. Şi Nathan ḑise: Domnul meŭ, rege, tu aĭ ḑis, Adonia
25 va regi după mine, şi el va şede pe tronul meŭ? Căcĭ se
pogorî astăḑĭ, şi junghiâ boĭ şi viţeĭ graşĭ şi oĭ în abondenţâ,
şi invitâ pre toţĭ fiiĭ regeluĭ, şi pe comandanţiĭ, şi pre Abiathar,
preotul; şi éca! mânâncâ şi beŭ înaintea luĭ, şi ḑic: Trăéscâ regele
26 Adonia! Érâ pe mine, servul têŭ, şi pe Zadoc, preotul, şi pe Be-
naia, fiĭul luĭ Iehoiada, şi pe Solomon, servul têŭ, nu ne chiemâ.
27 De la *tine*, domnul meŭ, rege, se făcu lucrul acesta, şi nu aĭ în-
sciinţat servuluĭ têŭ, cine va şede pe tronul domnuluĭ meŭ, re-
geluĭ, după el?
28 Şi respunse regele David, şi ḑise: Chiemaţi'mĭ pe Bath-
29 Şeba; şi ea veni la rege, şi stătu înaintea luĭ. Şi jurâ regele,
şi ḑise: După cum Iehova este viŭ, cel ce aŭ mentuit sufletul
30 meŭ din tótâ întristarea. Câ, precum juraiŭ ţie pre Iehova,
Dumneḑeul luĭ Israel, ḑicĕnd: câ fiĭul têŭ Solomon va regi după
mine, şi el va şede în locul meŭ pe tronul meŭ, aşa voiŭ face
31 în ḑiua acésta. Atuncĭ Bath-Şeba, închinându'şĭ facia sa ponă la
pament, se închinâ regeluĭ, şi ḑise: Trăéscă domnul meŭ, re-
gele David, în etern.
32 Şi regele David ḑise: Chiemaţi'mĭ pe Zadoc, preotul, şi pe
Nathan, profetul, şi pe Benaia, fiĭul luĭ Iehoiada. Şi eĭ venirâ
33 înaintea regeluĭ. Şi ḑise către iĭ regele: Luaţĭ cu sine-vĕ pe
serviĭ domnuluĭ vostru, şi puneţĭ calare pe Solomon, fiĭul meŭ, pe
34 catârul meŭ, şi'l pogorîţĭ pe el la Ghion. Şi se'l ungâ pe el a-

colo Zadoc, preotul, și Nathan, profetul, de rege preste Israel. Și
suflați în trimbiță, și diceți: Trăéscă regele Solomon! Atuncĭ vĕ 35
vețĭ sui în urma luĭ, éră el va veni și va șede pe tronul meŭ;
și el va regi în locul meŭ; căcĭ am ordonat ca el se fie principe
preste Israel și preste Iuda. Atuncĭ respunse Benaia, fiĭul luĭ 36
Iehoiada, regeluĭ, dicêndu'ĭ: Amen; așia se aprobeze Iehova,
Dumnedeul domnuluĭ meŭ, regeluĭ! Precum Iehova stete cu 37
domnul meŭ, regele, așia se fie *și* cu Solomon, și se măréscă tro-
nul luĭ maĭ mult de cât tronul domnuluĭ meŭ, regeluĭ David.
Atuncĭ se pogorîră Zadoc, preotul, și Nathan, profetul, și Be- 38
naia, fiĭul luĭ Iehoiada, și Chrethiĭ și Plethiĭ. Și puseră pe Solomon
pe catârul regeluĭ David, și'l duseră pre el la Ghion. Și luă 39
Zadoc, preotul, cornul de oleŭ de pe cort, și'l unseră pe Solomon.
Și suflară în trimbiță, și diseră poporul întreg: Trăéscă regele So-
lomon. Și se sui tot poporul după densul; și cânta poporul în 40
fluere, și se desfăta cu bucurie mare, și se despica pamentul de
strigâtele lor.
Decĭ audi Adonia și toțĭ invitațiĭ, cariĭ *eraŭ* la densul, 41
cum finiră de a mânca. Și când audi Ioab sunetul trimbițeĭ, dise:
Pentru ce *este* vuetul, de care orașul resună? Încă vorbind el, 42
éca! Ionathan, fiĭul luĭ Abiathar, preotul, aŭ sosit. Și dise Adonia
cătră el: Intră; că tu escĭ barbat brav, și aducĭ bune noutățĭ.
Și respundênd Ionathan, dise luĭ Adonia: Ba nu; domnul nostru, 43
regele David, făcu rege pe Solomon. Și triimise cu el regele 44
pe Zadoc, preotul, și pe Nathan, profetul, și pe Benaia, fiĭul luĭ
Iehoiada, și pe Chrethiĭ și pe Plethiĭ și'l încălecară pe el pe ca-
târul regeluĭ. Și'l unseră pre el Zadoc, preotul, și Nathan, profe- 45
tul, de rege în Ghion. Și se suiră de acolo desfătându-se, éră o-
rașul resuna. Acesta *este* vuetul, ce aĭ audit. Ba încă Solomon 46
șede pe tronul regatuluĭ. Aŭ intrat înse și serviĭ regeluĭ se fe- 47
licite pe domnul nostru, regele David, dicênd: Se ilustreze Dum-
nedeŭ numele luĭ Solomon preste numele têŭ, și se măréscă tro-
nul luĭ maĭ mult de cât tronul têŭ. Și regele se închină pe pa-
tul *seŭ.* Și regele vorbi așia: Bene-cuventat se fie Iehova, 48
Dumnedeul luĭ Israel, carele *'mĭ* dete *mie* astădĭ succesor pe tronul
meŭ, și ochiĭ meĭ ved *acésta.*
Atuncĭ toțĭ invitațiĭ, cariĭ *eraŭ* longă Adonia, s'aŭ spăimântat, 49
și sculându-se se duse fie-care în calea sa. Éră Adonia se 50
temu de Solomon, și sculându-se se duse și se apucă de cór-
nele altarĭuluĭ. Și 'ĭ se anunță luĭ Solomon, dicênd: Écă! Adonia 51
se teme de regele Solomon; și écă! se apucă de córnele alta-
rĭuluĭ, dicênd: Se'mĭ jure astădĭ regele Solomon, că nu va omorî
pe servul seŭ cu sabia. Și Solomon dise: De va fi om brav, 52
nicĭ unul din periĭ luĭ nu va căde pe pament; éră de se va afla

53 reutate în el, apoĭ va muri. Şi triimise regele Solomon şi'l po-
gorî pre el de la altar; el veni decĭ şi se închinâ înaintea regeluĭ
Solomon; şi ḑise cătră densul Solomon: Mergĭ la casa ta.

CAPUL II.

Îndemnarea luĭ David cătră Solomon. Mórtea luĭ David. Solomon face se se ucidâ Adonia, Ioab şi Şimeĭ.

1 Când ḑilele luĭ David se apropiarâ se mórâ; atuncĭ 'ĭ po-
2 ronci luĭ Solomon, fiĭuluĭ seŭ, ḑicênd: Eŭ merg în
3 cale a tot pamentuluĭ; érâ tu întăresce-te şi se fiĭ barbat. Şi
păzesce poroncile luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ têŭ, umblând în căile luĭ,
păzind ordinile luĭ, statutele luĭ şi judecăţile luĭ şi mărturiile luĭ,
precum este scris în legea luĭ Moise, ca se fiĭ fericit în tóte căte
4 veĭ lucra, şi orĭ unde te veĭ întórce; Ca se confirme Iehova cu-
ventul seŭ, ce'l grăise despre mine, ḑicênd: décâ fiiĭ têĭ vor lua
aminte la căile lor, în cât se umble înaintea mea în veritate, cu
tótâ inima şi cu tot sufletul lor, de sigur nu va lipsi din tine bar-
5 bat de pe tronul luĭ Israel. Şi încâ tu sciĭ căte'mĭ făcuse mie
Ioab, fiĭul Zeruieĭ, ce făcuse la ceĭ duoĭ capĭ aĭ armatelor luĭ Is-
rael: luĭ Abner, fiĭul luĭ Ner, şi luĭ Amasa, fiĭul luĭ Iether, pe cari
'ĭ ucise, şi versase în pace sânge de resbel, şi puse sângele
resbeluluĭ în cingătórea cea de la cópsa sa, şi în încălţămintele cele
6 de la piciórele sale. Fâ decĭ dupre înţelepcĭunea ta, 'şi cărun-
7 teţa luĭ se nu se pogóre în pace în morment. Înse cătră fiiĭ luĭ
Barzillaĭ, Galaaditénuluĭ, se facĭ îndurare, şi se fie din ceĭ ce aŭ a
mânca la masa ta; căcĭ eĭ venirâ la mine, când eŭ fugiam de la
8 facia luĭ Absalom, frateluĭ têŭ. Şi éca! la tine este Şimeĭ, fiĭul luĭ
Ghera, Beniaminitul, de la Bahurim, carele mĕ blasfemâ pe mine cu o
maledicţiune grea în ḑiua când mergeam la Mahanaim; înse se po-
gorî spre întempinarea mea la Iordan şi'ĭ am jurat luĭ pe Iehova,
9 ḑicênd: Nu te voiŭ omorî cu sabia. Acum decĭ nu'l lasa pre el
nevinovat; căcĭ barbat înţelept *estĭ* tu, şi sciĭ ce se'ĭ facĭ luĭ, ca
se pogorĭ cu sânge cărunteţa luĭ la morment.
10 Şi adormi David cu părinţiĭ seĭ, şi se înmormentâ în ora-
11 şul luĭ David. Şi ḑilele, ce regise David preste Israel, *furâ*
patru-ḑecĭ de anĭ; şepte anĭ regise în Hebron şi treĭ-ḑecĭ şi treĭ
regise în Ierusalim.
12 Şi şeḑu Solomon pe tronul luĭ David, parenteluĭ seŭ; şi
13 fórte se întări regatul luĭ. Şi Adonia, fiĭul Haghiteĭ, venia la
Bath-Şeba, mama luĭ Solomon; şi ea ḑise: Vinĭ cu pace? Şi el

ḑise: Cu pace. Apoĭ ḑise el: Am un cuvênt se'ţĭ spun; şi ea 14
ḑise: Vorbesce. Şi el ḑise: Sciĭ, câ regatul 'mĭ aparţine mie, şi câ tot 15
Israelul aţintise façia spre mine, ca se regesc; înse se transferâ re-
gatul şi deveni al frateluĭ meŭ; căcĭ de la Iehova aŭ fost al luĭ.
Acum decĭ cer o cerinţâ de la tine; se nu mĭ-o refuzezĭ. Şi ea 'ĭ 16
ḑise luĭ: Vorbesce. Şi el ḑise: Vorbesce, te rog, cătră regele Solo- 17
mon, (nu te va refuza), se'mĭ dee mie pre Abişag, Şunamita, de
sociă. Şi Bath-Şeba ḑise: Bine, voiŭ vorbi pentru tine cu re- 18
gele. Şi Bath-Şeba veni la regele Solomon, spre a vorbi cu 19
dênsul pentru Adonia. Şi regele se sculâ dinainte'ĭ, şi se închinâ
dinainte'ĭ, şi se puse pre tronul seŭ, şi s'aŭ pus un tron mameĭ
regeluĭ, şi ea şeḑu la drépta luĭ. Şi ea ḑise: O micâ cerinţâ cer 20
de la tine, nu me refuza. Şi'ĭ ḑise regele: Cere mama mea, căcĭ
nu te voiŭ refuza. Şi ea ḑise: Se se dee pre Abişag, Şunamita, 21
luĭ Adonia, frateluĭ têŭ, de sociâ. Şi regele Solomon respunse, şi 22
ḑise mameĭ luĭ: Şi pentru ce cerĭ pre Abişag, Şunamita, luĭ Adonia?
cere'ĭ *maĭ bine* şi domnia, căcĭ el *e* fratele meŭ, maĭ mare decât
mine, şi luĭ Abiathar, preotuluĭ, şi luĭ Ioab, fiĭuluĭ Zeruieĭ. Şi regele 23
Solomon jurâ pre Iehova, ḑicênd: Aşia se'mĭ facâ Iehova, şi aşia se
continue, décâ nu în contra vieţeĭ sale vorbi Adonia acest cuvênt.
Şi acum, după cum Iehova este viŭ, care me întări şi me puse 24
pe tronul luĭ David, părinteluĭ meŭ, şi care 'mĭ făcu casâ, după
cum vorbise, astâḑĭ va muri Adonia. Şi regele Solomon trâ- 25
mise prin Benaia, fiĭul luĭ Iehoiada, şi'l lovi acolo, încât muri. Şi 26
luĭ Abiathar, preotuluĭ, 'ĭ ḑise regele: Mergĭ la Anathoth pre câmpul
têŭ, căcĭ tu *escĭ* un om al morţiĭ; érâ astâḑĭ nu te voiŭ omorî,
căcĭ tu aĭ purtat arca Domnuluĭ, luĭ Iehova, înaintea luĭ David, ta-
tuluĭ meŭ, şi aĭ suferit, ce aŭ suferit părintele meŭ. Aşia a- 27
lungă Solomon pre Abiathar, de a nu maĭ fi preot luĭ Iehova, spre a
împlini cuvêntul luĭ Iehova, ce 'l grăise despre casa luĭ Eli în Şilo.
Şi veni vestea până la Ioab, căcĭ Ioab s'aŭ plecat după Adonia, 28
érâ după Absalom nu s'aŭ plecat. Atuncĭ Ioab fugi în cortul luĭ
Iehova, şi apucâ de córnele altariuluĭ. Şi 'ĭ se spuse regeluĭ So- 29
lomon, câ Ioab aŭ fugit în cortul luĭ Iehova, şi éca! el *este* lângă
altariul. Şi Solomon trâmise pre Benaia, fiĭul luĭ Iehoiada, ḑicênd:
Mergĭ, lovesce'l. Şi veni Benaia în cortul luĭ Iehova, şi 'ĭ 30
ḑise luĭ: Aşia ḑice regele: Du-te afarâ. Érâ el ḑise: Ba nu! căcĭ
aice vreŭ se mor. Şi Benaia aduse regeluĭ cuvêntul, ḑicênd: Aşia
vorbi Ioab, şi aşia 'mĭ respunse. Atuncĭ 'ĭ ḑise luĭ regele: 31
Fâ după cum aŭ ḑis, şi lovesce'l, şi înmormêntézâ'l, şi depărtézâ
sângele cel innocent, pre care l'aŭ versat Ioab, de la mine şi de
la casa părinteluĭ meŭ. Şi se întórcâ Iehova sângele luĭ pre ca- 32
pul luĭ, pentru câ aŭ lovit pre duoĭ barbaţĭ, maĭ dreptĭ şi maĭ bunĭ
decât dênsul, şi 'ĭ-aŭ ucis cu sabia, şi părintele meŭ David, nu
sciu: pre Abner, fiĭul luĭ Ner, campoducele luĭ Israel, şi pre Amasa,

33 fiiul luĭ Iether, campoducele luĭ Iuda. Şi sângele lor se se în-
tórcâ pre capul luĭ Ioab şi pre capul semênţeĭ luĭ în etern, érâ luĭ
David şi semênţeĭ luĭ, şi caseĭ luĭ, şi tronuluĭ luĭ, se'ĭ fiâ pace
34 de la Iehova în etern. Şi se sui Benaia, fiiul luĭ Iehoiada, şi'l
35 lovi, şi'l omorî, şi se îmmormêntâ în casa sa în pustiŭ. Şi
regele puse pe Benaia, fiiul luĭ Iehoiada, în locul luĭ preste
armata, şi pre Zadoc, preotul, regele 'l puse în locul luĭ Abiathar.
36 Şi regele trâmise, de aŭ chiemat pe Şimeĭ, şi'ĭ spuse luĭ: Edifică'ţĭ
ţie o casâ în Ierusalim, şi se şeḑĭ acolo, şi se nu eşĭ de acolo,
37 nicĭ încóce, nicĭ încolo. Şi va fi, în ḑiua, când veĭ eşi, şi veĭ tre-
ce rîul Kidron, apoĭ se sciĭ, câ veĭ muri, *şi* sângele têŭ se vinâ
38 pre capul têŭ. Şi ḑise Şimeĭ cătră regele: Bun *este* cuvêntul,
ce'l vorbi domnul meŭ, regele, aşia va face servul têŭ. Şi Şi-
39 meĭ şeḑu în Ierusalim multe ḑile. Şi s'aŭ întêmplat după tre-
cerea de treĭ anĭ, câ fugirâ duoĭ servĭ aĭ luĭ Şimeĭ cătră Achiş,
fiiul luĭ Maacha, regele din Gath, şi 'i se spuse luĭ Şimeĭ, ḑicênd:
40 Éca! servii têĭ *sunt* în Gath. Atuncĭ se sculâ Şimeĭ, şi cin-
gâ pre asinul seŭ, şi se duse la Gath la Achiş, spre a căuta pre
41 serviĭ seĭ; şi se duse Şimeĭ, se aducâ pre serviĭ seĭ din Gath. Şi'ĭ
se spuse luĭ Solomon, câ Şimeĭ se dusese din Ierusalim la Gath, şi
42 se întorsese. Atuncĭ regele trâmise de aŭ chiemat pre Şimeĭ, şi'ĭ
ḑise luĭ: Óre nu te-am conjurat pre Iehova, şi te-am prevenit,
ḑicênd: În ḑiua, când veĭ eşi, şi te veĭ duce încóce şi încolo,
apoĭ se sciĭ, câ veĭ muri; şi tu 'mi-aĭ spus: Bun *e* cuvêntul, am
43 auḑit. Şi pentru ce n'aĭ păḑit jurămentul luĭ Iehova, şi ordinul,
44 pre care'ţi'l am dat ţie. Şi spuse regele cătră Şimeĭ: Tu cunoscĭ
tot rêul, ce inima ta o scie, ce aĭ făcut luĭ David, părinteluĭ meŭ;
45 *acum* întórcâ Iehova rêul têŭ pre capul têŭ. Érâ regele Solomon
fiâ bine-cuvêntat, şi tronul luĭ David fiâ întărit înaintea luĭ Iehova
46 în etern. Şi ordonâ regele luĭ Benaia, fiiuluĭ luĭ Iehoiada, şi el
eşi, şi'l lovi, încât muri. Şi regatul era întărit în mâna luĭ Solomon.

CAPUL III.

Solomon se însociesce cu fiia luĭ Faraon. Ofere sacrificie. Se rógă de înţelepciune. Sentenţa luĭ.

1 Şi Solomon se încuscri cu Faraon, regele Egiptuluĭ, şi luâ
pre fiia luĭ Faraon, şi o aduse în cetatea luĭ David, până
ce aŭ terminat de edificat casa sa, şi casa luĭ Iehova, şi murul Ie-
2 rusalimuĭ împrejur. Darâ pre nălţimĭ sacrificâ poporul, căcĭ nu era
3 edificatâ casâ numeluĭ luĭ Iehova până în ḑilele acelea. Şi Solo-

mon iubia pre Iehova, ămbland dupre statutele luĭ David, părinteluĭ
seŭ, numaĭ câ sacrificâ şi tămăiâ pe nălţimĭ. Şi merse regele la 4
Ghibeon, spre a sacrifica acolo; căcĭ acésta era nălţimea cea
mare. O mie de sacrificie de ardere oferi Solomon pre acest altariŭ.
La Ghibeon se aretâ Iehova luĭ Solomon în visul nopţiĭ, şi Dum- 5
neḑeŭ ḑise: Cere, ce se'ţĭ daŭ ţie. Şi Solomon ḑise: Tu aĭ făcut 6
mare îndurare servuluĭ têŭ David, tatuluĭ meŭ, precum aŭ ămblat
înaintea ta în fidelitate, şi în dreptate, şi în integritatea ânimeĭ cătră
tine, şi'ĭ aĭ conservat luĭ acéstâ mare îndurare, şi'ĭ aĭ dat un fiŭ,
care şede pe tronul seŭ, precum *e* astăḑĭ. Şi acum Iehova, Dum- 7
neḑeul meŭ, tu aĭ făcut pre servul têŭ rege în locul luĭ David, pă-
rinteluĭ meŭ, şi eŭ *sunt* un copil mic, nu sciŭ nicĭ se es nicĭ se
întru. Şi servul têŭ *se află* în meḑilocul populuuĭ têŭ, pre care'l 8
aĭ ales, un popul mare, care nu se póte socoti nicĭ enumera de
mulţime. Apoĭ dà servuluĭ têŭ o ânimâ, ce înţelege, se judece 9
pre popului têŭ, se deosebéscâ între bine şi rêŭ, căcĭ cine ar pute
judeca pre popului têŭ cel forte numeros? Şi cuvêntul era bun 10
în ochiĭ Domnuluĭ, câ ceru Solomon acest lucru. Şi Dumne- 11
ḑeŭ 'ĭ ḑise luĭ: Pentru câ aĭ cerut acest lucru, şi nu'ţĭ-aĭ cerut ţie
ḑile multe, şi nu'ţĭ-aĭ cerut avuţie, şi n'aĭ cerut viéţa inimici-
lor teĭ, ci 'ţĭ-aĭ cerut ţie cunoscinţâ de a înţelege judecata: Écâ! 12
fac dupâ cuvêntul têŭ; écâ! 'ţĭ daŭ ţie o ânimâ înţeleptâ şi cu cu-
noscinţâ, încât asemene ţie n'aŭ fost înaintea ta, şi asemene ţie nu
se va scula dupâ tine. Şi ceea, ce n'aĭ cerut, 'ţĭ daŭ ţie, şi avuţie, 13
şi onóre, încât nu va fi asemene ţie nemine între regĭ în tótâ viéţa
ta. Şi dacâ veĭ ămbla în căile mele, păzind statutele şi preceptele 14
mele, precum ămblase David, părintele têŭ, apoĭ voiŭ prelungi ḑi-
lele tale. Atuncĭ Solomon se descepta, şi écâ! *aŭ fost* un vis. 15
Şi el veni la Ierusalim, şi stete înaintea arceĭ alianţeĭ luĭ Iehova, şi
oferi sacrificie de ardere şi sacrificie pacifice, şi făcu un ospeţ mare
pentru toţĭ serviĭ seĭ.

Atuncĭ venirâ duoĕ femeĭ meretrice la regele şi se puserâ 16
înaintea luĭ. Şi aŭ ḑis una din femeile: Mĕ rog, Domnul meŭ, eŭ 17
şi femeea acésta şedem într'o casâ, şi eŭ nâscuiŭ la dênsa în casâ. Şi 18
s'aŭ întêmplat în a treia ḑi dupâ nâscarea mea, câ născu şi a-
céstâ femee, şi noĭ *eram* împreunâ, nicĭ un strein nu *era* la noĭ în
casâ; numaĭ noĭ amĕnduoe *eram* în casâ. Şi muri fiiul aces- 19
teĭ femee nópte, căcĭ fusese culcatâ pre densul. Atuncĭ se sculă 20
ea în meḑilocul nopţiĭ, şi luâ pre fiiul meŭ de lăngă mine, pre când
serva ta dormia, şi'l culcâ la sinul seŭ, şi pre fiiul eĭ cel mort
'l culcâ la sinul meŭ. Şi mĕ sculaiŭ demanéţâ spre a alăpta pre 21
fiiul meŭ, şi écâ! era mort, şi cercetăndu'l pre dênsul demanéţâ, şi
écâ! nu era fiiul meŭ, pre care'l am născut. Érâ femeea cea-l-altâ 22
ḑise: Ba nu! ci fiiul meŭ *este* cel viŭ, şi fiiul têŭ cel mort; şi a-
ceea ḑise: Ba nu! ci fiiul têŭ *este* cel mort, şi fiiul meŭ cel viŭ.

23 Ast-feliŭ vorbirà înaintea regeluĭ. Atuncĭ ḑise regele: Acésta ḑice:
Acesta *este* fiiul meŭ, cel viŭ, şi fiiul tĕŭ, cel mort: şi aceea ḑice:
24 Ba nu! ci fiiul tĕŭ *este* cel mort, şi fiiul meŭ, cel viŭ. Şi regele
25 ḑise: Aduceţi'mĭ o sabiă: şi aduserà sabia înaintea regeluĭ. Şi
regele ḑise: Tăiaţĭ pre copilul cel viŭ în duoe: şi daţĭ jumătatea
26 uneĭa, şi jumătatea celeĭ-l-alte. Atuncĭ ḑise femeea, a căreĭa fiiŭ
era cel viŭ, către regele, căcĭ 'i se turburà ânima de misericordia
pentru fiiul eĭ, şi ea ḑise: Me rog, Domnul meŭ, dà'ĭ eĭ pre copilul
cel viŭ şi nu'l omorî; érà aceea ḑise: Se nu fià nicĭ al meŭ, nicĭ
27 al tĕŭ: Tăiaţĭ'*l*. Atuncĭ respunse regele, ḑicênd: Daţĭ'ĭ eĭ pre copi-
28 lul cel viŭ, şi nu 'l omorîţĭ: ea *e* mama luĭ. Şi tot Israelul auḑi
judecata, ce o judecà regele, şi se temurà înaintea regeluĭ, căcĭ
veḑurà, cà înţelepciunea luĭ Dumneḑeŭ *era* într'ênsul, de a face ju-
decatà.

CAPUL IV.

Principiĭ luĭ Solomon. Pacea şi mărimea regatuluĭ seŭ. Inţelepciunea luĭ.

1 2 Aşia fu regele Solomon rege preste tot Israelul. Şi aces-
tia *sunt* principiĭ, pre cariĭ 'ĭ *avea:* Azaria, fiiul luĭ Zadoc,
3 preotuluĭ; Elihoref şi Ahia, fiĭ aĭ luĭ Şişa, *eraŭ* scriitorĭ; Ieho-
4 şafat, fiiul luĭ Ahilud, *era* cancelariŭ; Benaia, fiiul luĭ Iehoiada,
5 preste armata; şi Zadoc şi Abiathar, preoţĭ; Şi Azaria, fiiul luĭ Na-
than, preste inspectoriĭ; şi Zabud, fiiul luĭ Nathan, *era* consilier, a-
6 mic al regeluĭ: Şi Ahisar preste casa; şi Adoniram, fiiul luĭ Abda,
preste dările.
7 Şi Solomon avea duoĭ-spre-ḑece inspectorĭ preste tot Israelul,
şi provisionaŭ pre regele şi casa sa; o lunà în an avea căte-unul
8 de provisionat. Şi acestia *sunt* numenile lor: Ben-Hur pre mun-
9 tele Efraim; Ben-Decher la Macaz şi la Şaalbim; şi Beth-Şemeş
10 şi Elon-Beth-Hanan; Ben-Hesed la Aruboth, şi el avea Şacho şi
11 tótà ţérra Hefer; Ben Abinadab preste tot pasagiul; Tafath, fiia
12 luĭ Solomon, 'ĭ era luĭ sociă; Baana, fiiul luĭ Ahilud, la Taanath
şi Meghido şi tot Beth-Şean, cel de lângă Zartana, de desubtul
Izreeluluĭ, de la Beth-Şean până la Abel-Mehola, până dincolo de
13 Iocmeam; Ben-Gheber la Ramoth-Galaad, el avea satele luĭ Iair,
fiiuluĭ luĭ Manase, cele din Galaad; el avea terămul Argob, cel din
14 Başan, şese-ḑecĭ cetăţĭ marĭ cu murĭ şi zevóre de aramà; Ahi-
15 nadab, fiiul luĭ Ido, în Mahanaim; Ahimaaz în Neftale; şi el luà
16 pre Basmath, fiia luĭ Solomon, de sociă; Baana, fiiul luĭ Huşaĭ, în
17 Asser şi Aloth; Iehoşafat, fiiul luĭ Parua, în Isachar; Şimeĭ, fiiul

luĭ Ela în Beniamin; Gheber, fiĭul luĭ Uri, în pămĕntul Galaad, pă- 18
mĕntul luĭ Sihon, regeluĭ Amoreilor. Şi al luĭ Og, regeluĭ din Başan; 19
şi el *era* numaĭ singur inspector în acéstă ţérră.
Iuda şi Israel *eraŭ* numeroşĭ, la mulţime ca nâsipul de pre 20
lângă mare, mâncând şi bĕnd şi desfâtându-se. Şi Solomon dom- 21
nia preste tóte regatele de la fluviul *Eufrat* până la ţérra Filisteni-
lor, şi până la confiniul Egiptuluĭ; *Şi'ĭ* aduceaŭ darurĭ şi'ĭ serviaŭ
luĭ Solomon în tóte ḑilele vieţeĭ sale.
Şi nutrimentul luĭ Solomon pentru o ḑi era: treĭ-ḑecĭ Core de 22
fâină fină, şi şese-ḑecĭ Core de *altâ* fâină; Ḑece boĭ îngrâşaţĭ şi 23
duoe-ḑecĭ boĭ păşunaţĭ şi o sută oĭ, afară de cerbĭ, şi de că-
prióre, şi de ciute, şi de paserĭ îngrâşate. Căcĭ domnia preste 24
tóte ţerrile de dincóce de fluviŭ, de la Tisa până la Aza, preste
toţĭ regiĭ de dincóce de fluviŭ. Şi avea pace pretutindenea înpre-
jurul luĭ. Şi Iuda şi Israel locuiaŭ în siguranţâ, fiâ-cine sub via 25
sa şi sub smochinul seŭ de la Dan până la Beer-Şeba în tóte ḑilele
luĭ Solomon.
Şi avea Solomon patru-ḑecĭ miĭ staule de caĭ pentru trâsu- 26
rile sale, şi duoe-spre-ḑece miĭ de călăreţĭ. Şi inspectoriĭ pro- 27
curaŭ nutrimente regeluĭ Solomon, şi tuturor, ce se apropiaŭ de
masa regeluĭ Solomon, fiâ-care pe luna sa; şi nu lâsaŭ, se fiâ vre-o
lipsâ. Aduceaŭ încâ şi orḑ şi pae pentru caĭ şi catârĭ în locul, unde 28
se aflaŭ, fiâ-care dupre însârcinarea sa.
Şi Dumneḑeŭ dede luĭ Solomon sapienţiâ şi o fórte mare 29
înţelepcĭune şi o întindere de spirit ca nâsipul de pre ţermul mâreĭ.
Şi întrecu înţelepcĭunea luĭ Solomon pre înţelepcĭunea tuturor 30
fiilor Orientuluĭ, şi tótâ înţelepcĭunea Egiptuluĭ. Căcĭ era maĭ în- 31
ţelept decât toţĭ ómeniĭ, maĭ mult decât Ethan, Ezrahitul, şi decât
Heman şi Chalcol şi Darda, fiiĭ luĭ Mahol; şi fama luĭ se respândi
împrejur la tóte naţiunile. Şi el pronunţă treĭ miĭ de parabole, 32
şi odele luĭ eraŭ o mie şi cincĭ. Şi vorbi despre arborĭ, de la 33
Cedrul din Liban până la Isopul, ce cresce pre murĭ; vorbi încâ
despre patru-pede şi despre paserĭ, şi de territóre şi de pescĭ. Şi 34
veniaŭ de la toţĭ populiĭ, ca se audâ înţelepcĭunea luĭ Solomon, de
la toţĭ regiĭ pămĕntuluĭ, cariĭ auḑirâ de înţelepcĭunea luĭ.

CAPUL V.

Preparativele luĭ Solomon spre a edifica templul.

Şi Hiram, regele Tiruluĭ, trâmise pre servitoriĭ seĭ la Solomon, 1
căcĭ auḑise, câ l' unserâ pre el de rege în locul tatuluĭ seŭ;
căcĭ Hiram pururea fusese amicul luĭ David. Şi Solomon trâmise 2

3 cătră Hiram, ḑicênd: Tu scii, câ David, tatul meŭ, nu putu se
edifice o casâ numeluĭ luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ seŭ, din causa resbe-
lelor, ce'l încunjuraŭ pre dênsul de pretutindenea, până ce Iehova
4 puse pre inimicii seĭ sub piciórele sale. Dérâ acum Iehova. Dum-
neḑeul meŭ, 'mĭ dede mie repaos pretutindenea; nu *se aflâ* nicĭ
5 inimic, nicĭ întimpinare rea. Éca decĭ! Eŭ cuget se edific o casâ
numeluĭ luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ meŭ, dupre cum Iehova grăise
cătră David, tatul meŭ, ḑicênd: Fiĭul têŭ, pre care'l voiŭ stabili în
6 locul têŭ pre tronul têŭ, acela va edifica casâ numeluĭ meŭ. Pen-
tru acésta poruncesce acum, se'mĭ taĭe mie cedri din Liban; şi
servitoriĭ meĭ vor fi împreunâ cu servitoriĭ têĭ, şi'ţĭ voiŭ da ţie
resplătirea servitorilor têĭ, dupre cum tu veĭ ḑice; căcĭ tu scii, câ
între noĭ nu *este* neminea aşia de esperient, spre a tăĭa lemne ca
7 Sidonieniĭ. Şi cum auḑi Hiram cuvêntele luĭ Solomon, fórte se
bucurâ, şi ḑise: Bine-cuvêntat fiâ Iehova astăḑĭ, carele dede luĭ
8 David un fiiŭ înţelept preste acest popul mare. Şi trâmise Hiram
cătră Solomon, ḑicênd: Am auḑit câte 'mĭ-aĭ ordonat mie; eŭ voiŭ
9 face tótâ voinţa ta *în privirea* lemnelor de cedru şi de pin. Ser-
vitoriĭ meĭ le vor pogorî din Liban la mare; şi eŭ voiŭ face, ca
se fiâ transportate cu plute pre mare până la locul, ce'mĭ veĭ sem-
nala mie, şi le voiŭ depune acolo; şi tu le veĭ lua; însĕ se'mĭ
împlinescĭ şi tu voinţa mea, dând nutrimente caseĭ mele.
10 Hiram decĭ dede luĭ Solomon lemne de cedru şi de pin
11 câte voi. Érâ Solomon dede luĭ Hiram duoe-ḑecĭ miĭ Core de
grâŭ pentru casa luĭ, şi duoe-ḑecĭ Core de oleŭ pre pur; atâta da
12 Solomon luĭ Hiram pre an. Şi Iehova dede luĭ Solomon înţelep-
cĭune, precum 'ĭ grâise luĭ; şi era pace între Hiram şi Solomon;
şi ambiĭ fâcurâ alianţâ.
13 Şi regele Solomon fâcu recrutaţiune din tot Israelul, şi re-
14 crutaţiunea fu de treĭ-ḑecĭ miĭ de barbaţĭ. Şi 'ĭ trâmise pre eĭ
în Liban, pre rônd, câte ḑece miĭ pre lunâ; o lunâ şedeaŭ în Li-
ban şi duoe lune în casele lor; şi preste *acéstâ* recrutaţiune *era*
15 Adoniram. Şi Solomon avea şepte-ḑecĭ miĭ purtâtorĭ de poverĭ,
16 şi opt-ḑecĭ miĭ de taĭâtorĭ pre munte. Afarâ de inspectoriĭ rônduiţĭ
de Solomon preste lucrârĭ *în numer de* treĭ miĭ şi treĭ sute, cariĭ
17 inspectaŭ popului, ce servĭa la lucru. Şi ordonâ regele, şi aduserâ
18 petre marĭ, petre alese şi cĭoplite, spre a pune temeliele caseĭ. Şi
cĭoplirâ ḑidariĭ luĭ Solomon şi ḑidariĭ luĭ Hiram şi Ghibliţiĭ, şi pre-
gâtirâ lemnele şi petrele spre edificarea caseĭ.

CAPUL VI.

Descripțiunea templuluĭ edificat de Solomon.

Întêmplatu-s'aŭ în anul patru sute opt-ḑecĭ de la eşirea fii- 1
lor luĭ Israel din pămĕntul Egiptuluĭ, şi anul al patrulea al
domnireĭ luĭ Solomon asupra luĭ Israel, în luna Ziv, care *este* a
duoa lună, începu se se edifice casa luĭ Iehova.
Şi casa, ce regele Solomon o edifică luĭ Iehova, *avea* lungimea 2
sa de şesc-ḑecĭ coțĭ şi lățimea de duoe-ḑecĭ şi înălțimea de treĭ-
ḑecĭ coțĭ. Şi porticul cel din fația templuluĭ caseĭ, *avea* lungimea 3
de duoe-ḑecĭ coțĭ, dupre lățimea caseĭ, *şi* lățimea de ḑece coțĭ pre
dinaintea caseĭ. Făcu încă la casă ferestre large din năuntru şi 4
strimte din afară. Şi edifică în spre murul caseĭ camere împre- 5
jur, pre lângă muriĭ caseĭ şi aĭ templuluĭ şi aĭ oraculuĭ, aşia făcu
camere jur împrejur. Lățimea camerelor *apartamentuluĭ* de jos 6
era de cincĭ coțĭ, şi lățimea celor din meḑiloc de şese coțĭ, şi
lățimea celor de al treilea de şepte coțĭ; căcĭ pre dinafara caseĭ făcu
arcade strimte împrejur, ca grinḑele camerilor se nu între în muriĭ
caseĭ. Decĭ edificarea caseĭ se făcea din petre preparate maĭ îna- 7
inte de a fi acolo transportate; încât nicĭ cĭocan, nicĭ secure, nicĭ
un alt instrument de fer, nu se auḑia la casă, pre când se edifica. *Şi* 8
uşa camereĭ de meḑiloc *era* la laturea dréptă a caseĭ, şi se suĭaŭ
la *camera* de meḑiloc pre o scară spirală, şi de la cele din me-
ḑiloc la cele de la al treilea. Aşia edifică el casa, şi o termina pre 9
ea; şi acoperi casa cu acoperimente cave şi cu rônduri de cedru.
Şi edifică camerele împrejurul întregeĭ case, de cincĭ coțĭ înălțimea, 10
şi se țineaŭ de casă prin lemnele cele de cedru. Şi cuvêntul 11
luĭ Iehova veni cătră Solomon, ḑicênd:
Pentru casa ce tu edificĭ, dacă veĭ ămbla dupre statutele mele, 12
şi veĭ îndeplini judecățile mele, şi veĭ observa preceptele mele, ăm-
blând dupre ele, atuncĭ voiŭ confirma cu tine cuvêntele, ce le am grăit
cătră David, tatul têŭ. Şi voiŭ locui în meḑilocul fiilor luĭ Is- 13
rael, şi nu voiŭ părăsi popului meŭ Israel. Aşia edifica So- 14
lomon casa, şi o termină pre ea.
Şi îmbrăcă păreții caseĭ pre din năuntru cu scândurĭ cedrine, 15
de la podéla caseĭ până la muriĭ acoperimentuluĭ; cu lemne le îm-
bracă pre ele pre din năuntru; şi podéla caseĭ aŭ podit-o cu scândurĭ
de pin. Şi maĭ edifică încă cu scândurĭ cedrine *un spațiŭ* de duoe- 16
ḑecĭ coțĭ în fondul caseĭ, de la podélă până la înălțimea murilor;
şi'l edifica pre din năuntru *ca se fie* oraculul: Sânta Sântelor. Éră 17
casa, adecă templul, de dinainte avea patru-ḑecĭ coțĭ *lungime*. Lem- 18
nele înse cele cedrine din interiorul caseĭ *eraŭ* sculpate cu bobocĭ

de rose, şi cu florĭ deschise; tóte *eraŭ* de cedru, nu se vedea
19 nicĭ-o pétrâ. Şi gâti oraculul în fundul caseĭ, ca se pună acolo
20 arca alianţeĭ luĭ Iehova. Şi oraculul avea în façia duoe-ḑecĭ coţĭ
lungime şi duoe-ḑecĭ coţĭ lâţime şi duoe-ḑecĭ înălţime; şi'l aco-
21 peri pe el cu aur curat; şi acoperi şi altariul cel de cedru. Şi
Solomon acoperi casa pre din năuntru cu aur curat; şi întinse lan-
22 ţurĭ de aur dinaintea oracululuĭ, şi'l acoperi cu aur. Aşia tótâ
casa o acoperi cu aur până ce fini tótâ casa;, acoperi cu aur
încâ şi tot altariul, ce *era* aprópe de óraculul.
23 Şi în năuntrul oracululuĭ făcu duoĭ Cherubimĭ de lemn de o-
24 leŭ, fiâ-care de ḑece coţĭ înălţime, Şi *era* de cincĭ coţĭ o a-
ripâ de Cherub, şi de cincĭ coţĭ ceea-l-altâ aripâ de Cherub; de la
25 vêrful uneĭ aripe;pănă la vêrful celcĭ-l-alte aripe *era* ḑece coţĭ. Şi
cela-l-alt Cherub de ḑece coţĭ; de aceeaşĭ mêsurâ şi de aceeaşĭ con-
26 strucţiune *eraŭ* ambiĭ Cherubimĭ. Înălţimea unuĭ Cherub *era* de ḑece
27 coţĭ, tot aşia şi a celuĭa-l-alt Cherub. Şi puse pre Cherubimiĭ în fundul
cel maĭ năuntru al caseĭ; şi se întinserâ aripele Cherubimilor, încât
aripa unuia atingea de un părete şi aripa celuia-l-alt atingea de ce-
la-l-alt părete. Şi aripele lor se atingeaŭ între sine în meḑilocul caseĭ.
28 Şi'ĭ acoperi şi pre Cherubimĭ cu aur.
29 Şi pre toţĭ păreţiĭ caseĭ împrejur sculpă figurĭ sepate de Che-
rubimĭ şi de palmĭ şi de florĭ deschise, în spaţiul din fund şi din
30 façiâ. Şi podéla caseĭ o acoperi cu aur în spaţiul din fund şi
din façiâ.
31 Şi pentru întrarea în oraculul făcu uşe de lemn de oleŭ; şi pra-
32 gul de sus, *şi* uşoriĭ uşelor în cincĭ muchĭ. Şi ambele uşe *eraŭ*
de lemn de oleŭ; şi sculpă pre ele ornamente de Cherubimĭ şi pal-
mĭ şi florĭ deschise, şi *le* acoperi cu aur, punênd aur preste Che-
33 rubimĭ şi palmĭ. Aşia făcu şi la pórta templuluĭ uşorĭ de lemn
34 de oleŭ în patru muchĭ; Şi ambele porţĭ *eraŭ* de lemn de pin;
şi ambele bucăţĭ ale uneĭ uşe *de canat* se duplicaŭ, de asemenea
35 şi cele-l-alte duoe bucăţĭ ale celeĭ-l-alte uşe se duplicaŭ. Şi sculpâ *pre*
ele Cherubimĭ şi palmĭ şi florĭ deschise, şi le acoperi cu aur în-
36 dreptat pe sculpturâ. Edificâ şi curtea cea din năuntru cu treĭ
rôndurĭ de petre cĭoplite, şi cu un rônd de grinḑĭ de cedru.
37 În anul al patrulea, luna Ziv, se puserâ temeliele caseĭ luĭ
38 Iehova; Şi în anul al un-spre-ḑecelea, luna Bul, care *este* luna
a opta, se terminâ casa cu tóte părţile eĭ şi planul eĭ; aşia în şep-
te anĭ o edificase pre ea.

CAPUL VII.

Urmarea descripţiunei templuluĭ.

Edificâ Solomon şi casa sa în treĭ-spre-ḑece anĭ, şi terminâ 1
întréga sa casâ.
El edificâ şi casa din pădurea Liban; lungimea eĭ *era* o sutâ 2
de coţĭ şi lăţimea cincĭ-ḑecĭ de coţĭ şi înălţimea treĭ-ḑecĭ coţĭ;
pre patru şirurĭ de colone de cedru, cu grinḑĭ cedrine preste co-
lone. Şi fu acoperitâ cu cedru de-asupra grinḑilor, care *se re-* 3
ḑema pre patru-ḑecĭ şi cincĭ colone, câte cincĭ-spre-ḑece *la* şir. Şi 4
eraŭ treĭ şirurĭ de ferestre, şi corespundea feréstrâ cu feréstrâ la căte
trele şirurĭ. Şi tóte uşele şi uşoriĭ lor *eraŭ* patraţĭ, dimpreunâ 5
cu ferestrele; şi corespundea feréstrâ cu feréstrâ în trustrele şirurĭ.
Şi făcu un portic de colone; lungimea luĭ de cincĭ-ḑecĭ coţĭ, şi lă- 6
ţimea de treĭ-ḑecĭ coţĭ; şi porticul *era* dinaintea lor, şi colonele
şi grinḑile *eraŭ* dinaintea lor. Făcu încâ un portic pentru tron, 7
unde era se judece, *numit* porticul judecăţeĭ, şi *era* aşternut cu
cedru de la o margine a podeleĭ până la ceea-l-altâ. Şi casa sa, 8
unde şeḑu, avea o altâ curte în năuntru de portic, de o egalâ con-
strucţiune.
Solomon maĭ făcu încâ o casâ, ca porticul acesta, pentru fiia
luĭ Faraon, pe care'şĭ o luase sie'şĭ de sociâ.
Tóte acestea *eraŭ* de petre preţióse dupre mêsurâ cĭoplite, 9
ferestruite cu ferestreul pre din năuntru şi pe dinafarâ, din teme-
lie până la streşinâ, şi pre din afarâ până la curtea cea mare. Şi 10
temelia *era* de petre preţióse, petre marĭ de ḑece coţĭ, şi petre de
opt coţĭ. Şi pre de-asupra *eraŭ* petre preţióse, după mêsurâ cĭop- 11
lite, şi cedri. Şi curtea cea mare *era* împrejur de treĭ şirurĭ de 12
petre cĭoplite şi dintr'un şir de grinḑĭ cedrine, precum *era* curtea
cea din năuntru a caseĭ luĭ Iehova, şi precum *era* porticul caseĭ.
Şi trâmise regele Solomon, şi aduse pre Hiram din Tir. 13
Acesta *era* fiĭul uneĭ femeĭ vêduve, din seminţia Neftali; şi părin- 14
tele luĭ *fusese* barbat Tirian, aramar; şi era plin de arte de înţelep-
cĭune şi de sciinţâ, spre a lucra orĭ-ce în aramâ. Şi el veni la re-
gele Solomon, şi lucrâ tóte lucrurile luĭ.
Căcĭ el versă duoe colone de aramâ, opt-spre-ḑece coţĭ 15
înălţimea fiâ-căreĭ colonâ; şi un fir de duoĭ-spre-ḑece coţĭ ar fi
împrejurat pe fiâ-care din ele. Şi făcu duoe capitele de aramâ 16
versatâ, spre a le pune în capul colonelor; înălţimea unuĭ capitel
de cincĭ coţĭ, şi înălţimea celuĭ-l-alt capitel de cincĭ coţĭ. ***Fâcu şi*** 17
reţele, împletit lucrate ca lanţul, de sirme, pentru capitelele de pre
capul colonelor; şepte pentru un capitel şi şepte pentru cela-l-alt ca-

18 pitel. Şi făcu colonele şi duoe şirurĭ *de rodie* împrejur pre o re-
ţe, spre a acoperi cu rodiele capitelele de pre capul colonelor; şi
19 făcu aceeaşĭ şi pentru cela-l-alt capitel. Şi capitelele cele de pre
capul colonelor din portic *eraŭ* lucrate *în forma* flórei de crin,
20 de patru coţĭ. Şi capitelele de pre cele duoe colóne *aveaŭ rodie*
pre de-asupra, pre lângă păntecele cel de pre la reţele; şi rodiele
21 eraŭ duoe sute în şir împrejur pre fiă-care capitel. Şi aşeḑă co-
lonele în porticul templuluĭ; puse deci o colonă la drépta, şi o de-
numi pre ea Iachin, éră pre ceca-l-altă colonă o puse la stânga,
22 şi o denumi Boaz. Şi pre capitelul colonelor *eraŭ* figurĭ de crin;
23 aşia se fini construcţiunea colonelor. El făcu încă o mare ver-
sată, ḑece coţĭ de la o margine până la ceea-l-altă margine, împrejur
rotundă; şi înălţimea eĭ de cincĭ coţĭ; şi un fir de treĭ-ḑecĭ coţĭ
24 o ar fi încunjurat pre ea împrejur. Şi sub marginea eĭ împrejur
o încunjuraŭ sculpturĭ de forma colocinteĭ, căte ḑece la cot, încin-
gea marea jur împrejur; ambele şirurĭ de sculpturĭ eraŭ turnate
25 dintr'o versătură cu *marea.* Sta pre duoĭ-spre-ḑece boĭ; *dintre*
cariĭ treĭ priviaŭ cătră méḑă-nópte, treĭ priviaŭ cătră apus, treĭ
priviaŭ cătră méḑă-ḑi şi treĭ priviaŭ cătră resărit; şi marea şedea
26 pre eĭ; şi tóte dosurile lor *eraŭ întórse* în năuntru. Şi grosimea
eĭ *era* de un lat de palmă, şi marginea eĭ construită ca marginea
de cupă, forma floreĭ de crin; şi încăpea duoe miĭ de Bath.
27 El făcu încă ḑece base de aramă; de patru coţĭ lungimea u-
neĭ base şi de patru coţĭ lăţimea eĭ şi de treĭ coţĭ înălţimea eĭ.
28 Şi făptura baselor *era* ast-feliŭ: aveaŭ privaze, şi privazele în-
29 cheiate între colóne. Şi pre privazele dintre colóne *eraŭ* leĭ, boĭ
şi Cherubimĭ; şi de-asupra pre colóne *era* un basin; şi de desubtul
30 leilor şi a boilor eraŭ ghirlande sculpate spînḑurânde. Şi fiă-care
basă avea patru roţĭ de aramă şi osie de aramă; şi cele patru un-
ghĭurĭ aveaŭ umere; şi umerele eĭ *eraŭ* versate sub spălătóre, fiă-
31 carele dinapoia ghirlandelor. Şi gura eĭ de din năuntru capiteluluĭ
şi până de-asupra, *era* un cot; éră gura eĭ *era* rotundă construită
în basin de un cot şi jumatate; şi încă pre de-asupra acesteĭ gurĭ
32 *eraŭ* sculpturĭ; éră privazele lor *eraŭ* patrate, nu rotunde. Şi sub
privaze *eraŭ* patru roţĭ, şi osiele roţilor *se uniaŭ* cu basa; şi în-
33 nălţimea fiă-căreĭ roţĭ era un cot şi jumatate. Şi făptura roţilor
era ca ceea a roţilor de trăsură; osiele lor şi obăḑele lor şi butuciĭ
34 lor şi spiţele lor *eraŭ* tot versate. Şi *eraŭ* patru umere la cele
35 patru unghĭurĭ a fiă-căreĭ base; umerele *eraŭ* trase din basă. Şi
dè-asupra baseĭ era o înălţime rotundă împrejur, de un jumatate cot;
încă de-asupra baseĭ marginile şi privazele eĭ *eraŭ* dintr'ensa *tra-*
36 *se.* Apoĭ pre placile laturilor eĭ şi pre privazele eĭ eraŭ sculpaţĭ
Cherubimĭ, leĭ şi palmĭ, de o identică făptură, şi ghirlande împrejur.
37 În acest mod făcu el cele ḑece base; tóte aveaŭ aceeaşĭ versătură,
38 aceeaşĭ mesură, şi aceeaşĭ sculptură. El făcu încă şi ḑece spălă-

torĭ de aramâ; fiâ-care spălătore încăpea patru-ḑecĭ Bath; fiâ-care
spălătore era de patru coţĭ; şi pre fiâ-care din cele ḑece base *sta*
o spălătóre. Şi aşeḑâ basele, cincĭ la laturea dréptâ a caseĭ, şi 39
cincĭ la laturea stângà a caseĭ; şi puse marea la laturea dréptâ a
caseĭ, spre resărit din partea de méḑâ-ḑi.
Şi Hiram făcu spălătorĭ şi lopeţĭ şi cupe. Aşia terminâ Hiram 40
de a face tóte lucrurile, ce făcuse regeluĭ Solomom pentru casa luĭ
Iehova; Ambele colone şi sferele capitelelor de pre capul celor 41
duoe colone; şi ambele reţele, ca se acopere cele duoe sfere ale
capitelelor de pre capul colonelor; Şi patru sute de rodie pentru 42
cele duoe reţele, duoe şirurĭ de rodie pentru fiâ-care reţe, spre a
acoperi cele duoe sfere a capitelelor de pre colone; Şi cele ḑece 43
base şi cele ḑece spălătorĭ de pre base; Şi o mare, şi ceĭ duoĭ- 44
spre-ḑece boĭ de sub mare; Şi ólele şi lopeţile şi cupele; tóte 45
aceste vase, ce Hiram le făcu regeluĭ Solomon pentru casa luĭ Iehova,
eraŭ de aramâ lustruitâ. În şesul Iordanuluĭ le versâ regele, în 46
pămĕnt argilos, între Sucoth şi Zarthan. Şi regele lăsâ tóte a- 47
ceste vase necumpenite, căcĭ eraŭ fórte multe; şi greutatea arameĭ
nu se putea socoti.
Şi Solomon făcu tóte vasele caseĭ luĭ Iehova; altariul cel de 48
aur, şi masa cea de aur, pre care se puneaŭ pânele de proposiţiune;
Şi candelabrele de aur curat, cincĭ de-a drépta şi cincĭ de-a stân- 49
ga, înaintea oracoluluĭ, şi florile şi lampele şi mucările de aur;
Şi tipsiele şi cuţitele şi cupele şi lingurile şi tămăetórele de aur 50
curat, şi ţiţinele de aur, de la uşele caseĭ celeĭ maĭ interióre, *adecâ*
ale Sânteĭ Sântelor, *şi* de la porţile caseĭ, *adecâ* a templuluĭ.
Şi terminându-se tot lucrul, ce'l făcuse regele Solomon pen- 51
tru casa luĭ Iehova, aduse Solomon într'ênsa tóte cele consacrate
de David, tatul seŭ, şi argentul şi aurul şi vasele, le depuse în te-
saurele caseĭ luĭ Iehova.

CAPUL VIII.

Dedicaţiunea templuluĭ. Rugăciunea luĭ Solomon la acéstâ ocasiune.

Atuncĭ regele Solomon adunâ înaintea sa în Ierusalim pre ceĭ 1
maĭ betrânĭ aĭ luĭ Israel, şi pre toţĭ capiĭ semenţielor, pre
principaliĭ părintescĭ aĭ fiilor luĭ Israel, ca se aducâ arca alianţeĭ
luĭ Iehova din cetatea luĭ David, care *este* Zion.
Şi se adunarâ toţĭ barbaţiĭ luĭ Israel înaintea regeluĭ Solomon 2
la serbatorea cea din luna Ethanim, care *este* a şeptea lunâ. Ve- 3
nirâ deci toţĭ ceĭ maĭ betrânĭ aĭ luĭ Israel, şi preoţiĭ rădicarâ arca,

4 Și aduserâ arca luĭ Iehova și cortul adunanțeĭ și tóte vasele cele
5 sacre, carĭ *eraŭ* în cort; preoțiĭ și Levițiĭ l'e aduserâ pre ele. Și
regele Solomon și tótâ adunarea luĭ Israel cea adunatâ la el, *era*
împreunâ cu el înaintea arceĭ, și sacrificarâ oĭ și boĭ, încât nu
6 era de socotit, nicĭ de enumerat din *causa* mulțimeĭ. Și preoțiĭ
aduserâ arca alianțeĭ luĭ Iehova la locul eĭ, în oraculul caseĭ, în
7 Sânta Sântelor, sub aripele Cherubimilor. Căcĭ Cherubimiĭ aveaŭ
aripele întinse preste locul arceĭ, și Cherubimiĭ acoperiaŭ arca și
8 drugiĭ de de-asupra. Și făcurâ eĭ drugiĭ așia de lungĭ, încât ca-
petele drugilor se vedeaŭ din locul sacru de dinaintea oraculuĭ;
de afarâ înse nu se vedeaŭ; și se aflâ acolo până în ḑiua de as-
9 tăḑĭ. Nu *era* în arcâ decât cele duoe table de pétrâ, pre care
Moise le pusese acolo în Horeb, unde Iehova încheiâ alianțâ cu
fiiĭ luĭ Israel, când eșirâ din pămêntul Egiptuluĭ.
10 Și s'aŭ întêmplat când eșirâ preoțiĭ din sanctuariŭ, nour îm-
11 plu casa luĭ Iehova; Și nu puturâ preoțiĭ se stee, ca se serve,
din causa nouruluĭ; căcĭ gloria luĭ Iehova împluse casa luĭ Iehova.
12 Atuncĭ ḑise Solomon: Iehova grăise, că va locui în întunecime;
13 'țĭ-am edificat ție casâ de locuințâ, loc ca se locuescĭ în eterni-
14 tate. Și întorcêndu'șĭ regele fația sa, bine-cuvêntâ tótâ adunarea
15 luĭ Israel, și tótâ adunarea luĭ Israel sta. Și el ḑise: Bine-cuvên-
tat fie Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel, carele îndeplini prin mâna sa
16 ceea, ce vorbise cu gura sa cătră David, tatul meŭ, ḑicênd: Din
ḑiua, în care am scos pre populul meŭ Israel din Egipt, nu am ales
dintre tóte semențiele luĭ Israel nicĭ o cetate spre a edifica casâ,
ca se fie numele meŭ într'ênsa; ci am ales pre David, ca el se fie
17 preste populul meŭ Israel. Și era în ânima luĭ David, tatuluĭ meŭ, ca se
18 edifice casâ numeluĭ luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ luĭ Israel. Darâ Ie-
hova 'ĭ ḑise luĭ David, tatuluĭ meŭ: Fiind câ este în ânima ta se
19 edificĭ casâ numeluĭ meŭ, bine aĭ făcut, că era în ânima ta. Dar
tu se nu edificĭ casa, ci fiiul têŭ, care va eși din cópsele tale, a-
20 cela se edifice casâ numeluĭ meŭ. Decĭ Iehova îndeplini cuvêntul
seŭ, ce'l grăise; și m'am rădicat eŭ în locul luĭ David, tatuluĭ meŭ,
și șed pre tronul luĭ Israel, după cum grăise Iehova, și am edificat
21 casâ numeluĭ luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ luĭ Israel. Și am stabilit a-
colo loc pentru arca, în care *se aflâ* alianța luĭ Iehova, ce o în-
cheiâ cu părințiĭ nostri, când 'ĭ-aŭ scos pre eĭ din pămêntul Egiptuluĭ.
22 Și stând Solomon înaintea altariuluĭ luĭ Iehova, înaintea între-
geĭ adunărĭ a luĭ Israel, 'șĭ întinse mânele sale cătră ceriŭ,
23 Și ḑise: Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel! nu este Dumneḑeŭ ase-
mene ție, în ceriŭ sus și pre pămênt jos, *tu*, carele păstrezĭ alianța
și îndurarea cătră serviĭ têĭ, ce âmblâ înaintea ta din tótâ ânima lor;
24 Carele aŭ împlinit servuluĭ têŭ David, tatuluĭ meŭ, *tot* ce aĭ grăit
luĭ; și aĭ vorbit prin gura ta și aĭ efectuat prin mâna ta, dupre
25 cum *este* în ḑiua acésta. Și acum Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel,

conservă servuluĭ têŭ David, tatuluĭ meŭ, aceea ce'ĭ aĭ promis luĭ,
ḑicênd: Nu va lipsi din tine barbat de dinaintea mea șeḑetoriŭ pre
tronul luĭ Israel, numaĭ dacă vor lua aminte fiiĭ têĭ la căile lor, ca
se ămble înaintea mea, cum aĭ ămblat tu înaintea mea. Acum 26
deci, Dumneḑeul luĭ Israel! me rog, se se adeverêscă cuvêntul têŭ,
ce'l aĭ grăit către servul têŭ David, tatul meŭ
Dară în adever óre va locui Dumneḑeŭ pre pămênt? Éca! 27
ceriul și ceriurile ceriurilor nu pot se te încapă pe tine: cu cât maĭ
pucin casa acésta, pre care am edificat-o eŭ! Cu tóte aceste pri- 28
vesce la rugăciunea servuluĭ têŭ și la cerința luĭ, Iehova, Dumne-
ḑeul meŭ! ca se auḑĭ strigarea și cerința, ce servul têŭ se rógă
înaintea ta astăḑĭ; Ca se fiă ochiul têŭ deschis spre casa acésta 29
nóptea și ḑiua, spre locul, de carele aĭ ḑis: Numele meŭ va fi a-
colo; ca se auḑĭ rugăciunea, ce servul têŭ se va ruga în locul acela.
Și ascultă cerința servuluĭ têŭ și a poporuluĭ têŭ Israel, când se 30
vor ruga în locul acesta; ascultă'ĭ tu din locul ședințeĭ tale, din
ceriŭ; și ascultându'ĭ, iértă'ĭ.
Dacă va pecatui vre un om contra aprópeluĭ seŭ, și 'ĭ se va 31
impune luĭ jurăment, și'l va face pre el se se jure, și jurămentul
va veni înaintea altariuluĭ têŭ în casa acésta; Atuncĭ tu ascultă 32
din ceriŭ, și esecută, și judecă pre serviĭ têĭ, condemnând pre cel
vinovat, în cât se se întórcă preste capul luĭ fapta luĭ, și justificând
pre cel drept, se 'i se dee luĭ dupre dreptatea luĭ.
Și când va fi lovit poporul têŭ de inimicĭ, căcĭ aŭ pecatuit ție, 33
și se va re'ntórce către tine și va recunósce numele têŭ, și se va
ruga și va suplica înaintea ta în casa acésta; Atuncĭ se auḑĭ din 34
ceriŭ, și se ierțĭ pecatul poporuluĭ têŭ Israel, și se'ĭ readucĭ în
pămêntul, pre care l'aĭ dat părinților lor.
Când se va închide ceriul și nu va fi plóie, căcĭ aŭ pecatuit 35
contra ta, dacă te vor ruga în locul acesta și vor cunosce numele
têŭ, și se vor re'ntórce de la pecatele lor, după ce 'ĭ-aĭ umilit pre
eĭ; Atuncĭ se asculțĭ din ceriŭ, și se ierțĭ pecatele servilor têĭ, 36
și ale poporuluĭ têŭ Israel, după ce'ĭ veĭ înveța calea cea bună, pre
care se cade se ămble, și dă plóie pre pămêntul têŭ, carele 'l-aĭ dat
poporuluĭ têŭ spre ereditate.
Fómete de va fi pre pămênt, cĭumă de va fi, arsură în grâŭ, 37
vestejire, locustă, *orĭ* omidă de va fi, chiar inimicul lor de 'ĭ-ar a-
sedia pre eĭ în locul ședințeĭ lor, orĭ-ce plagă, orĭ-ce amalare *ar fi*;
Tótă rugăciunea, tótă cerința făcută de vre un om, de întregul po- 38
porul têŭ Israel, când va cunosce fiă-cine rana ânimeĭ sale, și va
întinde mânele sale către casa acésta; Atuncĭ tu se'ĭ auḑĭ din 39
ceriŭ, locul ședințeĭ tale, și se'*ĭ* ierțĭ, și se facĭ și se daĭ fiă-căruia
dupre tóte căile luĭ, a căruia ânimă tu cunoscĭ, căcĭ tu, numaĭ tu,
cunoscĭ ânimele tuturor fiilor ómenilor; Ca se se témă de tine în tóte 40
ḑilele, ce vor trăi pre supra-fația pămêntuluĭ, ce aĭ dat părinților noștri.

41 Şi pre streinul, carele nu *este* din populul têŭ Israel, ci pen-
42 tru numele têŭ vine din pămĕnt departat; Căcĭ vor auḑi numele
têŭ cel mare, şi mâna ta cea tare, şi braciul têŭ cel întins, când va
43 veni şi se va ruga în casa acésta, Şi se'l auḑĭ din ceriŭ, din lo-
cul şedinţeĭ tale, şi se facĭ tóte, de câte streinul te-ar ruga; ca se
cunóscâ toţĭ populiĭ pămĕntuluĭ numele têŭ, şi se se témâ de tine,
ca populul têŭ Israel; şi ca se cunóscâ, câ dupre numele têŭ se nu-
mesce casa acésta, ce eŭ o am edificat.
44 Când populul têŭ va eşi la luptâ contra inimicilor seĭ, pre
unde 'ĭ-aĭ trâmite pre eĭ, şi se vor ruga luĭ Iehova, privind la
45 cetatea ce tu 'ţĭ-aĭ ales ţie, şi la casa, ce am edificat numeluĭ têŭ, A-
tuncĭ se auḑĭ din ceriŭ rugăcĭunea şi cerinţa lor, şi dă-li dreptul lor.
46 Când vor pecatui ţie (căcĭ nu e om, carele se nu pecatué-
scâ), şi te veĭ mânia asupra lor, şi'ĭ veĭ trada inimiculuĭ, încât
captivatoriĭ 'ĭ vor duce captivĭ în ţérra inimiculuĭ, departe verĭ a-
47 própe, Şi vor lua la ânimâ în ţérra, unde furâ duşĭ captivĭ, şi se
vor întórce, şi se vor ruga ţie în ţérra celor, ce'ĭ duserâ captivĭ,
48 ḑicênd: Am pecatuit, am nelegĭuit, am nedreptăţit, Şi se vor
re'ntórce cătră tine din tótâ ânima lor, şi din tot sufletul lor, în
ţérra inimicilor lor, cariĭ duserâ pre eĭ captivĭ, şi se vor ruga ţie
privind cătră pămĕntul lor, ce l-aĭ dat părinţilor lor, cătră cetatea
49 ce 'ţĭ-aĭ ales, şi cătră casa, ce am edificat numeluĭ têŭ, Atuncĭ
se auḑĭ din ceriŭ, din locul şedinţeĭ tale, rugăcĭunea lor, şi ce-
50 rinţa lor, şi dă-li dreptul lor, Şi ĭertâ pre popolul têŭ ce aŭ pe-
catuit ţie, şi *lasâ-li* tóte crimele prin care aŭ devenit înaintea ta
vinovaţĭ, şi mişcâ îndurarea celor, ce'ĭ duserâ pre eĭ sclavĭ, ca se
51 aĭbâ milâ de eĭ; Căcĭ eĭ sunt populul têŭ, şi ereditatea ta, pre
carele 'l-aĭ scos din Egipt, din meḑilocul cuptioruluĭ versător de fer.
52 Se fiâ decĭ ochiĭ têĭ deschişĭ spre cerinţa servuluĭ têŭ, şi spre
cerinţa popoluluĭ têŭ Israel, ca se'ĭ auḑĭ pre eĭ de tóte, câte te vor
53 invoca; Căcĭ 'ĭ-ai separat pre eĭ de toţĭ populiĭ pămĕntuluĭ,
ca se fiâ ereditatea ta, dupre cum aĭ grăit prin mâna luĭ Moise,
servuluĭ têŭ, când aĭ scos pre părinţiĭ nostri din Egipt, Domnul, Iehova!
54 Şi după ce fini Solomon de a face tótâ rugăcĭunea şi cerinţa
acésta cătră Iehova, se sculâ de dinaintea altarĭuluĭ luĭ Iehova,
unde era îngenunchiat pre genunchiĭ seĭ, cu mânele sale întinse că-
tră ceriŭ.
55 Şi stete şi bine-cuvêntâ tótâ adunarea luĭ Israel cu vóce
56 mare, ḑicênd: Bine-cuvêntat fiâ Iehova, carele aŭ dat repaos
popoluluĭ seŭ Israel dupre cele promise; n'aŭ căḑut nicĭ unul din
tóte cuvêntele cele bune, ce le grăise prin mâna luĭ Moise, servuluĭ
57 seŭ. Fiâ Iehova, Dumneḑeul nostru, cu noĭ, cum aŭ fost cu pă-
rinţiĭ nostri! Se nu ne lase pre noĭ, nicĭ se ne părăséscâ pre noĭ.
58 Se încline ânimile nóstre spre sine, ca se ămblăm în tóte căile luĭ,
şi se păzim tóte preceptele luĭ şi statutele luĭ şi judecăţile ce *le*

ordonâ părinților nóstri! Și aceste cuvênte ale mele, ce m'am 59
rugat înaintea luĭ Iehova, se fiâ ḑiua și nóptea aprópe d'inaintea
luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ nostru, spre a face dreptate servuluĭ seŭ,
și dreptate popululuĭ seŭ Israel, dupre necesitatea fiâ-cărcia ḑile;
Ca se cunóscâ toțĭ populiĭ pămĕntuluĭ, câ Iehova, el însușĭ *este* 60
Dumneḑeŭ, *și* neminea altul. Fiâ decĭ ânima vóstrâ întrégâ că- 61
tră Iehova, Dumneḑeul nostru, spre a âmbla dupre statutele luĭ, și
se păzițĭ preceptele luĭ precum în ḑiua acésta.
Și regele, și tot Israelul cu el, oferirâ sacrificiŭ înaintea luĭ 62
Iehova. Și oferi Solomon sacrificie pacifice, ce le oferi luĭ Ie- 63
hova, duoe-ḑecĭ și duoe miĭ de boĭ, și o sutâ duoe-ḑecĭ miĭ de oĭ.
Așia dedicarâ regele și toțĭ fiiĭ luĭ Israel casa luĭ Iehova. În a- 64
ceeașĭ ḑi consacrâ regele meḑilocul curțeĭ cea din fația caseĭ luĭ
Iehova; căcĭ acolo oferi sacrificie de ardere și sacrificie pănatice
și grăsimea sacrificielor pacifice; fiind câ altarĭul cel de aramâ de
dinaintea luĭ Iehova *era* mic și nu încăpea sacrificie de ardere și
oblațiunĭ pănatice și grăsimea sacrificielor pacifice.
În tempul acela celebră Solomon o serbătóre, și tot Israelul 65
împreunâ cu densul; adunare mare *era*, de la intrarea Hamath,
până la riul Egiptuluĭ, înaintea luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ nostru, șepte
ḑile și șepte ḑile, *adecâ* patru-spre-ḑece. *Și* a opta ḑi dede 66
drum popululuĭ; și eĭ bine-cuvêntarâ pre rege și se duserâ la
corturile lor bucurându-se și desfătându-se din inimâ pentru tóte
bunurile, ce Iehova făcu către David, servul seŭ, și către Israel,
popolul seŭ.

CAPUL IX.

A duoa aretare a luĭ Dumneḑeŭ către Solomon. Puterea luĭ Solomon. Echiparea uneĭ flote pentru Ofir.

Și întêmplatu-s'aŭ dupâ ce fini Solomon de a edifica casa 1
luĭ Iehova și casa regeluĭ și tóte, câte poftise Solomon și
voise se facâ, Se aretâ Iehova luĭ Solomon a duoa órâ, precum se 2
aretase luĭ în Ghibeon.
Și ḑise Iehova către el: Am auḑit rugăcĭunea ta și cerința ta, 3
ce te-aĭ rugat înaintea mea. Am sanctificat casa acésta, ce aĭ e-
dificat ca se pun acolo numele meŭ în eternitate; și ochiĭ meĭ și
inima mea *va fi* acolo tot-dea-una. Și tu dacâ veĭ âmbla înain- 4
tea mea, cum âmblase David, tatâl tĕŭ, în integritatea ânimeĭ și în
dreptate, ca se facĭ tóte cele, ce 'țĭ-am ordonat ție, se pâzescĭ sta-
tutele mele și judecățile mele; Atuncĭ voiŭ întâri tronul regatu- 5

luĭ tĕŭ în eternitate de-asupra luĭ Israel, cum am promis luĭ David,
tatăluĭ tĕŭ, dicĕnd: Nu va lipsi din tine barbat de pre tronul luĭ Is-
6 rael. Dară dacă vĕ veţĭ întórce de la mine, voĭ şi fiiĭ vos-
tri, şi nu veţĭ observa preceptele mele, statutele mele, ce am pro-
pus înaintea vóstră, ci veţĭ merge şi veţĭ servi altor deĭ, şi vĕ veţĭ
7 închina lor. Atuncĭ voiŭ desrădicina pre Israel de pre façia pă-
mĕntuluĭ, ce l'am dat lor; şi casa acésta, ce am consacrat numeluĭ
meŭ, voiŭ arunca-o de la façia mea; şi Israel va fi spre proverb şi
8 deridere între toţĭ populiĭ. Şi casa acésta, cât de înaltă ar fi, tot
cel, ce va trece pre lângă ea, va remâne încremenit şi va şuera, şi
va dice: Pentru ce făcu Iehova aşia pămĕntuluĭ acestuĭa şi caseĭ a-
9 cesteĭa? Şi se va respunde: Fiind că părăsiră pre Iehova, Dum-
nedeul lor, care 'ĭ scóse pre părinţiĭ lor din pămĕntul Egiptuluĭ, şi
se lipiră de alţĭ deĭ, şi se închinară lor, şi li serviră lor, pentru
acésta Iehova aŭ adus asupra lor tot rêul acesta.
10 Şi s'aŭ întêmplat la finitul celor duoe-decĭ de anĭ, în cariĭ
Solomon edifică cele duoe case: casa luĭ Iehova şi casa regeluĭ,
11 (Câcĭ Hiram, regele Tiruluĭ, ajută pre Solomon cu lemne de ce-
dru, şi cu lemne de pin, şi cu aur, dupre tótă dorinţa luĭ,) atuncĭ
regele Solomon dede luĭ Hiram duoe-decĭ de cetăţĭ în ţérra Galileeĭ.
12 Şi eşi Hiram din Tir, ca se védă cetâţile, ce Solomon 'i le dede luĭ;
13 şi nu'ĭ plăcură luĭ. Şi dise: Ce *sunt* cetăţile acestea, ce'mĭ le-aĭ
dat, al meŭ frate? Şi el le numi pre ele ţérra Cabul (neplăcut), până
14 în diua acésta. Şi Hiram trâmise regeluĭ o sută duoe-decĭ ta-
lente de aur.
15 Acésta *este* causa dâreĭ, ce o impuse regele Solomon, *adecă*
ca se edifice casa luĭ Iehova, şi casa sa, şi pre Milo, şi murul Ieru-
16 salimuluĭ, şi pre Hazor, şi Meghido, şi pre Ghezer. *Căcĭ* Faraon, re-
gele Egiptuluĭ, se suise şi concerise Ghezer şi o arsese pre ea cu
foc, şi pre Chananeiĭ, ce locuĭaŭ în cetate, 'ĭ omorîse, şi o deduse
17 destre fiiceĭ sale, femeeĭ luĭ Solomon. Şi edifică Solomon pre Ghe-
18 zer şi pre Beth-Oron *situat* maĭ jos. Şi pre Baalath şi pre Tad-
19 mor în pustiŭ, în ţérră. Şi tóte cetăţile de provisiune, ce avea So-
lomon, şi cetăţile de care şi cetăţile de călăreţĭ, şi orĭ-ce dori So-
lomon se edifice în Ierusalim, şi în Liban, şi în tot pămĕntul stă-
20 pâniriĭ luĭ. Şi asupra populuĭ ce remăsese din Amoreĭ şi Heteĭ,
şi Perizeĭ şi Heveĭ şi Iebuseĭ, cariĭ nu *eraŭ* din fiiĭ luĭ Istrael,
21 Ci din fiiĭ acelora, ce remăseseră în ţérră, şi pre cariĭ fiiĭ luĭ Israel
n'aŭ putut se'ĭ prăpădéscă, asupra acestora Solomon impuse ser-
22 viciŭ tributariŭ până în diua de astădĭ. Éră din fiiĭ luĭ Israel So-
lomon n'aŭ făcut pre neminea sclav; căcĭ *eraŭ* barbaţĭ resbeluitorĭ,
şi servĭ aĭ seĭ, şi principĭ, şi ducĭ, şi capĭ aĭ carelor şi aĭ călărimeĭ
23 sale. Maĭ mariĭ inspectatorilor, cariĭ *eraŭ* preste tot lucrul luĭ So-
lomon, *eraŭ* cincĭ sute cincĭ-decĭ, predomnind preste populul, ce
servĭa la lucru.

Érâ fiia luĭ Faraon se suì din cetatea luĭ David în casa sa, 24
ce o edificase *Solomon* pentru ea; atuncĭ aŭ edificat și pre Milo.
Și oferi Solomon de treĭ-orĭ pre an sacrificie de ardere și sa- 25
crificie pacifice pre altariul, ce edificase luĭ Iehova, și tămâia pre cel
ce sta înaintea luĭ Iehova; așia fini casa.
Făcu *și* o flotâ regele Solomon la Ezion-Gheber, care *este* 26
aprópe de Eloth, la litoralul Mărei Roșe, în țérra Edom. Și Hiram 27
trămise pre flotâ cu serviĭ luĭ Solomon pre serviĭ seĭ, marinarĭ espe-
riențĭ de mare. Și venirâ la Ofir și luarâ de acolo patru sute 28
duoe-decĭ de talente de aur, și *le* aduserâ la regele Solomon.

CAPUL X.

Regina de Șeba vine, se védâ pre Solomon.

Și regina de Șeba audind de reputațiunea luĭ Solomon în 1
privirea numeluĭ luĭ Iehova, veni se'l cerce pre el cu
întrebărĭ grele. Și veni la Ierusalim cu o suitâ fórte mare, cu 2
cămile încarcate cu aromate și aur pré mult și petre prețióse; și
când veni la Solomon, aŭ convorbit cu el de tóte ce avea în âni-
ma eĭ. Și Solomon 'ĭ esplicâ tóte întrebârile eĭ; nu era nimica 3
ascuns regeluĭ, care se nu fiâ esplicat eĭ. Și vedênd regina de 4
Șeba tótâ înțelepciunea luĭ Solomon, și casa ce o edificase; Și bu- 5
catele meseĭ luĭ, și locuința servilor luĭ, și pusecĭunea ministrilor
luĭ, și vestimentele lor, și cupariĭ luĭ, și suișul luĭ, pre care se
suĭa la casa luĭ Iehova, remase uĭmitâ. Și ea dise regeluĭ: Adevêrat 6
era cuvêntul, ce am audit în țérra mea, despre lucrurile tale și de
înțelepcĭunea ta. Darâ n'am credut vorbele, pănă ce am venit, și 7
aŭ vêdut ochiĭ meĭ; și écâ! nicĭ jumâtate nu mi se anunțiase mie;
înțelepcĭunea ta și fericirea ta întrece fama ce o audiŭ. Fericițĭ 8
sunt barbațiĭ têĭ; fericițĭ acestia serviĭ têĭ, ce pururea staŭ înaintea
ta, audind înțelepcĭunea ta. Fiâ Iehova, Dumnedeul têŭ, bine-cu- 9
vêntat, câ aŭ bine-voit întru tine, ca se te punâ pre tronul luĭ Is-
rael! Fiind câ Iehova aŭ iubit pentru tot-déuna pre Israel, de aceea
te-aŭ stabilit pre tine rege, spre a face judecatâ și dreptate. Și 10
ea dede regeluĭ o sutâ duoe-decĭ talente de aur, și aromate fórte
multe și petre prețióse; n'aŭ maĭ sosit în urmâ atâta abondențâ
de aromate, ca acele ce regina de Șeba dede regeluĭ Solomon.
Încâ și flota luĭ Hiram, care aduse aur de la Ofir, aduse de 11
la Ofir și mare cantitate de lemne de almughim și petre prețióse.
Și regele fâcu din lemnele de almughim gratie la casa luĭ Iehova, 12
și la casa regeluĭ, și citare și harpe pentru musicanțĭ; ast-feliŭ de

lemne de almughim nu maĭ veniserâ, nicĭ se vêḑuserâ pănă în ḑiua
13 de astăḑĭ. Şi regele Solomon dede regineĭ de Şeba tóte câte le
voi, câte le ceru, afarâ *de cele* ce 'ĭ deduse de la sine regele So-
lomon; şi se întórse şi veni în ţérra eĭ, ea şi serviĭ seĭ.
14 Şi pondul auruluĭ, ce anual venĭa la Solomon, era şese sute
15 şese-ḑecĭ şi şese talente de aur; Afarâ *de cel strins* de la ne-
goţiatoriĭ, şi de la vênḑetoriĭ de aromate, şi de la toţĭ regiĭ Arabieĭ,
şi de la gubernatoriĭ ţerreĭ.
16 Şi aŭ fâcut regele Solomon duoe sute scuturĭ de aur ciocânit;
17 şese sute *secultețe* de aur se cheltuĭa la fiâ-care scut. Şi treĭ
sute scuturĭ micĭ de aur ciocânit; treĭ mine de aur se cheltuĭa la
fiâ-care scut; şi le puse regele în casa din pâdurea Libanuluĭ.
18 Şi fâcu încâ regele un tron mare elefantin şi'l acoperi pre el
19 cu aur curat. Tronul avea şese trepte, şi vêrful tronuluĭ *era*
rotund pre dinapoĭa sa, şi mânare de o parte şi de alta a seḑuluĭ, şi
20 duoĭ leĭ staŭ la laturile mânarelor. Şi pre cele şese trepte staŭ
duoĭ-spre-ḑece leĭ de ambele pârţĭ; ast-feliŭ nu se maĭ construise
21 la nicĭ un regat. Şi tóte vasele de bêut ale regeluĭ Solomon *eraŭ*
de aur; şi tóte vasele caseĭ din pâdurea Liban *eraŭ* de aur cu-
rat; nimic de argint; *argintul* nu se estima nicĭ cum în ḑilele luĭ
22 Solomon. Căcĭ regele avea în mare o flotâ de la Tharşiş cu flota
luĭ Hiram; o datâ la treĭ anĭ venĭa flota de la Tharşiş, aducênd aur
şi argint, dinţĭ de elefant, şi momiţĭ, şi pâunĭ.
23 Aşia s'aŭ mârit regele Solomon în avere şi în înţelepcĭune, maĭ
24 pre sus de toţĭ regiĭ pâmêntuluĭ. Şi tot pâmêntul câuta la façĭa
luĭ Solomon, ca se audâ înţelepcĭunea luĭ, ce Dumneḑeŭ 'ĭ-o dede
25 în ânima luĭ. Şi anual aducea fiâ-care din eĭ darul seŭ: vase de
argint, vase de aur, şi vestimente, şi armature, şi aromate, şi caĭ,
şi catârĭ.
26 Şi aŭ adunat Solomon care şi călăreţĭ, şi avea o mie patru
sute de care, şi duoe-spre-ḑece miĭ de călăreţĭ, pre cariĭ 'ĭ stabili
în cetâţile de care, şi aprópe de rege în Ierusalim.
27 Şi regele fâcu *ca se fiâ* în Ierusalim argintul ca petrele, şi
28 cedriĭ *se fiâ* ca Sicomoriĭ ceĭ din vale, din causa abondenţeĭ. Şi
'ĭ se aduse luĭ Solomon caĭ şi tot feliul de marfâ din Egipt;
29 negoţiatoriĭ regeluĭ cumparaŭ acéstâ marfâ cu preţiŭ. Şi se aduse
un car din Egipt pentru şese sute *secultețe* de argint, şi un cal
pentru o sutâ cincĭ-ḑecĭ; şi aşia se aduserâ şi pentru toţĭ regiĭ
Heteilor şi pentru regiĭ Sirieĭ, prin mânele acelor *negoţiatorĭ*.

CAPUL XI.

Solomon atras către Idololatrie. Mórtea luĭ Solomon.

Dară regele Solomon iubi maĭ multe femeĭ streine, afară 1
de fiĭa luĭ Faraon: Moabite, Amonite, Edomite, Zidonite
şi Heteie; De la naţiunile, de care Iehova disese fiilor luĭ Israel: 2
Se nu întraţĭ la ele, nicĭ ele se nu între la voĭ, ca nu cum-va se
plece ânimele vóstre după deiĭ lor. De acestea se lipi Solomon cu
amor. Şi avea femeĭ princese şepte sute, şi concubine treĭ sute; 3
éră femeile luĭ 'ĭ-aŭ abâtut ânima luĭ. Căcĭ s'aŭ îmtêmplat, când aŭ 4
înbetrănit Solomon, femeile luĭ aŭ plecat ânima luĭ după alţĭ deĭ,
şi ânima luĭ nu era întrégâ cu Iehova, Dumnedeul seŭ, ca ânima luĭ
David, tatuluĭ seŭ. Şi aŭ mers Solomon după Aştoreth, dea Zi- 5
donienilor, şi după Milcom, abominaţiunea Ammoniţilor. Şi Solomon 6
fâcu rele înaintea luĭ Iehova, şi nu aŭ mers în totul după Iehova,
ca David, tatul seŭ. Atuncĭ edificâ Solomon o înâlţime luĭ Che- 7
moş, abominaţiuneĭ luĭ Moab, în muntele din faţia Ierusalimuluĭ, şi
luĭ Molech, abominaţiuneĭ fiilor luĭ Ammon. Şi aşia făcu pentru tóte 8
femeile sale cele streine, care tâmâĭaŭ şi sacrificaŭ deilor lor.
Şi s'aŭ mâniat Iehova asupra luĭ Solomon, fiind câ ânima luĭ 9
se abâtuse de la Iehova, Dumnedeul luĭ Israel, carele se aretase luĭ
de duoe orĭ. Şi'ĭ ordonase luĭ despre fapta acésta: se nu mérgâ 10
nicĭ cum după alţĭ deĭ; nu pâzi înse ceea ce'ĭ ordonase Iehova.
Pentru acésta dise Iehova luĭ Solomon: Fiind câ tu aĭ făcut aşia, şi 11
nu aĭ ţinut alianţa mea, şi statutele mele, ce ţĭ-am ordonat ţie, voiŭ
rumpe regatul de la tine, şi'l voiŭ da servuluĭ têŭ. Dară în dilele 12
tale nu voiŭ face acésta, pentru David, tatul teŭ; din mânele fiĭu-
luĭ têŭ 'l voiŭ rumpe pre el. Nu voiŭ rumpe înse tot regatul: o 13
semenţiâ voiŭ da fiĭuluĭ têŭ, pentru David, servul meŭ, şi pentru Ie-
rusalim, ce l'am ales.
Şi rădica Iehova inimic luĭ Solomon, pre Hadad, Edomitul; a- 14
cesta *era* din semênţa regilor Edumeeĭ. Căcĭ s'aŭ întêmplat, când 15
David fu în Edumea, şi Ioab, campoducele, se suise se înmormênteze
pre ceĭ ucişĭ, şi estirpise tot secsul bărbătesc din Edumea; (Căcĭ 16
şese lunĭ şedu acolo Ioab cu tot Israelul, pănă ce nimicise tot sec-
sul bărbătesc din Edumea); Atuncĭ Hadad aŭ fugit, însu'şĭ, şi cu 17
dênsul óre-cariĭ Edumeĭ din serviĭ părinteluĭ seŭ, ca se mérgâ la
Egipt; éră Hadad *era* mic copil. Şi purceserâ din Madian şi ve- 18
nirâ la Paran; şi luarâ cu sine'şĭ barbaţĭ din Paran, şi venirâ la E-
gipt cătră Faraon, regele Egiptuluĭ, carele 'ĭ dede luĭ casâ, şi'ĭ
rôndui luĭ nutrimente, şi pămênt 'ĭ dede luĭ. Şi află Hadad mare 19
favore înaintea luĭ Faraon, şi'ĭ dede luĭ de sociâ pre sora femeiĭ

20 sale, pre sora regineĭ Tahpenes. Şi sora Tahpenesei 'ĭ născu luĭ
pre Ghenubath, fiĭul seŭ, pre carele Tahpenes îl înţercâ în casa luĭ
Faraon; şi era Ghenubath în casa luĭ Faraon între fiiĭ luĭ Faraon.
21 Şi când audi Hadad în Egipt, câ aŭ adormit David cu pârinţiĭ
seĭ, şi câ aŭ murit Ioab, campoducele, ḑise Hadad cătră Faraon: De-
22 mite-mĕ, ca se mĕ duc la ţérra mea. Şi ḑise cătră el Faraon: Darâ
ce'ţĭ lipsesce lăngă mine, încât cerĭ, se te ducĭ la ţérra ta? Şi res-
23 punse: Nimica; darâ demite-mĕ, te rog. Şi râdicâ Dumneḑeŭ luĭ
Solomon şi *alt* adversariŭ, pre Rezon, fiĭul luĭ Eliada, carele fugise de
24 la domnul seŭ Hadadezer, regele de Zoba. Şi adunând lăngă sine
barbaţĭ, deveni cap de bandâ, când David învinse pre ceĭ *de la*
Zoba; şi eĭ merserâ la Damasc şi locuirâ acolo, şi regirâ în Da-
25 masc; Şi era inimic luĭ Israel în tóte ḑilele luĭ Solomon, afarâ
de relele, câte *făcea* Hadad; şi urâ pre Israel, regind preste Siria.
26 Şi Ieroboam, fiĭul luĭ Nebat, Efrathi de la Zereda, servul
luĭ Solomon, acăruĭa mamâ se numĭa Zerua, femee vêduvâ, rădicâ
27 şi acesta mâna contra regeluĭ. Şi acésta *este* causa, pentru
care rădicâ mâna contra regeluĭ: Solomon edificâ pre Milo şi înfunda
28 spărtura cetâţeĭ luĭ David, tatuluĭ seŭ; Şi Ieroboam *era* un eroŭ
brav; şi Solomon vêḑu, câ tênerul era activ, şi'l puse preste tótâ
sarcina caseĭ luĭ Iosef.
29 Şi s'aŭ întêmplat în timpul acela, când Ieroboam eşĭa din Ie-
rusalim, 'l întimpinâ pre cale profetul Ahiĭa, Şilonitul, înbracat în
30 vestiment noŭ; şi *eraŭ* numaĭ ambiĭ pre câmp. Şi apucâ Ahiĭa
vestimentul cel noŭ, ce purta, şi'l sfâşia pre el în duoe-spre-ḑece
31 bucâţĭ. Şi ḑise cătră Ieroboam: Ĭea 'ţĭ ḑece bucăţĭ; căcĭ aşia
ḑice Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel: Écâ! voiŭ rumpe regatul din
32 mâna luĭ Solomon, şi voiŭ da ţie ḑece semenţie; Va remâne
înse luĭ o semenţiâ pentru servul meŭ David, şi pentru Ierusalimul,
33 cetatea ce am ales din tóte semenţiele luĭ Israel; Fiind câ me pără-
sirâ pre mine şi se închinarâ la Aştoreth, ḑea Zidonienilor, la Chemoş,
ḑeul Moabiţilor, la Milcom, ḑeul fiilor luĭ Ammon. Şi nu ămblarâ în
câile mele, ca se facâ drepte înaintea mea, şi *se păstreze* statutele
34 mele şi judecăţile mele, ca David, tatul seŭ. Înse nu voiŭ lua
tot regatul din mâna luĭ, ci 'l voiŭ conserva pre el principe în tóte
ḑilele vieţeĭ luĭ, pentru David, servul meŭ, ce'l am ales, fiind câ pâ-
35 zĭa preceptele mele şi statutele mele. Voiŭ lua înse regatul din
36 mâna fiĭuluĭ seŭ, şi'ţĭ voiŭ da ţie ḑece semenţie. Érâ fiĭuluĭ seŭ
voiŭ da una semenţiâ, ca David, servul meŭ, se aĭbâ luminâ pu-
rurea înaintea mea în Ierusalim, cetatea ce am ales mie, ca se
37 pun numele meŭ acolo. Şi te voiŭ lua, şi veĭ regi dupre tóte
38 cele ce va pofti sufletul têŭ, şi veĭ fi rege preste Israel. Şi va
fi, de veĭ asculta de tot ce'ţĭ voiŭ ordona, şi veĭ ămbla în câile
mele, şi veĭ face drepte înaintea mea, păzind statutele mele şi
preceptele mele, cum aŭ fâcut David, servul meŭ, atuncĭ voiŭ fi

cu tine, şi'ţĭ voiŭ edifica ţie casâ stabilâ, cum am edificat şi luĭ
David, şi pre Israel îl voiŭ da ţie. Şi voiŭ umili semênţa luĭ Da- 39
vid pentru acéstâ, darâ nu pentru tot-dé-una. Pentru aceea 40
căutâ Solomon, se omóre pre Ieroboam. Şi sculăndu-se Ieroboam
fugi în Egipt cătră Şişak, regele Egiptuluĭ, şi fu în Egipt, pănă ce
muri Solomon.
Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Solomon, şi tóte câte le fâcu şi 41
înţelepcĭunea luĭ, óre nu *sunt* scrise în cartea faptelor luĭ Solo-
mon? Şi ḑilele ce aŭ regit Solomon în Ierusalim preste tot 42
Israelul *furâ* patru-ḑecĭ anĭ. Şi adormi Solomon cu părinţiĭ seĭ, 43
şi se îmmormenta în cetatea luĭ David, tatuluĭ seŭ; şi regi în
locul seŭ Rehoboam, fiiul seŭ.

CAPUL XII.

Revolta celor ḑece semenţie.

Şi Rehoboam se duse la Sichem; căcĭ la Sichem venise tot 1
Israelul, ca se'l facâ pre el rege.
Şi s'aŭ întêmplat, cum auḑi *acésta* Ieroboam, fiiul luĭ Nebat, 2
carele *era* încâ în Egipt, (căcĭ fugise de façiă regeluĭ Solomon,
şi Ieroboam locui în Egipt;) Se trâmise înse şi'l chĭemâ 3
pre el; atuncĭ veni Ieroboam şi tótâ adunarea luĭ Israel, şi vorbi
cătră Rehoboam, ḑicênd: Părintele têŭ aŭ îngreuiat jugul nostru; 4
decĭ acum uşurézâ tu serviciul cel aspru al tatuluĭ têŭ, şi jugul
luĭ cel greŭ, ce impuse asupra nóstrâ, şi'ţĭ vom servi ţie. Érâ 5
el li ḑise lor: Duceţi-ve pănă la a treĭa ḑi, apoĭ re'nturnaţi-ve la
mine; şi popului se duse.
Şi consulta regele Rehoboam pre ceĭ maĭ bêtrânĭ, cariĭ stetu- 6
serâ înaintea luĭ Solomon, tatuluĭ seŭ, pre când încâ trâĭa, ḑicênd:
Cum *me* sfătuiţĭ voĭ, se respund popululuĭ acestuĭa? Şi eĭ grăirâ 7
luĭ, ḑicênd: Dacâ astăḑĭ veĭ deveni serv popululuĭ acestuĭa, şi veĭ
servi luĭ, şi veĭ respunde luĭ, şi veĭ vorbi luĭ cuvênte bune, atuncĭ
va fi serv al têŭ pururea.
Înse el pârâsi sfatul bêtrânilor, ce'ĭ deduserâ luĭ, şi consul- 8
tâ pre têneriĭ, cariĭ crescuserâ cu el, *şi* cariĭ steterâ înaintea luĭ.
Şi li ḑise lor: Cum *me* sfâtuiţĭ voĭ, se respundem popululuĭ acestuĭa, 9
carele 'mi vorbi mie, ḑicênd: Uşurézâ jugul, ce tatul têŭ impuse
asupra nóstrâ? Şi 'ĭ vorbirâ luĭ têneriĭ, cariĭ crescuserâ cu el, ḑi- 10
cênd: Aşia veĭ vorbi popululuĭ acestuĭa, carele 'ţĭ vorbi ţie, ḑicênd:
Tatul têŭ aŭ îngreuĭat jugul nostru, darâ tu uşurézâ-ni'*l pre el*; aşia
se vorbescĭ lor: *Degetul* meŭ cel mic va fi maĭ gros, decât şelele

11 tatuluĭ meŭ. Acum deci, tatul meŭ ve impuse vouê un jug greŭ,
érâ eŭ voiŭ face jugul vostru maĭ greŭ; tatul meŭ v'aŭ pedepsit
cu bice, eŭ înse ve voiŭ pedepsi cu scorpione.
12 Şi a treïa ḑi venirâ Ieroboam şi tot populul la Rehoboam,
cum vorbise regele, ḑicênd: Re'ntórceţi-ve la mine a treïa ḑi.
13 Şi respunse aspru regele popululuĭ, şi părăsi sfatul bêtrânilor ce'l
14 dedurâ luĭ; Şi li vorbi lor dupre sfatul tênerilor, ḑicênd: Tatul
meŭ îngreuia jugul vostru, érâ eŭ voiŭ face jugul vostru maĭ greŭ;
tatul meŭ v'aŭ pedepsit cu bice, eŭ înse ve voiŭ pedepsi cu scorpione.
15 Şi nu asculta regele pre popul; căcĭ lucrul se făcu de la Ie-
hova, ca se se adeverésca cuvêntul seŭ, ce Iehova grăi prin Ahiïa,
16 Şilonitul, luĭ Ieroboam, fiĭuluĭ luĭ Nebat. Şi veḑênd tot Israelul, câ
regele nu 'i-aŭ ascultat pre eĭ, populul respunse regeluĭ, ḑicênd:
Ce parte avem noĭ în David? Nicĭ o ereditate *avem* în fiĭul luĭ
Işaĭ. Israele, la corturile tale; acum, Davide! privesce la casa ta.
17 Şi se duse Israel la corturile sale. *Cât pentru* fiiĭ luĭ Israel, ce
locuïaŭ în cetăţile luĭ Iuda, preste acestia regi Rehoboam.
18 Şi trâmise regele Rehoboam pre Adoram, care *era* preste
dârĭ, şi'l ucise pre el tot Israelul cu petre, încât muri. Pentru
aceea se grăbi regele Rehoboam a se sui în trâsurâ, spre a fugi
19 la Ierusalim. Aşia s'aŭ revoltat Israel de la casa luĭ David până
în ḑiua de astăḑĭ.
20 Şi s'aŭ întêmplat când auḑi tot Israelul, câ Ieroboam se re-
întórsese, trâmiserâ şi'l chïemarâ la adunare şi'l făcurâ rege preste tot
Israelul; nu urma pre casa luĭ David decât singura semenţiâ luĭ Iuda.
21 Şi venind Rehoboam la Ierusalim aŭ adunat tótâ casa luĭ Iuda
şi semenţia luĭ Beniamin: o sutâ opt-ḑecĭ miĭ de resbeluitorĭ aleşĭ,
ca se se resbeluéscâ contra caseĭ luĭ Israel, spre a re'ntórce re-
22 gatul luĭ Rehoboam, fiĭuluĭ luĭ Solomon. Înse cuvêntul luĭ Dum-
23 neḑeŭ veni cătră Şemaïa, omul luĭ Dumneḑeŭ, ḑicênd: Vorbesce
cătră Rehoboam, fiĭul luĭ Solomon, regele luĭ Iuda, şi cătră tótâ
24 casa luĭ Iuda şi luĭ Beniamin, şi cătră cela-l-alt popul, ḑicênd: Aşia
ḑice Iehova: Nu vê suiţĭ, nicĭ vê bateţĭ cu fraţiĭ voştri, fiiĭ luĭ Is-
rael; re'ntórceţi-vê fiâ-care la casa sa; căcĭ de la mine se făcu
lucrul acesta; şi aŭ ascultat de cuvêntul luĭ Iehova, şi s'aŭ re'n-
tors, se mérgâ, dupre cuvêntul luĭ Iehova.
25 Atuncĭ edifica Ieroboam Sichem pre muntele Efraim, şi lo-
26 cui în el; apoĭ eşi de acolo, şi edificâ Penuel. Şi ḑise Iero-
boam în ânima sa: Acum se va re'ntórce regatul la casa luĭ Da-
27 vid; Dacâ populul acesta se va sui, se oferâ sacrificie în casa
luĭ Iehova în Ierusalim, atuncĭ ânima popululuĭ acestuïa se va re'n-
tórce la domnul seŭ, la Rehoboam, regele luĭ Iuda, şi mê vor ucide
28 pre mine, şi se vor re'ntórce cătrâ Rehoboam, regele luĭ Iuda. Decĭ
regele se consultâ, şi făcu duoĭ viţeĭ de aur, şi ḑise cătră dênşiĭ:
Pré mult este vouê, de a vê sui în Ierusalim; écâ ḑeiĭ têĭ, Israele!

cariĭ te-aŭ scos din pământul Egiptuluĭ. Şi puse pre unul în Be- 29
th-El, şi pre altul 'l puse în Dan. Deveni decĭ fapta acésta oca- 30
siune de pecătuire; căcĭ mergea popułul până la Dan *spre a se în-*
china înaintea unuĭa. Şi făcu casâ de nălţimĭ şi puse preoţĭ din 31
mulţimea poporuluĭ, cariĭ nu eraŭ din fiiĭ luĭ Levi. Şi înstitui Ie- 32
roboam serbătóre în luna a opta în ḑiua a cincĭ-spre-ḑecea din lunâ,
ca serbătorea cea din Iuda, şi sacrifica pre altariŭ. Aşia făcu în Be-
th-El, sacrificând viţeilor, pre cariĭ făcuse, şi aŭ stabilit în Beth-El
pre preoţĭ aĭ nălţimilor, care el le făcuse. Şi sacrifica pre 33
altariul, ce el făcuse în Beth-El, a cincĭ-spre-ḑecea ḑi a luneĭ a
opta, în luna ce el inventase din ânima sa; şi făcu serbătóre fiilor
luĭ Israel, şi aŭ sacrificat pre altariŭ şi tâmaiâ.

CAPUL XIII.

Profeţia în contra altariuluĭ din Beth-El. Profetul sfâşiat de un leŭ.

Şi éca! veni un om al luĭ Dumneḑeŭ din Iuda la Beth-El prin 1
cuvêntul luĭ Iehova; şi Ieroboam sta lângă altariŭ, ca se tâ-
mâie. Şi aŭ strigat contra altariuluĭ prin cuvêntul luĭ Iehova, şi ḑise: 2
Altare, altare! aşia grăesce Iehova: Écâ! fiiŭ se va nasce caseĭ
luĭ David, cu numele Iosia, şi va sacrifica deasupra ta pre preoţiĭ
nălţimilor, cariĭ tâmâiarâ preste tine, şi óse de om se vor arde
preste tine. Şi în aceea ḑi ḑede un semn, ḑicênd: Acesta *este* sem- 3
nul, de carele grâi Iehova: Écâ! altariul se va despica şi cenuşa de
pre el se va vêrsa.

Şi s'aŭ întêmplat, când auḑi Ieroboam, regele, cuvêntul omuluĭ 4
luĭ Dumneḑeŭ, ce aŭ strigat contra altariuluĭ din Beth-El, întinse
mâna sa de pre altariŭ, ḑicênd: Prindeţi'l pre el. Şi aŭ secat mâna
luĭ, ce o întinsese cătră dênsul, încât nu putea se o întórcâ la sine.
Şi se despicâ altariul, şi se vêrsâ cenuşa de pre altariŭ, dupre sem- 5
nul, ce deduse omul luĭ Dumneḑeŭ prin cuvêntul luĭ Iehova. Şi aŭ 6
respuns regele, şi ḑise cătră omul luĭ Dumneḑeŭ: Rógâ-te luĭ Iehova,
Dumneḑeuluĭ têŭ, şi'l implórâ pentru mine spre a se re'ntórce mâna
mea la mine. Şi s'aŭ rugat omul luĭ Dumneḑeŭ cătră Iehova, şi
se întórse mâna regeluĭ la sine'şĭ, şi aŭ fost ca şi maĭ înainte. Şi 7
regele ḑise cătră omul luĭ Dumneḑeŭ: Vino cu mine a casâ, şi
prânḑesce, şi'ţĭ voiŭ da dar. Darâ omul luĭ Dumneḑeŭ ḑise re- 8
geluĭ: Jumâtate din casa ta de-mĭ veĭ da, nu voiŭ întra la tine;
nicĭ voiŭ mânca pâne, nicĭ voiŭ bea apâ în locul acesta. Căcĭ 9
aşia 'mĭ este ordonat mie prin cuvêntul luĭ Iehova, ḑicênd: Se nu mâ-
nâncĭ pâne şi se nu beĭ apâ, şi se nu te re'ntorcĭ pre calea, pre

10 care aĭ mers. Şi se porni pre altâ cale, şi nu se re'ntórse pre ca-
lea, ce venise la Beth-El.
11 Érâ în Beth-El locuĭa un bêtrân profet; şi aŭ venit fiiĭ seĭ, şi'ĭ na-
rarâ tóte faptele, ce le făcuse omul luĭ Dumneḑeŭ în ḑiua aceea în
Beth-El; aŭ narat încâ tatuluĭ lor şi cuvêntele, ce le grăise cătră rege.
12 Şi ḑise cătră eĭ tatul lor: Pre ce cale aŭ purces? Şi fiiĭ luĭ vêḑu-
serâ, pre ce cale purcesese omul luĭ Dumneḑeŭ, carele venise din
13 Iuda. Şi ḑise fiilor seĭ: Incingaţi'mĭ asinul; şi'ĭ puserâ şéoa pre
14 asin, şi el încăleca pre el, Şi se duse pre urma omuluĭ luĭ Dum-
neḑeŭ şi'l afla şeḑênd sub un stejar, şi'ĭ ḑise luĭ: Tu *escĭ* omul luĭ
15 Dumneḑeŭ, carele aĭ venit din Iuda? Şi el ḑise: Eŭ *sum*. Apoĭ 'ĭ
16 ḑise luĭ: Vino cu mine a casâ, şi mănâncâ pâne. Érâ el ḑise: Nu
pot se mê întorc cu tine, nicĭ se mê duc cu tine; nicĭ voiŭ mânca
17 pâne, nicĭ voiŭ bea apâ cu tine, în locul acesta. Căcĭ s'aŭ grăit mie
prin cuvêntul luĭ Iehova: Se nu mănâncĭ pâne, nicĭ se beĭ apâ acolo,
18 nicĭ se te re'ntorcĭ pre calea, pre care aĭ mers. Darâ el 'ĭ ḑise luĭ: Şi
eŭ profet *sum* ca tine; şi un angel 'mĭ grăi mie prin cuvêntul luĭ
Iehova, ḑicênd: Întórce'l pre el la tine în casa ta spre a mânca
19 pâne şi a be apâ; *înse* 'ĭ minţi luĭ. Şi se întórse cu el, şi aŭ mân-
20 cat pâne în casa luĭ, şi aŭ bêut apâ. Şi s'aŭ întêmplat, când şedeaŭ
la masâ, veni cuvêntul luĭ Iehova cătră profetul, ce'l întorsese pre el;
21 Şi aŭ strigat cătră omul luĭ Dumneḑeŭ, ce venise din Iuda, ḑicênd:
Aşia grâesce Iehova: Fiind câ nu aĭ ascultat de vocea luĭ Iehova,
şi nu aĭ observat comandamentul, ce 'ţĭ ordonâ ţie Iehova, Dumneḑeul
22 têŭ, Ci te-aĭ întors, şi aĭ mâncat pâne, şi aĭ bêut apâ, în locul
de carele 'ţĭ ḑise ţie: Se nu mânâncĭ pâne, nicĭ se beĭ apâ; cor-
pul têŭ nu va veni în mormêntul părinţilor têĭ.
23 Şi s'aŭ întêmplat, dupâ ce aŭ mâncat pâne şi aŭ bêut, acela încin-
24 ga asinul pentru profetul, pre care'l întorsese. Şi aŭ purces; darâ
'l întimpina un leŭ pre cale, şi'l omorî; şi corpul luĭ era aruncat
25 în cale, érâ asinul sta lăngâ el, şi leul sta încâ lângâ corp. Şi
éca! barbaţiĭ trecurâ şi vêḑurâ corpul aruncat în cale, şi leul, ce sta
lăngâ corp; şi venind aŭ anunţiat *acésta* în cetatea, unde locuĭa
26 profetul cel bêtrân. Şi când auḑi profetul, ce'l întorsese din cale,
ḑise: Acesta *este* omul luĭ Dumneḑeŭ, carele nu ascultâ de vócea
luĭ Iehova; pentru acésta Iehova 'l trâda pre el leuluĭ, şi l'aŭ sfâ-
şiat pre el, şi l'aŭ omorît, dupre cuvêntul luĭ Iehova, ce grâise luĭ.
27 Şi vorbi cătră fiiĭ seĭ, ḑicênd: Încingaţi'mĭ asinul; şi'l aŭ în-
28 şelat. Şi se duse, şi aŭ aflat corpul aruncat în cale, şi asinul
şi leul stând lăngâ corp; *érâ* leul nu mâncase corpul, nicĭ sfâşiase
29 asinul. Şi aŭ râdicat profetul corpul omuluĭ luĭ Dumneḑeŭ, şi'l
puse pre asinul, şi'l readuse; şi veni în cetate profetul cel bêtrân,
30 ca se plângâ şi se'l îmmormênteze pre el. Şi aŭ pus corpul luĭ
31 în mormêntul seŭ, şi'l plănse pre el, *ḑicênd*: Vaĭ! fratele meŭ! Şi
s'aŭ întêmplat, dupâ ce'l îmmormêntase, aŭ vorbit fiilor seĭ, ḑicênd:

După ce voiŭ muri, înmormêntaţi-mê şi pre mine în mormêntul, unde
se înmormêntâ omul luĭ Dumneḑeŭ; se puneţĭ ósele mele lăngâ
ósele luĭ. Căcĭ se va împlini aceea, ce vorbi prin cuvêntul luĭ Ie- 32
hova despre altariul din Beth-El, şi despre tóte casele inălţimilor,
care *sunt* în cetâţile Samarieĭ.
Dupâ întêmplarea acésta nu se întórse Ieroboam din calea 33
luĭ cea rea, ci făcu érăşĭ din mulţimea poporuluĭ preoţĭ pentru
înălţimĭ; cine voi, se instalâ, şi deveni preotul înălţimilor. Şi de- 34
veni fapta acésta ocasiune de pêcătuire caseĭ luĭ Ieroboam, ca se
se estirpéscâ şi se se nimicéscâ de pre suprafaçia pămêntuluĭ.

CAPUL XIV.

Fiĭul luĭ Ieroboam bolnav. Mórtea luĭ Ieroboam şi a regeluĭ Rehoboam.

În acel timp se bolnăvi Abiĭa, fiĭul luĭ Ieroboam. Şi ḑise 1 2
Ieroboam cătră femeea sa: Te rog, scólă-te, şi schimbă'ţĭ
vestimentele, ca se nu cunóscâ, că tu escĭ femeea luĭ Ieroboam,
şi mergĭ la Şilo; éca! acolo *este* Ahiĭa, profetul, carele 'mĭ spuse
mie, că voiŭ regi preste poporul acesta. Şi iea în mâna ta ḑece 3
pânĭ şi turte şi un vas de miere, şi du-te la el; el 'ţĭ va anunţia,
ce are a se întêmpla copiluluĭ. Şi făcu aşia femeea luĭ Ieroboam; 4
şi sculându-se, se duse la Şilo, şi veni în casa luĭ Ahiĭa. Érá A-
hiĭa nu putea se védâ, căcĭ ochiĭ luĭ se întuneecaserâ de bĕtrâneţile
sale. Dară Iehova ḑisese luĭ Ahiĭa: Éca! femeea luĭ Ieroboam vine, 5
se te consulte despre fiĭul seŭ, căcĭ este bolnav; aşia şi aşia veĭ
vorbi eĭ; căcĭ va fi, când va întra, se va preface a fi alta.
Şi s'aŭ întêmplat cum auḑi Ahiĭa vuetul piciórelor eĭ, pre când 6
întra pre uşâ, ḑise el: Întrâ, femee a luĭ Ieroboam! Pentru ce te pre-
facĭ a fi alta? Căcĭ eŭ *sum* anunţiatorul unor *anunţiârĭ* dure pentru
tine. Mergĭ *de* ḑi'ĭ luĭ Ieroboam: Aşia ḑice Iehova, Dumneḑeul luĭ 7
Israel; fiind că eŭ te-am înălţat din meḑilocul poporuluĭ şi te-am sta-
bilit principe preste poporul meŭ Israel, Şi rumpênd regatul de la 8
casa luĭ David, 'l-am dat ţie, şi tu nu te aĭ aretat ca servul meŭ David,
carele observâ comandamentele mele, şi urmâ după mine din tótâ
ânima sa, în a face numaĭ drepte în ochiĭ meĭ, Darâ aĭ întrе- 9
cut în rêutate pre toţĭ, câţĭ aŭ fost înaintea ta; căcĭ aĭ mers şi'ţĭ
aĭ făcut ţie alţĭ ḑeĭ, şi imagine vêrsate, spre a me mânia, şi me-aĭ
aruncat pre mine dinapoĭa ta; Pentru acésta, éca! voiŭ aduce ne- 10
fericire asupra caseĭ luĭ Ieroboam, şi voiŭ estirpi din aĭ luĭ Iero-
boam, pre toţĭ din secsul bărbătesc, pre cel închis şi pre cel
lasat în Israel, şi voiŭ metura în urma caseĭ luĭ Ieroboam, cum

11 meturâ cineva gunoiul până la curat. Cine din aĭ luĭ Ieroboam
va muri în cetate, cânii 'l vor mânca *pre el*; şi cine va muri în
câmp, paserile ceriuluĭ 'l vor mânca *pre el;* căcĭ Iehova *o* grăise.
12 Tu decĭ, scólă-te, du-te la casa ta; şi pre când piciórele tale vor
13 întra în cetate, copilul va muri. Şi'l va plânge tot Israelul, şi'l
vor îmmormênta pre el; căcĭ acesta numaĭ din aĭ luĭ Ieroboam va
veni în mormênt, fiind că în el se aflâ ceva bun înaintea luĭ
14 Iehova, Dumneḑeuluĭ luĭ Israel, din casa luĭ Ieroboam. Şi'şĭ va
rădica şie Iehova rege preste Israel, carele va estirpi casa luĭ Ie-
15 roboam în ḑiua aceea; dar ce? chiar acum. Căcĭ Iehova va lovi
pre Israel, *încât* se va clătina ca trestia pre apă, şi va desrădicina
pre Israel din acest pămênt bun, ce'l dede părinţilor lor, şi'l va
împrăscia dincolo de fluviŭ; fiind câ 'şĭ făcu sie'şĭ dumbrave, spre a
16 mânia pre Iehova. Şi va trăda pre Israel din causa pecatelor
luĭ Ieroboam, carele pecatui, şi făcu *şi* pre Israel, se pecatuéscâ.
17 Şi se sculâ femeea luĭ Ieroboam şi se duse, şi veni la Tirza;
18 darâ cum atinse pragul uşeĭ muri copilul. Şi'l îmmor-
mêntâ, şi'l plânse pre el tot Israelul dupre cuvêntul luĭ Iehova, ce
grăise prin servul seŭ Ahiĭa, profetul.
19 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Ieroboam, cum se resbelui, şi cum
regi, écă! aceste *sunt* scrise în cartea Cronicelor regilor luĭ Is-
20 rael. Şi ḑilele, ce regise Ieroboam, *furâ* duoe-ḑecĭ şi duoĭ de
anĭ; şi adormi cu părinţiĭ seĭ, şi în locul luĭ regi Nadab, fiiul luĭ.
21 Şi Rehoboam, fiiul luĭ Solomon, regi preste Iuda. De patru-
ḑecĭ şi unu de anĭ *era* Rehoboam, când deveni rege, şi regi
şepte-spre-ḑece anĭ în Ierusalim, cetatea, pre care Iehova 'şĭ-o a-
lese sie'şĭ din tóte semenţiele luĭ Israel, ca se punâ numele seŭ a-
22 colo. Şi numele mameĭ luĭ *era* Naama, Ammonitâ. Darâ şi Iuda
făcu rele înaintea luĭ Iehova, şi irita jalusia luĭ prin pecatele lor,
23 ce pecatui maĭ pre sus de cât părinţiĭ lor. Câcĭ şi aceştia 'şĭ e-
dificarâ sie'şĭ nălţimĭ, şi statue, şi dumbrave pre tot dealul înalt şi
24 sub tot arborele verde. Eraŭ şi sodomiţĭ în ţérrâ, *şi* făceaŭ tóte
abominaţiunele naţiunilor, pre care Iehova le alungase de dinaintea
fiilor luĭ Israel.
25 Şi s'aŭ întêmplat în anul al cincilea al regeluĭ Rehoboam,
26 că Şişak, regele Egiptuluĭ, se sui în contra Ierusalimuluĭ. Şi luâ
tesaurele caseĭ luĭ Iehova şi tesaurele caseĭ regeluĭ: tóte le luâ;
27 luâ încâ şi tóte scuturile de aur, ce Solomon le făcuse. Şi în lo-
cul acestora regele Rehoboam făcu scuturĭ de aramâ, şi le dede
28 în mânele capilor de alergătorĭ, cariĭ păzirâ uşa caseĭ regeluĭ. Şi era,
orĭ când întra regele în casa luĭ Iehova, le purtaŭ alergătoriĭ; apoĭ
le puneaŭ érăşĭ în camera alergătorilor.
29 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Rehoboam, şi tóte câte făcu, óre
30 nu *sunt* scrise în cartea Cronicilor regilor luĭ Iuda. Şi fu resbel
31 între Rehoboam şi Ieroboam în tóte ḑilele *lor*. Şi Reho-

boam adormi cu părinţiĭ seĭ, şi se îmmormêntâ cu părinţiĭ seĭ în
cetatea luĭ David. Şi numele mameĭ luĭ *era* Naama, Ammonitâ. Şi
în locul luĭ regi Abiĭam, fiĭul luĭ.

CAPUL XV.

Abiĭam. Asa şi Iosafat, regiĭ luĭ Iuda. Nadab şi Baaşa, regiĭ luĭ Israel.

Şi Abiĭam regi preste Iuda pre la al opt-spre-ḑecelea an 1
al regieĭ luĭ Ieroboam, fiĭuluĭ luĭ Nebat. Treĭ anĭ regi el 2
în Ierusalim; şi numele mameĭ luĭ *era* Maacha, fiia luĭ Abişalom.
Şi ămblâ în tóte pecatele tatuluĭ şeŭ, ce făcuse înaintea luĭ; şi nu 3
era ânima luĭ întrégâ cu Iehova, Dumneḑeul luĭ, ca ânima luĭ Da-
vid, tatuluĭ seŭ. Darâ pentru David Iehova, Dumneḑeul luĭ, 'ĭ 4
dede luĭ luminâ în Ierusalim, înâlţând pre fiĭul seŭ după el, şi în-
tărind Ierusalimul. Fiind câ David făcuse cele drepte în ochiĭ luĭ 5
Iehova, şi nu se abătu în tóte ḑilele vieţeĭ sale de la tóte, câte'ĭ
ordonase luĭ, afarâ de afacerea cu Uria, Heteul. Şi resbel fu în- 6
tre Rehoboam şi Ieroboam în tóte ḑilele vieţeĭ luĭ.
Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Abiĭam, şi tóte, câte le făcu, óre nu 7
sunt scrise în cartea Cronicilor regilor luĭ Iuda? Şi fu resbel între
Abiĭam şi Ieroboam. Şi Abiĭam adormi cu părinţiĭ seĭ, şi'l îmmor- 8
mêntarâ pre el în cetatea luĭ David; şi în locul seŭ regi Asa,
fiĭul seŭ.
Şi în anul al duoe-ḑecelea al luĭ Ieroboam, regeluĭ luĭ Isra- 9
el, regi Asa preste Iuda. Şi el regi în Ierusalim patru-ḑecĭ şi 10
unu de anĭ; şi numele mameĭ luĭ *era* Maacha, fiia luĭ Abişalom. Şi 11
Asa făcu drepte în ochiĭ luĭ Iehova, ca şi David, tatul luĭ. Şi a- 12
lungâ din ţérrâ pre sodomiţiĭ, şi depărtă toţĭ idoliĭ, ce făcuserâ pă-
rinţiĭ seĭ. Încâ şi pre mama sa Maacha o depărtâ, câ nu maĭ era 13
reginâ; fiind câ făcuse idol în dumbravâ; şi Asa sfărămâ idolul eĭ,
şi'l arse pre el lângâ riul Kidron. Nălţimile înse nu furâ 14
departate; darâ ânima luĭ Asa era întrégâ cu Iehova în tóte ḑile-
le sale. Şi el aduse în casa luĭ Iehova *tóte* cele consacrate de 15
tatul seŭ, şi cele consacrate de sine: argint, aur şi vase.
Şi fu resbel între Asa şi Baaşa, regele luĭ Israel, în tóte ḑi- 16
lele lor. Şi se sui Baaşa, regele luĭ Israel, în contra luĭ Iuda, 17
şi edificâ Rama, ca se nu lase pre nemine, se ésâ orĭ se între la
Asa, regele luĭ Iuda.
Atuncĭ luâ Asa tot argintul şi aurul, ce remasese în te- 18
saurele caseĭ luĭ Iehova şi în tesaurele caseĭ regeluĭ, şi le dede în
mânele servilor seĭ; şi'ĭ trâmise pre eĭ regele Asa către Benhadad,

fiĭul luĭ Tabrimon, fiĭuluĭ luĭ Hezion, regele Sirieĭ, care locuĭa în
19 Damasc, ḑicênd: *Se fiâ* alianţâ între mine şi între tine, *cum aŭ*
fost între tatul meŭ şi între tatul tĕŭ; éca! 'ţi-am trâmis ţie dar de
argint şi aur; mergĭ, desfâ alianţa ta, cea cu Baaşa, regele luĭ
Israel, ca se se retragâ de la mine.
20 Şi Benhadad ascultâ pre regele Asa, şi trâmise pre campo-
duciĭ puterilor sale contra cetăţilor luĭ Israel, şi băturâ Iien şi
Dań, şi Abel-beth-Maacha, şi întréga ţérrâ Chinneroth, dimpreunâ
21 cu tótâ ţérra Neftali. Şi s'aŭ întêmplat, cum auḑi Baaşa, conteni
de a edifica Rama, şi remase în Tirza.
22 Atuncĭ convocâ regele Asa pre întregul Iuda, nimine nu se cruţia;
şi rădicarâ petrele de la Rama şi lemnele eĭ, cu care Baaşa edi-
ficase; şi regele Asa edifica cu ele Gheba a luĭ Beniamin şi Mizpa.
23 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Asa, şi tótâ puterea luĭ, şi tóte ce fâ-
cuse, şi cetăţile ce edificase, óre nu *sunt* scrise în cartea Croni-
cilor regilor luĭ Iuda? Érâ în tempul bĕtrăniţilor sale deveni bolnav
24 la picióre. Şi adormi cu pârinţiĭ seĭ, şi se îmmormênta cu pă-
rinţiĭ seĭ în cetatea luĭ David, tatuluĭ seŭ; şi în locul seŭ regi Io-
safat, fiĭul seŭ.
25 Şi regi Nadab, fiĭul luĭ Ieroboam, preste Israel, în al duoilea an al
26 luĭ Asa, regeluĭ luĭ Iuda; şi el regi preste Israel; duoĭ anĭ. Şi făcu
rele în ochiĭ luĭ Iehova, şi âmblâ pre calea tatuluĭ seŭ, şi în pe-
catul luĭ, prin care făcuse pre Israel, se pecătuéscâ.
27 Şi contra luĭ conspirâ Baaşa, fiĭul luĭ Ahiĭa, din casa Isa-
char; şi'l bâtu pre el Baaşa în Ghibethon, care *era* al Filistenilor;
28 căcĭ Nadab şi tot Israelul asediarâ Ghibethon. Decĭ 'l ucise Baaşa
în al treilea an al luĭ Asa, regeluĭ luĭ Iuda; şi el regi în locul luĭ.
29 Şi s'aŭ întêmplat, cum deveni regi, estirpi tótâ casa luĭ Ieroboam;
nu lasâ din aĭ luĭ Ieroboam nimic viŭ, pănă ce'l nimici după cu-
30 vêntul luĭ Iehova, ce grăise prin servul seŭ Ahiĭa, Şilonitul; Pen-
tru pecatele luĭ Ieroboam, ce pecatui, şi prin care făcu pre Is-
rael, se pecâtuéscâ, şi pentru mănia, cu care mănià pre Iehova,
31 Dumneḑeul luĭ Israel. Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Nadab, şi tóte
ce fâcu, óre nu *sunt* scrise în cartea Cronicelor regilor luĭ Israel?
32 Şi resbel fu între Asa şi Baaşa, regele luĭ Israel, în tóte ḑilele lor.
33 În al treilea an al luĭ Asa, regeluĭ luĭ Iuda, regi Baaşa, fiĭul luĭ
Ahiĭa, preste tot Israelul în Tirza; *şi el regi* duoe-ḑecĭ şi patru de
34 anĭ. Şi fâcu rele în ochiĭ luĭ Iehova, şi âmbla în calea luĭ Ie-
roboam şi în pecatele luĭ, prin care făcu pre Israel, se pecâtuéscâ.

CAPUL XVI.

Ruinarea familiei luĭ Baaşa. Ela, Zimri, Omri şi Ahab, regiĭ luĭ Israel.

Şi veni cuvêntul luĭ Iehova cătră Iehu, fiĭul luĭ Hanani, în 1
contra luĭ Baaşa, dicênd: Fiind câ te-am rădicat din 2
ţerrina, şi te-am stabilit principe preste popului meŭ Israel, şi tu aĭ
âmblat în calea luĭ Ieroboam, şi aĭ făcut pre popului meŭ Israel, se
pecătuéscâ, spre a mê mănia prin pecatele lor; Eca! eŭ de tot voiŭ 3
estirpi pre Baaşa şi casa luĭ; şi voiŭ face casa luĭ, ca şi casa luĭ
Ieroboam, fiĭuluĭ luĭ Nebat. Cine din aĭ luĭ Baaşa va muri în ce- 4
tate, cânii 'l vor mânca *pre el*; şi cine din aĭ luĭ va muri în câmp
paserile ceriuluĭ 'l vor mânca *pre el*.
Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Baaşa, şi căte făcu, şi puterea 5
sa, óre nu *sunt* scrise în cartea Cronicelor regilor luĭ Israel? Şi 6
Baaşa adormi cu părinţiĭ seĭ, şi se îmmormênta în Tirza; şi în
locul luĭ regi Ela, fiĭul luĭ.
Şi veni încâ cuvêntul luĭ Iehova prin Iehu, profetul, fiĭul luĭ 7
Hanani, în contra luĭ Baaşa şi în contra caseĭ luĭ, şi a tuturor reu-
tăţilor, ce fâcuse în ochiĭ luĭ Iehova, mâniăndu'l prin faptele măne-
lor sale, încât se ajungâ ca şi casa luĭ Ieroboam; şi pentru câ'l
lovise pre el.
În anul al duoe-decĭ şi şeselea al luĭ Asa, regeluĭ luĭ Iuda, regi 8
Ela, fiĭul luĭ Baaşa, preste Israel în Tirza duoĭ anĭ. Şi conspirâ 9
contra luĭ servul seŭ Zimri, ducele jumătăţiĭ din carele *resbelice*,
pre când *era* în Tirza, îmbêtăndu-se în casa luĭ Arza, economuluĭ
caseĭ *luĭ* în Tirza. Şi întrâ Zimri şi'l lovi pre el şi'l ucise, în 10
anul al duoe-decĭ şi şeptelea al luĭ Asa, regeluĭ luĭ Iuda, şi regi în
locul luĭ. Şi s'aŭ întêmplat, dupâ ce regi, o datâ ce şedu pre tro- 11
nul seŭ, lovi tótâ casa luĭ Baaşa; nu lăsa din aĭ luĭ nicĭ unul din
secsul bărbătesc, nicĭ afinĭ, nicĭ amicĭ aĭ luĭ. Şi Zimri estirpi tótâ 12
casa luĭ Baaşa, dupâ cuvêntul luĭ Iehova, ce grăise în contra luĭ
Baaşa prin Iehu, profetul; Pentru tóte pecatele luĭ Baaşa şi pe- 13
catele luĭ Ela, fiĭuluĭ seŭ, ce pecătuirâ, şi prin care făcurâ pre Is-
rael, se pecătuéscâ, mâniănd pre Iehova, Dumnedeul luĭ Israel, prin
vanităţile lor. Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Ela, şi tóte ce făcu, óre 14
nu *sunt* scrise în cartea Cronicelor regilor luĭ Israel? În anul al 15
duoe-decĭ şi şeptelea al luĭ Asa, regeluĭ luĭ Iuda, regi Zimri şepte
dile în Tirza. Şi popului asedia Ghibethonul, ce *era* al Filistenilor.
Şi audind popului, ce se aflâ în castre, câ se vorbĭa: Zimri con- 16
spirâ şi chĭar lovi pre rege; atuncĭ tot Israelul făcu pre Omri, campo-
ducele, rege în diua aceea în castra. Şi se sui Omri şi tot Is- 17
raelul cu el de la Ghibethon, şi asediarâ Tirza. Şi s'aŭ întêm- 18

plat cum veḑu Zimri, câ cetatea era luatâ, întrâ în palatul caseĭ
regeluĭ, şi aprinse cu foc deasupra sa casa regeluĭ, şi muri;
19 Pentru pecatele sale, ce pecatui, făcênd rele în ochiĭ luĭ Iehova,
fiind câ âmblâ în calea luĭ Ieroboam, şi în pecatele luĭ, ce comi-
20 se, făcênd pre Israel, se pêcătuéscâ. Şi cele-l-alte fapte ale
luĭ Zimri, şi conjuraţiunea, ce o făcu el, óre nu *sunt* scrise în car-
tea Cronicelor regilor luĭ Israel?
21 Atuncĭ se despârţi populul luĭ Israel în duoe pârţĭ; Jumăta-
tea popululuĭ urmâ pre Tibni, fiĭul luĭ Ghinath, ca se'l facâ rege;
22 şi jumâtatea urmă pre Omri. Populul însе, ce urmâ pre Omri
prevalâ preste populul, ce urmâ pre Tibni, fiĭul luĭ Ghinath; şi aşia
Tibni muri, şi Omri regi.
23 În anul al treĭ-ḑecĭ şi unulea al luĭ Asa, regeluĭ luĭ Iuda, regi
24 Omri preste Israel, duoĭ-spre-ḑece anĭ; şese anĭ regi el în Tirza. Şi
cumparâ de la Şemer muntele Samarieĭ cu duoe talente de argint, şi
edifica *cetate* pre munte, şi denumi numele cetăţeĭ, ce edificase,
25 după numele luĭ Şemer, proprietariuluĭ munteluĭ, Samaria. Şi Omri
făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova, şi făcu maĭ rele, decât toţĭ prece-
26 denţiĭ seĭ; Căcĭ âmblâ în tóte căile luĭ Ieroboam, fiĭuluĭ luĭ Nebat,
şi în pecatele luĭ, prin care făcu pre Israel, se pecătuéscâ,
27 mâniănd pre Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel, prin vanităţile lor. Şi
cele-l-alte fapte ale luĭ Omri, ce le făcu, şi puterea, ce o aretâ, óre
28 nu *sunt* scrise în cartea Cronicelor regilor luĭ Israel? Şi Omri
adormi cu părinţiĭ seĭ, şi se îmmormênta în Samaria; în locul luĭ
regi Ahab, fiĭul seŭ.
29 Decĭ Ahab, fiĭul luĭ Omri, regi preste Israel în anul al treĭ-
ḑecĭ şi optulea al luĭ Asa, regeluĭ luĭ Iuda; şi Ahab, fiĭul luĭ Omri, regi
30 preste Israel în Samaria, duoe-ḑecĭ şi duoĭ de anĭ. Şi Ahab, fiĭul luĭ
Omri, făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova, maĭ mult decât precedenţiĭ seĭ.
31 Şi nu'ĭ era destul, de a âmbla în pecatele luĭ Ieroboam, fiĭuluĭ luĭ
Nebat, ci luâ încă de femee pre Iezabel, fiĭa luĭ Ethbaal, regeluĭ
32 Zidonienilor, şi merse şi servi pre Baal, şi 'l adora. Şi râ-
dicâ altariŭ luĭ Baal, în năuntrul caseĭ luĭ Baal, ce o edificase în Sa-
33 maria Şi Ahab făcu o dumbravâ; şi ca se mânie pre Iehova,
Dumneḑeul luĭ Israel, făcu Ahab rele maĭ mult decât toţĭ regiĭ luĭ
Israel, cariĭ 'l preceserâ pre el.
34 În ḑilele luĭ edificâ Hiel din Beth-El pre Ierichon; el puse fun-
damentele luĭ asupra luĭ Abiram, ântêiu-născutuluĭ seŭ, şi puse por-
ţile luĭ asupra luĭ Segub, maĭ miculuĭ seŭ *fiiŭ*, dupre cuvêntul luĭ
Iehova, ce grâise prin Iosua, fiĭul luĭ Nun.

CAPUL XVII.

Ilie nutrit de corbĭ. El învià un mort.

Şi Ilie, Tişbitul, unul din ceĭ ce locuĭaŭ în Galaad, ḑise luĭ 1
Ahab: Precum Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel, este viŭ, înain-
tea căruĭa staŭ, nu va fi în aniĭ acestia nicĭ roâ nicĭ plóĭă, fârâ
numaĭ dupâ cuvêntul meŭ.
Şi veni cuvêntul luĭ Iehova cătră el, ḑicênd: Du-te de aicĭ 2 3
şi apucâ cătră resărit, şi te ascunde lăngâ riul Cherith, ce *este* în
façia Iordanuluĭ. Şi veĭ bea din riŭ; am ordonat încâ corbilor, 4
se te nutrescâ acolo. Şi se duse el şi făcu după cuvêntul luĭ 5
Iehova; căcĭ se duse şi şeḑu lăngâ riul Cherith, din façia Iordanuluĭ.
Şi'ĭ aduceaŭ luĭ demanéţâ corbiĭ pâne şi carne, şi séră pâne şi 6
carne, şi el bea din riŭ. Érâ după câteva ḑile secâ riul, fiind câ nu 7
era plóĭă pre pămênt.
Şi veni cuvêntul luĭ Iehova cătră el, ḑicênd: Scólâ-te, du-te 8 9
la Zareptha din Zidon, şi şeḑĭ acolo; éca! am ordonat acolo uneĭ
femeĭ vêduve, se te nutréscâ. Şi sculându-se se duse la Zareptha; 10
şi cum veni la pórta cetăţeĭ, éca! acolo *era* o femee vêduvâ străn-
gênd vréscurĭ; şi strigâ cătră ea, şi ḑise: Adă'mĭ, te rog, puçinâ
apă în vas, ca se beŭ. Şi pre când mergea, se'ĭ aducâ, strigâ el la 11
densa, şi ḑise: Adă'mĭ, te rog, *şi* o bucatâ de pâne în mâna ta. Érâ ea 12
ḑise: Precum Iehova, Dumneḑeul têŭ, este viŭ, nu am azimâ
de pâne, ci numaĭ o mânâ de făinâ într'o védrâ, şi puçin oleŭ în-
tr'o fiólă; şi éca! eŭ adun duoe lemnişóre, spre a merge şi a prepara
acésta pentru mine şi pentru fiiul meŭ, şi o vom mânca, şi vom
muri. Érâ Ilie 'i ḑise: Nu te teme; mergĭ *şi* fă cum aĭ ḑis; 13
înse din ea maĭ ântêiŭ fă'mĭ mie o micâ azimâ şi adă'mĭ-o, şi apoĭ
fă şi pentru tine şi pentru fiiul têŭ. Căcĭ aşia ḑice Iehova, Dum- 14
neḑeul luĭ Israel: Védra de făinâ nu se va deşerta, şi fióla de o-
leŭ nu se va împuçina până în ḑiua, *în care* Iehova va da plóĭă
pre pămênt. Şi ea merse şi făcu după cuvêntul luĭ Ilie; 15
şi mâncâ ea şi el şi casa eĭ, *multe* ḑile. Védra de făinâ nu se 16
deşertâ, şi fióla de oleŭ nu se împuçinâ, după cuvêntul luĭ Iehova,
ce'l grăise prin Ilie.
Şi s'aŭ întêmplat după acestea, câ deveni bolnav fiiul femeeĭ, 17
stăpâneĭ caseĭ, şi bóla luĭ era fórte violentâ, încât nu maĭ remase
suflare în el. Şi ea ḑise luĭ Ilie: Ce aĭ cu mine, omul luĭ Dum- 18
neḑeŭ? Aĭ venit la mine, spre a re'noui memoria nelegiuirilor mele,
şi se omorĭ pre fiiul meŭ? Şi el 'ĭ ḑise eĭ: Dă'mĭ pre fiiul têŭ, 19
Şi'l luâ pre dênsul din sinul eĭ, şi'l sui în camera de sus,
unde locuĭa el, şi'l culcâ pre patul seŭ. Şi strigâ cătră Iehova 20

și ḑise: Iehova, Dumneḑeul meŭ! Adus-aĭ rêul și preste vêduva,
21 la care locuesc eŭ, omorînd pre fiĭul eĭ? Și se întinse de treĭ
orĭ preste copil, și strigâ cătră Iehova, și ḑise: Iehova, Dumne-
ḑeul meŭ! se se re'ntórcâ, te rog, sufletul copiluluĭ acestuia într'ên-
22 sul, Și Iehova auḑi vocea luĭ Ilie; și se re'ntórse sufletul copiluluĭ în-
23 tr'ênsul, încât trăi. Și Ilie luâ pre copil, și'l pogorî din camera de
sus în casâ, și'l dede mameĭ sale. Și Ilie ḑise: Éca! fiĭul têŭ tră-
24 esce. Și femeea ḑise cătră Ilie: Acum din acésta cunosc, câ tu *escĭ*
om al luĭ Dumneḑeŭ, și cuvêntul luĭ Iehova în gura ta *este* adeverat.

CAPUL XVIII.

Ilie confundâ pre profeţiĭ luĭ Baal.

1 Și s'aŭ întêmplal după multe ḑile, atuncĭ veni cuvêntul luĭ
Iehova cătră Ilie în anul al treilea, ḑicênd: Du-te, arétă-
2 te luĭ Ahab; și voiŭ da plóĭe pre pămênt, Și se duse Ilie spre
a se areta luĭ Ahab; și era fómete mare în Samaria.
3 Și Ahab chiemâ pre Obadia, economul, (érâ Obadia se temea
4 tare de Iehova; Căcĭ s'aŭ întêmplat, când Iezabel estirpise pre profeţiĭ
luĭ Iehova, Obadia luâ o sutâ de profeţĭ, și'ĭ ascunse pre eĭ, câte
5 cincĭ ḑecĭ într'o pescerâ, și'ĭ nutri cu pâne și cu apâ). Și Ahab
ḑise cătră Obadia: Cutrierâ ţérra, la toţĭ sorginţiĭ apelor, și la tóte
riurile; póte vom afla iérbâ, spre a conserva viéţa cailor, și a ca-
6 târilor, ca se nu fim lipsiţĭ de dobitóce. Decĭ 'șĭ împărţirâ ţérra,
ca se o cutriere pre ea; Ahab merse pre o cale a parte, și Oba-
dia merse pre altâ cale a parte.
7 Și mergênd pre cale Obadia, éca! că'l întimpinâ pre dênsul
Ilie; și acela 'l cunoscu pre el, și căḑu pre faça sa, și ḑise: Tu
8 *escĭ*, domnul meŭ, Ilie? Și el ḑise luĭ: Eŭ *sum*; du-te, ḑi domnu-
9 luĭ têŭ: Éca! Ilie *este aice*. Și acela ḑise: Ce am pecatuit, cât
10 trădaĭ pre servul têŭ în mâna luĭ Ahab, spre a me omorî? După
cum Iehova, Dumneḑeul têŭ, este viŭ, nu este naţiune, nicĭ regat,
unde se nu fiâ trămis domnul meŭ, spre a te căuta pre tine, și când
'ĭ se ḑicea *luĭ*: Nu *e*; el *atuncĭ* aŭ făcut, se jure regatul și na-
11 ţiunea, câ nu te aflarâ. Și acum tu ḑicĭ: Mergĭ, ḑi domnuluĭ
12 têŭ: Eca! Ilie *este aice*. Și va fi, *îndatâ ce* eŭ voiŭ purcede de
la tine, Spiritul luĭ Iehova te va duce, unde eŭ nu sciŭ; și când
voiŭ merge și'ĭ voiŭ anunţia *acésta* luĭ Ahab, și el nu te va afla
pre tine, me va omorî. Darâ eŭ, servul têŭ, me tem de Iehova din
13 juneţa mea. Nu 'i se anunţiâ domnuluĭ meŭ, ce am făcut, când Ie-
zabel ucise pre profeţiĭ luĭ Iehova, în ce mod am ascuns o sutâ

barbaţĭ din profeţiĭ luĭ Iehova, câte cincĭ-ḑecĭ într'o pescerâ, şi
'ĭ-am nutrit pre eĭ cu pâne şi cu apâ? Şi acum tu ḑicĭ: Du-te, 14
de spune domnuluĭ têŭ: Éca! Ilie *este aice*; şi el me va omorî
pre mine. Şi Ilie ḑise: Dupre cum Iehova al oştirilor este viŭ, 15
înaintea căruia staŭ, astăḑĭ me voiŭ presenta luĭ.

Se duse decĭ Obadia spre întimpinarea luĭ Ahab, şi'ĭ anunţiâ 16
luĭ. Şi Ahab merse spre întimpinarea luĭ Ilie. Şi s'aŭ întêmplat, 17
cum veḑuse Ahab pre Ilie, ḑise cătră el Ahab: Tu *escĭ* cel, ce tur-
burĭ pre Israel? Érâ el ḑise: Eŭ nu turbur pre Israel, ci tu şi 18
casa tatuluĭ têŭ, pentru câ aţĭ părăsit preceptele luĭ Iehova, şi aţĭ mers
în urma Baalimilor. Acum decĭ trămite, *şi* adunâ la mine tot 19
Israelul pre muntele Carmel, şi pre ceĭ patru sute cincĭ-ḑecĭ de
profeţĭ aĭ luĭ Baal, şi pre ceĭ patru sute de profeţĭ aĭ dumbravelor,
cariĭ mânâncâ la masa Iezabeleĭ. Şi trămise Ahab cătră toţĭ fiiĭ 20
luĭ Israel, şi adunâ pre profeţiĭ pre muntele Carmel.

Şi se apropiâ Ilie de tot poporul, şi ḑise: Pănă când veţĭ fi 21
la înduoiélâ între duoe cugetărĭ? Dacâ Iehova *este* Dumneḑeŭ, urma-
ţi'l pre dênsul; érâ dacâ Baal, urmaţĭ pre acesta. Şi poporul nu'ĭ res-
punse luĭ nicĭ un cuvênt. Atuncĭ ḑise Ilie cătră popul: Eŭ singur am 22
remas profet al luĭ Iehova, érâ profeţiĭ luĭ Baal *sunt* patru sute
cincĭ-ḑecĭ de barbaţĭ. Decĭ se ni se dee duoĭ juncĭ, şi eĭ se'şĭ 23
alégâ loru'şĭ un junc, şi se'l bucăţéscâ, şi se'*l* punâ pre lemne, dar
foc se nu punâ; şi eŭ voiŭ prepara cel-l-alt junc, şi'*l* voiŭ pune
pre lemne, dar foc nu voiŭ pune. Şi se invocaţĭ numele ḑeilor 24
vostri, şi eŭ voiŭ invoca numele luĭ Iehova; şi va fi, ca ḑeul, ca-
rele va respunde cu foc, acela *se fiâ* Dumneḑeŭ. Şi respunse tot
poporul, şi ḑise: Bun *este* cuvêntul.

Şi ḑise Ilie cătră profeţiĭ luĭ Baal: Alegeţi-ve un junc, şi 25
preparaţi'*l* ântêiŭ voĭ, căcĭ *sunteţĭ* mulţĭ; şi invocaţĭ numele ḑeilor
vostri, foc înse se nu puneţĭ. Şi eĭ luarâ juncul, ce'l dede lor, şi'l 26
prepararâ, şi invocarâ numele luĭ Baal de demanéţiâ pănă la a-
méḑiâ-ḑi, ḑicênd: Ascultâ-ne pre noĭ, Baale! dar nu *era* nicĭ vóce, nicĭ
ascultare; şi sârĭaŭ împrejurul altariuluĭ, ce edificaserâ. Şi s'aŭ în- 27
têmplat pre la améḑiâ-ḑi, câ Ilie, deriḑêndu'ĭ, ḑicea: Invocaţĭ cu vóce
maĭ tare; căcĭ el este ḑeŭ: orĭ convorbesce, verĭ se ocupâ, verĭ este
în călătorie, *verĭ póte* dórme, şi se va trezi. Şi '*l* invocaŭ cu 28
vóce tare, şi se tâĭarâ dupre datina lor cu cuţite şi cu lance,
pănă ce săngele se reversa preste eĭ. Şi s'aŭ întêmplat dupâ ce 29
trecu améḑiâ-ḑi, şi eĭ furiaŭ pănă *la óra* sacrificĭuluĭ *de sérâ, tot* nu
era nicĭ vóce, nicĭ ascultare, nicĭ atenţiune.

Atuncĭ ḑise Ilia cătră tot poporul: Apropiaţi-vê de mine. Şi 30
tot poporul se apropiâ de dênsul. Şi aŭ reparat altariul luĭ Iehova cel
ruinat. Şi luâ Ilie duoe-spre-ḑece petre, dupre numerul semenţie- 31
lor fiilor luĭ Iacob, cătră carele venise cuvêntul luĭ Iehova, ḑicênd:
Israel va fi numele têŭ; Şi cu petrele edifica un altariŭ în numele 32

luĭ Iehova; şi aŭ fâcut o grópâ în jurul altariuluĭ, dupâ lârgimea de
33 duoe mêsurĭ de semenăturâ. Şi aşeḑă lemnele, şi bucâţi
34 juncul, şi'*l* puse pre lemne. Şi ḑise: Impleţĭ cu apâ patru vedre,
şi *le* versaţĭ preste sacrificiul de ardere şi preste lemne. Şi ḑise:
Faceţĭ-*o* a duoa órâ, şi aŭ făcut a duoa órâ. Şi ḑise: Faceţĭ-*o* a
35 treĭa órâ, şi făcurâ a treĭa órâ. Şi curgea apa împrejurul al-
36 tariuluĭ, şi grópa o împlu cu apâ. Şi s'aŭ întêmplat, *în óra*, când
se oferia sacrificiul *de sérâ*, se apropia Ilie, profetul, şi ḑise:
Iehova, Dumneḑeul luĭ Abraam, al luĭ Isaac şi al luĭ Israel, se fiâ
sciut astăḑĭ, câ tu *escĭ* Dumneḑeŭ în Israel, şi eŭ al têŭ serv, şi
37 *câ* dupre cuvêntul têŭ am fâcut tóte aceste lucrurĭ. Auḑi-mê
Iehovo, auḑi-mê, ca se cunóscâ popului acesta, câ tu, Iehova, *escĭ*
38 Dumneḑeul, şi tu întórce ânima lor înapoĭ. Atuncĭ aŭ câḑut foc
de la Iehova, şi aŭ consumat sacrificiul de ardere şi lemnele, şi
petrele şi ţerrêna, *încâ* şi apa din grópâ o linse.
39 Şi când veḑu tot popului, aŭ căḑut pre façĭa sa, şi ḑise: Ie-
40 hova, acesta *este* Dumneḑeul; Iehova, acesta *este* Dumneḑeul. Şi
ḑise lor Ilie: Prindeţĭ pre profeţiĭ luĭ Baal; nicĭ unul din eĭ se nu
scape; şi'ĭ prinserâ; şi'ĭ pogorî pre eĭ Ilie la riul Kişon, şi'ĭ jun-
41 ghiâ pre eĭ acolo. Şi Ilie ḑise cătră Ahab: Sui-te, mănâncâ şi
42 bea, căcĭ *se aude* vuet de mare plóĭâ. Şi se sui Ahab, se mă-
nânce şi se bee; şi Ilie se sui în vêrful Carmeluluĭ, şi s'aŭ ple-
43 cat la pămênt, şi'şĭ puse façĭa sa între genunchiele sale, Şi ḑise
servuluĭ seŭ: Sui-te acum şi cautâ spre mare; şi se sui şi căutâ,
şi ḑise: Nu *e* nemica. Şi el ḑise: Mergĭ érâşĭ, pănă la a şeptea
44 órâ. Şi s'aŭ întêmplat a şeptea órâ, câ ḑise: Éca! un nuor mic, ca
o palmâ de om,se rădicâ din mare. Şi el ḑise: Sui-te, ḑi luĭ Ahab:
45 Înhamâ şi te pogórî, ca se nu te reţinâ plóĭa. Şi s'aŭ întêmplat în
intervalul acesta, câ ceriul se întuneca de nuorĭ şi de vênt, şi s'aŭ
făcut plóĭa mare. Şi se sui Ahab în trăsura sa, şi se duse la Iz-
46 reel. Şi mâna luĭ Iehova aŭ fost preste Ilie, şi încingêndu'şĭ cóp-
sele sale, alergâ înaintea luĭ Ahab pănă la întrarea din Izreel.

CAPUL XIX.

Ilie în deşert. Vocaţiunea luĭ Eliseĭ.

1 Şi aŭ anunţiat Ahab Iezabeleĭ tóte, câte le făcu Ilie, şi cum
2 aŭ omorît cu sabia pre toţĭ profeţiĭ. Şi trâmise Ieza-
bel nunţiŭ luĭ Ilie, ḑicênd: Aşia se'*mĭ* facâ ḑeiĭ, şi aşia se con-
ţinue, dacâ mâne pre la óra acésta nu voiŭ face viéţa ta ca

viéţa unuia dintre aceia. Şi vedênd *acesta* s'aŭ sculat, şi se duse 3
spre *a'şĭ conserva* viéţa sa, şi veni la Beer-Şeba din Iuda, şi'şĭ lasa
acolo pre servitoriul seŭ.
Érâ el se duse în deşert cale de o ḑi, şi aŭ sosit şi aŭ şe- 4
ḑut sub un juniper, şi doria în sine se mórâ, şi ḑise: De ajuns;
acum, Iehova, ĭea sufletul meŭ; câcĭ eŭ nu *sunt* maĭ bun decât
părinţiĭ meĭ. Şi culcându-se adormi sub juniperul, şi éca! un an- 5
gel 'l atinse pre el, şi'ĭ ḑise luĭ: Scólâ-te, mănâncâ. Şi s'aŭ 6
uĭtat şi éca! aprópe de capul luĭ o azimâ cóptâ pre cărbunĭ şi un
vas de apâ. Şi aŭ mâncat şi aŭ beut, şi érâşĭ s'aŭ culcat. Şi se 7
întórse angelul luĭ Iehova a duoa órâ, şi l'aŭ atinsŭ pre el, şi ḑise:
Scólâ-te, mănâncâ, câcĭ pré departe'ţĭ *este* ţie calea. Şi sculându- 8
se aŭ mâncat şi aŭ beut, şi în puterea nutrimentuluĭ aceluia călă-
tori patru-ḑecĭ de ḑile şi patru-ḑecĭ de nopţĭ pănă la Horeb, mun-
tele luĭ Dumneḑeŭ.
Şi aŭ intrat acolo într'o pescerâ, şi mase acolo; şi écâ! *veni* 9
cuvêntul luĭ Iehova cătră el, şi'ĭ ḑise luĭ: Ce facĭ aice, Ilie? Şi 10
el ḑise: Am fost fórte zelos pentru Iehova, Dumneḑeul oştirilor;
căcĭ fiiĭ luĭ Israel aŭ părăsit alianţa ta, *şi* altariele tale le dărâmarâ,
şi pre profeţiĭ têĭ 'ĭ uciserâ cu sabia, şi am remas eŭ singur, şi eĭ
căutâ, se'mĭ ĭee viéţa mea. Şi ḑise: Eşĭ, şi stă pre munte înain- 11
tea luĭ Iehova. Şi écâ! Iehova trecea, şi vênt tare şi puternic
despicâ munţiĭ şi sfărâma stâncele înaintea luĭ Iehova; *érâ* Iehova
nu *era* în vênt; şi dupâ vênt cutremur, *érâ* Iehova nu *era* în cu-
tremur; Şi dupâ cutremur foc; *érâ* Iehova nu *era* în foc; şi 12
dupâ foc o voce linâ şi blândâ. Şi s'aŭ întêmplat, cum auḑi Ilie, 13
'şĭ acoperi faḑia sa cu mantaua sa, şi aŭ eşit şi aŭ stat la uşa pesce-
reĭ; şi éca! voce *veni* cătrâ el, ḑicênd: Ce facĭ aicĭ, Ilie? Şi el ḑise: 14
Am fost fórte zelos pentru Iehova, Dumneḑeul oştirilor; căcĭ fiiĭ luĭ Is-
rael aŭ părăsit alianţa ta, *şi* altariele tale le dărâmarâ, şi pre profeţiĭ
têĭ 'ĭ uciserâ cu sabia, şi am remas eŭ singur, şi eĭ cautâ, se'mĭ ĭee
viéţa mea Şi ḑise Iehova cătră el: Mergĭ, întórce-te pre calea ta, 15
cea cătră deşertul Damasculuĭ; şi când veĭ ajunge, unge pre Ha-
zael de rege preste Siria; Şi pre Iehu, fiiul luĭ Nimşi, 'l veĭ unge 16
de rege preste Israel; şi pre Eliseĭ, fiiul luĭ Şafat, de la Abel-Mehola
'l veĭ unge de profet în locul têŭ. Şi se va întêmpla, *câ* cel ce 17
se va mântui de sabia luĭ Hazael, 'l va ucide Iehu, şi cel ce se va
mântui de sabia luĭ Iehu, 'l va ucide Eliseĭ. Am lasat înse în Is- 18
rael şepte miĭ, tóte genunchiele, câte nu s'aŭ plecat luĭ Baal, şi tótă
gura, care nu 'l-aŭ serutat pre el.
Şi ducêndu-se de acolo aŭ aflat pre Eliseĭ, fiiul luĭ Şafat, care 19
ara, *şi* duoe-spre-ḑece părechie *de boĭ eraŭ* dinaintea luĭ, şi el *era*
la a duoe-spre-ḑecea; şi trecu Ilie pre lângă el, şi aruncâ asupra
luĭ mantaua sa. Şi el lasâ boiĭ, şi aŭ alergat în urma luĭ Ilie, şi 20
ḑise: Te rog, se'mĭ sărut pre tatul meŭ şi pre mama mea şi *a-*

poĭ te voiŭ urma pre tine; şi el ḑise luĭ: Du-te, întórce-te; căcĭ
20 ce 'ţĭ-am făcut ţie? Şi se întórse de dinapoia luĭ, şi luâ o pâre-
chiâ *de boĭ* şi'ĭ junghia, şi cu uneltele boilor aŭ fript carnea
lor, şi o dede poporuluĭ, şi aŭ mâncat-o. Atuncĭ sculându-se aŭ
mers în urma luĭ Ilie, şi'ĭ servi luĭ

CAPUL XX.

Resbelul Israeliţilor contra Sirienilor.

1 Şi Benhadad, regele Sirieĭ, 'şĭ adunâ tótâ armata sa, şi cu
el *eraŭ* treĭ-ḑecĭ şi duoĭ de regĭ, şi caĭ şi care; şi s'aŭ
2 suit şi aŭ asediat Samaria, şi se luptâ în contrâ'ĭ. Şi trâmise nunţĭ
în cetate cătră Ahab, regele luĭ Israel, şi'ĭ ḑise luĭ: Aşia vorbesce
3 Benhadad; Argintul têŭ şi aurul têŭ *este* al meŭ, şi femeile
4 tale şi copiiĭ têĭ ceĭ frumoşĭ *sunt* aĭ meĭ. Şi respunse regele
luĭ Israel, şi ḑise: Dupre cuvêntul têŭ, dómne, al meŭ rege, al têŭ
sum eŭ şi tóte câte am.
5 Şi se re'ntórserâ nunţiĭ, şi ḑiserâ: Aşia respunde Benhadad,
ḑicênd: Fiind câ am trâmis cătră tine, ḑicênd: Argintul têŭ, şi au-
6 rul têŭ, şi femeile tale, şi copiiĭ têĭ, 'mĭ veĭ trâda mie, Mâne de
sigur pre la óra acésta voiŭ trâmite serviĭ meĭ la tine, şi vor cerceta
casa ta şi casele servilor têĭ; şi va fi, orĭ-ce *este* plăcut ochilor têĭ,
7 se va da în mânele lor, şi eĭ vor lua. Atuncĭ chiemâ regele luĭ
Israel pre toţĭ ceĭ maĭ bêtrânĭ aĭ ţerreĭ, şi ḑise: Consideraţĭ, ve rog,
şi vedeţĭ, cum acesta cautâ reul; căcĭ trâmise cătră mine pen-
tru femeile mele, şi copiiĭ meĭ, şi argintul meŭ, şi aurul meŭ, şi nu
8 'ĭ-am refusat luĭ nemica. Şi'ĭ ḑiserâ luĭ toţĭ ceĭ maĭ bêtrânĭ şi tot
9 poporul: Se nu asculţĭ, nicĭ se'ĭ cedezĭ *luĭ*. El ḑise decĭ cătră nun-
ţiĭ luĭ Benhadad: Spuneţĭ domnuluĭ meŭ, regeluĭ: Tóte câte aĭ ce-
rut servuluĭ têŭ la început, voiŭ face; acest lucru înse nu pot se
fac. Şi nunţiĭ merserâ, şi'ĭ aduserâ luĭ *acest* respuns.
10 Şi retrămise Benhadad cătră el, ḑicênd: Aşia se'mĭ facâ ḑeiĭ,
şi aşia se continue, dacâ ţerrina Samarieĭ va ajunge spre *a împle*
11 mâna tot poporuluĭ, ce me urmâ. Şi'ĭ respunse regele luĭ Is-
rael, şi ḑise: Spuneţi'ĭ: Cel, ce încinge *armele* se nu se mân-
12 drescâ ca cel, ce *le* descinge. Şi s'aŭ întêmplat, când *Benhadad*
auḑi cuvêntul acesta, se afla bênd el şi regiĭ în corturĭ, apoĭ ḑise
servilor seĭ: Înşiraţi-vê *la bataiâ*, şi *s*'aŭ înşirat *la bataiâ* contra
cetăţeĭ.
13 Şi écâ! se apropiă de Ahab, regele luĭ Israel, un profet, ḑi-
cênd: Aşia grăesce Iehova: Veḑĭ tótâ mulţimea acéstâ mare? Écâ!

eŭ o trădaŭ în mâna ta astăḑĭ, şi veĭ cunósce că eŭ *sum* Iehova.
Şi Ahab ḑise: Prin cine? Şi el respunse: Aşia ḑice Iehova: Prin 14
têneriĭ principilor provincielor. Atuncĭ ḑise: Cine va începe bătaĭa?
Şi el respunse: Tu.
Atuncĭ enumerâ pre têneriĭ principilor provincielor, şi s'aŭ 15
aflat duoe sute treĭ-ḑecĭ şi duoĭ; şi dupâ eĭ numerâ întregul po-
pul, pre toţĭ fiiĭ luĭ Israel, şepte miĭ. Şi aŭ eşit pre la méḑiâ-ḑi. 16
Şi Benhadad bea şi se îmbeta în corturĭ, el şi regiĭ, ceĭ treĭ-ḑecĭ
şi duoĭ de regĭ, cariĭ'l ajutaŭ. Şi eşirâ maĭ ânteiŭ têneriĭ princi- 17
pilor provincielor; şi Benhadad trâmise, şi'ĭ se anunţiâ luĭ, ḑicênd:
Barbaţĭ aŭ eşit din Samaria. Şi el ḑise: De aŭ eşit spre pace, 18
prindeţi'ĭ viĭ, şi de aŭ eşit spre resbel, prindeţi'ĭ viĭ. Aŭ eşit decĭ din 19
cetate aceştĭ tênerĭ aĭ principilor provincielor, şi armata, care 'ĭ urma
pre eĭ. Şi lovi fiâ-carele pre omul seŭ; şi Sirieniĭ fugirâ, şi'ĭ 20
persecutâ pre eĭ Israel; şi Benhadad, regele Sirieĭ, scăpa pre un cal,
împreunâ cu călăreţiĭ. Şi aŭ eşit regele luĭ Israel, şi aŭ lovit 21
călăreţiĭ şi carele, şi făcu între Sirienĭ mâcel mare. Şi se apropiâ 22
profetul de regele luĭ Israel, şi'ĭ ḑise luĭ: Du-te, re'ntăresce-te,
şi cugetâ, şi veḑĭ, ce facĭ: Căcĭ dupâ împlinirea anuluĭ regele Si-
rieĭ se va sui contra ta.
Érâ serviĭ regeluĭ Sirieĭ ḑiserâ luĭ: Ḑeul lor *este* ḑeul mun- 23
ţilor, pentru acésta ne-aŭ prevalat pre noĭ; érâ dacâ ne vom res-
beluĭ cu dênşiĭ în şes, de sigur 'ĭ vom prevala pre eĭ. Fâ decĭ lu- 24
crul acesta: Scóte pre fiâ-care rege din locul seŭ, şi pune în
locul lor capitanĭ; Érâ tu adunâ'ţĭ armatâ, pre căte aĭ perdut, cal 25
în loc de cal, şi car în loc de car; şi se ne resbeluim cu dênşiĭ în
şes, şi de sigur 'ĭ vom prevala pre eĭ. Şi el ascultâ de vocea lor,
şi făcu aşia. Şi s'aŭ întêmplat dupâ trecerea anuluĭ, câ numera 26
Benhadad pre Sirieniĭ, şi se sui la Afek, ca se se lupte cu Israel.
Şi fiiĭ luĭ Israel se numerarâ, şi preparându-se, se duserâ spre în- 27
timpinarea lor; şi camparâ fiiĭ luĭ Israel în faţia lor, ca duoe
turme micĭ de capre; érâ Sirieniĭ împlurâ ţérra. Şi se apropiă un 28
om al luĭ Dumneḑeŭ, şi vorbi cătră regele luĭ Israel, şi ḑise: Aşia
grăesce Iehova: Fiind câ Sirieniĭ ḑiserâ: Iehova *este* ḑeul munţilor,
érâ nu ḑeul văilor, de aceea voiŭ trăda în mâna ta tótâ acéstâ mare
mulţime, şi veţĭ cunósce, câ eŭ *sum* Iehova. Şi eĭ steterâ campaţĭ 29
faţiă unul de altul şepte ḑile; şi s'aŭ întêmplat în ḑiua a şeptea, câ se
apropiâ bataiâ, şi băturâ fiiĭ luĭ Israel pre Sirienĭ, o sutâ de miĭ de
pedestri într'o ḑi. Érâ ceĭ remaşĭ fugirâ la Afek spre cetate; şi 30
căḑu murul preste duoe-ḑecĭ şi şepte de miĭ din barbaţiĭ remaşĭ.
Şi Benhadad fugi şi intrâ în cetatea, *şi se ascunse* în camera cea
maĭ din nâuntru. Şi ḑiserâ cătră el serviĭ luĭ: Écâ acum! am auḑit,
câ regiĭ caseĭ luĭ Israel *sunt* regĭ miloşĭ: Se ne punem decĭ 31
sacĭ preste cópsele nóstre şi funie pre capitele nóstre, şi se eşim
înaintea regeluĭ luĭ Israel; póte 'ţĭ va lasa ţie viéţa. Se încinserâ 32

decĭ cu sacĭ preste cópsele lor, şi cu funie pre capitele lor, şi veniră
la regele luĭ Israel, şi ḑiseră: Servul tĕŭ Benhadad ḑice: Te rog,
lasâ-me, se trăesc. Şi el ḑise: Trăesce el ăncă? Fratele meŭ *este.*
33 Barbaţiĭ decĭ luară bine séma, dacă *ar veni* de la dênsul *vre un*
cuvênt, şi'l priimiră îndată, şi ḑiseră: Fratele tĕŭ Benhadad. Şi
el ḑise: Duceţi-ve, aduceţi'l. Şi când veni la dênsul Benhadad,
34 el 'l sui în trăsura *sa*. Şi *Benhadad* 'ĭ ḑise luĭ: Cetăţile, ce le
luase tatul meŭ de la tatul tĕŭ, le voiŭ reda; şi'ţĭ veĭ face strade
în Damasc, cum aŭ făcut şi tatul meŭ în Samaria. Şi eŭ, *ḑise Ahab*,
te voiŭ elibera cu acésta alianţa. Aşia făcu alianţa cu el, şi'ĭ
dede drum.
35 Eră un om din fiiĭ profeţilor ḑise cătră aprópele seŭ dupre
cuvêntul luĭ Iehova: Lovesce-me pre mine, te rog; dară omul re-
36 fusa de a'l lovi. Şi el ḑise luĭ: Fiind că nu aĭ ascultat de vo-
cea luĭ Iehova, écă! după ce te veĭ duce de la mine, un leŭ te
37 va lovi. Şi cum se duse de la el, 'l află leul şi'l lovi. Aflănd
apoĭ un alt om, ḑise el: Lovesce-me pre mine, te rog. Şi omul
38 'l lovi pre el, şi lovindu'l, *'l*-aŭ rănit. Atuncĭ se duse profetul, şi
ascepta pre regele în cale, şi se făcu necunoscut printr'un vel pre ochiĭ
39 seĭ. Şi s'aŭ întêmplat, pre când trecea regele, el strigă cătră rege,
şi ḑise: Servul tĕŭ mersese în meḑilocul resbeluluĭ; şi écă! un om
înturnăndu-se într'o parte, aduse pre cine-va la mine, şi ḑise: Pă-
zesce pre omul acesta; dacă cum-va va lipsi, atuncĭ viéţa ta va
40 fi în locul vieţeĭ acestuĭa, saŭ veĭ plăti un talent de argint; Şi
s'aŭ întêmplat, pre când servul tĕŭ se ocupă pre aicĭ şi pre acolo,
el fugi. Şi ḑise cătră el regele luĭ Israel: Acésta *este* condamna-
41 ţiunea ta, tu însu'ţĭ *o*-aĭ decis. Atuncĭ el se grăbi, şi'şĭ rădică velul
42 de la ochiĭ seĭ; şi'l cunoscu regele luĭ Israel, că *era* dintre profeţĭ. Şi
ḑise cătră el: Aşia grăesce Iehova: Fiind că tu aĭ dat drum din
mâna *ta* omuluĭ, pre carele eŭ 'l decretasem spre perdere; de a-
ceea viéţa ta va fi în locul vieţeĭ aceluĭa, şi poporul tĕŭ în locul
43 poporuluĭ luĭ. Şi se duse regele luĭ Israel la casa sa trist şi ne-
mulţumit, şi sosi în Samaria.

CAPUL XXI.

Mórtea luĭ Naboth.

1 Şi s'aŭ întêmplat, după lucrurile acestea, că Naboth, Iz-
reelitul, avea viă la Izreel, aprópe de palatul luĭ Ahab, regeluĭ Sa-
2 marieĭ. Şi vorbi Ahab cătră Naboth, ḑicênd: Dă'mĭ mie via ta,
ca se'mĭ fiă grădină de verdeţurĭ, fiind că *este* aprópe de casa

mea. Şi'ţi voiŭ da ţie pentru dênsa o viâ maĭ bunâ decât acésta, *orĭ*,
de'ţĭ place, 'ţĭ voiŭ da ţie valorea eĭ în argint. Érâ Naboth ḑise luĭ 3
Ahab: Se me ferécsâ Dumneḑeŭ, se'ţĭ daŭ ţie ereditatea pârin-
ţilor meĭ.
Şi întrâ Ahab în casa sa trist şi nemulţumit de cuvêntul, 4
ce'ĭ vorbise Naboth, Izreelitul, ḑicênd: Nu'ţĭ voiŭ da ereditatea pă-
rinţilor meĭ. Şi se culcâ pre patul seŭ, şi'şĭ întórse façĭa sa, şi nu
mânca păne. Şi veni la el Iezabel, femeea sa, şi'ĭ ḑise luĭ: Pen- 5
tru ce ânima ta *este* aşia de tristâ, în cât nu mănâcĭ păne? Şi 6
el 'ĭ respunse eĭ: Pentru câ am vorbit luĭ Naboth, Izreelituluĭ, şi
'ĭ-am ḑis luĭ: Dă'mĭ via ta în *preţiŭ de* argint, saŭ, de voescĭ, 'ţĭ
voiŭ da *altâ* viâ în locul eĭ; şi acela respunse: Nu'ţĭ voiŭ da ţie via
mea. Şi'ĭ ḑise Iezabel, femeea sa: Ôre regescĭ tu ăncâ preste 7
Israel? Scólă-te, mănăncâ păne, şi se fiâ voĭósâ ânima ta; eŭ 'ţĭ voiŭ
da via luĭ Naboth, Izreelituluĭ. Atuncĭ scrise ea epistole în numele 8
luĭ Ahab, şi *le* sigilâ cu sigilul luĭ, şi trâmise epistolele cătră ceĭ
maĭ bêtrânĭ, şi cătră nobiliĭ, cariĭ *eraŭ* în cetatea luĭ Naboth, collo-
cuitorĭ cu dênsul. Şi scrise în epistole, ḑicênd: Proclamaţĭ un post, 9
şi puneţĭ pre Naboth în cel ânteiŭ *loc* din popul. Şi puneţĭ 10
duoĭ sceleraţĭ în façiă cu el, ca se mărturisésca contra luĭ, ḑicênd:
Tu aĭ blasfemat pre Dumneḑeŭ şi pre rege. Şi'l scóteţĭ pre el,
şi aruncaţĭ petre asupra luĭ, ca se mórâ.
Şi'ĭ făcurâ luĭ barbaţiĭ cetăţeĭ sale, ceĭ maĭ bêtrânĭ şi nobiliĭ, cariĭ 11
locuĭa în cetatea luĭ, dupre cum lĭ anunţiase lor Iezabel, cum era scris
în epistolele, ce le trâmisese lor. Şi proclamarâ un post, şi puserâ 12
pre Naboth în cel ânteiŭ *loc* dintre locuitorĭ. Şi întrarâ duoĭ 13
barbaţĭ sceleraţĭ şi şeḑurâ în façia luĭ, şi mărturisirâ barbaţiĭ scele-
raţĭ contra luĭ, contra luĭ Naboth, înaintea populuiuĭ, ḑicênd: Na-
both blasfemâ pre Dumneḑeŭ şi pre rege. Atuncĭ 'l scoserâ
din cetate, şi aruncarâ petre asupra luĭ, încât muri. Şi trâ- 14
miserâ cătră Iezabel, ḑicênd: Naboth s'aŭ ucis cu petre, şi este mort.
Şi cum auḑi Iezabel, câ Naboth se ucise cu petre, şi câ era 15
mort, ḑise Iezabel luĭ Ahab: Scólă-te, clironomisesce via luĭ Naboth,
Izreelituluĭ, carele refusa de a'ţĭ da ţie pentru argint; căcĭ Naboth
nu *maĭ* trăesce, ci aŭ murit. Şi s'aŭ întêmplat, cum auḑi Ahab, 16
câ Naboth aŭ murit, se sculâ Ahab şi se pogorî în via luĭ Naboth,
Izreelituluĭ, ca se o clironomisésca pre ea.
Şi veni cuvêntul luĭ Iehova cătră Ilie, Teşbitul, ḑicênd: 17
Scólă-te, şi te pogórî spre întimpinarea luĭ Ahab, regeluĭ luĭ Is- 18
rael, carele *locuesce* în Samaria. Écă! în via luĭ Naboth *este*, unde
se pogorî, ca se-o clironomisésca. Şi veĭ vorbi cătră dênsul, 19
ḑicênd: Aşia grăesce Iehova: Aĭ ucis, şi maĭ aĭ şi clironomisit? Şi
veĭ vorbi cătră dênsul, ḑicênd: Aşia grăesce Iehova: In locul, unde
cănii linserâ săngele luĭ Naboth, vor linge cănii şi săngele têŭ, da,
al têŭ. Şi ḑise Ahab cătră Ilie: Me-aĭ aflat pre mine, inimicul 20

meŭ? Şi'ĭ respunse luĭ: *Te* am aflat, căcĭ te-aĭ vêndut pre tine, spre
21 a face rele în ochiĭ luĭ Iehova. Éca! *grâesce Iehova*: Eŭ voiŭ
aduce reŭ preste tine, şi voiŭ metura în urma ta, şi voiŭ estirpi
din aĭ luĭ Ahab pre orĭ-care din secsul bărbătesc, şi pre cel închis şi
22 pre cel lasat în Israel; Şi voiŭ face casa ta, ca şi casa luĭ Iero-
boam, fiiuluĭ luĭ Nebah, şi ca casa luĭ Baaşa, fiiuluĭ luĭ Ahia,
pentru mânia, cu care *me*-aĭ măniat, şi aĭ făcut pre Israel, se pe-
23 catuéscâ. Şi despre Iezabel încâ grâi Iehova, ḑicênd: Căniĭ vor
24 mănca pre Iezabel aprópe de murul de la Izreel. Cine din aĭ
luĭ Ahab va muri în cetate, câniĭ 'l vor mânca *pre el*, şi cine va
muri în câmp, paserile ceriuluĭ 'l vor mânca *pre el*.
25 Neminea în adevêr fusese asemenea luĭ Ahab, carele se ven-
du pre sine, spre a face rele în ochiĭ luĭ Iehova, după cum 'l înteţa pre
26 el Iezabel, femeea luĭ. Şi el făcu *fapte* fórte abominabile, urmănd
idolilor, în totul, cum făceaŭ Amoreiĭ, pre cariĭ Iehova 'ĭ alun-
gase de dinaintea fiilor luĭ Israel.
27 Şi s'aŭ întêmplat, cum auḑi Ahab cuvêntele acestea, 'şĭ sfăşiâ
vestimentele sale, şi puse sac pre carnea sa, şi posti, şi se culca
28 în sac, şi âmbla lin. Şi veni cuvêntul luĭ Iehova cătră Ilie, Teş-
29 bitul, ḑicênd: Aĭ veḑut, cum s'aŭ umilit Ahab înaintea mea?
Fiind câ s'aŭ umilit înaintea mea, nu voiŭ aduce rele în ḑilele sale;
în ḑilele fiiuluĭ luĭ voiŭ aduce rele preste casa sa.

CAPUL XXII.

Mórtea luĭ Ahab. Iosafat, regele luĭ Iuda. Micaia.

1 Aŭ trecut treĭ anĭ fărâ resbel între Siria şi Israel.
2 Şi s'aŭ întêmplat, câ în al treilea an Iosafat, regele luĭ
3 Iuda, se pogorî cătră regele luĭ Israel. Şi ḑise regele luĭ Israel
cătră serviĭ seĭ: Sciţi câ Ramoth-Galaad *este* al nostru, şi noĭ tă-
4 cem, de a'l lua din mâna regeluĭ Sirieĭ? Şi el ḑise cătră Iosa-
fat: Mergĭ cu mine la luptâ pentru Ramoth-Galaal? Şi ḑise Iosa-
fat cătră regele luĭ Israel: Eŭ *sum* ca tine, poporul meŭ ca şi po-
5 pulul têŭ, şi caiĭ meĭ ca şi caiĭ têĭ. Şi ḑise Iosafat cătră regele
6 luĭ Israel: Consultâ, te rog, cuvêntul luĭ Iehova astăḑĭ. Şi adunâ
regele luĭ Israel pre profeţiĭ, ca la patru sute de barbaţĭ, şi ḑise
cătră eĭ: Se merg contra luĭ Ramoth-Galaad la luptâ, saŭ se me
absţin? Şi eĭ ḑiserâ: Sui-te, şi Domnul 'l va trâda în mâna re-
geluĭ.
7 Şi ḑise Iosafat: Nu *este* âncâ aicĭ vre-un profet al luĭ Iehova,
8 spre a'l consulta pre el? Şi regele luĭ Israel ḑise cătră Iosafat:

Este încâ un om, Micaia, fiiul luĭ Imla, prin carele putem, se
consultăm pre Iehova; dar 'l uresc pre el, căcĭ nu profetiséză bine
despre mine, ci reŭ. Şi Iosafat ḑise: Se nu vorbéscâ aşia regele.
Şi chiemâ regele luĭ Israel un deregătoriŭ, şi ḑise: Grâbesce- 9
te, *a aduce* pre Micaia, fiiul luĭ Imla. Şi regele luĭ Israel şi 10
Iosafat, regele luĭ Iuda, şeḑurâ fiâ-carele pre tronul seŭ, îmbracaţĭ
în vestimente *regale* într'un loc deschis la întrarea porţeĭ Samarieĭ; şi
toţĭ profeţiĭ profetisarâ înaintea lor. Şi Zedekia, fiiul luĭ Chenaana, 11
'şĭ făcuse córne de fer, şi ḑise: Aşia grâesce Iehova: Cu aceste
veĭ împunge pre Sirienĭ, pănă 'ĭ veĭ nimici pre eĭ. Şi toţĭ pro- 12
feţiĭ profetisarâ aşia, ḑicênd: Sui-te la Ramoth-Galaad, şi veĭ pros-
pera; căcĭ Iehova *'l* va trăda în mâna regeluĭ.
Şi nunţiul, care se dusese, se chieme pre Micaia, vorbi că- 13
tră el, ḑicênd: Écâ acum! cuvêntele profeţilor *arétâ* în unanimi-
tate bine pentru rege; se fiâ decĭ cuvêntul têŭ ca cuvêntul unuĭa
dintr'ênşiĭ, şi vorbesce'*ĭ* de bine. Érâ Micaia ḑise: Dupâ cum 14
Iehova este viŭ, ce'mĭ va ḑice Iehova, acésta voiŭ vorbi. Aŭ ve-
nit decĭ cătră rege.
Şi regele 'ĭ ḑise luĭ: Micaia! Se mergem la Ramoth-Galaad 15
la luptâ saŭ se ne abstinem? Şi el 'ĭ respunse luĭ: Sui-te, şi veĭ pros-
pera, căcĭ Iehova 'l trâda pre dênsul în mâna regeluĭ. Şi regele 16
ḑise luĭ: De câte-orĭ se te conjur, se nu'mĭ spunĭ mie decât adêvêrul
în numele luĭ Iehova? Şi el ḑise: Am vêḑut pre tot Israelul 17
împrăsciat pre munţĭ, ca oile ce nu aŭ păstor. Şi Iehova ḑise:
Acestia n'aŭ domn: Se se re'ntórcâ fiâ-carele în casa sa în pace.
Şi ḑise regele luĭ Israel cătră Iosafat: Nu 'ţĭ-am spus ţie, *câ* nu va 18
profetisa bine despre mine, ci reŭ? El *maĭ* ḑise încâ: Ascultâ decĭ 19
cuvêntul luĭ Iehova: Am vêḑut pre Iehova şeḑênd pre tronul seŭ,
şi tótâ oştirea ceriuluĭ stănd împrejurul luĭ, de a drépta luĭ, şi de
a stănga luĭ. Şi Iehova ḑise: Cine va amâgi pre Ahab, spre a 20
se sui şi a căde în Ramoth-Galaad? Şi unul ḑicea aşia, şi altul
aşia. Şi eşi un spirit, şi stete înaintea luĭ Iehova, şi ḑise: Eŭ 'l 21
voiŭ amăgi pre dênsul. Şi Iehova 'ĭ ḑise luĭ: Cu ce? Şi el res- 22
punse: Voiŭ eşi, şi voiŭ fi spirit minţitoriŭ în gura tuturor profeţi-
lor luĭ; şi ḑise *Iehova*: *'l* veĭ amăgi *pre el* şi încâ veĭ reuşi, eşĭ,
şi fâ acésta. Acum decĭ, écâ! Iehova dede spirit minţitoriŭ în 23
gura tuturor acestor profeţĭ aĭ têĭ, şi Iehova grâi rele de tine.
Atuncĭ se apropiă Zedekia, fiiul luĭ Chenaana, şi bâtu pre Mi- 24
caia preste falcâ, şi ḑise: Pre ce cale trecu spiritul luĭ Iehova de
la mine, ca se grăéscâ cătră tine? Şi ḑise Micaia: Écâ! veĭ ve- 25
de în ḑiua aceea, când veĭ întra în camera cea maĭ din năuntru,
ca se te ascunḑĭ.
Şi ḑise regele luĭ Israel: Iea'l pre Micaia, şi'l du înapoĭ pre el că- 26
tră Ammon, gubernatorul cetăţeĭ, şi cătră Ioaş, fiiul regeluĭ. Şi 27
ḑi: Aşia vorbesce regele: Aruncaţĭ'l pre acesta în închisóre, şi

nutriţi'l cu pâne de tristeţiâ şi cu apâ de tristeţiâ, pănă ce me voiŭ
28 re'ntórce în pace. Şi ḑise Micaia: Dacâ într'adevêr tu te veĭ re'n-
tórce în pace, Dumneḑeŭ n'aŭ grâit prin mine; şi ḑise: Ascultaţĭ
voĭ, toţĭ populiĭ!.
29 Şi se sui regele luĭ Israel şi Iosafat, regele luĭ Iuda, la Ra-
30 moth-Galaad. Şi regele luĭ Israel ḑise cătră Iosafat: Eŭ 'mĭ voiŭ
schimba vestimentele, şi voiŭ pleca la luptâ; érâ tu îmbracâ'ţĭ vesti-
mentul têŭ *regal*. Şi'şĭ schimba vestimentele regele luĭ Israel, şi plecâ
31 la luptâ. Érâ regele Sirieĭ ordonase celor treĭ-ḑecĭ şi duoĭ de
capitanĭ aĭ carelor sale, ḑicênd: Nu ve luptaţĭ nicĭ cu cel mic, nicĭ
32 cu cel mare, ci numaĭ cu regele luĭ Israel. Şi s'aŭ întêmplat,
cum vêḑurâ capitaniĭ de care pre Iosafat, ḑiserâ: De sigur,
acesta *este* regele luĭ Israel. Şi'l împrejurarâ, spre a se lupta cu
33 dênsul; darâ Iosafat strigâ. Şi s'aŭ întêmplat, când câpitaniĭ de
care vêḑurâ, câ nu *era* regele luĭ Israel, se întórserâ de dinapoĭa luĭ.
34 Un om înse, sagetând de întêmplare, lovi pre regele luĭ Israel
între închieturile toraceĭ; şi el ḑise cătră conducêtorul caruluĭ seŭ:
Întórnâ mâna ta, şi scóte-me din tabărâ, căcĭ sum rânit.
35 Şi lupta s'aŭ prelungit în ḑiua aceea, şi regele luĭ Israel stâ
pre car în façia Sirienilor, şi cătră sérâ muri; şi sângele curgea
36 din ranâ în interiorul caruluĭ. Şi pre la apusul sóreluĭ se fâcu
proclamaţiune în armatâ, ḑicênd: Fiâ-carele *se se retragâ* la ce-
37 tatea sa, şi fiâ-carele în ţérra sa. Şi muri regele, şi fu dus la
38 Samaria; şi 'l îmmormêntarâ pre regele în Samaria. Şi spalarâ ca-
rul în iazul Samarieĭ; încâ şi armele *luĭ* le-aŭ spalat. Şi lin-
serâ căniĭ săngele seŭ, dupre cuvêntul luĭ Iehova, ce'l grâise.
39 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Ahab, şi tóte câte făcu, şi casa
de dinţĭ de elefant, ce o edificâ, şi cetăţile, ce le edificâ, óre nu
40 *sunt* scrise în cartea Cronicelor regilor luĭ Israel? Şi adormi
Ahab cu părinţiĭ seĭ, şi în locul luĭ regi Ahazia, fiĭul seŭ.
41 Şi Iosafat, fiĭul luĭ Asa, regi preste Iuda în al patrulea an
42 al luĭ Ahab, regeluĭ luĭ Israel. De treĭ-ḑecĭ şi cincĭ de anĭ *era*
Iosafat, când deveni rege, şi el regi duoe-ḑecĭ şi cincĭ de anĭ în
43 Ierusalim; şi numele mameĭ luĭ *era* Azuba, fiĭa luĭ Şilhi. Şi el
âmblâ în tóte câile luĭ Asa, tatuluĭ seŭ; nu se departâ de la ele,
44 fâcênd drepte în ochiĭ luĭ Iehova. Darâ nălţimile nu se de-
45 partarâ, şi populul sacrifica şi tâmâĭa încâ pre nălţimile. Şi Io-
safat era în pace cu regele luĭ Israel.
46 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Iosafat, şi puterea, ce *o* aretă, şi
cum se luptâ, óre nu *sunt* scrise în cartea Cronicelor regilor luĭ
47 Iuda? Şi remâşiţia celor sodomiţĭ, ce remăsese din ḑilele luĭ Asa,
48 tatuluĭ seŭ, o şterse din ţérrâ. Atuncĭ nu *era* rege în Edom,
ci un gubernator regi.
49 Iosafat făcu şi nave de Tarşiş, ca se mérgâ la Ofir pentru
aur; darâ nu merserâ, căcĭ navele se sfărâmarâ în Ezion-Gheber,

Atuncĭ Ahazia, fiĭul luĭ Ahab, ḑise luĭ Iosafat: Se mérgâ serviĭ 50
meĭ dimpreunâ cu serviĭ têĭ pre nave; darâ Iosafat nu voi. Şi Io- 51
safat adormi cu părinţiĭ seĭ, şi se îmmormêntâ cu părinţiĭ seĭ în
cetatea luĭ David, tatuluĭ seŭ; şi în locul luĭ regi Iehoram, fiĭul seŭ.
Ahazia, fiĭul luĭ Ahab, regi preste Israel în Samaria în anul 52
al şepte-spre-ḑecelea al luĭ Iosafat, regeluĭ luĭ Iuda; şi el regi duoĭ
anĭ preste Israel. Şi făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova, şi âmblâ 53
în calea tatuluĭ seŭ, şi în calea mameĭ sale, şi în calea luĭ Iero-
boam, fiĭuluĭ luĭ Nebat, carele făcuse pre Israel, sę pecătuéscâ;
Căcĭ servi luĭ Baal, şi se închinâ luĭ, şi mânia pre Iehova, Dum-
neḑeul luĭ Israel, întocmaĭ cum făcuse tatul seŭ.

CARTEA A II^A A REGILOR.

Verĭ comun a patra a Regilor.

CAPUL I.

Regatul luĭ Ahazia și mórtea luĭ, regînd preste Israel.

1 După mórtea luĭ Ahab se revoltâ Moab în contra luĭ Israel.
2 Și Ahazia cădu prin gratie din camera de sus a
uneĭ case, ce o avea în Samaria, și deveni bolnav; și trămise nunțĭ,
dicênd lor: Duceți-ve, consultațĭ pre Baal-Zebub, deul Ekronu-
3 luĭ, dacâ me voiŭ rădica din bóla acésta. Darâ angelul luĭ Iehova
dise luĭ Ilie, Teșbituluĭ: Scólă-te, suĭ-te spre întimpinarea nunți-
lor regeluĭ Samarieĭ, și di-li lor: Aŭ nu *este* Dumnedeŭ în
Israel, *câ* mergețĭ, se consultațĭ pre Baal-Zebub, deul Ekro-
4 nuluĭ? Acum decĭ, așia grăesce Iehova: Nu te veĭ pogorî din
patul, în care te-aĭ suit, ci sigur veĭ muri. Și Ilie s'aŭ dus.
5 Și se re'ntórserâ nunțiĭ cătră dênsul; și el li dise lor: De
6 ce v'ațĭ re'ntors? Și eĭ 'ĭ diserâ luĭ: Un om s'aŭ suit spre întim-
pinarea nóstrâ, și ni dise noue: Mergețĭ, întórceți-ve cătră regele,
ce ve trămise, și 'ĭ dicețĭ luĭ: Așia grăesce Iehova: Aŭ nu
este Dumnedeŭ în Israel, *câ* trămițĭ, se consulte pre Baal-
Zebub, deul Ekronuluĭ? Decĭ nu te veĭ pogorî din patul, în care
7 te-aĭ suit, ci sigur veĭ muri. Și li dise lor: De ce feliŭ *era* o-
mul, care s'aŭ suit spre întimpinarea vóstrâ, și aŭ dis cătră voĭ cu-
8 vêntele acestea? Și eĭ 'ĭ respunserâ luĭ: Un om pêros și încins la
cópse cu un brâŭ de pele. Și el dise: Ilie, Teșbitul, *este*.
9 Atuncĭ trămise *regele* cătră el un capitan de cincĭ-decĭ îm-
preunâ cu ceĭ cincĭ-decĭ aĭ seĭ. Și se suĭ cătră el, și éca! el ședea
pre vêrful unuĭ munte. Și dise cătră el: Omul luĭ Dumnedeŭ! regele
10 dise: Pogórî-te. Și respundênd Ilie dise cătră capitanul de cincĭ-
decĭ: Dacâ eŭ *sum* un om al luĭ Dumnedeŭ, se se pogórâ foc din ce-
riŭ, și se consume pre tine și pre ceĭ cincĭ-decĭ aĭ têĭ. Și se po-
gorî foc din ceriŭ, și consumâ pre el și pre ceĭ cincĭ-decĭ aĭ luĭ.
11 Și érășĭ trămise cătră el un alt capitan de cincĭ-decĭ împreunâ cu
ceĭ cincĭ-decĭ aĭ seĭ. Și respunse și dise cătră el: Omul luĭ Dum-
12 nedeŭ! așia vorbesce regele: Iute te pogorî. Și respundênd Ilie

dise cătră dênşiĭ: Dacâ eŭ *sum* un om al luĭ Dumnedeŭ, se se pogórâ
foc din ceriŭ, şi se consume pre tine şi pre ceĭ cincĭ-decĭ aĭ têĭ.
Şi se pogorî foc al luĭ Dumnedeŭ din ceriŭ, şi'l consumâ pre el
şi pre ceĭ cincĭ-decĭ aĭ luĭ. Şi érâşĭ trămise un al treilea capi- 13
tan de cincĭ-decĭ împreunâ cu cincĭ-decĭ aĭ seĭ. Şi suindu-se al
treilea capitan de cincĭ-decĭ, veni şi îngenunchiâ înaintea luĭ Ilie,
şi'l rugâ, şi'ĭ dise luĭ: Omul luĭ Dumnedeŭ! aĭbâ preţiŭ, me rog,
înaintea ochilor têĭ viéţa mea şi viéţa servilor têĭ, acestor cincĭ-
decĭ. Éca! se pogorî foc din ceriŭ, şi consumâ pre ceĭ duoĭ d'ân- 14
têĭ capitanĭ de cincĭ-decĭ, şi pre ceĭ cincĭ-decĭ aĭ lor; aĭbâ decĭ
preţiŭ viéţa mea înaintea ochilor têĭ. Şi dise angelul luĭ Iehova 15
cătră Ilie: Pogórî-te cu el, nu te teme de el. Şi se sculâ, şi se
pogorî cu el cătră rege. Şi'ĭ dise luĭ: Aşia grăesce Iehova: Fiind 16
câ aĭ trămis nunţĭ, se consulte pre Baal-Zebub, deul Ekronuluĭ, ca
când n'*ar fi* Dumnedeŭ în Israel, ca se consulţĭ cuvêntul luĭ, pen-
tru acésta nu te veĭ pogorî din patul, în care te-aĭ suit, ci si-
gur veĭ muri.
Şi el muri dupre cuvêntul luĭ Iehova, ce'l vorbise Ilie; şi în lo- 17
cul luĭ regi Iehoram în al duoilea an al luĭ Iehoram, fiiuluĭ luĭ Iosafat,
regeluĭ luĭ Iuda; fiind câ el nu avea fiiŭ. Şi cele-l-alte fapte a- 18
le luĭ Ahazia, câte le făcu, óre nu *sunt* scrise în cartea Cronicelor
regilor luĭ Israel?

CAPUL II.

Ilie răpit la ceriŭ. Eliseĭ.

Şi s'aŭ întêmplat, când voĭa Iehova, se rădice pre Ilie la 1
ceriŭ în vêrtej de vênt, atuncĭ Ilie şi Eliseĭ purceserâ de
la Ghilgal. Şi dise Ilie cătră Eliseĭ: Şedĭ aicĭ, te rog, căcĭ Iehova 2
me trămise pre mine pănă la Beth-El. Érâ Eliseĭ dise: După cum Iehova
este viŭ, şi sufletul têŭ, nu te voiŭ lasa. Şi se pogorîrâ la Beth-
El. Şi aŭ eşit fiiĭ profeţilor din Beth-El la Eliseĭ, şi'ĭ diserâ luĭ: 3
Sciĭ, câ Iehova astădĭ ĭea pre domnul têŭ de la tine? Şi
el dise: Şi eŭ *o* sciŭ *acésta*, tăceţĭ. Şi aŭ dis Ilie cătră el: Eliseĭ, 4
şedĭ aicĭ, te rog, căcĭ Iehova me trămise pre mine la Ierichon. Érâ el,
dise: După cum Iehova este viŭ, şi sufletul têŭ, nu te voiŭ lasa. Şi
sosirâ la Ierichon. Şi s'aŭ apropiat fiiĭ profeţilor din Ierichon la 5
Eliseĭ, şi'ĭ diserâ luĭ: Sciĭ, câ Iehova astădĭ ĭea pre domnul têŭ
de la tine? Şi el dise: Şi eŭ *o* sciŭ *acésta*, tăceţĭ. Şi 6
dise Ilie cătră el: Şedĭ aicĭ, te rog, căcĭ Iehova me trămise pre mi-
ne la Iordan. Érâ el dise: După cum Iehova este viŭ, şi sufletul

7 têŭ, nu te voiŭ lasa. Şi merserâ amênduoĭ. Şi cincĭ-ḑecĭ de bar-
baţĭ din fiiĭ profeţilor merserâ, şi steterâ în faciâ, departe; şi eĭ
8 ambiĭ steterâ lângă Iordan. Şi luâ Ilie mantaua sa, şi *o* înduoi
pre dênsa şi lovi apele, şi se despărţirâ într'o parte şi într'alta, şi
trecurâ ambiĭ pre uscat.
9 Şi s'aŭ întêmplat, după ce trecuserâ, ḑise Ilie luĭ Eliseĭ:
Cere, ce se'ţĭ fac ţie maĭ îuainte de a fi răpit de la tine. Şi Eli-
seĭ ḑise: Se fiâ, te rog, o înduoitâ parte a spirituluĭ têŭ pre mine.
10 Érâ el ḑise: Greŭ lucru aĭ cerut; *darâ* de me veĭ vede răpindu-
me de la tine, 'ţĭ va fi ţie aşia; érâ de nu, nu va fi *aşia*.
11 Şi s'aŭ întêmplat, pre când âncâ âmblaŭ vorbind, éca un car de
foc şi caĭ de foc, şi'ĭ despărţirâ pre amênduoĭ; şi se sui Ilie prin vêr-
12 tej de vênt la ceriŭ. Érâ Eliseĭ vedea, şi striga: Părinte, părinte,
carul luĭ Israel şi călărimea luĭ! Şi nu'l maĭ veḑu pre el; şi apucâ
13 vestimentele sale, şi le sfăşiâ în duoe bucăţĭ. Şi rădicând mantaua
luĭ Ilie, ce căḑuse de de-asupra luĭ, se întórse şi stete pe ţermul
14 Iordanuluĭ. Şi luând mantaua luĭ Ilie, ce căḑuse de de-asupra luĭ,
lovi apele, şi ḑise: Unde *este* Iehova, Dumneḑeul luĭ Ilie? Şi când
lovi şi el apele, se despărţirâ într'o parte şi într'alta, şi Eliseĭ trecu.
15 Şi veḑêndu'l pre dênsul fiiĭ profeţilor din Ierichon de ceea
parte, ḑiserâ: Spiritul luĭ Ilie s'aŭ aşeḑat preste Eliseĭ. Şi venirâ
16 spre întimpinarea luĭ, şi se închinarâ luĭ până la pămênt. Şi ḑi-
serâ cătră el: Écâ! cu serviĭ têĭ *sunt* cincĭ-ḑecĭ de barbaţĭ puter-
nicĭ; te rugăm, se mérgâ, şi se caute pre domnul têŭ; póte 'l ră-
dicâ spiritul luĭ Iehova, şi'l aruncâ pre vre-un munte, saŭ în vre-o
17 vale. Şi el ḑise: Nu trămiteţĭ. Darâ după ce'l sforçiarâ atâta, în-
cât se ruşinâ, ḑiserâ: Trămiteţĭ. Şi trămiserâ decĭ cincĭ-ḑecĭ de bar-
18 baţĭ, şi'l cautarâ treĭ ḑile, darâ nu'l aflarâ. Şi când se înturnarâ
cătră el, (căcĭ remăsese în Ierichon,) 'ĭ ḑise lor: Nu v'am spus
voue, se nu mergeţĭ?
19 Şi ḑiserâ barbaţiĭ cetăţeĭ cătră Eliseĭ: Écâ acum! posiţiunea
cetăţeĭ *este* bunâ, precum domnul meŭ vede, apele înse *sunt* rele,
20 şi pămêntul steril. Şi el ḑise: Aduceţi'mĭ un vas noŭ, şi puneţĭ
21 sare în el. Şi eĭ 'ĭ aduserâ luĭ. Şi el eşi la sorgintea apelor, şi
aruncâ acolo sarea, şi ḑise: Aşia grăesce Iehova: Am vindecat a-
pele acestea; nu se va maĭ produce din ele mórte orĭ sterilâtate.
22 Şi s'aŭ vindecat apele până în ḑiua de astăḑĭ, după cuvêntul luĭ
Eliseĭ, ce'l vorbise.
23 Şi se sui de acolo la Beth-El; şi pre când mergea pre drum,
eşirâ din cetate nisce copiĭ micĭ, şi'l derideaŭ pre el, şi'ĭ ḑiceaŭ
24 luĭ: Sui-te, pleşuvule! Sui-te, pleşuvule! Érâ el se întórse, şi
veḑêndu'ĭ, 'ĭ blasfemâ în numele luĭ Iehova. Şi eşirâ din pădure
25 duoĭ urşĭ, şi sfăşiarâ dintr'ênşiĭ patru-ḑecĭ şi duoĭ de copiĭ. Şi se
duse de acolo la muntele Carmel, şi de acolo se întórse la Samaria.

CAPUL III.

Resbelul luĭ Iehoram contra Moabiților.

Iehoram, fiĭul luĭ Ahab, regi preste Israel în Samaria în a- 1
nul al opt-spre-decelea al luĭ Iosafat, regeluĭ luĭ Iuda; și
el regi duoĭ-spre-dece anĭ. Și fâcu rele în ochiĭ luĭ Iehova, nu 2
înse ca tatul seŭ și ca mama sa; căcĭ depărtâ statua luĭ Baal, ce o
făcuse tatul seŭ. Darâ era alipit de pecatele luĭ Ieroboam, fiĭuluĭ 3
luĭ Nebat, carele făcuse pre Israel, se pecătuéscâ; nu se departâ
de la ele.
Și Meșa, regele luĭ Moab, avea turme, și dede regeluĭ luĭ Is- 4
rael o sutâ de miĭ de mneĭ și o sutâ de miĭ de berbecĭ cu lâna *lor*.
Dar s'aŭ întêmplat, după ce murise Ahab, se revoltâ regele luĭ 5
Moab în contra regeluĭ luĭ Israel.
Și eși regele Iehoram din Samaria în timpul acela, și enume- 6
râ pre întregul Israel. Și se duse, și trâmise cătră Iosafat, regele 7
luĭ Iuda, dicênd: Regele luĭ Moab se revoltâ contra mea. Voescĭ
tu, se te ducĭ cu mine la resbel în contra luĭ Moab? Și el dise: Me
voiŭ duce, eŭ ca tine, popului meŭ ca popului têŭ, *și* caiĭ meĭ ca și caiĭ
têĭ. Și el dise: Pre ce cale ne vom sui? Și el respunse: Pre calea 8
deșertuluĭ luĭ Edom. Și pornirâ regele luĭ Israel și regele luĭ Iuda 9
și regele luĭ Edom, și cutrierarâ cale de șepte dile; și nu era apâ
pentru armata și pentru animalele, ce'ĭ urmarâ pre dênșiĭ.
Și dise regele luĭ Israel: O! de sigur întruni Iehova pre aceștĭ 10
treĭ regĭ, ca se'ĭ trădee pre dênșiĭ în mâna luĭ Moab! Érâ Iosafat 11
dise: Nu *este* aci vre-un profet al luĭ Iehova, ca se consultăm pre
Iehova prin el? Și respunse unul din serviĭ regeluĭ luĭ Israel, și
dise: *Este* aci Eliseĭ, fiĭul luĭ Șafat, carele vêrsa apâ pre mânele
luĭ Ilie. Și dise Iosafat: Cuvêntul luĭ Iehova este cu el. Și se 12
pogorîrâ la el regele luĭ Israel și Iosafat și regele luĭ Edom. Și 13
dise Eliseĭ cătră regele luĭ Israel: Ce aĭ tu cu mine? Du-te la
profețiĭ tatuluĭ têŭ și la profețiĭ mameĭ tale. Și dise cătră el re-
gele luĭ Israel: Nu! căcĭ Iehova întruni pre aceștĭ treĭ regĭ, ca se'ĭ
trădee pre dênșiĭ în mâna luĭ Moab. Și dise Eliseĭ: După cum 14
Iehova al oștirilor este viŭ, înaintea căruĭa staŭ, de sigur, de nu așĭ
respecta fația luĭ Iosafat, regeluĭ luĭ Iuda, nu așĭ voi se te privesc,
nicĭ se te ved. Dar acum aducețĭ'mĭ mie un cântătoriŭ. Și s'aŭ 15
întêmplat, pre când cântâ din psalteriŭ cântătoriul, veni preste el
mâna luĭ Iehova. Și el dise: Așia grăesce Iehova: Facețĭ va- 16
lea acésta plinâ de grópe. Căcĭ așia grâesce Iehova: Nu vețĭ vede 17
vênt, și nu vețĭ vede plóĭâ, și valea acésta tot se va împle de apâ, și
vețĭ be voĭ, și turmele vóstre, și animalele vóstre. Darâ acésta 18

este mic lucru în ochiĭ luĭ Iehova; în mâna vóstrâ va trăda şi pre
19 Moab. Şi veţĭ sfărâma orĭ-ce cetate întărită şi orĭ-ce cetate a-
lésâ, şi veţĭ tăia orĭ-ce arbore bun, şi veţĭ astupa tóte sorginţile
apelor, şi veţĭ seca cu petre orĭ-ce parte bunâ de pămĕnt.
20 Şi s'aŭ întêmplat demanéţiâ, pre când se oferia oblaţiunea pa-
naticâ, écâ! veni apâ de pre calea luĭ Edom, şi se împlu pămĕntul
21 de apâ. Şi când audirâ toţĭ Moabiţiĭ, câ se suirâ regiĭ, ca se se
lupte cu eĭ, se adunarâ toţĭ ceĭ, ce încingeaŭ sabie, şi maĭ sus, şi
22 steterâ pre confiniele. Şi se scularâ fórte de demanéţiâ, şi cum re-
sâri sórele preste apâ, vedurâ de aceea parte Moabiţiĭ apele roşe
23 ca sângele. Şi diserâ: Acesta *este* sânge; de sigur regiĭ s'aŭ
24 nimicit, şi s'aŭ tâiat între sine; acum decĭ la pradâ, Moab! Şi
când sosirâ la castra Israeliţilor, se rădicarâ Israeliţiĭ, şi băturâ
pre Moabiţĭ, încât fugirâ d'naintea lor, şi tăiând pre Moabiţĭ întrarâ
25 *în ţérra lor.* Şi sfărâmarâ cetăţile, şi în tótâ partea bunâ de
pămĕnt aruncâ fiâ-carele pétra sa, încât o împlurâ, şi tóte sor-
ginţile apelor le astuparâ, şi tot arborele bun 'l tăiarâ, până ce
în Kir-Haraseth remăsese *numaĭ* petrele luĭ, şi încunjurându'l
26 prăsciaşiĭ, 'l băturâ pre el. Şi când regele luĭ Moab vedu, câ
resbelul prevala asupra luĭ, luâ cu sine şepte sute de barbaţĭ eser-
citaţĭ la sabiâ, ca se se resbatâ până la regele luĭ Edom, darâ nu
27 puturâ. Atuncĭ luâ pre primogenitul seŭ fiiŭ, carele era, se regé-
scâ după el, şi'l oferi sacrificiŭ de ardere pre murul; şi *acésta*
căusâ mare indignaţiune în contra luĭ Israel; şi retrăgêndu-se de la
el, se re'ntórserâ la ţérra *lor.*

CAPUL IV.

Eliseĭ multiplâ oleul vêduveĭ, şi face maĭ multe miracole.

1 Şi o femee din femeile fiilor profeţilor strigâ cătră Eliseĭ,
dicênd: Servul têŭ, barbatul meŭ, aŭ murit, şi tu sciĭ,
câ servul têŭ se temea de Iehova; şi împrumutătoriul aŭ venit, se
2 iee pre ambiĭ meĭ fiĭ, *spre a'ĭ fi* luĭ sclavĭ. Şi'ĭ dise eĭ Eliseĭ:
Ce se'ţĭ fac ţie? Arétă'mĭ, ce aĭ în casa *ta?* Şi ea dise: Serva ta
3 n'are nemic în casâ, fără numaĭ un vas de oleŭ. Şi'ĭ dise *eĭ:*
Mergĭ, împrumută'ţĭ ţie vase de afarâ, de la toţĭ vecinii têĭ, vase
4 deşerte; nu împrumută'ţĭ puçine. Întrâ apoĭ, şi închide uşa
după tine şi după fiiĭ têĭ, şi tórnâ *din oleul* în tóte vasele acele,
5 şi cele împlute dă-le de o parte. Se duse decĭ de la el, şi în-
chise uşa după sine şi după fiiĭ seĭ; acestia 'ĭ aduserâ vasele, şi ea
6 turnâ. Şi s'aŭ întêmplat, câ împlêndu-se vasele, dise ea cătră fiiul

seŭ: Adă'mĭ un alt vas; érâ el 'ĭ ḑise eĭ: Nu *este* alt vas. Şi ste-
te oleul. Atuncĭ veni, şi anunţiâ omuluĭ luĭ Dumneḑeŭ. Şi el ḑise: 7
Mergĭ, vinde oleul, şi plătesce'*ţĭ* datoria ta, şi trăesce cu remăşiţa,
tu şi copiiĭ têĭ.
Şi s'aŭ întêmplat, într'o ḑi merse Eliseĭ la Şunem, unde era 8
o femee mare, şi ea 'l reţinu pre el, se mânânce pâne. Şi de câte
orĭ trecea, se abătea acolo, se mânânce pâne. Şi ea ḑise cătră 9
barbatul seŭ: Écâ! cunosc, câ acesta *este* un om sânt al luĭ Dumneḑeŭ,
care trece tot-dé-una pre la noĭ. Se'ĭ facem luĭ, te rog, o micâ 10
camerâ de sus de-asupra caseĭ, şi se'ĭ punem luĭ acolo un pat,
o masâ, un scaun şi un candelabru, şi va fi, când va veni pre la
noĭ, apoĭ se va retrage în colo. Şi s'aŭ întêmplat într'o ḑi, câ venise 11
pre acolo, şi se retrase în camera de sus, şi dormi acolo. Şi ḑise 12
cătră Ghehazi, servitorul seŭ: Chiémâ pre Şunamita acésta. Şi după
ce o chiemâ, stete ea înaintea luĭ. Şi el 'ĭ ḑise luĭ: Ḑi cătră dênsa: 13
Écâ! tu aĭ făcut tóte gătirile acestea pentru noĭ; ce se'ţĭ fac ţie?
Aĭ de ḑis ce-va regeluĭ verĭ campoduceluĭ? Şi ea respunse: Eŭ
locuesc în meḑilocul poporuluĭ meŭ. Şi el ḑise *cătră Ghehazi:* 14
Ce decĭ se'ĭ fac eĭ? Şi Ghehazi respunse: În adevêr, ea n'are
fiiŭ, şi barbatul eĭ *este* bêtrân. Şi el ḑise: Chiémâ-o pre ea; şi 15
după ce o chiemâ, stete ea la uşiâ. Şi el ḑise: În anul viitor, pre la 16
acest timp, veĭ îmbrăçioşa un fiiŭ. Érâ ea ḑise: Nu, domnul
meŭ, omul luĭ Dumneḑeŭ! Nu minţi serveĭ tale. Şi femeea con- 17
cepu, şi născu un fiiŭ în anul viitor, pre timpul acela, ce'ĭ spusese
eĭ Eliseĭ.
Şi după ce copilul se făcu mare, eşi într'o ḑi la tatul seŭ, 18
la secerătorĭ. Şi ḑise cătră tatul seŭ: Capul meŭ, capul meŭ! 19
Şi el ḑise servuluĭ: Du'l la mama sa. Şi luându'l, 'l aduse la 20
mama sa, şi el şeḑu pre genunchiele eĭ până la améḑiă-ḑi, şi muri. Şi'*l* 21
sui, şi'l culcâ pre dênsul pre patul omuluĭ luĭ Dumneḑeŭ, şi închi-
se *uşia* după sine, şi eşi. Şi chiemâ pre barbatul seŭ, ḑicênd: 22
Trămite'mĭ, te rog, pre unul dintre servĭ, şi una dintre asine, se alerg
la omul luĭ Dumneḑeŭ, şi se me întorc. Şi el ḑise: Pentru ce te 23
ducĭ astăḑĭ la el? Nu *este* nicĭ luna nouâ, nicĭ Sabbat. Érâ ea ḑise:
Fi în pace. Atuncĭ înşelâ asina, şi ḑise servuluĭ seŭ: Mânâ, şi 24
înaintesce; se nu laşĭ din călăriâ, fără numaĭ dacă'ţĭ voiŭ ordona.
Şi se duse, şi sosi la omul luĭ Dumneḑeŭ pre muntele Carmel. 25
Şi s'aŭ întêmplat, cum o veḑu pre ea omul luĭ Dumneḑeŭ de de-
parte, ḑise cătră Ghehazi, servitorul seŭ: Éca! Şunamita aceea!
Acum decĭ, alérgâ spre întimpinarea eĭ, şi ḑi'ĭ: Bine *escĭ?* Bine 26
este barbatul têŭ? Bine copilul têŭ? Şi ea ḑise: Bine. Şi după 27
ce venise la omul luĭ Dumneḑeŭ pre muntele, cuprinse picĭórele luĭ;
érâ Ghehazi se apropiâ, spre a o înlătura pre dênsa. Darâ omul
luĭ Dumneḑeŭ '*ĭ* ḑise *luĭ*: Lasâ-o; căcĭ ânima eĭ *este* pré amărîtâ,
şi Iehova 'mĭ ascunse *acésta*, şi nu 'mĭ-*o* aretâ. Şi ea ḑise: 28

Am cerut eŭ óre fiiŭ de la domnul meŭ? Nu am ḑis: Nu me
29 amâgi? Atuncĭ ḑise el cătră Ghehazi: Încinge'ţĭ cópsele tale, şi
ĭea toĭagul meŭ în mâna ta, şi mergĭ; dacâ veĭ întimpina vre-un
om, se nu'l saluţĭ; şi de te va saluta, se nu'ĭ respunḑĭ luĭ; şi pune
30 toĭagul meŭ pre façia copiluluĭ. Şi mama copiluluĭ ḑise: Dupâ cum
Iehova este viŭ, şi sufletul têŭ, nu te voiŭ lasa. Şi se scula şi o
31 urmâ pre ea. Şi Ghehazi aŭ trecut înaintea lor, şi puse toĭagul
pre façia copiluluĭ; darâ nu *era* nicĭ vóce, nicĭ auḑire. Pentru care
se re'ntórse spre întimpinarea luĭ, şi'ĭ anunţiâ luĭ, ḑicênd: Nu s'aŭ
32 trezit copilul. Şi când aŭ venit Eliseĭ în casa, écâ! copilul era
33 mort, întins pre patul luĭ. El întra decĭ, şi închise uşia în urma
34 lor amenduoĭ, şi se ruga luĭ Iehova. Şi se sui, şi se culca pre co-
pilul, şi puse gura sa pre gura luĭ, şi ochiĭ seĭ pre ochiĭ luĭ, şi mâ-
nele sale pre mânele luĭ; şi se întinse pre el, şi s'aŭ încălḑit car-
35 nea copiluluĭ. Apoĭ se retrase, şi se preâmblâ în casâ când în-
cóce, când încolo; şi se sui *érâşĭ*, şi se întinse preste el; şi co-
pilul aŭ sternutat pănă de şepte orĭ, şi aŭ deschis copilul ochiĭ
36 seĭ. Atuncĭ aŭ chĭemat pre Ghehazi, şi ḑise: Chĭémâ pre Şuna-
mita acésta. Şi el o chĭemâ, şi când aŭ întrat la el, ḑise: Ĭea'ţĭ
37 pre fiĭul têŭ. Şi ea veni, şi câḑu la picĭórele luĭ, şi se închinâ
pănă la pămênt, şi'şĭ lua pre fiĭul seŭ, şi aŭ eşit.
38 Şi Eliseĭ s'aŭ re'ntors la Ghilgal. Şi *era* fómete în ţérrâ; şi
fiiĭ profeţilor şedeaŭ înaintea luĭ; şi el ḑise cătră servitorul seŭ:
39 Pune óla cea mare şi ferbe bucate pentru fiiĭ profeţilor. Şi eşind
unul la câmp, se culégâ verdeţiurĭ, aŭ aflat un curpen, şi aŭ strins
de pre el curpene selbatice, *pănă ce* se împlu vestimentul seŭ, şi
înturnăndu-se le-aŭ tăĭat în óla de bucate, fiind câ nu *le* cuno-
40 sceaŭ *pre ele*. Apoĭ aŭ turnat ómenilor se mănănce; şi s'aŭ în-
têmplat, cum aŭ mâncat din bucate, strigarâ, şi ḑiserâ: Omul luĭ
41 Dumneḑeŭ: Mórte *este* în ólâ. Şi nu puteaŭ se mânânce. Şi el
ḑise: Aduceţĭ fâinâ. Şi aŭ aruncat-*o* în ólâ; apoĭ ḑise: Turnaţĭ
poporuluĭ se mânânce. Şi nu era nemica rêŭ în ólâ.
42 Şi veni un om de la Baal-Şalişa, şi aduse omuluĭ luĭ Dum-
neḑeŭ pâne din primiţiile sale: duoe-ḑecĭ de pânĭ de orz, şi spice
próspete de grâŭ în săcuşorul seŭ. Şi el ḑise: Dâ poporuluĭ se
43 mânânce. Şi servitorul luĭ ḑise: Ce? se pun acestea înaintea a o
sutâ de ómenĭ? Érâ el ḑise: Dă-*le* poporuluĭ se mânânce; căcĭ
44 aşia grăesce Iehova: Vor mânca, şi vor lasa *şi* remâşiţâ. Atuncĭ
el puse înaintea lor, şi eĭ aŭ mâncat, şi aŭ lasat remâşiţâ, dupre
cuvêntul luĭ Iehova,

CAPUL V.

Naaman vindecat de leprâ. Ghehazi.

Și Naaman, campoducele regeluĭ Sirieĭ, era un barbat mare 1
înaintea domnuluĭ seŭ, și onorat, căcĭ Iehova prin el de-
duse mântuire Sirieĭ, și omul era brav, *înse* lepros. Eșiserâ câte- 2
va trupe Siriene, și duseserâ sclavâ din pămĕntul luĭ Israel o micâ
copilâ; și *acésta* servia femeeĭ luĭ Naaman. Și ea ḑise cătră dóm- 3
na sa: O! de *ar fi* domnul meŭ înaintea profetuluĭ din Samaria,
'l-ar vindeca pre el de lepra sa. Și intrând *cine-va* aŭ a- 4
nunţiat domnuluĭ seŭ, ḑicênd: Așia și așia vorbesce copila cea din
pămĕntul luĭ Israel. Și regele Sirieĭ ḑise: Du-te, și eŭ voiŭ tră- 5
mite o epistolâ regeluĭ luĭ Israel. Și el se duse, și luâ în mâna sa
ḑece talente de argint, și șese miĭ *bucăţĭ* de aur, și ḑece rŏndurĭ de
vestimente. Și aŭ adus epistola cătră regele luĭ Israel, conţinĕnd: 6
Și acum, îndatâ ce va veni epistola acésta cătră tine, éca! am *și*
trămis pre servul meŭ Naaman cătră tine, ca se'l vindecĭ de lepra
luĭ. Și s'aŭ întĕmplat, cum aŭ cetit regele luĭ Israel epistola, 7
'și sfâșia vestimentele sale, și ḑise: Ore *sum* eŭ Dumneḑeŭ, ca se
omor verĭ se înviez? Căcĭ acesta trămite la mine, spre a cura un
om de lepra sa. Cunósceţĭ decĭ, ve rog, și vedeţĭ, câ acesta cautâ
ocasiune în contra mea.

Și s'aŭ întêmplat, cum auḑi Eliseĭ, omul luĭ Dumneḑeŭ, câ 8
regele luĭ Israel 'șĭ-aŭ sfâșiat vestimentele sale, trămise cătră rege,
ḑicênd: Pentru ce 'ţĭ-aĭ sfâșiat vestimentele tale? Se vinâ acum la
mine, și va cunósce, câ este profet în Israel. Atuncĭ aŭ sosit 9
Naaman cu caiĭ seĭ și cu trăsura sa, și stete la ușia caseĭ luĭ Eli-
seĭ. Și trămise la el Eliseĭ nunţiŭ, ḑicênd: Mergĭ, și spalâ-te de 10
șepte orĭ în Iordan, și carnea ta va deveni ca maĭ înainte, și
veĭ fi curat. Érâ Naaman se mâniâ, și se duse, ḑicênd: Éca! eŭ 11
gândiam: Va eși de sigur la mine, și va sta, și va invoca numele
luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ seŭ, și va âmbla cu mâna sa pre locul *plageĭ*,
și va vindeca pre cel lepros. Óre Amana și Parpar, fluviele Da- 12
masculuĭ, nu *sunt* maĭ bune de cât tóte apele luĭ Israel? Nu pu-
team, se me spăl în ele, și se fiŭ curat? Și înturnându-se se duse
cu mâniâ. Dar serviĭ seĭ se apropiarâ, și vorbirâ luĭ, și ḑiserâ: 13
Tatâ! *dacâ* profetul 'ţĭ-ar fi ḑis vre un lucru mare, nu 'l-aĭ fi fă-
cut? Cu cât maĭ mult, când 'ţĭ ḑice: Spală-te, și fi curat? A- 14
tuncĭ se pogorî, și se afundâ de șepte orĭ în Iordan, după cuvêntul
omuluĭ luĭ Dumneḑeŭ; și carnea luĭ deveni ca carnea unuĭ copil
mic, și el fu curat.

Și se intórse la omul luĭ Dumneḑeŭ, el și tótâ suita luĭ, și 15

veni și stete înaintea luĭ, și ḑise: Éca! acum am cunoscut, câ nu
este Dumneḑeŭ în tot pămĕntul, ci numaĭ în Israel; de aceea acum,
16 te rog, priimesce darul acesta de la servul têŭ. Érâ el ḑi-
se: După cum Iehova este viŭ, înaintea căruĭa staŭ, nu voiŭ priimi.
17 Și el îl sforçia se priiméscâ, érâ el *o* refuzâ. Și Naaman ḑise:
De nu, apoĭ, te rog, se se dee servuluĭ têŭ din pămĕntul *acesta*
o sarcinâ de duoĭ catărĭ, căcĭ servul têŭ nu va maĭ oferi de a-
cum sacrificiŭ de ardere nicĭ oblațiune altor ḑeĭ, fără numaĭ luĭ
18 Iehova. În aceea se ĭerte Iehova pre servul têŭ, când în-
trâ domnul meŭ în casa luĭ Rimmon, spre a se închina acolo, și
se sprijinâ de mâna mea, și eŭ me închin în casa luĭ Rimmon;
dacâ me plec în casa luĭ Rimmon, Iehova se ĭerte pre servul
19 têŭ pentru fapta acésta. Și el 'ĭ ḑise luĭ: Mergĭ în pace; și se
duse de la el o micâ distanțâ.
20 Érâ Ghehazi, servitorul luĭ Eliseĭ, omuluĭ luĭ Dumneḑeŭ, ḑise:
Écâ! aŭ cruțat domnul meŭ pre Naaman, Sirienul, și n'aŭ luat din
mâna luĭ aceea, ce'ĭ aducea; înse, dupâ cum Iehova este viŭ, eŭ
21 voiŭ alerga în urma luĭ, și voiŭ lua ce-va de la el. Și aŭ aler-
gat Ghehazi dupâ Naaman; și când *'l* vêḑu *pre el* Naaman, aler-
gând în urma luĭ, aŭ sârit din trâsurâ spre întimpinarea luĭ, și
22 ḑise: Bine *escĭ?* Și el ḑise: Bine. Domnul meŭ m'aŭ trămis, ḑi-
cênd: Écă! în óra acésta aŭ venit la mine, din muntele Efraim,
duoĭ têncrĭ dintre fiiĭ profeților: dâ-li lor, te rog, un talent de ar-
23 gint, și duoe rŏndurĭ de vestimente. Și Naaman ḑise: Ĭea maĭ
bine duoe talente. Și l'aŭ sforçiat, și aŭ legat duoe talente de ar-
gint în duoĭ sacĭ, împreunâ cu duoe rŏndurĭ de vestimente, și *le*-aŭ
24 pus pre duoĭ din serviĭ seĭ, și *le* duceaŭ înaintea luĭ. Și cum veni
la Ofel, *le*-aŭ luat din mânele lor și *le*-aŭ conservat în casa; și
25 retrămise pre barbațiĭ, și eĭ se duserâ. Érâ el întrâ și stete
înaintea domnuluĭ seŭ. Și Eliseĭ 'ĭ ḑise luĭ: De unde *viĭ*, Ghe-
26 hazi? Și el ḑise: Servul têŭ nu merse nicâirea. Și el 'ĭ ḑise luĭ:
N'aŭ mers spiritul meŭ *cu tine*, când se întórse omul din trâsura
sa spre întimpinarea ta? *Acesta este* timpul de a lua baniĭ, și de
27 a priimi vestimente, și olivĭ, vie, oĭ, boĭ, servĭ și serve? Pentru
acésta lepra luĭ Naaman se va lipi de tine și de semênța ta pre
tot-dé-una. Și el eși de dinaintea luĭ, un lepros *alb* ca ometul.

CAPUL VI.

Faptele luĭ Eliseĭ. Fómetea estrema in Samaria.

1 Și ḑiserâ fiiĭ profeților către Eliseĭ: Écâ acum! locul, în ca-
2 rele locuim noĭ cu tine, este strâmpt pentru noĭ. Se
mergem, te rugâm, pănâ la Iordan, și de acolo se luâm fiâ-carele

câte o grindâ, şi se ne facem acolo un loc, unde am locui. Şi el
ḑise: Duceţi-ve. Şi unul ḑise: Învoesce, te rog, se mergĭ cu 3
serviĭ têĭ; şi el ḑise: Voiŭ merge. Şi merse cu dênşiĭ. Şi ve- 4
nind la Iordan aŭ tâĭat lemne. Érâ pre când unul tâĭa o grindâ, 5
aŭ căḑut ferul secureĭ în apâ; şi el recni, şi ḑise: O domnul meŭ!
şi *era* âncâ împrumut. Şi omul luĭ Dumneḑeŭ ḑise: Unde aŭ câ- 6
ḑut? Şi aŭ aretat luĭ locul; atuncĭ aŭ tâĭat un lemn, şi'*l* aruncâ
acolo, şi ferul aŭ plutit. Şi el ḑise: Râdicâţi'*l*; şi întinḑênd mâna 7
sa, l'aŭ luat.
Şi regele SirieĭMK se resbeluĭa contra luĭ Israel, şi se consulta 8
cu serviĭ seĭ, ḑicênd: În cutare şi în cutare loc voiŭ campa. Şi 9
trâmise omul luĭ Dumneḑeŭ cătră regele luĭ Israel, ḑicênd: Păze-
sce-te, se nu trecĭ prin locul acela, căcĭ Sirieniĭ aŭ campat acolo.
Şi trămise regele luĭ Israel la locul, de care 'ĭ ḑisese omul luĭ 10
Dumneḑeŭ, şi'l prevenise. Şi s'aŭ păzit acolo, nicĭ de odatâ nicĭ de
duoe orĭ.
Şi s'aŭ turburat ânima regeluĭ Sirieĭ de lucrul acesta; şi aŭ 11
convocat pre serviĭ seĭ, şi li ḑise lor: Nu'mĭ veţĭ descoperi, cine
din noĭ *este* pentru regele luĭ Israel? Şi ḑise unul din serviĭ luĭ: 12
Ba nu, domnul meŭ, rege! ci Eliseĭ, profetul, cel în Israel, anunţiâ
regeluĭ luĭ Israel cuvêntele, ce grăescĭ în camera de dormit. Şi el 13
ḑise: Mergeţĭ, şi vedeţĭ unde *este*, ca se trămit, se'l prind pre el.
Şi 'i se anunţiâ luĭ, ḑicênd: Éca! *se aflâ* în Dothan.
Şi el trămise acolo caĭ, şi care şi armatâ mare; şi venind 14
nóptea aŭ încunjurat cetatea. Şi când se sculâ de demanéţiâ 15
servitorul omuluĭ luĭ Dumneḑeŭ, şi aŭ eşit: éca! armata încunju-
rase cetatea cu caĭ şi cu care. Şi'ĭ ḑise luĭ servitorul: O dom-
nule! ce vom face? Érâ el ḑise: Nu te teme; căcĭ maĭ mulţĭ 16
sunt ceĭ cu noĭ, decât ceĭ cu eĭ. Şi se rugâ Eiseĭ, şi ḑise: Ie- 17
hova, deschide, te rog, ochiĭ luĭ, ca se védâ. Şi Iehova deschise
ochiĭ servitoruluĭ, şi aŭ veḑut: şi éca! muntele *era* plin de caĭ şi
de care de foc împrejurul luĭ Eliseĭ. Şi când s'aŭ pogorît spre 18
el *Sirieniĭ*, se rugâ Eliseĭ luĭ Iehova, şi ḑise: Lovesce, te rog,
poporul acesta cu nevedere. Şi 'ĭ-aŭ lovit pre eĭ cu nevedere,
dupre cuvêntul luĭ Eliseĭ. Şi ḑise cătră eĭ Eliseĭ: Nu *este* acésta 19
calea, nicĭ acésta cetatea; veniţĭ cu mine, şi ve voiŭ duce la o-
mul, pre care'l căutaţĭ. Şi'ĭ duse pre eĭ la Samaria. Şi s'aŭ întêm- 20
plat, după ce aŭ sosit în Samaria, ḑise Eliseĭ: Deschide-li, Iehova!
ochiĭ lor ca se védâ. Şi Iehova deschise ochiĭ lor, şi aŭ veḑut;
şi éca! *eraŭ* în meḑilocul Samarieĭ.
Şi cum 'ĭ veḑu regele luĭ Israel, ḑise cătră Eliseĭ: Se'*ĭ* lo- 21
vesc, se'*ĭ* lovesc, părinte al meŭ? Érâ el ḑise: Se nu'*ĭ* lovescĭ; 22
'ĭ-aĭ făcut captivĭ cu sabia ta şi cu arcul têŭ, de'ĭ lovescĭ? dâ-li
pâne şi apâ înaintea lor, se mânânce şi se bee, şi se mérgâ la
domnul lor. Şi li făcu lor un ospeţiŭ mare; şi după ce aŭ mân- 23

cat şi aŭ beut, li dede lor drum, şi eĭ se duserâ la domnul lor;
şi n'aŭ maĭ venit trupele Sirieĭ în ţérra luĭ Israel.
24 Şi s'aŭ întêmplat după acestea, Benhadad, regele Sirieĭ, aŭ a-
25 dunat tótâ armata sa, şi s'aŭ suit şi aŭ asediat Samaria. Şi fó-
mete mare era în Samaria; şi éca! o asediaŭ, până ce se vendu
un cap de asin pentru opt-deceĭ *de bucăţĭ* de argint, şi un patrar
de un Cab de găinaţ de columb pentru cincĭ *bucăţĭ de* argint.
26 Şi pre când trecea regele luĭ Israel pre mur, o femee 'l stri-
27 gâ, dicênd: Ajutâ, domnul meŭ, rege! Érâ el dise: Dacâ Iehova
nu te va ajuta, de unde pot eŭ se te ajut? óre de la arie orĭ de
28 la teasc? Şi dise cătră ea regele: Ce aĭ? Şi ea dise: Femeea
acésta 'mĭ-aŭ dis: Dâ pre fiĭul têŭ ca se'l mâncâm astâdĭ, şi mâne
29 vom mânca pre fiĭul meŭ. Şi am fert pre fiĭul meŭ şi l'am mân-
cat pre el; 'ĭ-am dis înse eĭ a duoa-di: Dâ pre fiĭul têŭ ca se'l
30 mâncâm; dar ea aŭ ascuns pre fiĭul seŭ. Şi s'aŭ întêmplat, cum
audi regele cuvêntele femeeĭ, 'şĭ sfâşiâ vestimentele sale, pre când
trecea pre mur, şi poporul privĭa, şi éca! sac *era* în năuntru pre
31 pelea luĭ. Şi dise: Aşia se'mĭ facâ Dumnedeŭ, şi aşia se continue,
dacâ capul luĭ Eliseĭ, fiĭuluĭ luĭ Şafat, va sta deasupra luĭ astâdĭ.
32 Şi Eliseĭ şedea în casa sa, şi ceĭ maĭ bêtrânĭ şedeaŭ cu dênsul;
şi trâmise *regele* un barbat de dinaintea sa; darâ maĭ înainte de a
veni la el nunţiul, dise el cătră ceĭ maĭ bêtrânĭ: Nu vedeţĭ, câ a-
cest fiiŭ de ucigaş aŭ trămis se'mĭ iea capul? Observaţĭ, cum va
veni nunţiul, închideţĭ uşia, şi împedicaţĭ'l la uşiâ; sunetul picĭóre-
33 lor domnuluĭ seŭ nu *este* dinapoĭa luĭ? Şi vorbind ăncâ cu eĭ,
éca! s'aŭ pogorît la el nunţiul, şi dise: Éca! de la Iehova *este*
reul acesta; ce se maĭ sperâm de la Iehova?

CAPUL VII.

Eliseĭ predice abondenţiâ. Fuga Sirienilor.

1 Atuncĭ dise Eliseĭ: Ascultaţĭ cuvêntul luĭ Iehova; aşia gră-
esce Iehova: Mâne, pre la óra acésta, în pórta Samarieĭ
se va vinde o mesurâ de fâinâ fina pentru un seculteţiŭ, şi duoe me-
2 sure de ord pentru un seculteţiŭ. Şi respunse cătră omul luĭ Dum-
nedeŭ capitanul, pre mâna căruĭa se rezema regele, şi dise: Şi
dacâ Iehova ar voi, se facâ ferestre în ceriŭ, întêmpla-se-va lucrul
acesta? Érâ el dise: Éca! veĭ vede cu ochiĭ, darâ nu veĭ mân-
ca din acésta.
3 Eraŭ darâ patru barbaţĭ leproşĭ la întrarea porţeĭ; şi dise u-
4 unul cătră altul: De ce se şedem noĭ aicĭ. până vom murĭ? De

vom dice: Se întrăm în cetate, fómete e în cetate şi vom muri a-
colo; şi de vom şede aicĭ, vom muri; acum decĭ aĭdeţĭ, se ne fu-
rişăm în castra Sirienilor. De ne vor lasa viĭ, vom trăi; şi de ne
vor omorî, vom muri. Şi aŭ plecat când însera, ca se intre în 5
castra Sirienilor; şi după ce aŭ venit până la partea estremâ a cas-
treĭ Sirienilor; éca! nu *era* nicĭ un om acolo. Căcĭ Domnul fă- 6
cuse, se se audă în castra Sirienilor vuet de care, tropot de caĭ şi
sgomot de armatâ mare; şi dise unul către altul: Éca! regele luĭ
Israel aŭ tocmit pre regiĭ Heteilor, şi pre regiĭ Egiptuluĭ, ca se vinâ
în contra nóstrâ. Pentru care rădicându-se aŭ fugit séra, şi'şi 7
părăsirâ corturile lor şi caiĭ lor şi asiniĭ lor şi castra cum era, şi
fugirâ pentru viţa lor.
Şi după ce acestĭ leproşĭ venirâ până la partea estremâ a 8
castreĭ, aŭ întrat într'un cort, şi aŭ mâncat şi aŭ beut, şi luând de
acolo argint şi aur şi vestimente, se duserâ şi *le*-aŭ ascuns; şi
întorcêndu-se aŭ întrat în alt cort, şi aŭ luat de acolo, şi aŭ mers
şi *le*-aŭ ascuns. Atuncĭ diserâ unul către altul: Noĭ nu facem 9
bine; diua acésta este o di de bune nunţie, şi dacă noĭ vom tăce,
şi vom ascepta până la lumina demaneţeĭ, vre-o nenorocire póte
se vinâ preste nŏ; veniţĭ decĭ se mergem spre a anunţia acésta
în casa regeluĭ.
Decĭ venirâ şi strigarâ către portariĭ cetăţeĭ; şi li-aŭ anun- 10
ţiat lor, dicênd: Am întrat în castra Sirienilor. şi éca! nu *era* a-
colo nicĭ om, nicĭ vóce de om, fără numaĭ caĭ legaţĭ, şi asinĭ legaţĭ,
şi corturile dupre cum *se aflaŭ*. Şi aŭ strigat portariĭ, şi anun- 11
ţiarâ *acésta* în năuntru în casa regeluĭ.
Şi sculându-se regele nóptea dise către serviĭ seĭ: Acum 12
voiŭ areta voue, ce ni-aŭ făcut Sirieniĭ: aŭ cunoscut, câ *suntem*
flămândĭ, şi aŭ eşit din castrâ, ca se se ascundâ în câmpiĭ, dicênd:
Când vor eşi din cetate, 'ĭ vom prinde pre eĭ viĭ, şi vom întra în
cetate. Şi respundênd unul din serviĭ luĭ dise: Se se iee, te rog, 13
cincĭ din caiĭ remaşĭ ce aŭ maĭ remas în cetate, (éca! acestia *sunt*
ca întréga mulţime luĭ Israel, ce aŭ maĭ remas în ea; éca! sunt
ca şi totala mulţimea Israeliţilor, ce s'aŭ consumat); şi se'*ĭ* tră-
mitem ca se vedem. Decĭ aŭ luat duoe părechĭe de caĭ; şi re- 14
gele trămise la castra Sirienilor, dicênd: Mergeţĭ, şi vedeţĭ. Şi aŭ 15
mers în urma lor până la Iordan; şi éca! tótâ calea *era* plinâ de
vestimentele şi de vasle, pre care Sirieniĭ le aruncaserâ în graba lor.
Şi re'nturnându-se unţiĭ anunţiarâ *acésta* regeluĭ.
Şi poporul eşi şi predâ castra Sirienilor; şi s'aŭ vendut o 16
mesurâ de făinâ finâ pentru un seculteţiŭ, şi duoe mesurĭ de ord pen-
tru un seculteţiŭ, dupre cuvêntul luĭ Iehova. Şi aŭ făcut regele maĭ 17
marele preste pórtâ pre capitanul, pre mâna căruĭa se rezema; şi
l'aŭ calcat pre el poporul în pórtâ, încât muri, dupre cum grăi-
se omul luĭ Dumneçŭ, carele aŭ vorbit, când regele se pogorî la

18 el. Şi s'aŭ întêmplat, precum vorbise omul luĭ Dumneḑeŭ cătră rege,
ḑicênd: Duoe mesurĭ de orḑ pentru un seculteţiŭ şi o mesurâ de
făinâ pentru un seculteţiŭ vor fi mâne, pre la óra acésta, în pórta Sa-
19 marieĭ. Érâ capitanul respunse omuluĭ luĭ Dumneḑeŭ, şi ḑise:
Şi dacâ acum Iehova ar voi, se facâ ferestre în cerŭ, întêmpla-se-
va lucrul acesta? Şi acela ḑise: Éca! *o* veĭ vede *acésta* cu ochiĭ
20 têĭ, darâ nu veĭ mânca din ea. Aşia s'aŭ şi întêmplat luĭ; căcĭ
popului 'l călcâ în pórtâ, încât muri.

CAPUL VIII.

Re'nturnarea Şunamiteĭ. Hazael. Ahazia, regele uĭ Iuda.

1 Şi Eliseĭ vorbi cătră femeea, pre a căreia copil făcuse, se re-
vieţuéscâ, ḑicênd: Scólă-te, şi te du, tu şi casa ta, şi
locuesce, unde veĭ pute locui; căcĭ Iehova aŭ chiemat fómete, şi
2 chĭar va veni pre pămênt şepte anĭ. Şi sculându-se femeea făcu
dupre cuvêntul omuluĭ luĭ Dumneḑeŭ; şi se duse ea şi casa eĭ, şi
aŭ locuit în ţérra Filistenilor şepte anĭ.
3 Şi s'aŭ întêmplat dupâ finitul celor şepte anĭ, câ s'aŭ întors fe-
meea din ţérra Filistenilor, şi eşi, se strige cătră ege pentru casa eĭ
4 şi pentru ţerrănele eĭ. Şi aŭ vorbit regele cătră hehazi, servitorul
omuluĭ luĭ Dumneḑeŭ, ḑicênd: Narréză'mĭ, te rog tóte lucrurile cele
5 marĭ, ce aŭ făcut Eliseĭ. Şi pre când el narâ regeluĭ, cum aŭ
făcut, se revieţuéscâ mortul, écâ! femeea, pre a áreia copil îl re'n-
viase, aŭ strigat cătră rege pentru casa sa, şi pntru ţerrănele sale.
Şi Ghehazi ḑise: Domnul meŭ, rege! Acésta ese femeea, şi acesta
6 fiĭul eĭ, pre carele l'aŭ re'nviat Eliseĭ. Ş regele întreba pre
femeea, şi ea 'ĭ narra luĭ *fapta*. Atuncĭ 'ĭ-aŭ lat eĭ regele un di-
rigêtor, ḑicênd: Re'ntórce'ĭ tóte lucrurile eĭ, şi tte veniturile ţerră-
nelor *eĭ*, din ḑiua, în care părăsi ţérra, pănă cum.
7 Şi Eliseĭ aŭ venit la Damasc. Şi Benhadd, regele Sirieĭ, era
bolnav, şi'ĭ se anunţiâ luĭ, ḑicênd: Omul luĭ Dmneḑeŭ aŭ venit pănă
8 aicĭ. Şi ḑise regele cătră Hazael: Ĭea un darn măna ta, şi mergĭ
spre întimpinarea omuluĭ luĭ Dumneḑeŭ, şi întébâ prin el pre Ie-
9 hova, ḑicênd: Rădica-me-voiŭ din bóla acést? Şi s'aŭ dus Ha-
zael spre întimpinarea luĭ, luănd în mănâ a un dar, din tóte
bunurile Damasculuĭ o sarcinâ de patru-ḑecĭ e cămile; şi venind
aŭ stat înaintea luĭ, şi ḑise: Fiĭul têŭ Benhada regele Sirieĭ, m'aŭ
10 trâmis la tine, ḑicênd; Râdica-me-voiŭ din bla acésta? Şi ḑise
cătră dênsul Eliseĭ: Du-te, spune'ĭ luĭ: Da, e veĭ rădica; înse
11 Iehova 'mĭ-aŭ arătat mie, câ de sigur va mri. Şi aţinti *spre*

Hazael neclintit façia sa, până se rușina; și aŭ plâns omul luĭ
Dumnedeŭ. Și Hazael dise: De ce plânge domnul meŭ; și el res- 12
punse: Pentru câ sciŭ câte rele veĭ face fiilor luĭ Israel: forte-
rețile lor le veĭ trăda foculuĭ, și pre tênerii lor veĭ ucide cu sa-
bia, și pre copiiĭ lor veĭ strivi, și pre îngrecatele lor veĭ spinteca.
Și Hazael dise: Dar ce *este* servul têŭ, cânele, se facâ o faptâ 13
așia de mare? Și Eliseĭ dise: Iehova 'mĭ-aŭ arătat mie, câ tu *veĭ*
fi rege preste Siria. Atuncĭ aŭ purces de la Eliseĭ, și aŭ venit 14
la domnul seŭ; acesta 'ĭ dise luĭ: Ce 'țĭ-aŭ spus Eliseĭ? Și el res-
punse: 'mĭ-aŭ dis: Da, te veĭ rădica. Și s'aŭ întêmplat a duoa 15
di, câ aŭ luat *Hazael* învêlitórea, și muiându-*o* în apâ *o* întinse preste
façia luĭ, și aŭ murit; și în locul luĭ regi Hazael.
Și în anul al cincilea al luĭ Ioram, fiiuluĭ luĭ Ahab, regeluĭ luĭ 16
Israel, pre când regi Iosafat preste Iuda, deveni rege Iehoram,
fiiul luĭ Iosafat, regeluĭ Iuda. De treĭ-decĭ și duoĭ de anĭ *era*, 17
când deveni rege, și regi opt anĭ în Ierusalim. Și aŭ âmblat în 18
calea regilor luĭ Israel, dupâ cum făcuse casa luĭ Ahab; căcĭ fiia
luĭ Ahab era luĭ femee; și făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova. Érâ Iehova nu 19
voi, se estirpéscâ pre Iuda, pentru David, servul seŭ, dupre cum
grăise luĭ, că'ĭ va da luminătóre, luĭ *și* fiilor seĭ pre tot-dé-una.
În dilele luĭ se revolta Edom de sub puterea luĭ Iuda, și'și 20
stabilirâ un rege preste dênșiĭ. Pentru aceea trecu Iehoram la 21
Zair, și tóte carele *luĭ* cu el; și sculându-se nóptea bătu pre Idu-
meiĭ ceĭ de prin prejurul seŭ, și pre capiĭ carelor; și populul aŭ
fugit la corturile lor. Cu tóte acestea Edom s'aŭ revoltat de sub 22
puterea luĭ Iuda, până în diua de astădĭ. Atuncĭ, în acelașĭ timp, se
revolta *și* Libna.
Și cele-l-alte fapte ale luĭ Iehoram, și tóte câte făcu, óre 23
nu *sunt* scrise în cartea Cronicelor regilor luĭ Iuda? Și adormi 24
Iehoram cu părințiĭ seĭ, și se îmmormênta cu părințiĭ seĭ în cetatea
luĭ David; și în locul luĭ regi Ahazia, fiiul seŭ.
În anul al duoĭ-spre-decelea al luĭ Ioram, fiiuluĭ luĭ Ahab, 25
regeluĭ luĭ Israel, aŭ regit Ahazia, fiiul luĭ Iehoram, regeluĭ luĭ Iuda.
De duoe-decĭ și duoĭ de anĭ *era* Ahazia, când deveni rege; și 26
regi un an în Ierusalim. Și numele mameĭ luĭ *era* Athalia, fiia luĭ
Omri, regeluĭ luĭ Israel. Și âmbla în calea caseĭ luĭ Ahab, și făcu 27
rele în ochiĭ luĭ Iehova, ca și casa luĭ Ahab; căcĭ *era* ginere caseĭ
luĭ Ahab. Și merse cu Ioram, fiiul luĭ Ahab, la resbel contra 28
luĭ Hazael, regeluĭ Sirieĭ, la Ramoth-Galaad; și aŭ rănit Sirieniĭ pre
Ioram. Și s'aŭ întors regele Ioram, spre a se vindeca în Izreel 29
de ranele, ce'ĭ făcuserâ Sirieniĭ în Rama, când se resbelui contra
luĭ Hazael, regeluĭ Sirieĭ. Și Ahazia, fiiul luĭ Iehoram, regele luĭ
Iuda, se pogorî, spre a vede în Izreel pre Ioram, fiiul luĭ Ahab,
căcĭ era bolnav.

CAPUL IX.

Iehu se unge de rege al luĭ Israel. El ucide pre Ioram, regele luĭ Israel, şi pre Iezabel.

1 Atuncĭ chĭemâ Eliseĭ, profetul, pre unul din fiiĭ profeţilor, şi'ĭ
ḑise luĭ: Încinge'ţĭ cópsele tale, şi ĭea în măna ta fiola
2 acésta de oleŭ, şi te du la Ramoth-Galaad; Şi când veĭ întra
acolo, veĭ vede acolo pre Iehu, fiĭul luĭ Iosafat, fiĭuluĭ luĭ Nimşi;
şi întrâ, şi se'l scolĭ pre dênsul din meḑilocul fraţilor seĭ, şi
3 se'l întroducĭ în camera cea maĭ secretâ. Şi luănd fiola de oleŭ,
vérsâ'*l pre el* pre capul luĭ, şi se'ĭ ḑicĭ luĭ: Aşia grăesce
Iehova: Te-am uns pre tine rege preste Israel. Apoĭ deschiḑênd
4 uşia, fugi, şi se nu remănĭ. Şi se duse tênerul, tênerul profetu-
luĭ, la Ramoth-Galaad.
5 Şi când sosi, éca! campoduciĭ armateĭ şedeaŭ; şi el ḑise: Am,
se'ţĭ *spun* ţie o vorbâ, campoduce! Şi Iehu ḑise: Cuĭ dintre noĭ
6 toţĭ? Şi el ḑise: Ţie, campoduce! Şi sculăndu-se aŭ întrat în
casâ; şi el turnâ oleul pre capul luĭ, şi'ĭ ḑise luĭ: Aşia grăesce
Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel: Te-am uns pre tine rege preste
7 populul luĭ Iehova, preste Israel; Şi veĭ lovi casa luĭ Ahab, dom-
nuluĭ têŭ, şi eŭ voiŭ resbuna săngele servilor meĭ, al profeţilor, şi
8 săngele tuturor servilor luĭ Iehova asupra Iezabeleĭ. Căcĭ tótâ
casa luĭ Ahab se va estirpi; şi voiŭ nimici din aĭ luĭ Ahab pre
orĭ-care de secsul bărbătesc şi pre cel închis şi pre cel lasat în Is-
9 rael. Şi voiŭ face casa luĭ Ahab ca şi casa luĭ Ieroboam, fiĭuluĭ
10 luĭ Nebat, şi ca şi casa luĭ Baaşa, fiĭuluĭ luĭ Ahiĭa; Şi pre Ie-
zabel căniĭ o vor mănca în ţerrâna din Izreel, şi nu *va fi* cine se
o îmmormênte *pre ea*. Şi deschiḑênd uşia el fugi.
11 Şi Iehu eşi către serviĭ domnuluĭ seŭ; şi *cine-va* 'ĭ ḑise luĭ:
Pace? pentru ce veni la tine nebunul acesta? Şi el li ḑise: Voĭ
12 cunósceţĭ pre omul şi vorbele sale. Şi eĭ ḑiserâ: Nu *e* adevêrat;
spune-*le* noue, te rugâm. Şi el ḑise: Aşia şi aşia 'mĭ vorbi mie,
ḑicênd: Aşia grăesce Iehova: Te-am uns pre tine rege preste Is-
13 rael. Atuncĭ se grăbirâ, şi luănd fiâ-care vestimentul seŭ, *le* pu-
serâ sub dênsul pre trépta gólâ; şi aŭ suflat în trimbiţâ, ḑicênd:
14 Iehu deveni rege. Şi Iehu, fiĭul luĭ Iosafat, fiĭuluĭ luĭ Nimşi, făcu
conjuraţiune în contra luĭ Ioram (şi Ioram veghia în Ramoth-
15 Galaad, el şi tot Israelul, în contra luĭ Hazael, regeluĭ Sirieĭ. Dar
se re'ntorsese regele Ioram la Izreel, spre a se vindeca de ra-
nele, ce'ĭ făcuserâ Sirieniĭ, când se resbelui în contra luĭ Hazael,
regeluĭ Sirieĭ.)
Şi Iehu ḑise: Dacâ este voinţa vóstrâ, se nu ésă neminea,

fugind din cetate, ca se mérgâ, spre a anunţia acésta în Izreel.
Şi călărind Iehu, se duse la Izreel; căcĭ Ioram ḑăcea acolo. Şi 16
Ahazia, regele luĭ Iuda, se pogorîse, spre a vede pre Ioram. Érâ 17
pre turnul din Izreel sta un custode, şi veḑênd pre céta luĭ Iehu
venind, el ḑise: Ved o cétâ. Şi Ioram ḑise: Iea un călâreţiŭ,
şi trămite'l pre dênsul spre întimpinarea luĭ, şi se'l întrebe: Pace?
Şi se duse un călăreţiŭ spre întimpinarea luĭ, şi ḑise: Aşia vor-
besce regele: Pace? Şi ḑise Iehu: Ce'ţĭ pasâ ţie de pace? Intórce-
te înapoĭa mea. Şi custodele anunţiâ, ḑicênd: Nunţiul merse pănă 18
la eĭ, şi nu se întórse. Şi el trămise al duoilea călăreţiŭ carele, 19
sosind la eĭ, ḑise: Aşia vorbesce regele: Pace? Şi Iehu respunse:
Ce'ţĭ pasâ ţie de pace? Întórce-te înapoĭa mea. Şi custodele anun- 20
ţiâ, ḑicênd: El sosi pănă la eĭ, şi nu se întórse; şi mănarea *este*
ca mănarea luĭ Iehu, fiiuluĭ luĭ Nimşi; căcĭ mănâ furios. Şi Io- 21
ram ḑise: Înhamaţĭ; şi înhamarâ la carul seŭ, şi eşi Ioram, re-
gele luĭ Israel, şi Ahazia, regele luĭ Iuda, fiâ-carele în carul seŭ,
şi se duserâ spre întimpinarea luĭ Iehu, şi'l aflarâ la ţerrâna luĭ Na-
both, Izreelituluĭ.
Şi s'aŭ întêmplat, cum vêḑu Ioram pre Iehu, ḑise: Pace, 22
Iehu? Érâ el respunse: Ce pace, întru cât se îmmulţesc adulteriele
Iezabeleĭ, mameĭ tale, şi fermecătoriele eĭ? Şi se întórse Ioram 23
şi fugi, ḑicênd luĭ Ahazia: Trădare, Ahazia! Şi apucănd Iehu ar- 24
cul *seŭ*, lovi pre Ioram între braçiele luĭ; şi sâgéta eşi prin âni-
ma luĭ. Şi el căḑu în carul seŭ. Şi ḑise *Iehu* cătră Bidkar, ca- 25
pitanul seŭ: Iea'*l*, *şi*'l aruncâ pre dênsul în vre-o parte a ţerrâneĭ
luĭ Naboth, Izreelituluĭ; căcĭ amintesce'ţĭ, când eŭ şi tu mergeam
împreunâ calarĭ în urma luĭ Ahab, tatuluĭ seŭ, câ Iehova 'l inpo-
vorâ pre dênsul cu sarcina acésta: Da, am vêḑut erĭ săngele 26
luĭ Naboth, şi săngele fiilor seĭ, ḑice Iehova; şi'ţĭ voiŭ resplăti în
ogorul acesta, ḑice Iehova. Acum decĭ rădică'*l*, *şi* aruncă'l pre el
în ogorul acesta, dupre cuvêntul luĭ Iehova.
Érâ Ahazia, regele luĭ Iuda, cum vêḑu *acésta*, fugi pre calea 27
caseĭ din grădinâ. Şi'l persecutâ pre dênsul Iehu, şi ḑise: Loviţĭ'l
şi pre acesta în carul *luĭ*, la suişul Gur, aprópe de Ibleam. Şi el
fugi la Meghido, şi muri acolo. Şi'l transportarâ serviĭ luĭ în 28
trăsurâ la Ierusalim, şi'l îmmormêntarâ în mormêntul luĭ, cu părinţiĭ
seĭ în cetatea luĭ David. Şi regi Ahazia preste Iuda în anul al 29
un-spre-ḑecelea al luĭ Ioram, fiiuluĭ luĭ Ahab.
Şi veni Iehu la Izreel, şi auḑind Iezabel 'şĭ colorâ ochiĭ seĭ, 30
şi'şĭ decora capul seŭ, şi se uĭta prin feréstrâ. Şi pre când în- 31
tra pre pórtâ Iehu, ḑise ea: *Fost-aŭ* norocit Zimri, cel ce aŭ ucis
pre domnul seŭ? Şi el rădicăndu'şĭ façia sa spre feréstrâ, ḑise: 32
Cine *este* din aĭ meĭ? Cine? Şi se uĭtarâ duoĭ, treĭ dirigêtorĭ că-
tră dênsul. Şi ḑise: Aruncaţi-o pre ea jos. Şi o aruncarâ 33
jos, şi se stropirâ din săngele eĭ murul şi caiĭ; şi aŭ calcat-o pre

34 ea *cu picĭóre.* Şi după ce el aŭ întrat, şi aŭ măncat şi beut,
ḑise: Duceţi-ve, de vedeţĭ acum pre blăstămata acésta, şi o îmmor-
35 mêntaţĭ; căcĭ *este* fiia de rege. Şi se duserâ spre a o îmmor-
mênta; dar nu aflarâ dintr'ênsa decât cranul, picĭórele şi palmele
36 mănelor. Şi întorcêndu-se 'ĭ anunţiarâ luĭ; şi el ḑise: Acésta
este cuvêntul luĭ Iehova, ce 'l grăise prin servul seŭ Ilie, Teşbi-
tul, ḑicênd: În ogorul din Izreel vor mănca cănii carnea Ieza-
37 beleĭ. Şi cadavrul Iezabeleĭ va fi ca gunoĭul pre façia cămpuluĭ
din ogorul Izreel, încât nu vor ḑice: Acésta *este* Iezabel.

CAPUL X.

Toţĭ fiiĭ luĭ Ahab şi profeţiĭ luĭ Baal estirpiţĭ. Mórtea luĭ Iehu

1 Şi Ahab avea şepte-ḑecĭ de fiĭ în Samaria. Şi scrise Iehu
epistole, şi *le* trămise la Samaria cătră capiĭ din Izreel,
cătră ceĭ maĭ bêtrănĭ şi cătră crescêtoriĭ *copiilor* luĭ Ahab, ḑicênd:
2 Acum! îndatâ ce va sosi la voĭ epistola acésta, fiind câ aveţĭ pre
fiiĭ domnuluĭ vostru, şi care şi caĭ şi o cetate fortificatâ şi arme,
3 Apoĭ vedeţĭ, care dintre fiiĭ domnuluĭ vostru este maĭ bun şi maĭ ca-
pabil, şi'l stabiliţĭ pre dênsul pre tronul părinteluĭ seŭ, şi ve resbe-
4 luiţĭ pentru casa domnuluĭ vostru. *Aceĭa* înse se spăĭmăntarâ
fórte, şi ḑiseră: Éca! duoĭ regĭ nu puturâ sta înaintea luĭ, şi cum
5 vom sta noĭ? Şi trămiserâ cătră Iehu maĭ marele caseĭ şi maĭ
marele cetăţeĭ şi ceĭ maĭ bêtrănĭ şi crescêtoriĭ *copiilor*, ḑicênd:
Noĭ *suntem* serviĭ têĭ, şi vom face orĭ-ce ni veĭ ḑice; nu vom
stabili pre neminea rege; fâ, orĭ-ce *este* plăcut în ochiĭ têĭ.
6 Atuncĭ scrise el cătră eĭ o a duoa epistolâ, ḑicênd: De *sun-
teţĭ* aĭ meĭ, şi ascultaţĭ de vócea mea, *apoĭ* luaţĭ capitele ómeni-
lor, ale fiilor domnuluĭ vostru, şi veniţĭ la mine în Izreel măne în
óra acésta. (Érâ fiiĭ regeluĭ, şepte-ḑecĭ de ómenĭ, *eraŭ* cu ceĭ
7 maĭ marĭ aĭ cetăţeĭ, cariĭ 'ĭ cresceaŭ pre eĭ.) Şi s'aŭ întêmplat,
cum sosi epistola la eĭ, luănd pre fiiĭ regeluĭ, tăĭarâ *pre ceĭ* şepte-ḑecĭ de
ómenĭ, şi puseră capitele lor în panere, şi *le* trămiseră luĭ la Iz-
8 reel. Şi veni nunţiŭ, şi anunţiâ luĭ, ḑicênd: Aŭ adus capitele fii-
lor regeluĭ. Şi el ḑise: Faceţi-le duoe grămăḑĭ la întrarea porţeĭ
9 pănă demanéţiâ. Şi s'aŭ întêmplat demanéţiâ, câ el eşi şi stănd ḑise
cătră populul: Voĭ *sunteţĭ* drepţĭ; écâ! eŭ am conjurat contra
domnuluĭ meĭ şi l'am ucis pre el; dar pre toţĭ acestia cine 'ĭ-aŭ
10 lovit? Cunósceţĭ acum, câ nu va căde pre pămênt *nemica* din
cuvêntul luĭ Iehova, ce grăise Iehova contra caseĭ luĭ Ahab; căcĭ
11 Iehova esecutâ, căte le grăise prin servul seŭ Ilie. Şi Iehu ucise

pre toţĭ, căţĭ remăseserâ din casa luĭ Ahab în Izreel, şi pre toţĭ maĭ
mariĭ luĭ, şi pre credincioşiĭ luĭ şi pre preoţiĭ luĭ, încât nu remase
nicĭ o remăşiţâ.
Apoĭ sculăndu-se purcese, şi veni la Samaria. Şi pre drum, 12
fiind în colibâ de păstorĭ, Întălni Iehu pre fraţiĭ luĭ Ahazia, rege- 13
luĭ luĭ Iuda, şi ḑise: Cine *sunteţĭ?* Şi eĭ ḑiserâ: *Suntem* fraţiĭ luĭ
Ahazia, şi ne pogorîm, se felicitâm pre fiiĭ regeluĭ şi pre fiiĭ regi-
neĭ. Şi el ḑise: Prindeţi'ĭ viĭ. Şi'ĭ prinserâ pre eĭ viĭ, şi'ĭ jun- 14
ghïarâ aprópe de puţul colibeĭ de păstorĭ, patru-ḑecĭ şi duoĭ de
ómenĭ; nu lăsarâ nicĭ unul dintr'ênşiĭ.
Şi purceḑênd de acolo el aflâ pre Iehonadab, fiiul luĭ Re- 15
chab, *venind* spre întimpinarea luĭ; şi'l felicitâ pre el, şi'ĭ ḑise luĭ:
Este ânima ta aşia de dréptâ, precum ânima mea *este* cu ânima ta?
Şi Iehonadab respunse: Este. Dacâ este, dă'*mĭ* măna ta. Şi'*ĭ* dede
măna sa; şi'l suí pre el în carul seŭ. Şi el ḑise: Vine cu mine, 16
şi veḑĭ zelul meŭ pentru Iehova. Şi'l suí în carul seŭ.
Şi dupâ ce el veni la Samaria, ucise pre toţĭ ceĭ remaşĭ de 17
Ahab în Samaria, pănă ce'l estirpi dupre cuvêntul leĭ Iehova, ce'l
grăise cătră Ilie. Atuncĭ adunâ Iehu pre tot poporul, şi li ḑise 18
lor: Ahab aŭ servit luĭ Baal puçin, *dar* Iehu 'ĭ va servi mult. Acum 19
decĭ chïemaţi'mĭ pre toţĭ profeţiĭ luĭ Baal, pre toţĭ serviĭ luĭ şi pre
toţĭ preoţiĭ luĭ; se nu remănâ neminea; căcĭ am *a face* un mare
sacrificiŭ luĭ Baal. Orĭ-cine va lipsi, nu va trăi. Darâ Iehu fâcu
acésta cu încelăcĭune, spre a estirpi servitoriĭ luĭ Baal. Şi Iehu 20
ḑise: Proclamaţĭ serbătóre solemnâ pentru Baal. Şi *o* proclamarâ. Şi 21
Iehu trămise cătră tot Israelul; şi venirâ toţĭ servitoriĭ luĭ Baal, şi
nu remase neminea, carele n'ar fi venit. Şi venirâ în casa luĭ Baal;
şi se împlu casa luĭ Baal, de un fine la altul. Şi el ḑise cătră 22
acela, care *era* preste vestimente: Scóte vestimente pentru toţĭ ser-
vitoriĭ luĭ Baal; şi li scóse lor vestimente. Şi Iehu şi Iehonadab, 23
fiiul luĭ Rechab, întrarâ în casa luĭ Baal; şi el ḑise cătră servitoriĭ
luĭ Baal: Cercetaţĭ, şi vedeţĭ se nu fiâ aci cu voĭ neminea dintre ser-
viĭ luĭ Iehova, ci numaĭ servitoriĭ luĭ Baal. Şi dupâ ce întraserâ, 24
spre a oferi oblaţiunĭ şi sacrificie de ardere, Iehu 'şĭ puse sie'şĭ
afarâ opt-ḑecĭ barbaţĭ, şi ḑise: *Dacâ* va scapa vre-unul din
ómeniĭ, ce eŭ 'ĭ am adus în mânele vóstre, atuncĭ *va fi* viéţâ pen-
tru viéţâ.
Şi s'aŭ întêmplat, cum finirâ de a oferi sacrificie de ardere, 25
ḑise Iehu cătră alergătoriĭ şi cătră capitaniĭ: Întraţĭ, loviţi'ĭ pre
eĭ: neminea se nu scape; şi'ĭ lovirâ pre eĭ săgetătoriĭ şi capitaniĭ
cu ascuţitul sabieĭ, şi'ĭ aruncarâ afarâ; şi aŭ mers pănă la cetate
la casa luĭ Baal. Şi aruncarâ afarâ idoliĭ caseĭ luĭ Baal, şi'ĭ ar- 26
serâ. Şi sfărămarâ idolul luĭ Baal, şi dărâmarâ casa luĭ Baal şi 27
o făcurâ pre dênsa casa gunoiuluĭ pănă în ḑiua de astăḑĭ. Aşia 28
estirpi Iehu pre Baal din Israel. Dar Iehu nu se depărtâ de la 29

pecatele luĭ Ieroboam, fiĭuluĭ luĭ Nebat, care făcuse pre Israel, se
pecătuéscâ, *adecâ* de la viţeiĭ de aur, ceĭ din Beth-El şi din Dan.
30 Şi Iehova grăi cătră Iehu: Fiind câ aĭ făcut bine, esecutând
cele drepte în ochiĭ meĭ, *şi* aĭ făcut caseĭ luĭ Ahab tóte, căte *era*
în ânima mea, fiiĭ têĭ pănă la a patra *generaţiune* vor şede pre
31 tronul luĭ Israel. Érâ Iehu n'aŭ luat aminte, se ămble cu ânima
sa întrégâ în legea luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ luĭ Israel; nu se depărtâ
de pecatele luĭ Ieroboam, care făcuse pre Israel, se pecătuéscâ.
32 În ḑilele acelea Iehova începu se scurteze pre Israel; căcĭ Hazael
33 aŭ bătut pre dênşiĭ pre tóte confiiniile luĭ Israel; De la Iordan
spre resărit, tótâ ţérra Galaad, pre Gadiţĭ, pre Rubeniţĭ şi pre Manasiţĭ,
de la Aroer, ce *este* pre riul Arnon, *pănă* la Galaad şi Başan.
34 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Iehu, şi tóte câte făcu, şi tótâ
puterea luĭ, óre nu *sunt* scrise în cartea Cronicelor regilor luĭ Is-
35 rael? Şi adormi Iehu cu părinţiĭ seĭ; şi'l îmmormêntarâ pre dên-
36 sul în Samaria; şi în locul luĭ regi Iehoahaz, fiĭul seŭ. Decĭ tim-
pul, ce Iehu regise preste Israel în Samaria, *fu* duoe-ḑecĭ şi opt
de anĭ.

CAPUL XI.

Athalia. Iehoaş. Iehoiada.

1 Athalia, mama luĭ Ahazia, veḑênd câ aŭ murit fiĭul eĭ, se
2 sculâ şi estirpi tótâ semênţa regalâ. Înse Iehoşeba, fiĭa
regeluĭ Iehoram, sora luĭ Ahazia, luâ pre Iehoaş, fiĭul luĭ Ahazia,
'l furâ din meḑilocul fiilor regeluĭ, cariĭ se omorîrâ, şi'l ascunse
pre el şi nutricea sa în camera de dormit înaintea Athalieĭ,
3 şi nu fu omorît. Şi el era ascuns cu ea în casa luĭ Iehova şese
anĭ. Érâ preste ţérrâ regi Athalia.
4 Înse în anul al şeptelea Iehoiada trămise, şi luând pre capiĭ
preste sute pre capitaniĭ şi alergătoriĭ, 'ĭ aduse la sine în ca-
sa luĭ Iehova, şi făcu alianţiâ cu dênşiĭ, şi'ĭ jurâ în casa luĭ Iehova,
5 şi li arătâ lor pre fiĭul regeluĭ. Şi li ordonâ lor, ḑicênd: Acesta
este lucrul, ce aveţĭ a face: o treime dintre voĭ, cariĭ întrâ în ḑiua
6 de Sabbat, veţĭ face guarda caseĭ regale; Şi o treime *va fi* la
pórta Sur, şi o treime la pórta de dinapoĭa alergătorilor; aşia veţĭ
7 face guarda templuluĭ, ca se nu se violeze. Şi duoe trupe din-
tre voĭ, toţĭ aceia ce es în ḑiua de Sabbat, vor face guarda caseĭ
8 luĭ Iehova de lăngă rege. Şi veţĭ încunjura pre rege împrejur,
fiâ-earele avênd armele sale în mâna sa; şi cel, ce va întra în şi-
rurile *vóstre*, se va omorî; şi veţĭ fi cu regele, când va eşi şi
când va întra.

Şi făcurâ capiĭ preste sute tóte, câte li ordonase Iehoiada, 9
preotul. Şi luâ fiâ-carele pre ómeniĭ seĭ: atât ceĭ, ce întrâ în ḑiua
de Sabbat, cât şi ceĭ, ce es în ḑiua de Sabbat, şi venirâ la Ieho-
iada, preotul. Şi dede preotul capilor preste sute lancele şi scu- 10
turile regeluĭ David, care *eraŭ* în casa luĭ Iehova. Şi alergătoriĭ, 11
avênd fiâ-care armele sale în mâna sa, steterâ împrejurul
regeluĭ, de la laturea dréptâ a templuluĭ pănă la cea stângâ, apró-
pe de altariŭ şi de templu. Atuncĭ scóse pre fiiul regeluĭ, şi puse 12
pre el diadema, şi'ĭ *dede luĭ* testimoniul, şi'l făcu rege şi'l unse pre
dênsul; şi bătênd din palme, strigarâ: Trăéscă regele! Şi auḑind 13
Athalia vócea poporuluĭ, ce alerga, veni şi ea către popul la casa
luĭ Iehova. Şi ea vêḑu, şi éca! regele sta lângă colonâ, dupre 14
datinâ, şi capitaniĭ şi trompetaşiĭ lângă rege; şi tot populul ţerreĭ
se bucurâ şi suflâ în trimbiţâ. Şi Athalia 'şĭ sfăşiâ vestimentele
sale, şi strigă: Conjuraţiune, conjuraţiune! Şi ordonâ Iehoiada, 15
preotul, capilor de sute, capitanilor armateĭ, şi li ḑise lor: Scoteţĭ-
o pre ea din şirurĭ; şi cine o va urma, ucideţi'l cu sabia.
Căcĭ preotul ḑise: Se nu o ucidâ în năuntrul caseĭ luĭ Iehova.
Aşia puserâ mânele asupra eĭ; şi când sosi la calea, pre care merg 16
caiĭ la casa regeluĭ, fu ucisâ acolo.
Şi făcu Iehoiada alianţiâ între Iehova şi rege şi popul, câ vor 17
fi populul luĭ Iehova; şi între rege şi popul. Şi întrâ tot populul 18
ţerreĭ în casa luĭ Baal, şi o dărămâ; altariele luĭ şi idoliĭ luĭ le
sfărămâ cu totul, şi pre Mattan, preotul luĭ Baal, l'aŭ omorît înain-
tea altarielor. Şi stabili preotul custoḑĭ preste casa luĭ Iehova.
Şi lua pre capiĭ preste sute şi pre capitaniĭ şi alergătoriĭ şi 19
tot popolul ţerreĭ, şi pogorîrâ pre rege din casa luĭ Iehova, şi ve-
nirâ la casa regeluĭ pre calea porţeĭ alergătorilor; şi el şeḑu
pre tronul regilor. Şi se bucurâ tot populul ţerreĭ şi se linisci 20
cetatea; érâ pre Athalia aŭ omorît-o cu sabia în casa regeluĭ.
De şepte anĭ *era* Iehoaş, când deveni rege. 21

CAPUL XII.

Regatul luĭ Iehoaş.

În al şeptelea an al luĭ Iehu deveni rege Iehoaş; şi regi 1
patru-ḑecĭ de anĭ în Ierusalim; şi numele mameĭ luĭ *era*
Zibia din Beer-Şeba. Şi făcu Iehoaş drepte în ochiĭ luĭ Iehova, 2
în tóte ḑilele, ce'l învéţâ pre dênsul Iehoiada, preotul. Înse 3
nălţimile nu se depărtarâ; populul sacrifica şi tămâĭa âncâ pre nălţimĭ.
Şi ḑise Iehoaş către preoţĭ: Toţĭ baniĭ consacraţĭ, ce se în- 4

troduc în casa luĭ Iehova, baniĭ fiă-căruĭ *individ*, ce trece *prin*
numerațiune, baniĭ fiă-căruĭa după estimațiunea luĭ, toțĭ baniĭ, ce
5 ar veni în ânima cuĭ-va, de a'ĭ aduce în casa luĭ Iehova. Se'*ĭ* iee
preoțiĭ la sine, fiă-carele de la cunoscutul seŭ, și se repareze stri-
căcĭunile caseĭ, unde s'ar afla o stricăcĭune.
6 Dară în anul al duoe-ḑecĭ și treilea al regeluĭ Iehoaș, preoțiĭ
7 încă nu reparaseră stricăcĭunile caseĭ. Pentru care regele Iehoaș
chĭemat-aŭ pre Iehoiada, preotul, și pre ceĭ-l-alțĭ preoțiĭ, și li ḑise:
Pentru ce n'ațĭ reparat stricăcĭunile caseĭ? Acum decĭ se nu *maĭ* luațĭ
baniĭ de la cunoscuțiĭ voștri, ci se'ĭ dațĭ pentru stricăcĭunile caseĭ.
8 Și consimțiră preoțiĭ, se nu *maĭ* iee baniĭ de la popul, și se
9 nu repareze stricăcĭunile caseĭ; Ci luă Iehoiada, preotul, o ladă,
și deschise o bortă pre acoperișul eĭ, și o puse pre dênsa aprópe
de altariŭ, la drépta întrăreĭ în casa luĭ Iehova; și preoțiĭ, ce pă-
zĭaŭ ușia, puneaŭ în ea toțĭ baniĭ, ce se întruduceaŭ în casa luĭ Iehova.
10 Și s'aŭ întêmplat, când vedeaŭ, că *eraŭ* mulțĭ banĭ în ladă,
apoĭ se suia secretariul regeluĭ și archiereul, și'ĭ lega *în seculețe*,
11 și numeraŭ baniĭ, ce se aflaŭ în casa luĭ Iehova. Și dederă ba-
niĭ ceĭ numerațĭ în mânele acelora, cariĭ făceaŭ lucrul, cariĭ aveaŭ
inspecțiunea asupra caseĭ luĭ Iehova; și eĭ 'ĭ distribuiaŭ teslarilor
12 și architecților, cariĭ lucraŭ la casa luĭ Iehova; Și petrarilor și
cĭoplitorilor de petre, și spre a cumpara lemne și petre cĭoplite,
spre a repara stricăcĭunile caseĭ luĭ Iehova, și pentru tóte, câte
13 trebuĭaŭ la reperarea caseĭ. Dară din baniĭ, ce se întroduceaŭ în
casa luĭ Iehova, nu se făcu pentru casa luĭ Iehova cupe de argint,
fórfecĭ, tipsie, trompete, nicĭ un vas de aur, orĭ vas de argint;
14 Ci'ĭ dederă lucrătorilor, și eĭ reparaŭ cu eĭ casa luĭ Iehova. Și nu
15 cereaŭ compt de la ómeniĭ, în ale cărora mâne s'aŭ dat baniĭ, spre
16 a'*ĭ* distribui lucrătorilor; căcĭ lucraŭ cu credință. Baniĭ de sa-
crificie pentru culpe și de sacrificie pentru pêcate nu se aduceaŭ
în casa luĭ Iehova; *acestia* eraŭ aĭ preoților.
17 Atuncĭ se suĭ Hazael, regele Sirieĭ, și se resbeluĭ contra luĭ Gath
și'l conceri; apoĭ 'șĭ întórse Hazael fația sa, spre a se suĭ con-
18 tra Ierusalimuluĭ. Și luă Iehoaș, regele luĭ Iuda, tóte cele consa-
crate, câte le consacraseră Iosafat, și Iehoram, și Ahazia, părințiĭ
seĭ, regiĭ luĭ Iuda, și propriele sale consacrațiunĭ, și tot aurul, ce
se află în tesaurele caseĭ luĭ Iehova, și ale caseĭ regeluĭ, și *le* tră-
mise către Hazael, regele Sirieĭ. Și *acesta* se retrase de la Ierusalim.
19 Și cele-l-alte fapte ale luĭ Iehoaș, și tóte câte făcu, óre
20 nu *sunt* scrise în cartea Cronicelor regilor luĭ Iuda? Dar scu-
lându-se servitoriĭ luĭ, făcură conjurațiune, și uciseră pre Iehoaș
21 în casa Milo, la pogorișul către Silla. Căcĭ Iozachar, fiĭul
luĭ Șimeath, și Iehozabad, fiĭul luĭ Șomer, servitoriĭ luĭ, 'l loviră pre
el, încât muri. Și'l înmormêntară cu părințiĭ seĭ în cetatea luĭ
David; și în locul luĭ regi Amasia, fiĭul seŭ.

CAPUL XIII.

Iehoahaz și Ioaș, regiĭ luĭ Israel. Mórtea luĭ Eliseĭ. Miracolele după mórtea sa.

În anul al duoe-ḑecĭ și treilea al luĭ Iehoaș, fiĭuluĭ luĭ A- 1
hazia, regeluĭ luĭ Iuda, regi Iehoahaz, fiĭul luĭ Iehu, pre-
ste Israel în Samaria, șepte-spre-ḑece anĭ. Și făcu rele în ochiĭ 2
luĭ Iehova și urmâ pecatele luĭ Ieroboam, fiĭuluĭ luĭ Nebat, care
făcuse pre Israel, se pecătuéscă; nu se depărtâ de ele. Și se 3
aprinse mânia luĭ Iehova asupra luĭ Israel, și'l trăda în mâna luĭ
Hazael, regeluĭ Sirieĭ, și în mâna luĭ Benhadad, fiĭuluĭ luĭ Hazael,
în tóte ḑilele *lor*. Și se rugâ Iehoahaz luĭ Iehova, și'l ascultâ pre 4
el Iehova; căcĭ veḑu strâmtorarea luĭ Israel, fiind câ regele Sirieĭ
'ĭ opresa pre eĭ. (Și Iehova dede luĭ Israel un liberator, și eșirâ 5
de sub mâna Sirienilor; și locuirâ fiiĭ luĭ Israel în corturile lor, ca
maĭ înainte. Cu tóte acestea eĭ nu se depărtarâ de la pecatele 6
caseĭ luĭ Ieroboam, care făcuse pre Israel, se pecătuéscâ; în ele
âmblaŭ eĭ; și âncâ remase dumbrava în Samaria). Căcĭ nu re- 7
masese luĭ Iehoahaz popul, de cât cincĭ-ḑecĭ de călăreţĭ și ḑece
care și ḑece miĭ de pedestri; fiind câ 'ĭ-aŭ estirpit pre eĭ regele
Sirieĭ, și 'ĭ-aŭ făcut ca pravul calcat *în arie.*
Și cele-l-alte fapte ale luĭ Iehoahaz, și tóte câte făcu, 8
și puterea luĭ, óre nu *sunt* scrise în cartea Cronicelor regilor luĭ
Israel? Și adormi Iehoahaz cu părinţiĭ seĭ, și'l îmmormêntarâ în 9
Samaria; și în locul luĭ regi Ioaș, fiĭul seŭ.
În anul al treĭ-ḑecĭ și șeptelea al luĭ Iehoaș, regeluĭ luĭ Iuda, 10
regi Ioaș, fiĭul luĭ Iehoahaz, preste Israel în Samaria, șese-spre-
ḑece anĭ. Și făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova, nu se depărtâ de la 11
tóte pecatele luĭ Ieroboam, fiĭuluĭ luĭ Nebat, care făcuse pre Israel,
se pecătuéscâ; în ele âmblâ el. Și cele-l-alte fapte ale luĭ Ioaș, 12
și tóte căte făcu, și puterea luĭ, cum se resbelui contra luĭ Amazia,
regeluĭ luĭ Iuda, óre nu *sunt* scrise în cartea Cronicelor regilor luĭ
Israel? Și Ioaș adormi cu părinţiĭ seĭ; și pre tronul luĭ șeḑu Ie- 13
roboam; și se îmmormêntâ Ioaș în Samaria cu regiĭ luĭ Israel.
Și Eliseĭ devenise bolnav de bolnăvia sa, de care muri; și se 14
pogorî Ioaș, regele luĭ Israel, și plânse pre faţia luĭ, și ḑise: Pă-
rinte, părinte, carul luĭ Israel, și călărimea luĭ! Și Eliseĭ ḑise
către el: Iea un arc și *nisce* săgeţĭ; și'șĭ luâ arc și săgeţĭ. 15
Și el ḑise către regele luĭ Israel: Pune mâna ta pre arc; și puse mâna 16
sa *pre dênsul*; și Eliseĭ puse mânele sale pre mânele regeluĭ.
Și ḑise: Deschide feréstra despre resărit. Și *o* deschise. Și Eliseĭ 17
ḑise: Săgétâ; și săgetâ. Și ḑise: Săgeta mântuireĭ luĭ Iehova, și
săgeta mântuireĭ de Sirienĭ! Și veĭ bate pre Sirienĭ la Afek pănâ

18 la nimicire. Şi ḑise: Iea săgeţĭ; şi *le*-aŭ luat; şi ḑise el cătră re-
gele luĭ Israel: Lovesce în pămĕnt; şi lovit de treĭ orĭ şi
19 stete. Şi se măniâ asupra luĭ omul luĭ Dumneḑeŭ, şi ḑise: Tre-
buĭa se lovescĭ de cincĭ saŭ de şese-orĭ; atuncĭ aĭ fi bâtut pre
Sirienĭ până la nimicire; acum înse de treĭ orĭ *numaĭ* veĭ bate
pre Sirienĭ.
20 Şi muri Eliseĭ, şi 'l-aŭ îmmormêntat pre el. Şi la începutul
21 anuluĭ nisce trupe de Moabiţĭ făcurâ incursiune în ţérrâ. Şi s'aŭ
întêmplat în óra, ce se îmmormêntâ un om, écâ! aŭ vêḑut o trupâ;
şi aruncâ pre omul în mormêntul luĭ Eliseĭ; şi cum ajunse omul,
şi se atinse de osele luĭ Eliseĭ, aŭ re'nviat şi aŭ stat pre pi-
cĭórele sale.
22 Érâ Hazael, regele Sirieĭ, oprise pre Israel în tóte ḑilele luĭ
23 Iehoahaz. Şi Iehova compătimi cu eĭ, şi se îndurâ de eĭ, şi aŭ
căutat pre eĭ, pentru alianţia sa cu Abraam, Isaac şi Iacob; n'aŭ
voit se'ĭ estirpéscâ pre eĭ, şi nu'ĭ aruncâ de la façia sa, până a-
24 cum. Şi Hazael, regele Sirieĭ, aŭ murit, şi în locul luĭ regi
25 Benhadad, fiĭul seŭ. Şi Ioaş, fiĭul luĭ Iehoahaz, lua érăşĭ din
măna luĭ Benhadad, fiĭuluĭ luĭ Hazael, cetăţile, ce *Hazael* le luase din
măna luĭ Iehoahaz, tatuluĭ luĭ, în resbel. Ioaş 'l bătu de treĭ orĭ pre
el, şi aŭ reluat cetăţile luĭ Israel.

CAPUL XIV.

Amazia, regele luĭ Iuda. Ioaş şi Ieroboam al duoilea, regiĭ luĭ Israel.

1 În anul al duoilea al luĭ Ioaş, fiĭuluĭ luĭ Iehoahaz, regeluĭ luĭ
Israel, deveni rege Amazia, fiĭul luĭ Iehoaş, regeluĭ luĭ Iuda.
2 De duoe-ḑecĭ şi cincĭ de anĭ *era* el, când deveni rege, şi regi
duoe-ḑecĭ şi noue de anĭ în Ierusalim. Şi numele mameĭ luĭ *era*
3 Iehoadan din Ierusalim. Şi făcu drepte în ochiĭ luĭ Iehova, darâ
nu ca David, tatul luĭ; aŭ făcut tot, ce făcuse Iehoaş, tatul seŭ.
4 Înse nălţimile nu le departarâ; poporul sacrifica şi tămâĭa âncâ pre năl-
5 ţimile. Şi s'aŭ întêmplat, cum se întâri regatul în mâna luĭ, uci-
6 se el pre servitoriĭ seĭ, cariĭ uciseserâ pre regele, tatul seŭ. Înse
copiiĭ ucigaşilor nu'ĭ ucise; dupre cum este scris în cartea legeĭ luĭ
Moise, unde aŭ ordonat Iehova, ḑicênd: Părinţiĭ se nu se omórâ
pentru fiĭ, nicĭ fiĭĭ se se omórâ, pentru părinţĭ, ci fiâ-carele
7 se se omórâ pentru pecatul seŭ. Acesta omorî din Edom ḑece
miĭ în valea săreĭ, şi conceri Sela prin resbel, şi aŭ chĭemat nu-
mele eĭ Ioctheel până în ḑiua de astăḑĭ.
8 Atuncĭ trămise Amazia nunţĭ cătrâ Ioaş, fiĭul luĭ Iehoahaz,

fiiuluĭ luĭ Iehu, regeluĭ luĭ Israel, ḑicênd: Vină, se ne uĭtăm în façiă.
Şi Ioaş, regele luĭ Israel, trămise cătră Amazia, regele luĭ Iuda, 9
ḑicênd: Spinul din Liban aŭ trămis cătră Cedrul din Liban, ḑicênd:
Dă fiia ta de femee fiiuluĭ meŭ; dar o féră, care *era* în Liban, trecu şi
calcă pre Spinul. Aĭ bătut în adever pre Edom, şi ânima ta s'aŭ înăl- 10
ţat; mulţumesce-te de gloria ta şi remăĭ în casa ta; pentru ce pro-
vocĭ un reŭ, de care veĭ cade, tu şi Iuda cu tine? Dar Amazia 11
nu asculta. Decĭ Ioaş, regele luĭ Israel, se sui, şi se uĭtară în fa-
çiă, el şi Amazia, regele luĭ Iuda, în Beth-Şemeş, care *este* al luĭ Iuda.
Şi Iuda fu bâtut de cătră Israel; şi aŭ fugit fiă-carele la corturile 12
sale. Şi Ioaş, regele luĭ Israel, prinse pre Amazia, regele luĭ 13
Iuda, fiiul luĭ Iehoaş, fiiuluĭ luĭ Ahazia, în Beth-Şemeş; şi venind la
Ierusalim aŭ ruinat murul Ierusalimuluĭ de la pórta Efraim pănă la
pórta colţuluĭ, patru sute de coţĭ. Şi luănd tot aurul şi argintul 14
şi tóte vasele, ce se aflaŭ în casa luĭ Iehova, şi în tesaurele caseĭ
regeluĭ, şi obseḑĭ, se re'ntórse în Samaria.
Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Ioaş, ce le făcu, şi puterea luĭ şi 15
cum se resbelui cu Amazia, regele luĭ Iuda, óre nu *sunt* scrise în car-
tea Cronicelor regilor luĭ Israel? Şi Ioaş adormi cu părinţiĭ seĭ, 16
şi se îmmormêntă în Samaria cu regiĭ luĭ Israel; şi în locul luĭ
regi Ieroboam, fiiul seŭ.
Şi Amazia, fiiul luĭ Iehoaş, regele luĭ Iuda, aŭ trăit după mórtea 17
luĭ Ioaş, fiiuluĭ luĭ Iehoahaz, regeluĭ luĭ Israel, cincĭ-spre-ḑece anĭ.
Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Amazia nu *sunt* scrise în cartea Cro- 18
nicelor regilor luĭ Iuda? Făcură înse contra luĭ o conjuraţiune în 19
Ierusalim, şi el fugi la Lachiş; dară trămiseră pre urma luĭ la La-
chiş, şi'l omorîră pre el acolo. Şi 'l-aŭ transportat pre caĭ şi 20
se îmmormêntă cu părinţiĭ seĭ în Ierusalim, în cetatea luĭ David.
Şi tot populul luĭ Iuda luă pre Azaria, fiind de şese-spre- 21
ḑece anĭ, şi'l făcu pre el rege în locul tatuluĭ seŭ Amazia. El e- 22
difică Elath, şi'l re'ntórse la Iuda, după ce regele aŭ adormit cu
părinţiĭ seĭ.
În anul al cincĭ-spre-ḑecelea al luĭ Amazia, fiiuluĭ luĭ Iehoaş, re- 23
geluĭ luĭ Iuda, regi în Samaria Ieroboam, fiiul luĭ Ioaş, regeluĭ luĭ
Israel, patru-ḑecĭ şi unul de anĭ. Şi aŭ făcut rele în ochiĭ luĭ 24
Iehova; nu se depărtă de la tóte pecatele luĭ Ieroboam, fiiuluĭ luĭ
Nebat, care făcuse pre Israel, se pecătuéscă. Acesta aŭ resta- 25
bilit confinia luĭ Israel, de la întrarea Hamath pănă la marea din
şes, după cuvêntul luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ luĭ Israel, ce aŭ grăit prin
servul seŭ Iona, fiiul luĭ Amitai, profetul, de la Gat-Hefer. Căcĭ 26
Iehova veḑu tristeţia luĭ Israel cea fórte amară, fiind că nu *era*
nicĭ un închis şi nicĭ un lasat şi nicĭ un mântuitoriŭ pentru Is-
rael. Şi Iehova nu ḑise, că va şterge de sub ceriŭ numele luĭ 27
Israel, ci'l mântui prin mâna luĭ Ieroboam, fiiuluĭ luĭ Ioaş.
Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Ieroboam, şi tóte căte le făcu, şi 28

puterea luĭ, şi cum s'aŭ resbeluit, şi cum aŭ reluat Damascul, şi
Hamath al luĭ Iuda pentru Israel, óre nu *sunt* scrise în cartea Croni-
29 celor regilor luĭ Israel? Şi Ieroboam adormi cu părinţiĭ seĭ, cu
regiĭ luĭ Israel; şi în locul luĭ regi Zacharia, fiĭul seŭ.

CAPUL XV.

Regiĭ Asirieĭ încep a ataca pre regiĭ luĭ Israel şi aĭ luĭ Iuda.

1 În anul al duoe-ḑecĭ şi şeptelea al luĭ Ieroboam, regeluĭ luĭ Is-
2 rael, regi Azaria, fiĭul luĭ Amazia, regeluĭ luĭ Iuda. De şese-
spre-ḑece anĭ *era* el, când deveni rege, şi el regi cincĭ-ḑecĭ şi duoĭ
de anĭ în Ierusalim. Şi numele mameĭ luĭ *era* Iecholia din Ierusalim.
3 Şi făcu drepte în ochiĭ luĭ Iehova, în tocma cum făcuse Amazia,
4 tatul seŭ. Dar nălţimile nu se departară; populul încă sacrifica şi
tămâĭa pre nălţimile.
5 Şi Iehova lovi pre rege, şi el fu lepros până în ḑiua morţeĭ
sale, şi locuĭa într'o casă separată. Şi asupra palatuluĭ *era* Iotham,
fiĭul regeluĭ, judecând populul ţerreĭ.
6 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Azaria, şi tóte câte le făcu, óre nu *sunt*
7 scrise în cartea Cronicelor regilor luĭ Iuda? Şi Azaria adormi
cu părinţiĭ seĭ, şi se îmmormêntă cu părinţiĭ seĭ în cetatea luĭ Da-
vid; şi după el aŭ regit Iotham, fiĭul luĭ.
8 În anul al treĭ-ḑecĭ şi optulea al luĭ Azaria, regeluĭ luĭ Iuda,
regi în Samaria preste Israel Zacharia, fiĭul luĭ Ieroboam,
9 şese lunĭ. Şi făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova, precum făcuseră părinţiĭ
luĭ; nu se departă de la pecatele luĭ Ieroboam, fiĭuluĭ luĭ Nebat,
10 care făcuse pre Israel, se pecătuéscă. Şi în contra luĭ se con-
jură Şallum, fiĭul luĭ Iabeş, şi'l lovi în façia popululuĭ, şi'l omorî
pre el, şi regi în locul luĭ.
11 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Zacharia, éca! *sunt* scrise în car-
12 tea Cronicelor regilor luĭ Israel. Acesta *este* cuvêntul luĭ Iehova,
ce'l grăise către Iehu, ḑicênd: Fiiĭ teĭ vor şede pre tronul luĭ Is-
rael până la a patra *generaţiune*. Şi se făcu aşia.
13 Şallum, fiĭul luĭ Iabeş, deveni rege în anul al treĭ-ḑecĭ şi noulea
14 al luĭ Uzia, regeluĭ luĭ Iuda, şi el regi o lună de ḑile în Samaria. Căcĭ
Menahem, fiĭul luĭ Gadi, se sui de la Tirza, şi veni la Samaria, şi
lovi pre Şallum, fiĭul luĭ Iabeş, în Samaria, şi'l ucise, şi regi în
15 locul luĭ. Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Şallum, şi conjuraţiunea, ce
aŭ făcut, éca! *sunt* scrise în cartea Cronicelor regilor luĭ Israel.
16 Atuncĭ Menahem bătu Tifsah şi pre toţĭ ceĭ dintr'ênsa, şi confiniele
eĭ, până la Tirza; fiind că nu 'ĭ-aŭ deschis *porţile*; pentru acésta o
bătu pre ea; şi pre tóte femeile îngrecate dintr'ênsa le-aŭ spintecat.

În anul al treĭ-ḑecĭ şi noulea al luĭ Azaria, regeluĭ luĭ Iuda, 17
regi Menahem, fiĭul luĭ Gadi, preste Israel ḑece anĭ în Samaria.
Şi făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova; nu se departâ în tóte ḑilele luĭ 18
de la pecatele luĭ Ieroboam, fiĭuluĭ luĭ Nebat, care făcuse pre Is-
rael, se pecătuéscâ. *Atuncĭ* aŭ venit Pul, regele Asirieĭ, contra 19
ţerreĭ; şi Menahem dede luĭ Pul o mie talente de argint, ca se fiă
cu sine mâna luĭ, spre a întări regatul în mâna sa. Şi Menahem 20
scóse argintul din Israel, de la toţĭ ceĭ puternicĭ în avere, căte
cincĭ-ḑecĭ de seculteţie de argint de la fiâ-carele, spre a le da rege-
luĭ Asirieĭ. Şi regele Asirieĭ se întórse, şi n'aŭ stat acolo în ţérrâ.
Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Menahem, şi tóte câte le făcu, óre 21
nu *sunt* scrise în cartea Cronicelor regilor luĭ Israel? Şi Menahem 22
adormi cu părinţiĭ seĭ. Şi în locul luĭ regi Pekahia, fiĭul seŭ.
În anul al cincĭ-ḑecelea al luĭ Azaria, regeluĭ luĭ Iuda, regi Pe- 23
kahia, fiĭul luĭ Menahem, preste Israel în Samaria duoĭ anĭ. Şi făcu 24
rele în ochiĭ luĭ Iehova; nu se departâ de la pecatele luĭ Iero-
boam, fiĭuluĭ luĭ Nebat, care făcuse pre Israel, se pecătuéscâ. Şi 25
contra luĭ se conjurâ Pekah, fiĭul luĭ Remalia, capitanul seŭ, şi 'l-aŭ
lovit în Samaria, în palatul caseĭ regale, impreunâ cu Argob şi
Arie, avênd cu sine *şi* cincĭ-ḑecĭ de barbaţĭ dintre Galaadiţĭ, şi'l
ucise pre el, şi regi în locul luĭ.
Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Pekahia, şi tóte căte le făcu, éca! 26
sunt scrise în cartea Cronicelor regilor luĭ Israel.
În anul al cincĭ-ḑecĭ şi duoilea al luĭ Azaria, regeluĭ luĭ Iuda, 27
regi Pekah, fiĭul luĭ Remalia, preste Israel în Samaria, duoe-ḑecĭ de anĭ.
Şi făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova; nu se departâ de la pecatele 28
luĭ Ieroboam, fiĭuluĭ luĭ Nebat, care făcuse pre Israel, se pecătuéscâ.
În ḑilele luĭ Pekah, regeluĭ luĭ Israel, veni Tiglath-Pileser, regele A- 29
sirieĭ, şi conceri Iion şi Abel-Beth-Maacha şi Ianoah şi Kedeş şi
Hazor şi Galaad şi Galilea, tótâ ţérra luĭ Neftali, şi 'ĭ-aŭ dus pre
eĭ în esil la Asiria. Şi Hoşea, fiĭul luĭ Ela, făcu conjuraţiune con- 30
tra luĭ Pekah, fiĭuluĭ luĭ Remalia, şi'l lovi, şi'l ucise pre el, şi regi
în locul luĭ, în anul al duoe-ḑecelea al luĭ Iotham, fiĭuluĭ luĭ Uzia.
Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Pekah, şi tóte căte le făcu, éca! 31
sunt scrise în cartea Cronicelor regilor luĭ Israel.
În anul al duoilea al luĭ Pekah, fiĭuluĭ luĭ Remalia, regeluĭ luĭ 32
Israel, regi Iotham, fiĭul luĭ Uzia, regeluĭ luĭ Iuda. De duoe-ḑecĭ şi 33
cincĭ de anĭ *era* el, când deveni rege, şi el regi şese-spre-ḑece anĭ
în Ierusalim. Şi numele mameĭ sale *era* Ieruşa, fiia luĭ Zadok.
Şi el făcu drepte în ochiĭ luĭ Iehova; făcu tóte, căte făcuse Uzia, ta- 34
tul seŭ. Dar nălţimile nu se departarâ; populul âncâ sacrifica 35
şi tămâĭa pre nălţimile. Acesta edificâ pórta cea superiórâ a ca-
seĭ luĭ Iehova. Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Iotham, şi tóte căte le 36
făcu, óre nu *sunt* scrise în cartea Cronicelor regilor luĭ Iuda?
În ḑilele acelea începu Iehova, se trămiţâ contra luĭ Iuda pre Re- 37

38 zin, regele Sirieĭ, şi pre Pekah, fiĭul luĭ Remalia. Şi Iotham a-
dormi cu părinţiĭ seĭ, şi se îmmormêntâ cu părinţiĭ seĭ în cetatea
luĭ David, părinteluĭ seŭ. Şi în locul luĭ regi Ahaz, fiĭul luĭ.

CAPUL XVI.

Ahaz, regele luĭ Iuda. Idolatria sa.

1 În anul al şepte-spre-ḑecelea al luĭ Pekah, fiĭuluĭ luĭ Re-
2 malia, regi Ahaz, fiĭul luĭ Iotham, regeluĭ luĭ Iuda. De duoe-
ḑecĭ de anĭ *era* Ahaz, când deveni rege, şi el regi şese-spre-ḑece anĭ
în Ierusalim; înse nu făcu drepte în ochiĭ luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ
3 seŭ, ca David, părintele seŭ. Ci ămblâ în calea regilor luĭ Is-
rael, trecu chiar pre fiĭul seŭ prin foc, după abominaţiunile naţiu-
4 nilor, ce Iehova le alungase de la faça fiilor luĭ Israel. Şi sa-
crifica şi tămâĭa pre nălţimĭ şi pre colĭ şi sub tot arborele verde.
5 Atuncĭ se suirâ cătră Ierusalim spre resbel Rezin, regele Si-
rieĭ, şi Pekah, fiĭul luĭ Remalia, regele luĭ Israel; şi asediarâ
6 pre Ahaz, dar nu puturâ se'l învingâ pre dênsul. În timpul a-
cela Rezin, regele Sirieĭ, reduse Elath cătră Siria, şi alungâ pre
Iudeiĭ din Elath; şi venind Sirieniĭ la Elath locuirâ acolo până în
7 ḑiua de astăḑĭ. Érâ Ahaz trămise nunţĭ cătră Tiglath-Pileser, re-
gele Asirieĭ, ḑicênd: Eŭ *sum* servul têŭ şi fiĭul têŭ: sui-te şi me
eliberâ din mâna regeluĭ Sirieĭ, şi din mâna regeluĭ luĭ Israel, cariĭ
8 s'aŭ sculat contra mea. Şi luâ Ahaz argintul şi aurul, ce se afla
în casa luĭ Iehova, şi în tesaurele caseĭ regeluĭ, şi *le* trămise dar
9 regeluĭ Asirieĭ. Şi'l ascultâ pre dênsul regele Asirieĭ, şi se sui
regele Asirieĭ în contra Damasculuĭ, şi'l conceri, şi strămutâ *pre
popul* la Kir, şi pre Rezin 'l ucise.
10 Şi se duse regele Ahaz la Damasc spre întimpinarea luĭ Tig-
lath-Pileser, regeluĭ Asirieĭ, şi veḑu altariul din Damasc. Şi tră-
mise regele Ahaz cătră Uria, preotul, desemnul altariuluĭ şi forma
11 luĭ după făptura luĭ întrégâ. Şi Uria, preotul, edificâ altariul, în
totul, cum trămisese regele Ahaz din Damasc. Aşia *'l* făcu *pre dên-
12 sul* Uria, preotul, până ce veni regele Ahaz din Damasc. Şi când
regele veni din Damasc, regele veḑu pre altariul; şi se apropiâ re-
13 gele de altariŭ şi oferi cacrificie pre el. Şi arse sacrificiul seŭ
de ardere şi sacrificiul seŭ pânatic, şi versă libaţiunea sa, şi stropi
14 altariul cu sângele sacrificielor sale pacifice. Şi strămutâ pre al-
tariul de aramâ, cel de dinaintea luĭ Iehova, din faça caseĭ, dintre
altariul *seŭ* şi casa luĭ Iehova, şi'l puse de laturea de méḑiâ-nópte
15 a *acestuĭ* altariŭ. Şi ordonâ regele Ahaz luĭ Uria, preotuluĭ, ḑicênd;

se ardĭ pre altariul cel mare sacrificiul de ardere de demanéţiâ, şi
sacrificiul pânatic de sérâ, şi sacrificiul de ardere al regeluĭ şi
sacrificiul seŭ pânatic, împreunâ cu sacrificiul de ardere al între-
guluĭ popul al ţerreĭ şi cu sacrificiul seŭ pânatic şi libaţiunea sa;
şi se stropescĭ preste el tot sângele sacrificiuluĭ de ardere şi tot sân-
gele sacrificiuluĭ; érâ altariul cel de aramâ se'mĭ fiâ mie de consultat.
Şi făcu Uria, preotul, în totul cum 'ĭ ordonase luĭ regele Ahaz. 16
Şi tâia regele Ahaz privazele de la base, şi depărtâ de pre ele spă- 17
lătoria, şi pogorî marea de pre boiĭ de aramâ ceĭ de desubtul eĭ,
şi o puse pre o basâ de pétrâ. Şi coridorul pentru Sabbat, ce 18
se edificase în templu, şi întrarea regeluĭ cea de afarâ, le depărtâ
din casa luĭ Iehova pentru regele Asirieĭ.
Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Ahaz, óre nu *sunt* scrise în 19
cartea Cronicelor regilor luĭ Iuda? Şi adormi Ahaz cu părinţiĭ seĭ, 20
şi se îmmormêntâ cu părinţiĭ seĭ în cetatea luĭ David; şi în locul
luĭ regi Hezekia, fiĭul seŭ.

CAPUL XVII.

Hoşea, ultimul rege al luĭ Israel. Israeliţiĭ strămutaţĭ în Asiria.

În al duoĭ-spre-ḑecelea an al luĭ Ahaz, regeluĭ luĭ Iuda, 1
regi Hoşea, fiĭul luĭ Ela, în Samaria preste Israel noue
anĭ. Şi el făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova, dar nu ca regiĭ luĭ Is- 2
rael, cariĭ fuseserâ maĭ nainte de el. Contra luĭ se sui Şalmane- 3
ser, regele Asirieĭ; şi Hoşea 'ĭ deveni luĭ serv, şi'ĭ dede luĭ tribut.
Dar regele Asirieĭ descoperi o conjuraţiune la Hoşea, câ 4
trămisese nunţĭ cătră So, regele Egiptuluĭ, şi nu dede tributul re-
geluĭ Asirieĭ, ca în fiă-care an; de aceea 'l închise regele Asi-
rieĭ, şi'l lega într'o închisóre. Şi se sui regele Asirieĭ prin tótâ 5
ţérra, şi sosi la Samaria şi o asedia treĭ anĭ. Érâ în anul al nou- 6
lea al luĭ Hoşea regele Asirieĭ conceri pre Samaria, şi el strămutâ
pre Israel în Asiria, şi'ĭ aşeḑâ la Hala şi la Habor, *lăngă* riul Go-
zan, şi în cetăţile Meḑilor.
Acesta s'aŭ întêmplat, pentru câ fiiĭ luĭ Israel pecătuiserâ în 7
contra luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ lor, carele 'ĭ scosese din pămêntul
Egiptuluĭ, de sub măna luĭ Faraon, regeluĭ Egiptuluĭ, şi eĭ se te-
muserâ de alţĭ ḑeĭ. Şi âmblarâ în statutele naţiunilor, ce le a- 8
lungase Ieheva de dinaintea fiilor luĭ Israel, şi *în cele* ale regilor
luĭ Israel, pre care le făcuserâ. Şi aŭ făcut fiiĭ luĭ Israel pre 9
furiş fapte, ce nu *eraŭ* drepte înaintea luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ
lor, şi 'şĭ-aŭ edificat loru'şĭ nălţimĭ în tóte cetăţile lor, de la turnul

10 custodilor pănă la cetatea cea fortificatâ. Şi 'şĭ-aŭ rădicat sta-
11 tue şi dumbrave pre tot colul înalt şi sub tot arborele verde. Şi
acolo tămăĭaŭ pre tóte nâlţimile ca naţiunile, pre carele Iehova le
alungase de dinaintea lor; şi făceaŭ fapte rele spre a mănia pre
12 Iehova. Şi aŭ servit idolilor, de cariĭ Iehova li disese: Se nu
faceţĭ fapta acésta.
13 Şi preveni Iehova pre Israel şi pre Iuda prin măna tuturor
profeţilor şi a tuturor vedetorilor, dicênd: Re'ntórceţi-ve de la căile
vóstre cele rele, şi păziţĭ preceptele mele şi statutele mele dupre
tótâ legea, ce o am ordonat părinţilor vostri, şi care am trămis-o
14 voue prin măna servilor meĭ, a profeţilor. Dar eĭ nu ascultarâ,
ci întărirâ cerbicea lor, ca cerbicea părinţilor lor, cariĭ nu credurâ
15 în Iehova, Dumnedeul lor. Şi despreţuirâ statutele luĭ şi alianţia
luĭ, ce o făcuse cu părinţiĭ lor, şi mărturiile luĭ, ce le deduse lor;
şi merserâ după vanitate, şi devenirâ vanĭ, şi după naţiunile cele
de prin prejurul lor, de carele Iehova li ordonase, se nu facâ ca
16 ele. Şi părăsirâ tóte preceptele luĭ Iehova, Dumnedeuluĭ lor, şi'şĭ
făcurâ loru'şĭ imaginĭ versate, duoĭ viţeĭ, şi făcurâ o dumbravâ, şi
17 se închinarâ la tótâ oştirea ceriuluĭ, şi servirâ luĭ Baal. Şi'*şĭ* tre-
curâ fiiĭ lor şi fiile lor prin foc, şi întrebuinţarâ divinaţiunĭ şi
augurie, şi se vêndurâ pre sine'şĭ spre a face rele în ochiĭ luĭ
18 Iehova, ca se'l mănie pre el. Pentru acésta Iehova se măniâ fórte
contra luĭ Israel, şi'l depărta de la façia sa; nu remase decât nu-
19 maĭ semenţia luĭ Iuda. Înse şi Iuda nu observâ preceptele luĭ
Iehova, Dumnedeuluĭ seŭ, ci âmblâ după statutele, ce Israel făcuse.
20 Şi Iehova lepădâ tótâ semênţa luĭ Israel, şi'ĭ strămtora pre eĭ,
şi'ĭ trada în măna spoliatorilor, pănă ce 'ĭ aruncase de la façia sa.
21 Căcĭ se desbinâ Israel de la casa luĭ David, şi făcu rege pre Ie-
roboam, fiĭul luĭ Nebat, şi Ieroboam abătu pre Israel din urma luĭ
22 Iehova, şi'l făcu, se pecătuéscâ pecat mare. Căcĭ fiiĭ luĭ Israel
âmblarâ în tóte pecatele luĭ Ieroboam, pre care făcuse; nu se departarâ
23 de la ele, Pănă ce Iehova departă pre Israel de la façia sa, cum
grăise prin măna tuturor servilor seĭ, a profeţilor. Şi se strămuta
Israel din pămêntul seŭ în Asiria, pănă în diua de astădĭ.
24 Şi aduse regele Asirieĭ *ómenĭ* din Babilon, de la Cutha şi
de la Ava şi de la Hamath şi de la Sefarvaim, şi'*ĭ* strămutâ în ce-
tăţile Samarieĭ în locul fiilor luĭ Israel, şi eĭ luarâ în posesiune Sa-
25 maria, şi locuirâ în cetăţile eĭ. Şi s'aŭ întêmplat la începutul lo-
cuireĭ lor acolo, câ nu se temurâ de Iehova; şi trămise Iehova leĭ
26 între eĭ, cariĭ 'ĭ sfăşiaŭ pre eĭ. Şi vorbirâ cătră regele Asirieĭ, di-
cênd: Naţiunile, ce le-aĭ strămutat şi *le*-aĭ aşedat în cetăţile Sa-
marieĭ, nu cunosc datina Dumnedeuluĭ ţerreĭ; pentru aceea trămise
leĭ pintre eĭ, şi écâ! 'ĭ sfăşiâ pre eĭ, fiind câ nu cunosc datina Dum-
27 nedeuluĭ ţerreĭ. Atuncĭ regele Asirieĭ ordonâ, dicênd: Duceţĭ în-
colo pre unul din preoţiĭ, ce aţĭ strămutat de acolo, ca se mérgă şi se

locuéscâ acolo şi se'ĭ învețe pre eĭ de datina Dumneḑeuluĭ țerreĭ.
Şi unul din preoțiĭ, pre cariĭ 'ĭ strămutase din Samaria, veni şi lo- 28
cui în Beth-El, şi'ĭ învețâ, cum se se témâ de Iehova. Înse fiâ- 29
care națiune 'şĭ făcea ḑeĭ sie'şĭ, şi'ĭ puse în casele nălțimilor, ce
le făcuserâ Samaritenii, fiâ-care națiune în cetățile, unde locuĭa.
Şi barbațiĭ din Babilon 'şĭ făcurâ pre Suchoth-Benoth, şi barbațiĭ 30
din Cuth 'şĭ făcurâ pre Nergal, şi barbațiĭ din Hamath 'şĭ făcurâ
pre Aşima, Şi Aveiĭ 'şĭ făcurâ pre Nibhaz şi pre Tartak, şi Se- 31
farvaimiĭ ardeaŭ pre fiiĭ lor în foc luĭ Adramelech şi luĭ Aname-
lech, ḑeilor Sefarvaimilor. Aşia se temeaŭ de Iehova şi'şĭ fă- 32
ceaŭ âncâ loru'şĭ din mulțimea lor preoțĭ aĭ nălțimilor, cariĭ sa-
crificaŭ pentru eĭ în casele nălțimilor. Se temeaŭ de Iehova, şi 33
serviaŭ propriilor ḑeĭ, dupre datina națiunilor, de unde se stră-
mutaserâ.
Până în ḑiua de astăḑĭ fac dupre datinele de maĭ înainte; nu 34
se tem de Iehova şi nu fac dupre statutele luĭ, dupre judecata luĭ,
şi dupre legea şi preceptul, ce ordonase Iehova fiilor luĭ Iacob,
pre carele 'l numi Israel; Cu cariĭ Iehova făcuse aliançiâ şi li 35
ordonâ, ḑicênd: Se nu ve temețĭ de alțĭ ḑeĭ, şi se nu ve închinațĭ
lor, nicĭ se li servițĭ lor, nicĭ se sacrificațĭ lor; Ci de Iehova, 36
carele ve scóse pre voĭ din pămêntul Egiptuluĭ cu putere mare şi
cu braçiŭ întins, de el se ve temețĭ, şi luĭ se ve închinațĭ, şi luĭ
se sacrificațĭ. Şi statutele şi judecățile şi legea şi preceptul, ce 37
scrise pentru voĭ, se observațĭ a le esecuta în tóte ḑilele, érâ
de alțĭ ḑeĭ se nu ve temețĭ. Şi aliançia, ce am făcut cu voĭ, se 38
nu o uĭtațĭ; şi se nu ve temețĭ de alțĭ ḑeĭ. Ci de Iehova, Dum- 39
neḑeul vostru, se ve temețĭ; şi el ve va elibera din mâna tuturor
inimicilor vostri. Dar n'aŭ ascultat, ci aŭ făcut dupre datinele 40
lor de maĭ nainte.
Şi națiunile acestea se temeaŭ de Iehova, dar serviaŭ ima- 41
ginilor lor sculpate; şi fiiĭ lor şi fiiĭ fiilor lor, precum părințiĭ
lor făcuserâ, aşia fac şi eĭ până în ḑiua de astăḑĭ.

CAPUL XVIII.

Hezekia, regele de Iuda. Senacherib, regele Asirieĭ.

Şi s'aŭ întêmplat, în al treilea an al luĭ Hoşea, fiiuluĭ luĭ Ela, 1
regeluĭ luĭ Israel, regi Hezekia, fiiul luĭ Ahaz, regeluĭ luĭ
Iuda. De duoe-ḑecĭ şi cincĭ de anĭ *era* el, când deveni rege; şi duoe- 2
ḑecĭ şi noue de anĭ regi el în Ierusalim. Şi numele mameĭ luĭ *era* Abi,
fiia luĭ Zacharia, Şi el făcu dreptę în ochiĭ luĭ Iehova, în totul, cum 3

4 făcuse David, părintele luĭ. El departa nălţimile, şi strică statuele,
şi tăĭa dumbravele, şi sfărâmă şerpele cel de aramă, ce'l făcuse
Moise; căcĭ până în ḑilele acele, fiiĭ luĭ Israel 'ĭ tămâĭară luĭ; şi'l
5 denumi Nehuştan (o bucată de aramă). El se încreḑu în Iehova,
Dumneḑeul luĭ Israel; şi nu *maĭ* era după dênsul asemenea luĭ în-
6 tre toţĭ regiĭ luĭ Iuda; şi nicĭ între ceĭ de maĭ nainte de el. Căcĭ se
alipi de Iehova; nu se departa de dinapoĭa luĭ, ci păzi preceptele
luĭ, ce Iehova le ordonase luĭ Moise.
7 Şi Iehova era cu el; el prospera unde eşĭa; şi se revoltă
8 contra regeluĭ Asirieĭ, şi nu'ĭ servi luĭ. El ênsu'şĭ bătu pre Filis-
tenĭ până la Gaza şi confinicle eĭ, de la turnul custoḑilor până la
cetatea cea fortificată.
9 Şi s'aŭ întêmplat în al patrulea an al regeluĭ Hezekia, care
era al şeptelea an al luĭ Hoşea, fiĭuluĭ luĭ Ela, regeluĭ luĭ Israel,
că Şalmaneser, regele Asirieĭ, se sui contra Samarieĭ şi o asedia.
10 Şi după finitul de treĭ anĭ o conceri; în al şeselea an al luĭ He-
zekia, care *este* al noŭlea al luĭ Hoşea, regeluĭ luĭ Israel, se con-
ceri Samaria.
11 Şi regele Asirieĭ strămută pre Israel în Asiria, şi'ĭ aşeḑă la
Halach şi la Habor *lăngă* fluviul Gozan, şi în cetăţile Meḑilor.
12 Fiind că nu ascultară de vocea luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ lor, ci calcară
alianţia luĭ, tóte căte ordonase Moise, servul luĭ Iehova, şi nu *le*
13 ascultară, nicĭ *le* făcură. Şi în al patru-spre-ḑecelea an al luĭ
Hezekia, regeluĭ, se sui Senacherib, regele Asirieĭ, contra tuturor
14 cetăţilor fortificate ale luĭ Iuda, şi le conceri. Şi trămise Heze-
kia, regele luĭ Iuda, cătră regele Asirieĭ în Lachis, ḑicênd: Am pe-
cătuit; retrage-te de la mine; orĭ-ce 'mĭ veĭ impune asupra mea,
voiŭ porta. Şi'ĭ impuse regele Asirieĭ asupra luĭ Hezekia, regeluĭ
15 luĭ Iuda, treĭ-sute talente de argint şi treĭ-ḑecĭ talente de aur. Şi'ĭ
dede Hezekia tot argintul aflat în casa luĭ Iehova, şi în tesaurele
16 caseĭ regeluĭ. În timpul acela Hezekia tăia de pre uşĭele templuluĭ luĭ
Iehova, şi de pre uşioriĭ, *aurul* cu care Hezekia, regele luĭ Iuda, *'ĭ*
acoperise, şi'l dede regeluĭ Asirieĭ.
17 Şi trămise regele Asirieĭ din Lachiş pre Tartan şi pre Rabsa-
ris şi pre Rabşake contra regeluĭ Hezekia cu putere mare la Ie-
rusalim. Şi eĭ se suiră, şi veniră la Ierusalim. Şi după ce s'aŭ
suit, veniră şi steteră lăngă apaducele iazuluĭ de sus, care *este* în
18 calea cea mare a ţerrâneĭ albitoriuluĭ. Şi strigară cătră rege, şi
eşiră la eĭ Eliakim, fiĭul luĭ Hilkia, care *era* preste casă, şi Şebna,
secretariul, şi Ioah, fiĭul luĭ Asaf, cancelariul.
19 Şi ḑise cătră eĭ Rabşake: Spuneţĭ acum luĭ Hezekia: Aşia ḑice
regele cel mare, regele Asirieĭ: Care *este* încrederea aceea, în care
20 te încreḑĭ? Tu ḑicĭ, (dar *sunt* vorbe *numaĭ* din buze); *Am* con-
siliul şi puterea pentru resbel. Dar în cine te încreḑĭ, încât te re-
voltezĭ contra mea?

Écâ acum! tu te încredĭ în toĭagul de trestia cea frântâ, în 21
Egipt, pre care, dacâ se va rêzema cine-va, 'şĭ va înţepa măna sa,
şi o va străpunge; ast-feliŭ *este* Faraon, regele Egiptuluĭ, cătră toţĭ
ceĭ ce se încred în el. Érâ de 'mĭ veţĭ dice: În Iehova, Dumne- 22
zeul nostru, ne încredem; nu *este* însu'şĭ acela, a căruĭa nălţimĭ şi
altarie le departase Hezekia, şi dise luĭ Iuda şi luĭ Ierusalim: Înain-
tea acestuĭ altariŭ ve veţĭ închina în Ierusalim? Acum decĭ, dâ 23
obsedĭ domnuluĭ meŭ, regeluĭ Asirieĭ, şi eŭ 'ţĭ voiŭ da ţie duoe miĭ
de caĭ, dacâ poţĭ din partea ta se daĭ atâţia călăreţĭ *spre a înca-*
leca pre eĭ. Cum decĭ veĭ întórce înderet façia unuĭ gubernator 24
dintre ceĭ maĭ micĭ servĭ aĭ domnuluĭ meŭ; şi te încredĭ în Egipt
pentru care şi călăreţĭ? Şi acum! fără Iehova m'am suit eŭ con- 25
tra loculuĭ acestuĭa, ca se'l sfărâm pre el? Iehova 'mĭ dise mie:
Sui-te contra ţerreĭ acesteĭa şi o destrude pre ea.
Atuncĭ diserâ Eliakim, fiĭul luĭ Hilkia, şi Şebna, şi Ioah cătră 26
Rabşake: Te rugăm, vorbesce cătră serviĭ têĭ în limba Siriénâ, căcĭ *o*
înţelegem; şi nu vorbi noue în limba Iudeilor, în urechiele poporuluĭ de
pre mur. Dar Rabşake 'ĭ dise lor: Orĭ domnul meŭ me trămise cătră 27
domnul têŭ şi cătră tine, ca se vorbesc cuvêntele acestea? Nu me
trămise cătră barbaţiĭ, cariĭ şed pre mur, ca ce mânănce escrementul
lor şi se bea apa lor propriâ cu voĭ?
Atuncĭ Rabşake stete şi strigâ în limba Iudeilor cu voce mare, şi 28
vorbi, dicênd: Ascultaţĭ cuvêntul regeluĭ celuĭ mare, al regeluĭ Asi-
rieĭ: Aşia grăesce regele: Se nu ve încele Hezekia, căcĭ nu va 29
pute se ve elibere din măna luĭ; Şi se nu ve măngăe Hezekia 30
cu Iehova, dicênd: Iehova de sigur ne va elibera, şi cetatea acésta
nu se va trada în măna regeluĭ Asirieĭ. Se nu ascultaţĭ de He- 31
zekia; căcĭ aşia grăesce regele Asirieĭ: Faceţĭ conciliaţiune cu mine,
şi eşiţĭ la mine; şi măncaţĭ fiă-care din viţa sa de viâ, şi din smo-
chinul seŭ, şi beţĭ fiâ-care din apele cisterneĭ sale; Până ce voiŭ 32
veni şi ve voiŭ lua într'o ţérrâ egalâ cu ţérra vóstrâ, ţérrâ de grâŭ
şi de must, ţérrâ de păne şi de vie, ţérrâ de olive şi de mĭere, ca
se trăiţĭ şi se nu muriţĭ; şi nu ascultaţĭ de Hezekia, când ve încélâ,
dicênd: Iehova ne va elibera. Óre vre unul din deiĭ naţiunilor 33
'şĭ eliberâ ţérra sa din măna regeluĭ Asirieĭ? Unde *sunt* deiĭ 34
luĭ Hamath şi aĭ luĭ Arpad? Unde *sunt* deiĭ luĭ Sefarvaim, aĭ Heneĭ
şi aĭ Iveĭ? Óre eliberarâ din măna mea Samaria? Cine dintre 35
toţĭ deiĭ ţerrilor 'şĭ eliberâ ţérra din măna mea, încât Iehova se
elibereze Ierusalimul din măna mea?
Érâ poporul tăcu, şi nu'ĭ respunse luĭ *nicĭ un* cuvênt; căcĭ 36
ordinea regeluĭ era: Se nu'ĭ respundeţĭ luĭ.
Atuncĭ Eliakim, fiĭul luĭ Hilkia, care *era* preste casa, şi Şebna, 37
secretariul, şi Ioah, fiĭul luĭ Asaf, cancelariul, venirâ la Hezekia cu
veştimente sfăşiate, şi'ĭ anunţiarâ luĭ cuvêntele luĭ Rabşake.

CAPUL XIX.

Hezekia eliberat de Asirienĭ.

1 Și s'aŭ întêmplat, când *le* audi regele Hezekia, 'șĭ sfâșiâ ves-
timentele sale și se acoperi cu sac și intrâ în casa luĭ
2 Iehova. Și trămise pre Eliakim, care *era* preste casa, și pre
Șebna, secretariul, și pre ceĭ maĭ bêtrânĭ dintre preoțĭ, acoperițĭ cu
3 sace, la Iesaia, profetul, fiĭul luĭ Amoz. Și 'ĭ diserâ luĭ: Așia
grăesce Hezekia: Ḑi de strâmtorare și de injurie și de blasfeme
este ḑiua acésta; căcĭ copiiĭ ajunserâ la nascere, dar putere nu
4 *este* spre a nasce. Póte va auḑi Iehova, Dumneḑeul têŭ, tóte
cuvêntele luĭ Rabșake, pre care regele Asirieĭ, domnul luĭ, 'l tră-
mise, se blasfeme pre viul Dumneḑeŭ, și se'l înjure prin cuvêntele,
ce le auḑi Iehova, Dumneḑeul têŭ; pentru acésta înalțâ rugăcĭune
pentru restul, ce remase âncâ.
5 6 Și venirâ serviĭ regeluĭ Hezekia la Iesaia. Și li ḑise lor
Iesaia: Așia vețĭ ḑice domnuluĭ vostru: Așia grăesce Iehova: Nu
te teme de cuvêntele, ce le aĭ auḑit, cu care serviĭ regeluĭ Asirieĭ
7 me blasfemarâ. Écâ! eŭ voiŭ da în el *un ast-feliŭ* de spirit, câ,
auḑind veste, se va re'ntórce în țérra sa; și'l voiŭ face pre dên-
sul, se cadâ prin sabia în țérra sea.
8 Decĭ Rabșake se re'ntórse, și aflâ pre regele Asirieĭ res-
beluindu-se contra Libneĭ; căcĭ auḑise, câ purcesese din Lachis.
9 Și *regele* când auḑi spuindu-se despre Tirhaka, regele Epiopieĭ:
Écâ! el eși spre a se resbelui cu tine; trămise érășĭ nunțĭ cătră
10 Hezekia, ḑicênd: Așia vețĭ spune luĭ Hezekia, regeluĭ luĭ Iuda,
ḑicênd: Dumneḑeul têŭ, în care te încreḑĭ, se nu te încele, ḑi-
11 cênd: Ierusalimul nu se va trăda în mâna regeluĭ Asirieĭ. Éca!
aĭ auḑit tu, ce aŭ făcut regiĭ Asirieĭ tuturor țerrilor destrugêndu-le
12 pre ele; și tu se fiĭ mântuit? Óre ḑeiĭ națiunilor eliberarâ pre
aceĭa, ce părințiĭ meĭ 'ĭ destruserâ: pre Gozan și pre Haran și pre
13 Rezef și pre fiiĭ luĭ Eden, ceĭ din Thelasar? Unde *e* regele luĭ Ha-
math și regele luĭ Arpad și regele cetățeĭ Sefarvaim, Hena
și Iva?
14 Și luând Hezekia epistola din mâna nunților, o ceti; și se
sui Hezekia în casa luĭ Iehova, și o întinse înaintea luĭ Iehova.
15 Și se rugâ Hezekia înaintea luĭ Iehova, ḑicênd: Iehova, Dumne-
ḑeul luĭ Israel, cel ce șeḑĭ între Cherubimi, tu singur *escĭ* Dum-
neḑeŭ al tuturor regatelor pămêntuluĭ; tu aĭ creat ceriul și pă-
16 mêntul. Iehova! plécă'țĭ urechĭa ta, și ascultâ; deschide'țĭ, Iehova!
ochiĭ têĭ, și veḑĭ, și ascultâ cuvêntele luĭ Senacherib, carele trâmise
17 acésta spre a blasfema pre Dumneḑeul cel viŭ. În adever, Ie-

hova! regiĭ Asirieĭ destruserâ naţiunile şi ţerrile lor; Şi arun- 18
carâ în foc ḑeiĭ lor; pentru câ nu *eraŭ* ḑeĭ, ci făptura mănelor
ómenilor: lemne şi petre; pentru acésta 'ĭ destruserâ pre eĭ. Decĭ 19
acum, Iehova, Dumneḑeul nostru! măntuesce-ne, te rog, din măna
luĭ, ca se cunóscâ tóte regatele pămĕntuluĭ, câ tu *escĭ* Iehova, unicul
Dumneḑeŭ.
Atuncĭ trămise Iesaia, fiiul luĭ Amoz, cătră Hezekia, ḑicênd: 20
Aşia grăesce Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel: Căte te-aĭ rugat mie
contra luĭ Senacherib, regeluĭ Asirieĭ, *le* am auḑit. Acesta *este* 21
cuvêntul, ce Iehova grăi despre el: Virgina, fiia Zionuluĭ, te des-
preţui, te derise pre tine, fiia Ierusalimuluĭ clăti din cap dinapoĭa
ta. Pre cine aĭ înjurat şi aĭ blasfemat? şi contra cuĭ aĭ înalţat 22
vócea, şi aĭ rădicat sus ochiĭ têĭ? Contra Săntuluĭ luĭ Israel. Aĭ 23
înjurat pre Domnul prin nunţiĭ têĭ, şi aĭ ḑis: Cu mulţimea carelor
mele m'am suit eŭ pre înălţimea munţilor, pre cóstele Libanuluĭ;
şi am tăĭat cedriĭ seĭ ceĭ înalţĭ şi piniĭ seĭ ceĭ aleşĭ; şi am întrat pănâ
la locuinţele sale cele maĭ estreme, în pădurea Carmeluluĭ seŭ. Eŭ 24
am sepat şi am beut ape streine, şi cu talpele mele de picĭóre am
secat tóte fluviele cetăţilor celor asediate. N'aĭ auḑit, câ eŭ am 25
făcut-o de demult, şi din vechĭ ḑile am voit acésta? Acum am efec-
tuat-o pentru ca tu se fiĭ, spre a destruge cetăţile fortificate, *redu-*
cêndu-le în grămăḑĭ de ruine. De aceea *aŭ fost* locuitoriĭ lor 26
o micâ forţâ, s'aŭ spăĭmăntat şi s'aŭ perturbat; aŭ devenit *ca* iérba
cămpuluĭ, şi *ca* verdéţia, *ca* iérba de pre acoperimente, şi *ca* *grăul,*
ce s'aŭ ars maĭ nainte de a înspica. Dar eŭ sciŭ locuirea ta, şi 27
eşirea ta şi întrarea ta, şi turbarea ta contra mea. Fiind că tur- 28
barea ta contra mea şi măndria ta aŭ ajuns la urechiele mele,
pentru acésta voiŭ pune veriga mea în nările tale şi zabalele mele
în buzele tale şi te voiŭ re'ntórce pre calea, pre care aĭ venit. Şi 29
acésta 'ţĭ *va fi* ţie semn: anul *acesta* veţĭ mănca, orĭ ce cresce sin-
gur de la sine; şi al duoilea an, orĭ-ce resare de acesta; şi al
treilea an se semenaţĭ, se seceraţĭ, şi se plantaţĭ vie, şi se măncaţĭ
fructul lor. Şi restul caseĭ luĭ Iuda, ce a remas, se va înrădi- 30
cina érăşĭ de desubt, şi de asupra va da fructele. Căcĭ din Ie- 31
rusalim va eşi remăşiţiâ, şi din muntele Zion, tot ce s'aŭ *maĭ* măn-
tuit; zelul luĭ Iehova al oştirelor va efectua acésta.
De aceea aşia grăesce Iehova de regele Asirieĭ: Nu va întra 32
în cetatea acésta, nicĭ va săgeta în ea săgeta, nicĭ se va înfăçioşa
contra eĭ cu scutul, nicĭ va rădica contra eĭ un val. Pre calea, 33
pre care aŭ venit, pre aceea se va re'ntórce; în cetatea acésta
înse nu va întra, ḑice Iehova. Căcĭ voiŭ apăra cetatea acésta, 34
ca se o măntuesc, pentru mine şi pentru servul meŭ David.
Şi s'aŭ întêmplat în nóptea aceea, câ eşi angelul luĭ Iehova, 35
şi ucise în castra Asirienilor o sutâ opt-ḑecĭ şi cincĭ de miĭ; şi când
locuitoriĭ s'aŭ sculat demanéţiâ, écâ! toţĭ *ḑăceaŭ* corpurĭ mórte. Şi a 36

purces Senacherib, regele Asirieĭ, şi se duse, şi se re'ntórse, şi
37 locui în Ninive. Şi s'aŭ întêmplat, pre când se închinâ în caşa luĭ Nis-
roch, ḑeuluĭ seŭ, Adramelech şi Şarezer, fiiĭ luĭ, 'l lovirâ pre el cu
sabia, şi eĭ fugirâ în ţérra Armenieĭ; şi în locul luĭ regi Esarha-
don, fiĭul luĭ.

CAPUL XX.

Bolnăvirea luĭ Hezekia. Rugăcĭunea sa cătră Dumneḑeŭ. Vindecarea sa.

1 În ḑilele acelea Hezekia se bolnăvi de mórte; şi veni la
el Iesaia, profetul, fiĭul luĭ Amoz, şi'ĭ ḑise luĭ: Aşia grăesce
2 Iehova: Reguléză'ţĭ casa ta, căcĭ veĭ muri, şi nu veĭ trăi. Atuncĭ
3 'şĭ întórse façia sa la părĭete, şi se rugâ luĭ Iehova, ḑicênd: O
Iehova! amintesce'ţĭ acum, rogu-te, cum am âmblat înaintea ta în
veritate şi cu ânima întrégâ, şi am făcut ce *este* plăcut în ochiĭ têĭ.
Şi a plăns Hezekia plăngere mare.
4 Şi s'aŭ întêmplat, maĭ înainte de a eşi Iesaia în curtea de
5 meḑiloc, câ veni cuvêntul luĭ Iehova cătră el, ḑicênd: Re'ntór-
ce-te, şi ḑi luĭ Hezekia, principeluĭ poporuluĭ meŭ: Aşia grăesce
Iehova, Dumneḑeul luĭ David, părinteluĭ têŭ: Am auḑit rugăcĭunea
ta, am vêḑut lacrimele tale; écâ! eŭ te voiŭ vindeca; a treĭa ḑi te
6 veĭ sui în casa luĭ Iehova. Şi voiŭ adaugi la ḑilele tale cincĭ-
spre-ḑece anĭ; şi voiŭ elibera pre tine şi cetatea acésta din măna
regeluĭ Asirieĭ; şi voiŭ protegĭa cetatea acésta, pentru mine, şi
7 pentru servul meŭ David. Şi Iesaia ḑise: Luaţĭ o legâturâ de
smochine. Şi aŭ luat şi aŭ pus-*o* la ulcera; şi se însănetoşi.
8 Şi Hezekia ḑise cătră Iesaia: Care *este* semnul, câ Iehova me va
9 vindeca, şi câ me voiŭ sui în casa luĭ Iehova a treĭa ḑi? Şi a
ḑis Iesaia: Acesta *va fi* ţie semnul de la Iehova, câ va face Iehova
lucrul ce grăi: se se înainteze umbra ḑece grade, saŭ se retro-
10 gradeze ḑece grade? Şi Hezekia respunse: Uşor lucru este, se
se pogóre umbra ḑece grade; nu, ci se se întórcâ înapoĭ umbra
11 ḑece grade. Şi Iesaia, profetul, strigâ cătră Iehova, şi el întorse
înapoĭ umbra ḑece grade, pre gradele, pre care se pogorise în ca-
dranul luĭ Ahaz.
12 În acel timp Berodach-Baladan, fiĭul luĭ Baladan, regele Ba-
bilonuluĭ, trămise epistole şi dar luĭ Hezekia; căcĭ auḑise câ He-
13 zekia fusese bolnav. Şi'ĭ asculta pre eĭ Hezekia, şi li-aŭ aretat lor
tótâ casa lucrurilor sale celor preţióse: argintul, aurul, aromatele,
şi mirurile cele preţióse, şi întréga sa casâ de arme, şi tot ce
se afla în tesaurele sale; n'aŭ fost nemic în casa luĭ, nicĭ sub
domnia luĭ, ce Hezekia se nu li fiâ aretat.

Atuncĭ veni Iesaia, profetul, cătră regele Hezekia, şi'ĭ ḑise luĭ: 14
Ce aŭ spus ómeniĭ acestia? şi de unde aŭ venit la tine? Şi Heze-
chia ḑise: Din ţérrâ departatâ aŭ venit, de la Babilon. Şi el ḑise: 15
Ce veḑurâ în casa ta? Şi Hezekia respunse: Veḑurâ tot ce
este în casa mea; nemic nu este în tesaurele mele, ce se nu li
fiŭ aretat lor. Atuncĭ ḑise Iesaia cătră Hezekia: Ascultâ cuvêntul 16
luĭ Iehova: Éca! vin ḑile, în care tot, ce este în casa ta, şi tot, 17
ce părinţiĭ têĭ aŭ adunat pănă în ḑiua de astăḑĭ, se va transporta la
Babilon; nu va remăne nemic, ḑice Iehova. Şi din fiiĭ têĭ, ce vor 18
eşi din tine, ce'ĭ veĭ nasce, se vor lua, şi vor deveni eunuchĭ în
palatul regeluĭ din Babilon. Atuncĭ ḑise Hezekia cătră Iesaia: Bun 19
este cuvêntul luĭ Iehova, ce aĭ vorbit. Aŭ ḑis ăncâ: Nu este aşia,
dacâ va fi pace şi siguranţâ în ḑilele mele?
Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Hezekia, şi tótâ puterea luĭ, şi în 20
ce mod făcu helesceul şi apeducele, *pre care* adusese apa în cetate,
óre'nu *sunt* scrise în cartea Cronicelor regilor din Iuda? Şi ador- 21
mi Hezekia cu părinţiĭ seĭ; şi în locul luĭ regi Manase, fiiul seŭ.

CAPUL XXI.

Idolatria luĭ Manase.

De duoĭ-spre-ḑece anĭ *era* Manase, când deveni rege; şi 1
regi cincĭ-ḑecĭ şi cincĭ de anĭ în Ierusalim; şi numele
mameĭ luĭ *era* Hefziba. Şi făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova, dupre a- 2
bominaţiunile naţiunilor, ce le alungase Iehova de dinaintea fiilor luĭ
Israel. Căcĭ aŭ edificat érăşĭ nălţimile, pre care Hezekia, tatul luĭ, 3
le deramase; şi rădicâ altarie luĭ Baal, şi făcu dumbravâ, cum făcuse
Ahab, regele luĭ Israel; şi se închina la tótâ oştirea ceriuluĭ, şi 'ĭ
servi. Şi aŭ edificat altarie în casa luĭ Iehova, despre care Ie- 4
hova ḑisese: În Ierusalim voiŭ pune numele meŭ. Şi aŭ edificat 5
altarie la tótâ oştirea ceriuluĭ, în cele duoe curţĭ ale caseĭ luĭ Ie-
hova. Şi trecu pre fiiul seŭ prin foc, şi prognostica timpurile şi 6
observa auguriele, avea lăngă sine necromanţĭ şi magĭ; el făcu multe
rele în ochiĭ luĭ Iehova, spre a'*l* mănia *pre el*. Şi puse pre ido- 7
lul cel sculpat al dumbraveĭ, ce'l făcuse, în casa, de care Iehova ḑisese
luĭ David şi luĭ Solomon, fiiuluĭ seŭ: În casa acésta şi în Ierusa-
lim, pre care 'l-am ales din tóte semenţiele luĭ Israel, voiŭ pune
numele meŭ în eternitate. Şi nu voiŭ maĭ strămuta piciorul luĭ 8
Israel din pămĕntul, ce 'l-am dat părinţilor lor, numaĭ dacâ vor ob-
serva a face tóte, căte li-am ordonat lor, şi dupre tótâ legea, ce
servul meŭ Moĭse li-aŭ ordonat lor. Dar n'aŭ ascultat; căcĭ 'ĭ 9

ademeni pre eĭ Manase spre a face maĭ rele, decât naţiunile, ce
Iehova le estirpise de dinaintea fiilor luĭ Israel.
10 Şi grăi Iehova prin măna servilor seĭ, a profeţilor, ḑicênd:
11 Fiind câ Manase, regele luĭ Iuda, făcu abominaţiunile aceste, maĭ
rele, decât tóte cele, ce făcurâ Amoreiĭ ceĭ dinaintea luĭ, şi
12 făcu ăncâ, ca Iuda se pecătuéscâ prin idoliĭ luĭ, De aceea, aşia
grăesce Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel: Écâ! eŭ voiŭ aduce *ast-feliŭ*
de reŭ asupra Iérusalimuluĭ şi asupra luĭ Iuda, încât vor ţiui ambele ure-
13 chie ale orĭ-căruĭa, ce va auḑi despre el. Şi voiŭ întinde preste Ieru-
salim frănghia Samarieĭ, şi cumpena caseĭ luĭ Ahab; şi voiŭ sterge
Ierusalimul, precum sterge *cine-va* farfuriâ, şi stergênd *o* restórnâ
14 cu façia în jos. Şi voiŭ delasa restul eredităţeĭ mele, şi'ĭ voiŭ
trada din măna inimicilor lor, şi vor fi tuturor inimicilor lor spre
15 jâfuirea şi spre predarea; Fiind-câ aŭ făcut rele în ochiĭ meĭ, şi m'aŭ
măniat din ḑiua, în care părinţiĭ lor aŭ eşit din Egipt, pănă în ḑiua
16 de astăḑĭ. Manase versâ ăncâ şi sănge inocent fórte mult, pănă
ce aŭ implut Ierusalimul de la un fine pănă la altul, afarâ de pecatul
seŭ, prin care aŭ făcut pre Iuda, se pecătuéscâ, făcênd rele în
ochiĭ luĭ Iehova.
17 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Manase, şi tóte căte le făcu, şi
pecatul luĭ, ce aŭ pecătuit, óre nu *sunt* scrise în cartea Cronicelor re-
18 gilor luĭ Iuda? Şi adormi Manase cu părinţiĭ seĭ, şi se îm-
mormêntâ în grădina caseĭ sale, în grădina Uza, şi regi în locul
seŭ Amon, fiiul luĭ.
19 De duoe-ḑecĭ şi duoĭ de anĭ *era* Amon, când deveni rege;
şi regi duoĭ anĭ în Ierusalim; şi numele mameĭ luĭ *era* Meşule-
20 meth, fiia luĭ Haruz din Iotba. Şi făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova,
21 precum făcuse Manase, tatul seŭ. Şi âmbla în tóte căile, în care aŭ
âmblat tatul seŭ; şi servi idolilor, cărora servise tatul seŭ, şi se închina
22 lor. Şi aŭ părăsit pre Iehova, Dumneḑeul părinţilor seĭ, şi n'aŭ
23 âmblat în calea luĭ Iehova. Şi s'aŭ conjurat serviĭ luĭ Amon
24 contra luĭ; şi aŭ ucis pre rege în casa sa. Érâ popului ţerreĭ
omorî pre toţĭ conjurătoriĭ contra regeluĭ Amon; şi popului ţerreĭ
fâcu rege în locul luĭ pre Iosia, fiiul luĭ.
25 Şi cele-l-alte fapte, ale luĭ Amon, căte le făcu, óre nu *sunt* scrise
26 în cartea Cronicelor regilor luĭ Iuda? Şi 'l-aŭ îmmormêntat în
mormêntul luĭ în grădina Uza. Şi în locul luĭ regi Iosia, fiiul luĭ.

CAPUL XXII.

Iosia face reperațiunea templuluĭ.

De opt anĭ *era* Iosia, când deveni rege, și regi în Ierusa- 1
lim treĭ-ḑecĭ și unul de anĭ; și numele mameĭ luĭ *era*
Iedida, fiia luĭ Adaia din Bozcath. Și făcu drepte în ochiĭ luĭ 2
Iehova, și âmblâ în tóte căile luĭ David, tatuluĭ seŭ, și nu se abătu
nicĭ în drépta nicĭ în stănga.
Și s'aŭ întêmplat în anul al opt-spre-ḑecelea al regeluĭ Iosia, 3
câ trămise regele pre Șafan, fiĭul luĭ Azalia, fiĭuluĭ luĭ Meșullam, secre-
tariul, în casa luĭ Iehova, ḑicênd: Sui-te cătră Hilkia, archiereul, 4
și ḑi'ĭ, se denumere argintul cel întrodus în casa luĭ Iehova, pre
care ușieriĭ 'l-aŭ adunat de la popul. Și se'l dee în mâna lu- 5
crâtorilor, cariĭ inspectézâ casa luĭ Iehova; érâ eĭ se'l dee lucră-
torilor din casa luĭ Iehova spre a repara stricăcĭunile caseĭ; Tes- 6
larilor, architecților, petrarilor, și spre a cumpara lemne și petre cĭop-
lite, ca se repareze casa. Dar nu se făcea cu eĭ nicĭ un compt 7
despre argintul, ce se da în mânele lor, căcĭ lucraŭ cu credințâ.
Atuncĭ Hilkia, archiereul, ḑise cătră Șafan, secretariul: Am a- 8
flat cartea legeĭ în casa luĭ Iehova. Și dede Hilkia luĭ Șafan car-
tea, și el o ceti. Și aŭ venit la rege Șafan, secretariul, și raportâ 9
regeluĭ cuvêntul, și ḑise: Serviĭ têĭ aŭ strins argintul, ce se afla în
casâ, și 'l-aŭ dat în mâna lucrătorilor, cariĭ inspectézâ casa luĭ
Iehova. Și anunțiâ Șafan, secretariul, regeluĭ, ḑicênd: Hilkia, preo- 10
tul, 'mĭ-aŭ dat o carte. Și Șafan o ceti înaintea regeluĭ. Și s'aŭ 11
întêmplat, cum auḑi regele cuvêntul cărțeĭ legeĭ, 'șĭ-aŭ sfâșiat ves-
timentele sale. Și regele ordonâ luĭ Hilkia, preotuluĭ, și luĭ A- 12
hikam, fiĭuluĭ luĭ Șafan, și luĭ Achbor, fiĭuluĭ luĭ Michaia, și luĭ Șa-
fan, secretariuluĭ, și luĭ Asaia, servitoriuluĭ regeluĭ, ḑicênd: Du- 13
cețĭ-ve, consultațĭ pre Iehova pentru mine și pentru popul și pentru
întregul Iuda despre cuvêntele cărțeĭ acesteĭa, ce s'aŭ aflat; căcĭ
mare *este* mânia luĭ Iehova, ce se aprinse contra nóstrâ, fiind câ pă-
rințiĭ nostriĭ n'aŭ ascultat de cuvêntele cărțeĭ acesteĭa, ca se facâ
în tot ce ne prescrie noue.
Atuncĭ Hilkia, preotul, și Ahikam și Achbor și Șafan și Asaia 14
merserâ la Hulda, profeta, femeea luĭ Șallum, fiĭuluĭ luĭ Tikva, fi-
ĭuluĭ luĭ Harhas, custodeluĭ vestimentelor; (érâ ea locuĭa în Ieru-
salim, în suburbiul Mișne); și aŭ convorbit cu ea. Și ea li ḑise 15
lor: Așia grăesce Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel; spunețĭ omuluĭ, care
ve trămise la mine: Așia grăesce Iehova: Éca! eŭ voiŭ aduce 16
rele asupra loculuĭ acestuĭa, și asupra locuitorilor luĭ, *dupre* tóte
cuvêntele cărțeĭ, ce regele luĭ Iuda le-aŭ cetit. Fiind-câ m'aŭ de- 17

lasat, şi aŭ tămâĭat la alţĭ ḑeĭ, spre a me mănia prin tóte faptele
mânelor lor; pentru acésta se va aprinde mânia mea preste locul
18 acesta, şi nu se va stinge. Înse cătră regele luĭ Iuda, carele ve
trămise, se consultaţĭ pre Iehova, aşia se'ĭ spuneţĭ: Aşia grăesce
Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel: Cuvêntele, ce le aĭ auḑit, *se vor împlini.*
19 Fiind-câ ânima ta *înse* s'aŭ muĭat, şi te-aĭ umilit înaintea luĭ Ieho-
va, când aĭ auḑit tóte, câte am grăit contra loculuĭ acestuĭa, şi contra
locuitorilor luĭ, câ vor deveni pustiere şi blastem, şi 'ţĭ-aĭ sfăşiat ves-
timentele tale, şi aĭ plâns înaintea mea; pentru acésta şi eŭ *te*-am
20 ascultat, ḑice Iehova. Éca deci! eŭ te voiŭ adaugi la părinţiĭ têĭ,
şi veĭ fi strins la mormêntul têŭ în pace, şi nu vor vede ochiĭ
têĭ tóte relele, ce eŭ voiŭ aduce asupra loculuĭ acestuĭa. Şi duserâ
respunsul cătră rege.

CAPUL XXIII.

Iosia nimicesce idolatria.

1 Şi trămise regele, şi s'aŭ adunat toţĭ ceĭ maĭ bêtrânĭ aĭ luĭ
2 Iuda şi aĭ Ierusalimuluĭ. Şi regele se sui în casa luĭ
Iehova, şi toţĭ barbaţiĭ luĭ Iuda şi toţĭ locuitoriĭ Ierusalimuluĭ cu
dênsul, şi preoţiĭ şi profeţiĭ şi tot popululul, de laă mic până la
mare; şi aŭ cetit în urechiele lor tóte cuvêntele crţeĭ alianţieĭ,
3 ce s'aŭ aflat în casa luĭ Iehova. Şi stând regele lângă colónâ,
aŭ făcut o alianţiâ înaintea luĭ Iehova, spre a âmbla în urma luĭ
Iehova, şi a păzi preceptele luĭ şi mărturiele luĭ şi statutele luĭ, din
tótâ ânima şi din tot sufletul, încât se esecute cuvêntele alianţieĭ a-
cesteia, ce sunt scrise în cartea acésta; şi tot poporul consimţi la
alianţiâ.
4 Şi regele ordonâ luĭ Hilkia, archiereuluĭ, şi preoţilor de ran-
gul al duoilea, şi uşierilor, se scótâ din templul luĭ Iehova
tóte vasele cele construite pentru Baal şi pentru dumbrava şi pen-
tru tótâ oştirea ceriuluĭ; şi le-aŭ ars afarâ din Ierusalim, în câm-
5 piele Kidronuluĭ, şi cenuşia lor aŭ transportat-o la Beth-El. Şi aŭ
desfiinţat pre preoţiĭ idolatri, pre cariĭ regiĭ luĭ Iuda 'ĭ rônduiserâ,
se tămâĭe pre nălţimile, în cetăţile luĭ Iuda, şi în împrejurimile Ie-
rusalimuluĭ; *aŭ desfiinţat* şi pre ceĭ ce tămâĭaŭ luĭ Baal, sóreluĭ,
6 luneĭ, zodiilor şi la tótâ oştirea ceriuluĭ. Şi aŭ scos *imaginea* Astar-
teĭ din casa luĭ Iehova afarâ din Ierusalim la păriul Kidron, şi aŭ
ars-o lângă păriul Kidron, şi aŭ redus-o în pulbere, şi pulberea o aruncâ
7 pre mormêntele fiilor vulguluĭ. Şi derimâ casele sodomiţilor, care e-
raŭ lângâ casa luĭ Iehova, unde femeile ţeseaŭ acoperemiute pentru

imaginea Astarteĭ. Şi strinse pre toţĭ preoţiĭ din cetăţile luĭ 8
Iuda, şi spurcâ nălţimile, unde preoţiĭ tămâĭaserâ, de la Gheba pănă la
Beer-Şeba, şi aŭ derîmat nălţimile porţilor, ce *eraŭ* la întrarea por-
ţeĭ luĭ Iosua, prefectuluĭ cetăţeĭ, ce se *aflaŭ* în stânga porţeĭ cetăţeĭ.
Înse preoţiĭ nălţimilor nu se suirâ la altariul luĭ Iehova în Ierusa- 9
lim, ci mâncaŭ azime între fraţiĭ lor. Şi aŭ spurcat pre Tofethul 10
din valea fiilor luĭ Hinom, ca neminea se nu pótâ trece prin foc
pre fiiul seŭ orĭ pre fiia sa luĭ Molech. Şi desfiinţâ caiĭ, ce regiĭ luĭ 11
Iuda 'ĭ consacraserâ sóreluĭ, la întrarea în casa luĭ Iehova, aprópe
de locuinţa luĭ Nathan-Melech, dirigêtoruluĭ, situatâ în Farvarim, şi
arse cu foc carele sóreluĭ. Şi altariele de pre acoperimêntul 12
apartamentuluĭ de sus al luĭ Ahaz, ce le făcuserâ regiĭ luĭ Iuda,
şi altariele, ce le făcuse Manase în ambele curţĭ ale caseĭ luĭ Ie-
hova, le-aŭ sfărămat şi le-aŭ derîmat acolo regele, şi aruncâ
pulberea lor în părîul Kidron. Şi nălţimile ce *eraŭ* din façia Ie- 13
rusalimuluĭ, cele din drépta munteluĭ corupţiuneĭ, pre care le edi-
ficase Solomon, regele luĭ Israel, pentru Aştoreth, abominaţiunea
Sidonienilor, şi pentru Chemoş, abominaţiunea Moabiţilor, şi pentru
Milcom, abominaţiunea fiilor luĭ Ammon, *tóte* le spurcâ regele.
Şi aŭ sfărămat statuele şi aŭ tăiat dumbravele, şi împlu locurile 14
lor cu óse de ómenĭ.
Şi pre altariul din Beth-El *şi* nălţimea, ce o făcuse Ieroboam, fiiul 15
luĭ Nebat, carele făcuse pre Israel, se pecătuéscâ, pre acel altariŭ şi
nălţimea le derîmâ, şi arse nălţimea şi o reduse în pulbere, aŭ ars
ăncâ şi dumbrava. Şi când se întórse Iosia şi veḑu mormêntele, 16
ce *eraŭ* acolo pre munte, aŭ trămis şi aŭ luat ósele din mormênte,
şi *le* arse pre altariŭ, şi'l spurcâ, dupre cuvêntul luĭ Iehova, ce 'l-aŭ
pronunţiat omul luĭ Dumneḑeŭ, carele vorbise cuvêntele acestea.
Atuncĭ ḑise: Ce monument *este* acela ce'l ved? Şi barbaţiĭ ce- 17
tăţeĭ 'ĭ ḑiserâ luĭ: Mormêntul omuluĭ luĭ Dumneḑeŭ, carele venia
din Iuda, şi pronunţia aceea ce tu aĭ făcut contra alta-
rĭuluĭ din Beth-El. Şi el ḑise: Lasaţi'l; se nu mişce nemine ó- 18
sele luĭ. Decĭ aŭ lasat în pace ósele luĭ impreunâ cu ósele pro-
fetuluĭ, ce venise din Samaria.
Âncâ şi tóte casele nălţimilor, ce *eraŭ* în cetăţile Samarieĭ, 19
pre care le făcuserâ regiĭ luĭ Israel, spre a mânia *pre Iehova*, le
departă Iosia, şi făcu cu ele tot ce făcuse în Beth-El. Şi aŭ jun- 20
ghiat pre altarie pre toţĭ preoţiĭ nălţimilor, ce *eraŭ* acolo, şi aŭ ars
de asupra lor óse de ómenĭ, şi se re'ntórse la Ierusalim.
Atuncĭ ordonâ regele tot poporuluĭ, ḑicênd: Faceţĭ Pasca luĭ 21
Iehova, Dumneḑeuluĭ vostru, dupre cele scrise în cartea acésta a-
lianţieĭ.
De sigur nu se celebrase ast feliŭ de Pascâ din ḑilele jude- 22
cătorilor, cariĭ judecaserâ pre Israel, nicĭ în tóte ḑilele regilor luĭ
Israel şi ale regilor luĭ Iuda; În ce feliŭ se celebrâ acéstâ Pascâ 23

luĭ Iehova în Ierusalim, în anul al opt-spre-ḑecelea al regeluĭ Iosia.
24 Iosia estirpi âncâ şi pre necromanţiĭ şi pre magiĭ şi Terafimiĭ şi
idoliĭ şi tóte abominaţiunile, ce se vedeaŭ în pămêntul luĭ Iuda şi în
Ierusalim, spre a esecuta cuvêntele legeĭ, scrise în cartea, ce o a-
25 flâ Hilkia, preotul, în casa luĭ Iehova. Şi asemenea luĭ n'aŭ fost
maĭ înainte de dênsul vre-un rege, carele se se fiâ întors la Ie-
hova din tótâ ânima sa, şi din tot sufletul seŭ, şi din tótâ puterea
sa, dupre tótâ legea luĭ Moise; nicĭ se sculâ după dênsul vre-unul
asemenea luĭ.
26 Cu tóte acestea Iehova nu se întórse de la aprinderea mânieĭ sale
celeĭ marĭ, cum se aprinsese mânia sa contra luĭ Iuda, din causa
27 tuturor provocaţiunilor, cu care'l provoca Manase. Şi Iehova ḑise: Şi
pre Iuda 'l voiŭ lepada din façia mea, cum am lepadat pre Israel,
şi voiŭ lepada cetatea acésta, Ierusalim, ce am ales, şi casa, de
care ḑisesem: Numele meŭ va fi acolo.
28 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Iosia, şi tóte câte le făcu, óre nu
sunt scrise în cartea Cronicelor regilor luĭ Iuda?
29 În ḑilele luĭ se sui Faraon-Necho, regele Egiptuluĭ, în con-
tra regeluĭ Asirieĭ la fluviul Eufrat. Şi regele Iosia merse spre în-
30 timpinarea luĭ; şi acela, cum 'l veḑu, 'l omorî în Meghiddo. Şi
servitoriĭ luĭ 'l duserâ pre el mort în trăsurâ de la Meghiddo, şi'l
aduserâ la Ierusalim, şi'l îmmormêntarâ în mormêntul luĭ. Şi po-
pulul ţerreĭ aŭ luat pre Iehoahaz, fiiul luĭ Iosia, şi 'l-aŭ uns, şi 'l-aŭ
făcut rege în locul tatuluĭ seŭ.
31 De duoe-ḑecĭ şi treĭ de anĭ *era* Iehoahaz, când deveni rege,
şi regi treĭ lunĭ în Ierusalim. Şi numele mameĭ luĭ *era* Hamutal,
32 fiia luĭ Ieremia din Libna. Şi făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova, în
33 tóte câte făcuserâ părinţiĭ luĭ. Şi Faraon-Necho 'l-aŭ încarcerat
în Ribla, în ţérra Hamath, spre a nu regi în Ierusalim; şi puse
ţérra la o amendă de o sutâ talente de argint şi de un talent de
34 aur. Şi Faraon-Necho făcu pre Eliakim, fiiul luĭ Iosia, rege în
locul luĭ Iosia, tatuluĭ luĭ, şi schimbâ numele luĭ în Iehoiakim; érâ
35 pre Iehoahaz 'l-aŭ luat şi el veni în Egipt, şi muri acolo. Şi Ie-
hoiakim dede luĭ Faraon argintul şi aurul; puse înse contribuţiune
asupra ţerreĭ, spre a da baniĭ dupre ordinul luĭ Faraon; érâ po-
pulul ţerreĭ contribui argintul şi aurul, fiâ-carele după tacsa luĭ,
spre a'*l* da luĭ Faraon-Necho.
36 Iehoiakim *era* de duoe-ḑecĭ şi cincĭ de anĭ, când deveni rege,
şi regi un-spre-ḑece anĭ în Ierusalim. Şi numele mameĭ luĭ *era*
37 Zebuda, fiia luĭ Pedaia din Ruma. Şi făcu rele în ochiĭ luĭ Ie-
hova, în tóte câte făcuserâ părinţiĭ luĭ.

CAPUL XXIV.

Strămutarea Iudeilor la Babilon.

În dilele luĭ se suĭ Nebuchadnezar, regele luĭ Babilon, şi Ie- 1
hoiakim deveni servul luĭ, treĭ anĭ; apoĭ s'aŭ întors, şi s'aŭ
revoltat contra luĭ. Şi Iehova trămise contra luĭ trupele Chaldei- 2
lor şi trupele Sirienilor şi trupele Moabiţilor şi trupele fiilor luĭ
Ammon; şi'ĭ trămise pre eĭ contra luĭ Iuda, spre a'l destruge: du-
pre cuvêntul luĭ Iehova, ce'l grăi prin mâna servilor seĭ, a profe-
ţilor. În adevêr dupre ordinul luĭ Iehova se făcu *acésta* asupra 3
luĭ Iuda, spre a'*l* departa de la faç̧ia sa, pentru pecatele luĭ Ma-
nase în tóte ce aŭ făcut. Âncâ şi pentru inocentele sânge, ce aŭ 4
versat, (căcĭ aŭ împlut Ierusalimul de sânge inocente); şi Iehova nu
voi se'*l* ierte *pre el*.
Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Iehoiakim, şi tóte căte le făcu, óre 5
nu *sunt* scrise în cartea Cronicelor regilor luĭ Iuda?
Şi adormi Iehoiakim cu părinţiĭ seĭ, şi în locul luĭ regi Iehoia- 6
chin, fiiul luĭ. Érâ regele Egiptuluĭ nu eşi maĭ mult din ţérra sa; 7
căcĭ regele luĭ Babilon cuprinse, de la părîul Egiptuluĭ până la flu-
viul Eufrat, tóte căte eraŭ ale regeluĭ din Egipt.
De opt-spre-dece anĭ *era* Iehoiachin, când deveni rege, şi 8
regi treĭ lunĭ în Ierusalim. Şi numele mameĭ luĭ *era* Nehuşta, fiia
luĭ Elnathan din Ierusalim. Şi făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova, du- 9
pre tóte, căte le făcuse tatul seŭ.
În acel timp s'aŭ suit serviĭ luĭ Nebuchadnezar, regeluĭ luĭ 10
Babilon, în contra Ierusalimuluĭ, şi cetatea se asedia. Şi aŭ venit 11
Nebuchadnezar, regele luĭ Babilon, contra cetăţeĭ, şi serviĭ luĭ o ase-
diaŭ. Şi eşi Iehoiachin, regele luĭ Iuda, cătră regele luĭ Babilon, 12
el şi mama luĭ şi serviĭ luĭ şi principiĭ luĭ şi digirêtoriĭ luĭ; şi'l
prinse pre el regele luĭ Babilon în anul al optulea al domnieĭ sale,
Şi scóse de acolo tóte tesaurele caseĭ luĭ Iehova, şi tesaurele caseĭ 13
regeluĭ, şi sfărâma tóte vasele de aur, ce le făcuse Solomon, re-
gele luĭ Israel, în templul luĭ Iehova, dupre cum grăise Iehova.
Şi aŭ strămutat tot Ierusalimul şi pre toţĭ principiĭ şi pre 14
toţĭ barbaţiĭ bravĭ, dece miĭ de captivĭ, şi pre toţĭ teslariĭ şi fe-
rariĭ; n'aŭ remas decât partea cea maĭ seracâ a poporuluĭ ţerreĭ.
Şi aŭ strămutat la Babilon pre Iehoiachin şi pre mama regeluĭ şi 15
pre femeile regeluĭ şi pre dirigêtoriĭ luĭ şi pre puterniciĭ ţerreĭ;
pre toţĭ 'ĭ-aŭ dus captivĭ din Ierusalim în Babilon; Şi pre toţĭ 16
resbeluitoriĭ, şepte miĭ, şi pre teslariĭ şi pre ferariĭ, o mie, pre toţĭ
puterniciĭ *şi* capabiliĭ la resbel, 'ĭ-aŭ strămutat la Babilon regele luĭ Ba-
bilon. Şi regele luĭ Babilon făcu rege, în locul luĭ *Iehoiachin*, 17
pre Mattania, fratele tatuluĭ seŭ, şi schimbâ numele luĭ în Zedekia.

18 De duoe-ḑecĭ şi unul de anĭ *era* Zedekia, când deveni rege;
şi regi un-spre-ḑece anĭ în Ierusalim. Şi numele mameĭ luĭ
19 *era* Hamutal, fiia luĭ Ieremia din Libna. Şi făcu rele în ochiĭ
20 luĭ Iehova, în totul cum făcuse Iehoiakim. Căcĭ din mănia luĭ Ie-
hova contra Ierusalimuluĭ şi a luĭ Iuda, până ce 'ĭ-aŭ aruncat de la
façĭa sa, s'aŭ întêmplat, câ se revoltâ Zedekia contra regeluĭ luĭ
Babilon.

CAPUL XXV.

Concerirea Ierusalimuluĭ. Zedekia şi Iehoiachin, regiĭ luĭ Iuda.

1 Şi s'aŭ întêmplat în anul al noulea al domnieĭ sale, în luna a
ḑecea, în *ḑiua* a ḑecea a luneĭ, câ veni Nebuchadnezar, re-
gele luĭ Babilon, el şi tótâ armata luĭ în contra Ierusalimuluĭ, şi aŭ
2 campat contra luĭ, şi aŭ rădicat contra luĭ un val împrejur. Şi
cetatea fu asediatâ până în anul al un-spre-ḑecelea al regeluĭ Zedekia.
3 Şi în a noua *ḑi* a luneĭ *a patra* fómetea crescuse în cetate, ast feliŭ,
4 încât nu era păne pentru poporul ţerreĭ. Şi se sparse cetatea, şi
toţĭ barbaţiĭ de resbel *fugirâ* nóptea pre calea porţeĭ celeĭ dintre duoĭ
murĭ, aprópe de grădina regeluĭ; (érâ Chaldeiĭ *eraŭ* în contra cetăţeĭ
5 împrejur;) şi *regele* apucâ drumul spre şes. Érâ armata Chaldeilor
persecutâ pre rege, şi'l ajunse în şesurile din Ierichon; şi tótâ
6 armata luĭ se împrăscia de lăngă el. Şi aŭ prins pre rege şi 'l-aŭ
adus la regele luĭ Babilon în Ribla; şi el aŭ pronunţiat condamnaţiu-
7 nea contra luĭ. Şi aŭ junghiat pre fiiĭ luĭ Zedekia înaintea ochi-
lor luĭ, aŭ orbit ochiĭ luĭ Zedekia, şi legăndu'l cu lanţurĭ de aramâ,
'l-aŭ dus în Babilon.
8 Şi în luna a cincea, a şeptea *ḑi* a luneĭ, anul al noue-spre-
ḑecele al luĭ Nebuchadnezar, regeluĭ luĭ Babilon, veni contra Ieru-
salimuluĭ Nebuzaradan, capul guardeĭ regale, servul regeluĭ luĭ Ba-
9 bilon. Şi arse casa luĭ Iehova, şi casa regeluĭ, şi tóte casele din
10 Ierusalim, şi tóte casele *barbaţilor* marĭ le aprinse cu foc. Şi tótâ
armata Chaldeilor, cea cu capul guardeĭ regale, aŭ derimat muriĭ Ie-
11 rusalimuluĭ împrejur. Şi pre restul poporuluĭ, ce remăsese în ce-
tate, şi pre fugariĭ, cariĭ perfugĭaŭ la regele luĭ Babilon, şi pre
restul mulţimeĭ 'l strămutâ Nebuzaradan, capul guardeĭ regale.
12 Înse din seraciĭ ţerreĭ capul guardeĭ 'ĭ lasâ pre eĭ spre *a fi* lucră-
torĭ de vie şi agricultorĭ.
13 Şi colónele cele de aramâ din casa luĭ Iehova, şi basele, şi
marea de aramâ din casa luĭ Iehova le-aŭ sfărămat Chaldeiĭ, şi a-
14 rama lor aŭ luat-o la Babilon. Aŭ luat âncă şi ólele şi lopeţile

şi fórfecele şi lingurile şi tóte vasele cele de aramâ, cu care se
făcea serviciul. Capul guardeĭ aŭ luat ăncâ şi tămăietórele şi cu- 15
pele şi *tot* ce *era* de aur şi de argint; Ambele colóne, o mare 16
şi basele ce le făcuse Solomon pentru casa luĭ Iehova; arama tu-
turor vaselor acestora nu era de cumpenit. Înălţimea uneĭ colóne 17
era de opt-spre-ḑece coţĭ, şi capitelul de asupra de aramâ; şi
înălţimea capitelului de treĭ coţĭ; şi reţelele şi rodiele de pre ca-
pitel împrejur *eraŭ* tóte de aramâ. Aceleaşĭ avea şi a duoa colonâ,
impreunâ cu reţeua.

Şi capul guardeĭ lua pre Seraia, primul preot, şi pre Zefania, 18
al duoilea preot, şi pre ceĭ treĭ uşierĭ. Şi lua din cetate pre un 19
dirigêtor, carele *era* inspectorul barbaţilor de resbel, şi cincĭ bar-
baţĭ din ceĭ ce eraŭ tot-dé-una înaintea regeluĭ, cariĭ se aflaŭ în
cetate, şi pre secretariul campoduceluĭ, carele inrola populul ţer-
reĭ, şi şese-ḑecĭ barbaţĭ din populul ţerreĭ, cariĭ se aflaŭ în ce-
tate. Şi luându'ĭ Nebuzaradan, capul guardeĭ, 'ĭ duse la regele 20
luĭ Babilon în Ribla. Şi'ĭ bătu regele luĭ Babilon, şi 'ĭ-aŭ 21
omorît în Ribla, în ţérra Hamath. Aşia se strămutâ Iuda din pă-
mĕntul seŭ.

Cât pentru populul, ce remăsese în ţérra luĭ Iuda, pre carele 22
Nabuchadnezar, regele luĭ Babilon, 'l lăsase, stabili asupra luĭ pre
Ghedalia, fiĭul luĭ Ahikam, fiĭuluĭ luĭ Şafan. Decĭ auḑind toţĭ capi- 23
taniĭ armatelor, eĭ şi barbaţiĭ *lor*, câ regele luĭ Babilon stabilise pre
Ghedalia, aŭ venit la Ghedalia în Mizpa: Işmael, fiĭul luĭ Netha-
nia, şi Iohanan, fiĭul luĭ Kareah, şi Seraia, fiĭul luĭ Tanhumeth, Neto-
fateul, şi Ioazania, fiĭul unuĭ Maachatheŭ, eĭ şi barbaţiĭ lor. Şi Ghe- 24
dalia jurâ lor şi barbaţilor lor, şi li ḑise lor: Nu ve temeţĭ de a fi
serviĭ Chaldeilor; locuiţĭ în ţérră şi serviţĭ regeluĭ luĭ Babilon; şi
ve va fi bine voue. Dérâ s'aŭ întêmplat în luna a şeptea, Işmael, 25
fiĭul luĭ Nethania, fiĭuluĭ luĭ Elişama, din semênţa regalâ, veni, *avênd*
cu sine ḑece barbaţĭ, şi lovi pre Ghedalia, încât muri, ăncâ şi pre
Iudeiĭ şi Chaldeiĭ, ce *eraŭ* cu el în Mizpa. Şi se rădicâ tot populul, 26
de la micĭ până la mare, şi capitaniĭ armatelor şi aŭ venit la E-
gipt, căcĭ s'aŭ temut de Chaldeĭ.

Şi s'aŭ întêmplat în anul al treĭ-ḑecĭ şi şeptelea al strămu- 27
tăreĭ luĭ Iehoiachin, regeluĭ luĭ Iuda, în duoe-spre-ḑecea lunâ, în
duoe-ḑecĭ şi şepte a luneĭ, câ Evilmerodach, regele luĭ Babilon, în
anul, ce începu a regi, câ înălţâ din carcere capul luĭ Iehoiachin,
regeluĭ luĭ Iuda. Şi cu buna-voinţâ aŭ vorbit cu el, şi aŭ pus tro- 28
nul luĭ de asupra tronuluĭ regilor, ce *eraŭ* cu dênsul în Babilon.
Şi aŭ schimbat vestimentele luĭ cele din carcerea; şi el mânca pâne 29
înaintea luĭ tot-dé-una, în tóte ḑilele vieţeĭ sale. Şi întreţinerea 30
sa, o întreţinere continuâ, 'ĭ se dede din partea regeluĭ pre fiâ-care
ḑi, în tóte ḑilele vieţeĭ sale.

CARTEA I[A] A CRONICELOR.

CAPUL I.

Genealogia de la Adam până la Esaŭ.

1 2 3 Adam, Seth, Enoş. Chenan, Mahalaleel, Iared, Henoch,
4 Mathusalah, Lamech. Noe, Sem, Ham şi Iafeth.
5 Fiiĭ luĭ Iafeth: Gomer, şi Magog, şi Madaĭ, şi Iavan, şi Tu-
6 bal, şi Meşech, şi Tiras. Şi fiiĭ luĭ Gomer: Aşchenaz, şi Rifath,
7 şi Togarma. Şi fiiĭ luĭ Iavan: Elişa, şi Tarşiş, Chittim, şi Dodanim.
8 9 Fiiĭ luĭ Ham: Cuş, şi Mizraim, Put, şi Canaan. Şi fiiĭ luĭ
Cuş: Seba, şi Havila, şi Sabta, şi Raama, şi Sabtecha. Şi fiiĭ luĭ
10 Raama: Şeba şi Dedan. Şi Cuş născu pre Nimrod, acesta începu
11 a fi potente pre pămĕnt. Şi Mizraim nâscu pre Ludim, şi Ana-
12 mim, şi Lehabim, şi Naftuhim, Şi Pathrusim, şi Casluhim, (din cariĭ
13 eşiră Filisteniĭ), şi pre Caftorim. Şi Canaan născu pre Zidon, pre
14 primogenitul seŭ, şi pre Heth, Şi pre Iebusi, şi Amori, şi Gher-
15 16 gasi, Şi pre Hivi, şi Arki, şi Sini, Şi pre Arvadi, şi Żemari,
şi Hemathi.
17 Fiiĭ luĭ Sem: Elam, şi Assur, şi Arpachşad, şi Lud, şi Aram,
18 şi Uz, şi Hul, şi Ghether, şi Meşech. Şi Arpachşad născu pre Şe-
19 lah, şi Şelah născu pre Eber. Şi luĭ Eber 'i se născură duoĭ fiĭ:
Numele unuĭa *era* Peleg (împărţirea); căcĭ în ḑilele luĭ s'aŭ împăr-
20 ţit pămĕntul; şi numele frateluĭ seŭ *era* Ioktan. Şi Ioktan născu
21 pre Almodad, şi Şelef, şi Hazarmaveth, şi Iarah, Şi pre Hadoram,
22 23 şi Uzal, şi Dikla, Şi pre Ebal, şi Abimael, şi Şeba, Şi pre
24 Ofir, şi Havila, şi Iobab. Toţĭ acestia *sunt* fiiĭ luĭ Ioktan. Sem,
25 26 Arpachşad, Şelah, Eber, Peleg, Reu, Serug, Nahor, Terah,
27 Abram, adecă Abraam.
28 Fiiĭ luĭ Abraam: Isaac şi Ismael.
29 Aceste *sunt* generaţiunile lor: Primogenitul luĭ Ismael, Ne-
30 baioth, şi Kedar, şi Adbeel, şi Mibsam, Mişma, şi Duma, Massa,
31 Hadad, şi Tema, Ietur, Nafiş, şi Kedema. Acestia *sunt* fiiĭ luĭ Ismael.
32 Şi fiiĭ Ketureĭ, concubineĭ luĭ Abraam; ea născu pre Zim-
ran, şi Iokşan, şi Medan, şi Midian, şi Iişbak, şi Şuah; şi fiiĭ luĭ
33 luĭ Iokşan: Şeba şi Dedan. Şi fiiĭ luĭ Midian: Efa, şi Efer, şi He-
noch, şi Abida, şi Eldaa. Toţĭ acestia *sunt* fiiĭ Ketureĭ.

Şi Abraam născu pre Isaac. Fiiĭ luĭ Isaac *sunt* Esaŭ şi Is- 34
rael. Fiiĭ luĭ Esaŭ *sunt*: Elifaz, Reuel, şi Ieuş, şi Iaalam, şi Co- 35
rach. Fiiĭ luĭ Elifaz *sunt*: Teman, şi Omar, Zefi. şi Gatham, 36
Kenaz, şi Timna, şi Amalek. Fiiĭ luĭ Reuel *sunt*: Nahath, Serah, 37
Şamma, şi Miza. Şi fiiĭ luĭ Seir *sunt*: Lotan, şi Şobal, şi Zibeon, 38
şi Ana, şi Dişon, şi Ezar, şi Dişan. Şi fiiĭ luĭ Lotan *sunt*: Hori, 39
şi Homam, şi sora luĭ Lotan: Timna. Fiĭ luĭ Şobal *sunt*: Alian, şi 40
Manahath, şi Ebal, Şefi şi Onam. Şi fiiĭ luĭ Zibeon: Aiïa şi Ana.
Fiiĭ luĭ Ana *sunt* Dişon; şi fiiĭ luĭ Dişon: Hamram, şi Eşban, şi 41
Iithran, şi Cheran. Fiiĭ luĭ Ezer *sunt*: Bilhan, şi Zaavan, şi Ia- 42
kan; fiiĭ luĭ Dişan: Uz şi Aran. Şi acestia *sunt* regiĭ, cari'ĭ domi- 43
narâ în ţérra Edom, înainte de a fi dominat un rege preste fiiĭ luĭ
Israel: Bela, fiĭul luĭ Beor, şi numele oraşuluĭ luĭ *era* Dinhaba. Şi 44
muri Bela, şi în locul luĭ regi Iobab, fiĭul luĭ Zerah din Bozra.
Şi muri Iobab, şi în locul luĭ regi Huşam, din ţérra Termane- 45
lor. Şi muri Huşam, şi în locul luĭ regi Hadad, fiĭul luĭ Be- 46
dad, care bătu pre Madian în campia luĭ Moab, şi numele oraşuluĭ
luĭ *era* Avith. Şi muri Hadad, şi în locul luĭ regi Samla din 47
Masreka. Şi muri Samla, şi în locul luĭ regi Şaul din Re- 48
hoboth de lăngă riŭ. Şi muri Şaul, şi în locul luĭ regi Baal-Hanan, 49
fiĭul luĭ Achbor. Şi muri Baal-Hanan, şi în locul luĭ regi Ha- 50
dad, şi numele oraşuluĭ luĭ *era* Pau, şi numele soçieĭ luĭ *era*
Mehetabel, fiia Matredeĭ, fiieĭ luĭ Mezahab. Şi muri Hadad, şi 51
furâ ducĭ în Edom: ducele Timna, ducele Alia, ducele Ietheth, Du- 52
cele Oholibama, ducele Ela, ducele Pinon, Ducele Kenaz, ducele 53
Teman, ducele Mibzar, Ducele Magdiel, ducele Iram. Acestia *sunt* 54
duciĭ din Edom.

CAPUL II.

Genealogia de la Iacob până la Caleb.

Acestia *sunt* fiiĭ luĭ Israel: Ruben, Simeon, Levi şi Iuda, 1
Isachar şi Zabulon, Dan, Iosef şi Beniamin, Neftali, 2
Gad şi Asser.
Fiiĭ luĭ Iuda: Er, şi Onam, şi Şela; acestĭ treĭ 'i se născurâ de 3
la fiia Şueĭ, Cananiteĭ. Şi Er, primogenitul luĭ Iuda, era reŭ în
ochiĭ luĭ Iehova, şi el îl ucise pre dênsul. Şi Tamar, nora luĭ, 'ĭ 4
născu pre Perez şi Zerah. Toţĭ fiiĭ luĭ Iuda *eraŭ* cincĭ.
Fiiĭ luĭ Perez *sunt*: Hezron şi Hamul. Şi fiiĭ luĭ Zerah: 5 6
Zimri, şi Ethan, şi Heman şi Calcol, şi Dara, de toţĭ cincĭ.
Şi fiiĭ luĭ Carmi: Achar, care aduse pre Israel în nenorocire, 7

8 fiind-câ s'aŭ atins de lucrurile anatemisate. Şi fiiĭ luĭ Ethan: A-
9 zaria. Şi fiiĭ luĭ Hezron, cariĭ 'i se născurâ: Ierahmeel, şi Ram,
şi Chelubaĭ.
10 Şi Ram născu pre Amminadab; şi Amminadab născu pre Nah-
11 şon, pre principele fiilor luĭ Iuda. Şi Nahşon născu pre Salma;
12 şi Salma născu pre Boaz, Şi Boaz născu pre Obed; şi Obed năs-
13 cu pre Işaĭ, Şi Işaĭ născu pre primogenitul seŭ, pre Eliab, şi pre
14 Abinadab, al duoilea, şi pre Şamma, al treilea, Pre Nethaneel, al
15 patrule, pre Raddaĭ, al cincile, Pre Ozem, al şesele, pre David,
16 al şeptele. Şi surorile lor *eraŭ*: Zeruĭa şi Abigail. Şi fiiĭ Ze-
17 ruieĭ *eraŭ*: Abişaĭ, şi Ioab, şi Asahel, treĭ. Şi Abigail născu pre
Amasa, şi tatul luĭ Amasa *era* Iether, Ismeelitul.
18 Şi Caleb, fiĭul luĭ Hezron, născu cu muerea Azuba şi cu
19 Ieriot *fiĭ*; şi acestia *sunt* fiiĭ lor: Ieşer, şi Şobab, şi Ardon. Şi muri
20 Azuba, şi Caleb 'şĭ luâ pre Efrath, şi ea 'ĭ născu pre Hur. Şi Hur
21 născu pre Uri; şi Uri născu pre Bezaleel. Şi Hezron întrâ după
acésta la fiia luĭ Machir, tatuluĭ luĭ Galaad; şi el o luâ pre ea,
22 fiind el în etate de şese-ḑecĭ anĭ, şi ea 'ĭ născu pre Segub. Şi Segub
născu pre Iair; şi acesta avea duoe-ḑecĭ şi treĭ oraşe în ţérra Ga-
23 laad. Şi luâ Gheşur şi Aram cu satele luĭ Iair şi Kenath, îm-
preunâ cu oraşele luĭ, de la dênsele şese-ḑecĭ. Toţĭ acestia
24 *eraŭ* fiiĭ luĭ Machir, tatuluĭ luĭ Galaad. Şi după mórtea luĭ Hez-
ron la Caleb-Efrata născu Abiia, soçia luĭ Hezron, pre Aşur,
tatul luĭ Tekoa.
25 Şi fiiĭ luĭ Erahmeel, primogenituluĭ luĭ Hezron, *eraŭ*: pri-
26 mogenitul Ram, şi Buna, şi Oren, şi Ozem, *şi* Ahiia. Şi Ierah-
meel avea o altâ soçiâ, şi numele eĭ *era* Atara; acésta *este* mama
27 luĭ Onam. Şi fiiĭ luĭ Ram, primogenituluĭ luĭ Ierahmeel, *eraŭ*:
28 Maaz, şi Iamin, şi Eker. Şi fiiĭ luĭ Onam *eraŭ*: Şammaĭ şi Iada.
29 Şi fiiĭ luĭ Şammaĭ: Nadab şi Abişur. Şi numele soçieĭ luĭ Abişur
30 *era* Abihail; şi ea 'ĭ născu pre Ahban şi Molid. Şi fiiĭ luĭ Na-
31 dab *eraŭ*: Seled şi Appaim; érâ Seled muri fără copiĭ. Şi fiiĭ luĭ
Appaim *eraŭ*: Işi; şi fiiĭ luĭ Işi: Şeşan; şi fiiĭ luĭ Şeşan: Ahlaĭ.
32 Şi fiiĭ luĭ Iada, frateluĭ luĭ Şammaĭ: Iether şi Ionathan. Şi Iether
33 muri fără copiĭ. Şi fiiĭ luĭ Ionathan *eraŭ*: Peleth şi Zaza. Acestia
eraŭ fiiĭ luĭ Ierahmeel.
34 Şi Şeşan nu avea fiĭ, ci fiie. Şi avea Şeşan un serv egiptén,
35 a căruĭ nume *era* Iarha. Şi Şeşan dede pre fiia sa luĭ Iarha, ser-
36 vuluĭ seŭ, de soçiâ; şi ea 'ĭ născu luĭ pre Ataĭ. Şi Ataĭ născu
37 pre Nathan; şi Nathan născu pre Zabad; Şi Zabad născu pre
38 Eflal: şi Eflal născu pre Obed; Şi Obed născu pre Iehu; şi Iehu
39 născu pre Asaria. Şi Asaria născu pre Helez; şi Helez născu pre
40 Eleasa; Şi Eleasa născu pre Sisemaĭ; şi Sisemaĭ născu pre Şallum;
41 Şi Şallum născu pre Iekamia; şi Iekamia născu pre Elişama.
42 Şi fiiĭ luĭ Caleb, frateluĭ luĭ Ierahmeel, *eraŭ*: Meşa, primo-

genitul seŭ, acesta *este* tatul luĭ Zif; şi fiiĭ luĭ Mareşa, tatuluĭ
luĭ Hebron. Şi fiiĭ luĭ Hebron *eraŭ*: Corah, şi Tappuah, şi Re- 43
kem, şi Şema. Şi Şema născu pre Raham, tatul luĭ Iorkeam, 44
şi Rekem născu pre Şammaĭ. Şi fiĭul luĭ Şammaĭ *era* Maon, şi 45
Maon *era* tatul luĭ Beth-Zur. Şi Efa, concubina luĭ Caleb, născu pre 46
Haran, şi Moza, şi Gazez. Şi Haran născu pre Gazez. Şi fiiĭ luĭ 47
Iahdaĭ *eraŭ*: Reghem, şi Iotham, şi Gheşan, şi Pelet, şi Efa, şi Şaaf.
Concubina luĭ Caleb, Maacha, născu pre Şeber şi Tirhana. 48
Şi născu pre Şaaf, pre tatul luĭ Madmama, şi Şeva, pre tatul luĭ 49
Machbena, şi pre tatul luĭ Ghibea. Şi fiia luĭ Caleb *era* Achsa.
Acestia eraŭ fiiĭ luĭ Caleb, fiĭuluĭ luĭ Hur, primogenituluĭ Efrateĭ, 50
Şobal, tatul luĭ Kiriath-Iearim, Salma, tatul luĭ Beth-Lehem, Haref, 51
tatul luĭ Beth-Gader. Şi fiiĭ luĭ Şabal, tatuluĭ luĭ Kiriath-Iearim, 52
eraŭ: Haroe, şi jumatatea Manahethiţilor. Şi familiele luĭ Kiriath-Iea- 53
rim *sunt*: Iethritiţiĭ, şi Puhiţiĭ, şi Şumathiţiĭ, şi Mişraiţiĭ; dintre acestia
aŭ eşit Zareathiţiĭ, şi Eştaoliţiĭ. Fiiĭ luĭ Salma: Beth-Lehem, şi Ne- 54
tofathiţiĭ, Atroth, casa luĭ Ioab, şi jumatatea Manahethiţilor, a Zoriţilor;
Şi familiele Soferimilor, care locuĭaŭ în Iabez, ale Tiratheilor, ale Şi- 55
meatheilor, ale Şuchatheilor. Acestia *sunt* Kiniţiĭ, cariĭ aŭ venit de
la Hamath, tatul caseĭ luĭ Rechab.

CAPUL III.

Coborîtoriĭ luĭ David până la timpul luĭ Zerubabel.

Şi acestia eraŭ fiiĭ luĭ David, cariĭ 'i se născurâ luĭ în He- 1
bron: primogenitul Amnon, de la Ahinoam, Izreelita; al
duoilea, Daniel, de la Abigail, Carmelita; Al treilea, Absalom, fi- 2
ĭul Maacheĭ, fiĭe luĭ Talmaĭ, regeluĭ de la Gheşur; al patrulea,
Adonia, fiĭul Haghiteĭ; Al cincilea, Şefatia, de la Abital; al şe- 3
selea, Ithram, de la Egla, soçia luĭ. Şese 'i se născurâ în He- 4
bron; şi el dominâ acolo şepte anĭ şi şese lunĭ; şi treĭ-ḑecĭ şi treĭ
anĭ dominâ el în Ierusalim. Şi acestia 'i se născurâ luĭ în Ieru- 5
salim: Şimea, şi Şobab, şi Nathan, şi Solomon, patru de la Bath-
şua, fiia luĭ Ammiel; Şi Iibhar, şi Elişama, şi Elifelet, Şi Noga, 6 7
şi Nefeg, şi Iafia, Şi Elişama, şi Elĭada, şi Elifelet, noue. Toţĭ 8 9
acestia *sunt* fiiĭ luĭ David, afarâ de fiiĭ concubinelor; şi Thamar *era*
sora lor.
Şi fiĭul luĭ Solomon *era* Rehoboam, fiĭul acestuia *era* Abia, 10
fiĭul acestuĭa Asa, fiĭul acestuĭa Iosafat, Fiĭul acestuĭa Ioram, fiĭul a- 11
cestuĭa Ahazia, fiĭul acestuĭa Iehoaş, Fiĭul acestuĭa Amazia, fiĭul aces- 12
tuĭa Azaria, fiĭul acestuĭa Iotham, Fiĭul acestuĭa Ahaz, fiĭul acestuĭa 13

14 Hezekia, fiĭul acestuĭa Manase, Fiĭul acesuĭa Amon, fiĭul acestuĭa
Iosia.
15 Şi fiiĭ luĭ Iosia *eraŭ*: Primogenitul Iohanan, al duoilea Iehoia-
kim, al treilea Zedekia, al patrulea Şallum.
16 Şi fiiĭ luĭ Iehoiakim *eraŭ*: Ieconia, fiĭul luĭ, Zedekia, fiĭul luĭ.
17 18 Şi fiiĭ luĭ Ieconia *eraŭ*: Assir, fiĭul acestuĭa Şealthiel. Şi Mal-
chiram, şi Pedaĭa, şi Şenazar, Iekamia, Hoşama, şi Nedabia.
19 Şi fiiĭ luĭ Pedaĭa *eraŭ*: Zerubabel şi Şimeĭ; şi fiiĭ luĭ Zeru-
20 babel: Meşullam şi Hananĭa; şi Şelomith, sora lor. Şi Haşuba, şi
Ohel, şi Berechĭa, şi Hasadia, Iubaş-Hesed, cincĭ.
21 Şi fiiĭ luĭ Hananĭa: Pelatia şi Iesaĭa; fiiĭ luĭ Refaĭa, fiiĭ luĭ
Arnan, fiiĭ luĭ Obadia, fiiĭ luĭ Şechania.
22 Şi fiiĭ luĭ Şechania: Şemaĭa. Şi fiiĭ luĭ Şemaĭa: Hattuş, şi I-
gal, şi Bariah, şi Nearĭa, şi Şafat, şese.
23 Şi fiiĭ luĭ Nearĭa: Elioenaĭ, şi Hezekia, şi Azrikam, treĭ.
24 Şi fiiĭ luĭ Elioenaĭ: Hodaia, şi Eliaşib, şi Pelaĭa, şi Akkub, şi
Iohanan, şi Delaĭa, şi Anani, şepte.

CAPUL IV.

Coborîtoriĭ luĭ Iuda şi aĭ luĭ Simeon.

1 Fiiĭ luĭ Iuda *sunt:* Perez, Hezron, şi Carmi, şi Hur, şi Şobal.
2 Şi Reaĭa, fiĭul luĭ Şobal, născu pre Iahath, şi Iahath născu
3 pre Ahumaĭ şi Lahad. Aceste *sunt* familiele Zorathiţilor. Şi a-
cestia *sunt* aĭ tatuluĭ luĭ Etam: Izreel, şi Işma, şi Idbaş, şi nu-
4 mele suroreĭ lor *era* Hazelelponi. Şi Penuel *era* tatul luĭ Ghedor,
şi Ezer tatul luĭ Huşa. Acestia *sunt* fiiĭ luĭ Hur, primogenitu-
luĭ Efratha, tatuluĭ luĭ Beth-Lehem.
5 Şi Aşur, tatul luĭ Tekoa, avea duoe soçie: Hela şi Naara.
6 Şi Naara 'ĭ născu luĭ pre Ahuzam, şi Hefer, şi Temeni, şi Haahaştari.
7 Acestia *sunt* fiiĭ Naareĭ. Şi fiiĭ Heleĭ *sunt*: Zereth, Tezoar, şi
8 Ethnan. Şi Coz născu pre Anub, şi Hazobeba, şi familiele luĭ
Aharhel, fiĭuluĭ luĭ Harum.
9 Şi Iabez era maĭ onorat, decât fraţiĭ luĭ, şi mama luĭ numi
10 numele luĭ: Iabez, ḑicênd: Căcĭ eŭ 'l-am născut cu durerĭ. Şi
Iabez se invoca Dumneḑeuluĭ luĭ Israel, şi ḑise: De m'aĭ bine-cu-
vênta, şi aĭ întinde limitele mele, şi măna ta ar fi cu mine, şi tu
m'aĭ feri de nenorocirĭ, aşia încăt se nu am durerĭ! şi Dumneḑeŭ
'ĭ acordâ ceea ce ceru.
11 Şi Chelub, fratele luĭ Şua, născu pre Mehir; acesta *este* ta-
12 tul luĭ Eşton. Şi Eşton născu pre Beth-Rafa, Paseah, şi Tehinna,

pre tatul de Ir-Nahaş. Acestia *sunt* barbaţiĭ de la Recha. Şi fiiĭ 13
luĭ Kenaz *sunt*: Othniel şi Seraia. Şi fiiĭ luĭ Othniel: Hathath. Şi 14
Meonothaĭ născu pre Ofra, şi Seraia născu pre Ioab, pre tatul va-
leĭ Teslarilor; căcĭ eĭ eraŭ teslarĭ. Şi fiiĭ luĭ Caleb, fiiuluĭ luĭ 15
Iefune, *eraŭ*: Iru, Ela, şi Naam; şi fiiĭ luĭ Ela: Kenaz. Şi fiiĭ luĭ 16
Iehalleleel *eraŭ*: Zif, şi Zifa, şi Tiria, şi Asareel. Şi fiiĭ luĭ Ezra 17
eraŭ: Iether, şi Mered, şi Efer, şi Ialon; şi ea născu pre Miriam,
şi Şammaĭ, şi Işbah, pre tatul luĭ Eştemoa. Şi soçia luĭ, Iehudia, 18
născu pre Iered, pre tatul luĭ Ghedor, şi pre Heber, pre tatul luĭ
Socho, şi pre Iekuthiel, pre tatul luĭ Zanoah. Acestia *sunt* fiiĭ Bi-
thieĭ, fiieĭ luĭ Faraon, pre care o luase Mered. Şi fiiĭ soçieĭ luĭ 19
Hodia, suroreĭ luĭ Naham, tatuluĭ luĭ Keila, *eraŭ*: Garmi şi Eşte-
moa, Maachathitul. Şi fiiĭ luĭ Simon *eraŭ*: Amnon, şi Rinna, Ben- 20
hanan, şi Tilon; şi fiiĭ luĭ Iişi: Zoheth şi Ben-zoheth.

Şi fiiĭ luĭ Şela, fiiuluĭ luĭ Iuda, *eraŭ*: Er, tatul luĭ Lecha, şi 21
Lada, tatul luĭ Mareşa, şi familiele caseĭ de lucrarea pănḑeĭ din
casa Aşbea, Şi Iokim, şi barbaţiĭ din Cozeba, şi Ioaş, şi Saraf, 22
cariĭ dominarâ preste Moab, şi Iaşubi-Lehem. Înse aceste *sunt* lu-
crurĭ vechĭ. Acestia *eraŭ* olarĭ, şi locuĭaŭ în plantaţiĭ p'intre gar- 23
durĭ pre lăngă rege; pentru trebuinţa luĭ şedeaŭ acolo.

Fiiĭ luĭ Simeon *eraŭ*: Nemuel, şi Iamin, Iarib, Zerah, *şi* Şaul; 24
Fiiul acestuĭa *era* Şallum, fiiul acestuĭa Mibsam, fiiul acestuĭa Mişma. 25
Şi fiiĭ luĭ Mişma *eraŭ*: Hamuel, fiiul acestuĭa Zacchur, fiiul aces- 26
tuĭa Şimeĭ. Şi Şimeĭ avea şese-spre-ḑece fiĭ şi şese fiie, dar 27
fraţiĭ luĭ nu aveaŭ mulţĭ fiĭ, şi tóte familiele lor nu se îmmulţiaŭ,
ca fiiĭ luĭ Iuda. Şi eĭ locuĭaŭ la Beer-Şeba, şi la Molada, şi la Hazar- 28
Şual, Şi la Bilha, şi la Ezem, şi la Tolad, Şi la Bethuel, 29 30
şi la Horma, şi la Ziklag, Şi la Beth-Marcaboth, şi la Hazar- 31
Susim, şi la Beth-Biri, şi la Şaaraim. Acestia *eraŭ* oraşele lor,
pănă ce David deveni rege. Şi satele lor *eraŭ*: Etam, şi Ain, 32
Rimmon, şi Tochen, şi Aşan, cincĭ oraşe. Şi tóte satele lor cele 33
din jurul acestor oraşe pănă la Baal. Aceste *sunt* locuinţele lor;
ér genealogia lor *este*: Meşobab, şi Iamlech, şi Ioşa, fiiul luĭ 34
Amazia, Şi Ioel, şi Iehu, fiiul luĭ Ioşibia, fiiuluĭ luĭ Seraia, fiiuluĭ 35
luĭ Asiel, Şi Elioenai, şi Ioacoba, şi Ieşohaia, şi Asaia, şi Adiel, 36
şi Iesimiel, şi Benaia, Şi Ziza, fiiul luĭ Şifi, fiiuluĭ luĭ Allon, 37
fiiuluĭ luĭ Iedaia, fiiuluĭ luĭ Şimri, fiiuluĭ luĭ Şemaia. Acestia, cariĭ 38
s'aŭ amintit aicĭ cu numele, *eraŭ* principĭ în familiele lor; şi casele
lor părintescĭ se îmmulţirâ fórte.

Şi pentru aceea merserâ la Ghedor, pănă la partea resă- 39
riténâ a valeĭ, spre a căuta păşune pentru oile lor. Şi găsiră 40
şi o păşune grasâ şi bunâ, şi o ţérrâ spaţiósâ spre tóte părţile, şi
liniscitâ şi pacĭnicâ; căcĭ ceĭ de la Ham trăiserâ maĭ nainte acolo. 41
Şi venirâ acestia, ceĭ scrişĭ cu numele în ḑilele luĭ Hezekia, regeluĭ
luĭ Iuda, şi sfărămarâ corturile şi locuinţele lor, care s'aŭ găsit a-

colo, şi le destruserâ, pănă în ḑiua de astăḑĭ, şi locuirâ acolo în
42 locul lor; căcĭ acolo *era* păşune pentru oile lor. Şi merserâ din-
tr'ênşiĭ, dintre fiiĭ luĭ Simeon, cătră munţiĭ Seir, cincĭ sute barbaţĭ, şi
Pelatia şi Nearia şi Refaĭa şi Uziel, fiiĭ luĭ Işi, în fruntea lor.
Şi băturâ pre restul Amalekiţilor, cariĭ scapaserâ, şi locuirâ acolo
pănă în ḑiua de astăḑĭ.

CAPUL V.

Coboritoriĭ luĭ Ruben, luĭ Gad, şi aĭ luĭ Manase.

1 Şi fiiĭ luĭ Ruben, primogenituluĭ luĭ Israel, (căcĭ el era
primogenitul, dar fiind câ el profanase patul tatuluĭ seŭ,
se dede dreptul primogenitureĭ fiilor luĭ Iosef, fiĭuluĭ luĭ Israel, dar
2 nu în aşia feliŭ ca se fiâ însemnat ca primogenitul; Căcĭ Iuda
era cel maĭ potente între fraţiĭ seĭ, şi deveni principe naintea a-
3 celuĭa, dar dreptul primogenitureĭ *căpătâ* Iosef.) Fiiĭ luĭ Ruben,
primogenituluĭ luĭ Israel, *eraŭ*: Hanoch, şi Pallu, Hezron, şi Carmi.
4 Fiiĭ luĭ Ioel: Şemaĭa, fiĭul acestuĭa *era* Gog, fiĭul acestuĭa Şimeĭ,
5 6 Fiĭul acestuĭa Mica, fiĭul acestuĭa Reaĭa, fiĭul acestuĭa Baal, Fiĭul a-
cestuĭa Beera, pre carele Tiglath-Pileser, regele Arisieĭ, 'l duse
captiv; el era principele Rubeniţilor.
7 Şi fraţiĭ luĭ după familiele lor, precum eraŭ însemnaţĭ după
8 genealogia lor, eraŭ: capul Iegiel, şi Zecharia, Şi Bela, fiĭul luĭ
Azaz, fiĭuluĭ luĭ Şema, fiĭuluĭ luĭ Ioel; acesta locuia la Aroer,
9 şi pănă la Nebo, şi Baal-Meon. Şi spre răsărit locuĭa el pănă
ce ajungĭ la deşertul de lăngă fluviul Eufrat; càcĭturmele lor se în-
10 mulţĭaŭ în ţérra Galaad. Şi în ḑilele luĭ Saul purtarâ eĭ resbel cu
Hagaritenĭĭ, şi acestia picarâ prin măna lor; şi eĭ locuĭaŭ în cor-
11 turile lor pre tótâ partea răsăriténâ a Galaaduluĭ. În façia lor
12 locuĭa fiiĭ luĭ Gad în ţérra Bazan pănă la Salca: Ioel, capul, şi
13 Şafam al duoile, şi Ioanaĭ, şi Şafat în Başan. Şi fraţiĭ lor după
casa lor părintéscâ *eraŭ*: Michael, şi Meşullam, şi Şeba, şi Ioraĭ, şi
14 Iachan, şi Zia, şi Eber, şepte. Acestia eraŭ fiiĭ luĭ Mihail, fiĭu-
luĭ luĭ Huri, fiĭuluĭ luĭ Iaroah, fiĭuluĭ luĭ Galaad, fiĭuluĭ luĭ
Michael, fiĭuluĭ luĭ Ieşişaĭ, fiĭuluĭ luĭ Iahdo, fiĭuluĭ luĭ Buz.
15 Ahi, fiĭul luĭ Abdiel, fiĭuluĭ luĭ Guni, era capul caselor lor părin-
16 tescĭ. Şi eĭ locuiaŭ în Galaad, în Başan, şi în oraşele lor, şi în
tóte suburbiele Şaronuluĭ pănă la marginele lor. Eĭ toţĭ aŭ fost
17 însemnaţĭ în ḑilele luĭ Iotham, regeluĭ luĭ Iuda, şi în ḑilele luĭ
Ieroboam, regeluĭ luĭ Israel.
18 Fiiĭ luĭ Ruben, şi Gadiţiĭ, şi jumătatea semenţieĭ Manase, din-

tre barbaţiĭ luptătorĭ, cariĭ purtaŭ scut şi spadâ, şi săgetaŭ cu arc,
şi cunosceaŭ resbelul, *eraŭ* patru-ḑecĭ şi patru de miĭ, şepte sute
şi şese-ḑecĭ, cariĭ aŭ mers în armatâ. Şi aŭ purtat eĭ resbel cu 19
Hagaritenii, şi cu Ietur, şi Nefiş, şi Nodab. Şi eĭ 'ĭ învinseră, şi 20
Hagaritenii aŭ fost daţĭ în mănele lor, şi toţĭ, căţĭ *eraŭ* lăngă dênşiĭ;
căcĭ cătră Dumneḑeŭ aŭ strigat eĭ în luptâ, şi el se înduplecâ de
rugele lor, fiind câ aveaŭ încredere în el. Şi aŭ transportat tur- 21
mele lor: cămilele lor, cincĭ-ḑecĭ miĭ, şi oile, duoe sute şi cincĭ-
ḑecĭ miĭ, şi asinĭ, duoe miĭ; şi ómenĭ, una sutâ miĭ. Căcĭ mulţĭ 22
omorîţĭ aŭ picat; căcĭ de la Dumneḑeŭ *era* lupta. Şi aŭ locuit eĭ
în locul lor până la strămutare.
Şi fiiĭ jumătăţeĭ semenţieĭ Manase aŭ locuit în ţérra de la 23
Başan până la Baal-Hermon, şi Senir, şi pre muntele Hermon. De
aĭ lor eraŭ mulţĭ. Şi acestia *eraŭ* capitele caselor lor părintescĭ: 24
Efer, şi Iişi, şi Eliel, şi Azriel, şi Ieremia, şi Hodavia, şi Iahdiel,
barbaţĭ bravĭ, barbaţĭ de nume, capite ale caselor lor părintescĭ.
Dar eĭ aŭ pecătuit în contra Dumneḑeuluĭ părinţilor lor, şi 25
furnicaŭ cu alţĭ ḑeĭ aĭ popolilor ţerreĭ, pre cariĭ Dumneḑeŭ
'ĭ istirpise înaintea lor. Şi desceptâ Dumneḑeul luĭ Israel su- 26
fletul luĭ Pul, regeluĭ Asirieĭ, şi sufletul luĭ Tiglath-Pileser, rege-
luĭ Asirieĭ; şi eĭ strămutarâ pre dênşiĭ: pre Rubeniţĭ, şi pre Ga-
diţĭ, şi jumătate din semenţia Manase, şi 'ĭ duserâ la Halah, şi Ha-
bor, şi Hara, şi la fluviul Gozan, până în ḑiua de astăḑĭ.

CAPUL VI.

Coboritoriĭ luĭ Levi şi aĭ luĭ Aaron.

Fiiĭ luĭ Levi *eraŭ*: Gherşon, Kehath, şi Merari. Şi fiiĭ luĭ 1 2
Kehath: Amram, Izhar, şi Hebron, şi Uziel. Şi copiiĭ luĭ 3
Amram: Aaron, şi Moïse, şi Miriam. Şi fiiĭ luĭ Aaron: Nadab, şi
Abihu, Eleazar, şi Ithamar. Eleazar născu pre Pinchas, Pinchas 4
născu pre Abişua, Şi Abişua născu pre Bukki, şi Bukki născu pre 5
Uzzĭ; Şi Uzzĭ născu pre Zerahia; şi Zerahia născu pre Meraioth, 6
Şi Meraioth născu pre Amaria, şi Amaria născu pre Ahitub, Şi 7 8
Ahitub născu pre Zadok, şi Zadok născu pre Ahimaaz, Şi Ahi- 9
maaz născu pre Azaria, şi Azaria născu pre Iohanan, Şi Ieha- 10
nan născu pre Azaria, (acesta *este* acela, care era preot în casa,
care o edificâ Solomon în Ierusalim;) Şi Azaria născu pre A- 11
maria, şi Amaria născu pre Ahitub, Şi Ahitub născu pre Zadok, 12
şi Zadok născu pre Şallum, Şi Şallum născu pre Hilkia, şi Hil- 13
kia născu pre Azaria, Şi Azaria născu pre Seraia, şi Seraia născu 14

15 pre Iehozadak. Şi merse *şi* Iehozadak, când Iehova duse în cap-
tivitate prin Nebukadnezar pre Iuda şi pre Ierusalim.
16 17 Fiiĭ luĭ Levi *eraŭ*: Gherşom, Kehath, şi Merari. Şi a-
18 cestia *sunt* numenile fiilor luĭ Gherşom: Libni şi Şimeĭ. Şi fiiĭ luĭ
19 Kehath: Amram, Iizhar, şi Hebron, şi Uziel. Fiiĭ luĭ Merari:
Mahli şi Muşĭ. Şi acestea *sunt* familiele luĭ Levi după părinţiĭ lor:
20 De la Gherşom: Libni, fiĭul seŭ, fiĭul acestuĭa *era* Iahath, fiĭul acestuĭa
21 Zimma, Fiĭul acestuĭa Ioah, fiĭul acestuĭa Idda, fiĭul acestuĭa Zerah,
22 fiĭul acestuĭa Ieatraĭ. Fiiĭ luĭ Kehath: Amminadab, fiĭul acestuĭa
23 Korah, fiĭul acestuĭa Asir, Fiĭul acestuĭa Elkana, şi fiĭul acestuĭa E-
24 biasaf, şi fiĭul acestuĭa Asir, Fiĭul acestuĭa Tahath, fiĭul acestuĭa
25 Uriel, fiĭul acestuĭa Uzia, şi fiĭul acestuĭa Şaul. Şi fiiĭ luĭ Elkana:
26 Amasaĭ şi Ahimoth, Elkana; fiiĭ luĭ Elkana *eraŭ*: Zofaĭ; şi fiĭul
27 acestuĭa Nahath, Fiĭul acestuĭa Eliab, fiĭul acestuĭa Ieroham, fiĭul
28 acestuĭa Elkana, Şi fiiĭ luĭ Samuel: primogenitul Vaşni, şi Abiĭa.
29 Fiiĭ luĭ Merari: Mahli, fiĭul acestuĭa Libni, fiĭul acestuĭa Şimeĭ, fiĭul
30 acestuĭa Uza, Fiĭul acestuĭa Şimea, fiĭul acestuĭa Haghiĭa, fiĭul aces-
tuĭa Asaia.
31 Şi acestia *sunt aceĭa*, pre cariĭ 'ĭ-aŭ instalat David pentru cân-
32 tare în casa luĭ Iehova, după ce arca avea repaos. Şi eĭ ser-
viaŭ înaintea locuinţeĭ cortuluĭ adunanţeĭ cu cântărĭ, până la edi-
ficarea caseĭ luĭ Iehova de către Solomon în Ierusalim; şi eĭ eraŭ
în serviciŭ după ordinea lor.
33 Eĭ şi fiiĭ lor *eraŭ* aceĭa, cariĭ eraŭ instalaţĭ acolo. Dintre
fiiĭ luĭ Kehath: Heman, cântătorĭul, fiĭul luĭ Ioel, fiĭuluĭ luĭ Sa-
34 muel, Fiĭuluĭ luĭ Elkana, fiĭuluĭ luĭ Ieroham, fiĭuluĭ luĭ Eliel,
35 fiĭuluĭ luĭ Toah, Fiĭuluĭ luĭ Zuf, fiĭuluĭ luĭ Elkana, fiĭuluĭ
36 luĭ Mahath, fiĭuluĭ luĭ Amasaĭ, Fiĭuluĭ luĭ Elkana, fiĭuluĭ luĭ
37 Ioel, fiĭuluĭ luĭ Azaria, fiĭuluĭ luĭ Zefania, Fiĭuluĭ luĭ Ta-
hath, fiĭuluĭ luĭ Asir, fiĭuluĭ luĭ Ebiasaf, fiĭuluĭ luĭ Korah,
38 Fiĭuluĭ luĭ Iihar, fiĭuluĭ luĭ Kehath, fiĭuluĭ luĭ Levi, fiĭuluĭ
39 luĭ Israel. Şi fratele seŭ Asaf, care sta din drépta luĭ; Asaf,
40 fiĭul luĭ Berchia, fiĭuluĭ luĭ Şimea, Fiĭuluĭ luĭ Michael, fiĭu-
41 luĭ luĭ Baaseĭa, fiĭuluĭ luĭ Malchia, Fiĭuluĭ luĭ Ethni, fiĭuluĭ
42 luĭ Zerah, fiĭuluĭ luĭ Adaĭa. Fiĭuluĭ luĭ Ethan, fiĭuluĭ luĭ
43 Zimma, fiĭuluĭ luĭ Şimeĭ, Fiĭuluĭ luĭ Iahath, fiĭuluĭ luĭ Gher-
44 şom, fiĭuluĭ luĭ Levi. Şi fiiĭ luĭ Merari, fraţiĭ lor, din stânga
eraŭ: Ethan, fiĭul luĭ Kişi, fiĭuluĭ luĭ Abdi, fiĭuluĭ luĭ Malluch,
45 46 Fiĭuluĭ luĭ Haşabia, fiĭuluĭ luĭ Amazia, fiĭuluĭ luĭ Hilkia. Fi-
47 ĭuluĭ luĭ Amzi, fiĭuluĭ luĭ Bani, fiĭuluĭ luĭ Şamer, Fiĭuluĭ luĭ Mah-
48 li, fiĭuluĭ luĭ Muşiĭ, fiĭuluĭ luĭ Merari, fiĭuluĭ luĭ Levi. Şi fraţiĭ lor,
Leviţiĭ, eraŭ destinaţĭ pentru serviciul întreg în locuinţa caseĭ luĭ
Dumneḑeŭ.
49 Şi Aaron şi fiiĭ luĭ tămâiaŭ pre altariul sacrificiuluĭ de ardere,
şi pre altariul de tămâiare, şi *eraŭ destinaţĭ* pentru serviciul întreg

al Sanctuariuluĭ, şi spre împacarea luĭ Israel, după tóte, câte ordo-
nase Moise, servul luĭ Dumneḑeŭ. Şi acestia *eraŭ* fiiĭ luĭ Aaron: fiiul 50
luĭ *era* Eleazar, şi fiiul acestuĭa Pinchas, fiiul acestuĭa Abişua, Fiiul 51
acestuĭa Bukki, fiiul acestuĭa Uzi, fiiul acestuĭa Zerahia, Fiiul a- 52
cestuĭa Meraioth, fiiul acestuĭa Amaria, fiiul acestuĭa Ahitub, Fiiul 53
acestuĭa Zadok, fiiul acestuĭa Ahimaaz.

Şi aceste *sunt* locuinţele lor după satele lor în limitele lor, ale 54
fiilor luĭ Aaron, din familia Kehathiţilor (căcĭ pre dênşiĭ aŭ picat
sorţiul). Şi li se dede lor Hebron în ţérra luĭ Iuda, precum şi 55
suburbiele dimprejur; Dar cămpul oraşuluĭ şi satele luĭ se dede- 56
râ luĭ Caleb, fiiuluĭ luĭ Iefunne. Şi fiilor luĭ Aaron s'aŭ dat cetăţile 57
luĭ Iuda: Hebron, *cetatea* de refugiŭ, şi Libna şi suburbiele sale, şi Iattir,
şi Eştemoa şi suburbiele sale, Şi Hilen şi suburbiele sale, şi De- 58
bir şi suburbiele sale, Şi Aşan şi suburbiele sale, şi Beth-Şemeş şi 59
suburbiele sale; Şi din semenţia Beniamin: Gheba şi subur- 60
biele sale, şi Allemeth şi suburbiele sale, şi Anathoth şi suburbíele
sale; tóte oraşele lor împreună *eraŭ* treĭ-spre-ḑece, după familiele
lor. Şi fiilor luĭ Kehath, cariĭ maĭ remăseserâ ancâ din familia 61
semenţieĭ, *li se dede lor*, prin sorţĭ, din jumătatea semenţieĭ, din
jumătatea semenţieĭ Manase, ḑece oraşe. Şi fiilor luĭ Gherşom 62
după familiele lor, din semenţia Isachar, şi din semenţia Asser, şi
din semenţia Neftali, şi din semenţia Manase în Başan, treĭ-spre-
ḑece oraşe. Fiilor luĭ Merari, după familiele lor, din semenţia Ru- 63
ben, şi din semenţia Gad, şi din semenţia Zabulon, prin sorţĭ, duoe-
spre-ḑece oraşe. Aşia aŭ dat fiiĭ luĭ Israel Leviţilor aceste oraşe 64
şi suburbiele sale. Şi aŭ dat prin sorţĭ din semenţia fiilor luĭ 65
Iuda, şi din semenţia fiilor luĭ Simeon, şi din semenţia fiilor luĭ
Beniamin aceste oraşe, care se numesc cu numele lor.

Şi *ceĭ-l-alţĭ* din familiele fiilor luĭ Kehath aveaŭ oraşele limiteĭ 66
lor din semenţia Efraim. Şi li se dede lor din cetăţile de refugiŭ: 67
Şechem şi suburbiele sale pre munţiĭ Efraim; *li se* maĭ *dede* şi Ghezer
şi suburbiele sale, Şi Iokmeam şi suburbiele sale, şi Beth-Horon şi 68
suburbiele sale, Şi Aĭalon şi suburbiele sale, şi Gath-Rimmon 69
şi suburbiele sale, Şi din jumătatea semenţieĭ Manase: Aner şi 70
suburbiele sale, şi Bileam şi suburbiele sale, familieĭ celor-l-alţĭ fiĭ
aĭ luĭ Kehath.

Fiilor luĭ Gherşom *s'aŭ dat* din familia jumătăţeĭ semenţieĭ Ma- 71
nase: Golan în Başan şi suburbiele sale, şi Astaroth şi suburbiele
sale; şi din semenţia Issachar: Kedeş şi suburbiele sale, şi Dabe- 72
rath şi suburbiele sale, Şi Ramoth şi suburbiele sale, şi Anem şi 73
suburbiele sale, Şi din semenţia Asser: Maşal şi suburbiele sale, 74
şi Abdon şi suburbiele sale, Şi Hukok şi suburbiele sale, şi Re- 75
hob şi suburbiele sale; Şi din semenţia Neftali: Kedeş în Galilea 76
şi suburbiele sale, şi Hammon şi suburbiele sale, şi Kiriathaim
şi suburbiele sale.

77 Celor-l-alţĭ fiĭ aĭ luĭ Merari s'aŭ dat din semenţia Zabulon:
78 Rimmono şi suburbiele sale, Tabor şi suburbiele sale; Şi dincolo
de Iordan, în façia Ierichon, pre partea resăriténâ a Iordanuluĭ, de
la semenţia Ruben: Bezer în deşert şi suburbiele sale, şi Iahza şi
79 suburbiele sale, Şi Kedemoth şi suburbiele sale, şi Mefaath şi sub-
80 urbiele sale; Şi de la semenţia Gad: Ramoth în Galaad şi su-
81 burbiele sale, şi Mahanaim şi suburbiele sale; Şi Heşbon şi
suburbiele sale, şi Iazar şi suburbiele sale.

CAPUL VII.

Coboritoriĭ luĭ Isachar, luĭ Beniamin, luĭ Neftali, luĭ Manase, luĭ Efraim şi aĭ luĭ Asser.

1 Şi fiiĭ luĭ Isachar *eraŭ*: Tola, şi Pua, şi Iaşub, şi Şimron,
2 patru. Şi fiiĭ luĭ Tola: Uzi, şi Refaĭa, şi Ieriel, şi Iah-
maĭ, şi Iibsam, şi Samuel, capiĭ caselor lor părintescĭ de la Tola,
barbaţĭ bravĭ între generaţiunile lor; numerul lor în ḑilele luĭ Da-
3 vid *era* duoe-ḑecĭ şi duoe miĭ şese sute. Şi fiiĭ luĭ Uzi: Izrahia.
Şi fiiĭ luĭ Izrahia: Michael, şi Obadia, şi Ioel, Iişşiĭa, toţĭ cincĭ capĭ.
4 Şi la dênşiĭ după generaţiunile lor, după casele lor părin-
tescĭ, *eraŭ* trupe de armate, pentru resbele, treĭ-ḑecĭ şi şese miĭ;
5 căcĭ eĭ aveaŭ multe muerĭ şi mulţĭ fiĭ. Şi fraţiĭ lor, dintre tóte
familiele luĭ Isachar, *eraŭ* barbaţĭ bravĭ; după însemnarea tutulor:
opt-ḑecĭ şi şepte miĭ.
6 7 *Fiiĭ luĭ* Beniamin: Bela, şi Becher, şi Iediael, treĭ: Şi fiiĭ
luĭ Bela *eraŭ*: Ezbon, şi Uzi, şi Uziel, şi Ierimoth, şi Iri, cincĭ;
capiĭ caselor părintescĭ, barbaţĭ bravĭ; după însemnarea lor *eraŭ*
8 duoe-ḑecĭ şi duoe miĭ treĭ-ḑecĭ şi patru. Şi fiiĭ luĭ Becher: Ze-
mira, şi Ioaş, şi Eliezer, şi Elioenaĭ, şi Omri, şi Ieremoth, şi Abia,
9 şi Anathoth, şi Alameth. Toţĭ acestia *eraŭ* fiiĭ luĭ Becher; Şi în-
semnarea lor după generaţiunile, capiĭ caselor lor părintescĭ *eraŭ*
10 duoe-ḑecĭ miĭ duoe sute, barbaţĭ bravĭ. Şi fiiĭ luĭ Iediael: Bilhan.
Şi fiiĭ luĭ Bilhan: Ieuş, şi Beniamin, şi Ehud, şi Chenaana, şi Ze-
11 than, şi Tarşiş, şi Ahişahar. Toţĭ acestia *eraŭ* fiiĭ luĭ Iediael, după
capiĭ familielor, şepte-spre-ḑece miĭ duoe sute barbaţĭ bravĭ, cariĭ
12 merserâ cu armata la luptâ. Şi Şuppim şi Huppim, fiiĭ luĭ Ir,
şi Huşim, fiiĭ luĭ Aher.
13 Fiiĭ luĭ Neftali *eraŭ*: Iahziel, şi Guni, şi Iezer, şi Şallum,
fiiĭ Bilheĭ.
14 Fiiĭ luĭ Manase *eraŭ*: Asriel, pre care 'l-aŭ născut ea; con-
15 cubina sa aramaĭcâ născu pre Machir, pre tatul luĭ Galaad. Şi

Machir luâ de soçiâ pre *sora* de la Huppim şi Şuppim, şi numele su-
roreĭ sale *era* Maacha; şi numele celuĭ de al duoile *era* Zelofehad;
Zelofehad avea înse *numaĭ* fiie. Şi Maacha, soçia luĭ Machir, 16
născu un fiiŭ, şi numi numele luĭ Pereş. Şi numele frateluĭ luĭ
era: Şereş, şi fiiĭ acestuĭa *eraŭ*: Ulam şi Rekem. Şi fiiĭ luĭ Ulam: 17
Bedan. Acestia *eraŭ* fiiĭ luĭ Galaad, fiiuluĭ luĭ Machir, fiiuluĭ luĭ Manase.
Şi sora luĭ, Hammolecheth, născu pre Işod, şi Abiezer, şi Mahala. 18
Şi fiiĭ luĭ Şemida *eraŭ*: Ahian, şi Şechem, şi Likhi, şi Aniam. 19
Şi fiiĭ luĭ Efraim *eraŭ*: Şuthelah, şi fiiul acestuĭa *era* Bered, 20
şi fiiul acestuĭa Tahath, şi fiiul acestuĭa Elada, şi fiiul acestuĭa Ta-
hath, Şi fiiul acestuĭa Zabad, şi fiiul acestuĭa Şuthelah, şi Ezer, 21
şi Elead. Şi barbaţiĭ din Gath, indigeniĭ ţerreĭ, 'ĭ-aŭ zugrumat, fiind
câ se pogoriserâ, spre a li lua lor turmele. Şi jăli Efraim, tatul lor, 22
multe ḑile, şi fraţiĭ luĭ venirâ, spre a'l mângăĭa. Şi el întrâ la 23
soçia sa, şi ea se îngrecâ, şi născu un fiiŭ, şi el numi numele luĭ
Beria, fiind câ survenise nenorocire preste casa sa. (Şi fiia sa *era* 24
Şeera, şi ea edificâ Beth-Horon, cel de desubt, şi cel de de asupra,
şi Uzen-Şeera). Şi Refah *era* fiiul luĭ, şi Reşef, şi fiiul acestuĭa 25
era Telah, şi fiiul acestuĭa Tahan, Fiiul acestuĭa Laadan, fiiul a- 26
cestuĭa Ammihud, fiiul acestuĭa Elişama, Fiiul acestuĭa Nun, fiiul 27
acestuĭa Iosua.
Şi posesiunile şi locuinţele lor *eraŭ*: Beth-El, şi oraşele sale 28
secondare, şi spre resărit Naaron, şi spre apus Ghezer şi oraşele
sale secondare, şi Sichem şi oraşele sale secondare, pănă la Gaza
şi oraşele sale secondare; Şi de a lăturea fiilor luĭ Manase: Beth- 29
Şean şi oraşele sale secondare, Tanach şi oraşele sale secondare,
Meghiddo şi oraşele sale secondare, Dor şi oraşele sale secondare.
În aceste aŭ locuit fiiĭ luĭ Iosef, fiiuluĭ luĭ Israel.
Fiiĭ luĭ Asser *eraŭ*: Imna, şi Işva, şi Işvi, şi Beria; şi Se- 30
rah *era* sora lor. Şi fiiĭ luĭ Beria *eraŭ*: Heber şi Malchiel; acesta 31
este tatul luĭ Birzavith. Şi Heber născu pre Iaflet, şi Şomer, şi 32
Hotham, şi pre Şua, sora lor. Şi fiiĭ luĭ Iaflet: Pasach, şi Bimhal, şi 33
Aşvath. Acestia *sunt* fiiĭ luĭ Iaflet. Şi fiiĭ luĭ Şamer: Ahi, Ro- 34
ga, şi Iehubba, şi Aram. Şi fiiĭ luĭ Helem, frateluĭ seŭ: Zo- 35
fah, şi Imna, şi Şeleş, şi Amal. Fiiĭ luĭ Zofah: Suah, şi Harne- 36
fer, şi Şual, şi Beri, şi Imra, Bezer, şi Hod, şi Şama, şi Şilşa, şi 37
Ithran, şi Beera. Şi fiiĭ luĭ Iether: Iefunne, şi Pispa, şi Ara. 38
Şi fiiĭ luĭ Ulla: Arah, şi Hanniel, şi Rezia. 39
Toţĭ acestia *eraŭ* fiiĭ luĭ Asser, capiĭ caselor lor părintescĭ, 40
aleşĭ, barbaţĭ bravĭ, capĭ aĭ principilor. Şi însemnarea acelora, ce
mersera cu armata la luptâ, numerul lor, *era* duoe-ḑecĭ şi şese
miĭ de ómenĭ.

CAPUL VIII.

Caboritorii lui Beniamin. Genealogia lui Saul.

1 Și Beniamin născu pre Bela, primogenitul seŭ, pre Așbel, al
2 duoile, Ahrah, al treile, Noha, al patrule, Rafa, al cin-
3 4 cile; Și fiii luï Bela eraŭ: Addar, și Ghera, și Abihud, Și Abi-
5 șua, și Naaman, și Ahoah, Și Ghera, și Șefufan, și Huram.
6 Și acestia eraŭ fiii luï Ehud, eï eraŭ capiï părintescï aï locuitorilor
7 de la Gheba, și eï 'ï strămutară la Manahath: Adecă Naaman,
7 și Ahia, și Ghera. Acesta 'ï strămută. Și el născu pre
8 Uza și Ahihud. Și Șaharaim născu *copiï* în țérra Moab, după
9 ce le-aŭ lasat; Hușim și Baara *eraŭ* soçiele luï. Și născu de
10 la Hodeș, soçia luï, pre Iobab, și Zibia, și Meșa, și Malcham, Și
Ieuz, și Șachia, și Mirma. Acestia *eraŭ* fiiï luï, copiï părintescï.
11 12 Și de la Hușim născu el pre Abitub și Elpaal. Și fiiï luï Elpaal
eraŭ: Erer, și Mișam, și Șamer; acesta edifică Ono, și Lod, și ora-
13 șele lor secondare; Și Beria și Șema, cariï *eraŭ* capiï părintescï aï
locuitorilor de Aialon; eï aŭ alungat pre locuitoriï de la Gath.
14 15 Și Ahio, Șașak, și Ieremoth, Și Zebadia, și Arad, și Ader.
16 17 Și Michael, și Ișpa, și Ioha, fiiï luï Beria. Și Zebadia, și Me-
18 șullam, și Hizki, și Heber, Și Ișmeraï, și Izlia, și Iobab, fiiï luï
19 20 Elpaal. Și Iakim, și Zichri, și Zabdi, Și Elienaï, și Zillthaï,
21 22 și Eliel, Și Adaia, și Beraia, și Șimrath, fiiï luï Șimeï. Și Iș-
23 24 pan, și Eber, și Eliel. Și Abdon, și Zichri, și Hanan, Și Ha-
25 nania, și Elam, și Antothia, Și Ifdeia, și Penuel, fiiï luï Șașak.
26 27 Și Șamșeraï, și Șeharia, și Athalia, Și Iareșia, și Elia, și Zichri,
28 fiiï luï Ieroham. Acestia *eraŭ* capï părintescï, între generațiunile
29 lor însemnațï, eï locuïaŭ în Ierusalim. Și în Ghibeon locuia tatul luï
30 Ghibeon, și numele soçieï luï *era* Maacha. Și primogenitul luï
31 *era* Abdon; apoï Zur, și Kiș, și Baal, și Nadab, Și Ghedor, și
32 Ahio, și Zacher. Și Mikloth născu pre Șimea. Și acestia locuïaŭ
33 în façia fraților lor, cu frațiï lor la Ierusalim, Și Ner născu pre
Chiș, și Chiș născu pre Saul, și Saul născu pre Ionathan, și Malchi-
34 șua, și Abinadab, și Eșbaal; Și fiiul luï Ionathan *era* Merib-Baal,
35 și Merib-Baal născu pre Micha. Și fiiï luï Micha *eraŭ*: Pithon,
36 și Melech, și Tarea, și Ahas. Și Ahas născu pre Iehoadda, și
37 Iehoadda născu pre Alemeth, și Azmaveth, și Zimri, Și Zimri
născu pre Moza, și Moza născu pre Binea; fiiul acestuïa *era* Rafa,
38 fiiul acestuïa Elasa, fiiul acestuïa Azel. Și Azel avea șeșe fiï, și
acestea *sunt* numenile lor: Azrikam, Bochru, și Ișmael, și Șearia și
39 Obadia, și Hanan. Toțï acestia *eraŭ* fiiï luï Azel. Și fiiï luï
Eșek, frateluï seŭ, *eraŭ*: Ulam, primogenitul seŭ, Ieuș, al duoile,

și Elifelet, al treile. Și fiiĭ luĭ Ulam *eraŭ* barbațĭ bravĭ, cariĭ întin- 40
deaŭ arcul. Și eĭ aveaŭ mulțĭ fiĭ și nepoțĭ, una sută cincĭ-ḑecĭ.
Toțĭ acestia *sunt* din fiiĭ luĭ Beniamin.

CAPUL IX.

Ceĭ d'ântêĭ locuitorĭ aĭ luĭ Ierusalim după re'ntórcerea din captivitate.

Și întregul Israel aŭ fost însemnat; și éca! eĭ *sunt* scrișĭ 1
în cartea regilor luĭ Israel. Iuda înse aŭ fost dus la Ba-
bilon pentru pecatele luĭ.
Și ceĭ, cariĭ aŭ locuit dintru'ntêĭŭ *érășĭ* în posesiunile lor, în 2
orașele lor, eraŭ: Israelițiĭ, preoțiĭ, Levițiĭ, și servitoriĭ templuluĭ.
Și la Ierusalim locuĭaŭ din fiiĭ luĭ Iuda, și din fiiĭ luĭ Beniamin, și 3
din fiiĭ luĭ Efraim și Manase.
Uthaĭ, fiĭul luĭ Ammihud, fiĭuluĭ luĭ Omri, fiĭuluĭ luĭ Imri, fi- 4
ĭuluĭ luĭ Bani, din fiiĭ luĭ Perez, fiĭuluĭ luĭ Iuda. Și din Șilonițĭ: 5
Asaia, primogenitul, și fiiĭ seĭ. Și din fiiĭ luĭ Zerah: Ieuel, și fra- 6
țiĭ lor, șese sute noue-ḑecĭ.
Și din fiiĭ luĭ Beniamin: Sallu, fiĭul luĭ Meșullam, fiĭuluĭ luĭ 7
Hodavia, fiĭuluĭ Hasenua; Și Iibneia, fiĭul luĭ Ieroham, și Ela, fi- 8
ĭul luĭ Uzi, fiĭuluĭ luĭ Michri; și Meșullam, fiĭul luĭ Șefatia, fiĭuluĭ
luĭ Reuel, fiĭuluĭ luĭ Iibnia; Și frațiĭ lor, după generațiunile lor, noue 9
sute cincĭ-ḑecĭ și șese. Toțĭ acestĭ barbațĭ *eraŭ* capĭ părintescĭ aĭ
caselor lor părintescĭ.
Și din preoțiĭ: Iedaia, și Iehoiarib, și Iachin, Și Azaria, fi- 10 11
ĭul luĭ Hilkia, fiĭuluĭ luĭ Meșullam, fiĭuluĭ luĭ Zadok, fiĭuluĭ luĭ Me-
raioth, fiĭuluĭ luĭ Ahitnb, prestătătoriul caseĭ luĭ Dumneḑeŭ. Și A- 12
daia, fiĭul luĭ Ieroham, fiĭuluĭ luĭ Pașhur, fiĭuluĭ luĭ Malchia; și
Maasaĭ, fiĭul luĭ Adiel, fiĭuluĭ luĭ Iahzera, fiĭuluĭ luĭ Meșullam, fiĭuluĭ
luĭ Meșillemith, fiĭuluĭ luĭ Immer. Și frațiĭ lor, capĭ aĭ caselor lor 13
părintescĭ, una mie șepte sute și șese-ḑecĭ, barbațĭ descepțĭ
pentru tréba serviciuluĭ în casa luĭ Dumneḑeŭ.
Și din Levițiĭ: Șemaia, fiĭul luĭ Hașșub, fiĭuluĭ luĭ Azrikam, fi- 14
ĭuluĭ luĭ Hașabia, dintre fiiĭ luĭ Merari; Și Bakbakkar, Hereș, și 15
Galal, și Matania, fiĭul luĭ Mica, fiĭuluĭ luĭ Zichri, fiĭuluĭ luĭ Asaf.
Și Obadia, fiĭul luĭ Șemaia, fiĭuluĭ luĭ Galal, fiĭuluĭ luĭ Ieduthun; și 16
Berechia, fiĭul luĭ Asa, fiĭuluĭ luĭ Elkana, care locuĭa în satele Ne-
tofathiților. Și ușieriĭ: Șallum, și Akub, și Talmon, și Ahiman, și 17
frațiĭ lor; Șallum *era* capul. Și pănă atuncĭ *aŭ fost* la pór- 18
ta regeluĭ cătră resărit; eĭ *eraŭ* ușieriĭ castreĭ fiilor luĭ Levi.
Și Șallum, fiĭul luĭ Kore, fiĭuluĭ luĭ Ebiasaf, fiĭuluĭ luĭ Korah, și frațiĭ 19

seĭ din casa tatuluĭ seŭ, Korahiţiĭ, *eraŭ* supra trebilor serviciuluĭ,
şi custodiaŭ pragurile cortuluĭ; şi părinţiĭ lor *eraŭ* preste castra
20 luĭ Iehova, şi custodiaŭ întrarea. Şi Pinchas, fiĭul luĭ Eliazar, fu-
sese maĭ înainte principe preste dênşiĭ, *şi* Iehova *era* cu dênsul.
21 Zecharia, fiĭul luĭ Meşelemia, *era* custodele uşieĭ cortuluĭ adu-
22 nanţieĭ. Toţĭ acestia, aleşĭ de a fi portarĭ, *eraŭ* duoe sute duoĭ-
spre-ḑece. Eĭ eraŭ însemnaţĭ în satele lor; David şi Samuel, ve-
23 ḑetoriul, 'ĭ aşeḑaserâ pentru fidelitatea lor. Eĭ şi fiiĭ lor staŭ de
24 sentinelâ la porţile caseĭ luĭ Iehova, *adecâ* ale caseĭ cortuluĭ. După
cele patru vênturĭ staŭ uşieriĭ, spre resărit, spre apus, spre méḑiâ-
25 nópte, şi spre méḑiâ-ḑi. Şi fraţiĭ lor *locuĭaŭ* în satele lor, şi
26 veniaŭ pre căte şepte ḑile din când în când cătră dênşiĭ. Căcĭ pen-
tru fidelitatea lor devenirâ acestĭ patru prestătătoriĭ uşierilor; eĭ
eraŭ Leviţĭ, şi eraŭ puşĭ preste apartamentele şi tesaurele caseĭ
27 luĭ Dumneḑeŭ, Şi eĭ mâneaŭ împrejurul caseĭ luĭ Dumneḑeŭ; căcĭ
lor li *era* încredinţatâ custodierea, şi eĭ aveaŭ cheĭa, *spre a des-*
28 *chide* în tótâ demanéţia. Şi *câţĭ-va* dintr'ênşiĭ *eraŭ puşĭ* preste
vasele serviciuluĭ; căcĭ eĭ le aduceaŭ în nâuntru după numer, şi le
29 scoteaŭ după numer. Şi *câţĭ-va* dintr'ênşiĭ *eraŭ* preste va-
sele, preste tóte vasele Sanctuariuluĭ, şi preste farinâ, şi preste
30 vin, şi oleŭ, şi tămâĭe, şi aromate. Şi *câţĭ-va* din fiiĭ preoţilor
31 preparaŭ unsórea din aromate. Şi Matitha, *unul* din Leviţĭ, pri-
mogenitul luĭ Şallum, Korahituluĭ, *era pus* pentru fidelitatea luĭ
32 preste tigâĭ. Şi *alţiĭ* dintre Kehathiţĭ, fraţiĭ lor, *eraŭ puşĭ* pre-
33 ste pănile proposiţiuneĭ, spre a le prepara în fiă-care Sabbat. Şi a-
cestĭ cântătorĭ, capiĭ părintescĭ aĭ Leviţilor, cariĭ *remaserâ* în ca-
merile, *eraŭ* liberĭ; căcĭ ḑiua şi nóptea eraŭ ocupaţĭ cu lucrul *a-*
34 *cela.* Acestia *sunt* capiĭ părintescĭ aĭ Leviţilor, după genera-
ţiunile lor capiĭ; acestia locuĭaŭ în Ierusalim.
35 Şi în Ghibeon locuia tatul luĭ Ghibeon, Iehiel; şi numele so-
36 çieĭ luĭ *era* Maacha. Şi primogenitul luĭ *era* Abdon, apoĭ Zur,
37 Kiş, şi Baal, şi Ner, şi Nadab, Şi Ghedor, şi Ahio, şi Zecharia, şi
38 Mikloth. Şi Mikloth născu pre Şimeam. Şi acestia locuĭaŭ în fa-
39 çia fraţilor lor, cu fraţiĭ lor în Ierusalim. Şi Ner născu pre Chiş,
şi Chiş născu pre Saul, şi Saul născu pre Ionathan, şi Malchişua, şi
40 Abinadab, şi Eşbaal. Şi fiĭul luĭ Ionathan *era* Merib-Baal, şi Merib-
41 Baal născu pre Mica. Şi fiiĭ luĭ Mica *eraŭ*: Pithon, şi Melech,
42 şi Tahrea, *şi Ahas.* Şi Ahas născu pre Iara, şi Iara născu pre
43 Alemeth, şi Azmaveth, şi Zimri; şi Zimri născu pre Moza, Şi Moza
născu pre Binea; fiĭul acestuĭa *era* Refaia, fiĭul acestuĭa Elasa, fi-
44 ĭul acestuĭa Azel. Şi Azel avea şese fiĭ, şi aceste *sunt* numenile
lor: Azrikam, Bochru, şi Işmael, şi Şearia, şi Obadia, şi Hanan. A-
çestia *sunt* fiiĭ luĭ Azel.

CAPUL X.

Israeliţii nemiciţi. Saul şi fiiĭ seĭ ucişĭ.

Şi Filisteniĭ combătură în contra luĭ Israel, şi barbaţiĭ luĭ 1
Israel fugirâ dinaintea Filistenilor, şi căḑurâ ucişĭ pre
munţiĭ Ghilboa. Şi Filisteniĭ urmărirâ pre Saul şi pre fiiĭ luĭ; şi 2
Filisteniĭ băturâ pre Ionathan, şi Abinadab, şi Malchişua, fiiĭ luĭ Saul.
Şi lupta fu grea în contra luĭ Saul, şi'l ajunserâ arcaşiĭ, şi el fu 3
rănit de arcaşĭ. Şi Saul ḑise către purtătoriul seŭ de arme: 4
Trage spada ta, şi me strâpunge cu ea, pentru ca se nu vinâ a-
cestĭ netâîaţĭ împrejur, şi se'şĭ batâ joc de mine; dar purtătoriul
seŭ de arme nu vru, căcĭ se temu fórte. Atuncĭ luâ Saul spada,
şi se aruncâ preste dênsa. Şi veḑênd purtâtoriul seŭ de ar- 5
me, cum câ Saul era mort, se aruncâ şi el preste spadâ, şi muri.
Aşia muri Saul, şi ceĭ treĭ fiĭ aĭ seĭ, şi tótâ casa luĭ muri împreunâ. 6
Şi veḑênd barbaţiĭ, cariĭ locuĭaŭ în vale, cum câ fugiaŭ, şi câ 7
Saul şi fiiĭ seĭ eraŭ ucişĭ, părăsirâ eĭ oraşele lor, şi fugirâ, şi ve-
nirâ Filisteniĭ, şi locuirâ acolo.
Şi întêmplatu-s'aŭ a duoa-ḑi, câ venirâ Filisteniĭ, spre a des- 8
braca pre ucişiĭ, şi găsirâ pre Saul şi fiiĭ seĭ, căḑuţĭ pre munţiĭ
Ghilboa. Şi'l desbracarâ pre el, şi luarâ capul luĭ şi armele sale, 9
şi trămiserâ în ţérra Filistenilor împrejur, spre a·anunţia idoli-
lor lor şi poporuluĭ. Şi puserâ armele sale în casa ḑeilor lor, 10
şi capul luĭ 'l întărirâ în templul luĭ Dagon.
Şi auḑênd toţĭ din Iabeş-Galaad tóte, câte Filisteniĭ făcuserâ 11
luĭ Saul; Se scularâ toţĭ barbaţiĭ bravĭ, şi luarâ corpul luĭ 12
Saul, şi corpurile fiilor seĭ, şi le aduserâ la Iabeş, şi îngroparâ o-
semintele lor sub stejarul de la Iabeş, şi aŭ postit şepte ḑile. Şi 13
aşia muri Saul din causa pecatuluĭ seŭ, pre care 'l-aŭ comis în con-
tra luĭ Iehova pentru cuvêntul luĭ Iehova, pre care nu 'l-aŭ ţinut,
şi érâ, pentru câ consultâ pre necromanţiĭ. Şi fiind câ nu con- 14
sultâ pre Iehova, pentru aceea 'l-aŭ omorît, şi aŭ transpus re-
gatul supra luĭ David, fiĭuluĭ luĭ Işaĭ.

CAPUL XI.

David recunoscut rege. Numenile capilor eroilor seĭ.

Şi s'aŭ adunat tot Israelul către David la Hebron, şi ḑise: Éca! 1
noĭ *suntem* osul têŭ şi carnea ta. Şi chiar şi maĭ în- 2
nainte, pre când Saul era rege, tu *eraĭ* acela, care scoteaĭ şi a-

duceaĭ pre Israel. Şi Iehova, Dumneḑeul têŭ, ḑise cătră tine: Tu
se pascĭ populul meŭ Israel, şi tu se fiĭ principe preste popului
3 meŭ Israel. Venirâ decĭ toţĭ ceĭ maĭ bêtrânĭ aĭ luĭ Israel cătră regele
la Hebron; şi încheiâ David o alianţiâ cu dênşiĭ la Hebron, înain-
tea luĭ Iehova. Şi unserâ pre David rege preste Israel, după
cuvêntul luĭ Iehova prin mâna luĭ Samuel.
4 Şi David purcese cu tot Israelul spre Ierusalim, adecâ Ie-
5 bus, căcĭ acolo eraŭ Iebusiţiĭ, cariĭ locuĭaŭ în ţérrâ. Şi ḑiserâ
locuitoriĭ din Iebus cătră David: Tu nu veĭ întra aicĭ. Dar David
6 luâ castelul Zion, adecâ oraşul luĭ David. Şi David ḑise: Fiă-carele,
ce va bate maĭ ântêiŭ pre Iebusiţĭ, se devinâ comandant şi duce.
Atuncĭ se sui maĭ ântêiŭ Ioab, fiĭul Zeruieĭ, şi el deveni co-
7 mandant. Şi David locuĭa în castel, pentru aceea s'aŭ numit
8 oraşul luĭ David. Şi edifică oraşul împrejur, adecâ de la Milo
9 jur împrejur; şi Ioab reparâ remăşiţa oraşuluĭ. Şi David se tot
mări, căcĭ Iehova al oştirilor *era* cu dênsul.
10 Şi acestia *sunt* capiĭ eroilor luĭ David, cariĭ se ţinurâ bravĭ
lăngă dênsul pentru regatul seŭ cu tot Israelul, spre a'l face pre
11 dênsul rege preste Israel după cuvêntul luĭ Iehova. Şi acesta *este*
numerul eroilor luĭ David: Iaşobeam, fiĭul luĭ Hachmoni, capul capi-
tanilor; el îşĭ balansa lancea de o datâ preste treĭ sute, pre cariĭ 'ĭ ucise.
12 Şi după dênsul Eliazar, fiĭul luĭ Dodo, Ahohituluĭ; el era unul
13 din ceĭ treĭ eroĭ. Acesta era lăngă David la Pas-Dammim, când
Filisteniĭ se adunaserâ acolo la luptâ, şi era *acolo* o bucatâ de
14 câmp acoperită cu orḑ. Şi populul fugi dinaintea Filistenilor. Atuncĭ
se postarâ eĭ chiar în meḑiul ogoruluĭ, şi'l apărarâ, şi băturâ pre
Filistenĭ. Şi Iehova acordâ o mare victoriâ.
15 Şi treĭ din aceĭ treĭ-ḑecĭ de capitanĭ se pogorîrâ în jos că-
tră stîncâ, cătră David în pescera Adullam. Şi castra Filistenilor
16 era aşeḑatâ în valea Refaim. Şi David *era* atuncĭ într'o fortereţâ,
17 şi garnisóna Filistenilor *era* atuncĭ în Beth-Lehem. Şi dori Da-
vid, şi ḑise: Cine 'mĭ dâ apâ de beut din fontăna de la Beth-Lehem,
18 care e lângă pórtâ? Atuncĭ irumpserâ ceĭ treĭ prin castra Filis-
tenilor, şi scóserâ apâ din fontăna de la Beth-Lehem, care *era*
lăngă pórtâ, şi luarâ, şi *o* aduserâ la David. Dar David nu vru se
19 o bea, ci o versâ pentru Iehova, Şi ḑise: Dumneḑeul! departe
fiâ de mine, se o fac acésta! Se beŭ sângele acestor barbaţĭ,
ce'şĭ puserâ în pericol viéţa lor? Căcĭ *cu pericolul* vieţeĭ lor o-aŭ
adus. Şi el nu vru se o bea. Acésta făcurâ ceĭ treĭ eroĭ.
20 Şi Abişaĭ, fratele luĭ Ioab, era capul dintre ceĭ treĭ. Şi el
îşĭ balansa lancea preste treĭ sute, şi'ĭ ucise; şi avea un nume în-
21 tre ceĭ treĭ Şi fiind câ era maĭ onorat intre ceĭ treĭ, decât
ceĭ-l-*alţĭ* duoĭ, apoĭ deveni capitanul lor; dar pănă la ceĭ d'ântêĭ
treĭ nu ajungea el.
22 Benaia, fiĭul luĭ Iehoiada, fiĭuluĭ unuĭ brav barbat, de la Kab-

zeel, care era avut în fapte. Acesta ucise duoĭ eroĭ ca leĭ de la
Moab. Şi el se pogorî în jos, şi ucise un leŭ într'o grópă în tim-
pul neŭeĭ. Şi el ucise pre un Egiptén, un barbat de cincĭ coţĭ lun- 23
gime. Şi în mâna Egipténuluĭ era o lance, ca un lemn de stative; el
înse se repeḑi cu un toiag asupra luĭ, şi smulse lancea din mâna
Egipténuluĭ, şi 'l omorî pre el cu lancea sa propriă. Acésta făcu 24
Benaia, fiiul luĭ Iehoiada, şi el avea un nume între ceĭ treĭ eroĭ.
El era onorat între ceĭ treĭ-ḑecĭ, dar la ceĭ treĭ nu ajungea. Şi 25
David 'l făcu confidentul seŭ.
Eroiĭ armatelor înse *eraŭ:* Asael, fratele luĭ Ioab, Elhanan, 26
fiiul luĭ Dodo, de la Beth-Lehem, Şammoth, Haroreul; Helez, 27
Peloneul. Ira, fiiul luĭ Ikkeş, Tekoitul; Abiezer, Antothitul; 28
Sibechaĭ, Huşathitul; Ilaĭ, Ahohitul; Maharaĭ, Netofathitul; Heled, 29 30
fiiul luĭ Baana, Netofathituluĭ; Ithaĭ, fiiul luĭ Ribaĭ, de la Ghi- 31
bea a fiilor luĭ Beniamin; Benaia, Pirathonitul; Huraĭ, de la Na- 32
hale-Gaaş; Abiel, Arbathitul; Azmáveth, Baharumitul; Eliahba, 33
Şaal-Bonitul; Bene-Haşşem, Ghizonitul; Ionathan, fiiul luĭ Şaghe, 34
Harareul; Ahiam, fiiul luĭ Sachar, Harareul; Elifal, fiiul luĭ Ur; 35
Hefer, Mecherathitul; Ahia, Pelonitul; Hezro, Carmelitul; Naaraĭ, 36 37
fiiul luĭ Ezbaĭ; Ioel, fratele luĭ Nathan; Mibchar, fiiul luĭ Hagri; 38
Zelek, Ammonitul; Nahraĭ, Berothitul, purtatoriul de arme al luĭ 39
Ioab, fiiuluĭ Zeruĭeĭ; Ira, Iithritul; Gareb, Iithritul; Uria, He- 40 41
teul; Zabad, fiiul luĭ Ahlaĭ; Adina, fiiul luĭ Şiza, Rubenitul, ca- 42
pitan al Rubeniţilor, şi cu dênsul treĭ-ḑecĭ; Hanan, fiiul luĭ Maacha; 43
Ioşafat, Mithnitul; Uzia, Aşterathitul; Şama şi Iehiel, fiiĭ luĭ Hotham, 44
Aroerituluĭ; Iediael, fiiul luĭ Şimri, şi Ioha, fratele seŭ, Tizitul; 45
Eliel, Mahavitul; Ieribaĭ, şi Ioşavia, fiiĭ luĭ Elnaam; şi Ithma, Moa- 46
bitul; Eliel, şi Obed, şi Iasiel de la Mezobaia. 47

CAPUL XII.

Enumerarea acelora, cariĭ se asoçiară cu David.

Şi acestia *sunt* aceia, cariĭ aŭ venit cătră David la Ziklag, pre 1
când se ţinea închis dinaintea luĭ Saul, fiiuluĭ luĭ Chiş,
şi eĭ *eraŭ* între eroĭ, ajutătorĭ în luptă. Eĭ *eraŭ* înarmaţĭ cu ar- 2
curĭ: cu drépta şi cu stănga aruncaŭ petre şi săgeţĭ din arc. Din
fraţiĭ luĭ Saul, din Beniamin: Capul Ahiezer, apoĭ Ioaş, fiiĭ luĭ 3
Şemaa, Ghibeathituluĭ; şi Ieziel, şi Pelet, fiiĭ luĭ Azmaveth; şi
Beracha, şi Iehu, Antothitul; Şi Işmaia, Ghibeonitul, un eroŭ în- 4
tre ceĭ treĭ-ḑecĭ, şi *pus* preste ceĭ treĭ-ḑecĭ, şi Ieremia, şi Iahaziel,
şi Iohanan, şi Iozabad, Ghederathitul; Eluzaĭ, şi Ierimoth, şi Bea- 5

6 lia, şi Şemaria, şi Şefatia, Harufitul; Elkana, şi Işia, şi Azareel,
7 şi Ioezer, şi Iaşobean, Korhiţiĭ; Şi Ioelar, şi Zebadia, fiiĭ luĭ Ie-
roham, de la Ghedor.
8 Şi din Gadiţĭ s'aŭ despărţit cătră David în fortereţâ în pus-
tiŭ eroiĭ armateĭ, barbaţĭ armaţĭ pentru resbel, preveḑuţĭ cu scu-
tul şi lancea, şi façia lor *era ca* façia de leŭ, şi ca căpriórele pre
9 munţĭ aşia de ĭuţĭ: Ezer, capul, Obadia, al duoile, Eliab, al treile,
10 11 Mişmanna, al patrule, Ieremia, al cincile, Ataĭ, al şesele, Eliel,
12 13 al şeptele, Iohanan, al optule, Elzabad, al noule, Ieremia,
14 al ḑecele, Machbannaĭ, al un-spre-ḑecele. Acestia *eraŭ* din fiiĭ
luĭ Gad, capĭ aĭ armateĭ, cel maĭ mic preste una sutâ, cel maĭ nalt
15 preste una mie barbaţĭ. Eĭ *sunt* aceia, cariĭ trecurâ preste Ior-
dan în luna ântêia, eşit fiind preste malurile luĭ, şi aŭ luat pre
fugâ pre toţĭ *locuitoriĭ* văilor spre resărit şi spre apus.
16 Şi venirâ din fiiĭ luĭ Beniamin şi aĭ luĭ Iuda în fortereţâ cătră
17 David. Şi David eşi la dênşiĭ, şi respunse, şĭ li ḑise lor: Dacâ
veniţĭ spre bine la mine, ca se me ajutaţĭ, apoĭ ânima mea va fi
unitâ cu voĭ; dacâ *veniţĭ* înse, ca se me tradaţĭ inimicilor meĭ,
cu tóte, câ nu *este* nicĭ o nedreptate în mânele mele, apoĭ vêdă-o
18 Dumneḑeul părinţilor nostri, şi pedepséscâ. Şi spiritul veni preste
Amasaĭ, capul capitanilor, *şi el ḑise*: Aĭ têĭ *suntem noĭ*, David! şi
în partida ta, fiiŭ al luĭ Işaĭ! Pace, pace ţie, şi pace ajutătorilor
têĭ! căcĭ pre tine te ajutâ Dumneḑeul têŭ. Atuncĭ 'ĭ priimi David,
şi 'ĭ făcu capĭ aĭ trupelor.
19 Şi uniĭ din Manase trecurâ la David, pre când eşi cu Filis-
teniĭ în contra luĭ Saul la luptâ, dar nu 'ĭ ajutâ pre dênşiĭ, fiind
câ principiĭ Filistenilor 'l departaserâ cu precugetare, ḑicênd: Cu
20 capitele nóstre se va înturna el cătră Saul, domnul seŭ. Şi mer-
gênd el spre Ziklag, trecurâ la el de la Manase: Adna, şi Ioza-
bad, şi Iediael, şi Michael, şi Iozabad, şi Elihu, şi Zillthaĭ, capiĭ preste
21 miĭ, din Manase. Şi acestia ajutarâ pre David în contra trupe-
lor; căcĭ eĭ toţĭ *eraŭ* eroĭ aĭ armateĭ, şi devenirâ maĭ mariĭ în
22 armatâ. Căcĭ din ḑi în ḑi veniaŭ la David, spre a'l ajuta, pănă
ce *se făcu* o castrâ mare, ca o castră a luĭ Dumneḑeŭ.
23 Şi acesta *este* numerul trupelor armate pentru resbel, pentru
armata, cariĭ venirâ cătră David la Hebron, spre a transpune regatul luĭ
24 Saul asupra luĭ, după ordinul luĭ Iehova: Fiiĭ luĭ Iuda, cariĭ purtaŭ
25 scutul şi lancia, şese miĭ opt sute armaţĭ pentru resbel; Din fiiĭ
26 luĭ Simeon, eroĭ bravĭ pentru resbel, şepte miĭ una sutâ; Din fiiĭ
27 luĭ Levi, patru miĭ şese sute; Şi Iehoiada, principele Aaroniţi-
28 lor, şi cu dênsul treĭ miĭ şepte sute; Şi Zadok, un têner eroŭ
29 brav, şi casa sa părintéscâ, duoe-ḑecĭ şi duoĭ maĭ marĭ. Şi din
fiiĭ luĭ Beniamin, fraţiĭ luĭ Saul, treĭ miĭ; căcĭ pănă atuncĭ ţinea
30 âncâ partea maĭ mare dintr'ênşiĭ cu casa luĭ Saul; Şi din fiiĭ
luĭ Efraim, duoe-ḑecĭ miĭ opt sute eroĭ bravĭ, barbaţĭ renumiţĭ în

casa lor părintéscâ; Şi din jumătatea semenţieĭ Manase, opt- 31
spre-ḑece miĭ, cariĭ eraŭ destinaţĭ cu numele, se mérgâ, şi se facâ
pre David rege; Şi din fiiĭ luĭ Isachar, cariĭ înţelegeaŭ, a lua 32
sémă la timpurĭ, cariĭ înţelegeaŭ, ce trebuĭa se facâ Israelul, capĭ
aĭ lor, duoe sute; şi toţĭ fraţiĭ lor *ascultaŭ* de ordinile lor; De la 33
Zabulon, cariĭ pornirâ cătră armată, şi cariĭ eraŭ armaţĭ pentru res-
bel cu tot feliul de arme de resbel, cincĭ-ḑecĭ miĭ, spre a se coor-
dona cu ânima neînduoelnicâ; Şi din Neftali, una mie maĭ marĭ, 34
şi cu dênşiĭ *eraŭ* cu scut şi lance treĭ-ḑecĭ şi şepte miĭ; Şi din 35
Daniţĭ, armaţĭ spre luptâ, duoe-ḑecĭ şi opt miĭ şi şese sute; Şi din 36
Asser, cariĭ purceserâ la armatâ, şi cariĭ eraŭ armaţĭ pentru resbel,
patru-ḑecĭ miĭ; Şi din ceĭ de dincolo de Iordan, din Rubeniţĭ, şi din 37
Gadiţĭ, şi din jumătatea semenţieĭ Manase, cu tot feliul de arme de res-
bel, una sutâ şi duoe-ḑecĭ miĭ. Toţĭ acestĭ ómenĭ de resbel, ar- 38
maţĭ spre ordine de bataĭâ, venirâ cu tótâ ânima la Hebron, pen-
tru a face pre David rege preste tot Israelul. Şi tot restul luĭ
Israel era unanim, pentru a face rege pre David. Şi fost-aŭ eĭ 39
acolo la David treĭ ḑile, şi măncarâ, şi beurâ; căcĭ fraţiĭ lor pre-
paraserâ pentru dênşiĭ. Şi aceĭa, ce *locuĭaŭ* lăngă dênşiĭ în apro- 40
piere pănă în colo spre Isachar, Zabulon, şi Neftali, aduserâ păne
pre asinĭ, şi pre cămile, şi pre catărĭ, şi pre boĭ, aluaturĭ, smo-
chine, şi fructe uscate, şi vin, şi oleŭ, şi boĭ, şi oĭ în mulţime;
căcĭ era bucuriă în Israel.

CAPUL XIII.

Transportarea arceĭ luĭ Dumneḑeŭ.

Şi ţinu David consiliŭ cu ceĭ maĭ marĭ preste miĭ şi preste 1
sute, *şi* cu toţĭ duciĭ; Şi David ḑise cătră tótâ 2
adunarea luĭ Israel: Ve place voue, şi *este* de la Iehova, Dumne-
ḑeul nostru, apoĭ se trămitem preste tot locul înprejur la fraţiĭ
nostri în tóte ţerrile luĭ Israel, şi cu dênşiĭ la preoţĭ şi Leviţĭ în ora-
şele şi suburbiele lor, ca se se adune la noĭ. Atuncĭ vom aduce 3
arca Dumneḑeuluĭ nostru la noĭ; căcĭ în ḑilele luĭ Saul nu o-am
consultat pre ea. Atuncĭ ḑise întréga adunare, câ aşia se se facâ; 4
căcĭ lucrul era drept în ochiĭ poporuluĭ întreg.

Şi aşia adunâ David tot Israelul de la Şichor în Egipt pănă 5
la întrarea luĭ Hemath, spre a aduce arca luĭ Dumneḑeŭ de la Ki-
riath-Iearim. Şi purcese David cu tot Israelul spre Baala, *adecâ* Ki- 6
riath-Iearim, care *este* în Iuda, spre a aduce de acolo arca luĭ Dum-
neḑeŭ, luĭ Iehova, care tronézâ între Cherubimĭ, care se invocâ

7 cu numele seŭ. Şi eĭ duserâ arca luĭ Dumneḑeŭ pre un car noŭ
8 din casa luĭ Abinadab. Şi Uza şi Ahio conduceaŭ carul. Şi Da-
vid şi tot Israelul jocaŭ înaintea luĭ Iehova din tóte puterile, şi
cu căntece, şi cu citare, şi harpe, şi dobe, şi cimbale, şi trimbiţe.
9 Şi venind eĭ la aria luĭ Chidon, întinse Uza măna sa, spre a ţine
10 arca; căcĭ boiĭ vroĭaŭ se se rumpâ. Atuncĭ se aprinse mănia
luĭ Iehova preste Uza, şi el îl lovi, pentru câ 'şĭ-aŭ întins măna
11 cătră arcă; şi el muri acolo înaintea luĭ Dumneḑeŭ. Şi David se
scărbi, câ aŭ făcut Iehova o spartură cu Uza, şi se numi acel
12 loc Perez-Uza, (spartura luĭ Uza), pănă în ḑiua de astăḑĭ. Şi Da-
vid se temea înaintea luĭ Dumneḑeŭ în acea ḑi, şi ḑise: Cum se'mĭ
13 aduc arca luĭ Dumneḑeŭ la mine? Şi David nu lăsâ se se aducâ
arca la dênsul în oraşul luĭ David, ci aŭ adus-o la o parte în casa
luĭ Obed-Edom, Gathituluĭ.
14 Şi arca luĭ Dumneḑeŭ remase cu familia luĭ Obed-Edom în
casa luĭ, treĭ lunĭ. Şi Iehova bine-cuvêntâ casa luĭ Obed-Edom,
şi tóte ce *eraŭ* ale luĭ.

CAPUL XIV.

David nemicesce de duoe orĭ pre Filistenĭ.

1 Şi Hiram, regele Tiruluĭ, trămise nunţĭ cătră David, şi lemn
2 de cedru, şi petrarĭ şi teslarĭ, ca se'ĭ edifice o casâ. Şi
pricepu David, câ Iehova 'l confirmase rege preste Israel, şi câ re-
gatul seŭ aŭ fost pré înalţat pentru popului seŭ Israel.
3 Şi luâ David âncâ maĭ multe soçie la Ierusalim, şi născu
4 âncâ maĭ mulţĭ fiĭ şi fiie. Şi aceste *sunt* numenile copiilor seĭ, cariĭ
5 'ĭ se născurâ luĭ la Ierusalim: Şammua, şi Şobab, Nathan, şi So-
6 lomon, Şi Iibhar, şi Elişua, şi Elpalet, Şi Noga, şi Nefeg, şi
7 Iafia, Şi Elişama, şi Beeliada, şi Elifalet.
8 Şi auḑênd Filisteniĭ, câ David fuse uns rege preste tot
Israelul, se suiră toţĭ Filisteniĭ, ca se'l caute pre David. Şi au-
9 ḑênd David *acésta*, eşi el înaintea lor. Şi venirâ Filisteniĭ, şi s'aŭ
10 întins în valea Refaim. Atuncĭ consultâ David pre Dumneḑeŭ, *şi*
ḑise: Se me suiŭ în contra Filistenilor, şi'ĭ veĭ da pre dênşiĭ în
mâna mea? Şi Iehova ḑise cătră dênsul: Sui-te! căcĭ eŭ voiŭ se'ĭ
11 daŭ în mâna ta. Şi eĭ merserâ în sus la Baal-Perazim, şi David
'ĭ bătu pre dênşiĭ acolo. Atuncĭ David ḑise: Dumneḑeŭ aŭ stră-
rumpt inimiciĭ meĭ prin mâna mea, asemenea uneĭ rumperĭ de apâ.
12 Pentru aceea se numi numele aceluĭ loc Baal-Perazim. Şi eĭ lasarâ
acolo pre ḑeiĭ lor, şi David ordonâ, ca se fiâ arşĭ prin foc.

Şi Filistenii se întinseră din noŭ în vale. Şi David con- 13
sultă ânеă o dată pre Dumneḑeŭ; şi Dumneḑeŭ ḑise cătră dênsul:
Nu te sui după dênşiĭ, întórce-te de la dênşiĭ, şi atacă'ĭ din partea 14
aguḑilor. Şi va fi, când veĭ auḑi un făşnit de paşĭ în vîrful aguḑilor, 15
atuncĭ se eşĭ la luptă; pentru că Dumneḑeŭ merge înaintea ta, spre
a bate castra Filistenilor. Şi David făcu, cum 'ĭ ordonase Dum- 16
neḑeŭ, şi eĭ bătură castra Filistenilor de la Ghibeon până la Gazer.
Şi numele luĭ David se vesti în tóte ţerrile, şi Iehova puse spaĭmă 17
de el preste toţĭ populiĭ.

CAPUL XV.

Arca portată la Ierusalim.

Şi David 'şĭ făcu case în oraşul luĭ David, şi prepară un loc 1
pentru arca luĭ Dumneḑeŭ, şi'ĭ întinse eĭ un cort. Atuncĭ 2
ḑise David: Arca luĭ Dumneḑeŭ nemine se nu o pórte, decât Le-
viţiĭ; căcĭ pre acestia 'ĭ-aŭ ales Iehova, se pórte arca luĭ Dumne-
ḑeŭ, şi se'ĭ serve luĭ în etern.
Şi adună David tot Israelul la Ierusalim, spre a aduce arca 3
luĭ Iehova la locul eĭ, pre carele 'l-aŭ preparat eĭ. Şi adună 4
David pre fiiĭ luĭ Aaron şi Leviţiĭ; Din fiiĭ luĭ Kehath: Uriel, 5
pre cel maĭ mare, şi pre fraţiĭ luĭ, una sută şi duoe-ḑecĭ; Din fiiĭ 6
luĭ Merari: Asaia, pre cel maĭ mare, şi pre fraţiĭ luĭ, duoe sute şi
duoe-ḑecĭ; Din fiiĭ luĭ Gherşom: Ioel, pre cel maĭ mare, şi pre 7
fraţiĭ luĭ, una sută şi treĭ-ḑecĭ; Din fiiĭ luĭ Elizafan: Şemaia, pre 8
cel maĭ mare, şi pre fraţiĭ luĭ, duoe sute; Din fiiĭ luĭ Hebron: Eliel, 9
pre cel maĭ mare, şi pre fraţiĭ luĭ, opt-ḑecĭ; Din fiiĭ luĭ Uziel: Am- 10
minadab, pre cel maĭ mare, şi pre fraţiĭ luĭ, una sută şi duoĭ-spre-ḑece.
Şi chiemă David pre Zadok şi Abiathar, preoţiĭ, şi pre Leviţiĭ: 11
Uriel, Asaia, şi Ioel, Şemaia, şi Eliel, şi Amminadab, Şi ḑise că- 12
tră dênşiĭ: Voĭ *sunteţĭ* capiĭ părintescĭ aĭ Leviţilor; sacraţi-ve pre
voĭ şi pre fraţiĭ vostri, şi aduceţĭ arca luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ luĭ
Israel, *în locul, pre care* eŭ *'l*-am preparat eĭ; Fiind că voĭ nu 13
o-aţĭ *făcut* ântêiaşĭ dată, de aceea făcu Iehova, Dumneḑeul nostru, o
rumpere între noĭ; căcĭ nu 'l-am căutat după cuviinţă.
Şi se sacrară preoţiĭ, şi Leviţiĭ, spre a aduce arca luĭ Iehova, 14
Dumneḑeuluĭ luĭ Israel. Şi fiiĭ Leviţilor purtară arca luĭ Dum- 15
neḑeŭ, aşia precum o ordonase Moise după cuvêntul luĭ Iehova, pre
umerile lor, cu drugĭ pre dênşiĭ.
Şi ḑise David cătră ceĭ maĭ marĭ aĭ Leviţilor, ca se instaleze 16
pre fraţiĭ lor de căntătorĭ, cu instrumente de corde, cu harpe, cu

citere, şi cimbale, şi se le resune în sonorele cănteeelor de bucurie.
17 Şi Leviţiĭ instalarâ: pre Heman, fiĭul luĭ Ioel, şi din fraţiĭ luĭ pre
Asaf, fiĭul luĭ Berechia, şi din fiiĭ luĭ Merari, fraţiĭ lor, pre E-
18 than, fiĭul luĭ Kuşaia; Şi cu dênşiĭ pre fraţiĭ lor de a duoa or-
dine: Zecharia, Ben, şi Iaaziel, şi Şemiramoth, şi Iehiel, şi Unni,
Eliab, şi Benaia, şi Maaseia, şi Matithia, şi Elifele, şi Mikneia,
19 şi Obed-Edom, şi Ieiel, pre uşieriĭ. Şi căntătoriĭ: Heman, Asaf,
20 şi Ethan, făceaŭ se resune cimbale de aramâ; Şi Zecharia, şi
Aziel, şi Şemiramoth, şi Iehiel, şi Unni, şi Eliab, şi Maaseia, şi
21 Benaïa, cu harpe, după Alamoth; Şi Matithia, şi Elifele, şi Mikneia,
şi Obed-Edom, şi Ieiel, şi Azazia, cu citere pentru preludiŭ, după
Şeminith.
22 Şi Chenania, maestrul Leviţilor la căntare, conducea cânta-
23 rea; căcĭ era inteligent. Şi Berechia şi Elkana *eraŭ* uşieriĭ pen-
tru arca.
24 Şi Şebania, şi Ioşafat, şi Nethaneel, şi Amasaĭ, şi Zecharia,
şi Benaia. şi Eliezer, preoţiĭ, suflaŭ în trimbiţe naintea arceĭ luĭ
Dumneḑeŭ. Şi Obed-Edom şi Iehia *eraŭ* uşieriĭ pentru arcâ.
25 Şi aşia merserâ David şi ceĭ maĭ bětrânĭ aĭ luĭ Israel şi ceĭ
maĭ marĭ preste miĭ, spre a aduce arca alianţieĭ luĭ Iehova
26 din casa luĭ Obed-Edom cu bucurie. Şi întêmplatu-s'aŭ, câ 'ĭ-aŭ
ajutat Dumneḑeŭ pre Leviţĭ, cariĭ portarâ arca alianţieĭ luĭ Iehova;
27 apoĭ aŭ sacrificat eĭ şepte taurĭ şi şepte berbecĭ. Şi David era
îmbracat cu un supravestiment de pănzâ finâ, şi toţĭ Leviţiĭ, cariĭ
portaŭ arca, şi căntătoriĭ, şi Chenania, maestrul de căntărĭ al căn-
28 tătorilor; şi David *avea* un Efod de pănzâ. Aşia duse tot Israe-
lul arca alianţieĭ luĭ Iehova cu strigăte de bucurie, şi sune-
tul trimbiţelor, şi corneturĭ, şi cimbale, şi resunarâ harpele, şi cita-
29 rele. Şi întêmplatu-s'aŭ, când venia arca alianţieĭ luĭ Iehova în
oraşul luĭ David, câ căuta Michal, fiĭa luĭ Saul, pre ferêstrâ, şi
veḑu pre regele David săltând şi jocând, şi ea 'l despreţiui pre el
în ânima eĭ.

CAPUL XVI.

Leviţiĭ stabiliţĭ pentru serviciul arceĭ. Cânticul luĭ David.

1 Şi aŭ adus arca luĭ Dumneḑeŭ, şi aŭ pus-o în nâuntrul cortu-
luĭ, pre care David 'l întinse pentru ea, şi oferirâ sacrificie
2 de ardere şi sacrificie pacifice înaintea luĭ Dumneḑeŭ. Şi după ce
făcu David oferta de sacrificie de ardere şi pacifice, bine-cuvêntâ
3 el poporul în numele luĭ Iehova. Şi împărţi între toţĭ ómeniĭ

din Israel, între barbaţĭ şi muerĭ, fiă-căruĭa o pâne rotundâ, şi o
bucatâ de carne, şi o turtâ de póme.
Şi înaintea arceĭ luĭ Iehova stabili el pre uniĭ dintre Leviţĭ, 4
cariĭ se facâ serviciul, şi se glorifice, se laude, şi se măréscâ pre
Iehova, pre Dumneḑeul luĭ Israel: Pre Asaf, capul, şi Zecharia, 5
al duoile după el; Ieiel, şi Şemiramoth, şi Iehiel, şi Matithia, şi E-
liab, şi Benaia, şi Obed-Edom, şi Ieiel făceaŭ se resune harpe şi
citare, şi Asaf, cimbale. Şi Benaia, şi Iahaziel, preoţiĭ, *suflaŭ* 6
necontenit în trimbiţe înaintea arceĭ alianţieĭ luĭ Dumneḑeŭ.
În aceeaşĭ ḑi dede David *acest psalm* pentru prima óre, se 7
mărescâ pre Iehova prin Asaf, şi fraţiĭ luĭ.

Laudaţĭ pre Iehova, invocaţĭ numele luĭ, 8
Faceţĭ cunoscut faptele sale între populĭ!
Cântaţi'ĭ luĭ, cântaţi'ĭ psalme, 9
Vorbiţĭ de tóte minunile luĭ!
Făliţi-ve în numele seŭ cel sânt, 10
Bucure-se ânima acelora, cariĭ cautâ pre Iehova!
Căutaţĭ pre Iehova şi puterea luĭ, 11
Căutaţĭ tot-dé-una façia sa!
Amintiţi-ve de minunile sale, pre care le-aŭ făcut, 12
De semnele sale, şi de judecăţile gureĭ sale,
Voĭ, semênţa luĭ Israel, servuluĭ seŭ, 13
Fiĭ aĭ luĭ Iacob, aleşiĭ seĭ!
El, Iehova, *este* Dumneḑeul nostru, 14
Preste tot pâmêntul *sunt* judecăţile sale.
Amintiţi-ve în etern de alianţia sa, 15
De cuvêntul, *ce* 'l-aŭ ordonat, pre a miea generaţiune,
Pre care aŭ încheiat cu Abraam, 16
Şi de jurămêntul seŭ cătră Isaac.
Şi confirma luĭ Iacob drept aşeḑămênt, 17
Luĭ Israel drept eternâ alianţiâ,
Ḑicênd: Ţie vreŭ se'ţĭ daŭ ţérra Canaan, 18
De sorţiŭ al moscenireĭ vóstre;
Pre când voĭ eraţĭ âncâ un numer mic, 19
Puçinĭ, şi streinĭ acolo.
Şi eĭ merserâ de la popul la popul, 20
Şi de la un regat la alt popul.
Şi nu permitea el neminuĭ, ca se'ĭ apase, 21
Şi pedepsi pre regĭ pentru dênşiĭ.
„Nu ve atingeţĭ de unsul meŭ, 22
Şi profeţilor meĭ nu faceţĭ nicĭ un reŭ!"
Cânte luĭ Iehova pămêntul întreg; 23
Anunţiaţĭ din ḑi în ḑi ajutoriul seŭ!
Narraţĭ între populĭ gloria sa, 24
Între tóte naţiunile minunile sale!

25 Căcĭ mare *este* Iehova şi fórte demn de laudâ,
Şi înfricoşat *este* el preste toţĭ ḑeiĭ.
26 Căcĭ toţĭ ḑeiĭ populilor *sunt* nemic;
Dar Iehova aŭ făcut ceriul.
27 Majestatea şi magnificenţa *este* înaintea luĭ;
Puterea şi bucuria în locul seŭ.
28 Atribuiţĭ luĭ Iehova, voĭ familie ale populilor,
Atribuiţĭ luĭ Iehova glorie şi putere!
Atribuiţĭ luĭ Iehova gloria numeluĭ seŭ,
29 Aduceţĭ darurĭ, şi veniţĭ înaintea faţieĭ sale,
Adoraţĭ pre Iehova în ornamentul sânt!
30 Tremure înaintea luĭ tot pămĕntul!
Căcĭ lumea e întăritâ, ca nu se clatinâ.
31 Bucure-se ceriul, şi desfate-se pămĕntul;
Şi se se spunâ între populĭ: Iehova este rege!
32 Mugéscâ marea, şi tot ce o împle;
Voĭos fiâ câmpul, şi tot, ce este asuprâ'ĭ;
33 Atuncĭ chiuiŭ arboriĭ pădureĭ
Naintea luĭ Iehova; căcĭ el vine,
Se judece pămĕntul.
34 Laudaţĭ pre Iehova, căcĭ el *e* bun,
Căcĭ etern *ţine* îndurarea sa.
35 Şi ḑiceţĭ: Ajutâ-ne, Dumneḑeul ajutoruluĭ nostru!
Şi ne adunâ, şi ne mântue pre noĭ de populĭ,
Ca se se laude numele têŭ sânt,
36 Şi se ni fălim cu lauda ta. Bine-cuvêntat fiă Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel, din eternitate în eternitate!
Şi tot popułul ḑise: Amin! şi laudâ pre Iehova.
37 Şi el lăsâ acolo înaintea arceĭ alianţieĭ luĭ Iehova pre Asaf,
şi fraţiĭ luĭ, spre a servi tot-dé-una înaintea arceĭ, cum ceru tréba
38 fiă-căreĭ ḑi. Şi pre Obed-Edom, şi fraţiĭ lor, şese-ḑecĭ şi opt; şi
pre Obed-Edom, pre fiiul luĭ Iedutbun, şi pre Hosa, de a fi portarĭ;
39 Şi pre Zadok, preotul, şi pre fraţiĭ luĭ, preoţĭ înaintea locuinţeĭ luĭ
40 Iehova, pre nâlţimea cea din Ghibeon, Ca se ofere luĭ Iehova sa-
crificie de ardere pururea pre altariul sacrificiuluĭ de ardere,
demanéţia şi séra, întocmaĭ dupre cum se aflâ scris în legea luĭ
41 Iehova, pre care o-aŭ ordonat luĭ Israel; Şi cu dênşiĭ pre He-
man, şi Ieduthun, şi pre ceĭ-l-alţĭ aleşĭ, cariĭ aŭ fost numiţĭ cu
numele, se laude pre Iehova, fiind câ îndurarea sa *ţine* etern;
42 Şi cu dênşiĭ pre Heman, şi Ieduthun, ca se resune trimbiţele şi
cimbalele, şi instrumentele de corde ale luĭ Dumneḑeŭ; şi pre fiiĭ
43 luĭ Ieduthun de portarĭ. Apoĭ se duse tot poporul, fiă-care la
casa sa, şi David se'ntórse înapoĭ, spre a bine-cuvênta casa sa.

CAPUL XVII.

Dumnedeŭ nu aprobâ otărîrea luĭ David de a'ĭ edifica un templu. Solomon promis.

Şi s'aŭ întêmplat, când locuĭa David în casa sa, dise David 1
către Nathan, profetul: Éca! eŭ locuesc într'o casâ de
cedri, arca alianţieĭ luĭ Iehova înse între perdele.
Şi Nathan dise către David: Tot, ce *este* în ânima ta, fâ! 2
căcĭ Dumnedeŭ *este* cu tine. Întêmplatu-s'aŭ înse în aceeaşĭ nópte, 3
câ aŭ venit cuvêntul luĭ Dumnedeŭ luĭ Nathan, dicênd: Mergĭ, şi 4
spune luĭ David, servuluĭ meŭ: Aşia dice Iehova: Tu se nu'mĭ edificĭ
casâ pentru locuinţâ; Căcĭ nicĭ într'o casă nu am locuit din diua 5
aceea, când am scos pre Israel, pănă la diua acésta; ci mergeam
din cort în cort, şi din locuinţâ *în locuinţâ*. Preste tot locul, 6
unde călătoriam cu întregul Israel, vorbit-am când-va un cuvênt
către unul din judecătoriĭ luĭ Israel, căruĭa 'ĭ ordonasem, se pascâ
poporul meŭ, şi dis-am: Pentru ce nu'mĭ edificaţĭ o casâ de cedri?
Aşia vorbesce dar către servul meŭ David: Aşia dice Iehova, 7
Dumnedeul oştirilor: Eŭ te-am luat de la turma de oĭ, din urma
oilor, ca se fiĭ principe preste poporul meŭ Israel; Şi eŭ am 8
fost pretutindene cu tine, unde mergeaĭ; şi am estirpit dinaintea
ta pre toţĭ inimiciĭ têĭ, şi 'ţĭ-am făcut un nume asemenea numeluĭ
marilor, cariĭ *sunt* pre pămênt. Şi am aşedat poporuluĭ meŭ Israel 9
un loc, şi 'l-am plantat, ca se locuéscâ pre locul seŭ, şi se nu maĭ fiă
neliniscit, şi se nu'l maĭ frăngâ fiiĭ reutăţeĭ, ca maĭ nainte. Şi din 10
diua aceea, când am stabilit judecătorĭ preste poporul meŭ Israel,
am umilit pre toţĭ inimiciĭ têĭ; şi acum 'ţĭ predic ţie, câ Iehova
'ţĭ va edifica ţie o casâ. Şi va fi, când vor fi împlinit dilele tale, 11
şi tu te veĭ duce la părinţiĭ têĭ, vreŭ se descept semênţa ta
după tine, care va fi unul din fiiĭ têĭ, şi vreŭ se întăresc regatul
seŭ. Acesta se'mĭ edifice o casâ, şi eŭ voiŭ întări tronul seŭ 12
pentru etern. Eŭ vreŭ se'ĭ fiŭ tatâ, şi el se'mĭ fiă fiĭŭ; şi nu vreŭ 13
se'ĭ retrag îndurarea mea, precum o am retras celuĭ, ce aŭ fost
maĭ nainte de tine; Ci vreŭ se'l stabilesc în casa mea şi în re- 14
gatul meŭ pentru etern, şi tronul seŭ se stee stabilit în etern.
Precum *eraŭ* tóte aceste cuvênte, şi precum *era* acéstâ întrégâ 15
visiune, în aşia feliŭ vorbi Nathan către David.
Atuncĭ merse regele David în nâuntru, şi se puse înaintea luĭ 16
Iehova, şi dise: Cine *sum* eŭ, Iehova, Dumnedeul! şi ce *este* casa
mea, câ me-aĭ adus pănă aci? Dar âncâ pré puçin era acésta 17
în ochiĭ têĭ, Dumnedeul! Tu aĭ dat şi promisiunĭ caseĭ servuluĭ têŭ
pentru un timp îndelungat, şi me-aĭ privit ca pre un om mare, Iehova,

18 Dumnedeul! Ce se maĭ *vorbéscă* David cătră tine despre onórea
19 servuluĭ têŭ! Tu cunoscĭ pre servul têŭ. Iehova! pentru ser-
vul têŭ, și după ânima ta, aĭ făcut tótă acéstă mărire, și aĭ vestit
20 aceste mărirĭ. Iehova! nemine nu *este* ca tine. Și nemine nu
este Dumnedeŭ afară de tine, după tóte, ce am audit noĭ cu u-
21 rechiele nóstre. Și care *popul este* ca popul têŭ, *este* ca Is-
rael? Un popul unic pre pămênt, pentru care aŭ ămblat Dum-
nedeŭ, se 'și'l mântuéscâ de popul, spre a'ţĭ face ţie un nume
mare și înfricoșat, alungănd popoliĭ dinaintea poporuluĭ têŭ, pre
22 care 'l-aĭ eliberat din Egipt. Așia aĭ făcut tu pre popul têŭ Israel
ţie spre popul pentru etern; și tu, Iehova! aĭ devenit Dumnedeul
23 lor. Acum dar, Iehova! cuvêntul, pre care 'l-aĭ promis tu ser-
vuluĭ têŭ și caseĭ luĭ, se stee stabil pănă în etern, și fâ precum
24 aĭ vorbit! Și stabil se stee, și mare se fiâ numele têŭ pănă în
eternitate, ca se se dicâ: Iehova, *Dumnedeul* oștirilor, Dumnedeul
luĭ Israel, *este* Dumnedeŭ preste Israel; și casa luĭ David, servuluĭ
25 têŭ, fiâ întemeĭatâ înaintea ta. Căcĭ tu, Dumnedeul meŭ, aĭ dat
servuluĭ têŭ promisiune, câ tu voescĭ se'ĭ edificĭ o casâ; pentru
26 aceea servul têŭ s'aŭ îndrăsnit a se închina naintea ta. Așia dar,
Iehova! tu *escĭ* Dumnedeŭ, și aĭ promis servuluĭ têŭ acest bine.
27 Apoĭ învoesce a bine-cuvênta casa servuluĭ têŭ, ca etern se fiâ
înaintea ta; căcĭ, dacâ tu, Iehova! o bine-cuvênţĭ, apoĭ va fi bine-
cuvêntatâ pentru etern.

CAPUL XVIII.

Victoriele luĭ David.

1 Și s'aŭ întêmplat după acésta, câ bătu David pre Filistenĭ,
și'ĭ umili pre eĭ; și luâ Gath și orașele sale secondare din
2 mâna Filistenilor. Și el bătu pre Moabiţĭ, și Moabiţiĭ devenirâ
servii luĭ David, *și* adușerâ darurĭ.
3 Și bătu David pre Hadarezer, regele de la Zoba pănă la Hamath,
4 pre când mergea spre a'șĭ funda dominarea sa la fluviul Eufrat. Și
luâ David de la dênsul una mie de care, și șepte miĭ calarĭ, și duoe
decĭ miĭ ómenĭ pedestri. Și ologi David toţĭ *caiĭ de* trăsurĭ, reţi-
nu înse dintr'ênșiĭ pentru una sutâ de trăsurĭ.
5 Și venirâ Sirieniĭ de la Damasc luĭ Hadarezer, regeluĭ de Zo-
ba, spre ajutoriŭ; dar David omorî din Sirienĭ duoe-decĭ și duoe
6 miĭ barbaţĭ. După acésta puse David *garnisóne* în Siria Damas-
cenâ, și Sirieniĭ devenirâ servii luĭ David, și adușerâ darurĭ. Și
7 Iehova ajutâ pre David pretutindene, unde mergea. Și luâ David

scuturile de aur, care le portaŭ serviĭ luĭ Hadarezer, şi le aduse
la Ierusalim. Şi din Tibhath şi Chun, oraşe ale luĭ Hadarezer, luâ 8
David fórte multâ aramâ. Din acésta făcu Solomon marea cea de
aramâ, şi colónele, şi vasele de aramâ.

Şi auḑind Tou, regele de Hamath, câ David bătuse tótâ ar- 9
mata luĭ Hadarezer, regeluĭ de Zoba; Apoĭ trămise pre Hado- 10
ram, fiĭul seŭ, către regele David, spre a'l cerceta de starea să-
netăţeĭ sale, şi se'l felicite pentru aceea, câ se luptase în contra
luĭ Hadarezer, şi câ'l bătuse, (căcĭ Tou era în cértâ cu Hadarezer),
şi cu dênsul tot feliul de vase de aur şi argint şi aramâ. Şi pre 11
aceste le consacrâ regele David luĭ Iehova, pre lăngă argintul şi
aurul, pre care 'l luase de la toţĭ populiĭ, de la Edom, şi de la Moab,
şi de la fiiĭ luĭ Ammon, şi de la Filisteniĭ, şi de la Amalekiţiĭ.

Şi Abişaĭ, fiĭul Zeruieĭ, bătu din Edomiţiĭ în valea sareĭ opt- 12
spre-ḑece miĭ de *barbaţĭ*. Şi el puse garnisóne în Edom, şi toţĭ 13
Edomiţiĭ deveniră serviĭ luĭ David. Şi Iehova ajutâ pre David pre-
tutindene, unde mergea.

Şi domina David preste tot Israelul, şi făcea drept şi drep- 14
tate întreguluĭ seŭ popul. Şi Ioab, fiĭul Zeruieĭ, *era* preste ar- 15
matâ, şi Iosafat, fiĭul luĭ Ahilud, *era* cancelariŭ; Şi Zadok, fiĭul 16
luĭ Ahitub, şi Abimelech, fiĭul luĭ Abiathar, *eraŭ* preoţĭ; şi Şavşa
era scriitoriŭ; Şi Benaia, fiĭul luĭ Iehoiada, *era* preste Cherethiĭ 17
şi Pelethiĭ; şi fiiĭ luĭ David *eraŭ* ceĭ d'ântêĭ pre lăngă regele.

CAPUL XIX.

Regele fiilor luĭ Ammon insultâ pre nunţiĭ luĭ David. Desfacerea fiilor luĭ Ammon şi a Sirienilor.

Şi întêmplatu-s'aŭ după acésta, câ muri Nahaş, regele fiilor 1
luĭ Ammon, şi fiĭul seŭ se făcu rege în locul seŭ. Atuncĭ 2
ḑise David: Voiŭ se'ĭ fac îndurare luĭ Hanun, fiĭuluĭ luĭ Nahaş, fi-
ind câ tatul seŭ 'mĭ-aŭ făcut mie îndurare. Şi David trămise nunţĭ,
spre a'l mângâia de tatul seŭ. Şi venind serviĭ luĭ David în ţérra
fiilor luĭ Ammon la Hanun, spre a'l mângâia, Atuncĭ ḑiserâ prin- 3
cipiĭ fiilor luĭ Ammon către Hanun: Socotescĭ tu óre, câ David
vre se onóre pre tatul têŭ, câ aŭ trămis mângâiatorĭ către tine?
Nu aŭ venit serviĭ seĭ la tine, se cercete ţérra, şi se o dărîme, şi se o
espioneze? Atuncĭ luâ Hanun pre serviĭ luĭ David, şi'ĭ tunsâ, şi 4
li tâiâ vestimentele lor pre jumătate pănă la cópse, şi li dede
drum. Şi mergeaŭ căţĭ-va, şi spuneaŭ *acésta* luĭ David despre bar- 5
baţĭ; apoĭ trămise el naintea lor, căcĭ barbaţiĭ eraŭ fórte ruşinaţĭ,

și regele ḑise: Remâneţĭ la Ierichon, pănă ce ve va fi crescut
barba, și atuncĭ re'ntórceţi-ve!
6 Și când veḑură fiiĭ luĭ Ammon, câ staŭ în odore rea la
David, apoĭ trămiseră Hanun și fiiĭ luĭ Ammon una mie talente de
argint, spre a'șĭ tocmi care și calarĭ din Mesopotamia, și din Siria-
7 Maacha și din Zoba. Și'șĭ tocmiră treĭ-ḑecĭ și duoe miĭ care,
și pre regele de Maacha cu poporul seŭ; și eĭ veniră, și se așe-
ḑară nainte de Medeba. Și fiiĭ luĭ Ammon se adunară de prin o-
rașele lor, și veniră la luptâ.
8 Și auḑênd *acésta* David, trămise el pre Ioab și tótâ armata
9 bravilor. Și eșiră fiiĭ luĭ Ammon și formară ordinea de bataĭâ la
întrarea orașuluĭ, și regiĭ, cariĭ veniseră, *eraŭ* deosebiţĭ pre câmp.
10 Și veḑênd Ioab, câ ordinea de bataĭâ era așeḑatâ contra luĭ și din
faciâ și din dos, alese el dintre toţĭ aleșiĭ luĭ Israel, și se puse
11 contra Sirienilor. Érâ restul poporuluĭ 'l dede sub mâna luĭ Abișaĭ,
frateluĭ seŭ, și formară ordinea de bataĭâ în contra fiilor luĭ
12 Ammon; Și el ḑise: Dacâ Sirieniĭ sunt maĭ tarĭ decât mine, apoĭ
vine'mĭ mie spre ajutoriŭ; érâ dacâ fiiĭ luĭ Ammon sunt maĭ tarĭ decât
13 tine, apoĭ eŭ te voiŭ ajuta pre tine. Fi tare, și se fim tarĭ pentru
poporul nostru, și pentru orașele Dumneḑeuluĭ nostru; și Iehova va
face, ce *este* bun în ochiĭ seĭ.
14 Atuncĭ se înaintâ Ioab cu poporul, care *era* lângă el, în con-
15 tra Sirienilor la luptâ, și *acestia* fugirâ dinaintea luĭ. Și veḑênd
fiiĭ luĭ Ammon, câ Sirieniĭ fugirâ, fugirâ și eĭ dinaintea luĭ Abișaĭ,
frateluĭ seŭ, și întrară în oraș. Și apoĭ Ioab veni la Ierusalim.
16 Și veḑênd Sirieniĭ, câ aŭ fost bătuţĭ de Israel, trămiseră nunţĭ,
și'*șĭ* atraseră pre Sirieniĭ de dincolo de rîŭ; și Șofah, campoducele
17 luĭ Hadarezer, naintea lor. Spunêndu-se acésta luĭ David, adunâ el
tot Israelul, și trecu Iordanul; și ajungênd naintea lor formâ or-
dinea de bataĭâ în contra lor. Și după ce David formase ordinea
18 de bataĭâ în contra Sirienilor la luptâ, eĭ se luptară cu dênsul. Și
fugirâ Sirieniĭ dinaintea luĭ Israel, și David zugrumâ de la Sirienĭ
barbaţĭ de șepte miĭ care și patru-ḑecĭ miĭ pedestri; și pre Șofah,
19 campoducele, 'l ucise. Veḑênd dar serviĭ luĭ Hadarezer, câ eraŭ
bătuţĭ de Israel, făcurâ pace cu David, și 'ĭ servirâ luĭ. Și Sirieniĭ
nu maĭ voiaŭ se ajute pre fiiĭ luĭ Ammon.

CAPUL XX.

Concerirea orașuluĭ Rabba. Treĭ giganţĭ aĭ Filistenilor ucișĭ.

1 Și întêmplatu-s'aŭ după trecerea unuĭ an, pre timpul, pre când
regiĭ merg *la luptâ*, câ conducea Ioab puterea armatâ,
și pustiâ ţérra fiilor luĭ Ammon; și se înaintâ și asediă Rabba. Da-

vid înse remase la Ierusalim, şi Ioab bătu Rabba, şi o destruse. Şi 2
David luâ corona regeluĭ lor de pre capul seŭ, şi o găsi în greu-
tatea unuĭ talent de aur, şi într'ênsa *eraŭ* petre preţióse; şi se puse
pre capul luĭ David, şi scóse préda oraşuluĭ în mare mulţime. Şi 3
popululŭ, carele *era* în nâuntru, 'l scóse, şi'l ferestui cu feres-
treie, şi cu sulĭ de fer, şi cu topóre. Şi aşia făcu David tutulor
oraşelor fiilor luĭ Ammon. Şi după acésta se întórse David şi tot
popululŭ la Ierusalim.
Şi întêmplatu-s'aŭ apoĭ, când se nâscu o luptâ în Ghezer cu Fi- 4
listeniĭ, câ bătu Sibbechaĭ, Huşathitul, pre Sippaĭ, dintre fiiĭ Rafeĭ;
şi eĭ furâ umiliţĭ.
Maĭ era âncâ o datâ luptâ cu Filisteniĭ, şi bătu Elhanan, fiiul luĭ 5
Iair, pre Lahmi, pre fratele luĭ Goliath, Gathituluĭ, a căruĭ códa
lanceĭ era ca stativa ţesetorilor.
Maĭ era âncâ o datâ luptâ în Gath, şi era un barbat de *mare* 6
staturâ, acesta *avea* şese degite *la mâne*, şi şese *la picióre*, duoe-
ḑecĭ şi patru, şi el era dintre fiiĭ Rafeĭ. Acesta batjocori pre 7
Israel; dar 'l bătu Ionathan, fiiul luĭ Şimea, frateluĭ luĭ David.
Acestia se născurâ Rafeĭ la Gath, şi picarâ prin mâna luĭ David,
şi prin mâna servilor seĭ.

CAPUL XXI.

David ordonâ enumerarea poporuluĭ. El e pedepsit pentru acésta prin biciul ciumeĭ.

Şi se sculâ Satana în contra luĭ Israel, şi seduse pre Da- 1
vid, se enumere pre Israel. Şi David ḑise cătră Ioab, 2
şi cătră ceĭ maĭ marĭ aĭ poporuluĭ: Mergeţĭ, enumeraţĭ pre Israel
de la Beer-Şeba pănă la Dan; şi aduceţi'mĭ numerul lor, ca
se'*l* cunosc. Şi Ioab ḑise: Adaugâ Iehova la poporul seŭ, precum 3
este acum, âncâ de una sutâ orĭ atâta! Nu sunt eĭ, domnul meŭ, re-
ge! toţĭ serviĭ domnuluĭ meŭ? Pentru ce cere domnul meŭ acésta?
Pentru ce se devinâ acésta causa pecatuluĭ pentru Israel? Dar cu- 4
vêntul regeluĭ remase pré valabil cătră Ioab. Atuncĭ porni Ioab, şi
merse prin tot Israelul; şi veni la Ierusalim. Şi dede Ioab nu- 5
merul poporuluĭ enumerat luĭ David, şi eraŭ în tot Israelul una mie
orĭ una mie, şi una sutâ miĭ barbaţĭ, cariĭ trăgeaŭ spada, şi în Iuda
patru sute şepte-ḑecĭ miĭ barbaţĭ, cariĭ trăgeaŭ spada. Érâ pre Levi 6
şi Beniamin nu'ĭ numerase; câcĭ cuvêntul regeluĭ era luĭ Ioab de
abominaţiune.
Şi era rêŭ acest lucru în ochiĭ luĭ Dumneḑeŭ, şi el bătu pre 7

8 Israel. Şi ḑise David cătră Dumneḑeŭ: Eŭ am pecătuit fórte, câ
am făcut acésta. Şi acum lasâ se trécâ pecatul servuluĭ têŭ; căcĭ
9 am făptuit fórte prost. Şi Iehova vorbi cătră Gad, veḑêtorul luĭ
10 David, şi ḑise: Mergĭ, şi vorbesce cătră David, şi ḑi: Aşia ḑice
Iehova: Eŭ 'ţĭ propun treĭ lucrurĭ, alege'ţĭ unul din ele, ca se'ţĭ *o*
11 fac. Şi veni Gad la David, şi ḑise cătră dênsul: Aşia ḑice Ieho-
12 va: Alege'ţĭ ţie: Saŭ treĭ anĭ fómete, saŭ treĭ lunĭ se fiĭ pre fugâ,
alungat de inimiciĭ têĭ, aşia încât spada inimicilor têĭ se te ajun-
gâ, saŭ treĭ ḑile spada luĭ Iehova, adecâ cĭuma în ţérrâ, şi pre
angelul luĭ Iehova stricând în tóte limitele luĭ Israel. Veḑĭ dar a-
13 cum, ce se aduc de respuns aceluĭa, care me trămite! Atuncĭ ḑise
David cătră Gad: Eŭ sum fórte strimtorat. Lasă-me se cad în mâ-
na luĭ Iehova, căcĭ îndurarea sa este fórte mare; numaĭ în mâna
unuĭ om nu me lăsa se cad!
14 Şi lâsâ Iehova se vinâ cĭuma preste Israel, şi picarâ din Is-
15 rael şepte-ḑecĭ miĭ barbaţĭ. Şi trămise Dumneḑeŭ un angel la
Ierusalim, spre a'l strica. Şi stricând el, *o* veḑu Iehova, şi'ĭ păru
reŭ de acest reŭ, şi ḑise cătră angelul, care strica: Destul! acum
reţine'ţĭ mâna ta. Şi angelul luĭ Iehova sta lăngă aria luĭ Ornan,
16 Iebusituluĭ. Şi rădicâ David ochiĭ seĭ, şi veḑu pre angelul luĭ Iehova
între pămênt şi între ceriŭ, şi spada sa trasâ în mâna sa, întinsâ
preste Ierusalim. Atuncĭ picarâ David şi ceĭ maĭ bêtrânĭ cu façia
17 spre pămênt, învêliţĭ cu sacĭ. Şi David ḑise cătră Dumneḑeŭ: Óre
nu *sum* eŭ *acela, care* am ordonat, se se enumere populul? Eŭ sum
acela, care aŭ pecătuit şi aŭ făcut reŭ; dar aceste oĭ, ce aŭ făcut eĭ?
Iehova, Dumneḑeul meŭ, rogu-te: lasâ mâna ta se me lovéscâ pre
mine şi pre casa tatuluĭ meŭ, dar popululuĭ têŭ se nu *fiă* lovit de plagâ.
18 Şi angelul luĭ Iehova ḑise cătră Gad, ca se'ĭ spunâ luĭ Da-
vid, ca David se se suiă şi se înfiinţeze un altariŭ luĭ Iehova pre a-
19 ria luĭ Ornan, Iebusituluĭ. Şi David se sui după cuvêntul luĭ
20 Gad, pre carele 'l-aŭ vorbit în numele luĭ Iehova. Şi întorcêndu-
se Ornan, şi veḑênd angelul, se ascunserâ el şi patru fiĭ aĭ luĭ,
21 cariĭ *eraŭ* lăngă dênsul. Şi Ornan îmblătia grâŭ. Şi David veni
la Ornan; şi Ornan căutâ, şi veḑu pre David, şi eşi din ariâ şi se
22 plecâ înaintea luĭ David, cu façia spre pămênt. Şi David ḑise că-
tră Ornan: Dă'mĭ locul arieĭ, ca se edific luĭ Iehova acolo un al-
tariŭ. Pentru preţiŭ deplin dă'mĭ'l mie, pentru ca se se punâ capêt
23 plageĭ. Atuncĭ ḑise Ornan cătră David: Ĭea'ţĭ'l, şi facâ domnul
meŭ, regele, *ce este* bun în ochiĭ luĭ. Éca! Eŭ daŭ boiĭ pentru
sacrificiul de ardere, şi carele de trier pentru lemne, şi grăul pen-
24 tru sacrificiul pănatic. Tóte acestea le daŭ eŭ. Şi regele David
ḑise cătră Ornan: Ba nu! Ci vreŭ se'*l* cumpăr pentru preţiŭ de-
plin, căcĭ eŭ nu vreŭ se ieŭ, ce *este* al têŭ, pentru Iehova, nicĭ se'ĭ
25 ofer sacrificiŭ de ardere, *pre care 'l-am* pentru nemic. Şi aşia
dede David luĭ Ornan pentru locul şese sute seculteţe de aur în greutate,

Și David edificâ acolo un altariŭ luĭ Iehova, și oferi sacrificie de 26
ardere și sacrificie pacifice; și el se rugâ cătră Iehova, și el 'l audi
prin foc din ceriŭ pre altariul sacrificielor de ardere; Și Iehova 27
ordonâ angeluluĭ, se vîră spada érâ în téca sa.
Din timpul acela, când veḑu David, câ Iehova 'l auḑise în 28
aria luĭ Ornan, Iebusituluĭ, sacrifica acolo. Și locuința luĭ Ie- 29
hova, pre care 'l făcuse Moise în deșert, și altariul sacrificielor de
ardere *eraŭ* atuncĭ pre nălțimea la Ghibeon; Dar David nu putea 30
se mérgâ înaintea eĭ, se consulte pre Dumneḑeŭ; căcĭ el era speriat
de spada angeluluĭ luĭ Iehova.

CAPUL XXII.

David face preparative marĭ pentru edificarea templuluĭ.

Și ḑise David: Acésta *este* casa luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ, 1
și acesta altariul sacrificielor de ardere al luĭ Israel.
Și ordonâ David, ca se se adune streiniĭ, cariĭ *eraŭ* în țérra 2
luĭ Israel; și el 'ĭ comanda de cioplitorĭ de petre, se ciopléscâ
petre patrate, spre edificarea caseĭ luĭ Dumneḑeŭ. Și fer în 3
mulțime pentru cuĭe la aripele porților, și pentru scóbe preparâ
David, și aramâ în mulțime, încât nu se putea cumpeni; Și ar- 4
borĭ de cedri fără numer, căcĭ Zidonieniĭ și Tireniĭ aduserâ ar-
borĭ de cedri în mulțime luĭ David. Și David ḑise: Solomon, fiĭul 5
meŭ, *este* têner și gingașiŭ, și casa, *care este* a se edifica luĭ Ie-
hova, se fiâ magnificâ de famâ și spre mareția în tóte țerrile; eŭ
vreŭ *prin urmare* se fac preparațiune. Pentru acésta preparâ Da-
vid în mulțime înaintea morțeĭ luĭ.
Și el chiemâ pre Solomon, fiĭul seŭ, și'ĭ ordonâ, a edifica o 6
casâ luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ luĭ Israel. Și David ḑise cătră So- 7
lomon: Fiĭul meŭ! aveam în gând, se edific o casâ numeluĭ luĭ Ie-
hova, Dumneḑeuluĭ meŭ; Dar cuvêntul luĭ Iehova veni la mine, 8
ḑicênd: Sânge în mulțime aĭ versat tu, și resbele marĭ aĭ portat;
tu se nu edificĭ casâ numeluĭ meŭ, căcĭ mult sânge aĭ versat tu
spre pămênt naintea mea. Éca! un fiiŭ țĭ se va nasce; acesta va 9
fi om al repaosuluĭ; căcĭ vreŭ se'ĭ procur repaos naintea tutulor ini-
micilor seĭ împrejur; căcĭ Solomon *pace* va fi numele luĭ, și pace și
linisce vreŭ se daŭ luĭ Israel în ḑilele luĭ. Acesta se edifice o 10
casâ numeluĭ meŭ; și el se'mĭ fiâ fiiŭ, și eŭ *vreŭ se'ĭ fiŭ* tatâ; și
eŭ voiŭ întări tronul regatuluĭ seŭ preste Israel pentru etern. Așia 11
dar, fiĭul meŭ! Iehova fiă cu tine, se prosperĭ, și casa luĭ
Iehova, Dumneḑeuluĭ teŭ, se o edificĭ, precum aŭ vorbit el de

12 tine. Numaĭ dare'ţĭ-ar Iehova sapienţâ şi minte, şi se te punâ preste
13 Israel, ca se observĭ legea luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ têŭ. Atuncĭ
veĭ prospera, când veĭ ţine şi veĭ face statutele şi judecăţile, pre
care Iehova le-aŭ ordonat luĭ Moise pentru Israel. Întăresce-te
şi îmbărbâtéză-te! nu te teme, şi nu te speria!
14 Éca! în turburarea mea am preparat pentru casa luĭ Iehova
una sutâ mie talente de aur, şi una mie orĭ una mie talente de ar-
gint; arama şi ferul nu se pot cumpeni, căcĭ în mulţime sunt;
15 şi am preparat lemne şi petre; şi tu poţĭ se maĭ adaugĭ. Şi
tu *aĭ* lucrătorĭ în mulţime: cioplitorĭ de petre, şi petrarĭ, şi teslarĭ,
16 şi maestri pentru tot feliul de lucru; Aur, argint, aramâ, şi fer, fără
numer. Scólă-te *dar* şi fă-*o*, şi Iehova fiâ cu tine.
17 Şi David ordonâ tuturor maĭ marilor luĭ Israel, se ajute pre
18 Solomon, fiĭul seŭ, *ḑicênd:* Aŭ nu *este* Iehova, Dumneḑeul vostru, cu
voĭ, şi nu ve-aŭ procurat voue repaos împrejur? Căcĭ el aŭ dat în
măna mea locuitoriĭ ţerreĭ, şi ţérra s'aŭ supus înaintea luĭ Iehova şi
19 înaintea poporuluĭ seŭ. Apoĭ îndreptaţi-ve ânima vóstrâ şi spiritul
vostru, spre a căuta pre Iehova, Dumneḑeul vostru. Sco-
laţi-ve! şi edificaţĭ Sanctuariul luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ, spre a aduce
arca alianţieĭ luĭ Iehova, şi săntele vase ale luĭ Dumneḑeŭ în casa,
care *este* se se edifice numeluĭ luĭ Iehova.

CAPUL XXIII.

*David stabilesce pre Solomon rege preste Israel. El reguléză funcţiu-
nile Leviţilor.*

1 Şi îmbêtrănind David şi sêtul de ḑile făcu pre Solomon,
fiĭul seŭ, rege preste Israel.
2 Şi adunâ pre toţĭ ceĭ marĭ aĭ luĭ Israel, şi pre preoţĭ, şi
3 pre Leviţĭ. Şi s'aŭ numerat Leviţiĭ de la treĭ-ḑecĭ anĭ şi maĭ sus,
şi numerul lor era, după capitele lor, treĭ-ḑecĭ şi opt miĭ barbaţĭ.
4 Dintre acestia duoe-ḑecĭ şi patru miĭ *eraŭ destinaţĭ* a conduce
supraveghierea preste lucrul la casa luĭ Iehova, şi şese miĭ *eraŭ*
5 comisarĭ şi judecătorĭ. Şi patru miĭ *eraŭ* uşierĭ, şi patru miĭ lau-
dătorĭ aĭ luĭ Iehova cu instrumente, pre care eŭ le-am făcut, *ḑise
David*, pentru căntarea de laudâ.
6 Şi David 'ĭ împărţi în secţiunĭ după fiiĭ luĭ Levi: Gherşom,
7 Kehath, şi Merari. Cătră Ghersoniţĭ *aparţineaŭ*: Laadan şi Şimeĭ.
8 Fiiĭ luĭ Laadan *eraŭ*: Capul Iehiel, şi *apoĭ* Ietham, şi Ioel, treĭ.
9 Fiiĭ luĭ Şimeĭ *eraŭ*: Şelomith, şi Haziel, şi Haran, treĭ. Acestia
10 *eraŭ* capiĭ părintescĭ aĭ luĭ Laadan. Şi fiiĭ luĭ Şimeĭ: Iahath, Zina,

și Ieuș, și Beria. Acestĭ patru *eraŭ* fiiĭ luĭ Șimeĭ. Și Iahath 11
era capul și Zina al duoile; și Ieuș și Beria n'avură mulțĭ fiiĭ, pen
tru aceea s'aŭ numerat drept una casâ părintéscâ.
Fiiĭ luĭ Kehath *eraŭ*: Amram, Iizhar, Hebron, și Uziel, patru. 12
Fiiĭ luĭ Amram: Aaron și Moise. Și Aaron fu separat, ca se sa- 13
cre Sănta Săntelor, el și fiiĭ luĭ, pentru etern, se afume naintea
luĭ Iehova, luĭ se serve, și se bine-cuvênte în numele seŭ pentru
etern. *Cât pentru* Moise, omul luĭ Dumneḑeŭ, fiiĭ luĭ s'aŭ numit 14
după semenția Levi. Fiiĭ luĭ Moise *eraŭ*: Gherșom și Eliezer. 15
Din fiiĭ luĭ Gherșom Șebuel *era* capul. Și fiiĭ luĭ Eliezer *eraŭ*: 16 17
Rehabia, capul. Și Eliezer n'avea alțĭ fiĭ. Dar fiiĭ luĭ Rehabia
eraŭ fórte numeroșĭ. Din fiiĭ luĭ Iizhar Șelomith *era* capul. 18
Din fiiĭ luĭ Hebron Ieria *era* capul, Amaria al duoilea, Iehaziel, al 19
treilea, și Iekameam, al patrulea. Din fiiĭ luĭ Uziel Mica *era* ca- 20
pul, și Iișia, al duoile.
Fiiĭ luĭ Merari *eraŭ*: Mahli și Mușì. Fiiĭ luĭ Mahli: Eleazar 21
și Kiș. Și muri Eleazar, și n'avea fiĭ, ci fiie; și le luară pre ele 22
fiiĭ luĭ Kiș, frațiĭ lor. Fiiĭ luĭ Mușì *eraŭ*: Mahli, și Eder, și Ie- 23
remoth, treĭ.
Acestia *sunt* fiiĭ luĭ Levi, după casele lor părintescĭ, capiĭ pă- 24
rintescĭ, dupre cum s'aŭ numerat după numerul numenilor, după ca-
pitele lor, toțĭ, cariĭ împlineaŭ serviciul în casa luĭ Iehova, de la duoe-
ḑecĭ anĭ și maĭ sus. Căcĭ David ḑise: Iehova, Dumneḑeul luĭ 25
Israel, aŭ procurat repaos poporuluĭ seŭ; și va locui la Ierusa-
lim pentru etern; Apoĭ Levițiĭ nu maĭ aŭ a porta cortul, și 26
tóte vasele sale pentru serviciul seŭ. Căcĭ după cele maĭ din 27
urmâ cuvênte ale luĭ David eraŭ numerațĭ fiiĭ luĭ Levi, de la
duoe-ḑecĭ anĭ și maĭ sus. Căcĭ eĭ se stee de a lăturea fiilor luĭ 28
Aaron pentru serviciul în casa luĭ Iehova, în curțile, și în camerile,
și pentru curățirea întreguluĭ Sanctuariŭ, și pentru împlinirea servi-
ciuluĭ în casa luĭ Dumneḑeŭ; Și pentru pănile de proposițiune, 29
și pentru fariua fină spre sacrificiul pănatic, și pentru aluatul ne-
dospit, și pentru cele din tigâĭ, și pentru prâjiturĭ, și pentru tótâ
mesura și greutatea; Și pentru a sta în tótâ demanéția, se laude 30
și se mărescă pre Iehova, și tot asemene și séra. Și pentru ca 31
se sacrifice luĭ Iehova tótâ sacrificiele de ardere de Sabbate, de
lune noue, și serbătorĭ, dupâ numerul și conform prescripțiuni-
lor lor, pururea înaintea luĭ Iehova. Și se îngrijéscâ de căte 32
trebue a se îngriji în cortul adunanțieĭ și în Sanctuariŭ, și pentru
fiiĭ luĭ Aaron, frațiĭ lor, la serviciul în casa luĭ Iehova.

CAPUL XXIV.

Enumerarea fiilor luĭ Aaron şi a Leviţilor.

1 Şi secţiunile fiilor luĭ Aaron *eraŭ acestea*: Fiiĭ luĭ Aaron
2 *eraŭ*: Nadab, şi Abihu, Eleazar, şi Ithamar. Şi Nadab şi
Abihu murirâ naintea tatuluĭ lor, şi nu aveaŭ fiĭ; şi Eleazar şi Ithamar
3 impliniaŭ oficiul preoţieĭ. Şi David 'ĭ despărţi, adecâ pre Zadok
din fiiĭ luĭ Eleazar, şi pre Ahimelech din fiiĭ luĭ Ithamar, după or-
dinea lor în serviciul lor.
4 Şi se găsirâ maĭ mulţĭ capĭ între fiiĭ luĭ Eleazar, decât între
fiiĭ luĭ Ithamar, şi 'ĭ despărţi din fiiĭ luĭ Eleazar şese-spre-ḑece
capĭ după casele părintescĭ, şi din fiiĭ luĭ Ithamar opt după casele
5 lor părintescĭ. Şi'ĭ despârţi prin sorţĭ, pre atât pre acestia pre
cât pre aceĭa; căcĭ prestătoriĭ Sanctuariuluĭ şi principiĭ *caseĭ* luĭ
Dumneḑeŭ *eraŭ* fiiĭ luĭ Eleazar şi fiiĭ luĭ Ithamar.
6 Şi Şemaia, fiĭul luĭ Nethaneel, scriitorul, unul din Levi, 'ĭ scrise
înaintea regeluĭ şi a principilor, şi a luĭ Zadok, preotuluĭ, şi a luĭ
Ahimelech, fiĭuluĭ luĭ Abiathar, şi a capilor părintescĭ aĭ preoţilor şi
aĭ Leviţilor; căte una casâ părintéscâ era luatâ pentru Eleazar, şi
căte una era luatâ pentru Ithamar.
7 Şi eşi sorţiul ântêiŭ pentru Iehoĭarib; pentru Iedaĭa, al duoilea;
8 9 Pentru Harim, al treilea; pentru Seorim, al patrulea; Pentru Mal-
10 chia, al cincilea; pentru Miĭamin, al şeselea; Pentru Hakoz, al
11 şeptelea; pentru Abia, al optulea; Pentru Ieşua, al noulea; pentru
12 Şekania, al ḑecelea; Pentru Eliaşib, al un-spre-ḑecelea; pentru
13 Iakim, al duoĭ-spre-ḑecelea; Pentru Huppa, al treĭ-spre-ḑecelea;
14 pentru Ieşebeab, al patru-spre-ḑecelea; Pentru Bilga, al cincĭ-spre-
15 ḑecelea; pentru Immer, al şese-spre-ḑecelea; Pentru Hezer, al
16 şepte-spre-ḑecelea; pentru Appizez, al opt-spre-ḑecelea; Pentru
Pethahĭa, al noue-spre-ḑecelea; pentru Iehezekel, al duoe-ḑecelea;
17 Pentru Iachin, al duoe-ḑecĭ şi unul; pentru Gamul, al duoe-ḑecĭ
18 şi duoilea; Pentru Delaia, al duoe-ḑecĭ şi treilea; pentru Maazia,
al duoe-ḑecĭ şi patrulea.
19 Acéŝta *este* ordinea lor pentru serviciul lor, *dupâ care* vin
în casa luĭ Iehova, după prescripţiunile lor prin Aaron, tatul lor,
aşia precum 'ĭ ordonaŝe Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel.
20 Şi ceĭ-l-alţĭ fiĭ aĭ luĭ Levi *eraŭ*: fiiĭ luĭ Amram: Şu-
21 bael, din fiiĭ luĭ Şubael, Iehdeia. *Cât pentru* Rehabia: din
22 fiiĭ luĭ Rehabia *era* capul Iişia; Din Iizhariţĭ Şelomoth, din
23 fiiĭ luĭ Şelomoth Iahath. Şi fiiĭ *luĭ Hebron*: Ieria, *ântêiul*,
24 Amaria, al duoilea, Iahaziel, al treilea, Iekameam, al patrulea. Fiiĭ
25 luĭ Uziel: Micha; din fiiĭ luĭ Micha Şamir; Fratele luĭ Micha,

Iişia; din fiiĭ luĭ Iişia Zecharia. Fiiĭ luĭ Merari: Mahli şi 26
Muşi; fiiĭ luĭ Iaazia: Beno. Fiiĭ luĭ Merari: din Iaazia: Beno, şi 27
Şoham, şi Zaccur, şi Ibri. Din Mahli: Eleazar; şi acesta n'avea 28
fiĭ. *Cât pentru* Kiş: Fiiĭ luĭ Kiş: Ierahmeel. Şi fiiĭ luĭ Muşi: 29
Mahli, şi Eder, şi Ierimoth. Acestia *sunt* fiiĭ Leviţilor după casele
lor părintescĭ. Şi acestia aŭ aruncat sorţĭ, lăngă fraţiĭ lor, fiiĭ 31
luĭ Aaron, înaintea luĭ David, regeluĭ, şi a luĭ Zadok şi a luĭ Ahimeleh,
şi înaintea capilor părintescĭ aĭ preoţilor şi aĭ Leviţilor; casa cea
ântêia părintéscâ lăngă fratele seŭ cel maĭ mic.

CAPUL XXV.

Căntătoriĭ săntiţĭ despărţiţĭ în clase.

Şi deosebirâ David şi ceĭ maĭ marĭ aĭ armateĭ spre serviciŭ 1
din fiiĭ luĭ Asaf, şi din Heman, şi din Ieduthun, cariĭ se
cănte căntărĭ cu citare, cu harpe, şi cu cimbale. Şi numerul ómenilor
de lucru spre serviciul lor era: Din fiiĭ luĭ Asaf: Zaccur, şi Io- 2
sef, şi Nethania, şi Aşarela, fiĭ aĭ luĭ Asaf; sub conducerea luĭ
Asaf, care cănta căntărĭ după instrucţiunea regeluĭ; Din Ie- 3
duthun: pre fiiĭ luĭ Ieduthun: Ghedalia, şi Zeri, şi Ieşaïa, *şi* Haşa-
bia, şi Matithia, şese, sub conducerea tatuluĭ lor, Ieduthun, care cănta
căntărĭ cu citare, spre a lauda şi a mări pre Iehova; Din Heman: 4
pre fiiĭ luĭ Heman: Bukkia, Mattania, Uziel, Şebuel, şi Ierimoth, Ha-
nania, Hanani, Eliatha, Ghiddalti, şi Romamti-Ezer, Ioşbekaşa, Mal-
lothi, Hothir, Mahazioth. Toţĭ acestia *eraŭ* fiiĭ luĭ Heman, veḑê- 5
toruluĭ regeluĭ în cuvêntele luĭ Dumneḑeŭ, spre a nalţa cornul.
Şi Dumneḑeŭ dede luĭ Heman patru-spre-ḑece fiiĭ şi treĭ fiĭe. Toţĭ 6
acestia *st..ŭ* sub conducerea tatuluĭ lor la căntare în casa luĭ Ie-
hova, cu cimbale, harpe, şi citare, pentru serviciŭ în casa luĭ Dum-
neḑeŭ după ordonanţa regeluĭ, *datâ* luĭ Asaf, luĭ Ieduthun, şi luĭ
Heman. Şi numerul lor cu cel al fraţilor lor, cariĭ eraŭ instruiţĭ în 7
căntarea luĭ Iehova, toţĭ esperţiĭ, era duoe sute opt-ḑecĭ şi opt.
Şi aruncarâ sorţĭ preste postul lor, cel maĭ mic asemene 8
celuĭ maĭ mare, înveţătorul cu înveţăcelul; Şi eşi ântêiul sorţiŭ 9
pentru Asaf luĭ Iosef: Ghedalia *era* al duoilea, *el*, fiiĭ seĭ, şi fraţiĭ luĭ,
duoĭ-spre-ḑece; Al treilea Zaccur, *el*, fiiĭ seĭ, şi fraţiĭ seĭ, duoĭ- 10
spre-ḑece; Al patrulea Iizri, *el*, fiiĭ seĭ, şi fraţiĭ seĭ, duoĭ-spre- 11
ḑece; Al cincilea Nethania, *el*, fiiĭ seĭ, şi fraţiĭ seĭ, duoĭ-spre- 12
ḑece; Al şeselea Bukkia, *el*, fiiĭ seĭ, şi fraţiĭ seĭ, duoĭ-spre-ḑece; 13
Al şeptelea Ieşarela, *el*, fiiĭ seĭ, şi fraţiĭ seĭ, duoĭ-spre-ḑece; Al 14 15
optulea Ieşaia, *el*, fiiĭ seĭ, şi fraţiĭ seĭ, duoĭ-spre-ḑece; Al noulea 16

17 Mattania, *el*, fiiĭ seĭ, şi fraţiĭ seĭ, duoĭ-spre-ḑece; Al ḑecelea Şi-
18 meĭ, *el*, fiiĭ seĭ, şi fraţiĭ seĭ, duoĭ-spre-ḑece; Al un-spre-ḑecelea
19 Azareel, *el*, fiiĭ seĭ, şi fraţiĭ seĭ, duoĭ-spre-ḑece; Al duoĭ-spre-
20 ḑecelea Haşabia, *el*, fiiĭ seĭ, şi fraţiĭ seĭ, duoĭ-spre-ḑece; Al treĭ-
21 spre-ḑecelea Şubael, *el*, fiiĭ seĭ, şi fraţiĭ seĭ, duoĭ-spre-ḑece; Al
patru-spre-ḑecelea Matithia, *el*, fiiĭ seĭ, şi fraţiĭ seĭ, duoĭ-spre-
22 ḑece; Al cincĭ-spre-ḑecelea Ieremoth, *el*, fiiĭ seĭ, şi fraţiĭ seĭ,
23 duoĭ-spre-ḑece; Al şese-spre-ḑecelea Hanania, *el*, fiiĭ seĭ, şi
24 fraţiĭ seĭ, duoĭ-spre-ḑece; Al şepte-spre-ḑecelea Ioşbekaşa, *el*,
25 fiiĭ seĭ, şi fraţiĭ seĭ, duoĭ-spre-ḑece; Al opt-spre-ḑecelea Hanani,
26 *el*, fiiĭ seĭ, şi fraţiĭ seĭ, duoĭ-spre-ḑece; Al noue-spre-ḑecelea
27 Malothi, *el*, fiiĭ seĭ, şi fraţiĭ seĭ, duoĭ-spre-ḑece; Al duoe-ḑecelea
28 Eliathi, *el*, fiiĭ seĭ, şi fraţiĭ seĭ, duoĭ-spre-ḑece; Al duoe-ḑecĭ şi
29 unul Hothir, *el*, fiiĭ seĭ, şi fraţiĭ seĭ, duoĭ-spre-ḑece; Al duoe-
30 ḑecĭ şi duoilea Ghidalti, *el*, fiiĭ seĭ, şi fraţiĭ seĭ, duoĭ-spre-ḑece; Al
duoe-ḑecĭ şi treilea Mahazioth, *el*, fiiĭ seĭ, şi fraţiĭ seĭ, duoĭ-spre-
31 ḑece; Al duoe-ḑecĭ şi patrulea Romamti-Ezer, *el*, fiiĭ seĭ, şi fraţiĭ
seĭ, duoĭ-spre-ḑece.

CAPUL XXVI.

Diferite alte sarcinĭ ale Leviţilor.

1 Din secţiunile uşierilor: dintre Korahiţiĭ: Meşelemia, fiiul luĭ
2 Kore, din fiiĭ luĭ Asaf. Şi fiiĭ luĭ Meşelemia: Zecharia,
primogenitul, Iediael, al duoilea, Zebadia, al treilea, Iathniel, al pa-
3 trulea, Elam, al cincilea, Iehohanan, al şeselea, Elioenaĭ, al şep-
4 telea. Şi fiiĭ luĭ Obed-Edom: Şemaĭa, primogenitul, Iehozabad,
al duoilea, Ioah, al treilea, Sacar, al patrulea, Nethaneel, al cin-
5 cilea, Ammiel, al şeselea, Issachar, al şeptelea, Peulthaĭ, al optulea;
6 căcĭ Dumneḑeŭ 'l bine-cuvêntâ. Şi luĭ Şemaĭa, fiiuluĭ seŭ, se
născurâ fiĭ, cariĭ dominaŭ în casa tatuluĭ lor; căcĭ eĭ *eraŭ* barbaţĭ
7 descepţĭ. Fiiĭ luĭ Şemaĭa: Othni, şi Refael, şi Obed-Elzabad; fraţiĭ
8 seĭ *eraŭ* barbaţĭ descepţĭ, Elihu şi Semachia. Toţĭ acestia *eraŭ*
din fiiĭ luĭ Obed-Edom; eĭ, fiiĭ lor, şi fraţiĭ lor, barbaţĭ
descepţĭ, putternicĭ pentru serviciŭ, şese-ḑecĭ şi duoĭ, din Obed-
9 Edom. Fiiĭ şi fraţiĭ luĭ Meşelemia, barbaţĭ descepţĭ opt-spre-ḑece.
10 Şi fiiĭ luĭ Hosa, dintre fiiĭ luĭ Merari: Şimri, capul, (de şi nu era
11 primogenitul, dar tatul seŭ 'l puse cap), Hilkia, al duoilea,
Tebalia, al treilea, Zecharia, al patrulea; toţĭ fiiĭ şi fraţiĭ luĭ Hosa,
treĭ-spre-ḑece.
12 Dintre acestia *s'aŭ format* secţiunile uşierilor, după capiĭ bar-

baţilor, ca se stee sentinela lăngă fraţiĭ lor, şi se servă în casa
luĭ Iehova. Şi aruncară sorţi, pentru cel mic ca şi pentru cel 13
mare, după casele lor părintescĭ, pentru fiă-care pórtă. Şi sorţiul 14
despre resărit pică pre Şelemia; şi aruncară sorţĭ pentru Zecha-
ria, fiiul seŭ, un consilier sapient, şi sorţiul seŭ eşi spre méḑiă-
nópte; Pentru Obed-Edom spre méḑiă-ḑi, şi pentru fiiĭ seĭ casa 15
de Asupim (reservâ). Pentru Supim şi Hosa spre apus lăngă pór- 16
ta Şallecheth, unde se urcâ calea în sus, aşia încât urma sentinelâ
după sentinelâ. Cătră resărit şese Leviţĭ; cătră méḑiă-nópte ḑîl- 17
nic patru; cătră méḑiă-ḑi ḑîlnic patru; şi lăngă casa de Asupim,
câte duoĭ; Lăngă Parbar, cătră apus, patru pre cale, şi duoĭ lăngă 18
Parbar. Acestea *sunt* secţiunile uşierilor din fiiĭ luĭ Kore, şi din 19
fiiĭ luĭ Merari.

Şi din Leviţĭ *era* Ahia preste tesaurele caseĭ luĭ Dumneḑeŭ, 20
şi preste tesaurele consacratelor. *Cât pentru* fiiĭ luĭ Laadan, fiiĭ 21
Gherşonituluĭ Laadan, capiĭ părintescĭ, *adecâ* din Laadan, Gherşo-
nitul, *eraŭ*: Iehieli. Fiiĭ luĭ Iehieli: Zetham, şi Ioel, fratele seŭ, 22
preste tesaurele caseĭ luĭ Iehova. Din Amramiţĭ *şi* din Iizhariţĭ, din 23
Hebroniţĭ, *şi* din Uzieliţĭ. Şi Şebuel, fiiul luĭ Gherşom, fiiuluĭ luĭ 24
Moise, *era* maĭ marele preste tesaure. Şi fraţiĭ seĭ din Eliezer: 25
Rehabia fiiul seŭ, şi Ieşaia fiiul seŭ, şi Ioram fiiul seŭ, şi Zichri
fiiul seŭ, şi Şelomith fiiul seŭ. Acest Şelomith şi fraţiĭ seĭ *eraŭ* 26
preste tóte tesaurele consacratelor, pre care regele David, şi capiĭ
părintescĭ, ceĭ maĭ marĭ preste miĭ şi preste sute, şi ceĭ maĭ marĭ aĭ
armateĭ le consacraserâ. Din préda căscigatâ în resbele consacraserâ 27
aceste pentru conservarea caseĭ luĭ Iehova. Şi totul, ce consa- 28
crase Samuel, veḑêtoriul, şi Saul, fiiul luĭ Chiş, şi Abner, fiiul luĭ
Ner, şi Ioab, fiiul Zeruieĭ. Tóte consacrate *eraŭ* sub mâna luĭ
Şelomith şi a fraţilor seĭ.

Din Iizhariţĭ: Chenania, şi fiiĭ seĭ, pentru trebile esterióre, 29
preste Israel, ca comisarĭ şi ca judecătorĭ. Din Hebroniţĭ: Haşa- 30
bia, şi fraţiĭ seĭ, una mie şepte sute barbaţĭ descepţĭ ordonaţĭ pre-
ste Israel de dincóce de Iordan cătră apus, la tóte trebile luĭ Iehova,
şi la serviciul regeluĭ. Din Hebroniţĭ Ieria *era* capul, după gene- 31
raţiunile Hebroniţilor şi după casele lor părintescĭ; (în al patru-ḑecelea
an al dominăreĭ luĭ David furâ eĭ căutaţĭ, şi s'aŭ găsit între dênşiĭ
la Iazer în Galaad barbaţĭ descepţĭ;) Şi fraţiĭ seĭ, barbaţĭ descepţĭ 32
eraŭ duoe miĭ şepte sute capĭ părintescĭ; şi David, regele, 'ĭ puse
preste Rubeniţĭ, şi Gadiţĭ, şi preste jumătatea semenţieĭ Manase, la
tóte trebile luĭ Dumneḑeŭ şi ale regeluĭ.

CAPUL XXVII.

Principalii oficierĭ aĭ luĭ David.

1 Şi fiiĭ luĭ Israel după numerul lor, capiĭ părintescĭ, ceĭ maĭ
marĭ preste miĭ şi sute, şi aĭ lor comisarĭ, serviaŭ re-
geluĭ în tóte trebile, în secţiunĭ, care întraŭ şi eşiaŭ din lună în
lună, în tóte lunele anuluĭ; fiâ care secţiune *avea* duoe-ḑecĭ şi
patru miĭ.
2 Preste secţiunea ântêĭa pentru luna ântêĭa *era* Iaşobeam, fiĭul luĭ
3 Zabdiel; şi la secţiunea sa *eraŭ* duoe-ḑecĭ şi patru miĭ. *El era*
din fiiĭ luĭ Perez, capul tutulor maĭ marilor armateĭ, pentru luna ân-
4 têĭa. Şi preste secţiunea pentru luna a duoa *era* Dodaĭ, Aho-
hitul, şi din secţiunea sa *era* Mikloth de asemene conducêtor; şi
5 la secţiunea sa *eraŭ* duoe-ḑecĭ şi patru miĭ. Cel maĭ mare
al armateĭ a treĭa pentru luna a treĭa *era* Benaia, fiĭul luĭ Ie-
hoiada, preotuluĭ, capul; şi la secţiunea sa *eraŭ* duoe-ḑecĭ şi
6 patru miĭ. Acest Benaia *era* un eroŭ din ceĭ treĭ-ḑecĭ, şi preste
7 ceĭ treĭ-ḑecĭ; şi la secţiunea sa *era* Ammizabad, fiĭul seŭ. Al
patrulea pentru luna a patra *era* Asael, fratele luĭ Ioab, şi Zebadia,
fiĭul seŭ, după dênsul; şi la secţiunea sa *eraŭ* duoe-ḑecĭ şi patru
8 miĭ. Al cincilea pentru luna a cincea *era* cel maĭ mare Şamhuth,
9 Iizrahitul; şi la secţiunea sa *eraŭ* duoe-ḑecĭ şi patru miĭ. Al şe-
selea pentru luna a şesea *era* Ira, fiĭul luĭ Ikkeş, Tekoituluĭ; şi
10 la secţiunea sa *eraŭ* duoe-ḑecĭ şi patru miĭ. Al şeptelea pentru
luna a şeptea *era* Helez, Pelonitul, din fiiĭ luĭ Efraim; şi la secţiu-
11 nea sa *eraŭ* duoe-ḑecĭ şi patru miĭ. Al optulea pentru luna a
opta *era* Sibecaĭ, Huşathitul, din Zarhiţĭ; şi la secţiunea sa *eraŭ*
12 duoe-ḑecĭ şi patru miĭ. Al noulea pentru luna a noua *era* Abie-
zer, Anetothitul, din Beniaminiţĭ; şi la secţiunea sa *eraŭ* duoe-
13 ḑecĭ şi patru miĭ. Al ḑecelea pentru luna a ḑecea *era* Maharaĭ,
Netofathitul, din Zarhiţĭ; şi la secţiunea sa *eraŭ* duoe-ḑecĭ şi patru
14 miĭ. Al un-spre-ḑecelea pentru luna a un-spre-ḑecea *era* Be-
naia, Pirathonitul, din fiiĭ luĭ Efraim; şi la secţiunea sa *eraŭ* duoe-
15 ḑecĭ şi patru miĭ. Al duoĭ-spre-ḑecelea pentru luna a duoe-spre-
ḑecea era, Heldaĭ, Netofathitul, de la Othniel; şi la secţiunea sa
eraŭ duoe-ḑecĭ şi patru miĭ.
16 Şi *următoriĭ eraŭ* preste semenţiele luĭ Israel: preste Rube-
niţĭ *era* guvernator Eliezer, fiĭul luĭ Sichri; preste Simeoniţĭ Şe-
17 fatia, fiĭul Maacheĭ; Preste Leviţĭ Haşabia, fiĭul luĭ Kemuel; preste
18 Aroniţĭ Zadok; Preste Iuda Elihu, din fraţiĭ luĭ David; preste
19 Issachar Omri, fiĭul luĭ Michael; Preste Zabulon Işmaia, fiĭul luĭ
20 Obadia; preste Neftali Ierimoth, fiĭul luĭ Azriel; Preste fiiĭ luĭ
Efraim Hoşea, fiĭul luĭ Azazia; preste jumătatea semenţieĭ Manase
21 Ioel, fiĭul luĭ Pedaia; Preste jumătatea semenţieĭ Manase în Ga-

Iaad Iddo, fiiul luĭ Zecharia; preste Beniamin Iaasiel, fiiul luĭ Ab-
ner; Preste Dan Azareel, fiiul luĭ Ioreham. Acestia *sunt* guver- 22
natoriĭ semenţielor luĭ Israel.
Numerul Israeliţilor de duoe-ɖecĭ anĭ şi maĭ jos, nu 'ĭ-aŭ 23
pus David, căcĭ Iehova ɖisese, ca se se immulţéscâ Israel, ca stelele
ceriuluĭ. Ioab, fiiul Zeruieĭ, începuse a numera, dar nu fini; căcĭ 24
veni pentru acésta mănia *luĭ Iehova* preste Israel; şi numerul nu
veni la numerarea Cronicelor regeluĭ David.
Şi preste tesaurele regeluĭ *era* Azmaveth, fiiul luĭ Adiel; şi 25
preste magazinele din câmp, din oraşe, şi sate, şi turnurĭ *era* Io-
nathan, fiiul luĭ Uzia. Şi preste lucrătoriĭ câmpuluĭ la cultivarea 26
pămĕntuluĭ *era* Uzri, fiiul luĭ Chelub. Şi preste vie *era* Şimeĭ, 27
Ramathitul; şi preste acela, ce era în vie, preste reservele de vin
era Zabdi, Şifmitul. Şi preste grădinele de olivi şi sicomoriĭ în 28
vale *era* Baal-Hanan, Ghederitul; şi preste reservele de oleŭ Ioaş.
Şi preste boiĭ, cariĭ păsceaŭ pre Şaron, *era* Şitraĭ, Şaronitul; şi 29
preste boiĭ din vâĭ *era* Şafat, fiiul luĭ Adlaĭ. Şi preste cămile *era* 30
Obil, Işmaelitul; şi preste asiniĭ Iehdeĭa, Meronothitul. Şi preste 31
oĭ *era* Iaziz, Hagaritul. Toţĭ acestia *eraŭ* supraveghiătorĭ preste
avutul regeluĭ David.
Şi Ionathan, unchiul luĭ David, era consilier, un barbat cu 32
minte şi înveţat; şi Iehiel, fiiul luĭ Hachmoni, era lăngă fiiĭ regeluĭ;
Şi Ahithofel era consilier al regeluĭ; şi Huşaĭ, Arachitul, era amic 33
al regeluĭ; Şi după Ahithofel eraŭ Iehoiada, fiiul luĭ Benaia, şi Abia- 34
thar; şi campoducele regeluĭ era Ioab.

CAPUL XXVIII.

David însărcinézâ pre Solomon de a edifica templul.

Şi adunâ David toţĭ guvernatoriĭ luĭ Israel, pre guvernato- 1
riĭ semenţielor, şi pre ceĭ maĭ marĭ aĭ secţiunilor, cariĭ ser-
viaŭ regeluĭ, şi pre ceĭ maĭ marĭ preste miĭ, şi pre ceĭ maĭ marĭ
preste sute, şi pre supraveghiătoriĭ preste tot avutul şi preste turmele
regeluĭ, şi preste fiiĭ seĭ, împreunâ cu dirigĕtoriĭ, şi cu eroĭ, şi toţĭ
barbaţiĭ bravĭ la Ierusalim.
Şi David, regele, se puse pre piciórele sale şi ɖise: Ascul- 2
taţi-me, fraţiĭ meĭ, şi poporul meŭ! Eŭ avusem de gând, se edi-
fic o casâ de repaos pentru arca alianţieĭ luĭ Iehova, şi pentru a-
şternut al piciórelor Dumneɖeuluĭ nostru, şi am preparat *provisie*
pentru edificiŭ. Dar Dumneɖeŭ ɖise cătră mine: Tu se nu edi- 3
ficĭ o casâ numeluĭ meŭ; căcĭ escĭ om de resbel, şi aĭ versat sânge.
Iehova, Dumneɖeul luĭ Israel, m'aŭ ales pre mine din tótâ casa 4
tatuluĭ meŭ, ca se fiŭ rege preste Israel etern; căcĭ pre Iuda 'l-aŭ

ales de principe, şi în casa luĭ Iuda casa tatuluĭ meŭ, şi între fiiĭ
tatuluĭ meŭ aŭ avut plăcere asupra'mĭ, aşia încât me făcu rege
5 preste tot Israelul. Şi dintre toţĭ fiiĭ meĭ (căcĭ mulţĭ fiĭ 'mĭ-aŭ
dat Iehova) aŭ ales el pre Solomon, fiĭul meŭ, ca se şédâ pre
6 tronul regatuluĭ luĭ Iehova preste Israel. Şi el ḑise cătră mine:
Solomon, fiĭul têŭ, se edifice casa mea, şi curţile mele; căcĭ eŭ
7 mi 'l-am ales de fiiŭ, şi eŭ 'ĭ voiŭ fi luĭ părinte. Şi voiŭ întâri re-
gatul seŭ pentru etern, dacâ va fi constant, se facâ preceptele mele
8 şi judecăţile mele, ca acum. Acum dar! înaintea ochilor între-
guluĭ Israel, adunăreĭ luĭ Iehova, şi înaintea urechielor Dumne-
ḑeuluĭ nostru, ţineţĭ şi căutaţĭ tóte preceptele luĭ Iehova, Dum-
neḑeuluĭ vostru, pentru ca se remăneţĭ în posesiunea acesteĭ ţerrĭ
bune, şi se o lasaţĭ moscenire fiilor vostri după voĭ în eternitate.
9 Şi tu, Solomon, fiĭul meŭ! recunósce pre Dumneḑeul tatu-
luĭ têŭ, şi'ĭ servĭ luĭ cu tótâ ânima şi cu suflet ascultator; căcĭ Ie-
hova cercetâ tóte ânimele, şi înţelege tóte imaginările cugetelor.
Dacâ tu 'l cauţĭ, apoĭ va lasa se fiă găsit de tine; érâ dacâ tu
10 'l părăsescĭ, apoĭ te va respinge pentru tot-dé-una. Iea séma;
căcĭ Iehova te-aŭ ales pre tine, se edificĭ casâ pentru Sanctuariŭ.
Fi tare şi fă-o!
11 Şi dede David luĭ Solomon, fiĭuluĭ seŭ, modelul porticu-
luĭ, şi al caselor sale, şi al tesaurelor sale, şi al apartamentelor
sale de sus, şi al caselor sale interióre, şi al scaunuluĭ de char;
12 Şi modelul de tóte, ce avea în spirit, de curţile caseĭ luĭ Iehova,
şi de tóte chiliele de prin-prejur, de tesaurele caseĭ luĭ Iehova, şi
13 de tesaurele consacratelor; Şi de secţiunile preoţilor şi ale Leviţi-
lor, şi de tóte lucrurile în serviciŭ ale caseĭ luĭ Iehova, şi de tóte
14 vasele pentru serviciŭ în casa luĭ Iehova; Ce trebue se fiă de
aur, după greutatea auruluĭ, de tóte vasele pentru fiă ce serviciŭ,
şi de tóte vasele de argint, după greutate, pentru tóte vasele pen-
15 tru fiâ-ce serviciŭ; Şi greutatea candelabrilor de aur, şi a lam-
pelor lor de aur, după greutatea fiâ-cărui candelabru, şi a lampe-
lor sale; a candelabrilor de argint, după greutatea fiă-căruĭ can-
delabru, şi a lampelor sale, după destinaţiunea fiâ-căruĭ candelabru;
16 Şi aurul după greutate pentru mesele păneĭ de proposiţiune, pen-
17 tru fiâ-care masâ, şi argintul pentru mesele de argint; Şi fur-
cele, şi cupele, şi placele, de aur pur, şi a cupelor de aur, după
greutatea fiâ-căreĭ cupe, şi a basinelor de argint, după greutatea
18 fiâ-căruĭ basin; Şi pentru altariul tămăiăreĭ aur pur după greu-
tate; şi modelul caruluĭ Cherubimilor de aur, cariĭ se lăţesc şi
19 acoper arca alianţieĭ luĭ Iehova. Tóte aceste, tot lucrul mode-
lelor, *sunt* scrise; şi instruit *sum* de măna luĭ Iehova asupră'mĭ.
20 Şi David ḑise luĭ Solomon, fiĭuluĭ seŭ: Întăresce-te şi îmbăr-
bătéză-te! şi fă-*o!* nu te teme, şi nu te spăĭmânta! căcĭ Dumneḑeul,
Iehova, Dumneḑeul meŭ, *este* cu tine! El nu te va lasa, şi nu te

părăsi, pănă va fi îndeplinitâ tótâ lucrarea serviciuluĭ caseĭ luĭ Ie-
hova. Şi éca! aicĭ *sunt* secţiunile preoţilor şi ale Leviţilor pen- 21
tru întregul serviciŭ al caseĭ luĭ Dumneḑeŭ. Şi maĭ *aĭ* âncâ
lăngă tine pentru tot lucrul tot feliul de voluntarĭ, cariĭ *sunt* înţe-
lepţĭ pentru tot feliul de lucru, şi pre maĭ mariĭ şi pre tot popu-
lul la tóte ordinile sale.

CAPUL XXIX.

Ofrandele pentru templu. Bine-cuvêntarea şi mórtea luĭ David. Solomon stabilit rege.

Şi regele David ḑise cătră întréga adunare: Solomon, fiĭul 1
meŭ, unicul, pre care 'l-aŭ ales Dumneḑeŭ, *este* têner
şi gingaşiŭ, şi lucrul *este* mare; căcĭ nu pentru ómenĭ se fiă pala-
tul, ci pentru Iehova, Dumneḑeŭ. Acum dar, după tóte puterile mele 2
am preparat pentru casa Dumneḑeuluĭ meŭ: aur pentru cele de
aur, argint pentru cele de argint, aramâ pentru cele de aramâ,
fer pentru cele de fer, şi lemn pentru cele de lemn, petre de o-
nyx, şi petre de prelucrat, petre de ornament şi de diferite colo-
re, şi tot feliul de petre preţióse, şi petre de marmorâ în mulţime.
Şi maĭ am âncă tesaure de aur şi de argint; şi fiind câ am plăcere 3
asupra caseĭ Dumneḑeuluĭ meŭ, apoĭ vreŭ se le daŭ caseĭ Dumneḑeuluĭ
meŭ, afarâ de tóte, pre care le-am preparat pentru sânta casâ:
Treĭ miĭ talente de aur din aurul de Ophir, şi şepte miĭ talente de 4
argint purificat, pentru îmbracarea păreţilor caselor, Şi aur pen- 5
tru cele de aur, şi argint pentru cele de argint, şi pentru tóte lu-
crările artistilor. Şi cine se va presenta voluntar, a consacra astăḑĭ
serviciele sale luĭ Iehova?

Şi oferirâ voluntar capiĭ părintescĭ, şi capiĭ semenţielor luĭ 6
Israel, şi ceĭ maĭ marĭ preste miĭ şi preste sute, şi supraveghiăto-
riĭ preste lucrul regeluĭ; Şi dederâ pentru lucrarea caseĭ luĭ 7
Dumneḑeŭ cincĭ miĭ talente de aur, şi ḑece miĭ drachme, şi ḑece
miĭ talente de argint, şi opt-spre-ḑece miĭ talente de aramâ, şi
una sutâ miĭ talente de fer. Şi la cine s'aŭ găsit petre *preţióse*, 8
acela le-aŭ dat la tesaurul caseĭ luĭ Iehova în mâna luĭ Iehiel,
Gherşonituluĭ. Şi poporul se bucurâ, când oferirâ voluntarĭ; căcĭ 9
cu ânimâ integrâ dederâ luĭ Iehova; şi David, regele, se bucurâ
fórte.

Şi David bine-cuvêntâ pre Iehova înaintea ochilor întregeĭ a- 10
dunărĭ, şi ḑise: Bine-cuvêntat se fiĭ tu, Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel,
tatuluĭ nostru, din eternitate în eternitate! A ta, Iehova! *este* mărire 11
şi putere şi gloriâ şi biruinţâ şi majestate; căcĭ totul în ceriŭ şi
pre pămênt *este al têŭ*; al têŭ, Iehova! *este* imperiul, şi tu escĭ
înalţat capul preste tóte. Şi avere şi onóre *vin* de la tine; şi 12
tu *escĭ* dominator preste tóte, şi în mâna ta *este* tăriă şi putere,

13 în mâna ta *este* de a face totul mare și tare. Și acum, Dumnedeul
14 nostru! 'ți mulțumim ție, și laudăm numele tĕŭ strălucit. Căci cine
sum eŭ, și ce *este* poporul meŭ, ca se fim în stare, a oferi așia
de voluntar? Căcĭ de la tine *vine* totul, și din propriul tĕŭ 'țĭ-am
15 dat noĭ. Căcĭ streinĭ *suntem* înaintea ta, și conșe̦detorĭ, ca toțĭ
părinții noștri; ca o umbrâ *sunt* dilele nóstre pre pămĕnt, și nu
16 *este* nicĭ remănere. Iehova, Dumnedeul nostru! acéstâ întrégâ a-
dunăturâ, pre care o am preparat, spre a'ți edifica ție o casâ pentru
17 numele tĕŭ sânt, din mâna ta *este* ea, și al tĕŭ *este* totul. Sciŭ,
Dumnedeul meŭ! câ cercĭ ânima, și că iubescĭ dreptul. Cu ânima
dréptâ am dat acum tóte aceste ofrande, și pre poporul tĕŭ, care
se află aicĭ, 'l-am ve̦dut cu bucuriă, cum 'țĭ-aŭ oferit voluntar.
18 Iehova, Dumnedeul luĭ Abraam, luĭ Isaac, și al luĭ Israel, părinților
noștri! conservâ în etern acésta în imaginarea cugetelor âni-
19 meĭ poporuluĭ tĕŭ, și îndréptâ ânimele lor cătră tine! Și luĭ So-
lomon, fiĭuluĭ meŭ, dâ'ĭ o ânimâ perfectâ, ca se ținâ preceptele tale,
și mărturiele tale, și statutele tale, și se facâ totul, și se edifice
palatul, pentru care am preparat.
20 Și David dise cătră întréga adunare: Bine-cuvêntațĭ pre Ie-
hova, Dumnedeul vostru! Și întréga adunare bine-cuvêntâ pre Iehova,
Dumnedeul părinților lor, și se închinarâ, și se plecarâ înaintea
21 luĭ Iehova și înaintea regeluĭ; Și junghiarâ sacrificie luĭ Iehova,
și oferirâ a duoa-di luĭ Iehova sacrificie de ardere, una mie boĭ,
una mie berbecĭ, una mie mneĭ, cu libațiunile lor, și sacrificie în
22 mulțime pentru întregul Israel. Și mâncarâ și beurâ înaintea luĭ
Iehova în aceeașĭ di cu mare bucuriă, și făcurâ pentru a duoa datâ
pre Solomon, fiĭul luĭ David, rege, și'*l* unserâ luĭ Iehova, *se fiă*
principe, și pre Zadok, *se fiă* preot.
23 Și Solomon ședu pre tronul luĭ Iehova, rege în locul luĭ
David, tatuluĭ seŭ; și el prospera, și întregul Israel 'l ascultâ pre
24 dênsul. Și toțĭ maĭ mariĭ și eroiĭ și toțĭ fiiĭ regeluĭ David se
25 supuserâ luĭ Solomon, regeluĭ. Și Iehova făcu pre Solomon fórte
mare înaintea ochilor întreguluĭ Israel, și'l încunjurâ cu strălu-
cirea majestățeĭ regale, asemenea căreia nu aŭ fost pre nicĭ un rege
de preste Israel de maĭ înaintea luĭ.
26 Așia David, fiĭul luĭ Ișaĭ, domina preste întregul Israel.
27 Dilele înse, care le-aŭ dominat preste Israel, *eraŭ* patru-decĭ anĭ.
La Hebron aŭ dominat șepte anĭ, și la Ierusalim aŭ dominat treĭ-
28 decĭ și treĭ anĭ. Și muri în etate bunâ, sêtul de dile, de avere
29 și onóre; și Solomon, fiĭul seŭ, deveni rege în locul luĭ. Și fap-
tele luĭ David, regeluĭ, cele d'ântêĭe și cele de pre urmâ, éca! *sunt*
scrise în cartea luĭ Samuel, vedĕtoruluĭ, și în cartea luĭ Nathan,
30 profetuluĭ, și în cartea luĭ Gad, vedĕtoruluĭ, împreunâ cu tótâ domi-
narea luĭ și cu tóte faptele sale cele marĭ, și cu timpurile, care trecurâ
preste dênsul, și preste Israel, și preste tóte regatele țerrilor.

CARTEA A II^A A CRONICELOR.

CAPUL I.

Dumnedeŭ acordâ luĭ Solomon înțelepcĭune, avere și gloriă.

Și Solomon, fiĭul luĭ David, se întări în regatul seŭ; și Ie- 1
hova, Dumnedeul luĭ, *era* cu dênsul și'l făcu fórte mare.
Și Solomon vorbi cătră întregul Israel, cătră maĭ mariĭ preste miĭ 2
și preste sute, și cătră judecătoriĭ, și cătră toțĭ principiĭ întregu-
luĭ Israel, cătră capiĭ părintescĭ; Și Solomon, și întréga aduna- 3
rea cu dênsul, merserâ pre înălțimea, care *era* în Ghibeon, căcĭ
acolo era cortul adunanțieĭ luĭ Dumnedeŭ, pre carele Moise, ser-
vul luĭ Iehova, 'l făcuse în deșert. Arca luĭ Dumnedeŭ înse o adu- 4
sese David de la Kiriath-Iearim în *locul, pre care'l* preparase David
eĭ; căcĭ 'ĭ întinsese eĭ un cort la Ierusalim. Dar altariul de aramâ, 5
pre care 'l făcuse Bezaleel, fiĭul luĭ Uri, fiĭuluĭ luĭ Hur, *era* a-
colo înaintea locuințeĭ luĭ Iehova; pre acesta 'l visitarâ decĭ So-
lomon și întréga adunare. Și Solomon se sui încolo înaintea 6
luĭ Iehova spre altariul de aramâ, care *sta* înaintea cortuluĭ adu-
nanțieĭ, și oferi pre dênsul una mie sacrificie de ardere.
În aceeașĭ nópte se aretâ Dumnedeŭ luĭ Solomon, și dise cătră 7
dênsul: Cere, ce se'țĭ daŭ ție. Atuncĭ dise Solomon cătră Dum- 8
nedeŭ: Tu aĭ făcut mare îndurare tatuluĭ meŭ David, și m'aĭ fă-
cut rege în locul luĭ. Acum Iehova, Dumnedeul! fâ se se ade- 9
verescâ cuvêntul têŭ *dat* luĭ David, tatuluĭ meŭ; căcĭ tu m'aĭ
făcut rege preste un popul, *care este* atât de mult, ca pulberea
pămêntuluĭ. Drept care dă'mĭ înțelepcĭune și cunoscințâ, ca se 10
pot eși și întra înaintea acestuĭ popul; căcĭ cine póte judeca acest
mare popul al têŭ?
Atuncĭ dise Dumnedeŭ cătră Solomon: Fiind câ acésta este 11
în ânima ta, și tu n'aĭ cerut avuție, comore și onore, nicĭ viéțâ
inimicilor têĭ, și n'aĭ cerut dile multe, ci 'țĭ-aĭ cerut ție înțe-
lepcĭune și cunoscințâ, ca se poțĭ judeca populul meŭ, preste care
te-am făcut rege; Apoĭ date se'țĭ fiă ție înțelepciunea și cu- 12
noscințâ; și chĭar și avere, și comore, și onóre vreŭ a'țĭ da, de
care asemenea nu avurâ regiĭ, cariĭ *aŭ fost* înaintea ta, și 13
nicĭ unul după tine nu le va ave. Atuncĭ merse Solomon

15*

de la nălţimea, care *era* în Ghibeon, la Ierusalim înaintea cor-
tuluĭ adunanţieĭ, şi domni preste Israel.
14 Şi Solomon adunâ care şi calarĭ, şi avea una mie patru
sute care, şi duoe-spre-ḑece miĭ calarĭ, şi 'ĭ puse pre eĭ în oraşele
carelor, şi pre lăngă regele în Ierusalim.
15 Şi regele făcu, ca argintul şi aurul *se fiâ* în Ierusalim ca pe-
trele, şi cedriĭ *se fiâ* ca sicomoriĭ ceĭ din vale, din causa
16 abondenţieĭ. Şi 'ĭ se aduse luĭ Solomon caĭ şi tot feliul de
marfă din Egipt; negoţiatoriĭ regeluĭ cumpararâ acéstâ marfâ cu
17 preţiŭ. Eĭ merserâ, şi aduserâ din Egipt un car pentru şese sute
secultețe de argint, şi un cal pentru una sutâ cincĭ-ḑecĭ. Şi aşia
se aduserâ şi pentru toţĭ regiĭ Heteilor şi pentru regiĭ Sirieĭ prin
mânele acelor *negoţiatorĭ.*

CAPUL II.

Preparaţiunĭ pentru construcţiunea templuluĭ.

1 Acum decĭ se găndi Solomon de a edifica o casâ numeluĭ
luĭ Iehova, şi âncâ o casâ pentru sine spre reşe-
2 dinţă. Şi Solomon numerâ şepte-ḑecĭ miĭ de portatorĭ de greutâţĭ,
şi opt-ḑecĭ miĭ tăiatorĭ pre munte, şi treĭ miĭ şese sute inspectorĭ
preste acestia.
3 Şi Solomon trămise la Hiram, regele Tiruluĭ, ḑicênd: Precum
aĭ făcut luĭ David, tatuluĭ meŭ, adecâ 'ĭ-aĭ trămis cedri, ca se'şĭ
4 edifice o casâ, spre a locui într'ênsa, *fâ şi mie.* Éca! edific o
casâ numeluĭ luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ meŭ, ca se 'ĭ *o* consacru,
şi se tămâiŭ înaintea luĭ tămâie aromate, şi *se espun* pănile per-
petue de proposiţiune şi *se ofer* sacrificie de ardere demaneţieĭ şi
sereĭ, şi ale Sabbatelor, şi ale lunelor noue, şi ale serbătorilor luĭ Ie-
hova, Dumneḑeuluĭ nostru. Acésta *este ordonanţâ* pentru etern
5 pentru Israel. Şi casa, care o edific, *se fiă* mare; căcĭ maĭ mare
6 *este* Dumneḑeul nostru decât toţĭ ḑeiĭ. - Dar cine óre are pute-
rea, a edifica luĭ o casâ? Căcĭ ceriurile şi ceriurile ceriurilor nu'l
cuprind; şi cine *sum* eŭ, ca se'ĭ edific o casă, dacâ nu spre a
7 tămăia înaintea luĭ? Apoĭ dar trâmite'mĭ un barbat, iscusit de
a lucra în aur şi în argint şi în aramâ şi în fer şi în purpur şi
în carmesin şi în albastru, şi care se sciă, a tâia sculpturâ, cu
artistiĭ, cariĭ *sunt* lăngă mine în Iuda şi în Ierusalim, pre cariĭ Da-
8 vid, tatul meŭ, 'ĭ preparase; Şi'mĭ trămite mie de pre Liban lemn
de cedru, de pin, şi de algummim; căcĭ sciŭ, că serviĭ têĭ pre-
çep, a tâia lemnul de pre Laban, şi éça! serviĭ meĭ *se fiă* cu ser-

vii têi. Și se'mi prepare lemn în mulțime; căci casa, care o e- 9
dific, *se fiâ* mare și escelentâ. Și éca! tăiatorilor de lemne, ser- 10
vilor têi, carii taiă lemnul, vreŭ se li daŭ grâŭ pisat, duoe-ḑeci mii
Cor, și orḑ duoe-ḑeci mii Cor, și vin duoe-ḑeci mii Bat, și oleŭ
duoe-ḑeci mii Bat.
Și Hiram, regele Tirului, respunse printr'o scrisóre, pre care o 11
trămise lui Solomon: Fiind câ Iehova 'și iubesce popului seŭ, de aceea
te făcu rege preste dênșii. Hiram mai ḑise: Bine-cuvêntat *fiâ* Iehova, 12
Dumneḑeul lui Israel, care aŭ făcut ceriul și pămêntul, câ dede
regelui David un fiiŭ înḑestrat cu înțelepciune și minte, carele voesce
a edifica o casâ lui Iehova, și sie'și o casâ de reședințâ. Și acum 13
dar '*ți* trămit *ție* un barbat iscusit, înḑestrat cu minte, pre Hiram-Abi.
El *e* fiiul unei mueri din fiiele lui Dan, și tatul seŭ *era* un Ti- 14
rién; el înțelege a lucra în aur și în argint și în aramâ și în fer,
în petre și în lemn, în purpur, în albastru și în pănzâ finâ și în
carmesin, și a tăia tot feliul de sculpturâ, și inventâ tot feliŭ de
invențiuni, ce'i se va da lui lăngă înțelepții têi, și lăngă înțelepții dom-
nului meŭ David, tatului têŭ. Deci grâul și orḑul și oleul și vinul, 15
despre carele vorbise domnul meŭ, póte se le trămitâ servilor sei.
Și vom tăia lemn de pre Liban, după a ta întrégâ trebuințâ, și ți'l vom 16
aduce în plute pre mare la Ioppa, și tu'l vei transporta la Ierusalim.
Și Solomon numerâ pre toți streinii, carii *eraŭ* în țérra Israe- 17
lului, după numerarea, cu care David, tatul seŭ, 'i numerase; și
se găsirâ una sutâ cinci-ḑeci și trei de mii șese sute. Din aces- 18
tia făcu șepte-ḑeci mii portatori de greutăți, și opt-ḑeci mii tăia-
tori pre munte, și trei mii șese sute inspectori, se îndemne popu-
lul la lucru.

CAPUL III.

Descrierea templului

Și Solomon începu se edifice casa lui Iehova la Ierusalim, 1
pre muntele Moria, unde Domnul se aretase tatului seŭ
David, pre acel loc, pre carele 'l preparase David în aria lui Or-
nan, Iebusitului. Și începu se edifice în *ḑiua* a duoa a lunei a 2
duoa în al patrulea an al dominărei sale.
Și acestea *sunt lucrurile,* în care Solomon aŭ fost instruit 3
pentru edificiul casei lui Dumneḑeŭ, după mesura vechiă de coți:
șese-ḑeci coți lungimea și duoe-ḑeci coți lărgimea. Și porticul, 4
carele în lungimea sa *era* înaintea lărgimei casei, avea duoe-ḑeci
coți, și una sutâ duoe-ḑeci coți în înălțime.

5 Şi pre din năuntru o acoperi cu aur curat. Şi casa cea mare
o îmbracâ cu lemn de pin, şi'l acoperi cu aur curat, şi făcu asupra
6 acestora palmî şi lucrurî lanţate; Şi ornâ casa cu petre pre-
7 ţióse, şi aurul era aur din Parvaim. Şi acoperi casa, grănḑele, pragu-
rile, şi păreţiï eï, şi uşiele eï cu aur; sculptâ şi Cherubimî pre păreţî.
8 Şi făcu casa Sănteï Săntelor; lungimea eï după lărgimea
caseï duoe-ḑecï coţî, şi lărgimea eï duoe-ḑecï coţî, şi o acoperi
9 cu aur pur, şese sute talente. Şi pondul auruluï pentru cuie
conţinea cincï-ḑecï seculteţe. Şi apartamentele de sus le acoperi
cu aur.
10 Şi în casa Sănteï Săntelor făcu el duoï Cherubimî, lucru de
11 sculpturâ, şi'ï acoperi cu aur. Şi aripele Cherubimilor *eraŭ* duoe-
ḑecï coţî în lungimea lor; aripa unuïa, cincï coţî *de lungâ*, atingea
păretele caseï, şi cea-l-altâ aripâ, cincï coţî *de lungâ*, atingea a-
12 ripa celuï-l-alt Cherub; Şi una aripă a celuï-l-alt Cherub,
cincï coţî *de lungâ*, atingea păretele caseï, şi aripa cea-l-altâ a
luï, cincï coţî *de lungâ*, atingea aripa celuï d'ântêiŭ Cherub.
13 Aripele acestor Cherubimî *eraŭ* lăţite duoe-ḑecï coţî. Şi steterâ
14 pre picióreie lor, şi façiele lor *eraŭ îndreptate* cătră casâ. Maï
făcu âncâ o perde de albastru, şi de purpur, şi de carmesin, şi
de pănză finâ, şi făcu Cherubimî pre dênsa.
15 Naintea caseï înse făcu duoe colóne, care *eraŭ* nalte de
treï-ḑecï şi cincï de coţî; şi capitelul, care *s'aŭ pus* de asupra,
16 *era* cincï coţî înalt. Şi făcu lanţiuşóre ca în oraculul, şi *le* puse
pre vîrfurile colónelor; şi făcu una sutâ rodie, şi le puse pre lan-
17 ţiuşóre. Şi aşeḑâ colónele înaintea templuluï, una de a drépta şi
una de a stănga; şi numi numele celeï din drépta Iachin (va sta-
bili), şi numele celeï din stănga Boaz (într'ênsul este putere).

CAPUL IV.

Descrierea vaselor templuluï.

1 Şi făcu un altariŭ de aramâ, duoe-ḑecï coţî lungimea sa,
duoe-ḑecï coţî lăţimea sa, şi ḑece coţî nălţimea sa.
2 După acésta făcu el marea versatâ, ḑece coţî de la o margine
pănă la cea-l-altâ marginâ, rotundâ împrejur, şi cincï coţî nălţi-
3 mea eï, şi un fir de treï-ḑecï coţî o ar fi încins împrejur. Şi
eraŭ sub acésta figure de boï, cariï o împrejuraŭ jur împrejur;
căte ḑece la cot, încingeaŭ marea jur împrejur; duoe rônduri de
4 boï eraŭ turnate de o versăturâ cu *marea*. Ea sta pre duoï-spre-
ḑece boï: treï priviaŭ cătră méḑiă-nópte, treï priviaŭ cătră

apus, treĭ priviaŭ cătră meḑiă-ḑi, şi treĭ priviaŭ cătră resărit;
şi marea şedea pre dênşiĭ, şi tóte dosurile lor *eraŭ întórse* spre
năuntru. Grosimea eĭ *era* de un lat de palmâ, şi marginea eĭ 5
construitâ ca marginea de cupâ, în forma flóreĭ de crin, în ea în-
căpea treĭ miĭ Bat.
Şi făcu încă şi ḑece spălătore, şi puse cincĭ de a drépta, şi 6
cincĭ de a stănga, spre a spela în ele; cele ale sacrificielor de ar-
dere le spelaŭ într'ênsele; marea înse *era* ca preoţiĭ se se spele
într'ênsa.
Maĭ făcu încâ ḑece candelabre de aur, după modelul lor, şi 7
le puse în templu, cincĭ de a drépta şi cincĭ de a stănga.
Şi făcu ḑece mese, şi *le* puse în templu, cincĭ de a drépta, 8
şi cincĭ de a stănga, şi făcu una sutâ cupe de aur.
Şi făcu curtea preoţilor, şi curtea cea mare, şi uşie spre cur- 9
tea cea mare, şi acoperi uşiele lor cu aramâ. Marea înse o aşeḑâ 10
pre partea dréptâ cătră sud-ost.
Şi Hiram făcu ólele, şi lopeţile, şi cupe. Şi Hiram fini opul, 11
pre care 'l avea de făcut regele Solomon pentru casa luĭ Dumne-
ḑeŭ; Duoe colóne şi sfere şi capitele de pre capul celor 12
duoe colóne, şi cele duoe reţele, ca se acopere cele duoe sfere
ale capitelelor, de pre capul colónelor; Şi patru sute rodie pen- 13
tru cele duoe reţele, duoe rônduri de rodie pentru fiâ-care reţe,
spre a acoperi cele duoe sfere ale capitelelor, de pre colóne. Şi 14
făcu base, şi spălătóre de pre base. Marea şi ceĭ duoĭ-spre- 15
ḑece boĭ de sub ea; Şi ólele, şi lopeţele, şi furculiţele, şi tóte 16
vasele lor le făcu Hiram-Abi regeluĭ Solomon pentru casa luĭ Iehova
din aramâ lustruitâ. În şesul Iordanuluĭ le versâ regele în pă- 17
mêntul argilos între Succoth şi Zeredatha.
Şi făcu Solomon tóte aceste vase în fórte mare mulţime, aşia 18
încât nu se putea socoti greutatea arameĭ. Şi făcu Solomon tóte 19
vasele caseĭ luĭ Dumneḑeŭ: altariul cel de aur, şi mesele, de asupra
cărora *se puserâ* pănile proposiţiuneĭ; Şi candelabrele şi lampele lor, 20
ca se ardâ, după cum era usul, înaintea oraculuĭ, de aur curat; Şi 21
florile, şi lampele, şi mucările de aur; aceste *eraŭ* cu tóte de aur curat;
Şi cuţitele, şi cupele, lingurele, şi tămăiătórele de aur curat, şi pórta 22
caseĭ, uşiele sale interióre spre Sânta Sântelor, şi uşiele caseĭ
templuluĭ de aur.

CAPUL V.

Arca adusâ în templu. Templul implut de un nour.

1 Și terminăndu-se tot lucrul, pre care 'l făcuse Solomon
pentru casa luĭ Iehova, Solomon aduse într'ênsa tóte cele
consacrate de David, tatul seŭ; argintul și aurul și tóte vasele le
2 depuse în tesaurele caseĭ luĭ Dumneḑeŭ. Atuncĭ adunâ Solo-
mon pre ceĭ maĭ bêtrânĭ aĭ luĭ Israel, și toţĭ capiĭ semenţielor,
principĭ părintescĭ aĭ fiilor luĭ Israel la Iernsalim, spre a aduce
arca alianţieĭ luĭ Iehova din cetatea luĭ David, acésta *este* Zion.
3 Și se adunarâ la rege toţĭ barbaţiĭ luĭ Israel la serbătórea
4 cea din luna a șeptea. Și venirâ toţĭ ceĭ maĭ bêtrânĭ aĭ luĭ Is-
5 rael; și Leviţiĭ duceaŭ arca. Și aduserâ arca și cortul adunan-
ţieĭ și tóte vasele sacre, care *eraŭ* în cort; preoţiĭ *și* Leviţiĭ le a-
6 duserâ. Și regele Solomon și tótâ adunarea luĭ Israel, care se
adunase la dênsul înaintea arceĭ, sacrificarâ oĭ și boĭ, cariĭ nu
7 se puteaŭ nicĭ numera nicĭ calcula din *causa* mulţimeĭ. Și
preoţiĭ aduserâ la locul eĭ arca alianţieĭ luĭ Iehova în oraculul
8 caseĭ, în Sânta Sântelor, sub aripele Cherubimilor; Căcĭ Cherubimiĭ
întindeaŭ aripele preste locul arceĭ, și Cherubimiĭ acoperiaŭ arca
9 și drugiĭ eĭ pre de asupra. Și făcut-aŭ drugĭ așia de lungĭ,
încât capitele drugilor se vedeaŭ, *eșite* din arcâ, înaintea oracululuĭ;
dérâ nu se vedeaŭ din afarâ; și se aflâ acolo pănă în ḑiua de
10 astăḑĭ. Nemic nu *era* în arcâ, decât cele duoe table, pre care
Moise le puse în năuntru pre Horeb, unde Iehova încheia *o alianţiâ*
cu fiiĭ luĭ Israel, când aŭ eșit din Egipt.
11 Și întêmplatu-s'aŭ, când eșiaŭ preoţiĭ din Sanctuariŭ, (căcĭ toţĭ
preoţiĭ, cariĭ eraŭ presenţĭ, se sacraserâ, încât nu se maĭ observa
12 nicĭ o secţiune, Și Leviţiĭ, căntătoriĭ toţĭ, precum: Asaf, Heman,
Ieduthun, și fiiĭ lor, și fraţiĭ lor, învestimentaţĭ cu pânzâ finâ, ste-
terâ cu cimbale, și harpe, și citare în partea resăriténâ a altariuluĭ,
și lăngă dênșiĭ una sutâ duoe-ḑecĭ preoţĭ, cariĭ suflaŭ în trimbiţe;)
13 Adecâ se întêmplâ, când aceĭ, cariĭ suflaŭ în trimbiţe, și aceĭ, cariĭ
căntaŭ, făcurâ se resune numaĭ ca vócea unuĭ *barbat*, spre a
lauda și mări pre Iehova; și când aŭ rădicat vócea cu trimbiţele,
și cimbalele, și instrumente de musicâ, și când căntaŭ luĭ Ie-
hova căntarea de laudâ: Căcĭ bun *este* el, căcĭ etern *durâ* bunăta-
14 tea sa; atuncĭ implu un nour casa, casa luĭ Iehova; Și preoţiĭ
nu puturâ se stee ca se servă din causa noururuĭ; căcĭ gloria luĭ
Iehova impluse casa luĭ Dumneḑeŭ.

CAPUL VI.

Sânţirea templului.

Atuncĭ ḑise Solomon: Iehova grăise, câ voesce a locui în 1
întunecime. Dérâ 'ţi-am edificat ţie casâ de locuinţâ, 2
şi un loc, se locuescĭ în eternitate. Şi regele 'şĭ întórse façia 3
şi bine-cuvêntâ tótâ adunarea luĭ Israel; şi tótâ adunarea luĭ Is-
rael sta.
Şi el ḑise: Bine-cuvêntat *fiâ* Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel, 4
care îndeplini prin mâna sa ceea, ce vorbise cu gura sa cătră Da-
vid, tatul meŭ, ḑicênd: Din ḑiua, în care am scos poporul meŭ 5
din pămêntul Egiptuluĭ, n'am ales din tóte semenţiele luĭ Israel
nicĭ o cetate spre a edifica o casâ, în care se fiă numele meŭ,
şi n'am ales nicĭ un barbat, spre a fi principe preste poporul
meŭ Israel. Dar Ierusalim 'l-am ales, ca numele meŭ se fiâ a- 6
colo, şi pre David 'l-am ales, se fiâ preste poporul meŭ Is-
rael. Şi era în ânima luĭ David, tatuluĭ meŭ, se edifice o casâ 7
numeluĭ luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ luĭ Israel; Dar Iehova ḑise că- 8
tră David, tatul meŭ: Fiind că este în ânima ta, se edificĭ o casâ
numeluĭ meŭ; bine aĭ făcut, câ era în ânima ta; Tu înse se nu 9
edificĭ casa, ci fiĭul têŭ, carele va eşi din cópsele tale, acela
se edifice casâ numeluĭ meŭ. Decĭ Iehova îndeplini cuvêntul seŭ, 10
ce'l grăise. Căcĭ m'am rădicat în locul luĭ David, tatuluĭ meŭ, şi
şed pre tronul luĭ Israel, dupre cum grăise Iehova, şi am edi-
ficat casa numeluĭ luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ luĭ Israel, Şi am a- 11
şeḑat acolo arca, în care *se aflâ* alianţia luĭ Iehova, pre care o
încheiâ cu fiiĭ luĭ Israel. Şi stând înaintea altariuluĭ luĭ Iehova, 12
înaintea întregeĭ adunărĭ a luĭ Israel, 'şĭ întinse mânele sale. Căcĭ 13
Solomon făcuse un postament de aramâ, şi'l aşeḑâ în meḑiul cur-
ţeĭ celeĭ marĭ; cincĭ coţĭ era lungimea sa, şi cincĭ coţĭ lărgimea
sa, şi treĭ coţĭ înălţimea sa; şi se puse pre acesta, şi se înge-
nunchiâ pre genunchiele sale înaintea întregeĭ adunărĭ a luĭ Israel,
şi'şĭ întinse mânele sale cătră ceriŭ şi ḑise:
Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel! nicĭ um Dumneḑeŭ nu *este* a- 14
semenea ţie în ceriŭ şi pre pămênt; tu carele păstrezĭ alianţia şi
îndurarea cătră serviĭ têĭ, cariĭ âmblâ înaintea ta cu tótâ ânima lor;
Care aĭ împlinit servuluĭ têŭ David, tatuluĭ meŭ, *tot* ce aĭ grăit 15
luĭ, cu gura ta aĭ vorbit şi cu mâna ta aĭ efectuat, precum *este*
astăḑĭ. Şi acum Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel! conservâ servu- 16
luĭ têŭ David, tatuluĭ meŭ, ceea, ce 'ĭ-aĭ promis luĭ, ḑicênd: Nicĭ
o datâ se nu'ţĭ lipséscâ un barbat înaintea mea, carele se şédâ pre
tronul luĭ Israel, numaĭ dacâ fiiĭ têĭ 'şĭ vor conserva calea, şi vor

17 ămbla după legea mea, precum aĭ ămblat tu înaintea mea. Fâ dar
Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel! se se adeveréscâ cuvêntul têŭ,
18 pre carele aĭ vorbit către servul têŭ David! Dar în veritate óre
se locuéscâ Dumneḑeŭ la ómenĭ pre pămênt? Éca! Ceriul şi ce-
riurile ceriurilor nu te pot cuprinde, cu cât maĭ puçin acéstă casâ,
19 care o-am edificat. Dar privesce la rugăcĭunea servuluĭ têŭ, şi
la cerinţa luĭ, Iehova, Dumneḑeul meŭ! Şi ascultâ la chiemarea şi
20 la rugăcĭunea, care o face servul têŭ înaintea ta. Fiâ ochiĭ têĭ
deschişĭ ḑiua şi nóptea preste casa acésta, preste acel loc, despre
care aĭ ḑis, câ voescĭ se'ţĭ punĭ numele têŭ acolo! Ascultâ cerinţa,
21 pre care servul têŭ o face în locul acesta. Şi ascultâ supli-
caţiunile servuluĭ têŭ şi ale poporuluĭ têŭ Israel, care o fac pre
acest loc, ascultâ-o din locul şedinţeĭ tale, din ceriŭ; ascultâ-o,
şi iértâ!
22 Dacâ cine-va va pecătui contra aprópeluĭ seŭ, şi 'i se va im-
pune luĭ jurămênt, şi'l va face se jure, şi jurămêntul va veni în-
23 aintea altariuluĭ têŭ în casa acésta; Apoĭ ascultâ din ceriŭ, şi
fâ şi judecâ pre serviĭ têĭ, condemnând pre cel vinovat, încât fap-
tele sale se le întorcĭ pre capul luĭ; dar pre cel drept se'l justi-
ficĭ şi se'ĭ daĭ după dreptatea luĭ.
24 Dacâ poporul têŭ Israel va fi bătut de inimic, fiind câ 'ţĭ-
aŭ pecătuit ţie, dar se vor întórce, şi vor recunósce numele
25 têŭ, şi se vor roga, şi vor implora la tine în casa acésta; Apoĭ
ascultâ-o din ceriŭ, şi'ĭ iértâ pecatul poporuluĭ têŭ Israel, şi
re'ntórce'ĭ în ţérra, pre care o-aĭ dat lor şi părinţilor lor.
26 Dacâ ceriul va fi închis, şi nu va veni plóĭă, fiind că aŭ pe-
cătuit în contra ta, şi se vor roga în locul acesta, şi vor
recunósce numele têŭ, şi se vor întórce de la pecatul lor, pentru
27 câ 'ĭ-aĭ strîmtorat; Apoĭ ascultâ din ceriŭ, şi'ĭ iértâ pecatul
servilor têĭ şi al poporuluĭ têŭ Israel, după ce 'ĭ veĭ înveţa calea
cea bunâ, pre care se ămble; şi dă plóiâ pre ţérra ta, pre care
o-aĭ dat poporuluĭ têŭ spre ereditate.
28 Dacâ fómete va fi în ţérrâ, dacâ va fi cĭumâ, dacâ va fi ar-
surâ în grâŭ, vestejire, locustâ şi omiḑĭ, dacâ inimicul lor în ţérra
lor 'ĭ va asedia în porţile lor, dacâ va fi vre-o plagâ, vre-o maladiă;
29 Dacâ atuncĭ se va face vre-o rugăcĭune şi vre-o implorare de că-
tră vre-un om saŭ de întregul têŭ popul Israel, când va cu-
nósce fiâ-cine rana sa şi durerea sa, şi'şĭ vor întinde mânele lor
30 către casa acésta; Apoĭ ascultâ din ceriŭ, din locul şedinţeĭ
tale, şi iértâ! şi dâ fiă-căruĭâ după căile luĭ, tu care cunoscĭ ânima
31 luĭ; căcĭ tu numaĭ cunoscĭ ânima copiilor ómenilor; Ca se se
témâ de tine, şi se ămble pre căile tale în tóte ḑilele, ce le trăesc
pre suprafaçia pămêntuluĭ, pre care aĭ dat-o părinţilor noştri.
32 Şi streinul, carele nu este din poporul têŭ Israel, ci vine
din ţérrâ departatâ, pentru numele têŭ cel mare, şi mâna ta potentâ,

şi braçiul têŭ întins, dacâ va veni, şi se va închina caseĭ acesteia;
Apoĭ ascultâ din ceriŭ, din locul şedinţeĭ tale, şi fă tot, despre 33
care te invócâ streinul, ca toţĭ populiĭ pămĕntuluĭ se cunóscâ
numele têŭ, şi se se témâ de tine, ca şi populul têŭ Israel, şi se
recunóscâ, câ după numele têŭ este numitâ casa acésta, pre care
o-am edificat.
Dacâ populul têŭ va eşi la luptâ contra inimiculuĭ seŭ pre 34
calea, pre care 'ĭ veĭ trămite, şi se vor roga ţie, privind la
oraşul acesta, pre care 'l-aĭ ales, şi spre casa, care o-am edifi-
cat numeluĭ têŭ: Apoĭ ascultâ din ceriŭ ruga lor şi cerinţa lor, 35
şi aperĭ causa lor.
Dacâ vor pecătui contra ta, (căcĭ nu este nicĭ-un om, care se nu 36
pecătuéscâ), şi te veĭ mânia preste dênşiĭ, şi'ĭ veĭ trada inimicu-
luĭ, şi captivatoriĭ 'ĭ vor duce prisonierĭ într'o ţérrâ departatâ saŭ
apropiatâ; Şi'şĭ vor lua la ânimâ în ţérra, unde aŭ fost duşĭ pri- 37
sonierĭ, şi se vor întórce şi vor suplica cătră tine în ţérra capti-
vităţeĭ lor, ḑicênd: Am pecătuit, am nelegĭuit, şi am nedreptăţit!
Şi se vor întórce cătră tine cu tótâ ânima lor şi cu tot sufle- 38
tul lor în ţérra captivităţeĭ lor, unde 'ĭ-aŭ dus pre eĭ prisonierĭ, şi se
vor roga, privind cătră ţérra lor, pre care o-aĭ dat pârinţilor
lor, şi cătră oraşul, pre care 'l-aĭ ales, şi cătră casa, care o-am e-
dificat numeluĭ têŭ; Apoĭ ascultâ din ceriŭ, din locul şedinţeĭ 39
tale, ruga lor şi cerinţa lor, şi aperĭ causa lor; şi iértâ popu-
luluĭ têŭ ceea ce aŭ pecătuit contra ta.
Acum, Dumneḑeul meŭ! deschişĭ fiă ochiĭ têĭ, şi urechiele tale 40
atente la rugăcĭunea din locul acesta! Acum dar rădică-te, Ie- 41
hova, Dumneḑeul! la locul şedinţeĭ tale, tu şi arca strâlucireĭ tale!
Fă ca preoţiĭ têĭ, Iehova, Dumneḑeul! se fiă învestiţĭ cu mântui-
re, şi sânţiĭ têĭ se se bucure de bunătăţĭ. Iehova, Dumneḑeul! 42
nu înlătura pre unsul têŭ; amintesce'ţĭ de îndurarea ta cătră Da-
vid, servul têŭ.

CAPUL VII.

Sacrificiele. Dumneḑeŭ se arétă luĭ Solomon.

Şi finind Solomon a se roga, picâ foc din ceriŭ, şi con- 1
sumâ sacrificiul de ardere şi oblaţiunile, şi strălucirea
luĭ Iehova implu casa. Şi preoţiĭ nu putură întra în casa luĭ Ie- 2
hova, pentru câ strălucirea luĭ Iehova implu casa luĭ Iehova. Şi 3
când toţĭ fiiĭ luĭ Israel veḑurâ, cum câ focul se pogorî, şi străluci-
rea luĭ Iehova preste casâ, apoĭ plecarâ façia lor spre pămĕnt pănă

la pavagiŭ, şi se închinară şi laudară pre Iehova, dicênd: Căcĭ bun
este el, şi în etern *dură* îndurarea luĭ!
4 Şi regele şi tot popolul oferiră sacrificie înaintea luĭ Iehova.
5 Şi regele Solomon sacrifică duoe-decĭ şi duoe miĭ de boĭ, şi una
sută duoe-decĭ miĭ de oĭ. Ast feliŭ sânţiră regele şi tot popolul ca-
6 sa luĭ Dumnedeŭ. Şi preoţiĭ steteră în oficiele lor, şi Leviţiĭ cu
instrumente de musică ale luĭ Iehova, pre care le făcuse David, re-
gele, ca se laude pre Iehova, *dicênd:* Căcĭ etern *dură* îndurarea sa!
cu cântarea de laudă a luĭ David în mâna lor; şi preoţiĭ suflaŭ în
7 trimbiţe înaintea lor, şi tot Israelul stete. Şi sânţi Solomon şi
medilocul curţiĭ, care *era* înaintea caseĭ luĭ Iehova; căcĭ acolo o-
feri sacrificiele de ardere şi grăsimea sacrificielor pacifice; căcĭ
altariul de aramă, pre care 'l făcuse Solomon, nu putu cuprinde
sacrificiele de ardere şi sacrificiele pănatice şi grăsimea.
8 În timpul acela celebră Solomon o serbătóre şepte dile, şi tot
Israelul cu dênsul, o adunare fórte mare *era*, de la întrarea Ha-
9 math pănă la rîul Egiptuluĭ. Şi în a opta di ţinură o adunare
solemnă; căcĭ cu sânţirea altariuluĭ petrecuseră şepte dile, şi cu
10 serbarea şepte dile. Şi în diua a duoe-decĭ şi treĭa a luneĭ a şep-
tea dede el drum popululuĭ în spre corturile sale, bucurându-se
şi desfătându-se din ânimă pentru bunătăţĭ, care făcuse Iehova luĭ
David, şi luĭ Solomon, şi luĭ Israel, popululuĭ seŭ.
11 Ast feliŭ finise Solomon casa luĭ Iehova şi casa regeluĭ; şi tot,
ce venise în ânima luĭ Solomon, se facă în casa luĭ Iehova
şi în casa sa, împlini cu norocire.
12 Atuncĭ se aretă Iehova luĭ Solomon nóptea, şi'ĭ dise luĭ: Am
audit rugăciunea ta, şi 'mĭ-am ales mie locul acesta pentru casă
13 de sacrificie. Dacă voiŭ închide ceriul, încât nu va fi plóĭă, şi da-
că voiŭ ordona locustelor, se mânănce ţérra, şi dacă voiŭ trămite
14 ciumă preste popolul meŭ; Şi se va umili popolul meŭ, care este
numit după numele meŭ, şi se vor roga, şi vor căuta faça mea,
şi se vor întórce de pre căile lor cele rele, apoĭ voiŭ asculta din
ceriŭ, şi voiŭ ierta pecatele lor, şi voiŭ tămădui ţérra lor.
15 Acum dar ochiĭ meĭ vor fi deschişĭ şi urechiele mele atente la rugă-
16 ciunea, ce *se vor face* pre locul acesta. Căcĭ acum am ales şi am
sânţit casa acésta, ca numele meŭ pentru etern se fiă acolo; şi
ochiĭ meĭ şi ânima mea vor fi acolo în tóte dilele.
17 Cât pentru tine, dacă tu veĭ âmbla înaintea mea, cum âmblase
David, tatul têŭ, şi veĭ face tot ce 'ţĭ-am ordonat, şi veĭ ţine sta-
18 tutele mele şi judecăţile mele; Apoĭ vreŭ se întăresc tronul
regatuluĭ têŭ după *alianţia*, ce o am încheiat cu David, tatul têŭ,
dicênd: Nicĭ o dată se nu'ţĭ lipsécă barbatul, care se domnéscă
în Israel.
19 Dacă înse ve veţĭ întórce, şi veţĭ părăsi statutele mele
şi preceptele mele, care ve le-am propus şi veţĭ merge, şi veţĭ

servi altor ḑeĭ, şi ve veţĭ închina lor; Apoĭ 'ĭ voiŭ desrădicina 20
din ţérra mea, pre care li o-am dat lor; şi acéstâ casâ, care o-am
sânţit numeluĭ meŭ, o voiŭ arunca din façia mea, şi o voiŭ face
de proverb şi de rîs între tóţĭ populiĭ. Şi cât de înaltâ casa a- 21
césta ar fi, apoĭ fiă-care, ce va trece pre dinaintea eĭ, se va uĭmi,
şi va ḑice: Pentru ce făcu Iehova în aşia feliŭ ţerreĭ acesteia şi ca-
seĭ acesteia? Şi se va ḑice: Fiind câ aŭ părăsit pre Iehova, 22
Dumneḑeul părinţilor lor, cariĭ 'ĭ scosese din pămĕntul Egiptuluĭ;
şi fiind că se lipirâ de alţĭ ḑeĭ, şi li se închinarâ lor, şi li servirâ
lor, pentru aceea aduse el tot reul acesta preste dênşiĭ.

CAPUL VIII.

Puterea luĭ Solomon. El trămite o flotă la Ofir.

Întêmplatu-s'aŭ după treccrea de duoe-ḑecĭ anĭ, în cariĭ So- 1
lomon aŭ edificat casa luĭ Iehova şi casa sa propriâ,
Apoĭ edificâ Solomon şi oraşele, pre care 'i le deduse Hiram, şi 2
puse se locuéscâ într'ênsele fiiĭ luĭ Israel.
Şi purcese Solomon la Hamath-Zoba, şi o conceri. Şi edi- 3 4
ficâ Tadmor în pustiŭ, şi tóte oraşele de aprovisionare, pre care le
edificâ în Hamath. Şi edificâ Beth-Horon de sus şi Beth-Horon de 5
jos, oraşe întărite cu murĭ şi porţĭ şi zevóre; Şi Baalath, şi 6
tóte oraşele de aprovisionare, pre care le avea Solomon, şi tóte
oraşele pentru care, şi oraşele pentru calarĭ, şi tot, ce aŭ do-
rit Solomon se edifice în Ierusalim, şi pre Liban, şi în tótâ ţérra
dominăreĭ sale.
Cât pentru tot populul, care remăsese din Heteiĭ, şi Amoreiĭ, 7
şi Pereseiĭ, şi Heveĭ, şi Iebuseĭ, cariĭ nu *eraŭ* din Israel, Din 8
fiiĭ lor, cariĭ remăseserâ în ţérrâ după dênşiĭ, pre cariĭ nu'ĭ es-
tirpirâ fiiĭ luĭ Israel, pre acestia 'ĭ făcu Solomon se plătéscâ tribut
până în ḑiua de astăḑĭ. Dar din fiiĭ luĭ Israel nu făcu Solomon 9
pre nemine servŭ la lucrul seŭ; ci acestia *eraŭ* ómenĭ de res-
bel, şi maĭ mariĭ capilor seĭ, şi maĭ mariĭ preste carele sale şi ca-
lariĭ seĭ.
Şi ceĭ maĭ marĭ aĭ inspectorilor, pre cariĭ 'ĭ aveaŭ regele 10
Solomon, *eraŭ* duoe sute şi cincĭ-ḑecĭ, cariĭ dominaŭ preste popul.
Şi aduse Solomon pre fiia luĭ Faraon din cetatea luĭ David 11
în casa, care o-aŭ edificat pentru ea, ḑicênd: Se nu'mĭ locuéscâ
nicĭ o muere în casa luĭ David, regeluĭ luĭ Israel; căcĭ acestea
sunt locurĭ sânte, fiind câ arca luĭ Iehova aŭ întrat acolo.
După acésta oferi Solomon luĭ Iehova sacrificie de ardere pre 12

13 altariul luĭ Iehova, pre care 'l edificase înaintea porticuluĭ, Adecâ
după o mesură hotărită sacrificâ în fiă-care ḑi după legea luĭ
Moise, în Sabbatele, şi la lunele noue, şi la serbătorĭ, de treĭ orĭ pre
an: la serbătórea azimelor, la serbătórea septemănelor, şi la serbă-
14 tórea corturilor. Şi stabili dupre preceptul luĭ David, tatuluĭ
seŭ, secţiunile preoţilor la serviciul lor, şi pre Leviţĭ la oficiele
lor, ca se laude, şi se servă înaintea preoţilor după necesitatea fiă-
căreĭ ḑile; şi pre uşierĭ după secţiunile lor la fiă-care pórtâ; căcĭ
15 aşia *era* ordonanţa luĭ David, omuluĭ luĭ Dumneḑeŭ. Şi eĭ nu
se abăturâ de la ordonanţa regeluĭ pentru preoţĭ şi Leviţĭ, în pri-
16 virea orĭ-şi-căruĭ lucru, saŭ în privirea tesaurelor. Şi aşia se
găti tot lucrul luĭ Solomon din ḑiua fondăreĭ caseĭ luĭ Iehova
pănă la finirea eĭ. Ast feliŭ se găti casa luĭ Iehova.
17 După acésta merse Solomon la Ezion-Gheber, şi la Eloth,
18 pre ţermul măreĭ în ţérra Edom. Şi Hiram 'ĭ trămise luĭ prin ser-
viĭ seĭ vase şi servĭ, esperţĭ pre mare; şi venirâ eĭ cu serviĭ luĭ
Solomon la Ofir, şi luarâ de acolo patru sute şi cincĭ-ḑecĭ talente
de aur, şi *le* aduserâ regeluĭ Solomon.

CAPUL IX.

Regina de la Şeba vine se védâ pre Solomon. Averea acestuĭ principe. Mórtea sa.

1 Şi regina de Şeba auḑind de reputaţiunea luĭ Solomon, veni la
Ierusalim, se cerce pre Solomon cu întrebărĭ grele, cu o
suită fórte mare şi cu cămile, cariĭ duceaŭ aromate şi aur în mul-
ţime, şi petre preţióse. Şi venind la Solomon, vorbi cu dênsul de
2 tóte, căte eraŭ în ânima eĭ. Solomon 'ĭ esplicâ eĭ tóte întrebă-
rile; şi nemic nu'ĭ era ascuns luĭ Solomon, ce nu'ĭ ar fi esplicat.
3 Decĭ veḑênd regina de Şeba înţelepcĭunea luĭ Solomon, şi
4 casa, pre care o edificâ el, Şi bucatele meseĭ luĭ, şi locuinţa
servilor luĭ, şi pusecĭunea ministrilor luĭ, şi vestimentele lor, şi
cupariĭ luĭ, şi vestimentele lor, şi suişul luĭ, pre care se suia în
5 casa luĭ Iehova, remase cu totul uĭmitâ. Şi ḑise către rege:
Adevêratâ *era* vorba, care o-am auḑit în ţérra mea despre lucru-
6 rile tale, şi despre înţelepcĭunea ta; Dar eŭ n'am creḑut vorbele
lor, pănă ce am venit, şi ochiĭ meĭ veḑurâ, şi éca! nicĭ jumătate
nu mi se anunţiase mie despre mărirea înţelepcĭuneĭ tale; tu în-
7 trecĭ fama, care am auḑit. Fericiţĭ *sunt* ómeniĭ têĭ, fericiţĭ acestĭ
servĭ aĭ têĭ, cariĭ staŭ pururea înaintea ta, şi ascultâ înţelepcĭunea ta!
8 Bine-cuvêntat fiă Iehova, Dumneḑeul têŭ, care avu mulţumire asu-
pra ta, şi te puse pre tine pre tronul seŭ rege pentru Iehova,

Dumnedeul têŭ; fiind câ Dumnedeul têŭ iubesce pre Israel, şi vroesce,
se'l stabile pentru eternitate, de aceea te făcu pre tine rege preste dên-
şiĭ, spre a face drept şi dreptate. Şi dede regeluĭ una sutâ şi duoe- 9
decĭ talente de aur, şi aromate în fórte mare mulţime, şi petre pre-
ţióse; ast feliŭ de aromate ca acele, care le dede regina de Şeba
regeluĭ Solomon, nu aŭ fost nicĭ o datâ.
Şi serviĭ luĭ Hiram şi serviĭ luĭ Solomon, cariĭ aduserâ aur 10
de la Ofir, aduserâ lemn de algummi şi petre preţióse. Şi făcu 11
regele de lemnul de algummi trepte în spre casa luĭ Iehova şi în
spre casa regeluĭ, şi citare şi harpe pentru cântătoriĭ; ca aceste
âncă nu se veduse pănă atuncĭ în ţérra luĭ Iuda. Şi dede regele 12
Solomon regineĭ de Şeba tóte, căte le voi, căte le ceru, afarâ de a-
cela, ce adusese regeluĭ. Şi se'ntórse înapoĭ, şi merse éră în ţér-
ra eĭ, ea şi serviĭ eĭ.
Şi greutatea auruluĭ, care venise luĭ Solomon într'un an *era* 13
şese sute şese-decĭ şi şese talente de aur, Afarâ de acele, ce le 14
aduserâ negoţiatoriĭ şi comercianţiĭ, şi toţĭ regiĭ Arabieĭ, şi guver-
natoriĭ ţerreĭ, cariĭ aŭ adus aur şi argint luĭ Solomon.
Şi fâcu regele Solomon duoe sute scuturĭ de aur ciocănit; 15
şese sute seculteţe de aur ciocănit cheltui pentru scut; Şi treĭ 16
sute scutişóre de aur ciocănit; treĭ sute seculteţe de aur cheltui
pentru un scutişor. Şi regele le puse în casa din pădurea Li-
banuluĭ.
Şi făcu regele un tron mare elefantin, şi'l acoperi cu aur 17
curat. Şese trepte avea tronul, şi un scaunel de picióre de 18
aur, care era întărit de tron, şi rezămătorĭ de braçie de ambele
laturĭ ale şeduluĭ, şi duoĭ leĭ staŭ lângâ rezămătorĭ; Şi duoĭ-spre- 19
dece leĭ staŭ pre acele şese trepte de ambele laturĭ. De aseme-
nea n'aŭ fost făcut în nicĭ-un regat âncâ. Şi tóte vasele de 20
beut ale regeluĭ Solomon *eraŭ* de aur, şi tóte vasele caseĭ din pă-
durea Libanuluĭ *eraŭ* de aur curat, nemic de argint; acesta fu con-
siderat în timpurile luĭ Solomon *ca nemicâ*. Căcĭ navele regeluĭ 21
călătoriaŭ la Tarşiş cu serviĭ luĭ Hiram; o datâ în treĭ anĭ venirâ
navele de la Tarşiş, şi aduceaŭ aur, şi argint, şi os de elefant, şi
momiţĭ, şi păunĭ.
Şi aşia regele Solomon se mări în avere şi în înţelepcĭune 22
maĭ mult decât toţĭ regiĭ pămĕntuluĭ. Şi toţĭ regiĭ pămĕntuluĭ 23
căutaŭ façia luĭ Solomon, ca se audâ înţelepcĭunea luĭ, pre care 'ĭ o
deduse Dumnedeŭ în ânima sa. Şi acestia '*ĭ* aduceaŭ *luĭ*, fiă-care 24
darul seŭ, vase de argint şi de aur, şi vestimente, arme, şi aro-
mate, caĭ, şi catărĭ, în toţĭ aniĭ.
Şi avea Solomon patru miĭ staule pentru caĭ şi care, şi duoe- 25
spre-dece miĭ calariĭ; şi 'ĭ aşedâ în oraşele de care şi lângă re-
gele în Ierusalim.
Şi dominâ *Solomon* preste toţĭ regiĭ de la fluviŭ pănă în ţérra 26

27 Filistenilor, şi pănă la confinea Egiptuluĭ. Şi făcu regele, ca *se*
fiâ argintul în Ierusalim, ca petrele, şi cedriĭ ca Sicomoriĭ ceĭ din
28 vale, din causa abondenţieĭ. Şi aduseră caiĭ pentru Solomon din
Egipt, şi din tóte ţerrile.
29 Eră cele-l-alte fapte ale luĭ Solomon, cele d'ăntêie şi cele de pre
urmâ, nu *sunt* scrise în istoria luĭ Nathan, profetuluĭ, şi în profeţia
luĭ Ahia, Şilonituluĭ, şi în visiunile luĭ Ieddo, veḑêtoruluĭ, atingêtóre
30 de Ierobeam, fiĭul luĭ Nebat? Şi dominâ Solomon în Ierusalim
31 preste întregul Israel patru-ḑecĭ anĭ. Şi adormi Solomon cu pă-
rinţiĭ seĭ, şi'l îmmormêntarâ pre el în cetatea luĭ David, tatuluĭ seŭ.
Şi Rehoboam, fiĭul seŭ, regi în locul luĭ.

CAPUL X.

Rehoboam rege. Revoltâ a ḑece semenţie.

1 Şi merse Rehoboam la Şechem; căcĭ la Şechem mersese
întregul Israel, se'l facâ pre el rege.
2 Şi întêmplatu-s'aŭ, când aŭ auḑit acésta Ieroboam, fiĭul luĭ
Nebat, (acesta *era* în Egipt, unde fugise de regele Solomon,)
3 de s'aŭ întors înapoĭ Ieroboam din Egipt. Şi eĭ trămiserâ şi'l
chiemarâ pre el, şi veni Ieroboam şi întregul Israel, şi vorbirâ
4 cătră Rehoboam, ḑicênd: Tatul têŭ aŭ îngreuiat jugul nostru;
uşurézâ acum serviciul cel dur al tatuluĭ têŭ, şi jugul seŭ cel greŭ,
5 pre care ni 'l-aŭ impus; apoĭ 'ţĭ vom servi ţie. Şi el ḑise cătră
dênşiĭ: Dupâ treĭ ḑile veniţĭ la mine! şi popululul se duse.
6 Şi ţinu consiliŭ regele Rehoboam cu bĕtrâniĭ, cariĭ stetu-
serâ înaintea luĭ Solomon, tatuluĭ seŭ, pre când trăia, şi ḑise:
7 Cum consiliaţĭ voĭ, ca se respund acestuĭ popul? Şi eĭ vorbirâ
cătră dênsul, şi ḑiserâ: Dacâ te veĭ areta bun acestuĭ popul, şi
veĭ împlini voinţa lor, şi li veĭ vorbi cuvênte bune, apoĭ vor fi
8 serviĭ têĭ în tóte ḑilele. Dar el părăsi consiliul bêtrânilor,
pre care 'l deduserâ luĭ, şi ţinu consiliŭ cu têneriĭ, cariĭ cres-
9 cuserâ cu dênsul şi stăteaŭ înaintea luĭ; Şi ḑise cătrâ dênşiĭ:
Cum consiliaţĭ voĭ, ca se respundem acestuĭ popul, care aŭ vorbit
cătră mine, ḑicênd: Uşurézâ jugul, pre carele tatul têŭ ni 'l-aŭ impus?
10 Şi vorbirâ têneriĭ cătră dênsul, cariĭ crescuserâ cu dênsul, ḑicênd:
Tu se vorbescĭ cătră acest popul, carele 'ţi-aŭ vorbit ţie, ḑicênd:
Tatul têŭ ni-aŭ făcut jugul nostru greŭ, tu acum uşurézâ'l; aşia
se'ĭ vorbescĭ. *Degetul* meŭ cel mic va fi maĭ gros, decât cópsele
11 tatuluĭ meŭ; Acum decĭ tatul meŭ ve-aŭ impus un jug greŭ, eŭ
înse voiŭ maĭ adaugi âncâ la jugul vostru; tatul meŭ ve-aŭ pe-
depsit cu biciurĭ, eŭ înse ve voiŭ pedepsi cu scorpióne.

Veniră dar Ieroboam şi tot poporul la Rehoboam în ḑiua a 12
treia, după cum spusese regele, ḑicênd: Veniţĭ înapoĭ la mine în
ḑiua a treia! Şi regele li dede un respuns aspru; şi părăsi re- 13
gele Rehoboam consiliul bêtrânilor, Şi vorbi cătră dênşiĭ du- 14
pă consiliul têneriilor, şi ḑise: Tatul meŭ aŭ îngreuiat jugul vos-
tru, eŭ înse vreŭ se maĭ adaug âncă; tatul meŭ ve-aŭ pedepsit
cu biciurĭ, eŭ înse *ve voiŭ pedepsi* cu scorpione.
Şi regele nu ascultă poporul; căcĭ lucru se făcu de Dumne- 15
ḑeŭ, ca se adeverescă Iehova cuvêntul seŭ, pre carele 'l-aŭ
vorbit prin Ahia, Şilonitul, cătră Ieroboam, fiiul luĭ Nebat. Ve- 16
ḑênd decĭ întregul Israel, că regele nu'ĭ ascultă, apoĭ respunse
poporul regeluĭ, şi ḑise: Ce parte avem în David? *Noĭ* n'*a-*
vem nicĭ o moscenire în fiiul luĭ Işaĭ; fiă-carele la corturile sale,
Israel! Acum dar privesce la casa ta, David! Şi întregul Israel mer-
se în corturile sale. *Căt pentru* fiiĭ luĭ Israel înse, cariĭ locuiaŭ 17
în oraşele luĭ Iuda, preste acestia domină Rehoboam.
Şi trămise regele Rehoboam, pre Hadoram, care *era* preste 18
dărĭ; dar fiiĭ luĭ Israel 'l uciseră pre el cu petre, încât muri. A-
tuncĭ se grăbi regele Rehoboam spre a se sui în trăsură, şi spre
a fugi la Ierusalim. Şi aşia se revoltă Israelul de la casa luĭ Da-
vid, pănă în ḑiua de astăḑĭ.

CAPUL XI.

Rehoboam se întăresce în regatul luĭ Iuda.

Venind decĭ Rehoboam la Ierusalim adună casa luĭ Iuda 1
şi a luĭ Beniamin, una sută şi opt-ḑecĭ miĭ barbaţĭ, lup-
tătorĭ aleşĭ, spre a se lupta cu Israel, ca se întórcă regatul éră cătră
Rehoboam. Dar veni cuvêntul luĭ Iehova cătră Şemaĭa, omul luĭ 2
Dumneḑeŭ, ḑicênd: Vorbesce luĭ Rehoboam, fiiuluĭ luĭ Solomon, 3
regeluĭ luĭ Iuda, şi cătră întregul Israel în Iuda şi Beniamin, şi ḑi:
Aşia grăesce Iehova: Voĭ se nu ve suiţĭ, şi se nu ve luptaţĭ cu fraţiĭ 4
voştri; întórceţi-ve înapoĭ, fiă-care la casa sa! căcĭ de la mine se
făcu lucrul acesta. Şi ascultară cuvêntele luĭ Iehova, şi se în-
tórseră înapoĭ de la espediţiunea contra luĭ Ieroboam.
Şi Rehoboam locuĭa în Ierusalim, şi edifica oraşe spre for- 5
tificare în Iuda. Şi edifică Beth-Lehem, şi Etam, şi Tekoa, 6
Şi Beth-Zur, şi Socho, şi Adullam, Şi Gath, şi Mareşa, şi Zif, 7 8
Şi Adoraim, şi Lachiş, şi Azeka, Şi Zora, şi Aialom, şi Hebron, 9 10
care *eraŭ* oraşele întărite în Iuda şi Beniamin. Şi întări for- 11
tereţele, şi puse în ele comandanţĭ şi provisiunĭ de bucate şi

12 de oleŭ şi de vin; Şi în fiă-care oraş *puse* scuturĭ şi lancie,
13 şi le întări fórte; şi luĭ 'ĭ aparţinea Iuda şi Beniamin. Şi preo-
ţiĭ şi Leviţiĭ, cariĭ *eraŭ* în întregul Israel, trecuserâ la dênsul de
14 prin tóte confiniele lor. Căcĭ Leviţiĭ părăsiserâ suburbiele lor şi
posesiunile lor, şi merserâ la Iuda şi la Ierusalim; căcĭ Ieroboam
15 şi fiiĭ luĭ 'ĭ respinserâ de la oficiul preoţieĭ luĭ Iehova, Şi 'şĭ sta-
bili preoţĭ pentru înălţimĭ, şi pentru ţapĭ şi viţeĭ, pre care le 'şĭ făcuse.
16 Şi urmarâ pre eĭ din tóte semenţiele luĭ Israel aceĭa, cariĭ 'şĭ îndrep-
taŭ ânima, spre a căuta pre Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel, *şi* ve-
nirâ la Ierusalim, ca se sacrifice luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ părinţilor
17 lor. Şi întărirâ regatul luĭ Iuda, şi făcurâ tare pre Rehoboam,
fiĭul luĭ Solomon, timp de treĭ anĭ; căcĭ treĭ anĭ aŭ urmat pre
calea luĭ David şi a luĭ Solomon.
18 Şi'şĭ luâ Rehoboam de soçie pre Mahalath, fiĭa luĭ Ierimoth,
fiĭuluĭ luĭ David, *şi* pre Abihail, fiĭa luĭ Eliab, fiĭuluĭ luĭ Işaĭ,
19 20 Care 'ĭ-aŭ născut luĭ fiĭ: pre Ieuş, şi Şemaria, şi Zaham. Şi dupre
acésta luâ pre Maacha, fiĭa luĭ Absalom; şi ea 'ĭ născu pre Abia,
21 şi Attaĭ, şi Ziza, şi Şelomith. Şi Rehoboam iubi pre Maacha, fiĭa
luĭ Absalom, maĭ mult, decât pre tóte soçiele sale şi concubinele sale;
căcĭ luâ opt-spre-ḑece soçie şi şese-ḑecĭ concubine, şi născuse
22 duoe-ḑecĭ şi opt fiĭ şi şese-ḑecĭ fiĭe. Şi puse Rehoboam pre
Abia, fiĭul Maacheĭ, cap, *adecâ* principe, preste fraţiĭ seĭ; *căcĭ avea
în gând*, a'l face rege. Şi lucrâ cu minte şi imparţi pre toţĭ
ceĭ-l-alţĭ fiĭ aĭ seĭ prin tótâ ţérra luĭ Iuda şi Beniamin, prin tóte
oraşele fortificate, dându-li întreţinerea cu abondenţiâ. Şi ceru
o mulţime de soçie.

CAPUL XII.

Şişak, regele Egiptuluĭ, ĭea oraşul Ierusalim. Mórtea luĭ Rehoboam.

1 Şi întêmplatu-s'aŭ, după ce '*şĭ*-aŭ întărit Rehoboam regatul,
şi aŭ devenit tare, atuncĭ părăsi legea luĭ Iehova, şi
întregul Israel cu dênsul.
2 Şi întêmplatu-s'aŭ în anul al cincilea al regeluĭ Rehoboam, că
se suĭ Şişak, regele Egiptuluĭ, cătră Ierusalim, fiind câ pe-
3 cătuiserâ contra luĭ Iehova, Cu una mie duoe sute de care, şi şese-
ḑecĭ miĭ calareţĭ, şi cu popul fără de numer, care venia cu dênsul
4 din Egipt: Libieniĭ, Sukkiţiĭ, şi Etiopieniĭ. Şi luâ oraşele for-
5 tificate, care *eraŭ* în Iuda, şi veni pănă la Ierusalim. Şi veni Şe-
maia, profetul, la Rehoboam şi la maĭ mariĭ luĭ Iuda, cariĭ se a-
dunaserâ la Ierusalim din causa luĭ Şişak, şi ḑise cătră dênşiĭ: Aşia

grăesce Iehova: Voĭ me-aţĭ părăsit pre mine, de aceea ve las
şi eŭ pre voĭ în mâna luĭ Şişak. Şi se umilirâ maĭ mariĭ luĭ Is- 6
rael şi regele, şi ḑiserâ: Drept *este* Iehova. Veḑênd decĭ Iehova, 7
câ se umilesc, aŭ venit cuvêntul luĭ Iehova cătră Şemaĭa, ḑicênd:
S'aŭ umilit: nu vreŭ se'ĭ stric, ci vreŭ se li aduc puçinâ mân-
tuire; şi mănia mea se nu se reverse preste Ierusalim prin Şişak.
Dar se devinâ serviĭ luĭ, ca se recunóscâ serviciul meŭ şi ser- 8
viciul regatelor pămêntuluĭ. Şi aşia se sui Şişak, regele Egiptuluĭ, 9
spre Ierusalim, şi luâ ţesaurele caseĭ luĭ Iehova şi tesaurele
caseĭ regeluĭ: el luâ totul; şi luâ scuturile de aur, pre care le
făcuse Solomon. Şi în locul lor făcu regele Rehoboam scuturĭ de 10
aramâ, şi le încredinţâ maĭ marilor alergătorilor, cariĭ custodiaŭ lăngâ
intrarea caseĭ regeluĭ. Şi se întêmpla, de câte orĭ mergea regele 11
în casa luĭ Iehova, veniaŭ alergătoriĭ, şi le duceaŭ, şi le readuceaŭ
în apartamentul alergătorilor. Şi fiind câ se umilise, se întórse 12
mânia luĭ Iehova de la dênsul, încât nu'l strica cu totul; maĭ era
în Iuda ce-va bun.

Şi se întări regele Rehoboam la Ierusalim, şi dominâ. De pa- 13
tru-ḑecĭ şi unul de anĭ *era* Rehoboam, când deveni rege, şi şepte-
spre-ḑece anĭ dominâ în Ierusalim, în oraşul, pre care Iehova
'l-aŭ ales din tóte semenţiele luĭ Israel, spre a'şĭ pune numele seŭ
acolo. Şi numele mameĭ luĭ *era* Naama, o Ammonitâ. Dar el făcu 14
rele; căcĭ nu'şĭ îndreptase ânima sa, ca se caute pre Iehova.

Faptele luĭ Rehoboam decĭ, cele d'ântêie şi cele de pre urmâ, 15
óre nu *sunt* scrise în cartea luĭ Şemaĭa, profetuluĭ, şi a luĭ
Iddo, veḑêtoruluĭ, unde însemnâ genealogiele? *Era* înse res-
bel în tóte ḑilele între Rehoboam şi între Ieroboam. Şi adormi 16
Rehoboam cu părinţiĭ seĭ, şi se îmmormêntâ în oraşul luĭ David.
Şi Abia, fiiul seŭ, deveni rege în locul seŭ.

CAPUL XIII.

Resbelul luĭ Abia contra luĭ Ieroboam.

În anul al opt-spre-ḑecelea al regeluĭ Ieroboam deveni A- 1
bia rege în Iuda. Treĭ anĭ dominâ în Ierusalim; şi 2
numele mameĭ luĭ *era* Michaia, o fiiă a luĭ Uriel, de la Ghibea. Şi
era resbel între Abia şi între Ieroboam.

Şi începu Abia luptâ cu o armatâ de bravĭ luptătorĭ, patru 3
sute miĭ de barbaţĭ aleşĭ, şi Ieroboam puse în contra luĭ o ordine
de bataĭâ de opt sute miĭ aleşĭ, barbaţĭ bravĭ.

Şi se puse Abia pre muntele Zemarain, care *se aflâ* pre 4

munţiĭ Efraim, şi ḑise: Ascultaţi-me pre mine, Ieroboam şi între-
5 gul Israel! Óre nu sciţĭ voĭ, că Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel, aŭ
dat regatul preste Israel luĭ David pentru etern, luĭ şi fiilor luĭ
6 printr'o alianţiă de sare? Ieroboam înse, fiĭul luĭ Nebat, un serv
al luĭ Solomon, fiĭuluĭ luĭ David, se sculâ şi se revoltâ în contra
7 domnuluĭ seŭ. Şi s'aŭ adunat la dênsul ómenĭ netrebnicĭ, scele-
raţĭ, şi se opuserâ luĭ Rehoboam, fiĭuluĭ luĭ Solomon; dar Reho-
boam era âncâ pré têner şi cu ânima fricósâ, şi nu li se opuse lor.
8 Şi acum socotiţĭ, se ve opuneţĭ regatuluĭ luĭ Iehova în mâna
fiilor luĭ David, fiind câ *sunteţĭ* în mare mulţime, şi voĭ *aveţĭ* pre lân-
9 gă voĭ viţeĭ de aur, pre cariĭ Ieroboam 'ĭ-aŭ făcut voue de ḑeĭ. Nu
aţĭ respins pre preoţiĭ luĭ Iehova, fiiĭ luĭ Aaron, şi pre Leviţiĭ,
şi ve-aţĭ făcut preoţĭ, ca populiĭ altor ţerrĭ? Fiă-care, ce veni,
spre a consacra un boŭ têner şi şepte berbecĭ, acela deveni
10 preot a tóte ce nu sunt ḑeĭ. Cât *pentru* noĭ, Iehova *este* Dumneḑeul
nostru, şi nu 'l-am părăsit, şi preoţiĭ, cariĭ *sunt* fiiĭ luĭ Aaron, servesc
11 luĭ Iehova, şi Leviţiĭ *sunt* în oficiŭ. Şi 'ĭ aprind luĭ Iehova sa-
crificie de ardere în tótâ demanéţia şi în tótâ séra, şi *tămăierĭ*
aromatice, şi *pun* pânile de proposiţiune pre masa cea curatâ, şi
candelabrul de aur cu lampele sale, ca se ardâ în tótâ séra; căcĭ
noĭ observăm cele de observat către Iehova, Dumneḑeul nostru;
12 voĭ înse 'l-aţĭ părăsit. Şi éca! cu noĭ în frunte *este* Dumneḑeŭ şi
preoţiĭ seĭ, şi trimbiţele de alarma resbeluluĭ, spre a suna alarma
în contra vóstrâ. Fiilor luĭ Israel! nu ve luptaţĭ contra luĭ Iehova,
Dumneḑeul părinţilor vostri, căcĭ nu veţĭ prospera.
13 Ieroboam înse ordonase pândeĭ, ca se vinâ în dosul lor, şi
14 ast feliŭ eĭ eraŭ înaintea luĭ Iuda, pânda înse era în dosul lor. Şi
căutând Iuda înapoĭ, éca! lupta era din faciă şi din dos. Atuncĭ răc-
15 nirâ către Iehova, şi preoţiĭ suflarâ în trimbiţele. Şi barbaţiĭ luĭ
Iuda sunarâ alarma de resbel; şi s'aŭ întêmplat, când barbaţiĭ luĭ
Iuda aŭ sunat alarma de resbel, atuncĭ lovi Dumneḑeŭ pre Iero-
16 boam şi pre întregul Israel înaintea luĭ Abia şi a luĭ Iuda. Şi fiiĭ luĭ
Israel fugirâ dinaintea luĭ Iuda, şi Dumneḑeŭ 'ĭ dede în mâna lor.
17 Şi Abia şi populul seŭ făcurâ un mare măcel între dênşiĭ, şi pi-
18 carâ din Israel cincĭ sute miĭ barbaţĭ aleşĭ, cariĭ aŭ fost ucişĭ. Aşia
furâ umiliţĭ în acel timp fiiĭ luĭ Israel, şi fiiĭ luĭ Iuda devenirâ tarĭ;
19 fiind că s'aŭ încreḑut în Iehova, Dumneḑeul părinţilor lor. Şi ur-
mări Abia pre Ieroboam, şi'ĭ luâ oraşele Beth-El cu oraşele sale, şi
20 Ieşana cu oraşele sale, şi Efrain cu oraşele sale. Şi Ieroboam nu
maĭ veni la putere în ḑilele luĭ Abia; şi Iehova 'l lovi, şi el muri.
21 Abia înse se întări, şi'şĭ luâ patru-spre-ḑece muerĭ, şi năs-
cu duoe-ḑecĭ şi duoĭ fiĭ şi şese-spre-ḑece fiĭe.
22 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Abia, şi căile sale, şi vorbele sale,
sunt scrise în descrierile profetuluĭ Iddo.

CAPUL XIV.

Pietatea regeluĭ Asa, încrederea sa în Dumneḑeŭ, şi victoria sa asupra Etiopienilor.

Şi adormi Abia cu părinţiĭ seĭ, şi'l îmmormêntarâ în oraşul 1
luĭ David, şi Asa, fiiul seŭ, deveni rege în locul seŭ.
În ḑilele luĭ ţérra avu ḑece anĭ pace.
Şi făcea Asa, ce *era* bun şi drept în ochiĭ luĭ Iehova, Dum- 2
neḑeuluĭ seŭ; Şi depărtă altariele *ḑeilor* streinĭ şi nălţimile, şi 3
sfărămă statuele şi tăiă dumbravele; Şi ordonâ luĭ Iuda, se caute 4
pre Iehova, pre Dumneḑeul părinţilor lor, şi se împlinéscâ legea
şi comandamentul. Şi depărtâ din tóte oraşele luĭ Iuda nălţi- 5
mile şi imaginile sóreluĭ. Şi regatul avu pace sub dênsul.
Şi edificâ oraşe fortificate în Iuda, căcĭ ţérra avea pace, 6
şi n'aŭ fost nicĭ-un resbel în contra luĭ în acestĭ anĭ; căcĭ Ieho-
va 'ĭ dede pace. Şi el ḑise cătră Iuda: Se edificâm aceste oraşe, 7
şi se *le* încunjurăm cu murĭ, cu turnurĭ, porţĭ şi zevóre. Maĭ
este âncâ ţérra a nóstrâ, pentru câ am căutat pre Iehova, Dumneḑeul
nostru; noĭ '*l*-am căutat, şi el ni-aŭ dat pace jur împrejur. Şi
aşia edificaŭ, şi prosperarâ. Şi avea Asa o armatâ, care 8
purta scut şi lancie din Iuda, treĭ sute miĭ, şi din Beniamin, cariĭ
purtaŭ scuturĭ şi întindeaŭ arcul, duoe sute opt-ḑecĭ miĭ; toţĭ acestia
barbaţĭ bravĭ.
Şi eşi în contra lor Zerah, Etiopiénul, cu o armată de una 9
mie orĭ una mie, şi treĭ sute care, şi veni pănă la Mareşa. Şi eşi 10
Asa în contra luĭ, şi aşeḑarâ ordinea de bataiă în valea Zefatha,
lăngă Mareşa. Şi răcni Asa cătră Iehova, Dumneḑeul luĭ, şi ḑise: 11
Iehova! Nemic nu *este* la tine, de vreĭ se ajuţĭ pre cel puternic
saŭ pre cel fără putere. Ajută-ne, Iehova, Dumneḑeul nostru! căcĭ
în tine ne încredem, şi în numele têŭ am venit contra acesteĭ mul-
ţimĭ. Tu, Iehova! *escĭ* Dumneḑeul nostru, în contra ta nu póte nicĭ
un om nemica. Şi lovi Iehova pre Etiopieniĭ înaintea luĭ Asa şi a luĭ 12
Iuda, şi Etiopieniĭ fugirâ. Şi Asa şi popului, care *era* lăngă dên- 13
sul, 'ĭ urmărirâ pănă la Gherar, şi picarâ dintre Etiopieniĭ, pănă ce nu
maĭ avurâ provisiune; căcĭ furâ sfărămaţĭ înaintea luĭ Iehova, şi
înaintea castreĭ sale. Aceĭa înse duserâ *cu sine* o mulţime de prédâ.
Şi băturâ tóte oraşele dimprejurul Gheraruluĭ; căcĭ spaĭma luĭ Ie- 14
hova picase preste dênşiĭ; şi eĭ predarâ tóte oraşele, căcĭ era fórte
multâ prédâ într'ênsele. Şi lovirâ corturile viţeilor, şi duserâ 15
cu sine oĭ în mulţime şi câmile; şi se întóserâ înapoĭ la Ieru-
salim.

CAPUL XV.

În urma cuvêntărilor profetuluĭ Azaria Asa estirpe idolatria.

1 Şi veni spiritul luĭ Dumneḑeŭ preste Azaria, fiĭul luĭ Oded.
2 Şi el eşi înaintea luĭ Asa, şi ḑise cătră dênsul: Ascul-
taţi-me, Asa şi întregul Iuda şi Beniamin! Iehova *este* cu voĭ,
pentru că voĭ sunteţĭ cu dênsul; şi dacâ 'l veţĭ căuta pre dên-
sul, apoĭ va lasa se fiă găsit de voĭ; érâ dacâ 'l veţĭ pă-
3 răsi, apoĭ şi el ve va părăsi. Multe ḑile Israel aŭ fost fără de
adevêratul Dumneḑeŭ, şi fără de preot înveţătoriŭ, şi fără de lege.
4 Atuncĭ se întórserâ în strimtorarea cătră Iehova, Dumneḑeul luĭ
5 Israel, şi'l căutarâ pre el, şi el lăsâ se fiă găsit de dênşiĭ. În
acele timpurĭ nu era pace pentru cel ce eşia şi cel ce intra; căcĭ
6 marĭ turburărĭ *venirâ* preste toţĭ locuitoriĭ ţerrilor. Un popul fu
ḑestrus de alt popul, şi un oraş de alt oraş; căcĭ Dumneḑeŭ 'ĭ turburâ
7 pre dênşiĭ cu tot feliul de strimtorărĭ. Voĭ înse sunteţĭ tarĭ, şi nu
scapataţĭ mânele vóstre. Căcĭ este remunerarea pentru lucrul vostru.
8 Şi auḑind Asa aceste cuvênte şi vorbele profetice ale luĭ Oded,
profetuluĭ, prinse la curagiŭ, şi depărtâ abominaţiunile din tótâ ţér-
ra luĭ Iuda şi Beniamin şi din oraşele, pre care le luase de munţiĭ
Efraim; şi înnoui altariul luĭ Iehova, care *sta* înaintea porticuluĭ luĭ
9 Iehova. Şi adunâ întregul Iuda şi Beniamin, şi cu dênşiĭ pre
streiniĭ din Efraim şi din Manase şi din Simeon; căcĭ mulţĭ din Israel
trecurâ la dênsul veḑênd câ Iehova, Dumneḑeul luĭ, *era* cu
10 dênsul. Şi se adunarâ la Ierusalim în luna a treĭa a anuluĭ al
11 cincĭ-spre-ḑecelea al dominăreĭ luĭ Asa, Şi sacrificarâ luĭ Iehova
în aceeaşĭ ḑi préda, *pre care* o aduseserâ, şepte sute boĭ, şi şepte
12 miĭ oĭ; Şi întrarâ în alianţiă, se caute pre Iehova, Dumneḑeul
13 părinţilor lor, cu tótâ ânima lor şi cu tot sufletul lor. Fiă-care
înse, care nu ar căuta pre Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel, acela se
14 fiă ucis, de la mic pănă la mare, de la barbat pănă la muere. Şi
jurarâ luĭ Iehova cu vóce tare şi cu strigăte de bucuriă şi cu
15 trimbiţe şi posaune. Şi întregul Iuda se bucurâ de *acest* jură-
mênt, căcĭ cu tótâ ânima lor juraserâ şi cu tótâ voinţa lor 'l-aŭ
căutat pre dênsul, şi el lăsâ se fiă găsit de dênşiĭ. Şi Iehova
li dede lor repaos jur împrejur.
16 Şi pre Maacha, mama luĭ Asa, regeluĭ, o depărtâ, ca se
nu pótâ fi reginâ; fiind câ făcuse un idol în dumbravâ. Şi Asa tăiâ
17 pre idolul eĭ, şi'l sfărămâ, şi'l arse lăngă părîul Kidron. Dar înăl-
ţimile nu s'aŭ departat din Israel; înse ânima luĭ Asa era întrégâ
18 în tóte ḑilele. Şi aŭ adus în casa luĭ Iehova ce aŭ consacrat ta-
tul seŭ, şi ce aŭ consacrat el ênsu'şĭ în argint şi aur şi vase.
19 Şi nu aŭ maĭ fost nicĭ-un resbel pănă la al treĭ-ḑecĭ şi cincilea
an al dominăreĭ luĭ Asa.

CAPUL XVI.

Asa mustrat de profetul Hanani. Mórtea sa.

În anul al treĭ-ḑecĭ şi şeselea al dominăreĭ luĭ Asa, se sui 1
Baaşa, regele luĭ Israel, în contra luĭ Iuda, şi edifică Rama,
ca se nu lase pre nemine se ésă orĭ se intre la Asa, regele luĭ Iuda.
Atuncĭ luâ Asa argint şi aur din tesaurele caseĭ luĭ Iehova 2
şi ale caseĭ regeluĭ, şi trămise la Benhadad, regele Sirieĭ, care
locuĭa la Damasc, şi ḑise: Este o alianţiă între mine şi între tine, 3
şi între tatul meŭ şi între tatul têŭ; éca! 'ţi trămit argint şi aur;
mergĭ, desfă alianţia ta cu Baaşa, regele de Israel, ca se plece de
la mine. Şi ascultâ Benhadad pre regele Asa, şi trămise pre 4
ceĭ maĭ marĭ aĭ armatelor luĭ contra oraşelor luĭ Israel, şi băturâ
Iion şi Dan şi Abel-Maim şi tóte oraşele de provisiunĭ ale luĭ
Neftali.
Şi întêmplatu-s'aŭ când aŭ auḑit Baaşa *acésta*, s'aŭ lasat de la 5
edificarea Rameĭ, şi puse capet lucruluĭ seŭ. Asa înse, regele, lua 6
întregul Iuda, şi duserâ *cu sine* de la Rama petre şi lemne,
cu care lucrase Baaşa; şi el edificâ cu aceste Gheba şi Mizpa.
În acelaşĭ timp veni Hanani, veḑêtorul, la Asa, regele 7
luĭ Iuda, şi ḑise cătră dênsul: Fiind câ te-aĭ sprijinit în regele
Sirieĭ, şi nu te-aĭ sprijinit în Iehova, Dumneḑeul têŭ, pentru aceea
aŭ scapat armata regeluĭ Sirieĭ din măna ta. Aŭ nu eraŭ E- 8
tiopieniĭ şi Libieniĭ o armatâ mare, cu multe care şi calarĭ? Dar
fiind câ te-aĭ sprijinit în Iehova, apoĭ 'ĭ-aŭ dat în măna ta.
Căcĭ ochiĭ luĭ Iehova privesc preste tot pămêntul, ca se se arete tare 9
cătră aceĭa, cariĭ sunt cu ânima integrâ cătră dênsul. Tu aĭ lucrat
tonţesce în acésta, căcĭ de acum înainte veĭ ave resbele. Şi Asa 10
se mâniâ asupra veḑêtoruluĭ, şi'l puse pre el în închisóre; căcĭ
era înfuriat de acelea asupra luĭ. Şi tot în acel timp apăsâ Asa
pre uniĭ din popul.
Şi éca! faptele luĭ Asa cele d'ântêĭe şi cele de pre urmâ, éca! 11
acestea *sunt* scrise în cartea regilor luĭ Iuda şi aĭ luĭ Israel.
Şi în al treĭ-ḑecĭ şi noulea an al dominăreĭ sale deveni Asa 12
bolnav de picióre, pănă când maladia sa deveni tare. Dar şi în
maladia luĭ nu căuta pre Iehova, ci mediciĭ. Şi adormi Asa cu 13
părinţiĭ seĭ, şi muri în anul al patru-ḑecĭ şi unulea al dominăreĭ sale.
Şi'l îmmormêntarâ în grópa luĭ, pre care 'şĭ 'l sapase în oraşul luĭ 14
David; şi'l puserâ pre un culcuşiŭ, pre carele 'l impluserâ cu aromate
şi cu tot feliul de unsorĭ preparate după artea profumătórilor, şi'ĭ aprin-
serâ luĭ o focăriâ fórte mare.

CAPUL XVII.

Iosafat nimicesce idolatria în țérra luĭ Iuda. Prosperitatea dominăreĭ luĭ.

1 Și Iosafat, fiĭul seŭ, deveni rege în locul luĭ, și se întări
2 în contra luĭ Israel. Puse ómenĭ de resbel în tóte
orașele fortificate ale luĭ Iuda, și puse garnisóne în țérra luĭ Iuda
3 și în orașele luĭ Efraim, pre care Asa, tatul seŭ, le luase. Și Ie-
hova era cu Iosafat; căcĭ âmbla pre căile cele d'ântâie ale luĭ Da-
4 vid, tatuluĭ seŭ, și nu căuta pre Baalim, Ci pre Dumnedeul ta-
tuluĭ seŭ căuta el, și âmblâ după comandamentele sale, și nu
5 după faptele luĭ Israel. Și Iehova întări regatul în măna luĭ, și
întregul Iuda aduse darurĭ luĭ Iasafat, încât avea avere și onóre
6 în mulțime. Și ânima luĭ se curagiâ pre căile luĭ Iehova, și de-
partâ și nălțimile și dumbravele din Iuda.
7 Și în al treilea an al dominăreĭ luĭ trămise pre ceĭ maĭ marĭ
aĭ luĭ: pre Ben-Hail, și pre Obadia, și pre Zecharia, și pre Netha-
8 neel, și pre Michaia, se învețe în orașele luĭ Iuda, Și cu dênșiĭ pre
Leviții: pre Șemaĭa, și pre Nethania, și pre Zebadia, și pre Tobia, și pre
Asahel, și pre Șemiramoth, și pre Ionathan, și pre Adonia, și pre
Tob-Adonia, pre Leviți, și cu dênșiĭ pre Elișama și pre Ioram, pre
9 preoțĭ. Și eĭ învețaŭ în Iuda, și *aveaŭ* la sine cartea legeĭ luĭ
Iehova, și merserâ prin tóte orașele luĭ Iuda, și învețaŭ popului.
10 Și picâ terrorea luĭ Iehova preste tóte regatele țerrilor, care
eraŭ în împrejurimile luĭ Iuda, încât nu se luptarâ în contra luĭ Iosafat.
11 Și dintre Filistenĭ aduserâ *uniĭ* darurĭ și banĭ ca dărĭ luĭ Iosafat.
Și Arabiĭ 'ĭ aduserâ luĭ oĭ, șepte miĭ șepte sute berbecĭ, și șepte
12 miĭ șepte sute țapĭ. Iosafat se tot mări, și deveni fórte mare. Și
13 edificâ castele în Iuda, și orașe de provisiunĭ, Și avea multâ
avere în orașele luĭ și ómenĭ de resbel, barbațĭ bravĭ, în Ierusalim.
14 Și acésta este enumerarea lor dupre casele lor părintescĭ,
Din Iuda eraŭ maĭ marĭ preste miĭ: Adna capul, și *avea* treĭ
15 sute miĭ barbațĭ bravĭ lăngă sine. Și după dênsul *era* Iohanan,
16 maĭ marele, și *avea* duoe sute și opt-decĭ miĭ lăngă sine. Și
după acesta *era* Amasia, fiĭul luĭ Zichri, carele servia voluntar
luĭ Iehova, și *avea* lăngă sine duoe sute miĭ barbațĭ bravĭ.
17 Și din Beniamin eroul cel brav Eliada, și *avea* lăngă sine
18 duoe sute miĭ barbațĭ, cariĭ eraŭ armațĭ cu arc și scut. Și dupâ
dênsul *era* Iozabad, și el *avea* una sutâ opt-decĭ miĭ resbeluitorĭ
înarmațĭ lăngă sine. Acestia aveaŭ serviciul pre lăngă rege afarâ
de aceĭa, pre cariĭ 'ĭ-aŭ pus regele prin orașele fortificate în tótâ
țérra luĭ Iuda.

CAPUL XVIII.

Ahab despreţiuesce profeţiunile luĭ Micaia. Mórtea sa.

Şi avea Iosafat avere şi onóre în mulţime. Şi se încuscri 1
cu Ahab. Şi după trecerea cător-va anĭ veni la 2
Ahab în Samaria. Şi Ahab îĭ junghiâ luĭ şi poporuluĭ, carele *era*
lăngă dênsul, oĭ şi boĭ în mulţime. Şi el îl prefăcu pre dênsul,
se se suiă *cu el* contra luĭ Ramoth-Galaad. Şi Ahab, regele luĭ 3
Israel, ḑise cătră Iosafat, regele luĭ Iuda: Voescĭ tu se mergĭ cu
mine contra luĭ Ramoth-Galaad? Şi el ḑise cătră dênsul: Eŭ *sum* ca
tine, şi popolul meŭ ca popolul têŭ; *voim se pornim* cu tine la
luptâ.
Dar Iosafat ḑise cătră regele luĭ Israel: Consultâ, te rog, astă- 4
ḑi cuvêntul luĭ Iehova! Atuncĭ adunâ regele luĭ Israel pre pro- 5
feţiĭ, patru sute barbaţĭ, şi ḑise cătră dênşiĭ: Se mergem la luptâ
contra luĭ Ramoth-Galaad, saŭ se *o* las? Şi eĭ ḑiserâ: Sui-te; căcĭ
Dumneḑeŭ *'l* va da în măna regeluĭ.
Iosafat înse ḑise: Aŭ nu maĭ *este* aicĭ vre-un profet al luĭ Ie- 6
hova, ca se consultăm printr'ênsul? Atuncĭ regele luĭ Israel ḑise 7
cătră Iosafat: Maĭ *este* âncâ un om, prin care am pute consulta pre
Iehova; dar 'l uresc, căcĭ nicĭ o datâ nu'mĭ profetiséză bine, ci
tot-dé-una rêŭ. Acesta *este* Micaia, fiĭul luĭ Iimla. Şi Iosafat ḑise:
Regele se nu vorbéscâ aşia.
Atuncĭ chiemâ regele luĭ Israel pre un dirigêtor, şi ḑise: Adâ 8
în grabâ aicea pre Micaia, fiĭul luĭ Iimla! Şi regele luĭ Israel şi 9
Iosafat, regele luĭ Iuda, se aşeḑarâ fiâ-care pre tronul seŭ, înves-
tiţĭ cu vestimente *regale*, în apropierea porţeĭ de Samaria; şi toţĭ pro-
feţiĭ profetisarâ înaintea lor. Şi Zedekia, fiĭul luĭ Chenaana, 'şĭ fă- 10
cuse şie'şĭ cornurĭ de fer, şi ḑise: Aşia vorbesce Iehova: Cu a-
cestea veĭ împinge pre Sirienĭ, pănă ce 'ĭ veĭ nemici. Şi toţĭ 11
profeţiĭ profetisarâ aşia, şi ḑiserâ: Sui-te în spre Ramoth-Galaad,
şi prospera, şi Iehova *'l* va da în măna regeluĭ.
Şi nunţiul, care se dusese, se chieme pre Micaia, vorbi cătră 12
dênsul, şi ḑise: Éca! vorbele profeţilor unanim *sunt* bune pentru
rege; rogu-te dar, ca vorba ta se fiâ ca a lor, şi vorbesce *'ĭ* de
bine! Micaia înse ḑise: Dupre cum Iehova este viŭ! ce'mĭ va spune 13
Dumneḑeul meŭ, aceea voiŭ vorbi.
Şi venind la rege ḑise regele cătră dênsul: Micaia! se 14
mergem la luptâ contra Ramoth-Galaad, saŭ se o las? Şi el ḑise:
Suiţi-ve! veţĭ prospera, şi eĭ vor fi daţĭ în măna vóstrâ. Éră re- 15
gele ḑise cătră dênsul: De căte orĭ se te conjur, se nu'mĭ
spuĭ decât adevêrul în numele luĭ Iehova! Atuncĭ ḑise el: Veḑuiŭ 16

tot Israelul împrăsciat pre munţî, ca oile, care nu *aŭ* păstor. Şi
Iehova ḑise: Acestia nu *aŭ* domn. Întórcâ-se fiâ-carele în pace îna-
17 poî în casa sa. Atuncî regele luî Israel ḑise cătră Iosafat: Nu'ţî-
18 am spus, câ nu'mî va profetisa bine, ci rêŭ? El maî ḑise
ăncâ: Ascultaţî dar cuvêntul luî Iehova: Veḑuiŭ pre Iehova şeḑênd
pre tronul seŭ, şi tótâ oştirea ceriuluî stănd de a drépta sa şi de a
19 stănga sa. Şi Iehova ḑise: Cine voesce se amăgéscâ pre Ahab,
pre regele luî Israel, se se suiă, şi se cadâ în Ramoth-Galaad?
20 Şi unul spunea acésta, şi altul spunea aceea. Eşi înse un spirit, şi stete
înaintea luî Iehova, şi ḑise: Eŭ vreŭ se'l amăgesc. Şi Iehova ḑise
21 cătră dênsul: Prin ce? Şi el ḑise: Vreŭ se es, şi se fiŭ un spi-
rit mincinos în gura tutulor profeţilor seî. Şi *Iehova* ḑise: Tu *'l* veî
22 amăgi, şi veî şi reuşi; eşî şi fă aşia! Şi éca dar! Iehova aŭ pus
în gura acestor profeţî aî têî pre un spirit mincinos, şi Iehova aŭ
vorbit de rêŭ în contra ta.
23 Atuncî se apropiâ Zedekia, fiiul luî Chenaana, şi lovi pre Micaia
preste falcâ, şi ḑise: Pre ce cale trecu spiritul luî Iehova de la mine,
24 ca se vorbéscâ cătră tine? Şi Micaia ḑise: Éca! tu o veî vede
în acea ḑi, când veî fugi în camerâ cea maî din năuntru, ca se te
ascunḑî.
25 Atuncî ḑise regele luî Israel: Luaţi'l pre Micaia, şi'l duceţî
pre el înapoî la Ammon, guvernatorele oraşuluî, şi la Ioaş,
26 fiiul regeluî, Şi ḑiceţî: Aşia ḑice regele: Puneţi'l pre acesta în
închisóre, şi nutriţî'l cu păne tristeţieî, şi cu apâ tristeţieî, pănă
27 me voiŭ întórce în pace! Şi Micaia ḑise: Dacâ te veî întórce
în pace, apoî Iehova n'aŭ vorbit prin mine. Şi ḑise: Ascul-
taţî, voî, toţî populiî!
28 Şi se sui regele luî Israel şi Iosafat, regele luî Iuda, spre
29 Ramoth-Galaad. Şi regele luî Israel ḑise cătră Iosafat: Eŭ 'mî
voiŭ schimba mie vestimentele, şi voiŭ pleca la luptâ; tu înse îmbracâ
vestimentele tale! Şi aşia 'şî schimbâ sie'şî regele luî Israel ves-
30 timentele, şi plecarâ la luptâ. Şi regele Sirieî ordonase maî mari-
lor carelor sale ḑicênd: Nu ve luptaţî nicî cu mic nicî
31 cu mare, ci numaî cu regele luî Israel singur! Şi întêmplatu-
s'aŭ, când veḑurâ maî mariî carelor pre Iosafat, ḑiserâ: Acesta
este regele luî Israel! şi 'l încunjurarâ pre el, ca se se lupte.
Atuncî răcni Iosafat, şi Iehova 'l ajutâ, şi Dumneḑeŭ 'î întórse pre
32 eî de la dênsul. Şi întêmplatu-s'aŭ, când veḑurâ maî mariî ca-
relor, că nu este regele luî Israel, atuncî se întórserâ de dinapoia
33 luî. Un barbat înse 'şî întinse arcul seŭ din întêmplare, şi lovi
pre regele luî Israel între închieturile toraceî. Atuncî ḑise el că-
tră conducêtorul caruluî seŭ: Întórnă măna ta, şi scóte-me din ta-
34 berâ, căcî sum rânit. Şi lupta se prelungi în aceeaşî ḑi; şi
regele luî Israel stete în car în faţia Sirienilor pănă séra, şi muri
în timpul apusuluî sóreluî.

CAPUL XIX.

Iosafat mustrat de Iehu. El instalâ judecătorii.

Și se întórse Iosafat, regele luĭ Iuda, în pace casa 1
sa la Ierusalim. Și eși Iehu, fiĭul luĭ Hanani, vedĕ- 2
torul, înaintea luĭ, și dise cătră regele Iosafat: Pre cel fără de
Dumnedeŭ 'l ajuțĭ, și pre ceĭ, cariĭ uresc pre Iehova, 'ĭ iubescĭ?
Pentru aceea *veni* preste tine mănia luĭ Iehova. Dar tot se maĭ 3
găsesce âncâ ce-va bun în tine, fiind câ aĭ estirpit dumbravele
din țérrâ, și 'țĭ-aĭ îndreptat ânima ta, spre a câuta pre Iehova.
Și Iosafat locuia în Ierusalim, și eși âncâ o datâ între po- 4
pul, de la Beerșeba pănă la munțiĭ Efraim, și'l aduse înapoĭ cătră
Iehova, Dumnedeul părinților lor. Și instala judecătorĭ în țérrâ, 5
în tóte orașele fortificate din Iuda, în fiă-care oraș. Și dise cătră 6
judecătorĭ: Luațĭ séma de ceea, ce facețĭ! căcĭ nu judecațĭ pentru
ómenĭ, ci pentru Iehova, carele *este* lăngă voĭ la judecatâ. Drept 7
aceea fiă în voĭ temerea de Iehova, luațĭ sémâ, și facețĭ-o! Căcĭ
la Iehova, Dumnedeul nostru, nu *este* nicĭ o nedreptate, nicĭ în-
semnătatea persóneĭ, nicĭ priimirea de presente. Și la Ierusalim 8
instalâ Iosafat Leviți și preoțĭ, și capĭ părintescĭ din Israel pentru
judecățile luĭ Iehova, și pentru procese; când se întórserâ înapoĭ
la Ierusalim, Atuncĭ li ordonâ lor, dicênd: Facețĭ așia în teme- 9
rea de Iehova, cu credință și ânimâ întrégâ: La fiă-care proces, 10
ce va veni înaintea vóstră de la frațiĭ vostri, cariĭ locuesc în ora-
șele lor, între sănge și sănge, între lege și comandament și sta-
tute și judecățĭ; se'ĭ prevenițĭ, ca se nu se facâ culpabilĭ înaintea luĭ
Iehova, și mănia luĭ se vinâ preste voĭ și preste frațiĭ vostri. Fa-
cețĭ așia, ca se nu devenițĭ culpabilĭ. Și éca! Amaria, archiereul, 11
este preste voĭ în tóte trebile luĭ Iehova, și Zebadia, fiĭul luĭ Is-
mael, guvernatorul preste casa luĭ Iuda, în tóte trebile regeluĭ; și
Levițiĭ *sunt* impiegațiĭ vostri. Fițĭ tarĭ, și facețĭ-*o*, și Iehova va fi
cu cel bun!

CAPUL XX.

Postirea, rugăciunea și victoria luĭ Iosafat.

Și întêmplatu-s'aŭ după acésta, câ venirâ fiiĭ luĭ Moab, și 1
fiiĭ luĭ Ammon, și cu dênșiĭ din Ammonițiĭ, contra luĭ
Iosafat la luptâ. Și venirâ *uniĭ*, și înconsciințarâ pre Iosafat, și 2

ḑiserâ: Vine în contra ta o mare mulţime de dincolo de mare,
despre Siria; şi éca! sunt acum la Hazazon-Tamar, acésta *este*
3 Enghedi. Şi se temea Iosafat, şi'şî îndreptâ façia sa, spre a căuta
4 pre Iehova. Şi proclama postire pentru Iuda întreg. Şi se adu-
nâ Iuda, se caute pre Iehova; şi chïar din oraşele luï Iuda ve-
nirâ, se caute pre Iehova.
5 Şi stete Iosafat în adunarea luï Iuda şi a Ierusalimuluï în casa luï
6 Iehova, înaintea noueï curţï, Şi ḑise: Iehova, Dumneḑeul părinţilor
noştri! nu *escï* tu Dumneḑeŭ în ceriŭ? nu *escï* tu dominatorul preste tóte
regatele popul ilor? şi *nu este* în măna ta tăria şi puterea, aşia încât
7 nemine nu ţi se póte opune? Nu aï fugărit tu, Dumneḑeul nostru,
pre locuitoriï aceste ï ţerrï înaintea poporuluï têŭ Israel, şi o-aï dat
8 semenţieï luï Abraam, carele te iubi, pentru etern? Şi eï aŭ
locuit într'ênsa, şi 'ţi-aŭ edificat un Sanctuariŭ pentru numele têŭ,
9 ḑicênd: Dacâ va veni nenorocire preste noï, spada judecâţeï,
saŭ cïuma, saŭ fómetea, şi vom sta înaintea aceste ï casâ, şi înaintea
feçieï tale, căcï numele têŭ *este* în acéstă casâ, şi vom striga la
tine în strimtorarea nóstrâ, apoï tu ne veï asculta şi ne veï
10 măntui. Şi acum éca! fiiï luï Ammon, şi Moab, şi ceï de pre
munţiï Seir, printr'a căror *ţérrâ* nu permiseşï luï Israel, se trécâ,
când venirâ din pămĕntul Egiptuluï, ci se întorserâ de la dênşiï, şi
11 nu'ï-aŭ nemicit; Éca! cum ne recompensâ *acum*, şi vin, se ne
fugărésca din posesiunea ta, pre care ni o-aï dat noue de mo-
12 scenire. Dumneḑeul nostru! nu 'ï veï judeca pre dênşiï? Căcï
noï nu avem nicï o putere înaintea aceste ï marï mulţimï, care vi-
ne contra nóstrâ, şi nu scim, ce se facem, ci cătră tine *sunt*
îndreptaţï ochiï noştri.
13 Şi întregul Iuda sta înaintea luï Iehova, chiar şi prunciï lor,
14 muerile lor, şi fiiï lor. Şi veni spiritul luï Iehova în meḑi-
locul adunăreï preste Iahaziel, fiïul luï Zecharia, fiïuluï luï Benaïa,
15 fiïuluï luï Ieiel, fiïuluï luï Mattania, unuï Levit din fiiï luï Asaf. Şi
ḑise: Ascultaţï, tot Iuda, şi voï, locuitorï aï Ierusalimuluï, şi tu, rege
Iosafat! aşia ve ḑice Iehova voue: Nu ve temeţï, şi nu ve înspaï-
măntaţï înaintea aceste ï mare mulţimï; căcï nu *este* lupta vóstră,
16 ci a luï Dumneḑeŭ. Măne pogoriţi-ve în contra lor. Éca! eï
se suiŭ pre nălţimea Ziz, şi voï 'ï veţï întâlni la finitul riuluï
17 înaintea deşertuluï Ieruel. Nu veţï ave a ve lupta în *lupta*
aceea; postaţi-ve, staţï, şi priviţï ajutorul luï Iehova lăngă voï, Iuda,
şi Ierusalim! Nu ve temeţï, şi nu ve înspaïmăntaţï. Măne eşiţï
18 contra lor, şi Iehova *va fi* cu voï. Şi Iosafat 'şï plecâ façia la
pămĕnt, şi tot Iuda şi locuitoriï Ierusalimuluï căḑurâ înaintea luï
19 Iehova, spre a adora pre Iehova. Şi Leviţiï dintre fiiï Kehathi-
ţilor şi dintre fiiï Korhiţilor se sculară, spre a lauda cu vóce tare
pre Iehova, Dumneḑeul luï Israel.
20 Şi se sculară des-de-demanéţiâ, şi eşirâ în spre deşertul Te-

koa; şi când eşiaŭ, stete Iosafat, şi ḑise: Ascultaţi-me, Iuda şi
voĭ, locuitorĭ aĭ Ierusalimuluĭ! Încredeţi-ve în Iehova, Dumneḑeul
vostru, şi veţĭ fi sicurĭ; încredeţi-ve în profeţiĭ luĭ şi veţĭ prospera!
Şi se consultâ cu popului, şi comandâ căntătorĭ aĭ luĭ Iehova, 21
cariĭ căntaŭ în ornamentele sacre, în timp ce eşirâ înaintea arma-
teĭ, şi ḑise: Lauda pre Iehova, căcĭ etern *durâ* îndurarea sa.
Şi în timpul acela, când începurâ cu căntece şi cu laudă, 22
atuncĭ puse Iehova pănde contra fiilor luĭ Ammon şi Moab, şi con-
tra *celor de pre* munţiĭ Seir, cariĭ veniserâ contra luĭ Iuda, şi
furâ bătuţĭ. Căcĭ fiiĭ luĭ Ammon şi Moab se puserâ contra locuito- 23
rilor munteluĭ Seir, spre a'ĭ estirpi şi a'ĭ destruge; şi după ce nemicirâ
pre locuitoriĭ de la Seir, ajutâ unul, se nemicéscâ pre cela-l-alt.
Şi venind Iuda până la sentinela din deşert, şi căutănd la 24
mulţimea, éca! toţĭ *eraŭ* cadavre căḑute pre pămĕnt, şi nicĭ unul nu
scapase. Şi veni Iosafat şi popului seŭ, spre a face prédă de la 25
dênşiĭ, şi găsirâ la dênşiĭ în mulţime şi avere cu cadavrele, şi vase
preţióse;. aŭ şi predat, pănă ce numaĭ puteaŭ duce; treĭ ḑile aŭ
predat, căcĭ multâ prédâ *era*. Şi a patra ,ḑi se adunarâ în 26
valea Beracha (bine-cuvêntăreĭ), căcĭ acolo bine-cuvêntarâ pre
Iehova; pentru aceea aŭ numit numele acestuĭ loc valea Beracha,
pănă în ḑiua de astăḑĭ.
Şi se întórserâ toţĭ barbaţiĭ din Iuda şi din Ierusalim, şi Io- 27
safat în fruntea lor, spre a reveni cu bucurie la Ierusalim; căcĭ
Iehova li deduse bucurie preste inimiciĭ lor. Şi întrarâ la Ie- 28
rusalim în casa luĭ Iehova cu harpe şi citare şi trimbiţe. Şi veni 29
spaĭma luĭ Dumneḑeŭ preste tóte regatele acestor ţerrĭ, când auḑirâ, câ
Iehova s'aŭ luptat contra inimicilor luĭ Israel. Şi regatul luĭ Io- 30
safat avea pace, căcĭ Dumneḑeul 'ĭ dede luĭ pace jur împrejur.
Şi Iosafat era rege preste Iuda; de treĭ-ḑecĭ şi cincĭ anĭ *era* 31
el, când deveni rege, şi duoe-ḑecĭ şi cincĭ anĭ domni în Ieru-
salim; şi numele mameĭ luĭ *era* Azuba, fiia luĭ Şilhi. Şi 32
el ămblâ pre calea luĭ Asa, tatăluĭ seŭ, şi nu se abătu din ea, şi
făcea, ce *era* drept în ochiĭ luĭ Iehova. Dar nălţimile nu le de- 33
partase, căcĭ popului tot ăncâ nu'şi îndrepta ânima sa cătră Dumne-
ḑeul părinţilor lor.
Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Iosafat, cele d'ăntăie şi cele de 34
pre urmâ, éca! aceste *sunt* scrise în istoria luĭ Iehu, fiiuluĭ luĭ Ha-
nani, care *este* menţionat în cartea regilor luĭ Israel.
Şi după acésta se uni Iosafat, regele luĭ Iuda, cu Ahazia, re- 35
gele luĭ Israel, care era pecatos în faptele sale. Şi se uni 36
cu dênsul, se construă nave, spre a merge la Tarşiş; şi construirâ
nave la Ezion-Gheber. Şi profetisâ Eliezer, fiiul luĭ Dodava, de 37
la Mareşa, contra luĭ Iosafat, ḑicênd: Fiind câ te-aĭ unit cu Ahazia,
apoĭ Iehova aŭ rumpt lucrârile tale. Şi navele furâ sfărămate, şi
nu puturâ merge la Tarşiş.

CAPUL XXI.

Iehoram ucide pre fraţiĭ seĭ, şi móre în marĭ suferinţĭ, după profeţia luĭ Ilie.

1 Şi Iosafat adormi cu părinţiĭ seĭ, şi fu îmmormêntat lăngă
părinţiĭ seĭ în oraşul luĭ David.
2 Şi Iehoram, fiĭul seŭ, deveni rege în locul luĭ. Şi avea
fraţĭ, fiĭ aĭ luĭ Iosafat: Azaria, şi Iehiel, şi Zecharia, şi Azaria, şi
Michael, şi Şefatia; toţĭ acestia *eraŭ* fiiĭ luĭ Iosafat, regeluĭ luĭ
3 Israel. Şi tatul lor li-aŭ dat multe presente în argint şi în aur
şi în preţiosităţĭ şi oraşe fortificate în Iuda; dar regatul 'l dede
4 luĭ Iehoram, fiind câ *era* primogenitul. Ajungênd Iehoram la re-
gatul tatuluĭ seŭ. şi întărindu-se, ucise pre toţĭ fraţiĭ seĭ cu spada,
şi âncâ câţĭ-va principĭ aĭ luĭ Israel.
5 De treĭ-ḑecĭ şi duoĭ anĭ *era* Iehoram, când deveni rege, şi
6 opt anĭ dominâ la Ierusalim. Şi âmbla pre căile regilor luĭ
Israel, dupre cum o făcuse casa luĭ Ahab; căcĭ avea de muere
7 o fiiă a luĭ Ahab; şi el făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova. Dar Ie-
hova nu vru se prepădéscâ casa luĭ David, în considerentul alian-
ţieĭ, pre care o încheiase cu David, şi fiind câ ḑisese cătră dênsul,
câ 'ĭ va da o luminatóre, luĭ şi fiilor luĭ pentru tot-dé-una.
8 În ḑilele luĭ se revoltâ Edom de sub dominarea luĭ Iuda, şi
9 puse un rege preste sine. Şi eşi Iehoram cu campoduciĭ luĭ, şi
tóte carele *luĭ* cu dênsul, şi porni nóptea, şi bătu pre Edomiţĭ,
10 cariĭ 'l încunjuraserâ, şi pre maĭ mariĭ carelor. Darâ tot se re-
voltâ Edom de sub dominarea luĭ Iuda pănă în ḑiua de astâḑĭ. A-
tuncĭ se revoltâ Libna de sub dominarea sa tot în acest timp; căcĭ
el părăsise pre Iehova, pre Dumneḑeul părinţilor lor.
11 Şi făcu înălţimĭ pre munţiĭ luĭ Iuda, şi ademeni pre lo-
12 cuitoriĭ Ierusalimuluĭ la fornicaţiune, şi amăgi pre Iuda. Şi veni
o epistolâ de la Ilie, profetul, cătră dênsul, ḑicênd: Aşia ḑice Ie-
hova, Dumneḑeul luĭ David, tatuluĭ têŭ: Fiind câ n'aĭ âmblat pre
căile luĭ Iosafat, tatuluĭ têŭ, şi pre căile luĭ Asa, regeluĭ din Iuda;
13 Ci aĭ umblat pre căile regilor luĭ Israel, şi aĭ ademenit pre Iuda şi
pre locuitoriĭ Ierusalimuluĭ la fornicaţiune, precum fornicâ casa luĭ
Ahab, şi âncâ pre fraţiĭ têĭ, casa tatuluĭ têŭ, cariĭ *eraŭ* maĭ bunĭ
14 decât tu, 'ĭ-aĭ ucis, Éca! cu mare loviturâ va lovi Iehova pre
poporul têŭ, şi pre fiiĭ têĭ, şi pre muerile tale, şi totâ averea ta;
15 Şi tu *veĭ căde* în mare bólâ, într'o bólâ a intestinelor tale, aşia în
cât din bóla acésta vor căde din tine intestinele pre tótâ ḑiua.
16 Şi desceptâ Iehova în contra luĭ Iehoram spiritul Filistenilor,
17 şi al Arabilor, cariĭ *locuirâ* lăngă Etiopienĭ. Şi se suirâ con-
tra luĭ Iuda, şi irumpserâ în el, şi duserâ cu sine tótâ averea,

ce se aflâ în casa regeluĭ, şi pre fiiĭ luĭ, şi muerile luĭ, aşia în
cât nu'ĭ remase nicĭ un fiiŭ, afarâ de Iehoahaz, cel maĭ june din
fiiĭ luĭ. Şi în urma tutulor acestor 'l lovi pre el Iehova cu o 18
bólâ în intestine, de la care nu se putea cura. Şi s'aŭ întêmplat după 19
trecerea timpuluĭ, la finele a duoĭ anĭ, cădurâ din bóla luĭ intesti-
nele luĭ dintr'ênsul, şi muri de o bólâ rea, şi populul seŭ nu'ĭ
aprinse focul, după cum aprinserâ părinţilor seĭ. De treĭ-ḑecĭ şi 20
duoĭ anĭ *era* el, când deveni rege, şi opt anĭ dominâ la Ierusa-
lim. Şi muri fără a fi jălit; şi 'l-aŭ îmmormêntat în oraşul luĭ
David, dar nu în mormêntele regilor.

CAPUL XXII.

Ahazia ucis de Iehu. Familia luĭ se estirpe de către Athalia. Ioaş scapâ.

Şi făcurâ locuitoriĭ din Ierusalim pre Ahazia, fiĭul seŭ cel 1
maĭ june, rege în locul luĭ; căcĭ pre toţĭ ceĭ maĭ marĭ 'ĭ
ucise céta, care venise cu Arabiĭ în castrâ. Aşia deveni Ahazia,
fiĭul luĭ Iehoram, rege al luĭ Iuda. De patru-ḑecĭ şi duoĭ anĭ *era* 2
Ahazia, când deveni rege; şi un an domni la Ierusalim. Şi nu-
mele mameĭ luĭ *era* Athalia, o fiiă a luĭ Omri. Şi el âmbla pre 3
căile caseĭ luĭ Ahab; căcĭ mama sa era consiliera luĭ la rele. Şi 4
făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova, ca casa luĭ Ahab; căcĭ acestia e-
raŭ consilieriĭ luĭ după mórtea tatuluĭ seŭ, spre stricăcĭunea luĭ.
Şi după consiliul lor ămblâ el; şi merse cu Ioram, fiĭul luĭ A- 5
hab, regeluĭ luĭ Israel, la luptâ contra luĭ Hazael, regeluĭ Sirieĭ,
spre Ramoth-Galaad; şi Sirieniĭ băturâ pre Iehoram. Şi se în- 6
tórse înapoĭ, se se vindece la Izreel de ranele, care 'i se causa-
serâ la Rama, când se luptâ în contra luĭ Hazael, regeluĭ Sirieĭ.
Şi Ahazia, fiĭul luĭ Iehoram, regeluĭ luĭ Iuda, se pogorî, spre
a visita la Izreel pre Ioram, fiĭul luĭ Ahab, căcĭ era bolnav.
Şi era de la Dumneḑeŭ spre stricăcĭunea luĭ Ahazia, câ veni la 7
Ioram; căcĭ când venise, eşi el cu Ioram în contra luĭ Iehu,
fiĭuluĭ luĭ Nimşi, pre carele Iehova 'l-aŭ uns, ca se estirpâ casa
luĭ Ahab. Şi întêmplatu-s'aŭ, când Iehu esecuta pedépsa asupra 8
caseĭ luĭ Ahab, câ găsi pre principiĭ luĭ Iuda şi fiiĭ fraţilor luĭ Ahazia,
cariĭ serviaŭ luĭ Ahazia, şi'ĭ ucise şi pre eĭ. După aceea căutâ el 9
pre Ahazia, şi'l prinserâ, deşi se ascunsese în Samaria, şi'l a-
duserâ la Iehu, şi'l uciserâ, şi'l îmmormêntarâ pre el; căcĭ ḑi-
serâ: El *este* fiĭul luĭ Iosafat, care aŭ căutat pre Iehova cu tótâ
ânima sa.
Şi nu era nemine în casa luĭ Ahazia, care ar fi fost capabil

10 la regat. Vedênd decĭ Athalia, mama luĭ Ahazia, câ fiĭul eĭ era
mort, se sculâ şi estirpi tótâ semênţa regalâ a caseĭ luĭ Iuda.
11 Dar Iehoşabeath, fiĭa regeluĭ, luâ pre Ioaş, pre fiĭul luĭ Ahazia, şi'l
furâ din medilocul fiilor regeluĭ, cariĭ fuseserâ ucişĭ, şi'l puse pre
el şi pre nutricea luĭ într'un dormitoriŭ; şi'l ascunse Iehoşabeath,
fiĭa regeluĭ Iehoram, muerea luĭ Iehoiada, preotuluĭ, (căcĭ era
12 sora luĭ Ahazia), dinaintea Athalieĭ, ca se nu'l ucidâ; Şi aŭ fost
ascuns la dênşiĭ în casa luĭ Iehova şese anĭ; şi Athalia dominâ
preste ţérrâ.

CAPUL XXIII.

Ioaş sacrat de rege. Mórtea Athalieĭ.

1 Şi în al şeptelea an se întări Iehoiada, şi luâ în alianţiâ cu
sine pre maĭ mariĭ preste sute, adecâ pre Azaria, fiĭul
luĭ Iehoram, şi pre Işmael, fiĭul luĭ Iohanan, şi pre Azaria, fiĭul
luĭ Obed, şi pre Maaseia, fiĭul luĭ Adaĭa, şi pre Elişafat, fiĭul luĭ
2 Zichri. Şi merserâ preste tot locul în Iuda, şi adunarâ pre Le-
viţiĭ din tóte oraşele luĭ Iuda, şi pre capiĭ părintescĭ din Israel, şi
3 venirâ la Ierusalim. Şi tótâ adunarea încheiâ cu regele o a-
lianţiâ în casa luĭ Dumnedeŭ. Şi el dise cătră dênşiĭ: Éca! fiĭul re-
geluĭ se domnéscâ, dupre cum o spusese Iehova despre fiiĭ luĭ David.
4 Acesta *este* lucrul, ce aveţĭ a face: una treime din voĭ, cariĭ întrâ
5 Sabbat, atât preoţiĭ cât şi Leviţiĭ, *se fiâ* uşierĭ. Şi una treime *se
fiâ* în casa regeluĭ, şi una treime la pórta Iesod, şi tot poporul în
6 curţile caseĭ luĭ Iehova. Înse nemine se nu vinâ în casa luĭ Iehova,
decât preoţiĭ şi Leviţiĭ, cariĭ sunt de serviciŭ; acestia se vină, căcĭ
sunt sacri; tot cel-alt popul înse se observe ce este de obser-
7 vat cătră Iehova. Şi Leviţiĭ se încunjure pre rege, fiă-carele cu
armele luĭ în mânâ; şi cine va pătrunde în casâ, acela se fiă ucis;
şi voĭ se fiţĭ pre lăngă rege, când întrâ şi când ese.
8 Şi făcurâ Leviţiĭ şi tot Iuda întocmaĭ dupâ cum ordonase Ie-
hoiada, preotul, şi luarâ fiă-carele ómeniĭ seĭ *cu sine*, ceĭ, cariĭ în-
trarâ Sabbat, împreunâ cu aceĭ, cariĭ eşirâ Sabbat; căcĭ Iehoiada,
9 preotul, nu dede drum secţiunilor. Şi Iehoiada, preotul, dede
celor maĭ marĭ preste sute, lanciele şi scutişórele şi scuturile re-
10 geluĭ David, care *eraŭ* în casa luĭ Dumnedeŭ; Şi aşedâ tot popu-
lul, pre fiă-carele cu arma sa în mânâ, de la partea dréptâ a caseĭ pă-
nă la a stânga caseĭ, dé-lungul altariuluĭ şi caseĭ, jur împrejurul regeluĭ.
11 Atuncĭ scóserâ pre fiĭul regeluĭ, şi'ĭ puserâ coronâ, şi 'ĭ dederâ tes-
timoniŭ, şi'l făcurâ rege. Şi Iehoiada şi fiiĭ seĭ 'l unserâ, şi di-
serâ: Se trăéscâ regele.

Audind Athalia strigâtul poporului, care alergâ şi care lau- 12
dâ pre rege, veni ea la popul în casa luĭ Iehova. Şi se uitâ, 13
şi éca! regele stete pre tribuna sa la întrare, şi cântătoriĭ cu trim-
biţele lăngă rege, şi tot popului ţerreĭ era voĭos şi sunâ în trim-
biţe, şi cântătoriĭ *cântaŭ* din instrumente de musică şi întonaŭ cân-
tări de laudâ. Atuncĭ sfăşiâ Athalia vestimentele sale, şi dise:
Conjuraţiune! Conjuraţiune! Dar Iehoiada, preotul, scóse pre maĭ mariĭ 14
preste sute, comandanţiĭ armateĭ, şi dise cătră dênşiĭ: Scóteţi-o
din şirurĭ, şi cine o va urma, acela se fiă ucis cu spada. Căcĭ
preotul dise: În casa luĭ Iehova nu o ucideţĭ. Şi puserâ mâna 15
pre dênsa; şi când veni la întrarea porţeĭ cailor la casa rege-
luĭ, o uciserâ pre ea acolo.
Şi încheiâ Iehoiada o alianţiâ între sine şi între tot popului şi 16
între rege, ca se fiă popului luĭ Iehova. Şi tot popului merse 17
la casa luĭ Baal, şi o dărămarâ pre ea; şi altariele sale şi imagi-
nile sale le sfărămarâ, şi pre Mattan, preotul luĭ Baal, 'l uciserâ
înaintea altarielor. Şi Iehoiada încredinţâ dirigêtoriele în casa 18
luĭ Iehova preoţilor şi Leviţilor, pre cariĭ ataşase David caseĭ luĭ
Iehova, ca se oferâ luĭ Iehova sacrificiele de ardere, dupre cum
era scris în legea luĭ Moise, cu bucuriă şi cu cântărĭ după insta-
bilirea luĭ David. Şi aşedâ uşierĭ pre la porţile caseĭ luĭ Ie- 19
hova, ca nemine se nu între, *care* óre-cum *ar fi* necurat. Şi luâ 20
pre maĭ mariĭ preste sute, şi pre ceĭ maĭ însemnaţĭ, şi pre gu-
vernatoriĭ poporuluĭ, şi pre tot popului ţerreĭ, şi pogorî pre re-
gele din casa luĭ Iehova; şi venirâ prin pórta de sus in casa
regeluĭ, şi puserâ pre rege pre tronul regatuluĭ. Şi se bucurâ 21
tot popului ţerreĭ, şi oraşul era pacînic; pre Athalia înse o-aŭ u-
cis cu spada.

CAPUL XXIV.

Ioaş ordonă repararea templuluĭ. La urmâ cade în idolatriă. El ordonă mórtea luĭ Zecharia, şi ênsu'şĭ este ucis.

De şepte anĭ *era* Ioaş, când deveni rege, şi patru-decĭ anĭ 1
regi în Ierusalim; şi numele mameĭ luĭ *era* Zibia de
la Beer-Şeba. Şi Ioaş făcu drepte în ochiĭ luĭ Iehova în tóte 2
dilele luĭ Iehoiada, preotuluĭ. Şi luâ Iehoiada pentru dênsul duoe 3
muerĭ, şi el nâscu fiĭ şi fiĭe.
Şi întêmplatu-s'aŭ după acésta, câ veni luĭ Ioaş în gând, se 4
înnouéscă casa luĭ Iehova. Şi adunâ pre preoţiĭ şi Leviţiĭ, şi dise 5
cătră dênşiĭ: Mergeţĭ în oraşele luĭ Iuda, şi adunaţĭ banĭ de la în-

tregul Israel pentru repararea casei Dumnedeului vostru din an în
an; şi grăbiţi-ve cu lucrul. Dar Leviţii nu se grăbirâ.
6 Atuncî chiemâ regele pre Iehoiada, capul, şi dise cătră dên-
sul: Pentru ce n'aî luat séma de Leviţiî, ca se aducâ din
Iuda şi Ierusalim darea luî Moise, servuluî luî Iehova, şi a adu-
7 nărei luî Israel, la cortul mărturiei? Căcî fiiî Athaliei, a pecătósei,
sfărămaseră casa luî Dumnedeŭ, şi tóte lucrurile sacrate ale casei
luî Iehova le întrebuinţaserâ pentru Baalimî.
8 Şi ordonâ regele, se se facâ o ladâ, şi se se punâ afarâ lăngă
9 pórta casei luî Iehova. Şi se proclamâ în Iuda şi în Ierusalim,
se se aducâ darea, *pre care* Moise, servul luî Dumnedeŭ, *o puse*
10 preste Israel în deşert. Şi se bucurarâ toţî principiî şi tot popului,
11 şi aduserâ şi aruncarâ în ladâ, pănă ce s'aŭ împlut. Şi întêm-
platu-s'aŭ, când s'aŭ adus lada spre inspectarea regeluî prin Le-
viţî, şi când aŭ vedut, că mulţî banî *eraŭ*, apoî veni scriitorul
regeluî şi dirigětorul archiereuluî, şi deşertarâ lada, şi o luarâ, şi
o aduserâ înapoî la locul eî. Aşia făceaŭ în tóte dilele, şi adunarâ
12 mulţî banî. Şi regele şi Iehoiada 'î dederâ lucrătorilor edificiuluî
casei luî Iehova; şi acestia tocmirâ cioplitorî de petre şi teslarî,
spre a înnoui casa luî Iehova, şi lucrătorî de fer şi de aramâ pentru
13 repararea casei luî Iehova. Şi lucrătoriî lucraŭ, şi repararea se
găti prin mâna lor, şi restabilirâ casa luî Dumnedeŭ după pro-
14 porţiunea eî, şi o întărirâ. Şi după ce o-aŭ finit, aduserâ baniî
remaşî înaintea regeluî şi a luî Iehoiada. Şi el făcu din acestia vase
pentru casa luî Iehova, vase pentru serviciŭ şi pentru sacrificare,
şi lingure, şi alte vase de aur şi argint. Şi se oferirâ în casa lu
Iehova sacrificiele de ardere în tóte dilele luî Iehoiada.
15 Şi Iehoiada era bêtrân şi sêtul de viéţâ, şi muri; de una sutâ şi treî-
16 decî anî *era* el, când muri. Şi fu îmmormêntat în oraşul luî David lăn-
gă regî; căcî lucrase bine în Israel şi cătră Dumnedeŭ şi cătră casa sa.
17 Şi după mórtea luî Iehoiada venirâ principiî luî Iuda, şi se
18 închinarâ înaintea regeluî; atuncî 'î ascultâ regele pre dênşiî. Şi
părăsirâ casa luî Iehova, Dumnedeuluî părinţilor lor, şi serviaŭ
dumbravelor şi idolilor; şi veni mânia *luî Iehova* preste Iuda şi Ie-
19 rusalim pentru acéstâ a lor vinâ. Şi trămise profeţî la dênşiî,
spre a'î întórce spre Iehova; şi'î prevenirâ pre dênşiî; dar eî nu
20 ascultaŭ. Şi spiritul luî Dumnedeŭ veni preste Zecharia, fiiul
luî Iehoiada, preotuluî, care stete deasupra poporuluî, şi dise că-
tră dênşiî: Aşia dice Dumnedeŭ: Pentru ce calcaţî comanda-
mentele luî Iehova, aşia încât nu puteţî prospera? Pentru că voî aţî
21 părăsit pre Iehova, apoî ve-aŭ părăsit şi el pre voî. Şi eî se con-
jurarâ în contra luî, şi'l uciserâ pre el cu petre, după ordinul re-
22 geluî, în curtea casei luî Iehova. Aşia regele Ioaş nu'şî amintia
de bunătatea, pre care 'î-o făcuse Iehoiada, tatul luî, ci ucise pre
fiiul luî. Şi când muri acesta, dise: Védâ-o Iehova, şi cérâ-o,

Şi s'aŭ întêmplat după trecerea anuluĭ, câ se suî în con- 23
tra luĭ o armată de Sirienĭ, şi venirâ la Iuda şi Ierusalim, şi es-
tirpirâ pre toţĭ principiĭ poporuluĭ dintre popul, şi tótâ préda lor
o trămiserâ la regele la Damasc. Căcĭ cu puçin numer de ó- 24
menĭ veni armata Sirienilor, şi Iehova dede în mâna lor o armată
fórte mare; pentru câ aŭ părăsit pre Iehova, pre Dumneḑeul pă-
rinţilor lor. Ast feliŭ esecutarâ asupra luĭ Ioaş judecata.
Şi după ce se duserâ de la dênsul, (căcĭ 'l-aŭ lasat pre el 25
în mare bólâ), se conjurarâ în contra luĭ serviĭ seĭ, pentru sângele
fiilor luĭ Iehoiada, preotuluĭ, şi'l uciserâ pre el pre patul luĭ, încât
muri; şi'l îmmormêntarâ pre dênsul în oraşul luĭ David; dar nu
'l-aŭ îmmormêntat în mormêntul regilor. Şi aceĭa, cariĭ s'aŭ conju- 26
rat în contra luĭ, *eraŭ*: Zabad, fiiul Şimeatheĭ, uneĭ Ammonite, şi
Iozabad, fiiul Şimritheĭ, uneĭ Moabite. Cât pentru fiiĭ luĭ, şi mul- 27
ţimea profeţielor în contra luĭ, şi repararea caseĭ luĭ Dumneḑeŭ,
éca! acestea *sunt* scrise în istoria cărţeĭ regilor. Şi Amazia,
fiiul seŭ, deveni rege în locul luĭ.

CAPUL XXV.

Regatul luĭ Amazia, resbelele sale, idolatria sa şi mórtea sa.

De duoe-ḑecĭ şi cincĭ anĭ *era* Amazia, când deveni rege, 1
şi duoe-ḑecĭ şi noue anĭ regi în Ierusalim; şi numele
mameĭ luĭ *era* Ioadan din Ierusalim. Şi el făcu drepte în ochiĭ 2
luĭ Iehova, înse nu cu ânimâ întrégâ. Şi întêmplatu-s'aŭ, când 3
se întărise regatul seŭ, ucise pre serviĭ luĭ, cariĭ aŭ ucis
pre regele, tatul seŭ. Dar pre fiiĭ lor nu 'ĭ-aŭ ucis, ci *fâcu*, pre- 4
cum este scris în lege, în cartea luĭ Moise, unde ordonâ Iehova,
ḑicênd: Părinţiĭ se nu mórâ pentru fiiĭ, şi fiiĭ se nu mórâ pen-
tru părinţiĭ, ci fiă-carele se mórâ pentru pecatul seŭ propriu.
Şi adunâ Amazia pre Iuda, şi'ĭ puse pre eĭ după casele părin- 5
tescĭ maĭ mariĭ preste miĭ şi maĭ mariĭ preste sute, preste tot Iuda
şi Beniamin; şi'ĭ numerâ de la duoe-ḑecĭ de anĭ şi maĭ sus, şi găsi
treĭ sute de miĭ aleşĭ, cariĭ eraŭ capabilĭ de a se duce în resbel,
şi de a purta lancia şi scutul. Şi tocmi din Israel una sutâ miĭ bar- 6
baţĭ bravĭ pentru una sutâ talente de argint.
Darâ veni cătrâ dênsul un om al luĭ Dumneḑeŭ, şi ḑise: Rege! 7
nu lasa, se mérgâ cu tine armata luĭ Israel; căcĭ Iehova nu *este* cu
Israel, cu toţĭ fiiĭ luĭ Efraim; Érâ dacâ tu mergĭ, *apoĭ* fâ-o, *şi* 8
fi tare în luptâ; *totuşĭ* Dumneḑeŭ te va face se caḑĭ înaintea ini-
miculuĭ; căcĭ Dumneḑeŭ are puterea, de a ajuta, şi de a face, se caḑĭ.

9 Şi Amazia ḑise cătră omul luĭ Dumneḑeŭ: Ce *e* de făcut cu cele
una sută talente, pre care le-am dat ceteĭ luĭ Israel? Şi omul luĭ
Dumneḑeŭ ḑise: *In puterea* luĭ Iehova este, a'ţĭ da ţie şi maĭ mult,
decât acésta.
10 Atuncĭ deosebi Amazia céta, care venise la dênsul de la E-
fraim, ca se mérgă la locul eĭ. Şi se aprinse fórte mânia lor pre-
ste Iuda, şi se intórseră înapoĭ în mare mâniă la locul lor.
11 Şi se întări Amazia, şi conduse poporul seŭ, şi merse în valea sa-
12 reĭ, şi bătu din fiiĭ luĭ Seir ḑece miĭ *barbaţĭ*. Şi alte ḑece miĭ
luară prisonierĭ viĭ fiiĭ luĭ Iuda, şi'ĭ duseră pre vêrful uneĭ stâncĭ,
13 şi'ĭ precipitară de pre vêrful stânceĭ, şi toţĭ se sfărămară. Acea
cétă înse, pre care o trămise Amazia înapoĭ, ca se nu mérgă cu
dênsul la luptă, se reslăţi preste oraşele luĭ Iuda, de la Samaria
pănă la Beth-Horon, şi bătu dintr'ênşiĭ treĭ miĭ barbaţĭ, şi făcu ma-
re prédă.
14 Şi întêmplatu-s'aŭ, după ce se întórse Amazia de la învingerea
Edomiţilor, aduse pre ḑeiĭ fiilor luĭ Seir, şi 'ĭ 'şĭ aşeḑă sie'şĭ
15 ca ḑeĭ, şi se închină lor, şi afumă lor. Şi se aprinse mânia
luĭ Iehova asupra luĭ Amazia, şi trămise un profet cătră dênsul,
care 'ĭ ḑise luĭ: Pentru ce cauţĭ pre ḑeiĭ poporuluĭ, cariĭ n'aŭ putut
16 măntui pre poporul lor propriu din mâna ta? Şi întêmplatu-s'aŭ, când
vorbi cătră dênsul, el 'ĭ ḑise luĭ: Făcut-te-aŭ pre tine consilier al
regeluĭ? Contiinesce! Pentru ce se te lovéscă pre tine? Atuncĭ
conteni profetul, ḑise înse: Recunosc, că Dumneḑeŭ aŭ decis, se
te prepădéscă pre tine, pentru că aĭ făcut acésta, şi n'aĭ ascultat
de consiliul meŭ.
17 Şi se consultă Amazia, regele luĭ Iuda, şi trămise cătră Ioaş,
fiul luĭ Iehoahaz, fiiuluĭ luĭ Iehu, regele luĭ Israel, ḑicênd:
18 Vină! se ne uităm în faciă. Înse Ioaş, regele luĭ Israel, trămise
cătră Amazia, regele luĭ Iuda, ḑicênd: Spinul de pre Liban trămise
la Cedrul de pre Liban, ḑicênd: Dă pre fiia ta fiiuluĭ meŭ de so-
ciă! Dar o féră a câmpuluĭ de pre Liban trecu şi călcă pre Spinul.
19 Écă! tu ḑicĭ, că aĭ bătut pre Edom, şi ânima ta te înalţă, încât te
mândrescĭ. Remâĭ maĭ bine a casă! De ce provocĭ un reŭ, prin
20 care veĭ căde tu şi Iuda cu tine? Dar Amazia nu ascultă, căcĭ
era de la Dumneḑeŭ, ca se'ĭ dee în mâna *inimicilor lor*, fiind că
21 aŭ căutat pre ḑeiĭ Edomuluĭ. Atuncĭ se sui Ioaş, regele luĭ Is-
rael, şi se uĭtară în faciă, el şi Amazia, regele luĭ Iuda, la Beth-
22 Şemeş în Iuda. Şi Iuda fu bătut înaintea luĭ Israel, şi fugiră,
23 fiă-carele în cortul seŭ. Şi pre Amazia, regele luĭ Iuda, pre fiiul
luĭ Ioaş, fiiuluĭ luĭ Iehoahaz, 'l prinse Ioaş, regele luĭ Israel, în
Beth-Şemeş, şi'l duse pre el la Ierusalim; şi ruină murul Ie-
rusalimuluĭ, de la pórta luĭ Efraim pănă la pórta colţuluĭ, patru
24 sute de coţĭ; Şi luă tot aurul şi argintul şi tóte vasele, care

s'aŭ aflat în casa luĭ Dumneḑeŭ la Obed-Edom, şi tesaurele caseĭ
regeluĭ, şi obseḑĭ, şi se întórse înapoĭ la Samaria.
Şi Amazia, fiĭul luĭ Ioaş, regeluĭ luĭ Iuda, trăi după mórtea 25
luĭ Ioaş, fiĭuluĭ luĭ Iehoahaz, regeluĭ luĭ Israel, cincĭ-spre-ḑece anĭ.
Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Amazia, cele d'ântêie şi cele de pre 26
urmâ, nu *sunt* scrise în cartea regilor luĭ Iuda şi Israel? Şi din 27
timpul acela, când Amazia s'aŭ abătut de la Iehova, se formâ o
conjuraţiune contra luĭ în Ierusalim, şi el fugi la Lachiş; dar se
trămise după dênsul la Lachiş, şi'l ucise acolo. Şi 'l-aŭ adus pre 28
el pre caĭ, şi 'l-aŭ immormêntat lăngă părinţiĭ luĭ în oraşul luĭ Iuda.

CAPUL XXVI.

Regatul luĭ Uzia. Pedépsa şi mórtea luĭ.

Şi tot poporul Iuda luâ pre Uzia, care *era* de şese-spre- 1
ḑece anĭ, şi'l făcu rege în locul tatuluĭ seŭ Amazia. El 2
edificâ Eloth, şi'l reduse cătră Iuda, după ce adormise regele cu
părinţiĭ seĭ.
De şese-spre-ḑece anĭ *era* Uzia, când deveni rege, şi cincĭ- 3
ḑecĭ şi duoĭ anĭ regi în Ierusalim; şi numele mameĭ luĭ *era*
Iecholia din Ierusalim. Şi el făcu drepte în ochiĭ luĭ Iehova, în- 4
tocmaĭ, precum făcuse Amazia, tatul seŭ. El căutâ pre Dum- 5
neḑeŭ în ḑilele luĭ Zecharia, care era cu sciinţâ în visiunile luĭ
Dumneḑeŭ; şi cât aŭ căutat pre Iehova, Dumneḑeŭ 'ĭ-aŭ dat fericire.
El eşi, şi se luptâ contra Filistenilor, şi sfărămâ murul de la 6
Gath şi murul de la Iabne şi murul de la Aşdod, şi edificâ o-
raşe în Aşdod şi între Filistenĭ. Şi Dumneḑeŭ 'l ajutâ în contra 7
Filistenilor şi în contra Arabilor, cariĭ locuĭaŭ în Gur-Baal, şi în
contra Meunilor. Şi Ammoniţiĭ dederâ luĭ Uzia darurĭ; şi nu- 8
mele luĭ se reslăţi până la întrarea Egiptuluĭ; căcĭ fórte se întărise.
Şi Uzia edificâ turnurĭ în Ierusalim deasupra porţeĭ colţuluĭ 9
şi deasupra porţeĭ valeĭ şi deasupra colţuluĭ, şi le fortificâ. Şi 10
edificâ turnurĭ în deşert, şi sâpâ multe fontâne; căcĭ avea
turme marĭ, atât în vale, cât şi pre şes, plugarĭ şi vierĭ pre munţĭ
şi pre câmpurĭ mănóse; căcĭ iubia agricultura.
Şi avea Uzia o armatâ de resbeluitorĭ, cariĭ eşiaŭ la resbel 11
în cete, după numerul enumerăreĭ lor prin Ieiel, scriitorul, şi prin
Maaseia, capitanul, sub conducerea luĭ Hanania, unuĭa din campoduciĭ
regeluĭ. Numerul total al capilor părintescĭ aĭ barbaţilor bravĭ *era* 12
duoe miĭ şi şese sute. Şi sub conducerea lor *era* o putere 13
armatâ de treĭ sute de miĭ şi şepte miĭ şi cincĭ sute resbeluitorĭ

14 de mare putere, se'l ajute pre regele contra inimiculuĭ. Şi Uzia
li prepara lor, adecâ armateĭ întregĭ, scuturĭ şi lancie şi coĭfurĭ şi
15 torace şi arcurĭ şi petre de prăştiĭ. Şi făcu în Ierusalim maşine
artificiale după invenţiunea unuĭ artist, care se fiă aşeḑate pre turnurĭ
şi colţurĭ *ale murilor*, ca se arunce sageţĭ şi petre marĭ. Şi numele
luĭ se resläţi în departare, căcĭ avea un ajutor minunat, pănă
când s'aŭ întărit.
16 Dar după ce s'aŭ întărit, se înălţâ ânima luĭ pănă la degenera-
rea sa; câcĭ el pecătui contra luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ luĭ, şi merse
17 în templul luĭ Iehova, ca se ardâ tămăiărĭ pre altariul tâmăiâreĭ. Şi
Azaria, preotul, mergea pre urma luĭ, şi cu dênsul opt-ḑecĭ preoţĭ
18 aĭ luĭ Iehova, barbaţĭ bravĭ. Şi se opuserâ luĭ Uzia, regeluĭ, şi
ḑiserâ cătră dênsul: *Acesta* nu este *oficiul* têŭ, Uzia! se tămăiezĭ
înaintea luĭ Iehova, ci al preoţilor, fiilor luĭ Aaron, cariĭ sunt con-
sacraţĭ tămăiâreĭ. Eşĭ din Sanctuariŭ, căcĭ pecătuescĭ, şi nu ţi *se
va lua* drept onóre de cătră Iehova, Dumneḑeŭ.
19 Şi se mâniâ Uzia, şi în mâna 'ĭ era tămăiătórea, spre a tă-
măia; şi când se mâniâ de preoţiĭ, eşi pre fruntea luĭ lepra,
înaintea ochilor preoţilor, în casa luĭ Iehova, înaintea altariuluĭ tă-
20 măiâreĭ. Şi'l privirâ pre el Azaria, archiereul, şi toţĭ preoţiĭ, şi
éca! *era* lepros pre fruntea luĭ, şi'l scóserâ cu grăbire de acolo,
21 şi el se sforţiâ, se ésâ, fiind câ Iehova 'l lovise pre el. Şi Uzia,
regele, aŭ fost lepros pănă în ḑiua morţeĭ sale, şi locuĭa într'o
casâ separatâ, *fiind câ era* lepros; căcĭ aŭ fost departat de casa luĭ
Iehova; şi Iotham, fiĭul seŭ, *era preste* casa regeluĭ şi judeca popu-
lul ţerreĭ.
22 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Uzia, cele d'ântêie şi cele de pre
23 urmâ, le-aŭ descris Iesaia, fiĭul luĭ Amoz, profetul. Şi adormi
Uzia cu părinţiĭ seĭ, şi 'l-aŭ îmmormêntat pre el lăngă părinţiĭ luĭ
pre câmpul, lăngă mormênt'ele regilor; căcĭ aŭ spus: El *este* le-
pros. Şi Iotham, fiĭul seŭ, deveni rege în locul luĭ.

CAPUL XXVII.

Iotham, regele luĭ Iuda.

1 De duoe-ḑecĭ şi cincĭ anĭ *era* Iotham, când deveni rege,
şese-spre-ḑece anĭ regi în Ierusalim; şi numele m
2 meĭ luĭ *era* Ieruşa, fiĭa luĭ Zadok. Şi făcu drepte în och
Iehova, tocmaĭ aşia, precum aŭ făcut Uzia, tatul seŭ; numaĭ ca
3 merse în templul luĭ Iehova; dar populul era corrupt. El edificâ
pórta de sus a caseĭ luĭ Iehova; şi la murul Ofel (turn) edificâ el
multe,

Şi edificâ oraşe în munţiĭ luĭ Iuda, şi în pădurĭ edificâ 4
castele şi turnurĭ. Şi se luptâ cu regele fiilor luĭ Ammon, şi'ĭ 5
învinse pre dênşiĭ, şi fiiĭ luĭ Ammon 'ĭ dederâ luĭ în acelaşĭ an
una sutâ talente argint, şi ḑece miĭ Core de grâŭ, şi ḑece miĭ Core
de orḑ. Acésta 'ĭ dederâ luĭ fiiĭ luĭ Ammon şi în al duoilea şi
în al treilea an. Aşia se făcu Iotham tare, fiind câ 'şĭ îndrepta câi- 6
le luĭ înaintea luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ luĭ.
Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Iotham, şi resbelele sale, şi câile 7
sale, éca! acestea *sunt* scrise în cartea regilor luĭ Israel şi Iuda
De duoe-ḑecĭ şi cincĭ anĭ *era* el, când deveni rege, şi şese-spre-ḑece 8
anĭ regi la Ierusalim. Şi adormi Iotham cu părinţiĭ seĭ, şi'l 9
îmmormêntarâ în oraşul luĭ David. Şi Ahaz, fiĭul seŭ, deveni re-
ge în locul luĭ.

CAPUL XXVIII.

Ahaz, regele luĭ Iuda, se dedă idolatrieĭ. El este bătut de Israeliţĭ şi de alţĭ popolĭ vecinĭ.

De duoe-ḑecĭ anĭ *era* Ahaz, când deveni rege, şi şese-spre- 1
ḑece anĭ regi la Ierusalim; şi nu făcu drepte în
ochiĭ luĭ Iehova, ca David, tatul seŭ; Ci âmblâ pre căile regilor 2
luĭ Israel, şi făcu imaginĭ versate Baalimilor; Şi tămăia în va- 3
lea fiĭuluĭ luĭ Hinnom, şi arse pre fiiĭ seĭ în foc, după abomina-
ţiunile popolilor, pre cariĭ 'ĭ alungase Iehova dinaintea fiilor luĭ
Israel. Şi sacrifica şi tămăia pre înălţimĭ şi pre colnice şi sub 4
fiâ-care arbore verde.
Şi Iehova, Dumneḑeul luĭ, 'l dede pre el în măna regeluĭ Si- 5
rieĭ, şi eĭ 'l lovirâ pre dênsul, şi luarâ de la dênsul mulţĭ priso-
nierĭ, şi'ĭ duserâ la Damasc. Şi în măna regeluĭ luĭ Israel el fu
dat, şi acesta 'l lovi cu mare lovire.
Şi Pekah, fiĭul luĭ Remalia, ucise în Iuda una sutâ şi duoe- 6
ḑecĭ miĭ într'o ḑi, toţĭ barbaţĭ bravĭ, fiind câ părăsiserâ pre Ie-
hova, pre Dumneḑeul părinţilor lor. Şi Zichri, un eroŭ din Efraim, 7
omorî pre Maaseria, fiĭul regeluĭ, şi pre Azrikam, comandantul
caseĭ, şi pre Elkana, al duoilea după rege. Şi fiiĭ luĭ Israel 8
luarâ prisonierĭ de la fraţiĭ lor duoe sute de miĭ de muere, de fiĭ şi
fiie, şi luarâ mare prédâ de la dênşiĭ, şi aduserâ préda la Samaria.
Şi era acolo un profet al luĭ Iehova, al câruĭ nume era Oded; 9
şi el eşi înaintea armateĭ, care venia la Samaria, şi ḑise către
dênşiĭ: Éca! fiind câ Iehova, Dumneḑeul părinţilor vostri, era mă-
niat preste Iuda, 'ĭ-aŭ dat în mănele vóstre, şi voĭ aţĭ ucis între
dênşiĭ cu o furiă, care ajunge pănă la ceriŭ. Şi acum socotiţĭ 10

voĭ; a ve supune pre copiiĭ luĭ Iuda şi aĭ Ierusalimuluĭ de sclavĭ şi
sclave. Nu se află chiar şi între voĭ pecate în contra luĭ Iehova,
11 Dumneḑeuluĭ vostru? Ascultaţi-me dar pre mine, şi trămiteţĭ îna-
poĭ prisonieriĭ, pre cariĭ 'ĭ-aţĭ prins de la fraţiĭ vostri; căcĭ mănia
12 luĭ Iehova s'aŭ aprins preste voĭ. Atuncĭ se sculară căţĭ-va bar-
baţĭ dintre capitaniĭ fiilor luĭ Efraim: Azaria, fiĭul luĭ Iehohanan,
Berechia, fiĭul luĭ Meşillemotb, şi Hezekia, fiĭul luĭ Şallum, şi Amasa,
13 fiĭul luĭ Hadlaĭ, în contra acelora, cariĭ veniaŭ de la resbel. Şi
ḑiseră cătră dênşiĭ: Voĭ se nu aduceţĭ aicĭ pre prisonierĭ; spre
vina nóstră în contra luĭ Iehova socotiţĭ a maĭ adaugi la pecatele
nóstre şi la culpa nóstră; căcĭ mare este culpa nóstră, şi mănia
14 se aprinde preste Israel. Şi lăsară armaţiĭ pre prisonierĭ şi préda
15 înaintea celor maĭ marĭ şi a întregeĭ adunărĭ. Şi se sculară bar-
baţiĭ, cariĭ fură numiţĭ cu nume, şi luară pre prisonierĭ, şi pre
toţĭ, cariĭ dintr'ênşiĭ eraŭ golĭ, 'ĭ îmbracară cu din prédă, şi li de-
deră lor de îmbracat şi de încalţat şi de măncat şi de beut, şi'ĭ
unseră, şi duseră pre toţĭ, cariĭ eraŭ slabĭ, pre asinĭ, şi'ĭ aduseră
la Ierichon, oraşul palmilor, la fraţiĭ lor; apoĭ se întórseră înapoĭ
la Samaria.

16 În acelaşĭ timp trămise regele Ahaz la regiĭ Asirieĭ, ca se'l
17 ajute. Şi maĭ veniră ancă Edomiţiĭ şi bătură pre Iuda, şi duseră
18 cu sine prisonierĭ. Şi Filisteniĭ se reslăţiră preste oraşele valeĭ
şi ale suduluĭ luĭ Iuda, şi concerirá Beth-Şemeş şi Aialon şi
Ghederot şi Şocho cu oraşele lor, şi Timna cu oraşele sale, şi Ghimzo
19 cu oraşele sale, şi locuiră acolo. Căcĭ Iehova umili pre Iuda, pen-
tru Ahaz, regele luĭ Israel; căcĭ el făcuse pre Iuda desfrănat, şi pecă-
20 tuise tare contra luĭ Iehova. Şi veni Tiglath-Pilneser, regele Asi-
21 rieĭ, la dênsul, şi'l strimtori, înse nu'l întări. Căcĭ Ahaz luă
o parte *a tesaurelor* caseĭ luĭ Iehova şi ale caseĭ regeluĭ şi ale prin-
22 cipilor, şi *le* dede regeluĭ Asirieĭ; dar el nu'l ajută. Şi în timpul
acela, când îl strămtoria, pecătui el şi maĭ mult contra luĭ Iehova: a-
cest rege Ahaz!

23 Căcĭ sacrifică ḑeilor de Damasc, cariĭ 'l bătură, şi ḑise:
Într'adevêr! ḑeiĭ regilor Sirieĭ 'ĭ ajută pre eĭ; vreŭ se li sacrific,
şi eĭ me vor ajuta pre mine. Dar aŭ fost causa cădereĭ luĭ şi
24 a întreguluĭ Israel. Şi luă Ahaz vasele caseĭ luĭ Dumneḑeŭ la
un loc, şi sfărămă vasele caseĭ luĭ Dumneḑeŭ, şi închise uşiele
25 caseĭ luĭ Iehova, şi'şĭ făcu altarie în fiă-care colţĭ în Ierusalim. Şi
în tóte oraşele luĭ Iuda făcu nălţimĭ, ca se tămăieze altor ḑeĭ;
şi provoca mănia luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ părinţilor luĭ.

26 Şi cele-l-alte fapte ale luĭ, şi tóte căile sale, cele d'ântêie
şi cele de pre urmă, éca! acestea *sunt* scrise în cartea regilor luĭ
27 Iuda şi Israel. Şi adormi Ahaz cu părinţiĭ luĭ, şi'l înmormêntară
pre el în oraşul, adecă în Ierusalim; dară nu 'l-aŭ adus în mormêntele
regilor luĭ Israel. Şi Hizkia, fiĭul seŭ, deveni rege în locul luĭ.

CAPUL XXIX.

Hizkia, regele luĭ Iuda, restabile serviciul luĭ Dumneḑeŭ.

Hizkia deveni rege, când *era* de duoe-ḑecĭ şi cincĭ anĭ, 1
şi duoe-ḑecĭ şi noue anĭ regi în Ierusalim; şi nu-
mele mameĭ luĭ *era* Abia, fiĭa luĭ Zecharia. Şi făcu dreptę în 2
ochiĭ luĭ Iehova, întocmaĭ, precum aŭ făcut David, tatul seŭ.
În anul ântêiŭ al domnieĭ luĭ, în luna ântêia, deschise uşiele 3
caseĭ luĭ Iehova, şi le repară. Şi ordonă, se vină preoţiĭ şi Le- 4
viţiĭ, şi'ĭ adună pre piaţia deschisă spre resărit. Şi ḑise cătră dên- 5
şiĭ: Ascultaţi-me, voĭ Leviţilor! Sacraţi-ve acum, şi sacraţĭ casa
luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ părinţilor vostri, şi scóteţĭ din Sanctuariŭ
necurăţienia. Căcĭ părinţiĭ nostri aŭ pecătuit, şi aŭ făcut rele în ochiĭ 6
luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ nostru, şi 'l-aŭ părăsit, şi façia lor o-aŭ
întors de la locuinţa luĭ Iehova, şi 'ĭ-aŭ întors luĭ spatele. Ba, eĭ 7
aŭ închis uşiele porticuluĭ şi aŭ stins lampele şi n'aŭ tămăiat tă-
măiele, şi n'aŭ oferit sacrificie de ardere Dumneḑeuluĭ luĭ Israel
în Sanctuariŭ. Pentru aceea veni mănia luĭ Iehova preste Iuda 8
şi Ierusalim, şi 'ĭ-aŭ făcut de orore şi de spaĭmă şi de bataiă de
joc, precum vedeţĭ cu ochiĭ vostri. Şi éca! pentru aceea aŭ 9
căḑut părinţiĭ nostri prin spadă, şi fiiĭ nostri şi fiĭele nóstre şi
muerile nóstre *sunt* în captivitate. Acum *este* în ânima mea, se 10
încheiŭ o alianţiă cu Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel, ca se se întórcă
de la noĭ aprinderea mănieĭ sale. Nu întărḑiaţĭ dar, fiiĭ meĭ! căcĭ 11
pre voĭ ve-aŭ ales Iehova, se staţĭ în façia sa, se'ĭ serviţĭ luĭ, şi
se fiţĭ servitoriĭ luĭ, şi se'ĭ tămăiaţĭ.
Atuncĭ se sculară Leviţiĭ: Mahath, fiĭul luĭ Amasaĭ, şi Ioel, 12
fiĭul luĭ Azaria, dintre fiiĭ Kehathiţilor; şi dintre fiiĭ Merariţilor:
Kiş, fiĭul luĭ Abdi, şi Azaria, fiĭul luĭ Iehalelel; şi dintre Gherşo-
niţiĭ: Ioah, fiĭul luĭ Zimma, şi Eden, fiĭul luĭ Ioah; Şi dintre fiiĭ 13
luĭ Elizafan: Şimri şi Ieiel; şi dintre fiiĭ luĭ Asaf: Zecharia şi Mat-
tania; Şi dintre fiiĭ luĭ Heman: Iehiel şi Şimeĭ; şi dintre fiiĭ luĭ 14
Ieduthun: Şemaĭa şi Uziel; Şi adunară pre fraţiĭ lor, şi se sa- 15
crară pre sine, şi merseră după ordinul regeluĭ, după cuvêntele
luĭ Iehova, ca se curăţă casa luĭ Iehova. Şi intrară preoţiĭ în 16
năuntrul caseĭ luĭ Iehova, spre a *o* curăţi, şi scóseră tóte necu-
răţeniele, pre care le-aŭ găsit în templul luĭ Iehova, în curtea caseĭ
luĭ Iehova; şi Leviţiĭ *le* luară, spre a *le* transporta în părîul Kidron.
Şi eĭ începură a sacra în *ḑiua* ântêia a luneĭ ântêĭe, şi în a opta ḑi 17
a luneĭ veniră la porticul luĭ Iehova, şi sacrară casa luĭ Iehova
în opt ḑile; şi în ḑiua a şese-spre-ḑecea a luneĭ ântêie eraŭ gata.
Şi merseră în năuntru la regele Hizkia, şi ḑiseră: Am 18

curâţit tótâ casa luĭ Iehova şi altariul sacrificiuluĭ de ardere şi
tóte vasele sale şi masa pânilor de proposiţiune şi tóte vasele
19 sale. Şi tóte acele vase, pre care le departase regele Ahaz
în timpul domnieĭ sale în nelegiuirile luĭ, le-am preparat şi sacrat;
şi éca! *sunt* înaintea altariuluĭ luĭ Iehova.
20 Şi Hizkia, regele, se sculâ demanéţiă, şi adunâ pre maĭ
21 mariĭ oraşuluĭ, şi se sui în casa luĭ Iehova. Şi aduserâ şepte boĭ
şi şepte berbecĭ şi şepte mneĭ şi şepte ţapĭ pentru sacrificiul de
pecat pentru regat şi pentru Sanctuariŭ şi pentru Iuda. Şi el ordonâ
fiilor luĭ Aaron, preoţilor, ca se'ĭ sacrifice pre eĭ pre altariul luĭ Iehova.
22 Şi eĭ taĭarâ boiĭ, şi preoţiĭ luarâ sângele, şi'*l* stropirâ preste altariŭ;
şi taĭarâ berbeciĭ, şi stropirâ sângele preste altariŭ; şi taĭarâ mneiĭ,
23 şi stropirâ sângele preste altariŭ. Şi duserâ pre ţapiĭ sacrifi-
ciuluĭ pentru pecat înaintea regeluĭ şi adunâreĭ, şi acestia puserâ
24 mânele lor pre dênşiĭ. Şi'ĭ taĭarâ preoţiĭ pre dênşiĭ, şi fâcurâ es-
piaţiune cu sângele lor preste altariŭ, spre a împaca întregul Is-
rael; câcĭ pentru întregul Israel ordonase regele sacrificiul de ardere
25 şi sacrificiul pentru pecat. Şi puse pre Leviţĭ în casa luĭ
Iehova cu cimbale şi harpe şi citare, după ordonanţa luĭ Da-
vid şi a luĭ Gad, veḑêtoruluĭ regeluĭ, şi a luĭ Nathan, profetuluĭ;
câcĭ *ast feliŭ era* comandamentul de la Iehova prin profeţiĭ seĭ.
26 Şi Leviţiĭ steterâ cu instrumentele luĭ David, şi preoţiĭ cu trimbi-
27 ţe. Şi Hizkia ordonâ, se se sacrifice pre altariŭ sacrificiul de
ardere; şi în acelaşĭ timp, când se începu sacrificiul de ardere,
începu cântarea luĭ Iehova cu trimbiţele şi instrumentele luĭ David,
28 regeluĭ luĭ Israel. Şi tótâ adunarea se închinâ, şi cântâtoriĭ cântară,
şi trimbiţaşiĭ sunară: aceste tóte *durară* până ce s'aŭ finit sacrifi-
29 ciul de ardere. Şi când aŭ finit cu sacrificarea, se plecarâ regele
30 şi toţĭ, cariĭ se aflaŭ lângă dênsul, şi se închinarâ. Şi regele
Hizkia şi principiĭ ordonarâ Leviţilor, se laude pre Iehova cu cuvên-
tele luĭ David şi ale luĭ Asaf, veḑêtoruluĭ; şi'*l* laudarâ cu bucu-
rie şi se plecarâ şi se închinarâ.
31 Şi Hizkia respunse, şi ḑise: Acuma ve-aţĭ consacrat luĭ Iehova;
apropiaţi-ve, şi aduceţĭ oblaţiunĭ şi sacrificie de mulţumire la casa luĭ
Iehova! Şi adunarea aduse oblaţiunĭ şi sacrificiele de mulţumire, şi
32 fiă-care *aduse* de buna voia sacrificiul de ardere. Şi numerul sa-
crificielor de ardere, pre care le aduse adunarea, era şepte-ḑecĭ boĭ,
una sutâ bérbecĭ, duoe sute mneĭ; pentru sacrificiul de ardere
33 luĭ Iehova *eraŭ* tóte aceste. Şi lucrurile sacrate *eraŭ* şese sute
34 boĭ şi treĭ miĭ oĭ. Dar preoţĭ eraŭ pré puçinĭ, şi nu piturâ
lua pelea de la tóte sacrificiele de ardere; şi'ĭ ajutarâ pre dênşiĭ fra-
ţiĭ lor, Leviţiĭ, până s'aŭ finit lucrul, şi până ce s'aŭ sacrat
preoţiĭ; câcĭ Leviţiĭ eraŭ cu o ânima maĭ întrégâ decât preoţiĭ,
35 ca se se consacreze. *Eraŭ* în mulţime şi sacrificie de ardere
cu bucâţile de grâsime ale sacrificielor pacifice şi cu libaţiunile

la sacrificiele de ardere; ast feliŭ se ordonâ serviciul caseĭ luĭ Ie-
hova. Şi se bucurarâ Hizkia şi tot popului, câ Dumneḑeŭ pre- 36
para pre popului; căcĭ pre neasceptate se făcuse tréba.

CAPUL XXX.

Serbarea Pasceĭ din ordinul luĭ Hizkia.

Şi trămise Hizkia cătră întregul Israel şi Iuda, şi scrise epis- 1
tole şi cătră Efraim şi Manase, ca se vinâ la casa luĭ
Iehova în Ierusalim, ca se serbeze Pasca luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ
luĭ Israel. Şi se consultâ regele cu principiĭ seĭ şi cu tótâ adu- 2
narea in Ierusalim, se serbeze Pasca în a duoa lunâ. Căcĭ 3
nu o puteaŭ serba în acel timp, pentru câ nu se sacraserâ îndestuĭ
preoţĭ, şi popului nu se adunase ăncâ la Ierusalim. Şi lucrul era 4
drept în ochiĭ regeluĭ şi în ochiĭ întregeĭ adunârĭ. Aşia determi- 5
narâ, se facâ proclamaţiune prin întregul Israel, de la Beer-Şeba
pănă la Dan, ca se vinâ, se serbeze luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ luĭ
Israel, Pasca la Ierusalim; căcĭ nu *o* serbaserâ de mult dupre
cum era prescris.

Şi merserâ alegătoriĭ cu epistolele din măna regeluĭ şi a prin- 6
cipilor seĭ prin întregul Israel şi Iuda, şi ḑiceaŭ după ordonan-
ţa regeluĭ: Voĭ fiiĭ luĭ Israel! întórceţi-ve înapoĭ cătră Iehova, Dum-
neḑeul luĭ Abraam, luĭ Isaac, şi al luĭ Israel, şi el se va întórce la res-
tul scapat, care aŭ remas din voĭ din măna regeluĭ Asirieĭ. Şi 7
nu fiţĭ ca părinţiĭ vostri şi ca fraţiĭ vostri, cariĭ aŭ pecătuit contra
luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ părinţilor lor, *care* de aceea 'ĭ-aŭ dat
pustiereĭ, precum vedeţĭ. Nu fiţĭ dar tarĭ de cerbice ca părinţiĭ 8
vostri; dedaţi-ve luĭ Iehova, şi veniţĭ la Sanctuariul seŭ, pre care
'l-aŭ sacrat pentru etern, şi serviţĭ luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ vostru,
ca se se întórcâ de la voĭ aprinderea mănieĭ sale. Căcĭ când ve 9
veţĭ întórce la Iehova, apoĭ fraţiĭ vostri şi fiiĭ vostri *vor afla* compăti-
mire înaintea acelora, cariĭ 'ĭ ţin captivĭ, şi se vor întórce în ţérra
acésta; căcĭ milos şi îndurător *este* Iehova, Dumneḑeul vostru,
şi nu'şĭ va înturna façia *sa* de la voĭ, când ve veţĭ re-
întórce la el.

Şi merserâ alegătoriĭ din oraş în oraş prin ţérra Efraim şi Ma- 10
nase, şi pănă la Zabulon; dar eĭ rîserâ de dênşiĭ şi'şĭ băturâ joc de dên-
şiĭ. Înse uniĭ din barbaţĭ de la Asser şi Manase şi Zabulon se umi- 11
lirâ, şi venirâ la Ierusalim. Şi preste Iuda veni măna luĭ Dum- 12
neḑeŭ, şi li dede lor una ânimâ, ca se implinéscâ comandamentul
regeluĭ şi al principilor după cuvêntul luĭ Iehova.

13 Şi se adunâ mult popul la Ierusalim, pre a celebra serbătórea
14 azimelor în a duoa lunâ, o adunare fórte mare. Şi se sculară
şi departară altariele, care *eraŭ* în Ierusalim, şi tóte altariele de tă-
15 măiare le departară, şi le aruncară în părîul Kidron. Şi jun-
ghiarâ Pasca în al patru-spre-ḑecelea al luneĭ a duoa, şi preoţiĭ şi
Leviţiĭ se ruşinaŭ, şi se sacrarâ, şi aduserâ sacrificiele de ardere în
16 casa luĭ Iehova. Şi se aşeḑarâ în locul lor, dupre datina lor,
după legea luĭ Moise, omuluĭ luĭ Dumneḑeŭ. Preoţiĭ stropirâ
săngele, *ce'l primirâ* din măna Leviţilor.
17 Căcĭ mulţĭ *eraŭ* în adunare, cariĭ nu se sacraserâ; pentru
aceea Leviţiĭ luarâ asupra'şĭ junghiarea Pasceĭ pentru toţĭ, cariĭ
18 nu *eraŭ* curaţĭ, spre a'*ĭ* sacra *pre eĭ* luĭ Iehova. Căcĭ o mulţime a
popululuĭ, mulţĭ din Efraim şi din Manase şi din Issachar şi din Zabulon,
nu se curâţise, căcĭ măncarâ Pasca alt feliŭ, decât precum *era* pres-
cris; dar Hizkia se rugâ pentru dênşiĭ, şi ḑise: Iehova, cel bun,
19 se ierte Fiâ-căruĭa, *care* 'şĭ-aŭ îndreptat ânima, spre a căuta
pre Dumneḑeŭ Iehova, Dumneḑeul părinţilor seĭ, de şi nu *se*
20 *curâţi* după curăţirea Sanctuariuluĭ. Şi Iehova ascultâ pre Hizkia,
şi tămădui pre populul.
21 Şi serbarâ fiiĭ luĭ Israel, cariĭ se aflaŭ în Ierusalim, serbă-
tórea azimelor şepte ḑile cu mare bucuriă, şi Leviţiĭ şi preoţiĭ lau-
daŭ pre Iehova din ḑi în ḑi, căntănd tare luĭ Iehova pre instru-
22 mentele. Şi Hizkia vorbi amical cu toţĭ Leviţiĭ, cariĭ se înţelegeaŭ
bine în lucrurile luĭ Iehova; şi eĭ măncarâ în timpul serbăreĭ ace-
lor şepte ḑile, oferind sacrificie pacifice, şi mărturisirâ luĭ Iehova,
Dumneḑeuluĭ părinţilor lor.
23 Şi tótă adunarea decise, a *maĭ* serba *âncâ* alte şepte ḑile,
24 şi serbarâ *âncâ* şepte ḑile cu bucuriă. Căcĭ Hizkia, regele
luĭ Iuda, dede adunăreĭ una mie boĭ şi şepte miĭ oĭ, şi principiĭ de-
derâ adunăreĭ una mie boĭ şi ḑece miĭ oĭ; şi se sacrară preoţiĭ în
25 mulţime. Şi se bucurâ tótâ adunarea de Iuda, şi preoţiĭ, şi Le-
viţiĭ, şi tótâ adunarea acelora, cariĭ veniserâ din Israel, şi streiniĭ,
cariĭ veniserâ din ţérra luĭ Israel, şi aceĭa, cariĭ locuiaŭ în Iuda.
26 Şi era mare bucuriă în Ierusalim, asemenea căreia nu fusese în
Ierusalim din ḑilele luĭ Solomon, fiiuluĭ luĭ David, regeluĭ luĭ Is-
27 rael. Şi se sculară preoţiĭ şi Leviţiĭ, şi bine-cuvêntarâ popu-
lul, şi vócea lor fu auḑitâ, şi rugăcĭunea lor veni până la locuinţa
sa cea sacrâ, la ceriŭ.

CAPUL XXXI.

Diferite regulamente făcute de Hizkia.

Și finindu-se tóte acestea, eși tot Israelul, pre cățî se aflară 1
în orașele luî Iuda, și rumpseră colonele, și tă-
ïară dumbravele, și destruseră nălțimile și altariele din tot Iuda
și Beniamin și din Efraim și Manase, pănă ce aŭ finit. Atuncî se
întórseră toțî fiiî luî Israel, fiă-carele la posesiunea sa, în orașele lor.
Și ordonă Hizkia secțiunile preoților și ale Leviților, după 2
secțiunile lor, pre fiă-carele după serviciul luî, *după cel* al preoților
și al Leviților, pentru sacrificiele de ardere și sacrificiele pacifice, spre
servire și spre mărire și spre laudă pre la porțile castrelor luî Ie-
hova. Și *otări* partea regeluî din averea luî pentru sacrifi- 3
ciele de ardere, *adecă* pentru sacrificiele de ardere demanéța și
séra, și pentru sacrificiele de ardere ale Sabbatelor și ale lunelor
noue și ale serbătorilor, dupre cum *este* scris în legea luî Iehova.
Și ordonă poporuluî, carele locuia în Ierusalim, se dee preo- 4
ților și Leviților partea *lor*, pentru ca se se țină strict de legea
luî Iehova. Și reslățindu-se ordinul, aduseră fiiî luî Israel în mul- 5
țime primițiile grâuluî, ale mustuluî, și ale oleuluî, și ale miereî, și
ale tutulor productelor câmpuluî, și aduseră decimea de la tóte
în mulțime. Și fiiî luî Israel și aî luî Iuda, cariî locuïaŭ în ora- 6
șele luî Iuda, aduseră și eî decimea din boî și oî, și decimea din
lucrurile, care eraŭ sacrate luî Iehova, Dumnedeuluî lor, și puse-
ră grămădî lăngă grămădî. În luna a treia începură a pune 7
grămădile, și în a șeptea lună fură gata. Și veniră Hizkia 8
și principiî, și vedură grămădile, și bine-cuvêntară pre Ieho-
va și pre populul seŭ Israel. Și Hizkia întrebă pre preoțî și 9
Levițî în privirea grămădilor. Și'î respunse Azaria, archiereul, 10
din casa luî Zadok, și dise: De când s'aŭ început, a se aduce
ofrandele în casa luî Iehova, am avut noî destul de măncat și am și
lasat o mulțime; căcî Iehova aŭ bine-cuvêntat populul seŭ; și ce aŭ
maî remas, *este* grămada acésta cea mare.
Și ordonă Hizkia, ca se prepare camere în casa luî Iehova; 11
și *le* prepararâ. Și aduseră ofrandele, și decimea, și obiectele 12
sacrate cu credință; și maî marele asupra acestora *era* Cononia,
Levitul, și Șimeî, fratele seŭ, *era* al duoilea. Și Iehiel, și Azazia, 13
și Nohath, și Asael, și Ierimoth, și Iozabad, și Eliel, și Iismachia,
și Mahath, și Benaia, *eraŭ* veghïătorî sub Cononia și Șimeî, fra-
tele seŭ, după ordinul luî Hizkia, regeluî, și al luî Azaria, maî
mareluî caseî luî Iehova. Și Kore, fiiul luî Iimna, Levitul, păzi- 14
torul porțeî cătră resărit, *era* preste ofrandele voluntare cătră Dum-

neḑeŭ, încât 'i se dede luĭ ofranda luĭ Iehova şi lucrurile cele maĭ
15 sânte. Şi sub dênsul *eraŭ* Eden, şi Miniamin, şi Ieşua, şi Şemaia,
şi Amaria, şi Şecania, în oraşele preoţilor, cu credinţâ, ca se dee
16 fraţilor lor, după despărţirĭ, celuĭ mare ca şi celuĭ mic; Afarâ de aceïa,
cariĭ eraŭ între dênşiĭ însemnaţĭ de secsul bărbătesc de treĭ anĭ şi maĭ
sus, tutulor, cariĭ veniaŭ în casa luĭ Iehova, *li dederâ* trebuinţa
ḑilnicâ pentru serviciul lor în aceea, ce aveaŭ a observa după sec-
17 ţiunile lor; Şi a însemnăreĭ genealogice a preoţilor după casele
părintescĭ, şi a Leviţilor de duoe-ḑecĭ anĭ şi maĭ sus, în aceea,
18 ce aveaŭ a observa după secţiunile lor; Şi a însemnăreĭ genea-
logice a tutulor pruncilor lor, a muerilor lor şi a fiilor lor, şi a
fiielor lor, în întrégа adunare; căcĭ cu fidelitate se sacrarâ sa-
19 cruluĭ. Şi pentru fiiĭ luĭ Aaron, preoţiĭ, în câmpiile suburbielor
oraşelor lor, *eraŭ* în fiă-care oraş barbaţiĭ, cariĭ eraŭ numiţĭ cu
numele, spre a da partea tutulor de secsul bărbătesc dintre preoţĭ,
şi întregeĭ însemnărĭ genealogice dintre Leviţĭ.
20 Şi aşia o făcu Hizkia în întregul Iuda; şi făcu, ce *era*
21 bine, şi drept, şi adevêrat înaintea luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ seŭ. Şi
în tot lucrul, pre care 'l-aŭ început în serviciul caseĭ luĭ Dum-
neḑeŭ, şi al legeĭ, şi al comandamentuluĭ, spre a căuta pre Dum-
neḑeul seŭ, lucrâ cu tòtâ ânima sa, şi prosperâ.

CAPUL XXXII.

Armata luĭ Senacherib asediézӑ Ierusalimul. El este prepădit de un angel. Mórtea luĭ Hizkia.

1 După aceste lucrurĭ şi acéstâ fidelitate veni Senacherib, re-
gele Asirieĭ, şi întrâ în Iuda, şi asediâ oraşele fortifi-
cate, şi cugetâ se le iee pentru sine.
2 Şi veḑênd Hizkia, câ veni Senacherib, şi câ ţintea a se lupta
3 contra Ierusalimuluĭ, Apoĭ se consilia cu principiĭ seĭ şi eroiĭ
seĭ, ca se astupe sorginţiĭ de apâ, cariĭ *eraŭ* afarâ de oraş; şi eĭ
4 'l ajutarâ. Şi mult popul aŭ fost adunat, şi astuparâ toţĭ sorgin-
ţiĭ şi părîul, carele curge prin meḑilocul ţerreĭ, şi ḑiserâ: Pentru
5 ce se vinâ regiĭ Asirieĭ, şi se găséscâ multâ apâ? Şi el se în-
tări, şi edificâ murul întreg, care era stricat, şi înălţâ turnurile, şi
edificâ pre din afarâ un alt mur, şi fortificâ Milo în oraşul luĭ Da-
6 vid, şi făcu arme şi scuturĭ în mulţime: Şi puse maĭ marĭ de
resbel preste popul, şi'ĭ adunâ la sine pre piaţă deschisâ la pórta
7 oraşuluĭ, şi vorbi amical cu dênşiĭ, ḑicênd: Fiţĭ tarĭ şi îm-
bărbătaţi-ve, nu ve temeţĭ, şi nu ve speriaţĭ înaintea regeluĭ Asi-

rieĭ, nicĭ de tótâ mulţimea, care *este* lăngă dênsul; căcĭ cu noĭ
sunt maĭ mulţĭ decât cu dênsul. Cu dênsul *este* un braçĭŭ de car- 8
ne, cu noĭ înse *este* Iehova, Dumneḑeul nostru, spre a ne ajuta
pre noĭ, şi a purta resbelele nóstre. Şi populul se răḑimâ pre cu-
vêntele luĭ Hizkia, regeluĭ luĭ Iuda.
După acésta trămise Senacherib, regele Asirieĭ, pre servitoriĭ 9
seĭ la Ierusalim, (el ênsu'şĭ *asediâ* Lachiş, şi tótâ puterea luĭ cu
dênsul), cătră Hizkia, regele luĭ Iuda, şi cătră întregul Iuda, care
era în Ierusalim, ḑicênd: Aşia ḑice Senacherib, regele Asirieĭ: 10
În ce ve încredeţĭ voĭ, încât remâneţĭ în asediare în Ierusalim?
Nu ve amăgesce Hizkia, spre a ve espune morţeĭ prin fómete şi 11
sete, când ḑice: Iehova, Dumneḑeul nostru, ne va mântui din pu-
terea regeluĭ Asirieĭ. Aŭ nu *este* acelaşĭ Hizkia, care depărtâ 12
nălţimile sale şi altariele sale? Aŭ nu el aŭ ordonat luĭ Iuda şi Ieru-
salimuluĭ: Lăngă un altariŭ se ve închinaţĭ, şi preste el se tămăiaţĭ?
Nu sciţĭ, ce am făcut eŭ şi părinţiĭ meĭ tutulor populilor ţer- 13
rilor? Putut-aŭ măntui ḑeiĭ populilor acelor ţerrĭ ţérra lor din mâna
mea? Care dintre toţĭ ḑeiĭ acelor populĭ, pre cariĭ părinţiĭ meĭ 14
'ĭ prepădirâ, *era acela*, care putu măntui populul seŭ din mâna
mea, încât Dumneḑeul vostru ve-ar pute măntui din mâna mea?
Nu lasaţĭ dar, se ve încele Hizkia, şi nu ve amăgiţĭ în modul a- 15
cesta, şi nu'l credeţĭ! Căcĭ nicĭ un ḑeŭ al vre-unuĭ popul saŭ regat
n'aŭ putut măntui populul seŭ din puterea mea şi din puterea
părinţilor meĭ; şi cu atât maĭ puçin Dumneḑeul vostru ve vor pute
măntui dinaintea potereĭ mele! Şi maĭ multe încâ vorbirâ serviĭ 16
luĭ în contra luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ, şi în contra luĭ Hizkia, ser-
vuluĭ luĭ.
Şi scrise o epistolâ, spre a blasfema pre Iehova, Dum- 17
neḑeul luĭ Israel, şi spre a vorbi în contra luĭ, ḑicênd: Asemenea ḑei-
lor populilor ţerrilor, cariĭ nu măntuirâ populul lor din mâna mea,
aşia nu va măntui nicĭ Dumneḑeul luĭ Hizkia populul seŭ din mâna
mea. Şi răcnirâ cu vóce tare în limba judaicâ cătră populul 18
din Ierusalim, carele *era* pre mur, spre a'ĭ spaĭmânta, şi a'ĭ turbu-
ra, ca se pótâ lua oraşul; Şi vorbirâ în contra luĭ Dumneḑeŭ 19
Ierusalimuluĭ, ca şi în contra ḑeilor populilor pămêntuluĭ, cariĭ *sunt*
făptura mânelor omenescĭ.
Şi se rugarâ asupra acestora Hizkia, regele, şi Iesaia, fiiul luĭ 20
Amoz, profetul, şi strigarâ cătră ceriŭ. Şi trămise Iehova pre un 21
angel, carele nemici pre toţĭ barbaţiĭ bravĭ şi duciĭ şi maĭ mariĭ
în castra regeluĭ Asirieĭ; şi el se întórse cu ruşine pre façia sa
înapoĭ în ţérra sa, şi merse în casa ḑeuluĭ seŭ, şi'l uciserâ cu
spadâ aceĭa, cariĭ eşiserâ din cópsele luĭ. În aşia feliŭ măn- 22
tui Iehova pre Hizkia şi pre locuitoriĭ Ierusalimuluĭ din puterea luĭ
Senacherib, regeluĭ Asirieĭ, şi din puterea tutulor *celor-l-alţĭ*, şi'ĭ
apărâ din tóte părţile. Şi mulţĭ aduserâ daruri luĭ Iehova la Ie- 23

rusalim, și luĭ Hizkia, regeluĭ luĭ Iuda, prețióse, încât fu înalțat după
acésta în ochiĭ tutulor popurilor.
24 Și pre timpul acela Hizkia era bolnav de mórte, și se ru-
25 gâ cătră Iehova; și acela vorbi cătră dênsul, și'ĭ dede un semn. Dar
Hizkia nu recunoscu dupre bunătatea, *ce 'i se acorda*, ci ânima luĭ
se înălțâ; pentru aceea veni mânia preste dênsul, și preste Iuda și
26 Ierusalim. Dar Hizkia se umili în privirea înălțâreĭ ânimeĭ luĭ,
el și locuitoriĭ Ierusalimuluĭ, și mânia luĭ Iehova nu veni preste
27 dênșiĭ în ḑilele luĭ Hizkia. Și avea Hizkia fórte mare avere și
onóre, și 'șĭ făcu tesaure pentru argint și aur și petre preciose
28 și aromate și scuturĭ, și pentru tot feliul de vase prețióse, Și
case de reserve pentru productele bucatelor, și must și oleŭ, și iesle
29 pentru tot feliul de animale, și țarcurĭ pentru turme. Și'șĭ edificâ
orașe; și *avea* turme de oĭ și boĭ în mulțime; căcĭ Dumneḑeŭ
'ĭ deduse fórte multâ avere.
30 Tot acest Hizkia aŭ astupat și gura de sus a apeĭ Ghihon, și
o conduse în jos pre la partea de apus în orașul luĭ David. Și
31 Hizkia prospera în tóte lucrările sale. Numaĭ în privința solilor
principilor de Babel, cariĭ trămiserâ la dênsul, ca se întrebe despre
miracolul, care s'aŭ întêmplat în țérrâ, 'l părăsi Dumneḑeŭ pre el,
spre a'l cerca pre el, ca se cunóscâ tot, *ce era* în ânima luĭ.
32 Și cele-l-alte fapte ale luĭ Hizkia, și pietatea sa, éca! acestea
sunt scrise în visiunea luĭ Iesaia, profetuluĭ, fiiuluĭ luĭ Amoz, în
33 cartea regilor luĭ Iuda și aĭ luĭ Israel. Și adormi Hizkia cu părințiĭ
seĭ, și 'l-aŭ îmmormêntat pre el în cel maĭ bun dintre mormêntele
fiilor luĭ David; și la mórtea luĭ 'ĭ făcurâ luĭ onóre întregul Iuda
și locuitoriĭ Ierusalimuluĭ. Și Manase, fiiul seŭ, deveni rege în
locul luĭ.

CAPUL XXXIII.

Idolatria luĭ Manase. Căința luĭ. Mórtea luĭ. Amon 'l succede.

1 De duoĭ-spre-ḑece anĭ *era* Manase, când deveni rege, și
2 cincĭ-ḑecĭ și cincĭ anĭ regi în Ierusalim. Și făcu rele
în ochiĭ luĭ Iehova, după abominațiunile popurilor, pre cariĭ Iehova
3 'ĭ fugărise dinaintea fiilor luĭ Israel. Căcĭ edificâ érășĭ năl-
țimile, pre care le destruse Hizkia, tatul seŭ, și rădicâ altarie pen-
tru Baalimĭ, și făcu dumbrave, și se închinâ înaintea oștireĭ întregĭ
4 a ceriuluĭ, și li servi lor. Și edificâ altarie în casa luĭ Ie-
hova, despre care spusese Iehova: In Ierusalim numele meŭ se fiă
5 pentru etern. Și edificâ altarie oștireĭ întregĭ a ceriuluĭ în am-

bele curţĭ ale caseĭ luĭ Iehova. Şi trecu pre fiiĭ seĭ prin foc în 6
valea fiiuluĭ luĭ Hinnom, şi se ocupâ cu prognoscăţiele de timp şi
cu augurie şi cu farmecătoriă şi avea lăngă sine necromanţĭ şi magĭ:
el făcu multe rele în ochiĭ luĭ Iehova, spre a'l mânia. Şi puse 7
imaginea sculpatâ, pre care o făcuse, în casa luĭ Dumneḑeŭ, despre
care grăise Dumneḑeul luĭ David şi al luĭ Solomon, fiiuluĭ seŭ: În a-
céstâ casâ şi în Ierusalim, pre care 'l-am ales din tóte semenţiele
luĭ Israel, vreŭ se pun numele meŭ pentru etern; Şi pre picĭo- 8
rul luĭ Israel nu vreŭ se'l maĭ strămut din ţérra, pre care o-am
dat părinţilor vostri, numaĭ dacâ vor lua séma, a face totul, ce li-
am ordonat după tótâ legea şi statutele şi judecăţile prin Moise. Şi 9
Manase ademeni pre Iuda şi pre locuitoriĭ Ierusalimuluĭ, încât făceaŭ
maĭ reŭ, decât populiĭ, pre cariĭ 'ĭ nimicise Iehova înaintea fiilor
luĭ Israel. Şi Iehova vorbi cătră Manase şi cătră poporul luĭ; dar 10
nu voiaŭ se asculte. Iehova lăsâ decĭ se vinâ preste dênşiĭ 11
campoduciĭ regeluĭ Asirieĭ, şi eĭ prinserâ pre Manase între spiniĭ,
şi'l legarâ cu lanţurĭ, şi'l duserâ la Babilon. Şi când era în strim- 12
torare, se rugâ cătră Iehova, Dumneḑeul seŭ, şi se umili fórte îna-
intea Dumneḑeuluĭ părinţilor seĭ. Şi rugându-se el la dênsul, a- 13
cesta fu înduplecat, şi ascultâ implorarea luĭ, şi'l duse înapoĭ la Ieru-
salim în regatul luĭ; şi Manase cunoscu, câ Iehova *este* Dumneḑeŭ.
Şi după acésta edificâ un mur esterior împrejurul oraşu- 14
luĭ luĭ David, pre partea spre apus *a apeĭ* Ghihon în vale, până
la pórta pescilor, şi'l duse împrejurul luĭ Ofel (turnuluĭ), şi'l făcu
fórte înalt; şi aşeḑa maĭ marĭ de resbel în tóte oraşele fortificate
ale luĭ Iuda. Şi depărtâ pre ḑeiĭ streinĭ şi idolul din casa luĭ 15
Iehova şi tóte altariele, pre care le edificase pre muntele caseĭ luĭ
Iehova şi în Ierusalim, şi'*ĭ* aruncâ afară din oraş. Şi restabili 16
altariul luĭ Iehova, şĭ sacrificâ asuprâ'ĭ sacrificie pacifice şi sacri-
ficie de mulţumire, şi ordonâ luĭ Iuda, se serve luĭ Iehova, Dum-
neḑeuluĭ luĭ Israel. Dar poporul tot sacrificâ pre nălţimĭ, înse nu- 17
maĭ luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ lor.
Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Manase, şi ruga sa cătră Dumneḑeul 18
seŭ, şi cuvêntele veḑĕtorilor, cariĭ 'ĭ vorbiaŭ luĭ în numele luĭ Ieho-
va, Dumneḑeuluĭ luĭ Israel, éca! acestea *sunt scrise* în istoria regilor
luĭ Israel. Şi ruga sa şi, *cum Dumneḑeŭ* 'l ascultase, şi tóte pe- 19
catele sale şi nelegĭuirile sale şi locurile, pre unde aŭ edificat nălţimĭ
şi aŭ aşeḑat dumbrave şi imaginĭ sculpate, înainte de a fi umilit, éca!
acestea *sunt* scrise în istoria veḑĕtorilor. Şi adormi Manase cu 20
părinţiĭ seĭ şi 'l-aŭ îmmormêntat în casa luĭ. Şi Amon, fiiul seŭ,
deveni rege în locul luĭ.
De duoe-ḑecĭ şi duoĭ anĭ *era* Amon, când deveni rege, şi 21
duoĭ anĭ regi în Ierusalim. Şi făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova, 22
precum făcuse Manase, tatul seŭ. Şi Amon sacrificâ tutulor ima-
ginilor sculpate, pre care le făcuse Manase, tatul seŭ, şi servi lor,

23 Şi nu se umili înaintea luĭ Iehova, precum se umilise Manase,
24 tatul seŭ; ci Ammon îmmulţi ancâ culpa. Şi se conjurarâ în contra'ĭ
25 servitoriĭ luĭ, şi'l uciserâ în casa luĭ. Poporul ţerreĭ înse ucise
pre toţĭ, cariĭ se conjuraserâ în contra regeluĭ Amon; şi popolul
ţerreĭ făcu pre Iosia, fiĭul seŭ, rege, în locul luĭ.

CAPUL XXXIV.

Pietatea luĭ Iosia. Hulda, profeta.

1 De opt anĭ *era* Iosia, când deveni rege, şi treĭ-ḑecĭ şi u-
2 nul anĭ regi in Ierusalim. Şi făcu drepte în ochiĭ
luĭ Iehova, şi ămblâ pre căile luĭ David, tatuluĭ seŭ, şi nu se a-
3 bătu, nicĭ în drépta nicĭ în stânga. Căcĭ în anul al optulea al do-
minăreĭ sale, pre când *era ancă* têner, începu a cauta pre Dumneḑeul
luĭ David, tatuluĭ seŭ, şi în al duoĭ-spre-ḑecelea an începu a
curăţi Iuda şi Ierusalimul de nălţimile şi de dumbravele şi de imagi-
4 nile sculpate şi vêrsate. Şi eĭ sfărămarâ înaintea feçieĭ luĭ alta-
riele Baalimilor, şi el rumpse columnele sóreluĭ, care *se aflaŭ* de
asupra lor, şi *tăiâ* dumbravele, şi rumpse şi frânse imaginile scul-
pate şi vêrsate, şi *le* împrăsciâ pre mormêntele acelora, cariĭ li sa-
5 crificaserâ lor; Şi arse osemintele preoţilor deasupra altarielor lor,
6 şi curăţi Iuda şi Ierusalim. *Acésta făcurâ şi* în oraşele luĭ Manase,
şi ale luĭ Efraim, şi ale luĭ Simeon, până la Neftali, cu topórele lor
7 jur împrejur. El destruse altariele şi dumbravele, şi imaginile
sculpate le tăiâ şi le frânse, şi rumpse columnele sóreluĭ în tótâ ţérra
luĭ Israel. Apoĭ se întórse înapoĭ la Ierusalim.
8 Şi în al opt-spre-ḑecelea an al dominăreĭ sale, după ce curâţise
ţérra şi casa, trămise pre Şafan, fiĭul luĭ Azalia, şi pre Maaseia,
guvernatorul oraşuluĭ, şi pre Ioah, fiĭul luĭ Ioahaz, pre can-
9 celariul, ca se repareze casa luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ luĭ. Şi
eĭ merserâ la Hilkia, archiereul, şi dederâ baniĭ, cariĭ s'aŭ adus
în casa luĭ Dumneḑeŭ, şi pre cariĭ adunaserâ Leviţiĭ, uşieriĭ, de la
Manase şi Efraim şi de la tótâ remăşiţa luĭ Israel şi de la între-
10 gul Iuda şi Beniamin, şi se întorseserâ la Ierusalim; Şi eĭ 'ĭ dederâ
în mâna meseriaşilor, cariĭ aveaŭ inspecţiunea preste casa luĭ
Iehova. şi acestia 'ĭ dederâ lucrătorilor, cariĭ făceaŭ *lucrârile* în casa
11 luĭ Iehova, spre restabilirea stricăciunilor caseĭ. Eĭ 'ĭ dederâ teslari-
lor şi petrarilor, spre a cumpara petre cioplite şi lemn pentru grinḑĭ,
spre a pune grinḑĭ preste case, pre care le destruserâ regiĭ luĭ
12 Iuda. Şi ómeniĭ făcurâ lucrul cu fidelitate; şi inspectoriĭ lor *eraŭ*:
Iahath şi Obadia, Leviţiĭ, dintre fiĭĭ luĭ Merari; şi Zecharia şi Me-

şullam, dintre fiiĭ Kehathiţilor, spre a grâbi *lucrul*, şi toţĭ Leviţiĭ,
cariĭ cunosceaŭ instrumentele de musică. Şi eĭ *eraŭ* preste pur- 13
tătoriĭ de poverĭ, şi *eraŭ* inspectoriĭ tutulor meseriaşilor diferitelor
trebĭ; dintre Leviţiĭ *eraŭ* şi scriitoriĭ, comisariĭ şi uşieriĭ.
Şi scoţind eĭ baniĭ, cariĭ aŭ fost aduşĭ în casa luĭ Iehova, găsi Hil- 14
kia, preotul, cartea legeĭ luĭ Iehova dată prin Moise. Şi Hilkia respun- 15
se şi ḑise către Şafan, scriitorul: Cartea legeĭ o-am găsit în casa luĭ
Iehova! Şi Hilkia dede luĭ Şafan cartea. Şi Şafan duse cartea la 16
rege, şi raportâ regeluĭ, ḑicênd: Totul, ce aŭ fost ordonat servitorilor
têĭ, 'l fac. Şi aŭ versat baniĭ, cariĭ se găsirâ în casa luĭ Iehova, 17
şi'ĭ-aŭ dat în măna inspectorilor şi în măna lucrătorilor. Apoĭ 18
anunţiă Şafan, scriitorul, regeluĭ, şi ḑise: O carte 'mi-aŭ dat Hilkia,
preotul. Şi Şafan ceti într'ênsa înaintea regeluĭ. Şi întêmplatu- 19
s'aŭ, când auḑi regele cuvêntele legeĭ, de 'şĭ sfârşiâ vestimentele sale.
Şi ordonâ regele luĭ Hilkia şi luĭ Ahikam, fiĭuluĭ luĭ Şafan, şi luĭ 20
Abdon, fiĭuluĭ luĭ Mica, şi luĭ Şafan, scriitoruluĭ, şi luĭ Asaĭa, ser-
vitoruluĭ regeluĭ, şi ḑise: Mergeţĭ, consultaţĭ pre Iehova pentru 21
mine şi pentru remâşiţa din Israel şi din Iuda asupra cuvêntelor
cărţeĭ, care s'aŭ găsit; căcĭ mare *este* mănia luĭ Iehova, care s'aŭ
reversat preste noĭ, fiind câ părinţiĭ nostri n'aŭ ţinut cuvêntul luĭ
Iehova, ca se lucreze în totul, ce *este* scris în acéstâ carte.
Merserâ decĭ Hilkia şi trămişiĭ regeluĭ la Hulda, la profeta, 22
muerea luĭ Şallum, fiĭuluĭ luĭ Tokehath, fiĭuluĭ luĭ Hasra, păzi-
toruluĭ de îmbrăcăminte; (şi ea locuĭa la Ierusalim în suburbiul
Mişne); şi vorbirâ ast feliŭ către dênsa. Şi ea ḑise către dênşiĭ: 23
Aşia ḑice Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel: Spuneţĭ barbatuluĭ, carele
ve-aŭ trămis la mine: Aşia ḑice Iehova: Éca!. vreŭ se aduc ne- 24
norocire preste acest loc şi preste locuitoriĭ seĭ: tóte blăstemele,
care *sunt* scrise în cartea, care s'aŭ cetit înaintea regeluĭ luĭ Iuda;
Fiind câ me-aŭ părăsit, şi aŭ tămăiat altor ḑeĭ, spre a me mănia 25
prin tóte lucrările mănelor lor; şi mănia mea se va reversa preste
acest loc, şi nu va fi stinsâ. Dar către regele luĭ Iuda, carele 26
ve-aŭ trămis, se întrebaţĭ pre Iehova, aşia se ḑiceţĭ: Aşia ḑice Ie-
hova, Dumneḑeul luĭ Israel: Cuvêntele, ce le-aĭ auḑit, *se vor împlini.*
Fiind câ ânima ta *înse* s'aŭ înduioşit, şi tu te-aĭ umilit înain- 27
tea luĭ Dumneḑeŭ, când aĭ auḑit cuvêntele în contra acestuĭ loc şi
în contra locuitorilor seĭ, şi te-aĭ umilit înaintea mea, şi aĭ rumpt
vestimentele tale, şi aĭ plăns înaintea mea, pentru aceea şi eŭ *te-*
am auḑit *pre tine,* ḑice Iehova. Éca! te voiŭ adaugi la părinţiĭ 28
têĭ, şi tu veĭ fi strins în mormêntul têŭ în pace, şi ochiĭ têĭ nu vor
vede tótâ acésta nenorocire, pre care o voiŭ aduce preste acest
loc şi preste locuitoriĭ seĭ. Şi eĭ aduserâ regeluĭ respunsul.
Atuncĭ trămise regele, şi adunâ pre toţĭ ceĭ maĭ bêtrânĭ din 29
Iuda şi din Ierusalim. Şi regele se sui în casa luĭ Iehova, şi *cu dên-* 30
sul toţĭ barbaţiĭ luĭ Iuda şi locuitoriĭ Ierusalimuluĭ şi preoţiĭ şi

Leviţiĭ şi tot populul, de la mare pănă la mic; şi el ceti înaintea ure-
chielor lor tóte cuvêntele cărţeĭ de alianţiâ, care s'aŭ găsit în casa
31 luĭ Iehova. Şi sta regele pre locul seŭ, şi încheia alianţia înain-
tea luĭ Iehova, se âmble după Iehova, şi se ţină preceptele sale
şi marturiele sale şi statutele sale cu tótâ ânima luĭ şi cu tot
sufletul luĭ, ca se împlinéscâ cuvêntele alianţieĭ, care *sunt* scrise în
32 acéstâ carte. Şi făcu, ca toţĭ, cariĭ se găsirâ în Ierusalim şi în
Beniamin, se între *în alianţiâ*; şi locuitoriĭ Ierusalimuluĭ făcurâ
33 după alianţia luĭ Dumneḑeŭ, Dumneḑeuluĭ părinţilor loř. Şi Iosia
depărtâ tóte abominaţiunile din tóte ţerrile, care *aparţineaŭ*
fiilor luĭ Israel, şi făcu, ca toţĭ, cariĭ se aflaŭ în Israel, se serve
luĭ Iehova Dumneḑeuluĭ lor; tóte ḑilele luĭ nu se abăturâ de la
Iehova Dumneḑeul părinţilor lor.

CAPUL XXXV.

Serbarea Pasceĭ de Iosia. Mórtea luĭ Iosia.

1 Şi serbâ Iosia în Ierusalim Pasca luĭ Iehova, şi eĭ junghiarâ
2 Pasca în a patru-spre-ḑecea *ḑi* a luneĭ ântêie. Şi aşeḑâ
el pre preoţĭ în oficiele lor, şi'ĭ încuragiâ la serviciul caseĭ luĭ Ie-
3 hova. Şi către Leviţiĭ, cariĭ instruiaŭ întregul Israel, cariĭ eraŭ
sacraţĭ luĭ Iehova, ḑise el: Aşeḑaţĭ arca sacrâ în casa, pre care
o-aŭ edificat Solomon, fiĭul luĭ David, regele luĭ Israel. *Ea* nu
va maĭ fi sarcinâ pre umeriĭ *vostri*; acum serviţĭ luĭ Iehova, Dum-
4 neḑeuluĭ vostru, şi populuiuĭ luĭ Israel. Şi preparaţi-ve pre voĭ
după casele vóstre părintescĭ şi după secţiunile vóstre după
prescripţiunea luĭ David, regeluĭ luĭ Israel, şi după prescripţiunea
5 luĭ Solomon, fiĭuluĭ seŭ; Şi aşeḑaţi-ve în Sanctuariŭ pentru sec-
ţiunile caselor părintescĭ ale fraţilor vostri, ale fiilor populuiuĭ, şi
6 pentru secţiunile caselor părintescĭ ale Leviţilor; Şi junghiaţĭ
Pasca, şi sacraţi-ve, şi preparaţĭ pentru fraţiĭ vostri, ca eĭ se facâ
7 după cuvêntul luĭ Iehova prin Moise. Şi Iosia dede fiilor po-
populuiuĭ mneĭ şi capre tênere, tóte pentru Pasca tutulor, cariĭ se
aflaŭ, după numer treĭ-ḑecĭ miĭ, şi boĭ treĭ miĭ; acestia *eraŭ* din
8 averea regeluĭ. Şi principiĭ luĭ dederâ de bunâ voiă populuiuĭ,
preoţilor şi Leviţilor: Hilkia şi Zecharia şi Iehiel, capiĭ caseĭ luĭ
Dumneḑeŭ, dederâ preoţilor pentru Pasca duoe miĭ şi şese sute
9 *mneĭ* şi treĭ sute boĭ. Şi Conania, şi Şemaia şi Nethaneel, fra-
ţiĭ seĭ, şi Haşabia şi Ieiel şi Iozabad, maĭ mariĭ Leviţilor, dederâ
Leviţilor pentru Pasca cincĭ miĭ *mneĭ* şi cincĭ sute boĭ.
10 Aşia fu preparat serviciul, şi preoţiĭ se aşeḑarâ la lo-
cul lor, şi Leviţiĭ după secţiunile lor, după ordonanţa regeluĭ.

Şi junghiară Pasca; şi preoţiĭ stropiră *săngele* din mănele lor; 11
şi Leviţiĭ jupiră pelea. Şi departară sacrificiul de ardere, se'l dee 12
secţiunilor caselor părintescĭ ale fiilor poporuluĭ, ca se'*l* oferă luĭ
Iehova, precum *este* scris în cartea luĭ Moise, şi tot aşia *o făcură*
şi cu boiĭ. Şi fripseră Pasca la foc după ordonanţa, şi ce era sa- 13
crat, aceea o-aŭ fert în óle, căldărĭ şi tigăĭ, şi în grabă o împărţiră
tutulor fiilor poporuluĭ.
După acésta prepararâ pentru sine şi pentru preoţĭ; căcĭ 14
preoţiĭ, fiiĭ luĭ Aaron, *eraŭ ocupaţĭ* pănă în nópte cu oferirea sa-
crificielor de ardere şi a grasimelor; pentru aceea Leviţiĭ aŭ pre-
parat pentru sine şi pentru preoţiĭ, fiiĭ luĭ Aaron. Şi căntătoriĭ, 15
fiiĭ luĭ Asaf, *staŭ* la locul lor, după ordonanţa luĭ David, şi a luĭ
Asaf, şi a luĭ Heman, şi a luĭ Ieduthun, veḑêtoruluĭ regeluĭ, şi
uşieriĭ la fiă-care pórtâ: nu trebuiaŭ se se depărteze din servi-
ciul lor, căcĭ fraţiĭ lor, Leviţiĭ, prepararâ pentru dênşiĭ. Era dar 16
preparat în aceeaşĭ ḑi tot serviciul luĭ Iehova, ca se serbeze Pasca,
şi se ofere sacrificiele de ardere pre altariul luĭ Iehova, după or-
dinul regeluĭ Iosia. Şi fiiĭ luĭ Israel, cariĭ se aflaŭ *acolo*, serbarâ 17
în aceeaşĭ timp Pasca şi serbătórea azimelor şepte ḑile.
Şi n'aŭ fost Pasca, ca acésta, serbată în Israel, din ḑilele 18
luĭ Samuel, profetuluĭ; şi toţĭ regiĭ luĭ Israel nu serbaserâ aşia Pasca,
cum o serbâ Iosia şi preoţiĭ şi Leviţiĭ şi tot Iuda şi Israel, ce
s'aŭ aflat, şi locuitoriĭ Ierusalimuluĭ. În al opt-spre-ḑecelea an al 19
dominăreĭ luĭ Iosia fu serbatâ acéstâ Pascâ.
După tóte acestea, după ce Iosia restabilise casa, se suĭ Necho, 20
regele Egiptuluĭ, spre a se lupta în contra Charchemiş de lăngă
Eufrat; şi Iosia eşi în contra luĭ. Şi acela trămise nunţĭ la dênsul, 21
şi ḑise: Ce am a face cu tine, rege al luĭ Iuda? Nu *vin* acum în con-
tra ta, ci în contra caseĭ, care are resbel cu mine, şi Dumneḑeŭ
'mĭ-aŭ ordonat, se me grăbesc. Lasâ-te de *a te opune* Dumneḑeuluĭ,
care *este* cu mine, ca se nu te strice. Dar Iosia nu 'şĭ întórse 22
faţia sa de la dênsul, ci se travesti, ca se se lupte cu el, şi nu ascultâ
de vorba luĭ Necho din gura luĭ Dumneḑeŭ, ci veni, ca se se
lupte în valea Meghiddo. Şi împuşcarâ săgetătoriĭ pre regele 23
Iosia, şi regele ḑise cătră servitoriĭ seĭ: Duceţi-me *de aice*, căcĭ
sum tare rănit. Atuncĭ 'l duserâ servitoriĭ seĭ de acel car, şi'l 24
aşeḑarâ pre al duoilea car al luĭ, şi'l duserâ la Ierusalim. Şi el
muri, şi fu înmormêntat în mormêntele părinţilor seĭ; şi întregul
Iuda şi Ierusalim jâlirâ pre Iosia. Şi Ieremia cântâ elegie dupâ 25
Iosia, şi toţĭ cântâtoriĭ şi cântâtorele vorbiaŭ în elegiele lor de
Iosia, pănă în ḑiua de astăḑĭ, şi aŭ făcut-o de datină în Israel; şi
éca! ele *sunt* scrise în elegiele.
Şi cele-l-alte fapte ale luĭ Iosia, şi pietatea sa după pre- 26
scripţiunea în legea luĭ Iehova, Şi istoria sa, ântêia şi cea din urmâ, 27
éca! acestea *sunt* scrise în cartea regilor luĭ Israel şi aĭ luĭ Iuda.

CAPUL XXXVI.

Iehoahaz, Iehoiakim, Iehoiachin, Zedekia. Transportarea poporului la Babilon.

1 Și popurul țerreĭ luâ pre Iehoahaz, fiĭul luĭ Iosia, și'l
2 făcu rege în Ierusalim în locul tatuluĭ seŭ. De duoe-
ḑecĭ și treĭ de anĭ *era* Iehoahaz, când deveni rege, și treĭ lunĭ regi
3 în Ierusalim. Dar regele Egiptuluĭ 'l depuse pre el în Ierusa-
lim, și impuse țerreĭ o contribuțiune de una sută talente de argint
4 și un talent de aur. Și regele Egiptuluĭ fâcu pre Eliakim, fratele
seŭ, rege preste Iuda și Ierusalim, și schimbâ numele luĭ în
Iehoiakim; și pre Iehoahaz, fratele seŭ, 'l luâ Necho, și'l duse
la Egipt.
5 De duoe-ḑecĭ și cincĭ de anĭ *era* Iehoiakim, când deveni rege,
și un-spre-ḑece anĭ regi în Ierusalim, și fâcu rele în ochiĭ luĭ
6 Iehova, Dumneḑeuluĭ seŭ. In contra luĭ se sui Nebuchadnezar, regele
7 Babilonuluĭ, și'l legâ cu lanțurĭ, spre al duce la Babilon. Și din
vasele caseĭ luĭ Iehova aduse Nebuchadnezar *căte-va* la Babilon, și le
așeḑâ în templul seŭ în Babilon.
8 Și cele-l-alte fapte ale luĭ Iehoiakim, și abominațiunile sale,
care le-aŭ făcut, și ce s'aŭ găsit asupra'ĭ, éca! acestea *sunt* scrise
în cartea regilor luĭ Israel și aĭ luĭ Iuda. Și Iehoiachin, fiĭul seŭ,
deveni rege în locul luĭ.
9 De opt anĭ *era* Iehoiachin, când deveni rege, și treĭ lunĭ și
ḑece ḑile regi în Ierusalim, și făcu rele în ochiĭ luĭ Iehova.
10 Și după trecerea anuluĭ trămise regele Nebuchadnezar, și'l aduse
la Babilon împreunâ cu vasele prețiose ale caseĭ luĭ Iehova; și el
făcu pre Zedekia, fratele seŭ, rege preste Iuda și Ierusalim.
11 De duoe-ḑecĭ și unul de anĭ *era* Zedekia, când deveni rege, și
12 un-spre-ḑece anĭ regi în Ierusalim. Și făcu rele în ochiĭ
luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ luĭ, și nu se umili înaintea luĭ Ieremia,
13 profetuluĭ, după cuvêntul luĭ Iehova. Și in contra regeluĭ Nebu-
chadnezar se revoltâ, care'l pusese se jure pre Dumneḑeŭ, și întări
cerbicea luĭ, și'șĭ învirtoși ânima, așia încât nu s'aŭ întors la Ie-
14 hova, Dumneḑeul luĭ Israel. Și ceĭ maĭ marĭ aĭ preoților și
popurul nelegiuiră fórte după tóte abominațiunile popurilor, și
15 spurcarâ casa luĭ Iehova, pre care el sacrase în Ierusalim. Și
Iehova Dumneḑeul părinților lor trămise pre nunțiĭ seĭ cătră dên-
șiĭ, sculându-se de demanéțiâ și trimițênd; căcĭ avea compătimire cu
16 popurul seŭ și cu locuința sa. Dară eĭ batjocuriră pre nunțiĭ luĭ
Dumneḑeŭ, și desprețiuiră cuvêntele luĭ, și maltratarâ pre profețiĭ
luĭ, până ce isbucni mânia luĭ Iehova preste popurul seŭ, până ce
nu maĭ *era* mântuire.

Căcĭ lăsâ, se se suiă în contra lor regele Chaldeilor, care 17
ucise pre juniĭ lor cu spada în casa Sanctuariuluĭ lor, şi nu cruţâ nicĭ
pre junele, nicĭ pre fecióra, nicĭ pre bĕtrânul, nicĭ pre acela, care se
pleca de bĕtrăneţe: totul dede în mâna luĭ. Şi tóte vasele 18
caseĭ luĭ Dumneḑeŭ, cele marĭ şi cele mice, şi tesaurele caseĭ
luĭ Iehova, şi tesaurele regeluĭ şi ale principilor seĭ, totul duse
la Babilon. Şi arserâ eĭ casa luĭ Dumneḑeŭ, şi rumpserâ murul 19
Ierusalimuluĭ, şi arserâ tóte palaturile lor cu foc, şi destruserâ
tóte vasele lor preţióse. Şi ce maĭ remăsese de la spadâ, duse el 20
captivĭ la Babilon, şi eĭ devenirâ sclavĭ, luĭ şi fiilor luĭ, până la
dominarea Perşilor; Spre a împlini cuvêntul luĭ Iehova prin 21
gura luĭ Ieremia, până când pămĕntul se bucurâ de Sabbatele
sale, *căcĭ* tot timpul, cât era pustiâ, aŭ ţinut Sabbat, spre a împlini
şeple-ḑecĭ de anĭ.

Dar în primul an al luĭ Cirus, regeluĭ Perşilor, desceptâ 22
Iehova spiritul luĭ Cirus, regeluĭ Perşilor, ca se se împlinéscâ
cuvêntul luĭ Iehova prin gura luĭ Ieremia; şi el făcu proclama-
ţiune în tótâ ţérra sa, şi *puse*, ca se o scriă, ḑicênd: Aşia ḑice 23
Cirus, regele Perşilor: Tóte regatele pămĕntuluĭ mi le-aŭ dat Ie-
hova, Dumneḑeul ceriuluĭ, şi 'mĭ-aŭ ordonat, se'ĭ edific o casâ în
Ierusalimul cel din Iuda. Cine între voĭ este din tot populul luĭ?
Iehova Dumneḑeul luĭ *fiă* cu dênsul, şi el se se suiă.

CARTEA LUĬ EZRA.

CAPUL I.

Edictul luĭ Cirus, şi liberalităţile luĭ în favórea Judeilor.

1 În primul an al luĭ Cirus, regeluĭ Perşilor, desceptâ Ie-
hova spiritul luĭ Cirus, regeluĭ Perşilor, ca se se îm-
plinéscâ cuvêntul luĭ Iehova prin gura luĭ Ieremia; şi el făcu
proclamaţiune în tótâ ţérra sa, şi *puse*, ca se o scriâ, ḑicênd:
2 Aşia ḑice Cirus, regele Perşilor: Tóte regatele pămêntuluĭ
mi le-aŭ dat Iehova Dumneḑeul ceriuluĭ, şi 'mĭ-aŭ ordonat, se'ĭ
3 edific o casă în Ierusalimul cel din Iuda. Cine între voĭ este din
tot populul luĭ? Dumneḑeul luĭ fiâ cu dênsul, şi el se se suiă la Ie-
rusalimul cel din Iuda, se edifice casa luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ luĭ
4 Israel! (El *este* Dumneḑeul), care *este* în Ierusalim. Şi pre fiă-carele,
ce aŭ maĭ remas, şi orĭ unde ar fi, trăind ca strein, se'l ajute
ómeniĭ loculuĭ seŭ cu argint şi cu aur şi cu avere şi cu vite,
pre lângâ ofrandele voluntare pentru casa luĭ Dumneḑeŭ, care
este în Ierusalim.
5 Atuncĭ se sculară capiĭ părintescĭ aĭ luĭ Iuda şi aĭ luĭ Benia-
min şi preoţiĭ şi Leviţiĭ, pre lângă toţĭ, al cărora spirit aŭ descep-
tat Dumneḑeŭ, ca se se suiă, şi se edifice casa luĭ Iehova, care
6 *este* în Ierusalim. Şi toţĭ, cariĭ *eraŭ* împrejurul lor, întăriră mâ-
nele lor cu vase de argint, cu aur, cu avere şi cu vite şi cu
7 preţióse, afară de acelea, ce oferi fiă-carele voluntar. Şi scóse re-
gele Cirus vasele caseĭ luĭ Iehova, pre care le scosese Nebuchadne-
zar din Ierusalim şi le pusese în casa ḑeilor seĭ.
8 Pre acestea le scóse Cirus, regele Perşilor, prin Mithredath, te-
9 saurierul, şi le enumerâ luĭ Şeşbazar, principeluĭ luĭ Iuda. Şi a-
cesta *este* numerul lor: treĭ-ḑecĭ tésurĭ de aur, una mie tésurĭ de
10 argint, duoe-ḑecĭ şi noue cuţite, Treĭ-ḑecĭ cupe de aur, patru
11 sute şi ḑece cupe de *calitatea* a duoa, una mie alte vase. Tóte
vasele de aur şi de argint *eraŭ* cincĭ miĭ şi patru sute. Pre tóte
acestea le luâ Şeşbazar cu *ceĭ din* captivitatea, cariĭ se duserâ din
Babilon la Ierusalim.

CAPUL II.

Enumerarea Judeilor, carii s'aŭ întors la Iuda cu Zerubabel.

Acestia *sunt* fiiĭ provincieĭ, cariĭ s'aŭ suit din captivitatea 1
dintre aceĭa, ce aŭ fost duşĭ de Nebuchadnezar, regele Ba-
bilonuluĭ, la Babilon, şi cariĭ se întórserâ la Ierusalim în Iuda, fiă-
carele în oraşul seŭ; Cariĭ aŭ venit cu Zerubabel: Ieşua, Nehemia, 2
Seraia, Reelaia, Mordechaĭ, Bilşan, Mizpar, Bigvaĭ, Rehum, Baana.
Numerul barbaţilor populuiuĭ luĭ Israel este: Fiĭ luĭ Paroş, 3
duoe miĭ una sutâ şepte-ḑecĭ şi duoĭ. Fiiĭ luĭ Şefatia, treĭ sute 4
şepte-ḑecĭ şi duoĭ. Fiiĭ luĭ Arah, şepte sute şepte-ḑecĭ şi cincĭ. 5
Fiiĭ luĭ Pahath-Moab de la fiiĭ luĭ Ieşua şi aĭ luĭ Ioab, duoe miĭ 6
opt sute duoĭ-spre-ḑece. Fiiĭ luĭ Elam, una mie duoe sute cincĭ- 7
ḑecĭ şi patru. Fiiĭ luĭ Zattu, noue sute patru-ḑecĭ şi cincĭ. Fiiĭ 8 9
luĭ Zaccaĭ, şepte sute şese-ḑecĭ. Fiiĭ luĭ Bani, şese sute patru- 10
ḑecĭ şi duoĭ. Fiiĭ luĭ Bebaĭ, şese sute duoe-ḑecĭ şi treĭ. Fiiĭ 11 12
luĭ Azgad, una mie duoe sute duoe-ḑecĭ şi duoĭ. Fiiĭ luĭ Ado- 13
nikam, şese sute şese-ḑecĭ şi şese. Fiiĭ luĭ Bigvaĭ, duoe miĭ 14
cincĭ-ḑecĭ şi şese. Fiiĭ luĭ Adin, patru sute cincĭ-ḑecĭ şi patru. 15
Fiiĭ luĭ Ater de la Hezekia, noue-ḑecĭ şi opt. Fiiĭ luĭ Bezaĭ, 16 17
treĭ sute duoe-ḑecĭ şi treĭ. Fiiĭ luĭ Iorah, una sutâ duoĭ-spre- 18
ḑece. Fiiĭ luĭ Haşum, duoe sute duoe-ḑecĭ şi treĭ. Fiiĭ luĭ Ghib- 19 20
bar, noue-ḑecĭ şi cincĭ. Fiiĭ luĭ Beth-Lehem, una sutâ duoe-ḑecĭ 21
şi treĭ. Barbaţiĭ de la Netofa, cincĭ-ḑecĭ şi şese. Barbaţiĭ de 22 23
la Anathoth, una sutâ duoe-ḑecĭ şi opt. Fiiĭ luĭ Azmaveth, patru- 24
ḑecĭ şi duoĭ. Fiiĭ luĭ Kiriath-Arim, aĭ luĭ Kefira şi aĭ luĭ Beeroth, 25
şepte sute patru-ḑecĭ şi treĭ. Fiiĭ luĭ Rama şi aĭ luĭ Gaba, şese 26
sute duoe-ḑecĭ şi unul. Barbaţiĭ de la Michmas, una sutâ duoe- 27
ḑecĭ şi duoĭ. Barbaţiĭ de la Beth-El şi de la Aĭ, duoe sute duoe- 28
ḑecĭ şi treĭ. Fiiĭ luĭ Nebo, cincĭ-ḑecĭ şi duoĭ. Fiiĭ luĭ Magbiş, 29 30
una sutâ cincĭ-ḑecĭ şi şese. Fiiĭ celuĭ-l-alt Elam, una mie duoe 31
sute cincĭ-ḑecĭ şi patru. Fiiĭ luĭ Harim, treĭ sute şi duoe-ḑecĭ. 32
Fiiĭ luĭ Lod, aĭ luĭ Hadid şi aĭ luĭ Ano, şepte sute duoe-ḑecĭ şi 33
cincĭ. Fiiĭ luĭ Ierichon, treĭ sute patru-ḑecĭ şi cincĭ. Fiiĭ luĭ Senaa, 34 35
treĭ miĭ şese sute şi treĭ-ḑecĭ.

Preoţiĭ: Fiiĭ luĭ Iedaia, din casa luĭ Ieşua, noue sute şepte- 36
ḑecĭ şi treĭ. Fiiĭ luĭ Immer, una mie cincĭ-ḑecĭ şi duoĭ. Fiiĭ luĭ 37 38
Paşhur, una mie duoe sute patru-ḑecĭ şi şepte. Fiiĭ luĭ Harim, 39
una mie şi şepte-spre-ḑece.

Leviţiĭ: Fiiĭ luĭ Ieşua şi aĭ luĭ Kadmiel din fiiĭ luĭ Hodavia, 40
şepte-ḑecĭ şi patru.

Cântâtoriĭ: Fiiĭ luĭ Asaf, una sutâ duoe-ḑecĭ şi opt. 41

42 Fiiĭ uşierilor: Fiiĭ luĭ Şallum, fiiĭ luĭ Ater, fiiĭ luĭ Talmon, fiiĭ
luĭ Akkub, fiiĭ luĭ Hatita, fiiĭ luĭ Şobaĭ, împreună una sută treĭ-
ḑecĭ şi noue.
43 Servitoriĭ templuluĭ: Fiiĭ luĭ Ziha, fiiĭ luĭ Hasûfa, fiiĭ luĭ Tab-
44 45 baoth, Fiiĭ luĭ Keros, fiiĭ luĭ Siaha, fiiĭ luĭ Padon, Fiiĭ luĭ Le-
46 bana, fiiĭ luĭ Hagaba, fiiĭ luĭ Akkub, Fiiĭ luĭ Hagab, fiiĭ luĭ Şam-
47 laĭ, fiiĭ luĭ Hanan, Fiiĭ luĭ Ghiddel, fiiĭ luĭ Gahar, fiiĭ luĭ Reaia,
48 49 Fiiĭ luĭ Rezin, fiiĭ luĭ Nekoda, fiiĭ luĭ Gazam, Fiiĭ luĭ Uzza, fiiĭ
50 luĭ Paseah, fiiĭ luĭ Besaĭ, Fiiĭ luĭ Asna, fiiĭ luĭ Meunim, fiiĭ luĭ
51 52 Nefusim, Fiiĭ luĭ Bakbuk, fiiĭ luĭ Hakufa, fiiĭ luĭ Harhur, Fiiĭ luĭ
53 Bazluth, fiiĭ luĭ Mehida, fiiĭ luĭ Harşa, Fiiĭ luĭ Barkos, fiiĭ luĭ Si-
54 55 sera, fiiĭ luĭ Tamah, Fiiĭ luĭ Neziah, fiiĭ luĭ Hatifa; Fiiĭ servi-
lor luĭ Solomon: Fiiĭ luĭ Sotaĭ, fiiĭ luĭ Sofereth, fiiĭ luĭ Peruda,
56 57 Fiiĭ luĭ Iaala, fiiĭ luĭ Darkon, fiiĭ luĭ Ghiddel, Fiiĭ luĭ Şefatia, fiiĭ
58 luĭ Hattil, fiiĭ luĭ Pochereth-Hazebaim, fiiĭ luĭ Ami: Toţĭ servito-
riĭ templuluĭ şi fiiĭ servilor luĭ Solomon eraŭ împreună treĭ sute
noue-ḑecĭ şi duoĭ.
59 Şi acestia *sunt* aceĭa, cariĭ se suiră de la Tel-Melah, Tel-Harşa,
Cherub, Addon, *şi* Immer, dar nu putură areta casa lor părintéscă,
60 şi semenţia lor, dacă *ar fi* din Israel: Fiiĭ luĭ Delaia, fiiĭ luĭ Io-
61 bia, fiiĭ luĭ Nekoda, şese sute cincĭ-ḑecĭ şi duoĭ. Şi dintre fiiĭ
preoţilor: Fiiĭ luĭ Habaia, fiiĭ luĭ Koz, fiiĭ luĭ Barzillaĭ, care aŭ luat
de muere pre o fiiă a luĭ Barzillaĭ, Galaadituluĭ, şi se numia
62 după numele eĭ. Acestia 'şĭ căutară însemnarea lor între aceĭa,
cariĭ eraŭ înscrişĭ în registrele genealogieĭ, dar nu o găsiră; pen-
63 tru aceea aŭ fost respinşĭ din preoţiă, *fiind* necuraţĭ. Şi Tir-
şatha li ḑise lor, că nu pot mănca din cele maĭ sănte, până nu se
va scula érăşĭ un preot cu Urim şi Tummim.
64 Tótă adunarea împreună *era* de patru-ḑecĭ şi duoe miĭ treĭ
65 sute şese-ḑecĭ, Fără de serviĭ şi servele lor, cariĭ *eraŭ* şepte
miĭ treĭ sute treĭ-ḑecĭ şi şepte. Aveaŭ şi căntătorĭ şi căntă-
66 tóre duoe sute. Caiĭ lor *eraŭ* şepte sute treĭ-ḑecĭ şi şese, ca-
67 tăriĭ lor duoe sute patru-ḑecĭ şi cincĭ, Cămilele lor patru
sute treĭ-ḑecĭ şi cincĭ, *şi* asiniĭ şese miĭ şepte sute şi duoe-ḑecĭ.
68 Şi făcură *uniĭ* din casele părintescĭ, când aŭ ajuns la casa
luĭ Iehova, care *este* în Ierusalim, ofrande voluntare pentru casa luĭ
69 Dumneḑeŭ, spre a o restabili la locul eĭ. După putinţa lor dederă
la tesaurul lucruluĭ şese-ḑecĭ şi una miĭ drachme de aur, cincĭ miĭ
mine de argint, şi una sută vestimente preotescĭ.
70 Şi aşia locuiră preoţiĭ şi Leviţiĭ şi ceĭ din popul şi căntă-
toriĭ şi uşieriĭ şi servitoriĭ templuluĭ în oraşele lor, şi întregul
Israel în oraşele sale.

CAPUL III.

Judeiĭ întreprind reconstruirea templuluĭ.

Şi sosind luna a şeptea, şi fiiĭ luĭ Israel *fiind* prin oraşele 1
lor, se adunâ atuncĭ populul, ca un singur om, la Ieru-
salim. Şi se sculară Ieşua, fiĭul luĭ Iozadak, şi fraţiĭ luĭ, preoţiĭ, 2
şi Zerubabel, fiĭul luĭ Şealtiel, şi fraţiĭ luĭ, şi clădirâ altariul Dum-
neḑeuluĭ luĭ Israel, spre a oferi pre dênsul sacrificie de ardere,
precum *este* prescris în legea luĭ Moise, omuluĭ luĭ Dumneḑeŭ.
Şi rădicarâ altariul pre locul seŭ, căcĭ spaima *era* asupra 3
lor înaintea populilor ţerrilor, şi oferirâ pre dênsul sacrificie de
ardere luĭ Iehova, sacrificiele de ardere demanéţia şi séra. Şi ser- 4
barâ serbătórea corturilor, precum *este* prescris, *şi oferirâ* sa-
crificiele de ardere ḑi după ḑi după numer, precum era datina,
ce se cuvenia pentru o ḑi, în ḑiua sa; Şi după aceea sacrificiul 5
perpetuu de ardere, şi cele de lunele noue, şi cele de tóte ser-
bătorile luĭ Iehova, care eraŭ sacrate, şi acelea, ce fiă-carele oferi
voluntar luĭ Iehova. Din ḑiua ântêia a luneĭ a şeptea începură a 6
oferi sacrificiele de ardere luĭ Iehova, de şi âncâ nu era pus fun-
damentul templuluĭ luĭ Iehova. Şi dederâ banĭ cioplitorilor de 7
petre şi teslarilor, şi bucate şi beuturâ şi oleŭ Zidonienilor şi Ti-
rienilor, spre a aduce de pre Liban lemn de cedru pre marea la
Ioppa, după permisiunea, pre *care* li *o dede* Cirus, regele
Perşilor.
Şi în anul al duoilea al întórcereĭ lor la casa luĭ Dumneḑeŭ 8
la Ierusalim, în a duoa lunâ, începurâ Zerubabel, fiĭul luĭ Şealtiel,
şi Ieşua, fiĭul luĭ Iozadak, şi ceĭ-l-alţĭ fraţĭ aĭ lor, preoţiĭ şi Le-
viţiĭ şi toţĭ, cariĭ din captivitate veniserâ la Ierusalim, şi instalarâ
pre Leviţiĭ de duoe-ḑecĭ anĭ şi maĭ sus, ca se aibâ supraveghiarea
preste lucrul caseĭ luĭ Iehova. Şi asistarâ Ieşua, fiiĭ seĭ, şi fraţiĭ 9
seĭ, şi Kadmiel şi fiiĭ seĭ, fiiĭ luĭ Iuda, cu toţĭ, spre a avé suprave-
ghiarea preste lucrătoriĭ în casa luĭ Dumneḑeŭ; fiiĭ luĭ Henadad, fiiĭ
lor şi fraţiĭ lor, Leviţiĭ.
Pre când petrariĭ puneaŭ fundamentul templuluĭ luĭ Iehova, 10
puserâ pre preoţĭ în vestimentele lor cu trimbiţe, şi pre Leviţĭ,
fiiĭ luĭ Asaf, cu cimbale, ca se laude pre Iehova după instruc-
ţiunea luĭ David, regeluĭ luĭ Israel. Şi eĭ căntarâ, laudând şi mă- 11
rind pre Iehova: Căcĭ bun *este el*, căcĭ etern *durâ* îndurarea sa
către Israel! Şi tot populul rădicâ un strigăt mare, laudând pre
Iehova, fiind câ era pus fundamentul caseĭ luĭ Iehova. Érâ mulţĭ 12
dintre preoţiĭ şi Leviţiĭ şi dintre capiĭ părintescĭ, bêtrâniĭ, cariĭ ve-
ḑuserâ casa cea d'ânteiâ, plânserâ tare, când s'aŭ pus fundamentul

acesteĭ case înaintea ochilor lor; şi mulţĭ rădicară vócea lor spre
13 iubilire şi spre bucuriă, Aşia încăt poporul nu putea deosebi vuetul
iubilireĭ de bucuriâ de vuetul plănsuluĭ poporuluĭ; căcĭ poporul
râdicâ un strigăt mare, şi se auḑi în departare vuetul.

CAPUL IV.

Construcţiunea templuluĭ întrerumptâ.

1 Şi auḑind inimiciĭ luĭ Iuda şi aĭ luĭ Beniamin, cum câ fiiĭ
captivitâţeĭ edifică un templu luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ luĭ
2 Israel, Se apropiarâ de Zerubabel şi de capiĭ părintescĭ, şi ḑiserâ
cătră dênşiĭ: Lasaţi-ne şi pre noĭ, se edificâm cu voĭ; căcĭ
noĭ căutăm, ca şi voĭ, pre Dumneḑeul vostru; şi noĭ 'ĭ sacrificăm din
ḑilele luĭ Asarhaddon, regeluĭ Asirieĭ, care ne-aŭ adus pre noĭ
3 aci. Dar Zerubabel şi Ieşua şi ceĭ-l-alţĭ capĭ părintescĭ aĭ luĭ
Israel li respunserâ lor: Voĭ nu aveţĭ nemic de comun cu noĭ, ca
se edificaţĭ casâ Dumneḑeuluĭ nostru, ci noĭ singurĭ voim edifica
casa luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ luĭ Israel, precum ni-aŭ ordo-
4 nat regele Cirus, regele Perşilor. Atuncĭ poporul ţerreĭ slăbi
5 mănele poporuluĭ luĭ Iuda, şi'ĭ încurcâ la edificarea; Şi mituirâ pre
consilieriĭ în contra lor, ca se zădărnicéscâ consiliul lor în tóte ḑilele
luĭ Cirus, regeluĭ Perşilor, pănă la dominarea luĭ Dariu, regeluĭ
Perşilor.
6 Şi sub dominarea luĭ Ahasverus, în începutul dominăreĭ luĭ,
scriserâ o acusare în contra locuitorilor luĭ Iuda şi aĭ luĭ Ierusa-
7 lim. Şi în ḑilele luĭ Artahşaşta scriserâ Bişlam, Mithredath, Tabeel,
şi ceĭ-l-alţĭ soçiĭ lor cătră Artahşaşta, regele Perşilor; şi
8 scrisórea epistoleĭ era scrisă sirică, şi tradusâ în limba sirică. Rehum,
cancelariul, şi Şimşaĭ, scriitorul, scriserâ o epistolâ atingĕtóră
de Ierusalim cătră Artahşaşta, regele, în modul următor:
9 Rehum, cancelariul, şi Şimşaĭ, scriitorul, şi ceĭ-l-alţĭ soçĭ aĭ lor,
Dinaiĭ, şi Afarsathcheiĭ, Tarpeleiĭ, Afarseiĭ, Archeveiĭ, Babiloneiĭ,
10 Susancheiĭ, Dehaveiĭ, Elameiĭ, Şi ceĭ-l-alţĭ popolĭ, pre cariĭ 'ĭ-aŭ
strămutat marele şi nobilul Asnappar, şi'ĭ-aŭ pus în oraşele Sama-
11 rieĭ, şi ceĭ-l-alţĭ dincóce de fluviu, şi aşia maĭ departe. Acésta
este copia epistoleĭ, pre care o-aŭ trămis către dênsul,
cătră Artahşaşta, regele:
12 Serviĭ têĭ, barbaţiĭ de dincóce de fluviu, şi aşia maĭ departe.
Sciut se fiă regeluĭ, câ Judeiĭ, cariĭ s'aŭ suit de la tine la noĭ,
aŭ venit la Ierusalim, edificănd acest oraş resvrătitor şi rêŭ, şi
13 restabilesc muriĭ şi întrunesc fundamentele. Sciut se'ĭ fiâ decĭ

regeluĭ, câ, dacâ orașul acesta va fi edificat și muriĭ restabilițĭ, eĭ
nu vor maĭ da contribuțiune, dărĭ și tribut, și tu veĭ aduce în pa-
gubâ venitul regilor. Și fiind că mâncăm sarea palatuluĭ, și nu 14
ni șede bine, se privim paguba regeluĭ, pentru aceea am trămis,
și am adus-o la cunoscința regeluĭ; Ca se se caute în cartea me- 15
mórilor părinților têĭ, și tu veĭ găsi în cartea memórilor, și veĭ sci,
câ orașul acesta *este* resvrătitor și periculos regilor și țerrilor,
și cum câ în timpurĭ trecute eĭ aŭ făcut resvrătire în el; din care
causâ acest oraș aŭ fost destrus. Facem *decĭ* sciut regeluĭ, câ, 16
dacâ acest oraș va fi edificat și muriĭ luĭ restabilițĭ, tu din causa
acésta nu veĭ maĭ ave parte de dincóce de fluviu.
Atuncĭ trămise regele un respuns către Rehum, cancelariul, 17
și către Șimșaĭ, scriitorul, și către ceĭ-l-alțĭ soçĭ aĭ lor, cariĭ lo-
cuiaŭ în Samaria, și către ceĭ-l-alțĭ de dincolo de fluviu: Pace, și
așia maĭ departe. Epistola, pre care o-ațĭ trămis către noĭ, mi 18
s'aŭ cetit lămurit. Și datu-s'aŭ ordin de către mine, și s'aŭ cau- 19
tat, și s'aŭ găsit, câ acest oraș din ḑilele trecutuluĭ âncâ s'aŭ ră-
dicat în contra regilor, și s'aŭ făcut în el rescólâ și resvrătire.
Și câ aŭ fost regĭ putințĭ în Ierusalim, cariĭ aŭ dominat preste tótâ 20
regiunea de dincolo de fluviu, și li s'aŭ dat lor contribuțiunea, darea
și tributul. Dațĭ dar ordin, se oprésca pre acestĭ ómenĭ; și ora- 21
șul acela se nu maĭ fiâ edificat, până ce se va da ordin de către
mine. Ferițĭ-ve, de a comite în acésta vre-o erórе! Pentru ce 22
se crésca rêul spre paguba regilor?
Cetindu-se decĭ copia epistoleĭ luĭ Artahșașta, regeluĭ, înaintea 23
luĭ Rehum, și a luĭ Șimșaĭ, scriitoruluĭ, și a soçilor lor, merserâ eĭ
în grabâ la Ierusalim la Judeiĭ, și'ĭ oprirâ cu forțâ și cu putere.
După acésta se impedecâ lucrarea caseĭ luĭ Dumneḑeŭ, care *este* în
Ierusalim; și se împedecâ până în anul al duoilea al domināreĭ luĭ
Dariu, regeluĭ Perșilor.

CAPUL V.

Re'nceperea lucrăreĭ templuluĭ. Epistole ale guvernatoruluĭ către rege.

Atuncĭ profetisară Haggai, profetul, și Zecharia, fiiul luĭ Iddo, 1
profetul, Judeilor, cariĭ *eraŭ* în Iuda și în Ierusalim, în nu-
mele Dumneḑeuluĭ luĭ Israel. Și atuncĭ se sculară Zerubabel, fiiul 2
luĭ Șealtiel, și Ieșua, fiiul luĭ Iozadak, și începură a edifica casa
luĭ Dumneḑeŭ, care *este* în Ierusalim, și cu dênșiĭ profeţiĭ luĭ
Dumneḑeŭ, cariĭ 'ĭ ajutaŭ pre dênșiĭ.
In acelașĭ timp venirâ la dênșiĭ Tatnaĭ, guvernatorul de din- 3

cóce de fluviu, şi Şethar-Boznai, şi soçiĭ lor, şi ḑiserâ aşia câtrâ
dênşiĭ: Cine ve-aŭ dat ordin, se edificaţĭ acéstâ casâ, şi se res-
4 tabiliţĭ acest mur? Şí aşia li maĭ vorbirâ lor, care sunt nume-
5 nile barbaţilor, cariĭ clădesc acest edificiŭ. Dar ochiul Dumneḑeu-
luĭ lor era asupra celor maĭ bětrânĭ aĭ Judeilor, aşia încăt nu
'ĭ-aŭ oprit, pănă când lucrul veni înaintea luĭ Dariu, şi se tră-
mise înapoĭ respuns asupra acesteĭa.
6 Copia epistoleĭ, pre care o-aŭ trămis Tatnaĭ, guvernatorul
de dincóce de fluviu, şi Şethar-Boznaĭ, şi soçiĭ seĭ, Afarsecheiĭ,
7 cariĭ *eraŭ* dincóce de fluviu, cătră Dariu, regele. Eĭ trămiserâ
epistola cătră dênsul, şi în ea era aşia scris:
8 Luĭ Dariu, regeluĭ, pace întru tóte! Sciut se fiă regeluĭ,
câ am mers în provincia Iuda la casa mareluĭ Dumneḑeŭ, care
se clâdesce cu petre marĭ, şi lemn se pune în păreţĭ; şi lucrul
9 sporesce cu zel, şi prosperă sub mânele lor. Atuncĭ noĭ am în-
trebat pre ceĭ maĭ bětrânĭ, şi am vorbit în aşia feliŭ câtrâ dênşiĭ:
Cine ve-aŭ dat ordin, se edificaţĭ acéstâ casâ, şi se restabiliţĭ
10 acest mur? Şi de numenile lor 'ĭ-am întrebat, ca se ţi le anunţiăm,
11 ca se înscrim numenile barbaţilor, cariĭ *sunt* capiĭ lor. Şi eĭ ni
dederâ urmâtorul respuns, ḑicênd: Noĭ suntem serviĭ Dumneḑeuluĭ
ceriuluĭ şi al pământuluĭ, şi edificăm casa, care s'aŭ edificat cu mulţĭ
anĭ maĭ înainte, şi pre care o-aŭ edificat şi râdicat un mare rege
12 al luĭ Israel. Dupâ ce înse pârinţiĭ nostri aŭ mâniat pre Dumneḑeul
ceriuluĭ, el 'ĭ dede în mâna luĭ Nebuchadnezar, regeluĭ luĭ Babilon,
Chaldeuluĭ, care destruse casa acésta, şi duse popului la Babilon.
13 Dar în anul ântêiŭ al luĭ Cirus, regeluĭ Babilonuluĭ, dede ordin *tot*
14 *acest* rege Cirus, de a edifica acéstâ casâ a luĭ Dumneḑeŭ. Şi
chiar şi vasele de aur şi argint ale caseĭ luĭ Dumneḑeŭ, pre care
le scosese Nebuchadnezar din templul cel din Ierusalim, şi le adusese
în templul cel din Babilon, le scóse regele Cirus din templul cel
din Babilon, şi *le* dede unuia, al căruĭ nume *era* Şeşbazar, pre
15 carele 'l-aŭ aşeḑat guvernator. Şi ḑise câtrâ dênsul: Iea
aceste vase; merge, du-le în templul cel din Ierusalim, şi casa luĭ
16 Dumneḑeŭ se fiă edificatâ pre locul eĭ. Atuncĭ veni acel Şeşba-
zar, şi aşeḑâ fundamentul caseĭ luĭ Dumneḑeŭ celeĭ din Ierusalim, şi
din timpul acela pânâ acum se edifică, şi *âncâ* nu este finită.
17 Dacâ acum regeluĭ 'ĭ va pâre bine, apoĭ se se caute în casa te-
saurelor regeluĭ, care *este* acolo în Babilon, dacâ în adevêr s'aŭ
dat ordin de câtrâ regele Cirus, se se edifice acéstâ casâ a luĭ
Dumneḑeŭ în Ierusalim; şi voinţa regeluĭ asupra acestuĭ lucru bi-
ne voéscâ a ni-o trâmite.

CAPUL VI.

Edictul luĭ Dariu. Sânţirea templuluĭ.

Atuncĭ dede ordin regele Dariu, şi s'aŭ cautat în casa ar- 1
chiveĭ, unde se păstraŭ tesaurele în Babilon. Şi s'aŭ 2
gâsit în Achmetha, în palatul, care *se află* în provincia Media, un
tuiŭ, în care este scris următorul memorial.
În anul ăntêiŭ al regeluĭ Cirus dede ordin *tot acel* Cirus *în* 3
privirea caseĭ luĭ Dumneḑeŭ din Ierusalim: Casa se fiâ edificatâ,
locul unde se oferi sacrificie, şi fundamentale eĭ se fiâ tare aşe-
ḑate; înâlţimea eĭ *se fiă* de şese-ḑecĭ coţĭ, şi lâţimea eĭ de şese-
ḑecĭ coţĭ. Cu treĭ rôndurĭ de petre marĭ, şi un rônd de lemn; 4
şi chieltuelele se se dee din casa regeluĭ. Şi vasele cele de aur 5
şi argint ale caseĭ luĭ Dumneḑeŭ, pre carele le scosese Nebuchadnezar
din templul, care *este* în Ierusalim, şi *le* adusese la Babilon, se
se dee înapoĭ, şi ele se vinâ la locul lor, în templul, carele *este*
în Ierusalim, şi se se aşeḑe în casa luĭ Dumneḑeŭ.
Duceţi-ve dar de acolo, tu Tatnaĭ, guvernatorul de dincolo 6
de fluviu, Şethar-Boznaĭ, şi voĭ soçĭ aĭ lor, voĭ Afasacheiĭ, cariĭ
sunteţĭ dincolo de fluviu. Lasaţĭ lucrul aceleĭ case a luĭ Dumne- 7
ḑeŭ; gubernatorul Judeilor şi ceĭ maĭ bĕtrânĭ aĭ Judeilor se edi-
fice acea casâ a luĭ Dumneḑeŭ pre locul eĭ. Maĭ daŭ şi ordin 8
în privirea acelora, çe se faceţĭ celor maĭ bĕtrânĭ aĭ Judeilor spre
edificarea aceleĭ case a luĭ Dumneḑeŭ, ca din tesaurele regeluĭ,
din dările de dincolo de fluviu, se se dee barbaţilor acelora în-
dată chieltuelele, pentru ca se nu fiă împedecaţĭ. Şi ce este de 9
trebuinţâ, adecâ: boĭ tĕnerĭ, şi berbecĭ, şi mneĭ pentru sacrificiele
de ardere pentru Dumneḑeul ceriuluĭ, grâŭ, sare, vin şi oleŭ,
dupâ cererea preoţilor, cariĭ *sunt* în Ierusalim, se li se dee lor
ḑi după ḑi, aşia încât se nu fiă nicĭ o lipsă. Pentru ca se oferă 10
arome plâcute Dumneḑeuluĭ ceriuluĭ, şi se se róge pentru viéţa
regeluĭ şi a fiilor seĭ. Maĭ daŭ ăncă ordin, ca, orĭ cine ar calca 11
acest ordin, se se scótâ din casa luĭ o grindâ, şi el se fiă rădicat
şi spânḑurat pre ea, şi casa luĭ pentru acésta se se prefacâ
într'o gramadâ de glod. Şi Dumneḑeul, care aŭ pus numele seŭ, 12
se locuéscâ acolo, se restórne pre fiă-care rege şi pre fiă-care
popul, care 'şĭ-ar întinde mâna sa, se calce *ordinul, şi* se
destrugâ acea casâ a luĭ Dumneḑeŭ, care *este* în Ierusalim. Eŭ,
Dariu, am dat ordinul; cu grăbire se fiă fâcut.
Atuncĭ esecutară Tatnaĭ, guvernatorul de dincóce de fluviu, 13
Şethar-Boznaĭ, şi soçiĭ lor, cu grâbire acelea, ce ordonase Dariu,
regele. Şi ceĭ maĭ bĕtrânĭ aĭ Judeilor edificaŭ, şi aveaŭ pros- 14

perare prin profetisarea luĭ Haggai, profetuluĭ, şi a luĭ Zecharia,
fiĭuluĭ luĭ Iddo; şi eĭ edificaŭ, şi *o* finirâ dupâ ordinul Dumneḑeu-
luĭ luĭ Israel, şi dupâ ordinul luĭ Cirus, şi al luĭ Dariu, şi al luĭ
15 Artaxerxe, regeluĭ Perşilor. Şi fu finitâ acéstâ casâ în ḑiua
a treia a luneĭ Adar, care era anul al şeselea al dominăreĭ re-
gelui Dariu.
16 Şi serbarâ cu bucurie fiiĭ luĭ Israel, preoţiĭ, şi Leviţiĭ, şi ceĭ-
l-alţĭ fiĭ aĭ captivitâţeĭ, dedicaţiunea acesteĭ case a luĭ Dumneḑeŭ.
17 Şi aduserâ pentru dedicaţiunea acesteĭ case a luĭ Dumneḑeŭ
una sutâ boĭ, duoe sute berbecĭ, patru sute mneĭ, şi pentru sa-
crificiŭ de pecate pentru întregul Israel duoĭ-spre-ḑece ţapĭ,
18 dupâ numerul semenţielor luĭ Israel. Şi comandarâ pre preoţĭ
dupâ secţiunile lor şi pre Leviţĭ dupâ secţiunile lor la serviciul
luĭ Dumneḑeŭ, care *este* în Ierusalim, dupâ prescrierea cârţeĭ
luĭ Moïse.
19 Şi serbarâ fiiĭ captivitâţieĭ Pasca în a patru-spre-ḑecea a luneĭ
20 ântêie. Câcĭ preoţiĭ şi Leviţiĭ se curâţiserâ cu toţiĭ, toţĭ *eraŭ* cu-
raţĭ; şi tâiarâ Pasca pentru toţĭ fiiĭ captivitâţeĭ, şi pentru fraţiĭ
21 lor, preoţiĭ, şi pentru sine'şĭ. Şi mâncarâ fiiĭ luĭ Israel, cariĭ
se întórseserâ din captivitate, şi toţĭ, cariĭ s'aŭ deosebit cătrâ
dênşiĭ din necuraţenia populilor ţerreĭ, spre a cauta pre Iehova
22 Dumneḑeul luĭ Israel. Şi celebrarâ cu bucurie serbarea azi-
melor şepte ḑile. Căcĭ Iehova 'ĭ bucurase, şi întorsese ânima rege-
luĭ Asirieĭ câtrâ dênşiĭ, încât aŭ întârit mânele lor la lucrul caseĭ
luĭ Dumneḑeŭ, Dumneḑeuluĭ luĭ Israel.

CAPUL VII.

Ezra se intórce la Ierusalim. Edictul luĭ Artaxerxe.

1 Dupâ întêmplările acestea, sub dominarea luĭ Artaxerxe
regeluĭ Persieĭ, *se sui* Ezra, fiĭul luĭ Seraia, fiĭuluĭ Aza-
2 ria, fiĭuluĭ luĭ Hilkia, Fiĭuluĭ luĭ Şallum, fiĭuluĭ luĭ Zadok, fiĭu-
3 luĭ luĭ Ahitub, Fiĭuluĭ luĭ Amaria, fiĭuluĭ luĭ Azaria, fiĭuluĭ luĭ
4 Meraioth, Fiĭuluĭ luĭ Zeraia, fiĭuluĭ luĭ Uzi, fiĭuluĭ luĭ Bukki,
5 Fiiuluĭ luĭ Abişua, fiĭuluĭ luĭ Fineas, fiĭuluĭ luĭ Eleazar, fiĭuluĭ luĭ
6 Aaron, archiereuluĭ; Acel Ezra se sui de la Babilon; şi el *era*
un cârturariŭ iscusit în legea luĭ Moise, pre care o deduse
Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel; şi regele 'ĭ împlini tótâ cere-
rea luĭ, fiind câ mâna luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ luĭ, era preste
7 dênsul. Şi se suirâ *cu dênsul* la Ierusalim dintre fiiĭ luĭ Israel
şi dintre preoţĭ şi dintre Leviţĭ şi dintre cântâtorĭ şi dintre uşierĭ

şi dintre servitoriĭ templuluĭ în anul al şeptelea al luĭ Artaxerxe,
regeluĭ. Şi el veni la Ierusalim în luna a cincea, acésta *este* în 8
anul al şeptelea al regeluĭ. Căcĭ în ḑiua ânteĭa a luneĭ ânteie în- 9
cepu a se sui de la Babilon, şi în ḑiua ânteĭa a luneĭ a cincea
veni la Ierusalim; fiind că preste dênsul *era* mâna cea bună
a Dumneḑeuluĭ luĭ. Căcĭ Ezra 'şĭ îndreptase ânima spre a cer- 10
ceta legea luĭ Iehova, şi se *o* facă, şi se înveţe în Israel statute
şi judecăţĭ.
Şi acésta *este* copia epistoleĭ, pre care 'ĭ-aŭ dat regele Ar- 11
taxerxe luĭ Ezra, preotuluĭ, cărturariuluĭ, *adecă* unuĭ cărturariŭ în
cuvêntele comandamentelor luĭ Iehova şi ale statutelor luĭ pentru
Israel.
Artaxerxe, regele regilor, cătră Ezra, preotul, cărturariul 12
în legea Dumneḑeuluĭ ceriuluĭ, deplină *pace* şi aşia maĭ departe.
De cătră mine s'aŭ dat ordinul, ca fiă-carele din regatul meŭ, ce 13
voesce se mérgă la Ierusalim de bună voiă dintre populul luĭ Israel
şi dintre preoţiĭ seĭ şi Leviţiĭ seĭ, póte se mérgă cu tine; Fiind 14
că escĭ trămis de rege şi de ceĭ şepte consilierĭ aĭ luĭ, se cercetezĭ
în privirea luĭ Iuda şi a luĭ Ierusalim după legea Dumneḑeuluĭ teŭ,
care *este* în mâna ta; Şi se aducĭ *încolo* argintul şi aurul, pre 15
care le-aŭ dat regele şi consilieriĭ luĭ de bună voiă Dumneḑeuluĭ
luĭ Israel, a căruĭ locuinţă *este* în Ierusalim; Şi tot argintul şi 16
aurul, pre carele 'l-aĭ găsi în tótă provincia Babilon pre lângă
ofrandele, pre carele le-ar da populul şi preoţiĭ de bună voiă pen-
tru casa Dumneḑeuluĭ lor, care *este* în Ierusalim, Ca se cum- 17
pĕrĭ în grabă din baniĭ acestia boĭ, berbecĭ, mneĭ, cu sacrificiele
lor panatice şi libaţiunile lor, şi se le oferĭ pre altariul caseĭ
Dumneḑeuluĭ vostru, care *este* în Ierusalim. Şi ce ţi se va păre 18
bine, ţie şi fraţilor têĭ, ca se faceţĭ cu remăşiţa argintuluĭ şi a auru-
luĭ, faceţĭ-o după voia Dumneḑeuluĭ vostru. Şi vasele, care ţi 19
s'aŭ dat ţie pentru serviciul caseĭ Dumneḑeuluĭ teŭ, trădă-*le* înain-
tea luĭ Dumneḑeŭ în Ierusalim. Şi ce va maĭ fi de trebuinţă 20
pentru casa Dumneḑeuluĭ têŭ, ce trebue se maĭ chieltuescĭ încă,
aceea se o daĭ din tesaurul regeluĭ. Şi se dă ordin de cătră 21
mine, Artaxerxe, regele, cătră toţĭ păzitoriĭ tesauruluĭ, cariĭ *sunt*
dincolo de fluviu, ca totul, ce va cere de la voĭ Ezra, preotul,
cărturariul în legea Dumneḑeuluĭ ceriuluĭ, cu grăbire se se îndepli-
nécă, Până la una sută talente de argint, şi una sută Core de grâŭ, 22
şi una sută Bath de vin, şi una sută Bath de oleŭ, şi sare fără pres-
criere. Totul, ce este voia Dumneḑeuluĭ ceriuluĭ, se se îndeplinéscă 23
întocmaĭ pentru casa Dumneḑeuluĭ ceriuluĭ, căcĭ pentru ce se vină
mânia preste regatul regeluĭ şi al fiilor luĭ? Şi ve facem sciut, că, 24
în privirea tutulor preoţilor şi a Leviţilor, a cântătorilor, a uşierilor,
a servitorilor templuluĭ şi a servilor acesteĭ case a luĭ Dumneḑeŭ,
nu aveţĭ nicĭ o împuternicire, a li impune lor contribuţiunĭ, tribut

25 şi dări. Şi tu, Ezra! instaléză după înţelepciunea Dumneḑeuluĭ
teŭ, care *este* în tine, judecătorĭ şi comisarĭ, cariĭ se judice
întregul popul, care *este* dincolo de fluviu, pre toţĭ, cariĭ
cunosc legile Dumneḑeuluĭ teŭ, şi cariĭ nu le cunosc, pre aceĭa în-
26 veţaţi'ĭ. Şi fiă-carele, ce nu împlinesce legea Dumneḑeuluĭ têŭ
şi legea regeluĭ, se fiă în grabâ condamnat, saŭ la mórte, saŭ la
esilare, saŭ la amandâ de banĭ, saŭ la închisóre.
27 Bine-cuvêntat *fiâ* Iehova, Dumneḑeul pârinţilor nostri, carele
aŭ dat una ca acésta în ânima regeluĭ, pentru ca se glorifice casa
28 luĭ Iehova, care *este* în Ierusalim. Şi 'mĭ-aŭ întorse mie îndurarea
regeluĭ şi a consilierilor luĭ şi a tuturor principilor putinţĭ
aĭ regeluĭ. Şi me intăriŭ, fiind câ mâna luĭ Iehova, Dum-
neḑeuluĭ meŭ, *era* preste mine, şi am adunat capiĭ luĭ Israel,
ca se se suiă cu mine.

CAPUL VIII.

Enumerarea acelora, cariĭ s'aŭ întors din captivitate sub conducerea luĭ Ezra.

1 Acestia *sunt* capiĭ părintescĭ, şi însemnarea genealogicâ a a-
celora, cariĭ s'aŭ suit cu mine din Babilon, sub domnirea
2 luĭ Artaxerxe, regeluĭ: Din fiiĭ luĭ Pinchas, Gerşom; din fiiĭ luĭ Itha-
3 mar, Daniel; din fiiĭ luĭ David, Hattuş; Din fiiĭ luĭ Şechania, din
fiiĭ luĭ Paroş, Zecharia, şi cu dênsul o însemnare genealogicâ de
4 una sutâ şi cincĭ-ḑecĭ de barbaţĭ. Din fiiĭ luĭ Pahath-Moab, Elioe-
5 naĭ, fiĭul luĭ Zerahia, şi cu dênsul duoe sute de barbaţĭ. Din fiiĭ
6 luĭ Şechania, fiĭul luĭ Iahaziel, şi cu dênsul treĭ sute de barbaţĭ. Şi
din fiiĭ luĭ Adin, Ebed, fiĭul luĭ Ionathan, şi cu dênsul cincĭ-ḑecĭ de
7 barbaţĭ. Şi din fiiĭ luĭ Elam, Ieşaia, fiĭul Athalieĭ, şi cu dênsul şepte-
8 ḑecĭ de barbaţĭ. Şi din fiiĭ luĭ Şefatia, Zebadia, fiĭul luĭ Micha-
9 el, şi cu dênsul opt-ḑecĭ de barbaţĭ. Din fiiĭ luĭ Ioab, Obadia, fiĭul
10 luĭ Iehiel, şi cu dênsul duoe sute şi opt-spre-ḑece barbaţĭ. Şi din
fiiĭ luĭ Şelomith, fiĭul luĭ Iosifia, şi cu dênsul una sutâ şese-ḑecĭ de
11 barbaţĭ. Şi din fiiĭ luĭ Bebaĭ, Zecharia, fiĭul luĭ Bebaĭ, şi cu dên-
12 sul duoe-ḑecĭ şi opt de barbaţĭ. Şi din fiiĭ luĭ Azgad, Iohanan, fiĭul
13 luĭ Hakkatan, şi cu dênsul una sutâ şi ḑece barbaţĭ. Şi din fiiĭ ceĭ
de pre urmâ aĭ luĭ Adonikam, ale cărora numenĭ *eraŭ* următórele: Eli-
14 felet, Ieiel, şi Şemaia, şi cu dênşiĭ şese-ḑecĭ de barbaţĭ. Şi din fiiĭ
luĭ Bigvaĭ, Uthaĭ şi Zabbud, şi cu dênşiĭ şepte-ḑecĭ de barbaţĭ.
15 Şi'ĭ adunaiŭ lângâ rîul, care curâ la Ahava; şi noĭ remase-
râm acolo treĭ ḑile în corturĭ; şi eŭ câutaiŭ între popul şi

între preoţĭ, şi nu găsiŭ nicĭ pre unul din fiiĭ luĭ Levi. Atuncĭ 16
trâmiseiŭ la Eliezer, la Ariel, la Şemaïa, şi la Elnathan, şi la Iarib,
şi la Elnathan, şi la Nathan, şi la Zecharia, şi la Meşullam, la capĭ,
şi la Ioïarib, şi la Elnathan, barbaţĭ înţelepţĭ; Şi'ĭ însârcinaiŭ 17
câtrâ Iddo, capul în locul Casifia, şi li puseiŭ lor cuvêntele în gurâ,
care se se vorbéscâ câtrâ Iddo şi câtrâ fraţiĭ luĭ, servitoriĭ tem-
pluluĭ, în locul Casifia, spre a ni aduce noue servitorĭ pentru ca-
sa Dumneḑeuluĭ nostru. Şi eĭ ni aduserâ noue, fiind câ mâna 18
cea bunâ a Dumneḑeuluĭ nostru *era* preste noĭ, pre un barbat cu
minte din fiiĭ luĭ Mahli, fiĭuluĭ luĭ Levi, fiĭuluĭ luĭ Israel, şi pre
Şerebia, şi pre fiiĭ luĭ şi pre fraţiĭ luĭ, opt-spre-ḑece, Şi pre 19
Haşabia, şi cu dênsul pre Ieşaia, dintre fiiĭ luĭ Merari, pre fraţiĭ
luĭ şi pre fiiĭ lor, duoe-ḑecĭ; Şi dintre servitoriĭ templuluĭ, pre 20
cariĭ 'ĭ-aŭ dat David şi principiĭ pentru servirea Leviţilor, duoe sute
şi duoe-ḑecĭ de servitorĭ aĭ templuluĭ; ei toţĭ aŭ fost numiţĭ cu nume.
Şi proclamaiŭ acolo, lângâ fluviul Ahava, postire, spre a ne 21
umili înaintea Dumneḑeuluĭ nostru, spre a afla de la el calea ade-
vĕratâ pentru noĭ şi pentru copiiĭ nostri şi pentru tot avutul nos-
tru. Câcĭ 'mĭ era ruşine, se cer de la rege ómenĭ înarmaţĭ şi 22
câlâreţĭ, ca se ne ajute pre cale în contra inimiculuĭ, fiind câ
vorbiserâm câtrâ rege, ḑicênd: Mâna Dumneḑeuluĭ nostru *este*
preste toţĭ, cariĭ 'l cautâ, spre bine, déră puterea şi mânia luĭ în
contra tutora, cariĭ 'l părăsesc. Pentru aceea am postit, şi 'l-am 23
rugat pre Dumneḑeul nostru, şi el ne-aŭ auḑit pre noĭ.
Apoĭ dispărţiŭ dintre maĭ mariĭ preoţilor duoĭ-spre-ḑece, 24
pre Şerebia, pre Haşabia, şi cu dênşiĭ ḑece dintre fraţiĭ lor; Şi li 25
cumpăniŭ argintul şi aurul şi vasele, darul pentru casa Dumne-
ḑeuluĭ nostru, pre carele 'l oferiră regele şi consilieriĭ luĭ şi prin-
cipiĭ luĭ şi toţĭ Israeliţiĭ, cariĭ eraŭ faciă. Şi li-am cumpănit pre 26
mâna lor şese sute şi cincĭ-ḑecĭ de talente de argint, în vase de
argint una sutâ de talente, şi în *vase* de aur una sutâ de talente;
Şi duoe-ḑecĭ de cupe de aur, câte una mie de drachme, şi duoe vase 27
de aramâ bunâ, lucitóră, valorósă ca aur. Şi ḑiseiŭ câtrâ dênşiĭ: 28
Voĭ *sunteţĭ* sacri luĭ Iehova, şi vasele *sunt* sacre; şi argintul
şi aurul *este* ofranda pentru Iehova, Dumneḑeul părinţilor
vostri. Fiţĭ decĭ descepţĭ, şi luaţĭ séma *asupra-le*, pânâ ce le 29
veţĭ cumpăni înaintea maĭ marilor preoţilor şi aĭ Leviţilor şi în-
naintea capilor părintescĭ aĭ luĭ Israel în Ierusalim, în camerile
caseĭ luĭ Iehova. Şi luarâ preoţiĭ şi Leviţiĭ greutatea argintuluĭ 30
şi a auruluĭ şi a vaselor, spre a le aduce la Ierusalim în casa
Dumneḑeuluĭ nostru.
Apoĭ purceserâm de la rîul Ahava în a duoe-ḑecea *ḑi* a luneĭ 31
ăntêie, spre a merge la Ierusalim, şi mâna Dumneḑeuluĭ nostru *era*
preste noĭ, şi ne mântui pre noĭ din mâna inimiculuĭ şi a pân-
dariuluĭ de pre cale. Şi venirâm la Ierusalim, şi remaserâm 32

33 acolo treĭ ḑile. În ḑiua a patra înse s'aŭ cumpănit argintul şi
aurul şi vasele în casa Dumneḑeuluĭ nostru în mâna luĭ Mere-
moth, fiiuluĭ luĭ Uria, preotuluĭ, şi lângâ dênsul *eraŭ* Iozabad,
34 fiiul luĭ Ieşua, şi Noadia, fiiul luĭ Binnui, Leviţiĭ, După nume-
rul şi greutatea fiă-căruĭa; şi tótâ greutatea fu însemnatâ în tim-
pul acela.
35 Fiiĭ re'ntorşĭ din captivitate oferirâ sacrificie de ardere Dum-
neḑeuluĭ luĭ Israel, duoĭ-spre-ḑece boĭ pentru întregul Israel, noue-
ḑecĭ şi şese de berbecĭ, şepte-ḑecĭ şi şepte de mneĭ, şi duoĭ-spre-ḑece
ţapĭ pentru sacrificiŭ de pecat: toţĭ acestia *eraŭ* spre sacrificiul de
36 ardere pentru Iehova. Şi dederâ ordinele regeluĭ locotenenţilor
regeluĭ şi guvernatorilor de dincóce de fluviu; şi acestia ajutarâ
pre populul şi casa luĭ Dumneḑeŭ.

CAPUL IX.

Însurarea Judeilor cu muierĭ streine. Ruga luĭ Ezra în privirea acesteia.

1 Şi după ce se fini acésta, se apropiarâ principiĭ de mine, şi ḑi-
seră: Populul luĭ Israel şi preoţiĭ şi Leviţiĭ nu s'aŭ despărţit
de populiĭ ţerrilor, *făcênd* tóte abominaţiunile lor, de Cananeiĭ, Heteiĭ,
2 Perezeiĭ, Iebuseiĭ, Ammoniţiĭ, Moabiţiĭ, Egiptenii şi Amoreiĭ. Căcĭ aŭ
luat dintre fiĭele lor pentru sine şi pentru fiiĭ lor, şi aŭ mestecat
semênţa sacrâ cu populiĭ ţerrilor, şi mâna principilor şi a maĭ
3 marilor fu cea ântêĭa în acéstâ calcare. Auḑind acestea, 'mĭ sfă-
şiaiŭ straiul meŭ şi mantaua mea, şi smulseiŭ pîrul capuluĭ meŭ
4 şi al barbeĭ mele, şi me puseiŭ jos uimit. Apoĭ se adunarâ în
juru'mĭ toţĭ, cariĭ se temeaŭ de cuvêntele Dumneḑeuluĭ luĭ Israel
pentru calcarea celor din captivitate, şi eŭ şeḑuiŭ uimit pănă la
sacrificiul de sérâ.
5 Şi me sculaiŭ la sacrificiul de sérâ din postirea mea, şi cu
straiul şi mantaua mea sfăşiată, şi picaŭ în genunchĭe, şi întinseiŭ
6 mănele mele cătră Iehova, Dumneḑeul meŭ, Şi ḑiseiŭ: Dumne-
ḑeul meŭ! 'mĭ este ruşine şi me sfiesc, a rădica ochiĭ meĭ cătră
tine, Dumneḑeul meŭ! căcĭ nelegĭuirile nóstre aŭ crescut preste
7 capitele nóstre, şi vina nóstrâ s'aŭ mărit pănă la ceriŭ. Din ḑi-
lele părinţilor nostri *suntem* în mare vinâ pănă în ḑiua acésta, şi
din causa nelegĭuirilor nóstre am fost daţĭ noĭ, regiĭ nostri şi preoţiĭ
nostri în măna regilor ţerrilor, spre spadâ, spre captivitate, şi spre
8 prédâ, şi spre ruşinarea facieĭ, precum *este* în ḑiua acésta. Şi acum
abia veni îndurarea pentru un moment de la Iehova, Dum-
neḑeul nostru, câ ni-aŭ lasat o remâşiţâ, şi ni-aŭ dat o locuinţâ
tare în locul Sanctuariuluĭ seŭ, câ Dumneḑeul nostru ni-aŭ lu-

minat ochiĭ nostri, şi ni-aŭ dat érăşĭ puçinâ viéţâ în servitutea nós-
trâ. Căcĭ servĭ *eram* noĭ; dar Dumneḑeul nostru nu ne-aŭ pă- 9
răsit în servitutea nóstrâ, ci ni-aŭ întors îndurarea regilor Perşilor,
câ ni-aŭ dat viéţa, spre a rădica casa Dumneḑeuluĭ nostru, şi a
dirige stricăciunile eĭ, şi ni-aŭ dat noue un mur în Iuda şi în Ieru-
salim. Ce dar se maĭ ḑicem noĭ, Dumneḑeul nostru! în urma 10
acestora? căcĭ noĭ am părăsit comandamentele tale, Pre carele 11
le-aĭ ordonat prin mâna servitorilor têĭ, a profeţilor, ḑicênd: Ţérra,
în care ve duceţĭ, spre a o poseda, *este* o ţérrâ necuratâ, spur-
catâ de populiĭ ţerrilor prin abominaţiunile lor, pre care o-aŭ îm-
plut de la un capet până la cela-l-alt cu spurcăciunile lor. Voĭ 12
decĭ se nu daţĭ fiĭele vóstre fiilor lor, şi se nu luaţĭ fiĭele lor pentru
fiiĭ vostri, şi se nu căutaţĭ în etern pacea şi binele lor, ca se
deveniţĭ putinţĭ, şi se măncaţĭ binele ţerreĭ, şi se *o* conservaţĭ de
moscenire pentru fiiĭ vostri în eternitate. Şi după tóte acestea, 13
ce aŭ venit asupra nóstrâ prin faptele nóstre cele rele, şi prin vina
nóstrâ cea mare, căcĭ tu, Dumneḑeul nostru, ne-aĭ pedepsit maĭ
puçin, decât *meritâ* nelegiuirea nóstrâ, şi ni-aĭ dat o scapare, ca
acésta, Se călcăm érăşĭ comandamentele tale, şi se ne în- 14
cuscrim cu populiĭ acestor abominaţiunĭ? Nu te veĭ mănia óre a-
supra nóstrâ până la esterminare, aşia încât nu va remâne nicĭ o
remăşiţâ şi nicĭ o măntuire? Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel! tu 15
escĭ drept; căcĭ noĭ am remas măntuiţĭ, precum *este* astăḑĭ; éca!
noĭ *suntem* înaintea ta cu vina nóstrâ; căcĭ nu putem sta pentru
acésta înaintea ta.

CAPUL X.

Căinţa luĭ Israel, şi judecata luĭ Ezra contra acelora, cariĭ se însuraserâ cu muierĭ streine.

După ce Ezra plăngênd şi culcat înaintea caseĭ luĭ Dum- 1
neḑeŭ se rugase şi mărturisise *pecatele*, se adunâ în ju-
rul seŭ o mulţime fórte mare de barbaţĭ şi de muierĭ şi de copiĭ din
Israel; căcĭ populul plăngea fórte. Şi respunse Şechania, fiiul luĭ 2
Iehiel, *unul* din fiiĭ luĭ Elam, şi ḑise cătră Ezra: Noĭ am pecătuit con-
tra Dumneḑeuluĭ nostru, că am luat muierĭ streine din populiĭ ţerreĭ;
dar cu tóte acestea este speranţâ în privirea acesteia pentru Israel.
Apoĭ dar, se încheiâm o alianţiă cu Dumneḑeul nostru, că voim 3
departa tóte muierile, şi copiiĭ de la ele, după consiliul domnuluĭ
meŭ şi al acelora, cariĭ se temurâ de comandamentul Dumneḑeuluĭ 4
nostru; şi facă-se după lege. Scólă-te! căcĭ tréba *este* a ta; noĭ
vom fi cu tine. Fi tare şi fă-*o*!

5 Apoĭ se sculâ Ezra, şi puse se jure ceĭ maĭ marĭ aĭ preoţilor,
aĭ Leviţilor, şi întregul Israel, se facâ după cuvêntul acesta; şi eĭ
6 jurară. Şi se sculâ Ezra de dinaintea caseĭ luĭ Dumneḑeŭ, şi merse
în camera luĭ Iohanan, fiĭuluĭ luĭ Eliaşib; şi după ce întrase încolo,
nicĭ mânca păne, şi nicĭ bea apâ; căcĭ el jăli asupra căl-
7 căreĭ celor din captivitate. Şi eĭ făcurâ proclamaţiune către toţĭ
fiiĭ captivităţeĭ în Iuda şi în Ierusalim, ca se se adune la Ierusalim;
8 Şi câ averea fiă-câruĭa, care nu va veni pănă în treĭ ḑile, după
consiliul maĭ marilor şi al celor maĭ bêtrânĭ va fi confiscatâ, şi el se
fiă espuls din comunitatea celor *întorşĭ* din captivitate.
9 Atuncĭ se adunarâ toţĭ barbaţiĭ din Iuda şi Beniamin la Ieru-
salim în treĭ ḑile; acésta *era* în luna a noua, în a duoe-ḑecea *ḑi*
a luneĭ; şi tot popolul şedea pre piaţa înaintea caseĭ luĭ Dumne-
10 ḑeŭ, tremurănd de *acéstâ* causâ şi de plóiă. Şi Ezra, preo-
tul, se sculâ, şi ḑise către dênşiĭ: Voĭ aţĭ pecătuit, că aţĭ luat
11 muierĭ streine, spre a face şi maĭ mare vina luĭ Israel. Depuneţĭ
dar luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ părinţilor vostri, mărturisirea, şi fa-
ceţĭ dupâ voinţa sa, şi despărţiţi-ve de populiĭ ţerreĭ şi de muie-
rile cele streine.
12 Atuncĭ respunse tótâ comunitatea, şi ḑise cu vóce tare: Pre-
13 cum aĭ ḑis, aşia trebue se facem. Dar popolul *este* mult, şi
este timp de plóĭă, şi nu suntem în stare, a sta afarâ; şi *acésta*
nicĭ nu *este* lucru de una saŭ de duoe ḑile; căcĭ noĭ suntem mulţĭ, cariĭ
14 am pecătuit în acésta. Se se aşeḑe dar principiĭ nostri din tótâ
comunitatea, şi toţĭ, cariĭ aŭ luat muierĭ streine în oraşele nóstre,
se vinâ în timpurĭ determinate, şi cu dênşiĭ ceĭ maĭ bětrânĭ aĭ fiă-
cărui oraş şi judecătoriĭ lor, pănă când se va întórce de la noĭ aprin-
15 derea mănieĭ Dumneḑeuluĭ nostru pentru causa acésta. Decĭ se
aşeḑară Ionathan, fiĭul luĭ Asael, şi Iahazia, fiĭul luĭ Tikva, pentru
causa acésta, şi Meşullam şi Şabthaĭ, Levitul, ’ĭ ajutaŭ. Şi fiiĭ capti-
vităţiĭ făcurâ aşia.
16 Şi se despărţirâ Ezra, preotul, *şi* barbaţiĭ, capiĭ părintescĭ,
după casele lor părintescĭ, şi toţĭ acestia după numenile lor, şi se
17 aşeḑarâ în ḑiua ântêia a luneĭ a ḑecea, spre a cerceta causa. Şi
furâ gata cu toţĭ barbaţiĭ, cariĭ luaserâ muierĭ streine, pănă la
18 ḑiua ântêia a luneĭ ântêie. Şi se găsirâ dintre fiiĭ preoţilor, cariĭ aŭ
luat muierĭ streine: dintre fiiĭ luĭ Ieşua, fiĭuluĭ luĭ Iozadak, şi dintre
19 fraţiĭ luĭ: Maaseia, şi Eliezer, şi Iarib, şi Ghedalia. Şi eĭ dederâ
măna lor, câ vreŭ se depărteze pre muierile lor; şi culpabiliĭ
20 aduserâ un berbece pentru pecatul lor. Şi dintre fiiĭ luĭ Immer:
21 Hanani şi Zebadia. Şi dintre fiiĭ luĭ Harim: Maaseia, şi Elia, şi
22 Şemaĭa, şi Iehiel, şi Uzia. Şi dintre fiiĭ luĭ Paşhur: Elioenaĭ, Ma-
23 aseia, Işmael, Nethaneel, Iozabad, şi Elasa. Şi dintre Leviţiĭ: Io-
zabad, şi Şimeĭ, şi Kelaia, (acesta *este* Kelita), Pethahia, Iuda, şi
24 Eliezer. Şi dintre căntătoriĭ: Eliaşib; şi dintre uşieriĭ: Şallum, şi

Telem, şi Uri, Şi din Israel: dintre fiiĭ luĭ Paroş: Ramia, şi Iezia, 25
şi Malchia, şi Miamin, şi Eleazar, şi Malchia, şi Benaia. Şi din- 26
tre fiiĭ luĭ Elam: Mattania, Zecharia, şi Iehiel, şi Abdi, şi Ieremoth,
şi Elia. Şi dintre fiiĭ luĭ Zattu: Elioenaĭ, Eliaşib, Mattania, şi Ie- 27
remoth, şi Zabad, şi Aziza. Şi dintre fiiĭ luĭ Bebaĭ: Iohanan, Ha- 28
nania, Zabbaĭ, şi Athlaĭ. Şi dintre fiiĭ luĭ Bani: Meşullam, Malluch, 29
şi Adaia, Iaşub, şi Şeal, şi Ramoth. Şi dintre fiiĭ luĭ Pahath-Moab: 30
Adna, şi Chelal, Benaia, Maaseia, Mattania, Bezaleel, şi Binnui, şi Ma-
nase. Şi dintre fiiĭ luĭ Harim: Eliezer, Işia, Malchia, Şemaia, Simeon, 31
Beniamin, Malluch, Şemaria. Dintre fiiĭ luĭ Haşum: Matenaĭ, Ma- 32 33
tata, Zabad, Elifelet, Ieremaĭ, Manase, Şimeĭ. Dintre fiiĭ luĭ Bani: 34
Maadaĭ, Amram, şi Uel, Benaia, Bedeia, Chehi, Vania, Mere- 35 36
moth, Eliaşib, Mattania, Matnaĭ, şi Ioasaĭ, Şi Bani, şi Binnuĭ, 37 38
Şimeĭ, Şi Şelemia, şi Nathan, şi Adaia, Machnadbaĭ, Şaşaĭ, 39 40
Şaraĭ, Azarel, şi Şelemia, Şemaria, Şallum, Amaria, Iosef. 41 42
Dintre fiiĭ luĭ Nebo: Ieiel, Matithia, Zabad, Zebina, Iaddaĭ, şi Ioel, 43
Benaia. Toţĭ acestia luaseră muierĭ streine, şi uniĭ dintr'ênşiĭ 44
aveaŭ muierĭ, de la care aveaŭ copiĭ.

CARTEA LUĬ NEEMIA.

CAPUL I.

Neemia se rógă luĭ Dumnedeŭ pentru popul.

1 Cuvêntele luĭ Neemia, fiĭuluĭ luĭ Achalia.
Şi în luna Chisleŭ, în anul al duoe-decelea *al regieĭ luĭ*
2 *Artaxerxe*, când eram în capitala Şuşan, Veni Hanani, unul dintre
fraţiĭ meĭ, el şi alţĭ óre-carĭ din Iuda, şi 'ĭ-am întrebat pre eĭ des-
pre Judeiĭ scăpaţĭ, ce remăseserâ din captivitate, şi despre Ierusa-
3 lim. Şi eĭ 'mĭ diserâ mie: Restul, care remase din captivitate
acolo în provinciă, *este* în miseriâ mare şi în batjocuriă; şi murul Ie-
rusalimuluĭ *este* ruinat, şi porţile luĭ s'aŭ ars cu foc.
4 Şi s'aŭ întêmplat, după ce am audit cuvêntele acestea, am
şedut şi am plâns, şi m'am întristat *câte-va* dile, şi am ajunat şi
5 m'am rugat înaintea Dumnedeuluĭ ceriuluĭ; Şi am dis: Te rog, Iehova,
Dumnedeul ceriuluĭ! marele şi înfricoşatul Dumnedeŭ! carele conservâ
alianţia şi îndurarea cătră ceĭ, ce'l iubesc pre el şi păzesc coman-
6 damentele luĭ; Fiă acum urechĭa ta atentâ şi ochiĭ têĭ deschişĭ, spre
a audi rugăcĭunea servuluĭ têŭ, ce acum me rog înaintea ta diua şi
nóptea pentru fiiĭ luĭ Israel, serviĭ têĭ, şi mârturisesc pecatele fiilor
luĭ Israel, ce noĭ am pecătuit înaintea ta; eŭ şi casa părinteluĭ
7 meŭ am pecătuit. Tare am nelegĭuit în contra ta, şi n'am păzit
preceptele şi statutele şi judecăţile, ce aĭ ordonat servuluĭ têŭ Moise.
8 Amintesce'ţĭ, te rog, de cuvêntul, ce 'l-aĭ ordonat servuluĭ têŭ
Moise, dicênd: De veţĭ calca *legea*, eŭ ve voiŭ împrăscia printre
9 naţiunile. Dar de ve veţĭ re'ntórce la mine şi veţĭ păzi comanda-
mentele mele, şi le veţĭ îndeplini, chĭar de ar fi aruncaţĭ *uniĭ* dintre
voĭ până la partea estremâ a ceriuluĭ, şi de acolo 'ĭ voiŭ aduna
pre eĭ, şi'ĭ voiŭ aduce în locul, ce 'l-am ales, ca se pun numele
10 meŭ acolo. Şi acestia *sunt* serviĭ têĭ şi popului têŭ, pre carele
11 'l-aĭ mântuit cu puterea ta cea mare şi cu mâna ta cea tare. Te
rog, Iehova, se fiă acum urechĭa ta atentâ la rugăcĭunea servu-
luĭ têŭ şi la rugăcĭunea servilor têĭ, cariĭ doresc, se se témâ de
numele têŭ; şi fâ, te rog, se prospere servul têŭ în diua acésta, şi
se câscige misericordia înaintea barbatuluĭ acestuĭa. Căcĭ eram cu-
pariul regeluĭ.

CAPUL II.

Neemia se re'ntórce la Ierusalim, spre a reedifica cetatea cu permisiunea luĭ Artaxerxe.

Şi în luna Nisan, în anul al duoe-ḑecelea al regeluĭ Artaxerxe 1
se *aflâ* vin înaintea luĭ; şi luând vinul 'l-am dat regeluĭ.
Maĭ înainte nu fusesem trist în presenţa luĭ. De aceea regele 2
'mĭ ḑise mie: Pentru ce façia ta *este* tristâ, în óra, ce tu nu *escĭ*
bolnav? Acésta nu *este* de cât tristeţa ânimeĭ. Atuncĭ m'am te-
mut fórte. Şi ḑiseiŭ regeluĭ: În etern se trăéscă regele; de ce 3
façia mea se nu fiâ tristâ, în órâ, ce cetatea, locul mormêntelor
părinţilor meĭ, *este* devastatâ, şi porţile eĭ *sunt* consumate de foc?
Atuncĭ regele 'mĭ ḑise mie: Ce voescĭ se'*mĭ* cerĭ? Şi m'am rugat 4
la Dumneḑeul ceriuluĭ. Şi am ḑis regeluĭ: De *este* plăcut regeluĭ, 5
şi dacâ servul têŭ aŭ aflat favóre înaintea ta, trămite-me pre
mine la Iuda, la cetatea mormêntelor părinţilor meĭ, ca se o reedific
pre ea. Şi'mĭ ḑise mie regele, (şeḑênd aprópe de dênsul şi re- 6
gina): Cât de lungâ va fi câlâtoria ta? Şi când te veĭ re'ntórce?
Şi bine-voi regele, a me trămite pre mine; şi 'ĭ-am determinat
timpul. Şi am ḑis regeluĭ: De *este* plăcut regeluĭ, dee-mi-se 7
epistole către guvernatoriĭ de dincolo de fluviu, ca se me con-
duc, pănă voiŭ sosi la Iuda; Şi o epistolâ către Asaf, păzitorul 8
pădureĭ regale, spre a'mĭ da lemne, ca se fac grînḑĭ pentru por-
ţile palatuluĭ, care *aparţine* de casa, şi pentru murul cetâţeĭ şi pentru
casa, în care voiŭ întra. Şi'mĭ încuviinţâ mie regele *tóte*; căcĭ
măna cea bunâ a Dumneḑeuluĭ meŭ *era* cu mine.

Decĭ am sosit la guvernatoriĭ de dincolo de fluviu, şi li-am 9
dat lor epistolele regeluĭ. Dar regele trămisese cu mine maĭ marĭ
din armatâ şi călăreţĭ. Érâ Sanballat, Horoneul, şi Tobia, servito- 10
rul, Ammonitul, auḑind *acésta*, fórte se superarâ, câ aŭ venit un om,
spre a căuta binele fiilor luĭ Israel.

Şi am venit la Ierusalim, şi am remas acolo treĭ ḑile. Şi 11 12
m'am sculat nóptea, eŭ şi óre-cariĭ ómenĭ puçinĭ cu mine; şi n'am
narat neminuĭ, ce pusese Dumneḑeŭ în ânima mea, ca se fac în
Ierusalim; şi alt animal nu *era* cu mine, fără numaĭ animalul, pre
carele călăriam. Şi am eşit nóptea pre pórta văeĭ, şi *am venit* 13
în façia făntăneĭ smeuluĭ, şi spre pórta gunoiuluĭ, şi am observat
muriĭ Ierusalimuluĭ, ce eraŭ ruinaţĭ, şi porţile luĭ consumate de
foc. Apoĭ m'am înaintat la pórta făntâneĭ şi la iazul regeluĭ, dară 14
nu *era* loc, pre unde se trécâ animalul de sub mine. Apoĭ m'am 15
suit nóptea spre părîŭ, şi după ce am observat murul, m'am întors,
şi am întrat érăşĭ pre pórta vâeĭ, şi *aşia* m'am întors.

16 Érĕ magistraţiĭ nu sciurĕ, unde am mers şi ce am făcut; căcĭ
nu narasem âncă *acésta* nicĭ Judeilor, nicĭ preoţilor, nicĭ maĭ marilor,
17 nicĭ magistraţilor, nicĭ celor-l-alţĭ, ce dirigeaŭ afacerile. Apoĭ 'ĭ-am
vorbit lor: Vedeţĭ miseria, în care ne *aflâm*, cum Ierusalimul
este devastat şi porţile luĭ consumate de foc; aĭdeţĭ, se edificăm muriĭ
18 Ierusalimuluĭ, spre a nu maĭ fi de batjocuriă. Şi li-am anunţĭat
lor de măna cea bunâ a Dumneḑeuluĭ meŭ cătră mine, şi âncâ şi
de cuvêntele regeluĭ, ce le vorbise cătră mine. Şi eĭ ḑiseră: Se
ne sculăm şi se edificâm. Aşia s'aŭ întărit mânele lor pentru acéstă
lucrare bună.
19 Dar când auḑirâ Sanballat, Horoneul, şi Tobia, servitorul, Ammonitul, şi Gheşem, Arabul, ne deriserâ şi ne despreţĭuirâ, şi ḑiseră:
Ce *este* fapta acésta, ce o faceţĭ? Voiţĭ se ve revoltaţĭ contra
20 regeluĭ? Atuncĭ eŭ li-am respuns, şi li-am ḑis lor: Dumneḑeul ce-
riuluĭ, acela ne va prospera pre noĭ; pentru acésta noĭ, serviĭ luĭ,
ne vom scula şi vom edifica; voĭ înse nu aveţĭ nicĭ parte, nicĭ
drept, nicĭ memoriă în Ierusalim.

CAPUL III.

Reparaţiunea murilor Ierusalimuluĭ.

1 Atuncĭ se sculâ Eliaşib, archiereul, şi fraţiĭ seĭ, preoţiĭ, şi
edificarâ pórta turmelor; o-aŭ consacrat şi aŭ pus uşiele
la dênsa; şi o-aŭ consacrat pănă la turnul Mea, pănă la turnul
2 Hananeel. Şi la laturea luĭ edificarâ barbaţiĭ din Ierichon; şi la
laturea lor edificâ Zaccur, fiĭul luĭ Imri.
3 Şi pórta pescilor o edificarâ fiiĭ luĭ Asenaa, cariĭ aŭ câptu-
şit-o, şi aŭ pus *la dênsa* uşiele sale şi încueturile sale şi zevórele
4 sale. Şi la laturea lor reparâ Meremoth, fiĭul luĭ Uria, fiĭuluĭ luĭ
Hakoz; şi la laturea lor reparâ Meşullam, fiĭul luĭ Berechia, fiĭuluĭ
luĭ Meşezabeel; şi la laturea lor reparâ Zadok, fiĭul luĭ Baana;
5 Şi la laturea lor repararâ Tekoiţiĭ; dar capiĭ lor nu'şĭ supuserâ cer-
bicea lor la lucrul Domnuluĭ lor.
6 Şi pórta cea vechĭă o repararâ Iehoiada, fiĭul luĭ Paseah, şi Me-
şullam, fiĭul luĭ Besodia; acestia aŭ câptuşit-o, şi aŭ pus *la dênsa*
7 uşiele sale şi încueturile sale şi zevórele sale; Şi la laturea lor
repararâ Melatia, Ghibeonitul, şi Iadan, Meronothitul, barbaţĭ din
Ghibeon şi din Mizpa, pănă la tronul guvernatoruluĭ celor de dincóce
8 de fluviu; La laturea lor reparâ Uziel, fiĭul luĭ Harhaia, dintre
argintarĭ; şi la laturea luĭ reparâ Anania, fiĭul unuia dintre pro-
9 fumatorĭ; şi eĭ întărirâ Ierusalimul pănă la murul cel lat. Şi la
laturea lor reparâ Refaia, fiĭul luĭ Ur, capul preste jumătate din

ţinutul Ierusalim; Şi la laturea lor repară Iedaia, fiĭul luĭ Haru- 10
maf, pre dinaintea caseĭ sale; şi la laturea luĭ repară Hattuş,
fiĭul luĭ Haşabnia; Malchia, fiĭul luĭ Harem, şi Aşub, fiĭul luĭ Pa- 11
hath-Moab, repararâ cea-l-altâ bucată şi turnul coptiórelor. Şi 12
la laturea luĭ repară Şallum, fiĭul luĭ Haloheş, capul preste jumă-
tate din ţinutul Ierusalim, el şi fiĭele sale.

Pórta vâeĭ o repararâ Hanun şi locuitoriĭ din Zanoa; acestia o 13
edificarâ pre ea, şi puserâ *la dênsa* uşiele sale şi încueturile sale
şi zevórele sale, şi *făcurâ* una mie de coţĭ la murul pănă la pórta
gunoiuluĭ.

Şi pórta gunoiuluĭ o repară Malchia, fiĭul luĭ Rechab, capul 14
preste ţinutul Beth-Haccherem; acesta o edificâ, şi puse *la dênsa*
uşiele sale şi încueturile sale şi zevórele sale.

Şi pórta făntâneĭ o repară Şallum, fiĭul luĭ Col-Oze, capul 15
preste ţinutul Mizpa; acesta o edificâ, şi o căptuşi, şi puse *la dênsa*
uşiele sale şi încueturile sale şi zevórele sale, *ăncâ* şi murul iazu-
luĭ Şelah de lăngă grădina regală şi pănă la treptele de pogorire
din cetatea luĭ David. După el repară Neemia, fiĭul luĭ Azbuc, 16
capul preste jumătate din ţinutul Beth-Zur, pănă în façia mormênte-
lor luĭ David şi pănă la iazul cel făcut şi pănă la casa putinţi-
lor. După el repararâ Leviţiĭ: Reum, fiĭul luĭ Bani; şi la laturea 17
luĭ repară Aşabia, capul preste jumătate din ţinutul Cheila, din ţi-
nutul seŭ. După el repararâ fraţiĭ lor: Bavaĭ, fiĭul luĭ Enadad, 18
capul preste *cea-l-altâ* jumătate din ţinutul Cheila. Şi la laturea 19
luĭ repararâ Ezer, fiĭul luĭ Ieşua, capul preste Mizpa, altâ bucatâ în
façia suişuluĭ arsenaluluĭ din unghiŭ. După el repară Baruch, fiĭul 20
luĭ Zabai, cu ardóre o altâ bucatâ, din unghiul pănă la întrarea caseĭ
luĭ Eliaşib, archiereuluĭ. După el repară Meremoth, fiĭul luĭ Uria, 21
fiĭul luĭ Hacoz, o altâ bucatâ, de la pórta caseĭ luĭ Eliaşib pănă la
finele caseĭ luĭ Eliaşib. Şi după el repararâ preoţiĭ, barbaţiĭ din îm- 22
prejurime. După eĭ repararâ Beniamin şi Haşub în façia caseĭ 23
lor. După dênşiĭ repară Azaria, fiĭul luĭ Maaseia, fiĭuluĭ luĭ Ana-
nia, aprópe de casa sa. După dênsul repară Binnui, fiĭul luĭ Ena- 24
dad, altâ bucutâ, de la casa luĭ Azaria pănă la cotiturâ, ba chĭar
pănă la unghiŭ. Palal, fiĭul luĭ Uzaĭ, *repară* de dinaintea cotitu- 25
reĭ şi a turnuluĭ, care trece din casa cea înaltâ a regeluĭ, care
este aprópe de curtea carcereĭ; după dênsul Pedaia, fiĭul luĭ Pa-
roş. Şi servitoriĭ templuluĭ locuĭaŭ în Ofel, *şi repararâ* pănă din- 26
aintea porţeĭ apelor spre resărit şi a turnuluĭ celuĭ maĭ înalt.

După dênşiĭ repararâ Tekoiţiĭ o altâ bucatâ, de dinaintea tur- 27
nuluĭ celuĭ mare şi înalt pănă la murul de la Ofel.

De asupra porţeĭ cailor repararâ preoţiĭ, fiă-carele pre din- 28
aintea caseĭ sale. După dênşiĭ repară Zadok, fiĭul luĭ Immer, pre 29
dinaintea caseĭ sale; şi după dênsul repară Şemaia, fiĭul luĭ Şe-
chania, custodele porţeĭ resăritene. După dênsul repară Hanania, 30

fiĭul luĭ Şelemia, şi Hanun, al şeselea fiiŭ al luĭ Zalaf, o altâ bucatâ;
după dênsul reparâ Meşullam, fiĭul luĭ Berechia, pre dinaintea lo-
31 cuinţeĭ sale. După el reparâ Malchia, fiĭul argintariuluĭ, pănă la
casa servitorilor templuluĭ şi a negoţiatorilor, pre dinaintea porţeĭ
32 Mifkad, şi pănă la suişul unghĭuluĭ. Şi de la suişul unghĭuluĭ
pănă la pórta turmelor repararâ argintariĭ şi negoţiatoriĭ.

CAPUL IV.

Zelul şi prudenţa luĭ Neemia în contra inimicilor Judeilor, cariĭ voesc se împedice continuarea opereĭ.

1 Şi s'aŭ întêmplat, cum auḑi Sanballat, câ noĭ eḑificâm mu-
2 rul, se măniâ şi se iritâ fórte, şi derise pre Judeĭ. Şi
vorbi înaintea fraţilor seĭ şi a armateĭ Samarieĭ, şi ḑise: Ce fac *a-
cestĭ* Judeĭ neputinţĭ? Se vor întâri? Sacrifica-vor? Termina-vor
într'o singurâ ḑi? Din gramâḑĭ de moluz, ce furâ *ăncâ* şi arse,
3 reface-se-vor petre? Şi lângâ el *era* Tobia, Ammonitul, şi ḑise:
Chĭar de 'l-ar edifica, o vulpe suindu-se, va dêrĕma murul lor cel
de petre.
4 Ascultâ, Dumneḑeul nostru! căcĭ suntem batjocuriţĭ; şi întórce
ocara lor asupra capuluĭ lor, şi fâ'ĭ, se devinâ préda în ţérrâ de
5 captivitate. Şi se nu acoperĭ nelegĭuirea lor, şi pecatul lor
se nu se stérgâ de dinaintea ta; căcĭ *te* măniară înaintea celora, ce
edifică.
6 Aşia am edificat murul; şi se încheiâ murul pânâ la jumă-
tatea sa; căcĭ populul avea ânima la lucru.
7 Dar s'aŭ întêmplat, când auḑiră Sanballat şi Tobia şi Arabiĭ şi
Ammoniţiĭ şi Aşdodieniĭ, câ muriĭ Ierusalimuluĭ se reparézâ, şi ca spar-
8 turile încep a se dirige, se mâniarâ fórte; Şi se conjurarâ toţĭ
împreună, ca se vinâ, se se lupte contra Ierusalimuluĭ, şi se'ĭ facâ stri-
9 câciunĭ. Érâ noĭ ne-am rugat Dumneḑeuluĭ nostru, şi am pus sen-
10 tinela contra lor ḑiua şi nóptea, din causa lor. Şi Iuda ḑise:
Puterea purtâtorilor de poverĭ slâbi, şi moluz *este* multâ, *încât*
11 nu putem, se edificâm murul. Şi inimiciĭ nostri ḑiserâ: Nu vor
sci, nicĭ nu vor vede *ce-va,* pănă ce vom veni în meḑilocul lor,
şi'ĭ vom ucide pre eĭ, şi vom înceta lucrul.
12 Şi s'aŭ întêmplat, când veniră Judeiĭ, cariĭ locuiaŭ aprópe
de dênşiĭ, ni-aŭ spus noue de ḑece orĭ: *Pâziţi-ve* tóte locurile,
13 prin care comunicaţĭ cu noĭ. Pentru aceea am pus în locurile
cele maĭ inferióre pre dinapoia muruluĭ *şi* în locurile cele maĭ
înalte populul dupre familie cu sabiele lor, cu lancele lor şi cu

arcurile lor. Și am vedut, și m'am sculat și am grăit cătră maĭ 14
marii și cătră magistrații și cătră cel-l-alt popul: Nu ve temeți de
dênșiĭ; amintiți-ve de Domnul cel mare și înfricoșat, și resbeluiți-
ve pentru frații vostri, fiii vostri și fiiele vóstre, femeile vóstre
și casele vóstre.
Și s'aŭ întêmplat, când inimicii nostri audiră, că sfatul lor 15
se făcuse cunoscut noue, și că 'l zadarnicise Dumnedeŭ, ne-am
întors cu toții la mur, fiă-carele la lucrul seŭ. Și s'aŭ întêmplat 16
din diua aceea, jumătate din ómenii meĭ lucraŭ la lucru, și cea-
l-altă jumătate din eĭ țineaŭ lance și scuturĭ și arcurĭ; și maĭ marii
eraŭ după întréga casă a luĭ Iuda. Edificatorii muruluĭ și pur- 17
tătorii de poverĭ și însarcinații, *fiă-carele* cu una mână făcea
lucrul, și cu cea-l-altă ținea arma. Căcĭ petrarii, fiă-carele *avea* 18
sabia sa încinse preste cópsele sale, și edifică; și trompetătorul
era lângă mine. Și am dis maĭ marilor și magistraților și celuĭ- 19
l-alt popul: Lucrul *este* mare și larg; éră noĭ *suntem* înșirațĭ pre
mur, unul departe de altul; În ce loc *decĭ* vețĭ audi sunetul trom- 20
peteĭ, acolo se ve adunațĭ spre noĭ; Dumnedeul nostru se va lupta
pentru noĭ.
Așia lucram la lucru; și jumătate din eĭ țineaŭ lancele, de 21
la diarea auroreĭ până la eșirea stelelor. Și *tot* în acelașĭ timp 22
am dis poporuluĭ: Fiă-carele cu servul seŭ se mână nóptea în
medilocul Ierusalimuluĭ, ca nóptea se ni fiă sentinelă și diua
se lucreze Și nicĭ eŭ, nicĭ frații meĭ, nicĭ servii meĭ, nicĭ cus- 23
todiĭ, ce me urmaŭ pre mine, neminea dintre noĭ nu se desbraca
de vestimentele sale; *fără numaĭ* spre spălare se desbraca
fiă-carele.

CAPUL V.

Mustrarea luĭ Neemia contra cametelor enorme, ce se esercita printre popul.

Dar era mare strigare a poporuluĭ și a femeilor lor contra 1
Judeilor, fraților lor. Căcĭ eraŭ *uniĭ*, carii diceaŭ: Noĭ, fiiĭ 2
nostri și fiiele nóstre *suntem* mulțĭ; drept care se luăm grâŭ, ca
se mâncâm și se trăim. Și eraŭ *uniĭ*, ce diceaŭ: Noĭ punem 3
amanet țerrânele nóstre și viele nóstre și casele nóstre, spre a lua
grâŭ din causa fómeteĭ. Eraŭ *âncă uniĭ*, carii diceaŭ: Noĭ *pre* 4
țerrânele nóstre ne-am împrumutat cu banĭ pentru tributurile regeluĭ.
Și acum carnea nóstră *este* ca și carnea fraților nostri, *și* copiiĭ nos- 5
tri ca copiiĭ lor; éca decĭ! noĭ supunem servituțeĭ pre fiiĭ nostri
și pre fiiele nóstre, spre a fi servĭ, și *unele* din fiiele nóstre aŭ și

devenit *acum* serve, şi nu avem nemicâ în puterea nóstrê, *spre a*
le rescumpara; câcĭ alţiĭ *posedâ* ţerrănele nóstre şi viele nóstre.
6 Şi m'am supêrat fórte auḑind strigarea lor şi cuvêntele a-
7 cestea. Şi m'am consultat în ânima mea, şi am mustrat pre maĭ
mariĭ şi pre magistraţiĭ, şi li-am ḑis: Voĭ luaţĭ fiâ-carele usurie
unul de la altul. Şi am convocat contra lor o adunare mare.
8 Şi li-am ḑis lor: Noĭ dupâ puterea nóstrâ am rescumparat pre
fraţiĭ nostri, Judeiĭ, cariĭ eraŭ vĕnduţĭ naţiunilor, şi voĭ ênşi-ve veţĭ
vinde pre fraţiĭ vostri? Óre se fiâ vĕnduţĭ nouê? Érâ eĭ tăceaŭ
9 şi n'aŭ gâsit respuns. Şi am ḑis: Nu *este* bunâ fapta, ce voĭ faceţĭ.
Óre nu trebue se âmblaţĭ în frica Dumneḑeuluĭ nostru, spre a nu
10 ne batjocuri naţiunile, inimiciĭ nostri? Şi eŭ şi fraţiĭ meĭ şi ser-
viĭ meĭ 'ĭ-am împrumutat pre dênşiĭ cu banĭ şi cu grâŭ; se li lă-
11 sâm, ve rog, datoria acésta. Decĭ întórceţi-li lor în ḑiua acésta
ţerrânele lor, viele lor, olivele lor şi casele lor, şi o sutime din
12 argintul şi grâul, vinul şi oleul, ce cereţĭ de la dênşiĭ. A-
tuncĭ ḑiseră: Vom reda *acestea*, şi *nemica* nu vom cere de la dênşiĭ;
aşia vom face, precum tu ḑicĭ. Atuncĭ am chiemat pre preoţiĭ, şi
13 eĭ 'ĭ-aŭ conjurat pre eĭ, ca se facă dupre promisiunea acésta. Am
scuturat âncâ polele mele, ḑicênd: Aşia se scuture Dumneḑeŭ pre
tot omul din casa sa şi de la munca sa, care nu va îndeplini pro-
misiunea acésta, şi aşia se fiâ scuturat şi deşertat. Şi tótâ aduna-
rea ḑise: Amen; şi laudâ pre Iehova. Şi populul fâcu dupre pro-
14 misiunea acésta. Şi din ḑiua, ce eram instalat de a fi guvernator
al lor în ţérra luĭ Iuda, de la anul al duoe-ḑecelea pânâ la anul
al treĭ-ḑecĭ şi duoilea al regeluĭ Artaxerxe, duoĭ-spre-ḑece anĭ,
15 eŭ şi fraţiĭ meĭ n'am mâncat pânea de guvernator. Înse gu-
vernatoriĭ precedenţĭ, ceĭ de maĭ nainte de mine, însarcinaŭ po-
pulul, şi luaŭ de la el pâne şi vin, afarâ de cele patru-ḑecĭ de se-
culteţe de argint; âncâ şi serviĭ lor domniaŭ preste popul; dar
16 eŭ n'am fâcut ast feliŭ temêndu-me de Dumneḑeŭ. Şi me dedaiŭ
la lucrul muruluĭ acestuia, şi ţerrânâ nu cumpararăm; şi toţĭ ser-
17 vitoriĭ meĭ eraŭ adunaţĭ acolo la lucru. *Eraŭ* âncâ la masa mea
una sutâ cincĭ-ḑecĭ de barbaţĭ din Judeĭ şi din magistraţĭ, şi ceĭ, ce
18 veniaŭ la noĭ de la naţiunile din jurul nostru. Şi ceea, ce se pre-
gâtia fiâ-care ḑi *pentru mine*, era: un boŭ şi şese oĭ alese;
şi paserĭ se pregătiaŭ pentru mine, şi o datâ în ḑece ḑile *era* a-
bondenţa de orĭ-ce feliŭ de vin; şi cu tóte acestea n'am cerut
pânea de guvernator; câcĭ lucru fu greŭ preste acest popul.
19 Dumneḑeul meŭ, aduce'ţĭ aminte de mine spre bine, dupre
tóte cele, ce am fâcut pentru populul acesta.

CAPUL VI.

Neemia învinge tóte obstacolele, ce 'i se opun.

Și s'aŭ întêmplat, cum audirâ Sanballat și Tobia și Gheșem, 1
Arabul, și ceĭ-l-alțĭ inimicĭ aĭ nostri, câ eŭ edificasem
murul, și nu maĭ remăsese sparturâ la dênsul, (de și pănă în acel
timp ușiele încă nu le pusesem la porțĭ), Sanballat și Gheșem tră- 2
miserâ la mine, dicênd: Veniţĭ, și se ne întâlnim împreunâ în *unul*
din satele din valea Ono; câcĭ cugetarâ, se'mĭ facâ mie reŭ.
Și li-am trâmis nunțiĭ, dicênd: Un mare lucru fac, și nu pot se 3
me pogor; pentru ce se înceteze lucrul, dacâ eŭ 'l-așĭ lasa și m'așĭ
pogori la voĭ? Și eĭ trămiserâ la mine de patru orĭ *tot* în 4
acest mod; și eŭ li-am respuns lor *tot* în acest mod
Atuncĭ trâmise Sanballat la mine pre servul seŭ, *tot* în acest 5
mod, a cincea órâ, cu o epistolâ deschisâ în mâna sa, În care 6
era scris: S'aŭ audit între națiunĭ, și Gașmu dice, *câ* tu și Judeiĭ
cugetațĭ, se ve revoltațĭ; pentru aceea edificĭ murul, ca se devii
regele lor, conform acestor vorbe; Aĭ instalat încâ și profețĭ, se 7
te proclame în Ierusalim, dicênd: *Este* rege în Iuda; și acum se
va anunția acésta regeluĭ dupre vorbele acestea; vinâ decĭ acum,
și se ne consultâm împreunâ.
Atuncĭ am trămis la el, dicênd: Nu sunt așia lucrurile, cum 8
tu le spuĭ, ci le inventezĭ din ânima ta. Câcĭ toțĭ acestia ne in- 9
timidaŭ, dicênd: Mânele lor se slâbéscâ de la lucru, incât se
nu se facâ. Acum decĭ, *Dumnedeul!* întâresce'mĭ mânele.
După aceea veniam în casa luĭ Șemaia, fiĭuluĭ luĭ Delaia, fiĭuluĭ luĭ 10
Mehetabeel, carele se închisese pre sine; și el dise: Se ne adu-
nâm împreunâ în casa luĭ Dumnedeŭ, în nâuntrul templuluĭ, și
se închidem ușiele templuluĭ; câcĭ eĭ vin se te ucidâ; chiar nópte
vin se te ucidâ. Dar eŭ am respuns: Un om ca mine fugi-va 11
óre? Și cine, ca mine, ar întra în templu spre a'șĭ conserva vié-
ța sa? Nu voiŭ întra! Și éca! am cunoscut, câ Dumnedeŭ nu'l 12
trâmisese pre el, se pronunțiă profeția *acésta* contra mea; ci To-
bia și Sanballat îl tocmiserâ. De aceea era tocmit, ca se me 13
tem, și se fac așia, și se pecâtuesc, și *eĭ* se aibâ ocasiune de a'mĭ
vorbi de reŭ și de a me batjocuri.
Dumnedeul meŭ! amintesce'țĭ de Tobia și Sanballat, după 14
aceste fapte ale lor, încâ și de profeta Noadia, și de ceĭ-l-alțĭ profețĭ,
cariĭ voiaŭ a me intimida.
Așia se termina murul în a duoe-decĭ și cincea *di* a *luneĭ* Elul, 15
în cincĭ-decĭ și duoe de dile. Și s'aŭ întêmplat, când o audirâ toțĭ 16
inimiciĭ nostri, atuncĭ se temurâ tóte națiunile din jurul nostru, și

se umilirâ fórte în ochiĭ lor; câcĭ cunoscurâ, câ de la Dumneḑeul
nostru se fâcu lucrul acesta.
17 Pe lăngă acestea în ḑilele acelea maĭ marĭ din Iuda trămi-
teaŭ continuu epistolele lor cătră Tobia, şi cele ale luĭ Tobia sosiaŭ
18 la eĭ. Căcĭ *eraŭ* în Iuda mulţĭ juraţĭ cătră dênsul, fiind câ *era*
ginere al luĭ Şechania, fiĭuluĭ luĭ Arah, şi Iohanan, fiĭul seŭ, luase fiia
19 luĭ Meşullam, fiĭuluĭ luĭ Berechia. Naraŭ înaintea mea âncâ şi bine-
facerile luĭ, şi'ĭ repurtaŭ cuvêntele mele. *Şi* Tobia trămitea epis-
tole, spre a me intimida.

CAPUL VII.

Precauţiunile luĭ Neemia pentru siguranţa cetăţeĭ. Denumerarea acelora, ce veniserâ cu Zerubabel.

1 Şi s'aŭ întêmplat, după ce se edificase murul, şi aşeḑasem
2 uşiele, şi se instalaserâ uşieriĭ şi căntătoriĭ şi Leviţiĭ, Am
dat ordin în privirea Ierusalimuluĭ frateluĭ meŭ Hanani şi luĭ Hanania,
capuluĭ palatuluĭ; câcĭ era un om credincĭos şi se temea de
3 Dumneḑeŭ, maĭ mult decăt mulţĭ; Şi li-am ḑis: Se nu se des-
chidâ porţile Ierusalimuluĭ, până se va încălḑi sórele; şi âncâ în
presenţa lor se se închidâ şi se se zevorêscă porţile; şi custoḑĭ
se se rônduêscâ din locuitoriĭ Ierusalimuluĭ, fiă-carele la custodia
sa, şi fiă-carele pre dinaintea caseĭ sale.
4 Şi cetatea *era* largâ şi mare, érâ populul puçin într'ênsa, şi
5 case nu *eraŭ* edificate. Şi puse Dumneḑeul meŭ în ânima mea,
se adun pre maĭ mariĭ şi pre magistraţiĭ şi pre populul, spre a'ĭ
denumera dupre genealogiâ. Şi am aflat cartea genealogieĭ acelora,
cariĭ se suiserâ maĭ ântêiŭ, şi am aflat scris în ea:
6 Acestia *sunt* fiiĭ provincieĭ, ce se suirâ din captivitate, dintre
strămutaţiĭ, ce 'ĭ-aŭ transportat Nebuchadnezar, regele Babilonuluĭ, şi
7 se re'ntórserâ la Ierusalim şi la Iuda, fiă-carele în cetatea sa. Cariĭ
aŭ venit cu Zerubabel: Ieşua, Neemia, Azaria, Raamia, Nahamani,
Mordecai, Bilşam, Mispereth, Bigvaĭ, Nehum, Baana. Numerul barba-
8 ţilor popululuĭ luĭ Israel *era acesta*: Fiiĭ luĭ Paroş, duoe miĭ una
9 sutâ şepte-ḑecĭ şi duoĭ, Fiiĭ luĭ Şefatia, treĭ sute şepte-ḑecĭ şi
10 11 duoĭ, Fiiĭ luĭ Arah, şese sute cincĭ-ḑecĭ şi duoĭ, Fiiĭ luĭ Pa-
hath-Moab, din fiiĭ luĭ Ieşua şi aĭ luĭ Ioab, duoe miĭ opt sute opt-
12 spre-ḑece, Fiiĭ luĭ Elam, una miâ duoe sute cincĭ-ḑecĭ şi patru,
13 14 Fiiĭ luĭ Zattu, opt sute patru-ḑecĭ şi cincĭ, Fiiĭ luĭ Zaccai, şepte
15 16 sute şese-ḑecĭ, Fiiĭ luĭ Binnui, şese sute patru-ḑecĭ şi opt, Fiiĭ
17 luĭ Bebai, şese sute duoe-ḑecĭ şi opt, Fiiĭ luĭ Azgad, duoe miĭ

treĭ sute duoe-ḑecĭ şi-duoĭ. Fiiĭ luĭ Adonikam, şese sute şese- 18
ḑecĭ şi şepte. Fiiĭ luĭ Bigvai, duoe miĭ şese-ḑecĭ şi şepte. Fiiĭ 19
luĭ Adin, şese sute cincĭ-ḑecĭ şi cincĭ. Fiiĭ luĭ Ater de la Hezekia, 20 21
noue-ḑecĭ şi opt. Fiiĭ luĭ Haşum, treĭ sute duoe-ḑecĭ şi opt. 22
Fiiĭ luĭ Bezai, treĭ sute duoe-ḑecĭ şi patru. Fiiĭ luĭ Harif, una su- 23 24
tâ duoĭ-spre-ḑece. Fiiĭ luĭ Ghibeon, noue-ḑecĭ şi cincĭ. Barba- 25 26
ţiĭ din Beth-Lehem şi Netofa, una sutâ opt-ḑecĭ şi opt. Barbaţiĭ 27
de la Anathoth, una sutâ duoe-ḑecĭ şi opt. Barbaţiĭ din Beth-Azma- 28
veth, patru-ḑecĭ şi duoĭ. Barbaţiĭ din Kiriath-Iearim, din Kefira, şi 29
din Beroth, şepte sute patru-ḑecĭ şi treĭ. Barbaţiĭ din Rama şi Gaba, 30
şese sute duoe-ḑecĭ şi unul. Barbaţiĭ din Michmas, una sutâ duoe- 31
ḑecĭ şi duoĭ. Barbaţiĭ din Beth-El şi Aĭ, una sutâ duoe-ḑecĭ şi treĭ. 32
Barbaţiĭ celuĭ-l-alt Nebo, cincĭ-ḑecĭ şi duoĭ. Fiiĭ celuĭ-l-alt Elam, 33 34
una mie duoe sute cincĭ-ḑecĭ şi patru. Fiiĭ luĭ Harim, treĭ sute şi 35
duoe-ḑecĭ. Fiiĭ luĭ Ierichon, treĭ sute patru-ḑecĭ şi cincĭ. 36
Fiiĭ din Lod, Hadid şi Ono, şepte sute duoe-ḑecĭ şi unul. Fiiĭ din 37 38
Senaa, treĭ miĭ noue sute şi treĭ-ḑecĭ.

Preoţiĭ: Fiiĭ luĭ Iedaia, din casa luĭ Ieşua, noue sute şepte-ḑecĭ 39
şi treĭ. Fiiĭ luĭ Immer, una mie cincĭ-ḑecĭ şi duoĭ. Fiiĭ luĭ Paşhur, 40 41
una mie duoe sute patru-ḑecĭ şi şepte. Fiiĭ luĭ Harim, una mie 42
şi şepte-spre-ḑece.

Leviţiĭ: Fiiĭ luĭ Ieşua din Kadmiel, din fiiĭ luĭ Hodavia, şepte- 43
ḑecĭ şi patru.

Căntătoriĭ: Fiiĭ luĭ Asaf, una sutâ patru-ḑecĭ şi opt. 44

Uşieriĭ: Fiiĭ luĭ Şallum, fiiĭ luĭ Ater, fiiĭ luĭ Talmon, fiiĭ luĭ 45
Akkub, fiiĭ luĭ Hatita, fiiĭ luĭ Şobaĭ, una sutâ treĭ-ḑecĭ şi opt.

Servitoriĭ templuluĭ: Fiiĭ luĭ Ziha, fiiĭ luĭ Haşufa, fiiĭ luĭ Tabaoth, 46
Fiiĭ luĭ Keros, fiiĭ luĭ Sia, fiiĭ luĭ Padon, Fiiĭ luĭ Lebana, fiiĭ luĭ 47 48
Hagaba, fiiĭ luĭ Şalmaĭ, Fiiĭ luĭ Hanan, fiiĭ luĭ Ghidel, fiiĭ luĭ Gaar, 49
Fiiĭ luĭ Reaia, fiiĭ luĭ Rezin, fiiĭ luĭ Nekoda, Fiiĭ luĭ Gazam, fiiĭ 50 51
luĭ Uzza, fiiĭ luĭ Paseah, Fiiĭ luĭ Besaĭ, fiiĭ luĭ Meunim, fiiĭ luĭ Ne- 52
fişesim, Fiiĭ luĭ Bakbuk, fiiĭ luĭ Akufa, fiiĭ luĭ Harhur, Fiiĭ luĭ 53 54
Bazlith, fiiĭ luĭ Mehida, fiiĭ luĭ Harşa, Fiiĭ luĭ Barkos, fiiĭ luĭ Si- 55
sera, fiiĭ luĭ Tamah, Fiiĭ luĭ Nezia, fiiĭ luĭ Hatifa, Fiiĭ servito- 56 57
rilor luĭ Solomon: Fiiĭ luĭ Sotaĭ, fiiĭ luĭ Sofereth, fiiĭ luĭ Perida,
Fiiĭ luĭ Iaala, fiiĭ luĭ Darkon, fiiĭ luĭ Ghidel, Fiiĭ luĭ Şefatia, fiiĭ 58 59
luĭ Hattil, fiiĭ luĭ Pochereth de la Zebaim, fiiĭ luĭ Amon: Toţĭ 60
servitoriĭ templuluĭ şi fiiĭ servitorilor luĭ Solomon *eraŭ* treĭ sute
noue-ḑecĭ şi duoĭ.

Şi acestia *sunt* aceĭa, ce se suiră de la Tel-Melah, Tel-Hareşa, 61
Cherub, Addon, şi Immer; dar nu putură areta casa lor părin-
téscâ, nicĭ semenţia lor, dacâ *ar fi* din Israel: Fiiĭ luĭ Delaia, fiiĭ 62
luĭ Tobia, fiiĭ luĭ Nekoda, şese sute patru-ḑecĭ şi duoĭ.

Şi dintre preoţiĭ: Fiiĭ luĭ Habaia, fiiĭ luĭ Hakoz, fiiĭ luĭ Barzil- 63
laĭ, carele 'şĭ-aŭ luat femee din fiiele luĭ Barzillaĭ, Galaaditeluĭ, şi s'aŭ

64 numit dupre numele lor. Acestia 'şĭ căutară registrul lor *pin-*
tre ceĭ enumeraţĭ după genealogiâ, înse nu 'l găsiră; pentru care s'aŭ
65 departat din preoţiă, *fiind* necuraţĭ. Şi Tirşatha li ḑise lor, se nu
mănânce din cele maĭ sănte, pănă ce nu se va rădica un preot
cu Urim şi Tummim.
66 Totâ adunarea împreunâ *era* patru-ḑecĭ şi duoe de miĭ treĭ
67 sute şese-ḑecĭ. Afarâ de servitoriĭ lor şi de servitórele lor, cariĭ
eraŭ şepte miĭ treĭ sute treĭ-ḑecĭ şi şepte; şi pre lăngă acestia
68 duoe sute patru-ḑecĭ şi cincĭ de căntătorĭ şi căntătóre. Caiĭ lor,
şepte sute treĭ-ḑecĭ şi şese; catăriĭ lor duoe sute patru-ḑecĭ şi
69 cincĭ. Cămilele *lor* patru sute treĭ-ḑecĭ şi cincĭ, şi asiniĭ *lor* şese
miĭ şepte sute duoe-ḑecĭ.
70 Şi uniĭ din capiĭ părintescĭ contribuĭaŭ la lucrul *templuluĭ*;
Tirşatha dede la tesaur una mie de drachme de aur, cincĭ-ḑecĭ de cupe,
71 cincĭ sute treĭ-ḑecĭ de vestimente preotescĭ. Şi *uniĭ* din capiĭ părin-
tescĭ dederă la tesaurul lucruluĭ duoe-ḑecĭ de miĭ de drachme de aur,
72 şi duoe miĭ duoe sute de mine de argint. Şi ce dede cel-l-alt po-
pul *era* duoe-ḑecĭ de miĭ de drachme de aur, şi duoe miĭ mine de
argint, şi şese-ḑecĭ şi şepte de vestimente preotescĭ.
73 Aşia preoţiĭ şi Leviţiĭ şi uşieriĭ şi căntătoriĭ şi *parte* din po-
pul şi servitoriĭ templuluĭ şi tot Israelul locuiră în cetăţile lor; şi
când veni a şeptea lunâ, fiiĭ luĭ Israel eraŭ în cetăţile lor.

CAPUL VIII.

Lectura legeĭ. Celebrarea serbăreĭ corturilor.

1 Apoĭ tot popolul s'aŭ adunat, ca un singur om, în piaţa de
dinaintea porţeĭ apelor, şi'ĭ ḑise luĭ Ezra, cărturariuluĭ,
se aducâ cartea legeĭ luĭ Moise, ce o ordonase Iehova luĭ Israel.
2 Şi în ḑiua ântêĭa a luneĭ a şeptea aduse Ezra, preotul, legea înain-
tea adunăreĭ barbaţilor şi a femeilor, şi a tutulor, cariĭ puturâ auḑi
3 cu înţelegere. Şi ceti în ea, în piaţa cea dinaintea porţeĭ ape-
lor, de demanéţiă pănă la méḑă-ḑi, înaintea barbaţilor şi a femeilor
şi a celora, cariĭ puturâ înţelege; şi urechiele întreguluĭ popul *eraŭ*
4 *atente* spre cartea legeĭ. Şi Ezra, cărturariul, sta pre o tribunâ de
lemn, ce o făcuse într'adins; şi aprópe de el steteră la drépta luĭ: Mat-
tithia, şi Şema, şi Anaia, şi Uria, şi Hilkia, şi Maaseia; şi la stănga
luĭ: Pedaia, şi Mişael, şi Malchia. şi Haşum, şi Haşbadana, Zecha-
5 ria, *şi* Meşullam. Şi Ezra deschise cartea înaintea tot populuĭ,
(căcĭ era maĭ sus de tot populul;) şi când o deschise, tot populul
6 se sculâ. Si Ezra bine-cuvêntâ pre Iehova, Dumneḑeul cel mare.

Şi tot popolul respunse: Amen, amen; rădicând mânele lor şi
plecându-se s'aŭ închinat luĭ Iehova cu façia pănă la pămênt. Şi 7
Ieşua, şi Bani, şi Şerebia, Iamin, Akkub, Şabbethai, Hodia, Maaseia,
Kelita, Azaria, Iozabad, Hanan, Pelaia şi Leviţiĭ esplicaŭ poporuluĭ
legea; popolul *sta* la locul seŭ. Şi citiră clar în cartea legeĭ 8
luĭ Dumneḑeŭ, şi dederă sensul şi esplicară cele cetite.

Şi Neemia, (acesta *este* Tirşatha), şi Ezra, preotul, cărturariul, 9
şi Leviţiĭ, cariĭ interpretaŭ poporuluĭ, ḑiseră către tot popolul:
Ḑiua acésta *este* sacră luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ vostru; nu jăliţĭ,
nicĭ nu plăngeţĭ. Căcĭ tot popolul plănse, cum auḑise cuvêntele legeĭ.
Şi aŭ ḑis către eĭ: Mergeţĭ, măncaţĭ *bucate* grase, şi beţĭ *beuturĭ* 10
dulcĭ, şi trămiteţĭ porţiunĭ către ceĭ, cărora *nimic* nu e pregătit;
căcĭ ḑiua *este* sacră Domnuluĭ nostru; şi nu ve întristaţĭ; căcĭ bu-
curia luĭ Iehova este puterea vóstră. Aşia făcură Leviţiĭ, se tacă 11
tot popolul, ḑicênd: Linisciţĭ-ve, căcĭ ḑiua *este* sacră, şi nu ve
întristaţĭ. Şi se duse tot popolul, ca se mănânce şi se bea, şi 12
se trămită porţiunĭ, şi se facă desfătare mare, fiind că înţeleseră
cuvêntele, ce li se esplicaseră lor.

Şi a duoa ḑi se adunară capiĭ părintescĭ aĭ întreguluĭ popul, preoţiĭ 13
şi Leviţiĭ, la Ezra, cărturariul, spre a se înveţa de cuvêntele legeĭ.
Şi aflară scris în legea, ce ordonase Iehova prin Moise, ca se 14
locuéscă fiiĭ luĭ Israel în corturĭ la serbătórea luneĭ a şeptea. *Ceea* 15
ce se şi publică şi se însciinţă în tóte cetăţile lor şi în Ierusalim,
ḑicênd: Eşiţĭ la munte, şi aduceţĭ ramurĭ de oliv şi ramurĭ de pin
şi ramurĭ de mirt şi ramurĭ de palmĭ şi ramurĭ de arborĭ tufoşĭ,
spre a face corturĭ, dupre cele scrise. Şi eşind popolul, *le*-aŭ adus, 16
şi 'şĭ-aŭ făcut corturĭ, fiă-carele pre acoperimêntul caseĭ sale şi în cur-
ţile sale şi în curţile caseĭ luĭ Dumneḑeŭ şi în piaţa porţeĭ ape-
lor şi în piaţa porţeĭ luĭ Efraim. Şi tótă adunarea celor, ce se 17
întorseseră din captivitate, 'şĭ făcu corturĭ, şi şeḑu sub corturĭ;
căcĭ din ḑilele luĭ Iosua, fiiuluĭ luĭ Nun, pănă în ḑiua aceea fiiĭ
luĭ Israel nu făcuseră ast feliŭ. Şi se făcu bucuriă fórte mare.

Şi în tótă ḑiua, de la cea ântêia ḑi pănă la cea de pre urmă 18
ḑi, citi în cartea legeĭ luĭ Dumneḑeŭ. Şi aŭ făcut serbătóre
şepte ḑile, éră a opta ḑi o adunare solemnă, dupre cele ordonate.

CAPUL IX.

Ajunarea solemnă, şi rugăciunea Leviţilor.

Şi în ḑiua a duoe-ḑecĭ şi patra a acesteĭ lunĭ se adunară 1
fiiĭ luĭ Israel cu ajun, cu sacĭ şi cu pulbere deasupra
lor. Şi s'aŭ despărţit semênţa luĭ Israel de toţĭ streiniĭ; şi stând 2

3 'şĭ-aŭ mărturisit pecatele lor şi nelegĭuirile părinţilor lor. Şi stând
în locul lor citiră în cartea legeĭ luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ lor,
un patrariŭ de ḑi; şi *alt* patrariŭ mărturisiră, şi se închinară luĭ
4 Iehova, Dumneḑeuluĭ lor. Atuncĭ se suiră pre tribună din Leviţiĭ:
Ieşua, şi Bani, Kadmiel, Şebania, Bunni, Şerebia, Bani şi Chenani,
5 şi strigară cu vóce tare către Iehova, Dumneḑeul lor. Şi Leviţiĭ:
Ieşua, şi Kadmiel, Bani, Haşabnia, Şerebia, Hodia, Şebania *şi* Petha-
hia, ḑiseră: Sculaţi-ve, bine-cuvêntaţĭ pre Iehova, Dumneḑeul vostru,
din eternitate în eternitate; şi bine-cuvêntat fiă gloriosul teŭ nume,
cel înalţat preste tótă bine-cuvêntarea şi lauda.
6 Tu escĭ unicul, Iehova! Tu aĭ facut ceriul şi ceriurile ceriu-
rilor şi tótă oştirea lor, pâmêntul şi tóte cele deasupra luĭ, mările
şi tóte cele dintr'ênsele, şi tu conservĭ tóte acestea; şi ţie se în-
chină oştirile ceriurilor.
7 Tu escĭ Iehova Dumneḑeul, carele aĭ ales pre Abram, şi 'l-aĭ
scos pre el din Ur al Chaldeilor, şi 'ĭ-aĭ dat numele de Abraam;
8 Şi aĭ aflat ânima sa fidelă înaintea ta, şi aĭ încheiat cu el alianţiă,
că'ĭ veĭ da pămêntul Chananeilor, *şi* al Heteilor, al Amoreilor, şi al
Perezeilor, şi al Iebuseilor, şi al Ghergheseilor, că'l veĭ da, *ḑic*, se-
mênţeĭ luĭ; şi aĭ îndeplinit cuvêntele tale, căcĭ drept *escĭ* tu.
9 Şi aĭ veḑut strimtorarea pârinţilor nostri în Egipt, şi aĭ au-
10 ḑit strigarea lor la Marea Roşă; Şi aĭ aretat semne şi miracole
asupra luĭ Faraon şi asupra tutulor servilor seĭ şi asupra tot popu-
luluĭ pămêntuluĭ luĭ; fiind câ aĭ cunoscut, câ s'aŭ sumeţit contra
11 lor. Şi 'ţĭ-aĭ fâcut ţie renume ca *cel* de astâḑĭ. Şi aĭ despicat
marea înaintea lor, încât aŭ trecut pre uscat prin meḑilocul măreĭ;
éră pre persecutoriĭ lor 'ĭ-aĭ aruncat în adâncurĭ, ca pétra în ape
12 puternice. Şi 'ĭ-aĭ condus pre eĭ ḑiua prin colónâ de nour, şi
nóptea prin colónâ de foc, spre a li lumina lor calea, pre care eraŭ
13 se mérgâ. Şi te-aĭ pogorit pre muntele Sinaĭ, şi aĭ vorbit cu dên-
şiĭ din ceriŭ, şi li-aĭ dat lor judecâţĭ drepte şi legĭ adevĕrate, bune
14 statute şi precepte, şi sântul teŭ Sabbat li 'l-aĭ fâcut lor sciut. Şi
li-aĭ ordonat precepte, statute, şi legĭ prin mâna luĭ Moïse, servuluĭ
15 teŭ; Şi pâne din ceriŭ li-aĭ dat lor la fómea lor, şi apa din
stânca li-aĭ scos lor la setea lor; şi li-aĭ promis lor se între, ca se
iee în posesiune pămêntul, de care te-aĭ jurat, că'*l* veĭ da lor.
16 Éră aceia şi pârinţiĭ nostri s'aŭ mândrit, şi 'şĭ-aŭ întărit cer-
17 bicea lor, şi nu ascultară de comandamentele tale; Şi aŭ refusat
de a asculta, şi nu'şĭ amintiră de minunile tale, ce li-aĭ fâcut lor;
ci 'şĭ întăriră cerbicea lor, şi în resvretirea lor 'şĭ puseră cap spre
a'ĭ întórce în servitutea lor; dar tu *escĭ* Dumneḑeŭ, ĭertător, milos
şi îndurat, târḑiŭ la mâniâ şi de mare bunătate, şi nu 'ĭ-aĭ pârâsit
18 pre eĭ. Maĭ cu sémâ, când 'şĭ-aŭ fâcut loru'şĭ viţel versat, şi aŭ
ḑis: Acésta *este* Dumneḑeul teŭ, carele te-aŭ scos pre tine din
19 Egipt, şi aŭ comis marĭ abaterĭ. Tu înse cu îndurârile tale cele

marĭ nu 'ĭ-aĭ părăsit pre eĭ în deşert; colóna de nour nu se re-
trăgea de la eĭ ḑiua, spre a'ĭ conduce pre eĭ în cale, nicĭ colóna
de foc nóptea, spre a li lumina calea, pre care eraŭ se mérgă. Şi 20
li-aĭ dat lor bunul teŭ spirit, spre a'ĭ înţelepţi; şi nu li-aĭ retras
mana ta din gura lor, şi apă li-aĭ dat lor la setea lor. Şi patru- 21
ḑecĭ de anĭ 'ĭ-aĭ nutrit pre eĭ în deşert; nu li-aŭ lipsit lor nimic;
vestimentele lor nu s'aŭ învechiat, şi piciórele lor nu s'aŭ înflat.
Şi li-aĭ dat lor regate şi popolĭ, şi 'ĭ-aĭ împărţit în regiunĭ; şi 22
aŭ luat în posesiune pămĕntul luĭ Sion, şi pămĕntul regeluĭ luĭ Heşbon
şi pămĕntul luĭ Og, regeluĭ luĭ Başan. Şi aĭ îmmulţit pre fiiĭ lor 23
ca stelele ceriuluĭ; şi 'ĭ-aĭ adus în pămĕntul, în carele aĭ ḑis pă-
rinţilor lor se între, spre a'l lua în posesiune. Şi aŭ întrat fiiĭ lor şi 24
aŭ luat în posesiune pămĕntul; şi aĭ supus înaintea lor pre locuitoriĭ
pămĕntuluĭ, pre Chananeĭ, şi 'ĭ-aĭ tradat în mănele lor pre dĕnşiĭ
şi pre regiĭ lor şi pre populiĭ pămĕntuluĭ, spre a face cu eĭ du-
pre voinţa lor. Şi aŭ concerit cetăţĭ tarĭ şi un pămĕnt gras, şi aŭ 25
luat în posesiune case pline de tóte bunurile, puţurĭ sepate, vie şi
olive, şi arborĭ fructiferĭ în abondenţă; şi aŭ măncat şi s'aŭ să-
turat şi s'aŭ îngrăşat şi s'aŭ desfătat din marea ta bunătate.

Totuşĭ nu s'aŭ supus, ci s'aŭ revoltat contra ta, şi aŭ aruncat 26
legea ta înapoĭa dosurilor lor, şi aŭ ucis pre profeţiĭ teĭ, cariĭ 'ĭ
preveniră pre dĕnşiĭ, spre a'ĭ întórce cătră tine, şi aŭ comis marĭ
abaterile. Pentru acésta 'i-aĭ tradat pre eĭ în măna celora, ce'ĭ în- 27
tristară şi 'ĭ strimtorară pre eĭ; şi în timpul strimtorăreĭ lor
strigară cătră tine, şi tu 'ĭ-aĭ auḑit din ceriŭ; şi dupre multele tale
îndurărĭ li-aĭ dat lor liberatorĭ, cariĭ 'ĭ-aŭ eliberat pre eĭ din măna
celora, ce'ĭ strimtoraŭ. Dar după ce s'aŭ repausat, érăşĭ făcură 28
rele înaintea ta; de aceea 'ĭ-aĭ delasat în măna inimicilor lor, încăt
aŭ domnit asupra lor; când înse se re'ntorseră şi strigară cătră
tine, tu 'ĭ-aĭ auḑit din ceriŭ; şi de multe orĭ 'ĭ-aĭ eliberat pre eĭ
dupre îndurările tale. Şi 'ĭ-aĭ prevenit pre dĕnşiĭ, spre a se re- 29
'ntórce la legea ta; dar eĭ s'aŭ sumeţit şi nu ascultară de coman-
damentele tale, ci aŭ pecătuit contra judecăţilor tale, (pre care dacă
cine-va le-ar face, va trai între ele), şi'şĭ întórseră umeriĭ, şi'şĭ
întăriră cerbicea lor şi nu ascultară. Şi cu tóte acestea mulţĭ 30
anĭ 'ĭ-aĭ îngăduit pre eĭ, şi'ĭ-aĭ prevenit pre eĭ prin spiritul teŭ,
prin măna profeţilor teĭ; dar n'aŭ dat ascultare; pentru acésta 'ĭ-aĭ
tradat pre eĭ în măna populilor ţerrilor. Dar în multele tale în- 31
durărĭ nu 'ĭ-aĭ nimicit, nicĭ 'ĭ-aĭ părăsit pre eĭ; căcĭ *escĭ* Dum-
neḑeŭ milos şi îndurat.

Acum decĭ, Dumneḑeul nostru, cel mare, cel tare, şi Dumneḑeul 32
cel terribil, conservatorul alianţieĭ şi al îndurăreĭ! Se nu se pare mică
înaintea ta tótă strimtorarea, ce aŭ venit asupra nóstră, asupra regilor
nostri, a principilor nostri şi a preoţilor nostri şi a profeţilor nostri şi
a părinţilor nostri şi a tot popului teŭ din ḑilele regilor Asirieĭ pănă

33 în diua de astădĭ. În adevĕr, drept *escĭ* în tóte, câte aŭ venit
34 asupra nóstră; căcĭ tu aĭ făcut drepte, éră noĭ am făcut rele. Şi
regiĭ nostri, principiĭ nostri, preoţiĭ nostri şi părinţiĭ nostri n'aŭ
pâzit legea ta, şi n'aŭ dat atenţiune la comandamentele tale şi la
35 prevenirile tale, cu care 'ĭ-aĭ prevenit pre eĭ. Căcĭ eĭ, în regatul
lor, şi în marea ta bunătate, ce li-aĭ aretat lor, şi în pămĕntul
cel lat şi gras, ce 'l-aĭ dat lor, nu 'ţĭ-aŭ servit, nicĭ s'aŭ întors
36 de la faptele lor cele rele. Écă! servĭ *suntem* în diua acésta;
şi *în* pămĕntul, ce-aĭ dat părinţilor nostri, spre a mânca fructul
37 luĭ şi bunurile luĭ, écă! servĭ *suntem* în el. Şi acesta dă mult
venit regilor, pre cariĭ 'ĭ-aĭ împus asupra nóstră pentru pecatele
nóstre; şi predomnesc preste corpurile nóstre şi preste vitele nóstre
dupre plăcerea lor; şi *suntem* în mare strimtorare.
38 De aceea, pentru tóte acestea, noĭ încheiam *alianţiă* firmă,
şi o scriam; şi principiĭ nostri, Leviţiĭ nostri, preoţiĭ nostri, o
sigilară.

CAPUL X.

Denumerarea celora, ce subscriseră alianţia renouită cu Dumnedeŭ. Diverse regulamente.

1 Şi ceĭ, ce aŭ sigilat-o, *eraŭ*: Neemia, Tirşatha, fiĭul luĭ
2 3 Hachalia, şi Zedekia, Seraia, Azaria, Ieremia, Paşhur,
4 5 Amaria, Malchiia, Hattuş, Şebania, Malluch, Harim, Meremoth,
6 7 Obadia, Daniel, Ghinethon, Baruch, Meşullam, Abia, Miamin,
8 Maazia, Bilgai, Şemaia: acestia *eraŭ* preoţĭ.
9 Şi Leviţiĭ: Ieşua, fiĭul luĭ Azania, Binui din fiiĭ luĭ Henadad,
10 Kadmiel, Şi fraţiĭ lor: Şebania, Hodia, Kelita, Pelaia, Hanan,
11 12 13 Micha, Rehob, Haşabia, Zaccur, Şerebia, Şebania, Hodia, Bani,
Beninu.
14 Capiĭ poporuluĭ: Paroş, Pahath-Moab, Elam, Zattu, Bani,
15 16 17 Bunni, Azgad, Bebai, Adonia, Bigvai, Adin, Ater, Hezechia,
18 19 20 Azur, Hodia, Haşum, Bezai, Harif, Anathoth, Nebai, Mag-
21 22 piaş, Meşullam, Hezir, Meşezabeel, Zadok, Iadua, Pelatia, Ha-
23 24 nan, Anaia, Hoşea, Hanania, Haşub, Haloheş, Peleha, Şobek,
25 26 27 Rehum, Haşabna, Maaseia, Şi Ahiia, Hanan, Anan, Malluch,
Harim, Baana.
28 Şi restul poporuluĭ: Preoţiĭ, Leviţiĭ, portariĭ, cântătoriĭ, serviĭ
templuluĭ şi toţĭ, cariĭ se separaseră de popoliĭ ţerrilor, spre legea
luĭ Dumnedeŭ, femeile lor, fiiĭ lor, şi fiiele lor, tot cel ce înţele-
29 gea şi avea cunoscinţa, S'aŭ alipit de fraţiĭ lor, maĭ mariĭ, şi aŭ

întrat sub blâstem şi jurămênt, câ vor âmbla în legea luĭ Dumne-
ḑeŭ, cea dată prin mâna lui Moïse, servuluĭ luĭ Dumneḑeŭ, şi câ
vor păzi şi vor îndeplini tóte comandamentele luĭ Iehova, Domnu-
luĭ nostru, şi judecâţile luĭ şi statutele luĭ: Şi câ nu vom da 30
fiĭele nóstre la populiĭ ţerreĭ, şi fiĭele lor nu le vom lua pentru
fiiĭ nostri. Şi *dacâ* populiĭ ţerreĭ vor aduce marfe verĭ orĭ-ce 31
alte nutrimente, spre a vinde în ḑiua de Sabbat, nu vom cumpara
acestea de la eĭ în Sabbat şi în ḑiua cea sacrâ; şi vom lasa *de a*
lucra în anul al şeptelea, şi cererea a orĭ-ce datorie.
Ni am impus âncâ o lege, a ne însârcina anual cu o treime 32
de seculteţiŭ spre serviciul caseĭ Dumneḑeuluĭ nostru, Pentru 33
pănile propositiuneĭ, şi pentru continuul sacrificiŭ pânatic, şi pen-
tru continuul sacrificiŭ de ardere al Sabbatelor, al lunelor noue,
al serbătorilor, şi pentru *ofrandele* sacre, şi pentru sacrificiele
pentru pecat, spre a face espiaţiunĭ pentru Israel, şi *pentru* orĭ-
ce lucrare în casa Dumneḑeuluĭ nostru.
Şi am aruncat sorţĭ printre preoţĭ, Leviţĭ, şi popul, despre 34
oblaţiunea lemnelor, spre a *le* aduce în casa Dumneḑeuluĭ nostru,
dupre casele nóstre părintescĭ, în timpurile determinate din an în an,
pentru ca se ardâ pre altariul luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ nostru, du-
pre cele scrise în lege; Şi se aducem anual în casa luĭ Iehova 35
primiţiele pămêntuluĭ nostru şi primiţiele fructelor ale orĭ-ce ar-
bore. Şi primogeniţiĭ fiilor nostri şi aĭ animalelor nóstre, dupre 36
cele scrise în lege, şi ânteiŭ-nâscuţiĭ boilor nostri şi aĭ turmelor
nóstre se'ĭ aducem în casa Dumneḑeuluĭ nostru preoţilor, cariĭ
serv în casa Dumneḑeuluĭ nostru; Şi se aducem primiţia a- 37
luatuluĭ nostru şi oblaţiunile nóstre, şi fructele a orĭ-ce arbore,
din must şi din oleŭ, cătră preoţĭ la camerile caseĭ Dnmneḑeuluĭ
nostru; şi ḑecimile pămêntuluĭ nostru cătră Leviţĭ, ca ênsu'şĭ Levi-
ţiĭ se iee ḑecimile din tóte cetâţile agricultureĭ nóstre. Şi preo- 38
tul, fiĭul luĭ Aaron, va fi cu Leviţiĭ, când Leviţiĭ vor lua ḑecimile;
şi Leviţiĭ vor aduce ḑecimea ḑecimilor în casa Dumneḑeuluĭ nos-
tru, în camerile caseĭ tesauruluĭ. Câcĭ fiiĭ luĭ Israel şi fiiĭ Levi- 39
ţilor vor aduce oblaţiunile din grâŭ, din must şi din oleŭ în
camerile, unde *sunt* vasele Sanctuariuluĭ, şi preoţiĭ, cariĭ serv, şi
portariĭ şi cântâtoriĭ; şi nu vom pârâsi casa Dumneḑeuluĭ nostru.

CAPUL XI.

Denumerarea celora, ce se stabiliră în Ierusalim şi în cea-l-altâ ţérrâ.

Şi capiĭ popululuĭ locuiră în Ierusalim; érâ remăşiţa po- 1
puluKuĭ aruncâ sorţĭ, spre a aduce unul din ḑece, ca
se locuéscâ în Ierusalim, cetatea sântâ, şi *cele-l-alte* noue pârţĭ,

2 în *alte* cetăţĭ. Şi aŭ bine-cuvêntat populul pre toţĭ ómeniĭ, cariĭ
de bună voiă s'aŭ presentat, spre a locui în Ierusalim.
3 Acestia *sunt* capiĭ provincieĭ, ce locuiră în Ierusalim: érâ
în cetâţile luĭ Iuda aŭ locuit fiă-carele în proprietatea sa, în ce-
tâţile lor: *adecâ* Israel, preoţiĭ şi Leviţiĭ şi servitoriĭ templuluĭ
4 şi fiiĭ servitorilor luĭ Solomon. Şi în Ierusalim aŭ locuit *óre-cariĭ*
din fiiĭ luĭ Iuda şi din fiiĭ luĭ Beniamin.
Din fiiĭ luĭ Iuda: Athaia, fiĭul luĭ Uzia, fiĭuluĭ luĭ Zecharia,
fiĭuluĭ luĭ Amaria, fiĭuluĭ luĭ Şefatia, fiĭuluĭ luĭ Mahalaleel, din fiiĭ
5 luĭ Perez; Şi Maaseia, fiĭul luĭ Baruch, fiĭuluĭ luĭ Col-Hoze, fiĭuluĭ
luĭ Hazaia, fiĭuluĭ luĭ Adaia, fiĭuluĭ luĭ Ioiarib, fiĭuluĭ luĭ Zecharia,
6 fiĭuluĭ luĭ Şiloni; Toţĭ fiiĭ luĭ Perez, cariĭ locuiră în Ierusalim,
eraŭ patru sute şese-ḑecĭ şi opt de barbaţĭ bravĭ.
7 Şi fiiĭ luĭ Beniamin *sunt* acestia: Sallu, fiĭul luĭ Meşullam, fiĭuluĭ
luĭ Ioed, fiĭuluĭ luĭ Pedaia, fiĭuluĭ luĭ Kolaia, fiĭuluĭ luĭ Maaseia, fiĭuluĭ
8 luĭ Ithiel, fiĭuluĭ Ieşaia; Şi cu dênşiĭ: Gabai, Salai, noue sute
9 duoe-ḑecĭ şi opt; Şi Ioel, fiĭul luĭ Zichri, era inspectorul lor; şi
Iuda, fiĭul luĭ Senua, *era* al duoilea asupra cetâţeĭ.
10 11 Dintre preoţiĭ: Iedaia, fiĭul luĭ Ioĭarib, Iachin. Seraia, fiĭul
luĭ Hilkia, fiĭuluĭ luĭ Meşullam, fiĭuluĭ luĭ Zadok, fiĭuluĭ luĭ Meraĭoth,
12 fiĭuluĭ luĭ Ahitub, *era* capul caseĭ luĭ Dumneḑeŭ. Şi fraţiĭ lor, cariĭ
faceaŭ oficiul caseĭ, *eraŭ* opt sute duoe-ḑecĭ şi duoĭ; şi Adaia, fiĭul
luĭ Ieroham, fiĭuluĭ luĭ Pelalia, fiĭuluĭ luĭ Amzi, fiĭuluĭ luĭ Zecharia,
13 fiĭuluĭ luĭ Paşhur, fiĭuluĭ luĭ Malchia, Şi fraţiĭ luĭ, capĭ familielor:
duoe sute patru-ḑecĭ şi duoĭ: şi Amaşai, fiĭul luĭ Azareel, fiĭuluĭ
14 luĭ Ahazai, fiĭuluĭ luĭ Meşilemoth, fiĭuluĭ luĭ Immeř, Şi fraţiĭ lor,
barbaţĭ bravĭ, una sutâ duoe-ḑecĭ şi opt; şi inspectorul lor *era*
Zabdiel, fiĭul luĭ Ghedolim.
15 Şi din Leviţiĭ: Şemaia, fiĭul luĭ Haşub, fiĭuluĭ luĭ Azrikam, fiĭuluĭ
16 luĭ Haşabia, fiĭuluĭ luĭ Buni, Şi Şabethai şi Iozabad, dintre capiĭ
Leviţilor, *eraŭ* asupra lucrârilor de din afarâ ale caseĭ luĭ Dumneḑeŭ.
17 Şi Mattania, fiĭul luĭ Micha, fiĭuluĭ luĭ Zabdi, fiĭuluĭ luĭ Asaf, *era* di-
rigentul cântâreĭ la rugâcĭune; şi Bakbukia, al duoilea între fraţiĭ
seĭ, şi Abda, fiĭul luĭ Şammua, fiĭuluĭ luĭ Galal, fiĭuluĭ luĭ Ieduthun.
18 Toţĭ Leviţiĭ în sânta cetate *eraŭ* duoe sute opt-ḑecĭ şi patru.
19 Şi portariĭ: Akkub, Talmon, şi fraţiĭ lor, cariĭ păziaŭ la
porţĭ, *eraŭ* una sutâ şepte-ḑecĭ şi duoĭ.
20 Şi remâşiţa luĭ Israel, preoţilor *şi* a Leviţilor *eraŭ* în tóte
cetâţile luĭ Iuda, fiă-carele în ereditatea sa.
21 Érâ servitoriĭ templuluĭ locuiaŭ în Ofel; şi Ziha şi Ghişpa
eraŭ servitoriĭ templuluĭ.
22 Şi inspectorul Leviţilor în Ierusalim *era* Uzi, fiĭul luĭ Bani,
fiĭuluĭ luĭ Aşabia, fiĭuluĭ luĭ Mattania, fiĭuluĭ luĭ Micha. Din fiiĭ luĭ
23 Asaf cântâtoriĭ *eraŭ* asupra serviciuluĭ caseĭ luĭ Dumneḑeŭ. Câcĭ

era un ordin al regeluĭ pentru dênşiĭ, şi o porţiune asigurată ḑil-
nic pentru cântătoriĭ.
Şi Pethahia, fiĭul luĭ Meşezabeel, dintre fiiĭ luĭ Zera, fiĭuluĭ luĭ 24
Iuda, *era* comisar al regeluĭ pentru tóte afacerile cu poporul.
Cât pentru satele cu cămpiele lor, *uniĭ* din fiiĭ luĭ Iuda lo- 25
cuiră în Kiriath-Arba şi în satele sale, şi în Dibon şi în satele sale,
şi la Iekabzeel şi în satele sale, Şi în Ieşua, şi în Molada, şi în Beth- 26
Felet, Şi în Hazar-Şual, şi în Beer-Şeba şi în satele sale, Şi 27 28
în Ziklag, şi în Mekona şi în satele sale; Şi în En-Rimon, şi în 29
Zarea, şi în Iarmuth, Şi în Zanoah, în Adullam şi în satele lor, 30
în Lachiş şi în câmpiele sale, în Azeka şi în satele sale. Şi aŭ
locuit de la Beer-Şeba până la valea Hinnom.
Şi fiiĭ luĭ Beniamin *locuiră* de la Gheba, în Michmaş, şi 31
în Aia, şi în Beth-El şi în satele lor, În Anathoth, în Nob, în 32
Anania, În Hazor, în Rama, în Ghittaim, În Hadid, în Zeboim, 33 34
în Nebalat, În Lod, şi în Ono, în valea teslarilor. 35
Şi din Leviţĭ *eraŭ* secţiunĭ *în* Iuda *şi* în Beniamin. 36

CAPUL XII.

Denumerarea preoţilor şi a Leviţilor. Dedicaţiunea murilor Ierusalimuluĭ.

Şi acestia *sunt* preoţiĭ şi Leviţiĭ, cariĭ s'aŭ suit cu Zerubabel, 1
fiĭul luĭ Şealtiel, şi cu Ieşua: Seraia, Ieremia, Ezra, Ama- 2
ria, Maluch, Hattuş, Şechania, Rehum, Meremoth, Ido, Ghi- 3 4
netho, Abia, Miamin, Maadia, Bilga, Şemaia, şi Ioĭarib, Iedaia, 5 6
Sallu, Amok, Hilkia, Iedaia; acestia *eraŭ* capiĭ preoţilor şi aĭ fra- 7
ţilor lor în ḑilele luĭ Ieşua. Şi Leviţiĭ: Ieşua, Binui, Kadmiel, Şe- 8
rebia, Iuda, şi Mattania, cel asupra căntărilor, el şi fraţiĭ luĭ. Şi 9
Bakbukia şi Unni, fraţiĭ lor *eraŭ* în faţia cu dênşiĭ la însărcinările *lor*.
Şi Ieşua născu pre Ioiakim, şi Ioiakim născu pre Eliaşib, şi Elia- 10
şib nâscu pre Ioiada, Şi Ioiada născu pre Ionathan, şi Ionathan 11
născu pre Iadua.
Şi în ḑilele luĭ Ioiakim eraŭ preoţĭ, capiĭ părintescĭ: cel al luĭ 12
Seraia, Meraia; cel al luĭ Ieremia, Anania; Al luĭ Ezra, Meşullam; 13
al luĭ Amaria, Iehohanan; Al luĭ Melichu, Ionathan; al luĭ Şe- 14
bania, Iosef; Al luĭ Harim, Adna; al luĭ Meraĭoth, Helkai; Al 15
luĭ Ido, Zecharia; al luĭ Ghinethen, Meşullam; Al luĭ Abia, Zichri; 16 17
al luĭ Miniamin şi Moadia, Piltai; Al luĭ Bilga, Şamua; al luĭ Şe- 18
maia, Iehonathan; Şi al luĭ Ioĭarib, Mattenai; al luĭ Iedaia, Uzi; 19
Al luĭ Salai, Kalai; al luĭ Amoc, Eber; Al luĭ Hilkia, Haşabia; al 20
luĭ Iedaia, Nethaneel.

22 Leviţiĭ în ḑilele luĭ Eliaşib, Ioiada, şi Iohanan, şi Iaddua, *eraŭ*
înscrişĭ capĭ aĭ familielor, şi preoţiĭ *eraŭ înscrişĭ* sub regatul luĭ
23 Dariu, Persuluĭ. Fiiĭ luĭ Levi, capĭ familielor, *eraŭ* înscrişĭ în car-
tea Cronicelor, chiar pănă în ḑilele luĭ Iohanan, fiĭuluĭ luĭ Eliaşib.
24 Şi capiĭ Leviţilor: Haşabia, Şerebia, şi Ieşua, fiĭul luĭ Kadmiel, şi
fraţiĭ lor *eraŭ* în façĭa cu dênşiĭ, pentru a lauda şi a mulţumi *luĭ*
Dumneḑeŭ dupre ordinul luĭ David, omuluĭ luĭ Dumneḑeŭ, sec-
25 ţiune după secţiune. Mattania, şi Bakbukia, Obadia, Meşul-
lam, Talmon, Akkub *eraŭ* portarĭ, făcênd garda la pragurile porţi-
26 lor. Acestia *eraŭ* în ḑilele luĭ Ioiakim, fiĭuluĭ luĭ Ieşua, fiĭuluĭ
luĭ Iozadak, şi în ḑilele luĭ Neemia, guvernatoruluĭ, şi ale preotu-
luĭ Ezra, cărturariuluĭ.
27 Şi la dedicaţiunea murilor Ierusalimuluĭ aŭ căutat pre Levi-
ţiĭ din tóte locurile lor, spre a'ĭ aduce la Ierusalim, ca se facâ de-
dicaţiunea cu bucuriâ, mulţumind şi căntănd *în* cimbale, psalterie şi
28 citare. Şi s'aŭ adunat fiiĭ căntătorilor, şi din ţinutul dimprejurul
29 Ierusalimuluĭ, şi din oraşele Netofathi, Şi din casa Ghilgal, şi din
cămpiele Gheba şi Azmaveth; căcĭ căntătoriĭ 'şĭ edificaserâ sate în
30 jurul Ierusalimuluĭ. Şi se curăţiră preoţiĭ şi Leviţiĭ, şi aŭ cură-
ţit pre popului şi porţile şi murul.
31 Atuncĭ am suit pre capiĭ luĭ Iuda pre mur, şi am rănduit duoe
marĭ corurĭ de căntătorĭ de laude; unul mergea la drépta, pre
32 murul cel spre pórta gunoiuluĭ; Şi în urma lor mergea Oşaia şi
33 jumătate din capiĭ luĭ Iuda, Şi Azaria, Ezra, şi Meşullam, Iuda,
34 35 şi Beniamin, şi Şemaia, şi Ieremia; Şi din fiiĭ preoţilor *uniĭ eraŭ*
cu trompete: Zecharia, fiĭul luĭ Ionathan, fiĭuluĭ luĭ Şemaia, fiĭuluĭ
luĭ Mattania, fiĭuluĭ luĭ Michaia, fiĭuluĭ luĭ Zaccur, fiĭuluĭ luĭ Asaf,
36 Şi fraţiĭ luĭ: Şemaia, şi Azarael, Milalaĭ, Ghilalaĭ, Maai, Nethaneel,
şi Iuda, Hanani, cu instrumentele musicale ale luĭ David, omuluĭ
37 luĭ Dumneḑeŭ, şi Ezra, cărturariul, înaintea lor. Şi la pórta făn-
tâneĭ celeĭ în façĭa cu dênşiĭ s'aŭ suit pre treptele cetăţeĭ luĭ Da-
vid, pre râdicătura muruluĭ, de deasupra caseĭ luĭ David şi pănă
38 la pórta apelor spre resărit. Şi cel-l-alt *cor* al căntătorilor de
laudă mergea de a cea parte, şi eŭ în urma lor şi jumătate de po-
pul pre murul de deasupra turnuluĭ coptiórelor şi pănă la murul
39 cel lat. Şi pre deasupra porţeĭ Efraim şi pre deasupra porţeĭ
celeĭ vechie şi pre deasupra porţeĭ pescilor şi a turnuluĭ Hananeel
şi a turnuluĭ Mea şi pănă la pórta turmelor; şi aŭ stat la pórta
40 carcereĭ. Şi aŭ stat ambele *corurĭ* ale căntătorilor de laudâ în
41 casa luĭ Dumneḑeĭ, şi eŭ şi jumătate din magistraţĭ cu mine; Şi
preoţiĭ Eliakim, Maaseia, Miniamin, Michaia, Elioenai, Zecharia şi
42 Hanania cu trompete; Şi Maaseia, şi Şemaia, şi Eleazar, şi Uzzi,
şi Iehohanan, şi Malchia, şi Elam, şi Ezer; şi căntătoriĭ înalţarâ
43 vócea lor, cu Iezraia, dirigentul. Şi aŭ oferit în acea ḑi sacrificie
marĭ şi s'aŭ desfătat; căcĭ Dumneḑeŭ 'ĭ desfătase cu desfatare mare,

Şi chiar femeile şi copiĭ s'aŭ desfătat; şi desfătarea Ierusalimuluĭ
se audi până departe.
Şi în diua aceea s'aŭ rănduit óre-cariĭ asupra camerelor, pen- 44
tru oblaţiunĭ, pentru primiţie, şi pentru decimĭ, ca se adune în ele
din ţerranele cetăţilor porţiunile legĭuite pentru preoţĭ şi Leviţĭ; căcĭ
Iuda s'aŭ bucurat din causa preoţilor şi din causa Leviţilor celor
presenţĭ. Şi căntătoriĭ şi portariĭ 'şĭ păzirâ însărcinarea, *datâ* de 45
Dumnedeul lor, şi însărcinarea curăţireĭ dupre ordinul luĭ David
şi al luĭ Solomon, fiĭuluĭ seŭ. Căcĭ în dilele luĭ David şi ale luĭ 46
Asaf *aŭ fost* de la început dirigenţĭ de căntătorĭ, şi căntărĭ de
laudâ şi imne pentru Dumnedeŭ. Şi tot Israelul în dilele luĭ 47
Zerubabel şi în dilele luĭ Neemia dede porţiunile rănduite pentru
căntătorĭ şi portarĭ pre tótâ diua; *de asemenea* şi cele consacrate
Leviţilor, şi Leviţiĭ ăncâ dederă cele consacrate fiilor luĭ Aaron.

CAPUL XIII.

Reformele făcute de Neemia.

În diua aceea se citi în cartea luĭ Moise în urechiele popu- 1
luluĭ, şi s'aŭ aflat scris într'ênsa, ca Ammoniţiĭ şi Moabiţiĭ
nu se cădea a întra în adunarea luĭ Dumnedeŭ nicĭ o datâ; Pentru 2
că n'aŭ întimpinat pre fiiĭ luĭ Israel cu păne şi cu apă, ci tocmiră
pre Balaam contra lor, spre a'ĭ blăstema pre eĭ, darâ Dumnedeul
nostru aŭ prefăcut blăstemul în bine-cuvêntare. Şi s'aŭ întêmplat, 3
cum aŭ audit legea, aŭ separat din Israel orĭ-ce amestecăturâ *de
strein*.
Érâ maĭ înaintea de acésta Eliaşib, preotul, carele avea in- 4
tendenţa camerilor caseĭ Dumnedeuluĭ nostru, era rudâ cu Tobia;
Şi construise pentru el o odaiă mare, unde maĭ înainte se puneaŭ 5
sacrificiele pănatice, tămăia şi vasele şi decimile de grăŭ, de must
şi de oleŭ, *porţiunile* ordonate pentru Leviţĭ şi căntătorĭ şi por-
tarĭ, şi oblaţiunile pentru preoţĭ. Dar la tóte acestea eŭ nu eram 6
în Ierusalim; căcĭ în anul al treĭ-decĭ şi duoilea al luĭ Artaxerxe,
regeluĭ Babilonuluĭ, am venit la rege, şi după căte-va dile m'am
cerut de la rege, Şi am venit la Ierusalim, şi m'am înformat de 7
rêul, ce făcuse Eliaşib în favórea luĭ Tobia, construindu'ĭ o odaiă
în curţile caseĭ luĭ Dumnedeŭ. Şi 'mĭ-aŭ părut fórte reŭ; şi am 8
aruncat afarâ din locuinţâ tóte vasele caseĭ luĭ Tobia. Şi am or- 9
donat, şi s'aŭ curăţit camerile, şi am readus acolo vasele caseĭ luĭ
Dumnedeŭ şi sacrificiele pănatice şi tămăĭa.
Şi m'am înformat, câ porţiunile Leviţilor nu *li* se dederă; încât 10

Leviţiĭ şi căntătoriĭ, cariĭ făceaŭ serviciul, fugiserâ fiă-carele la
11 ţerrăna sa. Şi m'am certat cu magistraţĭ, şi *li*-am ḑis: Pentru ce
s'aŭ părăsit casa luĭ Dumneḑeŭ? Şi 'ĭ-am adunat pre eĭ şi 'ĭ-am
12 restabilit în locul lor. Atuncĭ tot Iuda aducea în camere de pro-
13 visiunĭ ḑecimea de grăŭ şi de must şi de oleŭ. Şi am stabilit cus-
toḑĭ preste camerele de provisiunĭ: pre Şelemia, preotul, şi pre Za-
dok, cărturariul, şi dintre Leviţĭ pre Pedaia; şi pre lăngă dênşiĭ
pre Hanan, fiĭul luĭ Zaccur, fiĭuluĭ luĭ Mattania; căcĭ se consideraŭ
credincĭoşĭ, şi însărcinarea lor *era*, de a distribui fraţilor lor.
14 Amintesce'ţĭ de mine, Dumneḑeul meŭ! despre acésta, şi se
nu stergĭ milele mele, ce le-am făcut cătră casa Dumneḑeuluĭ meŭ
şi la serviciul eĭ.
15 Şi în ḑilele acelea am veḑut *pre uniĭ* în Iuda, călcănd la tésc
Sabbat, şi aducênd snopĭ, şi încărcănd pre asinĭ vin, strugurĭ, şi
smochine şi orĭ ce feliŭ de sarcine, pre care le aduceaŭ la Ieru-
salim în ḑiua de Sabbat; şi '*ĭ*-am prevenit în ḑiua, când se vindeaŭ
16 cele de măncare. Şi Tirieniĭ, cariĭ locuĭaŭ acolo, aduceaŭ pescĭ
şi tot feliul de negoţiârĭ, şi *le* vindeaŭ Sabbat la fiiĭ luĭ Iuda şi
17 în Ierusalim. Apoĭ m'am certat cu maĭ mariĭ luĭ Iuda, şi li-am ḑis:
18 Ce *este* acéstâ faptă rea, ce voĭ faceţĭ, profanănd ḑiua de Sabbat?
N'aŭ făcut aşia părinţiĭ vostri, şi aŭ adus Dumneḑeul nostru tóte
relele acestea asupra nóstră şi asupra cetăţeĭ acesteĭa? Dar voĭ maĭ
aduceţĭ mănia asupra luĭ Israel, profanănd pre Sabbat.
19 Şi s'aŭ întêmplat, când începea se întunece în porţile Ieru-
salimuluĭ înainte de Sabbat, am ordonat, şi s'aŭ închis porţile, şi am
poroncit, se nu se deschidă pănă după Sabbat; şi la porţĭ am aşe-
ḑat *uniĭ* din servitoriĭ meĭ, se nu fiă adusă nicĭ-o povórâ în ḑiua de
20 Sabbat. Şi negoţiatoriĭ şi vênḑetoriĭ de orĭ-ce marfă aŭ mas nóptea
21 afarâ de Ierusalim, o datâ şi de duoe orĭ. Atuncĭ 'ĭ-am prevenit
pre dênşiĭ, şi li-am ḑis: Pentru ce măneţĭ nóptea dinaintea mu-
ruluĭ? De veţĭ maĭ face, voiŭ pune măna asupra vóstră. De atuncĭ
22 n'aŭ *maĭ* venit Sabbat. Şi ordonaiŭ Leviţilor, se se curăţéscâ, şi se
vinâ, se păzéscâ porţile, pentru a sacra ḑiua de Sabbat.
Amintesce'ţĭ de mine, Dumneḑeul meŭ! şi despre acésta, şi
cruţă-me dupre mărimea îndurăreĭ tale.
23 Pe lăngă acestea în ḑilele acelea am veḑut Judeĭ, cariĭ luaŭ
24 femeĭ: Aşdodiene, Ammonite şi Moabite; Şi copiiĭ lor vorbĭaŭ
jumătate limba de Aşdod şi nu sciaŭ se vorbéscâ limba Judei-
25 lor, ci limba diferiţilor popoulĭ. Şi 'ĭ-am certat, şi 'ĭ-am blăste-
mat, şi am şi bătut pre uniĭ dintre eĭ, şi li-am smuls pĭrul lor, şi
'ĭ-am conjurat pre Dumneḑeŭ, *ḑicênd*: Se nu daţĭ fiiele vóstre fiilor
lor, şi se nu luaţĭ din fiiele lor pentru fiiĭ vostri saŭ pentru ênşi-
26 ve. N'aŭ pecătuit cu acésta Solomon, regele luĭ Israel? De şi
printre multe naţiunĭ nu era rege asemenea luĭ, carele fu iubit de
Dumneḑeul seŭ, şi 'l-aŭ făcut pre el Dumneḑeŭ rege preste tot Is-

raelul; înse şi pre el femeile streine 'l făcură, se pecătuéscă.
Vom permite decĭ voue, se faceţĭ tot reul acest mare, se nelegĭuiţĭ 27
în contra luĭ Dumnedeŭ, luând femeĭ streine?
Şi *unul* din fiiĭ luĭ Iehoiada, fiiuluĭ luĭ Eliaşib, archiereuluĭ, era 28
ginerele luĭ Sanballat, Horoneuluĭ; pentru care 'l-am alungat pre
el de dinaintea mea. Amintesce'ţĭ de dênşiĭ, Dumnedeul meŭ! căcĭ 29
aŭ profanat preoţia şi alianţia preoţieĭ şi a Leviţilor.
Ast feliŭ 'ĭ-am curăţit pre eĭ de toţĭ streiniĭ, şi am restabilit 30
oficiele preoţilor şi ale Leviţilor, pre fiă-carele în funcţiunile sale.
Şi pentru oblaţiunile de lemne, în timpurĭ determinate, şi pentru 31
primiţiele lor.
Dumnedeul meŭ, amintesce'ţĭ de mine spre bine.

CARTEA ESTEREĬ.

CAPUL I.

Ospițiul luĭ Ahasverus. Cel al regineĭ Vaști. Ea este lepadată.

1 Și s'aŭ întêmplat în ȡilele luĭ Ahasverus, (acesta *este* Ahas-
verus, carele regi de la India pănă la Etiopia, preste
2 una sută duoe-ȡecĭ și șepte provincie); În ȡilele acelea, când regele
3 Ahasverus seȡu pre tronul regatuluĭ seŭ în palatul Șușan, În
anul al treilea al regieĭ luĭ făcu un ospițiŭ tutulor principilor seĭ
și servilor seĭ; *și se află* înaintea luĭ puterea Persieĭ și a Medieĭ:
4 nobiliĭ și guvernatoriĭ provincielor, Când aretă averea gloriosu-
luĭ seŭ regat și strălucirea escelenteĭ sale majestățĭ, *în timp de*
ȡile multe: una sută opt-ȡecĭ de ȡile.
5 Și după ce se terminară ȡilele acelea, făcu regele ospițiŭ popu-
luluĭ întreg, ce se aflâ în palatul Șușan, de la mare pănă la mic, șepte
6 ȡile, în curtea grădineĭ palatuluĭ regale, *Unde eraŭ tapete* albe,
verȡĭ și albastre, atărnate prin funie de in fin și de purpur cu
verigĭ de argint pre colóne de marmură; paturĭ de aur și de ar-
gint *eraŭ* pre un paviment de marmură roșâ, albastrâ, și albâ, și
7 négrâ. Și turnaŭ în pahare de aur, (și paharele se schimbaŭ
succesiv), și *era* vin regal în abondența, după magnificenția rege-
8 luĭ. Și beutura *era* regulatâ; neminea nu se sforçia; căcĭ așia
ordonase regele tutulor economilor palatuluĭ seŭ, spre a face du-
9 pre voința fiă-căruĭa. Ăncâ și Vaști, regina, făcu femeilor un os-
pițiŭ în casa regalâ a regeluĭ Ahasverus.
10 În ȡiua a șeptea, când ânima regeluĭ *era* voiósâ de vin, or-
donâ luĭ Mehuman, luĭ Biztha, luĭ Harbona, luĭ Bigtha, și luĭ Abag-
tha, luĭ Zether și luĭ Carcaș, celor șepte eunuchĭ, cariĭ servĭaŭ înain-
11 tea regeluĭ Ahasverus, Ca se aducâ pre regina Vaști înaintea
regeluĭ cu diadema regalâ, spre a areta frumoseța eĭ populilor și
12 principilor; căcĭ *era* frumósâ la vedere. Darâ regina Vaști refusâ,
de a veni dupre ordinul regeluĭ, cel *trămis* prin eunuchiĭ; pentru care
13 regele se mâniâ fórte, și urgia luĭ se aprinse întru el. Atuncĭ
ȡise regele cătră înțelepțiĭ, cariĭ cunosceaŭ datina țerreĭ, (căcĭ așia
comunica regele *afacerile sale* tutulor celora, ce sciaŭ legea și
14 dreptul; Éră aprópe de el *eraŭ*: Carșena, Șethar, Admatha, Tar-

şiş, Meres, Marsena, şi Memucan, şepte principĭ aĭ Persieĭ şi aĭ
Medieĭ, cariĭ vedeaŭ façĭa regeluĭ, *şi* şedeaŭ ceĭ d'ântêĭ în rega-
tul): Ce se cade, se facem regineĭ Vaşti dupre lege, pentru câ 15
nu îndeplini ordinul *cel trămis* prin eunuchiĭ regeluĭ Ahasverus?
Şi respunse Memucan înaintea regeluĭ şi a principilor: Regina 16
Vaşti n'aŭ nedrepţit numaĭ pre regele, ci şi pre toţĭ principiĭ şi
pre tot populul din tóte provinciele regeluĭ Ahasverus. Căcĭ fapta 17
regineĭ se va respăndi printre tóte femeile, încât 'şĭ vor despreţiui
barbaţiĭ lor înaintea ochilor lor, când se va anunţia, câ regele Ahas-
verus aŭ ordonat, ca se se aducâ înaintea sa pre regina Vaşti şi
ea n'aŭ venit. Şi astăḑĭ matrónele Persieĭ şi ale Medieĭ, câte 18
auḑirâ de fapta regineĭ, vor vorbi *tot aşia* cătră toţĭ principiĭ re-
geluĭ; de unde *va veni* mare despreţiŭ şi mâniâ. *Decĭ* 19
dacâ *este* plăcut regeluĭ, se ésâ un edict regal de la dênsul, şi se
se scriâ între legile Perşilor şi ale Medilor, spre a fi irrevocabil:
Ca se nu maĭ vinâ Vaşti înaintea regeluĭ Ahasverus; şi regele se
transfere demnitatea eĭ regalâ la altă, maĭ bunâ decât dênsa. Şi 20
când edictul, ce regele 'l va face, se va publica în tot regatul seŭ,
(căcĭ acesta este mare), tóte femeile vor da onóre barbaţilor lor,
de la mare pănă la mic.
Şi cuvêntul plăcu regeluĭ şi principilor; regele făcu după cu- 20
vêntul luĭ Memucan, Şi trămise scrisorĭ la tóte provinciele rege- 21
luĭ, în fiă-care provinciâ după modul scriereĭ sale, şi la fiă-care
popul după limba sa, pentru ca fiă-care barbat se fiâ domn în casa
sa, şi se publicarâ în limba fiă-căruĭ popul al seŭ.

CAPUL II.

Ester alesă de Ahasverus, spre a fi reginâ. Conspiraţiunea în contra regeluĭ descoperită de Mordecaĭ.

După întêmplările acestea, liniscindu-se mânia regeluĭ Ahas- 1
verus, 'şĭ aduse aminte de Vaşti, şi de *ceea*, ce fâ-
cuse ea, şi ce decise contra ea. Apoĭ serviĭ regeluĭ, cariĭ 'ĭ serviaŭ, 2
ḑiserâ: Se se caute pentru rege tênere fecióre, frumóse la vedere;
Şi se stabileze regele comisarĭ în tóte provinciele regatuluĭ seŭ, şi 3
se adune în palatul Şuşan, la casa femeilor, tóte tênerele fecióre
cele frumóse la vedere, sub custodia luĭ Heghe, eunuchuluĭ rege-
luĭ, custodeluĭ femeilor, şi se *li* se dee *lor* cele spre preparaţiunea
lor. Şi tênera, care va place regeluĭ, se fiă reginâ în locul Vaşteĭ. 4
Şi cuvêntul plăcu regeluĭ, şi el făcu aşia.
Şi în palatul Şuşan era un om, Judeŭ, numit Mordecaĭ, fiĭul 5

6 luĭ Iair, fiĭuluĭ luĭ Şimeĭ, fiĭuluĭ luĭ Chiş, unuĭ Beniaminit, Carele
se strămutase din Ierusalim cu captiviĭ, cariĭ se strâmutaserâ cu
Ieconia, regele luĭ Iuda, pre cariĭ 'ĭ strămutase Nabuchadnezar, re-
7 gele Babilonuluĭ. Şi acesta crescu pre Hadassa, (care este Ester),
fiia unchĭuluĭ seŭ; căcĭ ea nu avea nicĭ tatâ, nicĭ mamă; şi tênera
era plăcutâ şi frumósâ, pre care Mordecaĭ, cănd tatul eĭ şi mama
eĭ muriserâ, 'şĭ-o luâ de fiiâ.
8 Dar s'aŭ întêmplat, când se auḑi edictul regeluĭ şi ordinul
luĭ, şi dupâ ce se adunase în palatul Şuşan multe fecĭóre sub cus-
todia luĭ Heghe, fu dusâ şi Ester în casa regeluĭ sub custodia
9 luĭ Heghe, custodeluĭ femeilor. Şi fecĭóra 'ĭ plâcu luĭ, şi a-
flâ favore înaintea luĭ, încât se grâbi de a'ĭ da eĭ cele spre pre-
paraţiunea eĭ şi porţiunea eĭ; 'ĭ dede âncâ şi şepte tênere rân-
duite din casa regeluĭ; şi o strămutâ pre ea şi pre tênerele eĭ în
10 *partea* cea maĭ bună a caseĭ femeilor. Ester nu'şĭ aretâ nicĭ naţiu-
nea sa, nicĭ afiniĭ seĭ; câcĭ Mordecaĭ 'ĭ ordonase eĭ, se nu'ĭ arete.
11 Şi în fiâ-care ḑi se preâmbla Mordecaĭ pre dinaintea curţeĭ
caseĭ femeilor, ca se se informeze, cum se află Ester, şi ce s'ar
12 face cu ea. Érâ când sosi timpul fiă-câreĭ fecĭóre, ca se între
la regele Ahasverus, dupâ ce trebuia se stee duoe-spre-ḑece
lunĭ dupre datina femeilor, (căcĭ aşia se îndeplini ḑilele prepara-
ţiuneĭ lor, şese lunĭ *se ungeaŭ* cu oleŭ de mirrha şi şese lunĭ cu
13 aromate şi cu *alte* preparative femeescĭ); Şi aşia întrâ fecĭóra
la rege; tot ce cerea, 'i se dede eĭ, spre a lua cu sine ḑin casa
14 femeilor în casa regeluĭ. Séra întrâ, şi demânéţia se re'ntorse
în a duoa casa femeilor, cea de sub custodia luĭ Şaaşgas, eu-
nuchuluĭ regeluĭ, carele pâzia concubinele; nu întra maĭ mult la
rege, dacâ regele nu avea plâcere de ea şi nu se chiemâ pre
nume.
15 Când decĭ sosi timpul, ca se între la rege şi Ester, fiia luĭ
Abihael, unchiuluĭ luĭ Mordecaĭ, pre care 'şĭ-o luase de fiiâ, ea
nu ceru alt-ceva, decât ce'ĭ rânduise Heghe, eunuchul regeluĭ, cus-
todele femeilor. Şi Ester aflâ favore înaintea tutulor celora, ce o
16 vedeaŭ pre ea. Decĭ Ester fu dusâ la regele Ahasverus, la casa
sa regalâ, în luna a ḑecea, care *este* luna Tebeth, în al şeptelea
17 an al regieĭ luĭ. Şi o iubi regele pre Ester maĭ mult decât pre tóte
femeile, şi ea aflâ graţiâ şi favóre înaintea luĭ maĭ mult decât tóte
fecĭórele; şi puse diadema regalâ pre capul eĭ, şi o fâcu reginâ
18 în locul Vaşteĭ. Atuncĭ fâcu regele un ospiţiŭ mare la toţĭ prin-
cipiĭ seĭ şi la serviĭ seĭ, ospiţiul Estereĭ, şi uşurâ *sarcinele* pro-
vincielor, şi dede darurĭ, dupre magnificenţia regalâ.
19 Şi când fecĭórele se adunarâ a duoa orâ, atuncĭ Mordecaĭ
20 şeḑu la pórta regalâ. Ester nu'şĭ aretase afiniĭ seĭ, nicĭ naţiunea
sa, dupre cum 'ĭ ordonase Mordecaĭ; căcĭ Ester împlini ordinele
luĭ Mordecaĭ, ca şi când se crescu lângâ dênsul.

În ḑilele acelea, pre când Mordecaĭ şeḑu în pórta regalâ, duoĭ 21
din eunuchiĭ regeluĭ, Bigthan şi Tereş, dintre custoḑiĭ întrâreĭ,
se mâniarâ, şi câutarâ se punâ mâna asupra regeluĭ Ahasverus. 22
Şi fapta deveni cunoscutâ luĭ Mordecaĭ, care *o* anunţiâ Estereĭ, re-
gineĭ, şi Ester *o* spuse regeluĭ în numele luĭ Mordecaĭ. Şi luându- 23
se în cercetare fapta, se aflâ *aşia*; pentru care ambiĭ furâ spĕnḑu-
raţĭ la o spĕnḑurătórâ, şi se scrise în cartea Cronicelor înaintea
regeluĭ.

CAPUL III.

Haman încércă, se pérdă pre Mordecaĭ şi pre toţĭ Judeiĭ.

După lucrurile acestea regele Ahasverus mări pre Haman, fiĭul 1
luĭ Hammedatha, Agaghitul, şi'l înălţâ pre el, şi puse scau-
nul luĭ maĭ pre sus decât *pre cel al* tutulor principilor de pre lăngă
el. Şi toţĭ serviĭ regeluĭ, cariĭ *eraŭ* în pórta regalâ, se plecaŭ şi se 2
închinaŭ luĭ Haman; căcĭ aşia ordonase regele în privirea luĭ,
Mordecaĭ însе nu se plecâ, nicĭ nu se închinâ *luĭ*. Atuncĭ ḑiserâ ser- 3
viĭ regeluĭ, cariĭ *eraŭ* în pórta regalâ, cătră Mordecaĭ: Pentru ce
calcĭ ordinul regeluĭ?

Dar s'aŭ întêmplat, după ce fiă-care ḑi 'ĭ ḑiceaŭ luĭ, şi el nu 4
ascultâ de eĭ, anunţiarâ *acésta* luĭ Haman, spre a vede, dacâ lu-
crurile luĭ Mordecaĭ s'ar pute ţine; căcĭ li aretase lor, că *este* Judeŭ.
Şi când Haman veḑu, câ Mordecaĭ nu se plecâ şi nu se închinâ luĭ, 5
Haman se împlu de mâniâ. Şi creḑu de înjosit *lucru* de a pune 6
măna numaĭ asupra luĭ Mordecaĭ singur; căcĭ 'ĭ aretaserâ luĭ po-
pulul luĭ Mordecaĭ; de aceea cautâ Haman, se nimicéscâ pre toţĭ
Judeiĭ, cariĭ *eraŭ* în tot regatul luĭ Ahasverus, pre populul luĭ
Mordecaĭ.

Şi în luna ântêĭa, care *este* luna Nisan, la anul al duoĭ-spre- 7
ḑecelea al regeluĭ Ahasverus, se aruncâ Pur, adicâ sorţiŭ, înaintea
luĭ Haman, din ḑi în ḑi, şi din lunâ în lunâ, *pănă în luna* a duoe-
spre-ḑecea, care *este* luna Adar. Şi Haman ḑise cătră regele Ahas- 8
verus: Esistâ un popul împrăsciat şi despărţit printre populiĭ în tóte
provinciele regatuluĭ têŭ; şi legile luĭ diferesc de *legile* tutulor
populilor, şi nu ţine legile regeluĭ; pentru care nu *este* de intere-
sul regeluĭ, ca se'ĭ suferă pre eĭ. Dacâ 'ĭ place regeluĭ, apoĭ se 9
se scriâ, ca se'ĭ estermineze; şi eŭ voiŭ numera ḑece miĭ de ta-
lente de argint în mănele economilor, spre a *le* aduce în tesaurele
regeluĭ. Şi scoţênd regele ânelul seŭ din măna sa 'l dede luĭ 10
Haman, fiĭuluĭ luĭ Hammedatha, Agaghituluĭ, inimiculuĭ Judeilor. Şi 11

regele ḑise cătră Haman: Argintul 'ţĭ *este* dat ţie şi populul, spre
a face cu dênsul, cum 'ţĭ va plăce ţie.
12 Şi furâ chiemaţĭ secretariĭ regeluĭ în a treĭ-spre-ḑecea ḑi a
luneĭ ântêĭe, şi se scrise în totul, cum ordonase Haman, cătră sa-
trapiĭ regeluĭ şi cătră guvernatoriĭ fiă-cârei provincie şi cătră prin-
cipiĭ fiă-căruĭ popul din fiă-care provinciâ, dupre modul scriereĭ
lor, şi cătră fiă-care popul în limba sa; se scrise în numele re-
13 geluĭ Ahasverus, şi se sigilâ cu ânelul regeluĭ. Şi se trămise
scrisorĭ prin curierĭ în tóte provinciele regeluĭ, spre a nimici, a
omori şi a perde pre toţĭ Judeiĭ: tênerĭ şi bêtrânĭ, copiĭ şi femeĭ,
într'una ḑi, *adică* în a treĭ-spre-ḑecea a luneĭ a duoe-spre-ḑecea,
14 care *este* luna Adar, şi *a lua* averile lor de prédâ. O copiă a
epistoleĭ, spre a fi dat edict în orĭ-ce provinciâ, se publicâ
15 cătră toţĭ populiĭ, spre a fi gata în acea ḑi. Curieriĭ eşirâ gră-
bindu-se cu ordinul regeluĭ, şi edictul se publicâ în palatul Şuşan.
Regele înse şi Haman şeḑurâ, spre a be; éră cetatea Şuşan *era*
neliniscitâ.

CAPUL IV.

Mordecaĭ însciinţézâ pre Ester de pericolul Judeilor.

1 Când se informâ Mordecaĭ de tot, ce se făcuse, atuncĭ Mor-
decaĭ 'şĭ sfăşiâ vestimentele sale, şi se acoperi cu sac şi
2 cenuşâ, şi eşi în meḑilocul cetăţeĭ, şi strigâ strigât tare şi amar. Şi
veni pănă dinaintea porţeĭ regale; căcĭ nemine nu *putu* întra spre
3 pórta regalâ îmbracat cu sac. Şi în orĭ-ce provinciă, unde so-
si ordinul regeluĭ şi edictul luĭ, *era* mare doliŭ între Judeĭ şi a-
junare şi plângere şi vuetare, şi mulţĭ se culcarâ în sac şi cenuşâ.
4 Şi întrarâ têneréle Estereĭ şi eunuchiĭ eĭ, şi'ĭ anunţiarâ *a-*
césta. Şi regina se speriâ fórte, şi trămise vestimente, spre a îm-
braca pre Mordecaĭ şi a lua de pre el sacul luĭ; înse nu *le* priimi.
5 Atuncĭ Ester chĭemâ pre Hatach, *unul* dintre eunuchiĭ regeluĭ, pre
carele 'l rănduise spre serviciul eĭ, şi'ĭ ordonâ luĭ în privirea luĭ
Mordecaĭ, spre a se informa, ce ar fi acésta, şi pentru ce *face*
6 acésta. Şi eşi Hatach cătră Mordecaĭ în piaţa cetăţeĭ, care *era*
7 din faḉïa porţeĭ regale. Şi Mordecaĭ 'ĭ spuse luĭ tótâ, ce'ĭ se în-
têmplase, şi suma banilor, ce Haman promisese a numera în tesau-
8 rele regeluĭ pentru Judeiĭ, ca se'ĭ pérdâ pre eĭ. Şi'ĭ dede luĭ co-
pia scrisoreĭ, edictuluĭ, ce se publicase în Şuşan, spre a'ĭ nimici
pre eĭ, ca se o arete Estereĭ şi se '*ĭ* anunţie, şi se o îndemne, ca se
între la rege, spre a'l ruga şi a'l suplica pentru populul eĭ,

Şi veni Hatach, şi anunţiâ Estereĭ cuvêntele luĭ Mordecaĭ. 9
Éră Ester vorbi cătră Hatach, şi'ĭ dede luĭ ordin cătră Mordecaĭ: 10
Toţĭ serviĭ regeluĭ şi populul provincielor regeluĭ sciŭ, câ orĭ-cine, 11
barbat orĭ femee, ce ar întra la rege nechĭemat în curtea cea maĭ
interiórâ, *este* lege de a fi omorit, afarâ de acela, cătrâ care re-
gele ar întinde sceptrul cel de aur, ca se remânâ în viéţâ; érâ eŭ
de treĭ-ḑecĭ de ḑile n'am fost chĭematâ, spre a întra la rege. Şi 12
el anunţiâ luĭ Mordecaĭ cuvêntele Estereĭ.
Atuncĭ Mordecaĭ ordonâ, se respundâ Estereĭ: Nu cugeta în 13
sine'ţĭ, că tu veĭ fi scapată în casa regeluĭ, *maĭ mult* decât toţĭ
Judeiĭ. Căcĭ dacâ tu veĭ tăce cu totul în timpul acesta, va veni 14
de aĭurea uşurare şi măntuire Judeilor, érâ tu şi casa părinteluĭ têŭ
se va perde; şi cine scie, dacâ tu n'aĭ venit la regat pentru un
timp ca acesta? Atuncĭ ordonâ Ester, se respundâ luĭ Mordecaĭ: 15
Mergĭ, adunâ pre toţĭ Judeiĭ, aflătorĭ în Şuşan, şi ajunaţĭ pentru 16
mine, şi nicĭ se mâncaţĭ nicĭ se beţĭ treĭ ḑile, nóptea şi ḑiua; şi eŭ
şi tênerele mele vom ajuna de asemenea, şi apoĭ voiŭ întra la
rege, ceea ce nu *este* după lege; şi dacâ este se per, voiŭ peri. Şi 17
ducêndu-se Mordecaĭ făcu în totul, cum 'ĭ ordonase luĭ Ester.

CAPUL V.

Ospiţiul dat regeluĭ şi luĭ Haman.

Şi s'aŭ întêmplat a treĭa ḑi, îmbrăcăndu-se Ester cu *vesti-* 1
mentul eĭ regal stete în curtea cea maĭ interiórâ a caseĭ
regale, dinaintea caseĭ regeluĭ; şi regele şedea pre tronul seŭ re-
gal în casa regalâ, în faţĭa porţeĭ caseĭ. Şi s'aŭ întêmplat, cum re- 2
gele veḑu pre regina Ester, stând în curte, ea aflâ favóre înaintea luĭ;
şi regele întinse cătră Ester sceptrul de aur, ce *era* în măna sa; şi se
apropiâ Ester şi atinse vêrful sceptruluĭ. Şi regele ḑise cătră ea: 3
Ce voescĭ, regina Ester, şi ce *este* cerinţa ta? *chiar* şi pănă
la jumătatea regatuluĭ 'ţĭ se va da ţie. Şi Ester respunse: 4
Dacâ 'ĭ place regeluĭ, apoĭ se vinâ regele şi Haman astăḑĭ la ospi-
ţiul, ce 'l-am preparat pentru el. Şi regele ḑise: Iute chĭemaţĭ 5
pre Haman, spre a face după cuvêntul Estereĭ; şi venirâ regele şi
Haman la ospiţiul, ce'l preparase Ester.
Şi regele ḑise cătră Ester la ospiţiul de vin: Care *este* rugă- 6
cĭunea ta? şi'ţĭ se va da ţie; şi care *este* cerinţa ta? *chiar* şi pănă
la jumătatea regatuluĭ 'ţĭ se va face. Atuncĭ respunḑênd Ester 7
ḑise: Rugăcĭunea şi cerinţa mea *este*: Dacâ am aflat favóre înain- 8
tea regeluĭ, şi dacâ 'ĭ place regeluĭ, se îndeplinéscâ rugăcĭunea

mea, şi se facâ cerinţa mea, se vinâ regele şi Haman la ospiţiul,
ce'l voiŭ prepara pentru eĭ; şi măne voiŭ face dupre cuvêntul
regeluĭ.
9 Atuncĭ eşi Haman în ḑiua aceea bucuros şi desfătat la ânimâ;
dar când aŭ veḑut Haman pre Mordecaĭ în pórta regală, câ nu
s'aŭ sculat nicĭ s'aŭ mişcat pentru dênsul, s'aŭ împlut Haman de
10 mănià contra luĭ Mordecaĭ. Dară s'aŭ reţinut Haman; şi întrănd
în casa sa aŭ trămis şi aŭ invitat pre amiciĭ seĭ şi pre Zereş, fe-
11 meea sa, Şi li-aŭ narat lor Haman gloria averilor sale şi mul-
ţimea copiilor seĭ, şi cum regele 'l mări pre el, şi în ce mod
12 'l-aŭ înalţat maĭ pre sus de toţĭ principiĭ şi serviĭ regeluĭ. Şi aŭ
ḑis Haman: Chiar regina Ester n'aŭ chĭemat cu regele la ospiţiul,
ce 'l preparâ, decât pre mine; âncâ şi măne sum chĭemat la dênsa
13 împreunâ cu regele; Darâ tóte acestea nu 'mĭ folosesc, întru
14 cât ved pre Mordecaĭ, Judeul, şeḑênd în pórta regală. Şi 'ĭ ḑiseră
Zereş, femeea sa, şi toţĭ amiciĭ seĭ: Se se pregătéscâ o spĕn-
ḑurătóre de cincĭ-ḑecĭ de coţĭ înălţime, şi măne spune regeluĭ,
se fià spĕnḑurat Mordecaĭ la el; apoĭ du-te voĭos cu regele la
ospiţiŭ. Şi 'ĭ-aŭ plăcut acésta luĭ Haman, şi aŭ ordonat se se pre-
gătéscâ spĕnḑurătórea.

CAPUL VI.

Înălţarea luĭ Mordecaĭ.

1 În nóptea aceea somnul fugise de la rege; şi aŭ ordonat,
se se aducâ cartea memórelor Cronicelor; şi se citi înain-
2 tea regeluĭ. Şi s'aŭ aflat scris, câ Mordecaĭ anunţiase despre Big-
than şi Tereş, duoĭ din eunuchiĭ regeluĭ, portarĭ, cariĭ căutarâ,
se pună măna asupra regeluĭ Ahasverus.
3 Şi aŭ ḑis regele: Ce onóre şi demnitate 'ĭ se făcu luĭ Morde-
caĭ pentru acésta? Şi serviĭ regeluĭ, cariĭ 'ĭ serviaŭ luĭ, ḑiseră:
4 Nimic nu 'ĭ se făcu luĭ. Şi regele ḑise: Cine *este* în curte?
Érâ Haman venise în curtea din afarâ a caseĭ regale, ca se ḑicâ rege-
luĭ, se spĕnḑure pre Mordecaĭ la spĕnḑurătóre, ce o preparase pentru
5 dênsul. Şi'ĭ ḑiseră luĭ serviĭ regeluĭ: Éca! Haman se aflâ în curte.
Şi regele aŭ ḑis: Se între.
6 Şi când aŭ întrat Haman, 'ĭ ḑise luĭ regele: Ce trebue se
se facâ omuluĭ, pre carele regele voesce, a'l onora? Érâ Haman
cugetâ în ânima sa: Pre cine *alt* regele va voi, a'l onora, decât
7 pre mine? Decĭ Haman respunse regeluĭ: Omuluĭ, pre care regele
8 voesce, a'l onora, Se'*ĭ* se aducâ luĭ vestimentul regal, cu care

se îmbracâ regele, şi calul, pre care călări regele, pre când dia-
dema regalâ se puse pre capul luĭ; Şi vestimentul *acesta* şi calul 9
se se dee în măna unuĭa dintre principiĭ ceĭ maĭ marĭ aĭ regeluĭ,
spre a îmbraca pre omul, pre care regele voesce, a'l onora; şi
ducêndu'l calare pre stradele cetăţeĭ se se strige înaintea luĭ: Aşia
se face omuluĭ, pre care regele voesce, a'l onora. Apoĭ aŭ ḑis 10
regele cătră Haman: Grăbesce-te, ĭea vestimentul şi calul, cum aĭ
ḑis, şi fâ aşia luĭ Mordecaĭ, Judeuluĭ, carele şede în pórta regalâ;
se nu lipséscâ nimic din tóte, câte aĭ ḑis.
Şi luâ Haman vestimentul şi calul, şi îmbracâ pre Mor- 11
decaĭ, şi'l duse calare pre stradele cetăţeĭ, strigănd înaintea luĭ:
Aşia se face omuluĭ, pre care regele voesce, a'l onora.
Şi s'aŭ re'ntors Mordecaĭ la pórta regală; érâ Haman s'aŭ 12
dus repede la casa sa fórte trist, cu capul seŭ acoperit. Şi Ha- 13
man narâ Zereşeĭ, femeeĭ sale, şi tutulor amicilor seĭ tot, ce 'ĭ se
întêmplase. Şi aŭ ḑis cătră el înţelepţiĭ seĭ şi Zereş, femeea sa:
Dacâ Mordecaĭ, înaintea căruĭa aĭ început a căde, *este* din se-
mênţa Judeilor, nu'l veĭ pute invinge pre el, ci sigur veĭ căde
înaintea luĭ.
Pre când âncâ vorbiră cu el, sosiră eunuchiĭ regeluĭ, şi se 14
grăbiră, se aducâ pre Haman la ospiţiul, ce'l preparase Ester.

CAPUL VII.

Ester descopere luĭ Ahasverus complotul luĭ Haman. Regele 'l condémnă la spênḑurătóră.

Veniră deci regele şi Haman, se ospiteze cu regina Ester. 1
Şi érăşĭ ḑise regele cătră Ester a duoa ḑi la ospiţiul de 2
vin: Care *este* rugăcĭunea ta, reginâ Ester? şi 'ţĭ se va da ţie; şi care
este cerinţa ta? *chiar* şi pănă la jumătatea regatuluĭ se va face.
Atuncĭ respunse regina Ester, şi ḑise: Dacâ am aflat favóre înain- 3
tea ta, rege, şi dacâ 'ĭ place regeluĭ, apoĭ viéţa mea se mi se dee la
rugăcĭunea mea, şi popululu meŭ la cerinţa mea; Căcĭ suntem ven- 4
duţĭ, eŭ şi popululu meŭ, spre nimicirea, omorirea şi perderea. Dară
de am fi fost venduţĭ, spre a fi servitorĭ verĭ servitóre, aşĭ fi tăcut,
cu tóte câ inimicul nu consideră dauna regeluĭ.
Atuncĭ respunse regele Ahasverus, şi ḑise cătră Ester, re- 5
gina: Cine *este* el, şi unde *este* acela, care îndrăsni, se facâ aşia?
Şi Ester ḑise: Adversariul şi inimicul *este* înreutăţitul acesta Haman. 6
Atuncĭ se spăĭmănta Haman înaintea regeluĭ şi a regineĭ.
Şi sculăndu-se regele de la ospiţiul de vin în urgia sa *se* 7

duse în grădina palatuluĭ; érâ Haman stete, spre a'şĭ cere viéţa sa
de la regina Ester; căcĭ veḑuse, câ reŭ se decisese contra luĭ din
partea regeluĭ.
8 Şi se re'ntórse regele din grădina palatuluĭ în casa ospiţiuluĭ
de vin; érâ Haman căḑuse pre patul, pre care şedea Ester.
Şi regele ḑise: *Voesce* chiar se violeze şi pre regina în presenţa
mea, în casâ? Cum eşi vorba din gura regeluĭ, aŭ şi acoperit
9 façĭa luĭ Haman. Şi ḑise Harbona, unul din eunuchiĭ, înaintea
regeluĭ: Éca! şi spĕnḑurătóre de cincĭ-ḑecĭ de coţĭ înălţime, pre care
Haman o făcuse pentru Mordecaĭ, care vorbise spre binele regeluĭ,
se află în casa luĭ Haman. Şi regele ḑise: Spĕnḑuraţi'l la ea.
10 Şi'l spĕnḑurarâ pre Haman la spĕnḑurătórea, ce o pregătise pentru
Mordecaĭ. Şi se linisci mănia regeluĭ.

CAPUL VIII.

Mordecaĭ stabilit în locul luĭ Haman. Permisiunea data Judeilor, spre a se aduna sub arme, pentru a se apera.

1 Ân ḑiua aceea regele Ahasverus dede regineĭ Ester casa luĭ
Haman, inimiculuĭ Judeilor. Şi veni Mordecaĭ înaintea
2 regeluĭ; căcĭ Ester 'ĭ declarase, ce'ĭ *era* eĭ. Şi scoţênd regele
ânelul seŭ, ce'l luase de la Haman, 'l dede luĭ Mordecaĭ. Şi Ester
puse pre Mordecaĭ asupra caseĭ luĭ Haman.
3 Şi érăşĭ vorbi Ester înaintea regeluĭ, şi căḑu la piciórele lu
şi'l rugâ pre el cu lacrimĭ, se întimpine maliţia luĭ Haman, Aga-
4 ghituluĭ, şi machinaţiunea sa, ce o machinase contra Judeilor. Şi aŭ
întins regele sceptrul cel de aur cătră Ester. Atuncĭ sculăndu-se
5 Ester stete înaintea regeluĭ, Şi ḑise: Dacâ 'ĭ place regeluĭ,
şi dacâ am aflat favóre înaintea luĭ, şi lucrul *se pare* drept rege-
luĭ, şi eŭ 'ĭ *sum* plăcutâ, se se scriâ, spre a se revoca scrisorile
cele machinate de Haman, fiĭul luĭ Hammedatha, Agaghitul, pre care
le scrise, spre a fi esterminaţĭ Judeiĭ în tóte provinciele regeluĭ;
6 Căcĭ cum pot suferi, se ved reul, ce are a veni preste popului
meŭ? Verĭ cum pot suferi, se ved destrucţiunea rudelor mele?
7 Atuncĭ ḑise regele Ahasverus cătră regina Ester şi cătră Mor-
decaĭ, Judeul: Éca! am dat Estereĭ casa luĭ Haman, şi pre el 'l-aŭ
spĕnḑurat la spĕnḑurătóre, pentru câ 'şĭ întinse măna sa contra Ju-
8 deilor. Voĭ decĭ scriţĭ pentru Judeĭ, cum vi se pare bine, în
numele regeluĭ, şi sigilaţĭ cu ânelul regeluĭ; căcĭ scrisórea scrisâ
în numele regeluĭ şi sigilatâ cu ânelul regeluĭ nu póte fi revocatâ.
9 Şi furâ chĭemaţĭ secretariĭ regeluĭ în timpul acela, în luna a

treïa, acésta *este* luna Sivan, în a duoe-ḑecĭ şi treïa *ḑi* a acesteïa, şi se
scrise în totul, cum ordonâ Mordecaĭ cătră Judeĭ şi cătră satrapĭ
şi guvernatorĭ şi principĭ aĭ provincielor de la India pănă la Etio-
pia, una sutâ duoe-ḑecĭ şi şepte de provincie, la fiă-care provinciâ
dupre modul scriereĭ sale, şi la tot populul în limba sa, şi cătră
Judeĭ dupre scrierea lor şi în limba lor.
Şi scrise epistolele în numele regeluĭ Ahasverus, şi *le* sigilâ 10
cu ânelul regale, şi *le* trămise prin curierĭ calarĭ, cariĭ călăriaŭ pre mu-
lar ĭuţĭ şi pre epe, În care regele permise Judeilor din orĭ-ce cetate, 11
se se adune, şi se'şĭ apere viéţa lor, se pérdâ, se omóre şi se es-
tirpéscâ orĭ-ce putere a popululuĭ şi a provincieĭ, ce 'ĭ-ar opresa
pre eĭ, estirpind copiiĭ şi femeile, şi *se iee* averile lor de prédă, În- 12
tr'una ḑi, în tóte provinciele regeluĭ Ahasverus, în a treĭ-spre-
ḑecea a luneĭ a duoe-spre-ḑecea, acésta *este* luna Adar.
Copia epistoleĭ, spre a fi dat edict în orĭ-ce provinciâ, 13
se publicâ cătră toţĭ populiĭ, spre a fi Judeiĭ gata în ḑiua aceea,
ca se'şĭ resbune în contra inimicilor lor. Şi eşirâ curieriĭ, călă- 14
rind pre mularĭ ĭuţĭ, grăbindu-se, constrinşĭ fiind de ordinul re-
geluĭ. Şi edictul se publicâ în palatul Şuşan.
Érâ Mordecaĭ eşi de dinaintea regeluĭ în vestiment regal al- 15
bastru şi alb, şi *purtănd* mare coronâ de aur şi o manta de in
fin şi de purpur; şi cetatea Şuşan se bucurâ şi se desfatâ. Ju- 16
deiĭ aveaŭ luminâ şi desfătare şi bucuriâ şi onóre. Şi în orĭ-ce 17
provinciâ şi în orĭ-ce cetate, unde sosi ordinul regeluĭ şi edictul,
aveaŭ Judeiĭ bucuriă şi desfătare, ospitare şi ḑi solemnâ. Şi mulţĭ
din populiĭ ţerreĭ se făcurâ Judeĭ; căcĭ frica Judeilor căḑuse pre eĭ.

CAPUL IX.

Judeiĭ 'şĭ resbună, şi celebréză serbătórea Purim.

Decĭ în luna a duoe-spre-ḑecea, care *este* luna Adar, în a 1
treĭ-spre-ḑecea ḑi a acesteïa, când ordinul regeluĭ şi e-
dictul luĭ eraŭ aprópe se fiâ esecutate, în ḑiua, în care inimiciĭ Ju-
deilor sperarâ, se predomineze asupra lor, (deşi se întêmplâ din
contra, căcĭ Judeiĭ predominarâ asupra celora, ce 'ĭ uriaŭ pre eĭ),
Se adunarâ Judeiĭ în cetăţile lor, în tóte provinciele regeluĭ A- 2
hasverus, spre a pune mâna asupra celora, ce câutarâ dauna lor;
şi nemine nu putu a se opune lor, căcĭ frica lor căḑuse pre toţĭ
populiĭ. Şi toţĭ principiĭ provincielor şi satrapiĭ şi guvernatoriĭ 3
şi economiĭ regeluĭ ajutarâ pre Judeiĭ; căcĭ frica luĭ Mordecaĭ câ-
ḑuse pre eĭ. Fiind câ Mordecaĭ *era* mare în casa regeluĭ, şi fama 4

luĭ se respândise în tóte provinciele; căcĭ omul acesta, Mordecaĭ,
tot se mări.
5 Şi loviră Judeiĭ pre toţĭ inimiciĭ lor, cu loviture de sabia, şi
măcel şi destrucţiune, şi făcură cu ceĭ, ce'ĭ uriaŭ pre eĭ, cum voiră.
6 Şi în palatul Şuşan Judeiĭ uciseră şi prepădiră cincĭ sute de bar-
7 8 baţĭ. Şi pre Parşandatha, şi Dalfon, şi Aspatha, Şi pre Poratha,
9 şi Adalia, şi Aridatha, Şi pre Parmaşta, şi Arisai, şi Aridaĭ, şi
10 Vaezatha, Pre ceĭ ḑece fiĭ aĭ luĭ Haman, fiiuluĭ luĭ Hammedatha, ini-
miculuĭ Judeilor, *pre toţĭ* 'ĭ uciseră; dar nu'şĭ întinseră mâna lor spre
predare.
11 În ḑiua aceea numerul celor ucişĭ în palatul Şuşan se anunţiă
12 regeluĭ. Şi regele ḑise cătră Ester, regina: În palatul Şuşan Ju-
deiĭ uciseră şi prepădiră cincĭ sute de barbaţĭ, şi pre ceĭ ḑece fiĭ
aĭ luĭ Haman; ce vor fi făcut în cele-l-alte provincie ale regeluĭ?
Acum care *este* rugăciunea ta? şi 'ţĭ se va da ţie; şi care *este* cerinţa
ta? şi ţi se va face.
13 Şi Ester ḑise: De 'ĭ place regeluĭ, apoĭ se permită Judei-
lor din Şuşan, se facă şi mâne dupre edictul din ḑiua de astăḑĭ; şi
14 pre ceĭ ḑece fiĭ aĭ luĭ Haman se'ĭ spênḑure la spênḑurătorĭ. Şi
ordonă regele, se fiă aşia; şi se dede edict în Şuşan, şi spênḑurară
15 pre ceĭ ḑece fiĭ aĭ luĭ Haman. Şi se adunară Judeiĭ din Şuşan
şi în *ḑiua* a patru-spre-ḑecea a luneĭ Adar, şi uciseră treĭ sute
de barbaţĭ în Şuşan; dar nu'şĭ întinseră mâna lor spre predare.
16 Éră Judeiĭ din cele-l-alte provincie ale regeluĭ se adunară,
şi'şĭ aperară viéţa lor, şi căpătară repaos din partea inimicilor lor,
şi uciseră din ceĭ, ce 'ĭ uriaŭ pre eĭ, şepte-ḑecĭ şi cincĭ de miĭ;
17 dar nu'şĭ întinseră mâna lor spre predare. În ḑiua a treĭ-spre-
ḑecea a luneĭ Adar şi în ḑiua a patru-spre-ḑecea se repaosară,
18 şi o făcură ḑi de ospiţiŭ şi de desfătare. Éră Judeiĭ din Şuşan
se adunară în a treĭ-spre-ḑecea şi a patru-spre-ḑecea ḑi a aces-
teĭ *lunĭ*; éră în ḑiua a cincĭ-spre-ḑecea se repaosară, şi o
19 făcură pre *ḑiua* acésta ḑi de ospiţiŭ şi de desfătare. Pen-
tru acésta Judeiĭ din sate, cariĭ locuiaŭ în târgurĭ nefortificate, aŭ
făcut a patru-spre-ḑecea *ḑi* a luneĭ Adar ḑi de desfătare şi de os-
piţiŭ şi ḑi solemnă, şi aŭ trămis presente unul altuia.
20 Şi aŭ scris Mordecaĭ lucrurile acestea, şi aŭ trămis epistole
cătră toţĭ Judeiĭ ceĭ din tóte provinciele regeluĭ Ahasverus, cătră
21 ceĭ de aprópe şi de departe, Ordonându-li lor, se observe ḑiua
a patru-spre-ḑecea a luneĭ Adar şi a cincĭ-spre-ḑecea ḑi a aces-
22 teia, pre fiă-care an, Ḑile, în care Judeiĭ s'aŭ repaosat de
inimiciĭ lor, şi lună, în care tristeţa lor s'aŭ schimbat în bucuriă,
şi doliul în ḑi solemnă; încât se le facă ḑile de ospiţiŭ şi de
desfătare, şi se'şĭ trămită presente unul altuia şi darurĭ saracilor.
23 Şi luară Judeiĭ preste sine se facă ceea, ce începuseră, şi ceea, ce li-aŭ
24 scris lor Mordecaĭ; Fiind că Haman, fiiul luĭ Hammedatha, Agaghi-

tul, inimicul tutulor Judeilor, machinase contra Judeilor, ca se'ĭ
pérdâ, şi aruncase Pur, adicâ sorţiŭ, spre a'ĭ estermina şi a'ĭ ni-
mici pre eĭ; Când înse aŭ venit ênsa'şĭ *Ester* înaintea regeluĭ, aŭ 25
ordonat prin epistole, se se întórcâ asupra capuluĭ luĭ machinaţiu-
nea luĭ cea rea, ce aŭ machinat contra Judeilor, şi 'l-aŭ spĕnḑurat
pre el şi pre fiiĭ luĭ la spĕnḑurătóre. Pentru acésta aŭ numit ḑi- 26
lele acestea Purim, de la numele Pur. De aceea, în urmarea tutu-
lor cuvêntelor epistolĕĭ acesteĭa, şi a celora, ce aŭ veḑut în fapta
acésta, şi ce li s'aŭ întêmplat lor, Aŭ stabilit Judeiĭ, şi s'aŭ 27
obligat eĭ şi semênţa lor şi toţĭ ceĭ ce se adauseră la eĭ, se
nu lipséscâ vre o datâ de a observa aceste duoe ḑile, dupre cele
scrise despre ele, şi în timpul lor, din fiă-care an; Şi ḑilele a- 28
cestea se se memoreze şi se se observe în tótâ generaţiunea,
în tótâ familia, în tótă provincia, şi în tótâ cetatea; şi ḑilele aces-
tea Purim se nu lipséscâ din meḑĭlocul Judeilor, şi se nu înceteze
memoria lor în semênţa lor.
Atuncĭ Ester, regina, fiia luĭ Abihail, şi Mordecaĭ, Judeul, aŭ 29
scris a duoa óre cu tótâ autoritatea, spre a confirma cele scrise
despre Purim. Şi aŭ trămis epistole cătră toţĭ Judeiĭ, la cele una sutâ 30
duoe-ḑecĭ şi şepte provincie ale regatuluĭ luĭ Ahasverus, *cu* cuvênte
de pace şi de veritate, Spre a confirma ḑilele acestea, Purim, în 31
timpurile lor, cum li ordonase Mordecaĭ, Judeul, şi Ester, regina, şi
cum 'şĭ stabiliserâ, în privirea lor şi a semênţeĭ lor, afacerea a-
junârilor şi a strigâreĭ lor. Şi edictul Estereĭ aŭ aprobat aface- 32
rile acestea ale luĭ Purim, şi s'aŭ scris în carte.

CAPUL X.

Gloria luĭ Mordecaĭ.

Şi aŭ impus regele Ahasverus tribut asupra pămêntuluĭ şi a- 1
supra insulelor măreĭ. Şi tóte faptele potereĭ luĭ şi 2
ale forţeĭ luĭ, şi descrierea magnificenţeĭ luĭ Mordecaĭ, la care 'l-aŭ
rădicat regele, óre nu *sunt* scrise în cartea Cronicelor regilor Medieĭ
şi aĭ Persieĭ? Căcĭ Mordecaĭ, Judeul, *era* al duoilea dupâ 3
regele Ahasverus, şi mare între Judeĭ, şi plăcut mulţimeĭ fraţilor
seĭ, căutând binele poporuluĭ seŭ, şi vorbind de pace pentru tótâ
semĕnţa sa.

CARTEA LUĬ IOV.

CAPUL I.

Durerea luĭ Iov, și rebdarea sa.

1 Era în țérrâ Uz un barbat, cu numele Iov; și acest barbat
era integru și drept, și se temu de Dumneḑeŭ, și se
2 3 feri de reul. Și 'ĭ se născurâ luĭ șepte fiĭ și treĭ fiie. Și averea
luĭ era de șepte miĭ de oĭ și treĭ miĭ de cămile, cincĭ sute părechĭe de
boĭ și cincĭ sute de asine, și o mare mulțime de servitorĭ. Și bar-
batul acesta era cel maĭ mare între toțĭ fiiĭ orientuluĭ.
4 Și mergeaŭ fiiĭ luĭ unul la altul, și daŭ ospiție, fiă-care în
casa sa în ḑiua sa; și trămiserâ și invitarâ pre trustrele soro-
5 rile lor, se mănănce și se bea cu dênșiĭ. Și se întêmplâ, când se
finiră ḑilele ospițiuluĭ, trămise Iov, ca se'ĭ sanctifice; și se
sculâ fórte demănéțiă, și oferi sacrificie de ardere după nume-
rul tutulor. Căcĭ Iov ḑicea: Póte aŭ pecătuit fiiĭ meĭ, și aŭ blasfe-
mat pre Dumneḑeŭ în ânima lor. Așia făcea Iov în tóte ḑilele.
6 Și întêmplatu-s'aŭ într'o ḑi, când venirâ fiiĭ luĭ Dumneḑeŭ, spre
a se presenta înaintea luĭ Iehova, de veni și Satana în meḑilocul lor.
7 Și ḑise Iehova cătră Satana: De unde vinĭ? Și Satana respunse luĭ
Iehova, și ḑise: De la cutrierare pre pămênt și de la preâmblare pre
8 el. Și Iehova ḑise cătră Satana: Te aĭ uĭtat pre servul meŭ Iov?
Nemine nu este ca dênsul pre pămênt, barbat integru și drept,
9 care se teme de Dumneḑeŭ, și se feresce de reul. Satana res-
punse luĭ Iehova și ḑise: Teme-se óre Iov în zădar de Dumneḑeŭ?
10 Aŭ nu'l-aĭ îngardit pre dênsul și casa luĭ și totul, ce posede, de
jur împrejur? Lucrarea mănelor luĭ o bine-cuvințĭ, și averea luĭ
11 se îmmulțesce în țérrâ. Dar întinde o datâ măna ta, și lovesce tot,
12 ce posede, și *se vedem*, dacâ nu te va blasfema în fațiâ? Și Iehova
ḑise cătră Satana: Éca! totul, ce posede, *fiâ* în măna ta; nu-
maĭ contra luĭ nu întinde măna ta. Și eși Satana din fația luĭ Iehova.
13 Și întêmplatu-s'aŭ într'o ḑi, câ fiiĭ luĭ și fiiele luĭ măncaŭ și
14 beaŭ vin în casa frateluĭ lor, a primogenituluĭ. Atuncĭ veni un
nunțiŭ cătră Iov și ḑise: Boiĭ araŭ, și asinele pasceaŭ lăngă dênșiĭ,
15 Și se aruncarâ Șebeiĭ, și'ĭ luarâ cu *sine'șĭ*, și uciserâ pre servĭ
cu ascuțitul sabieĭ; și numaĭ eŭ, eŭ singur, am scapat, spre a'țĭ

anunţia. Ânca vorbi acesta, şi veni un alt şi ḑise: Focul luĭ 16
Dumneḑeŭ picâ din ceriŭ, şi arse oile şi servitoriĭ, şi'ĭ consumâ
pre eĭ; şi numaĭ eŭ, eŭ singur, am scapat, spre a'ţĭ anunţia.
Ânca vorbi acesta, şi veni un alt şi ḑise: Chaldeiĭ, formănd treĭ 17
cete, se aruncarâ asupra cămilelor, şi le luarâ *cu sine'şĭ*, şi uci-
serâ pre servĭ cu ascuţitul sabieĭ; şi numaĭ eŭ, eŭ singur, am sca-
pat, spre a'ţĭ anunţia. Ânca vorbi acesta, şi veni un alt şi 18
ḑise: Fiiĭ têĭ şi fiiele tale măncaŭ şi beaŭ vin în casa frateluĭ lor,
a primogenituluĭ. Şi éca! veni un vênt violent din deşertul, şi 19
lovi cele patru colţurĭ ale caseĭ: şi ea căḑu preste têneriĭ, încât pe-
rirâ; şi numaĭ eŭ, eŭ singur, am scapat, spre a'ţĭ anunţia.
Atuncĭ se rădicâ Iov, şi rumpse mantaua sa, şi tunse capul 20
seŭ; căḑu pre pâmênt, şi se închinâ, Şi ḑise: Nud am eşit din 21
păntecele mameĭ mele, şi nud me întorc acolo înapoĭ; Iehova aŭ
dat, şi Iehova aŭ luat; bine-cuvêntat fiă numele luĭ Iehova! În 22
tóte acestea Iov nu pecătui; şi nu esclamâ nicĭ o prostiâ contra luĭ
Dumneḑeŭ.

CAPUL II.

Iov, lovit de ulcere marĭ, este visitat de amiciĭ seĭ.

Întêmplatu-s'aŭ înse într'o ḑi, când venirâ fiiĭ luĭ Dumneḑeŭ, 1
spre a se presenta înaintea luĭ Iehova, de veni şi Satana
în meḑilocul lor, spre a se presenta înaintea luĭ Iehova. Şi ḑise 2
Iehova cătră Satana: De unde vinĭ? Şi Satana respunse luĭ Ie-
hova, şi ḑise: De la cutrierarea pre pămĕnt şi de la preămblare
pre el. Şi Iehova ḑise cătră Satana: Te aĭ uĭtat pre servul meŭ Iov? 3
Nemine nu *este* ca dênsul pre pămĕnt, barbat integru şi drept, care
se teme de Dumneḑeŭ, şi se feresce de reŭ; tot maĭ ţine de in-
tegritatea sa, deşi me-aĭ irritat în contra luĭ, spre a'l perde pre el
fără causâ. Şi Satana respunse luĭ Iehova, şi ḑise: Pele pentru pele! Căcĭ 4
tóte, căte le are omul, le dâ pentru viéţa luĭ. Dar întinde o dată măna 5
ta, şi lovesce osemintele luĭ şi carnea luĭ, şi *se vedem*, dacâ nu te
va blasfema în faciâ? Şi Iehova ḑise cătră Satana: Éca! el *este* 6
în măna ta; numaĭ viéţa luĭ se o cruţĭ.
Atuncĭ se duse Satana din facia luĭ Iehova, şi lovi pre Iov 7
de ulcere marĭ, de la talpa sa pănă la crescetul seŭ. Şi'şĭ luâ 8
un hîrb, spre a se scărpina, şi şeḑu în cenuşâ.
Şi muierea luĭ ḑise cătră dênsul: Maĭ ţinĭ ânca de integri- 9
tatea ta? Blasfemâ pre Dumneḑeŭ, şi morĭ! Şi el ḑise cătră ea: 10
Precum vorbesce o prostâ, aşia vorbescĭ; ce, se priimim noĭ de la

Dumneḑeŭ bunul, şi reul se nu priimim? Cu tóte acestea Iov nu
pecătui cu buzele sale.
11 Şi auḑiră treĭ amicĭ aĭ luĭ Iov tótâ acéstâ nenorocire, care
venise preste el, şi venirâ fiă-carele de la locul seŭ, Elifas, Te-
maneul, şi Bildad, Şuheul, şi Zofar, Naamatheul; căcĭ se con-
vorbiserâ între dênşiĭ, se vinâ, spre a'ĭ areta compătimirea lor,
12 şi a'l consola. Şi rădicând de departe ochiĭ lor nu'l conos-
curâ pre el; atuncĭ rădicară vócea lor şi plănserâ şi rumpserâ
fiă-care mantaua sa, şi preserarâ pulbere preste capitele lor către
13 ceriŭ. Şi şeḑurâ lăngă dênsul pre pămênt şepte ḑile şi şepte
nopţĭ, şi nicĭ unul nu vorbi un cuvênt către dênsul; căcĭ ve-
ḑură, câ durerea *sa* era fórte mare.

CAPUL III.

Plăngerile luĭ Iov asupra durerilor sale; el blăstemă ḑiua nascereĭ sale.

1 După acésta deschise Iov gura sa, şi blăstemâ ḑiua sa.
2 Şi Iov începu şi ḑise:
3 Pérâ ḑiua aceea, în care m'am născut;
Şi nóptea, care aŭ ḑis: S'aŭ conceput un copil bărbătesc.
4 Acea ḑi fiâ întunerică;
Nu o caute Dumneḑeŭ pre ea de sus;
Nu lucéscâ preste ea lumina!
5 Întunericul şi umbra morţeĭ necurăţéscă pre ea;
Nuorĭ jacâ preste ea;
Suflarea văpaieĭ ḑileĭ spaĭminte-o pre ea!
6 Acea nópte, întunericul se o răpéscâ,
Ca se nu se numere între ḑilele anuluĭ,
Şi se nu vinâ în numerul lunelor!
7 Éca! acea nópte solitarâ fiâ;
Nicĭ o desfătare nu aĭbâ loc într'ênsa!
8 De o ar fi afurisit blăstemătoriĭ ḑileĭ,
Cariĭ *sunt* gata se descepte pre Leviathan.
9 Fire-ar întunecate stelele amurguluĭ eĭ,
Asceptănd lumina, care nu vine!
Da, ca se nu védă genele ḑiorilor!
10 Pentru că nu'mĭ închise mie porţile păntecelui mameĭ;
Şi n'aŭ ascuns necas înaintea ochilor meĭ.
11 Pentru ce nu muriŭ în păntecele mameĭ?
Eşind din păntecele mameĭ, pentru ce n'am espirat?
12 Pentru ce me cuprinserâ genunchie?
Şi pentru ce ţiţe, ca se le sug?

Căcĭ acum aşĭ jâce şi aşĭ ave pace; 13
Aşĭ dormi şi aşĭ ave repaos;
Asemenea regilor şi a consilierilor ţerreĭ, 14
Cariĭ 'şĭ edificarâ ḑidirĭ, acum ruine;
Saŭ asemenea principilor, cariĭ aveaŭ aur, 15
Şi împleaŭ casele lor cu argint;
Saŭ asemenea abortuluĭ îngropat n'aşĭ maĭ fi, 16
Asemenea copiilor, cariĭ n'aŭ veḑut lumina.
Acolo încetézâ reiĭ de a turbura, 17
Şi acolo se repaosă obosiţiĭ.
Încătuşaţiĭ cu toţiĭ se repaosă; 18
Eĭ nu aud vócea mănătoruluĭ.
Acolo sunt micĭ şi marĭ, 19
Şi servul e liber de domnul seŭ.
Pentru ce dâ el sermanuluĭ luminâ, 20
Şi viéţă celor amăriţĭ în suflet?
Cariĭ asceptâ mórtea, darâ ea nu vine, 21
Şi o cautâ maĭ mult, decât tesaurele ascunse;
Cariĭ s'ar bucura până la estasâ, 22
Şi ar jubila, când ar gâsi morměntul;
Omuluĭ, căruia 'ĭ este ascunsâ calea sa. 23
Şi pre care Dumneḑeŭ 'l-aŭ îngardit:
Da, înaintea măncăreĭ 'mĭ vine suspinul; 24
Şi oftatul meŭ se revérsâ ca apa.
Da, me temeam de cele maĭ înfricoşate, şi m'aŭ lovit; 25
Şi de ce me înspăĭmănt, aŭ picat preste mine;
N'aveam nicĭ linisce, nicĭ pace, nicĭ repaos, 26
Şi spaĭma *cea asceptată* veni.

CAPUL IV.

Elifas mustră pre Iov.

Şi începu Elifas, Temaneul, şi ḑise: 1
Dacâ ţi s'ar adresa un cuvênt, fi'ţĭ va ţie superător? 2
Dar cine 'şĭ póte reţine vorba?
Éca! pre mulţĭ 'ĭ-aĭ înveţat tu, 3
Şi măne slabe aĭ întărit,
Pre şiovăitorul cuvêntele tale 'l ardicaŭ, 4
Şi genunchĭe căḑênde întăriaĭ.
Acum vine rándul têŭ, şi tu obosescĭ? 5
Te ajunge pre tine, şi tu te spaĭminţĭ?

6 Aŭ temerea ta de Dumneḑeŭ nu *este* încrederea *ta*?
Şi curăţenia căilor tale nu *este* speranţa ta?
7 Amintesce'ţĭ, rogu-te, cine aŭ perit inocent?
Şi unde fuseră esterminaţĭ ceĭ drepţĭ?
8 Aşia precum veḑuiŭ aceĭ, cariĭ aŭ arat reutate,
Şi aŭ semenat amărăciune, o-aŭ şi cules;
9 Prin suflarea luĭ Dumneḑeŭ aŭ perit,
Şi de fornăitul nasuluĭ luĭ fură consumaţĭ.
10 Mugetul leuluĭ, resunetul mugitoruluĭ,
Şi dinţiĭ tênerilor leĭ sunt scoşĭ.
11 Leul bêtrăn peri din lipsă de prédă
Şi puiĭ leoiceĭ se împrăsciară.
12 Şi'mĭ veni mie cuvêntul în secret;
Şi urechia mea auḑi şópta luĭ.
13 În găndirile visiunilor nopturne,
Când asupra ómenilor veni somnul greŭ,
14 Me cuprinse témă şi tremur,
Şi înfiora osemintele mele.
15 Şi un spirit trecu pre dinaintea mea;
Şi pîrul mi se sburli pre corp.
16 El sta, înse nu cunoscuiŭ façia sa,
O imagine *era* înaintea ochilor meĭ;
O suflare lină, şi eŭ auḑiŭ o vóce;
17 „Muritorul este el óre drept înaintea luĭ Dumneḑeŭ?
„Curat óre omul înaintea Creatoruluĭ seŭ?
18 „Éca! servilor seĭ nu se încrede;
„Şi angelilor seĭ li atribue eróre.
19 „Cu cât maĭ mult locuitorilor bordeielor de lut,
„Care, întemeiate pre pulbere,
„Se resipesc ca înaintea moliilor,
20 „De demăneţiă pănă în séră sunt destruşĭ;
„Ne bagat în sémă per pentru etern.
21 „Nu s'aŭ trecut ce este maĭ escelent între dênşiĭ?
„Mor fără de a se fi făcut înţelepţĭ."

CAPUL V.

Elifas continuă de a mustra pre Iov.

1 Chiémă acum, óre 'ţĭ va respunde cine-va?
Orĭ şi cătră care sănt te-aĭ adresa.
2 În adevêr! pre cel nerod 'l zugrumă superarea;

Şi pre prostul 'l ucide jalusia.
Eŭ veḑuiŭ pre un nerod prinḑênd rădicinâ, 3
Dar în datâ sciam blăstematâ coliba sa.
Departe sunt fiiĭ seĭ de fericire; 4
Apăsaţĭ sunt eĭ în pórtă,
Şi nemine nu'ĭ eliberă.
Secerişul seŭ 'l mănănca flămăndul; 5
Scoţêndu'l chiar dintre spinĭ;
Şi stricătorul răpesce bunul seŭ.
Căcĭ din pulbere nu resare reutate, 6
Şi din pămênt nu încolţesce amărăcĭune.
Ci omul este născut pentru amărăcĭune, 7
Întocmaĭ cum 'şĭ rădică sborul fiiĭ fulgeruluĭ.
Eŭ înse aşĭ căuta pre Dumneḑeŭ, 8
Ba, âncă 'ĭ-aşĭ trada causa mea.
Care face lucrurĭ marĭ, nepătrunḑĕtóre, 9
Minunate fără numer;
Care dâ plóe pre pămênt, 10
Şi trămite apâ preste cămpurĭ.
Care aduce pre înjosiţiĭ la înălţime, 11
Şi jălitoriĭ ardică spre măntuire.
Care zădărnicesce planurile celor viclenĭ, 12
Ca mănele lor se nu efectue întreprinderea.
El prinde pre ceĭ isteţĭ în viclenia lor, 13
Ca planul celor perverşĭ se fiâ pripit.
Ḑiua întălnesc întunericul, 14
Şi ca nóptea pipâie la méḑă-ḑi.
Aşia măntuie de spadâ, 15
Din gura lor, şi din măna celuĭ tare pre sermanul;
Şi aşia remăne speranţa seraculuĭ, 16
Şi nedreptatea închide gura luĭ.
Éca! ferice barbatul, pre care 'l mustră Dumneḑeŭ; 17
Pentru aceea dar nu despreţuiŭ mustrarea a tot Putinteluĭ.
Căcĭ el rănesce şi légâ, 18
El lovesce şi mănele luĭ tămăduie.
În şese nevoĭ te va măntui, 19
Da, şi în a şeptea âncâ tot nu te va ajunge nenorocirea;
În timp de fómete te mântuie de mórte, 20
Şi în resbel din mănele spadeĭ.
Înaintea biciuluĭ limbeĭ escĭ ascuns, 21
Şi nu te temĭ de destrucţiunea, cănd vine.
Tu riḑĭ de destrucţiunea şi de fómetea, 22
Şi nu te temĭ de loc de férele ţerreĭ.
Căcĭ aĭ alianţiă cu petrele cămpuluĭ, 23
Şi férele cămpuluĭ ţin paçe cu tine,

24 Da, veĭ afla, câ cortul têŭ are pace;
Tu inspecţĭ casa ta, şi nu lipsesce nimic.
25 Tu veĭ afla, câ numerósă este semênţa ta,
Şi descendenţiĭ têĭ ca iérba pămêntuluĭ.
26 Tu mergĭ cu bêtrâneţa căruntâ în mormênt,
Precum se adună clăile de spice în timpul lor.
27 Éca! acésta am cercetat, aşia *este*,
Ascultă-*o*, şi bagâ de sémâ.

CAPUL VI.

Iov descrie mărimea dureree sale, şi se plănge de asprimea amicilor seĭ.

1 Şi Iov respunse şi ḑise:
2 O! de ar fi macar cu acurateţâ cumpenitâ superarea mea,
Şi miseria mea s'ar pune într'o cumpenâ dréptâ.
3 Căcĭ maĭ grea este, decât năsipul mărilor,
Pentru aceea cuvêntele mele sunt turburate.
4 Căcĭ săgetele a tot Putinteluĭ *sunt* în mine,
A cărora venin be spiritul meŭ;
Spaĭmele luĭ Dumneḑeŭ se înarmă în contra mea.
5 Sbiéră óre asinul selbatic, când are verdéţâ?
Saŭ rage boul, când are nutreţiŭ?
6 Mănăncă-se óre fără sare ceea, ce este negustos,?
Saŭ are gust ḑerul?
7 De ce se îngreţoşéză sufletul meŭ, se pipăie,
Aceea óreşĭ-cum este măncarea mea îngreţoşitóră.
8 O! fire-ar încuviinţatâ cererea mea!
Înplinire-ar Dumneḑeŭ speranţa mea!
9 Voire-ar Dumneḑeŭ, se me sfărăme!
Intindere-ar măna sa, şi me-ar estirpi!
10 Tot m'aşĭ maĭ măngăia,
Şi aşĭ jubila în durerea cea maĭ crudâ,
Pentru câ n'am abnegat cuvêntele celuĭ maĭ Sânt.
11 Care óre *este* tăria mea, ca se pot rebda,
Şi care finitul meŭ, ca se pot suferi cu pacienţâ?
12 Tăria petrelor *este* ea óre tăria mea?
Saŭ carnea mea *este* ea de aramă?
13 Nu sum óre fără ajutor?
Aŭ nu fugi scaparea de la mine?
14 Nenorocituluĭ *se cuvine* compătimire de la amicul seŭ,
Chiar dacă părăsesce téma de a tot Putintele.

Fraţiĭ meĭ sunt nefidelĭ ca un părîŭ, 15
Asemenea curgereĭ părîelor, care se scurg,
Care sunt turburate de ghiaçiâ, 16
Şi în care se ascunde neŭa.
În timpul înferbinţireĭ se topesc, 17
Şi la căldurâ sécă din locul lor.
Ele 'şĭ cotesc albia cursuluĭ lor; 18
Se trag pânâ la deşert, şi per.
Caravane din Tema cautâ împrejur, 19
Şi cetele din Şeba le ascéptâ.
Eĭ sunt ruşinaţĭ, fiind câ s'aŭ încreḑut; 20
Eĭ vin într'acolo, şi roşesc.
Ast feliŭ şi voĭ sunteţĭ nimic; 21
Vedeţĭ spaĭmă, şi ve temeţĭ.
Ḑis-am óre: Pârtişiţi'mĭ mie? 22
Saŭ: Din avutul vostru dăruiţi'mĭ mie?
Saŭ: Mântuiţi-me din mâna inimiculuĭ? 23
Saŭ: Rescumparaţi-me din mâna tiranilor?
Instruiţi-me, şi voiŭ tâce; 24
Şi în ce am nedreptate, aretaţi'mĭ!
Cât de tarĭ sunt cuvênte drepte! 25
Dar ce dovedesc doveḑile vóstre?
N'aveţĭ aşia dară cuvênte, *decât* de a *me* mustra? 26
Şi cuvêntele unuĭ om desperat *sunt pentru voĭ ca* ale vêntuluĭ.
Chiar preste un orfan ve aruncaţĭ, 27
Şi săpaţĭ grópă amiculuĭ vostru.
Bine-voiţĭ dar, a ve întórce câtră mine. 28
Da, înaintea façieĭ vóstre eŭ nu mint!
Vorbiţĭ érăşĭ, ve rog, darâ se nu fiă nedreptate; 29
Da, vorbiţĭ érăşĭ, âncâ dreptul *este* pentru mine.
Se fiă óre nedreptate pre limba mea? 30
Gustul meŭ óre nu póte deosebi între pervesităţĭ?

CAPUL VII.

Iov continuă, a se plânge asupra miserieĭ luĭ, şi rógă pre Dumneḑeŭ, se se îndure de el.

Aŭ nu este omul pre pământ tot în luptâ? 1
Aŭ nu *sunt* ḑilele luĭ ca ḑilele lucrătoruluĭ cu ḑiua?
Ca un sclav doresce după umbră, 2
Ca un lucrător cu ḑiua ascéptâ simbria sa.

3 Și așia 'mĭ sunt date mie lunĭ de gemete,
Și destinate nopțĭ de amărăcĭune.
4 Dacâ me culc, dic:
Când me voiŭ scula? și după ce trece séra,
Apoĭ me sucesc pănă la obosélă pănă la resăritul dĭorilor.
5 Carnea mea este acoperitâ de vermĭ și de mărșăviă a pulbereĭ;
Pelea mea crépă și puruiéză.
6 Dilele mele trec maĭ repede decât mosorul țesetoruluĭ,.
Și se perd fără de speranțâ.
7 Amintesce'țĭ, câ viéța'mĭ este o suflare;
Ochiul meŭ nu se maĭ întórce, se védă fericirea;
8 Nu me va maĭ vede ochiul, carele me vedu;
Ochiĭ têĭ caută după mine, și eŭ nu maĭ sum.
9 Ca nuorul, ce se perde și trece;
De asemene și cel, ce se pogóre în mormênt, nu se maĭ suie;
10 Nu se maĭ întórce în casa sa;
Și locul luĭ nu'l maĭ recunósce.
11 Drept care nu vreŭ nicĭ eŭ se rețin gura mea;
Vreŭ se vorbesc în strimtorarea spirituluĭ meŭ;
Vreŭ se me tănguesc în amărăcĭunea sufletuluĭ meŭ.
12 Óre *sum* eŭ marea orĭ monstru,
Câ punĭ sentinelă în contra mea?
13 Dacâ dic: Patul meŭ se me măngâie,
Culcușul meŭ se'mĭ aline întristarea mea.
14 Apoĭ tu me sperii prin visurĭ,
Și me uĭmescĭ cu vidiunĭ.
15 Încât sufletul meŭ ar dori zugrumare;
Maĭ bine mórtea, decât un schelet ca al meŭ.
16 Me trec, nu voiŭ trâi etern!
Lasă-me, câcĭ dilele mele sunt o suflare.
17 Óre ce este omul, că'l mărescĭ atâta?
Și câ ieĭ séma de dênsul?
18 Că'l cercetezĭ pre el în tótâ demănéțiă,
Și'l cercĭ în fiâ-care moment?
19 Pănă când nu te veĭ departa de la mine,
Și nu me veĭ lăsa, pănă'mĭ înghit scuĭpatul?
20 Dacă am pecătuit, ce 'ți-am făcut ție, tu păzitorul ómenilor?
Pentru ce m'aĭ făcut, se'țĭ fiŭ ție de țintă,
Și se'mĭ fiŭ povarâ mie ênsu'mĭ?
21 Și pentru ce nu'mĭ pardonĭ culpa mea,
Și nu ierțĭ pecatul meŭ?
Căcĭ preste puçin sum culcat în pulbere,
Și când me veĭ căuta, eŭ nu voiŭ maĭ fi.

CAPUL VIII.

Bildad mustră pre Iov pentru cérta luĭ cu Dumneḑeŭ asupra dreptâţeĭ sale.

Şi Bildad, Şuheul, respunse şi ḑise: 1
Cât veĭ maĭ vorbi de acestea, 2
Şi cuvêntele gureĭ tale *vor fi* ca un vênt impetuos?
Se restórne Dumneḑeŭ dreptul? 3
Saŭ se restórne a tot Putintele dreptatea?
Dacâ fiiĭ têĭ aŭ pecătuit în contra luĭ, 4
Apoĭ el 'ĭ-aŭ abandonat din causa culpeĭ lor.
Dacâ tu veĭ căuta pre Dumneḑeŭ, 5
Şi veĭ implora pre a tot Putintele,
Dacâ *escĭ* curat şi onest, 6
De sigur! atuncĭ va veghia preste tine,
Şi va ferici coliba ta dréptâ;
Mic era începutul têŭ, 7
Dar propăşirea ta va cresce fórte.
Da, întrébâ, rogu-te, generaţiunea precedentâ; 8
Şi prepară-te de a cerceta pre părinţiĭ lor;
(Câcĭ noĭ *suntem* de erĭ, şi nu scim nimic, 9
Pentru câ ḑilele nóstre pre pămênt *sunt* o umbrâ),
Şi eĭ te vor instrui pre tine, 'ţĭ vor spune, 10
Şi din înţelepciunca lor vor esprime vorbele:
„Resare orĭ planta chărtieĭ fără de mocirlă? 11
„Cresce érba de baltă fără de apă?
„Âncâ este verde, şi nu se taiă, 12
„Şi se uscă înaintea tutulor erburilor.
„Aşia li merge tutulor celor, ce uĭtă pre Dumneḑeŭ; 13
„Aşia se perde speranţa ipocrituluĭ.
„Speranţa luĭ *va fi* curmată, 14
„Şi încrederea luĭ *este* ca o ţeseturâ de painjinĭ;
„El se rezămă de casa sa, dar ea nu va sta, 15
„El se ţine de dênsa, dar ea nu va dura.
„La lucórea sóreluĭ încărcat de sucurĭ 16
„'Şi întinde ramurile sale preste grădina sa;
„Dară în jurul grămăḑilor de petre se împletesc rădicinele sale, 17
„Şi întimpină o casâ de pétră.
„În datâ ce este esterminat din locul seŭ, 18
„Apoĭ 'l négă: Eŭ nu te-am veḑut.
„Éca! acésta este bucuria căiĭ sale; 19
„Şi din pulbere resare un alt."

20 Éca! Dumneḑeŭ nu lépădă pre cel integru,
Şi nu ajută pre ceĭ reĭ.
21 Ancă va împle cu riḑ gura ta, şi buzele tale cu bucuriă;
22 Urîtoriĭ têĭ vor fi îmbracaţĭ cu ruşine,
Şi cortul reilor nu va maĭ fi.

CAPUL IX.

Iov respunde, câ se privesce de inocente.

1 Şi Iov respunse şi ḑise:
2 În adevêr! eŭ sciŭ, câ *este* aşia,
Câcĭ cum ar pute sta omul ca drept înaintea luĭ Dumneḑeŭ?
3 De ar voi a se judeca cu dênsul,
Nu ar pute se'ĭ respundă una la mie.
4 *El*, înţelept la ânimâ şi tare în putere,
Cine 'ĭ s'ar opune luĭ fără de a fi pedepsit?
5 El strămută munţiĭ, şi eĭ nu o sciŭ;
El 'ĭ restórne în mănia sa.
6 El zguduie pământul din locul luĭ,
Încât se cutremură columnele luĭ.
7 El ordónâ sóreluĭ, ca se nu resarâ,
Şi ţine stelele sub sigilul *seŭ*.
8 El 'şĭ întinde ceriul drept cort,
Şi păşesce pre înălţimile măreĭ.
9 El creâ constelaţiunea ursuluĭ, Orionuluĭ şi a pleiadelor,
Şi camerele suduluĭ.
10 El face lucrurĭ marĭ, nepătrunḑêtóre,
Şi minunate fără numer.
11 Éca! de vine asupra'mĭ, eŭ nu'l ved;
De trece înainte'mĭ, nu'l zăresc.
12 Éca! Dacâ apucă, cine te apârâ de el?
Cine 'ĭ vorbesce luĭ: Ce facĭ?
13 Dacă Dumneḑeŭ nu revócă mânia sa,
Apoĭ se prostern sub dênsul ajutătoriĭ îndârâtnicĭ;
14 Cu cât maĭ puçin se'ĭ respund eŭ,
Şi eŭ se'mĭ aleg cuvêntele câtrâ dênsul.
15 Chiar de aşĭ fi în drept, n'aşĭ respunde,
Ci ar trebui se implor misericordia judecâtoruluĭ meŭ.
16 Dacâ aşĭ fi strigat, şi el 'mĭ-ar fi respuns,
Tot n'aşĭ crede, câ ar lua sémâ de vócea mea.
17 El, care în fortuna me zdrumică,
Şi înmulţesce ranele mele, fârâ se merit,

18
Carele nu me lasă, se respir,
Ci me satură de amârâciunî. 19
De *este vorba* de putere, éca! el este puteric!
De *este vorba* de judecată, cine me va cita?
Chiar în drept de aşî fi, apoî gura mea tot se me condamne. 20
De aşî fi neculpabil, apoî el me încurcă.
Sum întegru, înse trebue se nu me recunosc; 21
Sum desgustat de viéţa mea.
Tot una *este* dar, ḑic: 22
Neculpabil saŭ fârâ de Dumneḑeŭ.—El 'l destruge!
Dacâ flagelul de o datâ omóre, 23
Apoî ride de suferinţele inocenţilor.
Pămêntul este dat în mânele înreutăţiţilor.- 24
Façia judecâtorilor lor el o acopere;
Dacă nu el, — cine dar?
Ḑilele mele trec maî repede decât un curier, 25
Ele trec, fârâ de a vede fericirea,
Trec înainte ca nave de postâ, 26
Cu repeḑirea vulturuluî asupra preḑeî.
Dacâ ḑic: Voiŭ se uît plângerea mea, 27
Voiŭ se'mî las tristeţa, şi se fiŭ voios,
Apoî me spaîmânt de durerile mele, 28
Sciŭ, că tu nu me declarî de neculpabil;
Trebue se fiŭ culpabil. 29
Pentru ce dar me ostenesc în zadar?
Chiar de m'aşî scalda în apâ de neuâ, 30
Chiar cu leşiă de 'mî-aşî curăţi mânele,
Cu tóte acestea m'aî afunda în glod, 31
Ca se me urésca vestimetele mele.
În adevêr! el nu este barbat ca mine, ca se'î respund, 32
Şi se ne adunâm înaintea judecâţeî;
Între noî nu este arbitru, 33
Carele se punâ mâna asupra noî ambiî.
Departeze el varga luî de asupra mea, 34
Şi spaîma luî se nu me turbure,
Atuncî 'î voiŭ vorbi, fârâ se me tem de dênsul, 35
Dar nu *este* aşîa la mine.

CAPUL X.

Continuarea plângerilor luĭ Iov.

1 Mi e gréţâ de viéţâ;
Curs liber voiŭ se daŭ plângereĭ mele;
Voiŭ se vorbesc în amărăciunea sufletuluĭ meŭ;
2 Voiŭ se spun luĭ Dumneḑeŭ: Nu me condamna;
Fâ me se sciŭ, pentru ce te certĭ cu mine.
3 'Ţĭ place se apeşĭ,
Se despreţĭuescĭ opul mânelor tale,
Şi se lucescĭ preste consiliul reilor?
4 Aĭ tu ochĭ de carne?
Saŭ veḑĭ tu, cum vede ómul?
5 Sunt ḑilele tale, ca ḑilele omuluĭ?
Şi aniĭ teĭ, ca ḑilele omuluĭ?
6 Câ cercetezĭ dupâ necuviinţele mele,
Şi se spionezĭ dupâ pecatul meŭ?
7 Deşi o sciĭ, câ n'am nelegĭut,
Şi câ nemine nu póte se scape din mâna ta.
8 Mânele tale m'aŭ format şi m'aŭ fâcut pre mine
Cu totul împrejur; şi tu me destrugĭ?
9 Amintesce'ţĭ, rogu-te, câ tu m'aĭ format ca lut,
Şi în pulbere voescĭ se me refacĭ?
10 Nu m'aĭ versat pre mine ca laptele?
Şi asemenea unuĭ caş nu m'aĭ închiegat?
11 M'aĭ îmbracat pre mine cu pele şi carne,
Şi cu óse şi cu muşchĭ m'aĭ împletit.
12 Viéţâ şi amore 'mĭ-aĭ dat mie,
Şi îngrijirea ta conservă pre spiritul meŭ.
13 Şi tot o ascunseşĭ acésta în ânima ta;
Acum o sciŭ, câ acésta 'ţĭ *era* în gând.
14 In datâ, ce pecătuiam, tu 'mĭ-o însemnaĭ,
Şi nu voiaĭ a'mĭ ierta pecatul meŭ.
15 De fâptuiam un ce impiŭ, apoĭ vaĭ mie!
Şi drept de eram, tot nu 'mĭ-aşĭ rădica capul,
Ca unul ce eram sătul de ruşine şi vedeam miseria mea,
16 Câcĭ tot maĭ mult cresce. Tu me urmârescĭ ca un leŭ,
Şi te areţĭ din noŭ înspaĭmântător în contra mea;
17 Înnouescĭ lovirile tale în contra mea,
Şi înduoescĭ furorea ta în contra mea;
O armiă de nenorocirĭ *vine* asupra mea.

Pentru ce óre m'aĭ scos din pântecele? 18
O! de aşĭ fi espirat, încât se nu me fiă vedut nicĭ un ochiŭ, 19
Aşĭ fi fost atuncĭ, ca cum nicĭ n'aşĭ fi esistat;
Din pântecele dus în mormênt.
Nu sunt dilele mele puçine? 20
Lasă-te şi întórce-te de mine, ca se maĭ fiŭ voios,
Înainte de a me duce, de unde nu me voiŭ maĭ întórce, 21
În ţérra întunericuluĭ şi a umbreĭ morţeĭ,
În ţérra obscuritâţeĭ, asemenea umbreĭ 22
Negre a morţeĭ, unde nu este ordine,
Şi unde lumina este ca şi obscuritatea.

CAPUL XI.

Zofar mustră pre Iov.

Şi respunse Zofar, Naamatheul, şi dise: 1
Se remanâ atâtea vorbe fârâ respuns? 2
Şi gurişul se aibă dreptate?
Vorbele tale încelătóre se aducâ la tăcere pre barbaţĭ? 3
Şi în timp, ce deridĭ, se nu te ruşineze nemine?
Căcĭ aĭ dis: Limpide este învețătura mea, 4
Şi curat sum în ochiĭ teĭ.
Dar vorbire-ar Dumnedeŭ, 5
Şi ar deschide buzele sale către tine,
Şi 'ţĭ-ar descoperi ţie secretele înţelepciuneĭ, 6
Cum câ sunt înduoit atât de marĭ cât înţelepciunea cea dobânditâ,
Atuncĭ aĭ recunósce, câ Dumnedeŭ 'ţĭ cere maĭ puçin, decât merită nedreptatea ta.
Poţĭ se pâtrundĭ misteriul Dumnedeireĭ? 7
Se aprofundĭ pre a tot Putintele până la perfecţiune?
Înalt ca ceriurĭ este! Ce poţĭ face? 8
Maĭ adânc decât infernul! Ce poţĭ cunósce?
Mesura sa este maĭ lungă decât pămêntul, 9
Şi maĭ lată decât marea!
Dacâ el apucă şi légă şi adună, 10
Cine 'l póte opri?
Căcĭ el cunósce viţĭurile ómenilor, 11
Şi vede necuviinţa lor;
Dar eĭ nu vreŭ se vină la cunoscinţa.
Vină dar omul cel deşert la minte, 12
Şi mânzul asinuluĭ selbatic prefacă-se în om!

13 Éră de'ţĭ veĭ prepara ânima ta,
Şi veĭ întinde mânele tale câtră dênsul,
14 Necuviinţa în mâna ta o veĭ departa,
Şi nicĭ o nedreptate nu va locui în cortul teŭ,
15 De sigur! atuncĭ 'ţĭ veĭ rădica façia ta fâră pată;
Veĭ fi tare, şi nu te veĭ teme *de nimic*,
16 Atuncĭ veĭ uĭta miseria,
Amintindu'ţĭ ca de apă, care s'aŭ strecurat.
17 Maĭ serin decât méḑâ-ḑi se rădică viéţa;
Şi obscuritatea *ta* va fi ca demâneţia.
18 Atuncĭ te veĭ încrede, fiind câ este speranţâ;
Şi săpând *fõntâna* veĭ trâi liniscit.
19 Da, te veĭ culca, şi nemine nu va fi, care se te sperie,
Ci mulţĭ chiar te vor saluta.
20 Dar ochiĭ reilor se consumă;
Scaparea pere dinaintea lor,
Şi speranţa lor este: espirarea sufletuluĭ.

CAPUL XII.

Respunsul luĭ Iov câtră amiciĭ seĭ.

1 Şi Iov respunse şi ḑise;
2 În adevêr voĭ *sunteţĭ* barbaţiĭ!
Şi cu voĭ va peri înţelepcĭunea!
3 Am şi eŭ minte ca şi voĭ;
Nu sum maĭ puçin decât voĭ.
Şi cine nu scie de asemenea!
4 Sum ca un deris de amicul seŭ,
Care invócă pre Dumneḑeŭ, şi el 'l aude pre dênsul;
Cel drept şi întegru se deride!
5 Despreţiŭ nenorocituluĭ, se este în momentul
A cliti cu piciorul! aşia cugetă norocitul.
6 Liniscite sunt corturile hoţilor;
În siguranţa ceĭ ce provócâ pre Dumneḑeŭ la mâniă,
În ale cărora mâne Dumneḑeŭ dâ *abondenţă*!
7 Dar, întrébă rogu-te, animalele, şi ele te vor înveţa;
Şi paserile ceriuluĭ, ele 'ţĭ vor spune.
8 Saŭ vorbesce pămêntuluĭ, şi el te va înveţa;
'Ţĭ-vor nara ţie pesciĭ măreĭ,
9 Cine nu cunósce din tóte acestea,
Câ măna luĭ Iehova aŭ făcut de asemenea?

În a căruĭ mână *este* sufletul a tot, ce este viŭ, 10
Şi respirarea tuturor muritorilor.
Urechia se nu cercete vorbele, 11
Precum gura gustă bucatele?
Înţelepcĭunea este la bĕtrânĭ, 12
Şi esperienţa în lungimea vieţeĭ;
La dênsul este înţelepcĭunea şi tăria, 13
La dênsul consiliul şi esperienţa.
Éca! ceea, ce el destruge, nicĭ o dată nu se va reedifica; 14
Pre cine'l légă el, nicĭ o dată nu va fi liber.
Éca! el închide apele, şi ele sécă; 15
El li dă drumul, şi ele devastă ţérra.
La dênsul este puterea şi înţelepcĭunea; 16
Sub dênsul sunt retăcitul şi retăcitorul.
El duce pre consilierĭ ca prédă cu sine, 17
Şi nebunesce pre judecătorĭ;
El desprinde pre ceĭ legaţĭ de regĭ; 18
Şi pune cingĕtóre în jurul cópselor lor.
El duce cu sine ca prédă pre preoţĭ, 19
Şi restórnă pre ceĭ putinţĭ;
El răpesce vorba celor elocuenţĭ, 20
Şi răpesce mintea bĕtrânilor;
El revérsă despreţiul preste principĭ; 21
Şi descheiă cingĕtórea eroilor;
El descopere adâncimile de întuneric; 22
Şi aduce la lumină umbra morţeĭ;
El îmmulţesce naţiunile, şi le estermină; 23
El reslăţesce populiĭ, şi 'ĭ limită.
El răpesce mintea capilor popululuĭ pămêntuluĭ, 24
Şi'ĭ lasă se retăcéscă prin deşerte fără călĭ,
Eĭ pipăiă prin întuneric fără lumină; 25
Şi'ĭ lasă, se se poticnéscă ca beţĭ.

CAPUL XIII.

Iov condamnă propunerea amicilor seĭ şi se încrede în Dumnedeŭ.

Éca! tóte *acestea* vedu ochiul meŭ, 1
Urechia mea *le* audi, şi *le* înţelese.
Ceea, ce voĭ sciţĭ, sciŭ şi eŭ; 2
Nu sum maĭ puçin decât voĭ.

3 Dară cătră a tot Putintele aşĭ vorbi,
Şi cu Dumneḑeŭ aşĭ dori, se resonez.
4 Voĭ înse sunteţĭ născocitorĭ de minciunĭ;
Sunteţĭ cu toţiĭ medicĭ nefolositorĭ.
5 O! de aţĭ fi tăcut cu totul!
Acésta ar fi fost înţelepcĭunea vóstră.
6 Ascultaţĭ de resonamentele mele,
Şi luaţĭ sémâ la respunsul buzelor mele!
7 Voiţĭ pentru Dumneḑeŭ se vorbiţĭ nedrept,
Şi se vorbiţĭ pentru dênsul încelăcĭune?
8 Voiţĭ se fiţĭ părtinitorĭ pentru dênsul?
Voiţĭ se ve certaţĭ pentru Dumneḑeŭ?
9 Merge-va óre bine, dacâ ve va cerceta?
Pute-veţĭ voĭ a'l amăgi, precum se amăgesce pre un om?
10 Aspru ve va mustra pre voĭ,
Dacâ în ascuns veţĭ fi părtinitorĭ.
11 Nu ve va înspaĭmânta majestatea sa?
Şi nu ve va cuprinde temerea de dênsul?
12 Devisele vóstre *sunt* vorbe de cenuşă;
Nălţările vóstre de cuvênte *sunt* nălţărĭ de lut.
13 Tăceţĭ înainte'mĭ,
Şi eŭ voiŭ vorbi; vinâ preste mine, orĭ ce *va fi.*
14 Pentru ce se port carnea mea în dinţiĭ meĭ,
Şi viéţa mea se o pun în mâna mea.
15 Chiar de m'ar omori, chiar de n'aşĭ maĭ ave nimic de sperat,
Tot m'aşĭ îndrepta de căile mele înaintea luĭ.
16 Dar el singur va fi mântuitorul meŭ;
Căcĭ un ipocrit nu s'ar pute presenta înaintea luĭ.
17 Ascultaţĭ de vorba mea,
Şi declararea mea *strebatâ* urechiele vóstre!
18 Éca! 'mĭ-am ordonat causa mea,
Sciŭ, câ voiŭ fi îndreptat.
19 Cine este, care se se lupte cu mine?
Căcĭ dacă aşĭ tăce, apoĭ aşĭ espira.
20 Numaĭ duoe *lucrurĭ* se nu'mĭ facĭ,
Atuncĭ nu me voiŭ ascunde dinaintea façieĭ tale.
21 Ţine departe mâna ta de la mine,
Şi spaĭma ta se nu me sperie.
22 Atuncĭ chiémâ-me, şi eŭ voiŭ respunde;
Saŭ lasă-me, se vorbesc eŭ, şi tu respunde'mĭ mie.
23 Câte óre *sunt* necuviinţele şi pecatele mele?
Fâ-me se cunosc crimele şi pecatele mele!
24 Pentru ce 'ţĭ ascunḑĭ façia,
Şi me ţinĭ pre mine de inimicul têŭ?
25 Óre speriĭ o frunḑâ mişcatâ

Şi urmărescĭ mirisce sece?
Că ordonĭ ast feliŭ de asprimĭ în contra'mĭ, 26
Şi me facĭ, se moscenesc pecatele tĕnereţelor mele,
Şi punĭ piciórele mele în butuc, 27
Şi păndescĭ la tóte căile mele,
Şi facĭ în jurul talpelor piciórelor mele semne;
Şi *acest corp* se trece ca mucigaiul, 28
Ca un vestiment, pre care 'l măncâ molia.

CAPUL XIV.

Iov descrie frageḑimea vieţeĭ omenescĭ, şi rógă pre Dumneḑeŭ, se'l susţină în miseria luĭ.

Omul, născut de muiere, 1
Are puçine ḑile, dar multe necasurĭ;
Resare ca o flóre, şi se taiă, 2
Şi fuge ca umbra, şi nu remăne.
Şi tu 'ţĭ îndrepţĭ ochiĭ têĭ asupra unuia ca acesta, 3
Şi me ducĭ în judecatâ cu tine?
De ar fi *deosebire* între curat şi necurat! 4
Dar nu este nicĭ cum;
Fiind câ ḑilele luĭ sunt determinate, 5
Şi numerul lunelor luĭ este în mâna ta;
Şi 'ĭ-aĭ pus limite, care se nu trécâ.
Apoĭ întórce-te de la dênsul, ca se aibâ repaos, 6
Pănă ce va fi finit ḑiua sa ca un lucrător.
Căcĭ arborele are speranţă; 7
De va fi tăiat, el germinéză éră̦şĭ,
Şi nu'ĭ lipsesc mlâdiţile.
De îmbĕtrănesce în pământ rădicina sa, 8
Saŭ de pere în sol trunchiul seŭ,
De odorul apeĭ înfloresce, 9
Şi dâ ramurĭ, ca din noŭ plantat.
Dar omul, dacâ móre, 'şĭ perde puterea; 10
Şi de espirâ omul, unde este apoĭ?
Precum se perd apele din lacurĭ, 11
Şi rîul sécă şi se uscă,
Asemenea omul se culcă, şi nu se maĭ scólă; 12
Pănă nu va fi ceriul, nu se descéptă eĭ,
Şi nu vor fi sculaţĭ din somnul lor.

13 O! de m'aĭ ascunde sub pămênt,
De m'aĭ acoperi, pănă când 'ţĭ-ar maĭ trece mănia;
De 'mĭ-aĭ pune un termin, după care se'ţĭ amintescĭ de mine!
14 Dacă móre omul, re'nvia-va óre?
În tóte ḑilele lupteĭ mele aşĭ voi se ascept,
Pănă 'mĭ va veni schimbarea.
15 Tu m'aĭ chiema, şi eŭ 'ţĭ-aşĭ respunde ţie;
După opul mânelor tale tu te-aĭ dori.
16 Dar acum numerĭ paşiĭ meĭ;
Nu păndescĭ la pecatul meŭ?
17 Necuviinţa mea e sigilată într'o legătură,
Şi la crimele mele maĭ adaugĭ.
18 Dar chiar şi muntele se prebuşesce şi se solve,
Şi stînca se strămută din locul eĭ.
19 Apa sapă petrele;
Valurile duc cu sine pulberea pămêntuluĭ;
Aşia destrugĭ speranţa omuluĭ.
20 Tu 'l persecuţĭ tot de-a-una, încât pere;
Tu schimbĭ façia luĭ, şi'l dimiţĭ.
21 Copiiĭ luĭ de vin la onóre, el nu o scie;
De sunt înjosiţĭ, el nimic nu află din acésta.
22 Carnea numaĭ de pre dênsul simte durere;
Sufletul numaĭ într'ênsul se chinuesce.

CAPUL XV.

Elifas acusă pre Iov de impietate, şi susţine, că Dumneḑeŭ nu chinuesce pre ómenĭ, decât pentru a pedepsi crimele lor.

1 Şi Elifas, Temaneul, respunse şi ḑise:
2 Respunde óre înţeleptul cu înţelepcĭune deşértă;
Şi'şĭ imple peptul cu vênt de resărit?
3 Resonéză cu cuvênte, care nu ajută nimic,
Şi cu vorbe, care nu folosesc nicĭ cum?
4 Da, aĭ lepadat téma *de Dumneḑeŭ*,
Şi restringĭ ruga înaintea luĭ Dumneḑeŭ.
5 Căcĭ gura ta arétă crima ta,
Deşi alegĭ limbagiul viclenilor.
6 Pre tine te condamnă gura ta, şi nu eŭ;
Buzele tale mârturisesc în contra ta.
7 Escĭ tu cel ântêiŭ om nâscut?
Şi făcut maĭ înainte de munţĭ?

Audit-aĭ consiliul luĭ Dumnedeŭ? 8
'Ţĭ-aĭ ênsuşit înţelepciunea?
Ce sciĭ, ca se nu scim *şi* noĭ? 9
Ce înţelegĭ, ca se nu fiă *şi* la noĭ?
Între noĭ sunt bětrânĭ şi înalbiţĭ, 10
Maĭ în etate, decât tatul têŭ.
Consolaţiunile luĭ Dumnedeŭ *eraŭ* pré puçine pentru tine? 11
Şi cuvêntul, carele *era* atât de blând cătră tine?
În cotro te trage ânima ta, 12
Şi în cotro se boldesc ochiĭ têĭ,
Câ'ţĭ întorcĭ în contra luĭ Dumnedeŭ suflarea ta? 13
Şi că scoţĭ din gura ta vorbele:
Ce este omul, ca se fiă curat; 14
Ca se fiă drept cel de muiere născut?
Éca! în sânţiĭ seĭ el nu se încrede; 15
Şi ceriurile nu sunt curate în ochiĭ seĭ.
Cu cât maĭ puçin póte fi detestabilul, stricatul om, 16
Carele be nedreptatea ca apa.
Voiŭ se te instruiŭ, ascultă-me; 17
Şi ce am vedut, voiŭ se narez,
Ce aŭ făcut cunoscut înţelepţiĭ de părinţiĭ lor, 18
Şi nu aŭ ascuns,
Cârora singurĭ aŭ fost datâ ţérra, 19
Şi în a câror medĭloc nicĭ un strein n'aŭ strebătut:
Omul cel reŭ se chinuesce tóte dilele vieţeĭ luĭ, 20
Şi în puçiniĭ anĭ, care sunt păstraţĭ pentru tiranul;
Tonurĭ de spaĭmă resună în urechiele luĭ, 21
Şi în mediul pâceĭ destructorul se aruncă asupra luĭ.
El nu crede a scapa de întuneric, 22
Şi se vede pândit de spadă.
El retăcesce după pâne, orĭ unde ar fi; 23
El scie, câ o di a întunericuluĭ 'ĭ este reservată.
Pre dênsul 'l spaĭmântă miseriă şi strimtorare; 24
Ele 'ĭ daŭ de lucru, ca un rege armat la luptă.
Căcĭ el întinse mâna sa în contra luĭ Dumnedeŭ; 25
Şi se resculâ în contra a tot Putinteluĭ.
El alergă în contra luĭ cu gûtul *întins*, 26
Cu vêrfurile dese ale scuturilor sale;
Fiind că 'şĭ acoperia façia sa cu grăsimea sa, 27
Şi depunea slăninâ pre cópsele sale.
Pentru aceea locuesce în oraşe devastate, 28
În case nelocuite,
Care sunt destinate spre dirimare.
El nu remâne înstărit, şi avutul luĭ nu durézâ; 29
Averea luĭ nu se lăţesce în ţérrâ.

30 El nu scapă de întuneric;
Pre germinele luĭ 'l vestedesce flacâra,
Şi el va fi răpit prin suflarea gureĭ sale.
31 El, încelatul, se nu se încredinţeze în deşertăcĭune;
Căcĭ deşertăcĭunea 'ĭ va fi recompensă.
32 Înainte de timpul luĭ s'aŭ finit al luĭ;
Şi ramura luĭ nu înverdesce.
33 El asemenea butuculuĭ de viă aruncă strugurul seŭ immatur,
Şi asemenea arboreluĭ de oliv 'şĭ lépădă flórea sa.
34 Căcĭ nefertilâ este familia nelegĭuituluĭ,
Şi focul mănâncă locuinţa mituireĭ,
35 Sunt îngreuiate cu amărăciune, şi nasc nenorocire;
Interiorul lor prepară încelătură.

CAPUL XVI.

Iov condamnă crudimea amicilor seĭ, şi 'ĭ asigură de inocenţa sa.

1 Şi Iov respunse şi dise:
2 De acestea multe am audit,
Consolatorĭ miserabilĭ sunteţĭ toţĭ.
3 Ave-vor finit vorbele deşerte?
Saŭ ce te încuragiéză, se respundĭ aşia?
4 Şi eŭ aşĭ pute vorbi ca voĭ,
De aţĭ fi voĭ în locul meŭ;
Cu cuvêntele m'aşĭ pute alia în contra vóstrâ,
Şi clăti capul meŭ în contra vóstră.
5 Dară v'aşĭ încuragia cu gura mea;
Şi compătimirea buzelor mele ar alina *durerea vóstră.*
6 Chiar dacă vorbesc, durerea mea nu se alină;
Şi chiar de încetez, ce se depărtéză de la mine?
7 Înse el m'aŭ ostenit deja;
Tu aĭ desolat tótă casa mea;
8 Tu m'aĭ acoperit cu încreţiturĭ;
Şi acestea sunt mărturie, care s'aŭ sculat *în contra mea.*
Măcrimea mea 'mĭ mârturisesce în faciâ.
9 Furorea luĭ me sfăşiă şi me urmăresce;
El scrăşnesce în contra'mĭ cu dinţiĭ seĭ;
Ca inimic al meŭ 'şĭ ascute căutăturile sale în contra mea.
10 Eĭ cască gura lor în contra mea;
Cu injurârĭ lovesc obrajiĭ meĭ;
Cu toţiĭ se adună în contra mea.

Dumneḑeŭ me tradă nedrepţilor, 11
Şi me aruncă în mânele reilor.
Liniscit eram, înse me nimici; 12
Me apucâ de cerbice, şi me sfărămâ,
Şi me puse spre ţinta sa.
Arcariĭ luĭ me încunjură; 13
El despică rerunchiele mele fără cruţare;
Ele vérsă pre pămĕnt ferea mea;
Me frânge pre mine, frăntură de frăntură, 14
Şi se aruncă asupra'mĭ ca un eroŭ.
Eŭ cusuiŭ un sac de doliŭ preste pelea mea, 15
Şi învâliŭ cornul meŭ în colb;
Façia mea este roşită de plâns, 16
Şi pre genele mele *este culcată* umbra morţeĭ;
Deşi nu este nicĭ o nedreptate în mânele mele, 17
Şi ruga mea este curată.
Pămêntul! nu acoperi sângele meŭ, 18
Şi râcnitul meŭ se nu afle margine!
Şi acum âncă, éca! în ceriŭ *este* martorul meŭ, 19
Şi în sus martorul meŭ oculariŭ.
Deridâ-me amiciĭ meĭ, 20
Cătră Dumneḑeŭ în sus lacrimă ochiul meŭ;
Ah! de s'ar pute resona cu Dumneḑeŭ, 21
Ca fiiul omuluĭ cu aprópele seŭ;
Căcĭ puçiniĭ anĭ trec, 22
Şi eŭ merg pre calea, pre care nu me voiŭ *maĭ* întórce.

CAPUL XVII.

Iov condamnă din noŭ pre amiciĭ seĭ, şi în miseria sa nu gândesce decât la mórte.

Spiritul meŭ este frânt; 1
Ḑilele mele se stîng;
Mormêntele me ascéptă pre mine.
Nu sunt deriḑĕtorĭ în jurul meŭ? 2
Şi ochiul meŭ nu trebue se fiă în meḑiul certelor.
Depune, rogu-te, *şi* dă cauţiune pentru mine, 3
Cine alt feliŭ ar da mâna pentru mine?
Căcĭ aĭ ascuns ânima lor înaintea minţeĭ; 4
Pentru aceea nu'ĭ veĭ lâsa, se învingâ.
Cine tradă amiciĭ spre prédâ, 5
Ochiĭ fiilor aceluĭa se lângezesc,

6 El m'aŭ făcut de proverbul popululor;
Da, eŭ am devenit ca cel scuĭpat în façiâ.
7 Ochiul meŭ se întunecă de întristare,
Şi membrele mele tóte sunt ca umbrâ.
8 Ceĭ dreptĭ se uĭmesc de acésta,
Şi inocentul se aprinde contra ipocrituluĭ.
9 Dar dreptul remâne pre calea sa,
Şi ale căruĭ mâne sunt curate îmmulţesce puterea.
10 Voĭ toţĭ înse puteţĭ, se ve înturnaţĭ şi se veniţĭ;
Cu tóte acestea înţelept între voĭ nu aflu.
11 Ḑilele mele sunt trecute,
Resturnate planurile mele,
Pentru care era cuprinsâ ânima mea.
12 Eĭ 'mĭ prefăcurâ nóptea în ḑi;
Lumina este scurtâ din causa întunericuluĭ.
13 Se sper? Mormêntul 'mĭ este casa mea;
'Mĭ aştern culcuşul meŭ în întuneric;
14 Strig la putreḑire: Tu *escĭ* tatul meŭ!
Şi câtrâ vermĭ: Tu *escĭ* mama mea, sororea mea!
15 Unde maĭ *este* dar speranţa mea?
Speranţa mea cine o vede?
16 Carele voesce se o védâ, pogoră-se la zevórele infernuluĭ.
Acolo ne repaosâm la un loc în pulbere.

CAPUL XVIII.

Bildad acusă pre Iov de presupunere, şi 'ĭ declară, care sunt judecăţile luĭ Dumneḑeŭ.

1 Şi Bildad, Şuheul, respunse şi ḑise:
2 Când óre veţĭ pune finit vorbelor?
Veniţi-ve în minte, şi apoĭ se vorbim!
3 Pentru ce suntem ţinuţĭ de dobitocĭ?
Şi suntem în ochiĭ vostri atât de despreţuiţĭ?
4 Tu, carele singur te sfâşiĭ în mânia ta,
Pentru tine se fiâ pârâsit pămêntul
Şi stînca strămutatâ din locul eĭ?
5 Da, lumina reuluĭ se stinge,
Şi nu lucesce flacâra foculuĭ seŭ;
6 Lumina se întunecă în cortul seŭ,
Şi candela'ĭ se stinge de asupra'ĭ.
7 Se srimtoréză paşiĭ putereĭ sale,
Şi consiliul seŭ 'l va resturna.

Căcĭ el este dus în cursă cu propriele sale picióre, 8
Şi păşesce pre reţe.
Laţul 'ĭ apucă călcăiul, 9
Şi capcana se anină tare de dênsul.
Ascunsă în pămênt este pentru dênsul capcana, 10
Şi pre carare pentru dênsul laţul.
Jur împrejur 'l împresură spaimele, 11
Şi'l urmăresc din pas în pas.
De fóme 'ĭ se consumă puterea; 12
Nenorocirea stâ armată de a lăturea luĭ;
Ea consumă vinele peleĭ sale; 13
Primogenitul morţeĭ consumă vinele sale.
Smulsă din cortu'ĭ este încrederea luĭ; 14
Şi el se fugăresce către regele spaimelor.
Alţiĭ locuesc în cortul luĭ, care este părăsit de dênsul; 15
Preseră sulfur pre locuinţa luĭ.
De desubt se uscă rădicinele luĭ, 16
Şi de sus vesteḑesce ramura sa.
Amentirea de dênsul pere de pre pămênt, 17
Şi nume nu'ĭ remâne pre strade.
Se împinge din lumină în întuneric, 18
Şi se fugăresce din lume.
Luĭ nu'ĭ *remâne* nicĭ fiiŭ, nicĭ nepot în poporul seŭ, 19
Nicĭ vre un rest în locuinţa sa.
Asupra ḑileĭ luĭ se uĭmesc urmaşiĭ luĭ, 20
Şi pre străbunĭ 'ĭ apucă ororea.
În adevêr! aşia *merge* locuinţelor pecătosuluĭ, 21
Loculuĭ aceluia, carele nu întrébă de Dumneḑeŭ.

CAPUL XIX.

Iov se plânge de amiciĭ luĭ; el arétă speranţa de a vede pre mântuitorul seŭ.

Şi Iov respunse şi ḑise: 1
Cât de mult voiţĭ a întrista pre sufletul meŭ, 2
Şi a me zdrumica cu cuvênte?
De ḑece orĭ deja 'mĭ-aţĭ esprobrat; 3
Fâră de ruşine me condamnaţĭ pre mine.
Şi de am greşit în adevêr, 4
Apoĭ remâne preste mine greşéla mea.
Éră de voiţĭ se mărițĭ *greşéla'mĭ* în contra mea, 5
Şi se dovediţĭ în contra mea oprobriul meŭ,

6 Apoĭ se sciţĭ că Dumneḑeŭ me nedreptăţesce,
Şi că aruncă în juru'mĭ cursa sa.
7 Éca! răcnesc asupra violenţeĭ, şi nu sum auḑit;
Strig, cu tóte acestea înse dreptate nu mi *se face.*
8 Cararea mea aŭ îngardit-o, ca se nu pot trece;
În căile mele pune întunericul.
9 Onórea 'mĭ-aŭ luat-o,
Şi corona 'mĭ-aŭ smuls-o de pre cap.
10 El m'aŭ dirimat de jur împrejur, şi eŭ per;
Aŭ smuls ca pre un arbore speranţa mea;
11 Aprinsu-s'aŭ în contra mea mănia luĭ,
Şi el me privesce pre mine ca pre inimicul luĭ.
12 Cetele sale se înaintesc împreună,
Şi'şĭ fac calea către mine,
Şi asediéză cortul meŭ jur împrejur.
13 Pre fraţii meĭ 'ĭ-aŭ departat de mine,
Şi cunoscuţiĭ meĭ, şi acestia sunt instreinaţĭ de la mine.
14 Apropiĭ meĭ *m*'aŭ abandonat *pre mine,*
Şi cunoscuţiĭ meĭ m'aŭ uĭtat pre mine.
15 Casniciĭ meĭ, chiar servele mele,
Me privesc pre mine ca pre un strein;
Strein sum eŭ în ochiĭ lor.
16 De chiem pre servul meŭ, el nu respunde;
Cu gura mea trebue se'l rog pre dênsul.
17 Affecţiunea mea deveni urită muiereĭ mele,
Şi dragostea mea fiilor corpuluĭ meŭ.
18 Chiar şi copiĭ me despreţiuesc;
Dacă me scol, eĭ vorbesc în contra mea.
19 Me uresc pre mine toţĭ intimiĭ meĭ;
Chiar şi ceĭ, pre cariĭ 'ĭ-am amat, s'aŭ întors în contra mea.
20 Pre pele şi carne mi se ţine osemintele mele;
Abia scăpaiŭ cu pelea dinţilor meĭ.
21 Înduraţi-ve de mine, înduraţi-ve de mine, o voĭ amiciĭ meĭ!
Căcĭ mână luĭ Dumneḑeŭ m'aŭ lovit.
22 Pentru ce me persecutaţĭ pre mine, ca Dumneḑeŭ?
Şi nu ve săturaţĭ de carnea mea?
23 O! fire-ar scrise cuvêntele mele;
O! fire-ar săpate într'o carte!
24 Cu condeiŭ de fer fire-ar tăiate,
În plumb, în stîncă, pentru etern!
25 Eŭ înse sciŭ, mântuitorul meŭ träesce;
El va sta o dată pre pămênt;
26 Şi deşi acéstă pele este spărcăită;
Tot voiŭ privi fără carne pre Dumneḑeŭ.
27 Pre dênsul 'l voiŭ privi spre binele meŭ;

Ochiĭ meĭ 'l vor vede, dar nu ca pre inimic;
După acésta se consumă rerunchiele mele în sinu'mĭ.
Atuncĭ vețĭ ḑice: Pentru ce 'l-am persecutat, 28
Şi am descoperit rădicina cerțeĭ cu dênsul? 29
Temeți-ve de spadâ;
Căcĭ mănia este o crimă, ce merită *pedépsa* spadeĭ.
Se sciţĭ dar: este o judecatâ.

CAPUL XX.

Cuvêntarea luĭ Zofar asupra sorțeĭ reilor.

Şi Zofar, Naamatheul, respunse şi ḑise: 1
Sigur! gândurile mele me fac se respund.
Prin sforţârile mele nâuntrice.
Mustrare ruşinósă pentru mine auḑiŭ,
Dar spiritul priceperei mele 'mĭ respunse mie.
Nu o sciĭ acésta? Aŭ fost din etern âncă, 4
De când omul este pre pâmênt,
Ca scurt se fiâ triumful reilor, 5
Şi bucuria ipocriților se dure un moment;
Suire-s'ar pânâ la ceriŭ înălțimea sa, 6
Şi capul luĭ atingere-ar nuoriĭ,
Tot ar peri ca escrementul seŭ pentru etern; 7
Ceĭ cariĭ 'l-aŭ veḑut pre el vor ḑice: Unde *este* el?
Ca un vis va peri şi nu se va maĭ găsi; 8
Va fugi ca o viḑiune nopturnâ.
Ochiul, carele 'l-aŭ veḑut, nu'l va maĭ vede; 9
Pre dênsul nu'l va maĭ zâri locul luĭ.
Fiiĭ luĭ vor împaca pre sermanĭ, 10
Şi mânele lor vor înapoi érăşĭ averea răpită.
Fire-ar osemintele luĭ pline de puterea tênereţeĭ, 11
Tot se vor întinde în pulbere cu dênsul.
Deşi dulce se pare reul în gura sa, 12
Şi 'l ascunde subt limba sa,
Şi se desmérdâ cu acela, şi nu voesce a'l da drum, 13
Şi 'l reține în gura sa,
Cu tóte acestea se prefac bucatele în intestinele luĭ; 14
Venin de şerpe *va fi* în năuntrul luĭ.
Tesaure înghiţi, şi le vérsă érăşĭ. 15
Din pântecele luĭ le scóte Dumneḑeŭ.
Venin de şerpe suge; 16

Pre dênsul 'l omóre limba nopîrceĭ.
17 Nicĭ o dată nu va vede părîe, valurĭ,
Rîurĭ de miere şi lapte.
18 Cele căscigate trebue se le dee înapoĭ,
Fără de a înghiţi ce-va;
Cât de mare averea sa *ar fi*, tot nu se va bucura de dênsa;
19 Fiind că apăsâ *şi* părăsi pre sermanĭ;
Predâ case, pre care nu le-aŭ edificat;
20 Fiind-că nu se simţi nicĭ o dată satisfăcut pentru pântecele seŭ;
Poftireĭ luĭ nimic nu putu scăpa;
21 Nu lăsâ nimic se scape de înghiţirea sa;
Pentru aceea fericirea sa nu prosperă.
22 În mulţimea abondenţeĭ luĭ totuşĭ este ăngustat;
Pre dênsul 'l lovesce tótă puterea nevoieĭ.
23 Voind se împle pântecele luĭ,
Dumneḑeŭ va trămite asupră 'ĭ aprinderea mânieĭ sale,
Şi va lăsa, se plóe asupră 'ĭ, pre când âncă mănâncă.
24 Dacâ va fugi dinaintea armeĭ de fer,
Apoĭ 'l va străpunge arcul metalic.
25 Scóte *sabia*, şi ea ese din técă,
Şi oţelul fulgerător străpunge ferea sa;
Spaimă *vine* asupră'ĭ.
26 Tótă nefericirea este ascunsâ pentru tesaurele sale;
Un foc, carele nu este aţiţat, consumă totul;
Reŭ 'ĭ merge celuĭ lăsat în cort.
27 Ceriul descopere culpa sa,
Şi pămêntul se rescólă în contra luĭ;
28 Bunul caseĭ sale se perde;
S'aŭ prepădit în ḑiua mănieĭ sale.
29 Acésta este sórtea omuluĭ reŭ de la Dumneḑeŭ,
Şi moscenirea destinată pentru dênsul de la cel maĭ Înalt.

CAPUL XXI.

Respunsul luĭ Iov asupra sorţeĭ reilor.

1 Şi Iov respunse şi ḑise:
2 Ascultaţĭ cu luare de séma de vorba mea!
Acésta se fiă măngăiările vóstre!
3 Suferiţi-me în timp, ce vorbesc,
Şi după vorba mea puteţĭ se me derideţĭ.
4 'Mĭ îndreptez óre tănguirea mea în contra vre unuĭ om?
Şi chiar dacă, — pentru ce se nu fiŭ nerebdător?

Câutaţĭ asupră 'mĭ, şi ve uĭmiţĭ, 5
Şi puneţĭ mâna pre gură.
Da, când 'mĭ amintesc, apoĭ me cutremur, 6
Şi carnea mea o cuprinde gróză.
Pentru ce remân reiĭ în viéţă, 7
Îmbĕtrânesc, şi sporesc în putere?
Semênţa lor se aşéḑâ lângă dênşiĭ asemenea lor, 8
Şi germinele lor înaintea ochilor lor.
Casele lor sunt sigure, fărâ témă, 9
Şi varga luĭ Dumneḑeŭ nu *vine* preste dênşiĭ.
Boul lor zemislesce, şi nu lépădă; 10
Vaca lor fétă, şi nu perde.
Eĭ trămit pre pruncii lor asemenea uneĭ turme, 11
Şi copiiĭ lor saltă.
Eĭ se desfată cu tóbe şi citare, 12
Şi se bucură la resunetul buciumuluĭ.
Eĭ 'şĭ petrec ḑilele lor în fericire, 13
Şi într'un moment se pogor în mormênt.
Deşi aŭ vorbit cătră Dumneḑeŭ: „Fugĭ de la noĭ! 14
„Cunoscinţa drumurilor tale nu o dorim!
„Ce este a tot Putintele, ca se'ĭ servim? 15
„Ce ni folosesce noue, încât se ne rugăm luĭ?“
Aŭ nu stă în mâna lor fericirea lor? 16
Consiliul reilor departe fiă de mine!
Cât de adese orĭ se stinge candela reilor, 17
Şi vine asupră-li stricăciunea lor?
Sorţile le împarte el în mânia luĭ?
Când sunt ca tăiătură de paie înaintea vêntuluĭ, 18
Şi ca plévă spulberată de fortună?
„Dumneḑeŭ reservă fiilor seĭ culpa sa.“ 19
Remunereze'ĭ luĭ ênsu'şĭ, ca se o simtâ;
Cu ochiĭ seĭ propriĭ védâ el stricăciunea sa; 20
Bea singur din mânia a tot Putinteluĭ!
Căcĭ ce'ĭ pasă luĭ de casa sa în urma'ĭ, 21
Dacă numerul lunelor 'ĭ-aŭ fost otărit?
Cine este acela, care se înveţe înţelepciune pre Dumneḑeŭ? 22
Pre dênsul, carele judecă pre ceĭ marĭ?
Unul móre în meḑilocul avuţieĭ sale, 23
Cu totul fericit şi liniscit;
Vinele sale sunt pline de suc, 24
Şi adăpată este meduva óselor sale.
Un alt móre cu sufletul întristat, 25
Şi ne mâncând nicĭ o dată din binele.
La un loc sunt culcaţĭ în pulbere, 26
Şi vermiĭ 'ĭ acoper pre dênşiĭ.

27 Éca! eŭ cunosc gândurile vóstre,
Şi otăririle, cu care'mĭ causaţĭ nedreptate.
28 Căcĭ voĭ ḑiceţĭ: Unde este casa putinteluĭ?
Şi unde cortul, în care locuesc reiĭ?
29 N'aţĭ întrebat pre trecĕtorĭ de pre drum?
Da, mărturiile lor nu le puteţĭ nesocoti.
30 Da, pentru ḑiua nenorocireĭ cruţat remâne reul,
Pentru ḑiua mânieĭ va fi dus.
31 Cine va cuteza a'ĭ declara în façiâ căile luĭ?
Şi ce face, cine'ĭ va remunera?
32 El va fi dus afarâ la mormênte,
Şi remâne în mormênt.
33 Lin jac asupră'ĭ brazdele valeĭ;
Şi după dênsul trage tótă lumea,
Şi înaintea luĭ nenumeraţĭ.
34 Cum dar me măngăiaţĭ în deşert,
Da, respunsurile vóstre remân minciune.

CAPUL XXII.

Elifas condamnă pre Iov, şi'l instrue a se converti.

1 Şi Elifas, Temaneul, respunse şi ḑise:
2 Póte omul se aducă folos luĭ Dumneḑeŭ,
Chiar dacă lucrând cu înţelepciune 'şĭ folosesce sie'şĭ?
3 Este acésta tréba a tot Putinteluĭ, dacâ escĭ drept?
Saŭ câscigul luĭ, dacâ 'ţĭ urmezĭ neculpabil căile tale?
4 Certa-va cu tine de frica ta?
Şi merge-va cu tine la judecată?
5 Aŭ nu era mare reutate ta?
Şi infinite necuviinţele tale?
6 Căcĭ tu luaşĭ amanet fără causă de la fraţiĭ têĭ,
Şi despoiaşĭ nuḑiĭ de vestimentele lor.
7 Tu nu adăpaşĭ cu apă pre cel ostenit,
Şi flămênduluĭ 'ĭ refusaşĭ pâne.
8 Dar cel tare posedă ţérra,
Şi cel nobil locuesce într'ênsa.
9 Pre vêduve le-aĭ dat afarâ cu *mânele* deşerte;
Şi rezămul orfanilor fu frânt.
10 Pentru acésta te încunjură laţurile,
Şi spaĭma te uĭmesce de o datâ.
11 Saŭ nu veḑĭ întunericul,
Şi mulţimea apeĭ, care te acopere?

Aŭ nu este Dumneḑeŭ în înălţimea ceriuluĭ; 12
Da, privesce înălţimea stelelor, cât de sus sunt ele!
Şi tu ḑicĭ: „Cum póte Dumneḑeŭ se o sciă? 13
„Cum póte se judece din dosul întunericuluĭ de nuorĭ?
„Nuor este ascunsul luĭ, aşia încât nu vede nimic, 14
„Şi cutrieră cercul ceriuluĭ“
Luat-aĭ séma de calea vechiă, 15
Pre care ămblară ómeniĭ stricăcĭuneĭ,
Cariĭ aŭ fost răpiţĭ înainte de timp? 16
Preste fundamentul lor cel tare se vérsă un rîŭ,
Cariĭ ḑiseră cătră Dumneḑeŭ: „Depărtéză-te de noĭ! 17
„Căcĭ ce ni póte face a tot Putintele!“
Deşi împluse casele lor cu bunurĭ. 18
Consiliul celor reĭ departe fiă de mine.
Acésta o ved drepţiĭ, şi se bucură; 19
Şi neculpabilul deride pre dênşiĭ:
Aŭ nu este esterminat tot avutul lor? 20
Remăşiţa lor o consumă focul?
Fă-te cu dênsul cunoscut, apoĭ 'ţĭ va merge bine, 21
Şi în acésta va fi căscigul cel maĭ bun pentru tine.
Primesce învęţăturĭ din gura luĭ, 22
Şi vorbele luĭ iea-le în ânimă.
De te veĭ întórce cătră a tot Putintele, apoĭ veĭ fi restabilit; 23
Depărtéză nedreptatea din corturile tale,
Aruncă tesaurele în pulbere, 24
Şi în pruntul părîelor aurul de la Ofir,
Apoĭ 'ţĭ va fi a tot Putintele aurul têŭ 25
Şi grămada ta de argint.
Atuncĭ în adevêr te veĭ bucura de a tot Putintele, 26
Şi veĭ rădica façia ta cătră Dumneḑeŭ;
De te veĭ ruga cătră dênsul, te va asculta, 27
Şi'ţĭ veĭ îndeplini votul.
Când veĭ întreprinde ce-va, 28
Veĭ ave prosperitate,
Şi pre căile tale va luci lumina.
Apăsaţilor veĭ spune: Înălţare; 29
Pre cel cu ochiĭ plecaţĭ 'l va mântui.
Mântui-va şi pre cel neinocent; 30
Da, *chiar şi* acesta va fi mântuit prin curăţenia mânelor tale.

CAPUL XXIII.

Iov se apără și se rezămă de inocența sa.

1 Și Iov respunse și dise:
2 Și acum âncă este amară plângerea mea;
Înse mâna de asupră'mĭ este maĭ grea decât suspinul meŭ.
3 O! de așĭ sci, unde 'l-așĭ pute găsi pre dênsul,
Și veni la tronul luĭ!
4 Așĭ espune causa *mea* înaintea fațieĭ sale,
Și gura mea o-așĭ împle cu dovedĭ.
5 Așĭ voi se sciŭ cuvêntele, care 'mĭ-ar respunde,
Și așĭ voi se aud, ce ar vorbi câtră mine.
6 Óre s'ar certa cu a tot putința *sa* în contra mea?
Ba! din contra, el m'ar stima pre mine.
7 Acolo dreptul ar pute resona cu el;
Eŭ așĭ fi eliberat pentru tot de-a-una de judecătorul meŭ.
8 Éca! de merg înainte, el nu *este acolo*,
Și în derept nu'l zăresc,
9 La stênga, unde lucréză,
Dară nu'*l* ved *pre el*;
Se ascunde în drépta,
Eŭ nu'l descoper pre el.
10 Dar el cunosce calea mea;
Cerce-me el, ca aurul voiŭ eși.
11 De urma luĭ se ținu piciorul meŭ;
Pre calea luĭ urmaiŭ, și nu me abătuiŭ.
12 Comandamentele buzelor luĭ nu le-am calcat;
După deprinderea mea păstraiŭ vorbele buzelor sale.
13 Dară el remâne la una, cine'l reține?
Ce'ĭ poftesce sufletul, aceea o face.
14 De aceea va îndeplini cele otărite preste mine;
Și de asemenea *are* maĭ multe lângă sine.
15 De aceea tremur înaintea fațieĭ luĭ;
De'mĭ amintesc, apoĭ tresar înaintea luĭ.
16 Da, Dumnedeŭ aŭ făcut ânima mea neîndrăznéță;
Și a tot Putintele m'aŭ făcut se me tem.
17 O! că nu fuseiŭ prepădit înaintea acesteĭ obscuritățĭ,
Și întunericul nu'mĭ remase ascuns!

CAPUL XXIV.

Iov arétă, că judecățile luĭ Dumnedeŭ sunt nepătrundĕtore, și că adese se vede propășind reiĭ.

Pentru ce timpurile de pedépsă nu sunt păstrate de cătră 1
a tot Putintele?
Pentru ce ceĭ, cariĭ 'l cunosc, nu ved dilele luĭ de pedépsă?
Petrele de limite *uniĭ* le strămută, 2
Uniĭ răpesc turme, și le pasc.
Pre asinul orfaneĭ 'l gonesc, 3
Și boul vĕduveĭ 'l iéŭ de amanet.
Pre sermaniĭ 'ĭ abat de pre drum, 4
Cu toțiĭ trebue se se ascundă apăsațiĭ pămĕntuluĭ.
Éca! asemenea asinilor selbaticĭ se duc la lucrul lor în deșert, 5
Căutând cu ostenélă nutrimentul lor;
Selbăticĭunea trebue se li dee bucate pentru copiiĭ lor.
Pre cămpie trebue se secere furagiul lor, 6
Și se țină culesul *al duoilea* în via reuluĭ.
Nudĭ, fără vestimente, pernoptéză, 7
Sunt fără învălitóre în frig,
Udațĭ de versârile plóeĭ munților, 8
Și îmbrăçioșéză stînca, fără *de a ave* refugiŭ.
Aceia smulg de la pept pre orfan, 9
Și *tóte*, câte le are sermanul asupră'și, le iéŭ de ipotecă.
Acestia âmblă nudĭ, fără vestimente, 10
Și flămĕndĭ trebue se adune spice,
Oleŭ se stórcă între muriĭ lor, 11
Se calce călcătorul de vie, și se suferă sete;
Murindiĭ din cetâțĭ gem, 12
Și sufletul răniților de mórte strigă;
ınse Dumnedeŭ nu li face nicĭ o esprobrare.
Aceia sunt inimiciĭ lumineĭ, 13
Nu cunosc căile sale,
Și nu remân pre cărârile sale.
Cu a demăneţeĭ lumină se pornesce ucigașul, 14
El omóre pre lipsitul și sermanul,
Și el este *în timpul* nopțeĭ asemenea furuluĭ.
Ochiul adulteruluĭ pândesce la amurgul, 15
Dicĕnd: Pre mine nu me vede nicĭ un ochiŭ.
Și'șĭ preschimbă façia sa.
La întuneric sparg prin case; 16
Diua se închid în năuntru;

Eĭ nu cunosc lumina.
17 Căcĭ pentru eĭ toţĭ roşéţa demăneţeĭ este umbra morţeĭ;
Căcĭ sunt cunoscuţĭ cu terrorile umbreĭ morţeĭ.
18 Uşorĭ *sunt* pre *suprafaçia* apeĭ;
Partea lor de moscenire în ţérră blăstema-se-va;
Şi nicĭ o dată nu se întórce într'un pămênt cultivat.
19 În secetă şi căldură predéză,
În apele neueĭ infernuluĭ pecătuesc.
20 Pânticele mameĭ 'l uĭtă;
Dulce 'ĭ este luĭ vermele;
El remâne cu totul neamintit;
Frânt ca un arbore este nedreptul.
21 El aŭ apăsat pre stérpa, care nu născu,
Şi vêduveĭ nu 'ĭ-aŭ făcut bine nicĭ o dată;
22 Ba chiar pre ceĭ putinţĭ 'ĭ-aŭ răpit cu forţa,
Acela esistă, deşi nu se încrede în viéţa sa.
23 El 'ĭ maĭ dâ siguranţă, pre care se se sprijină,
Şi ochiĭ seĭ sunt aţintiţĭ pre căile sale.
24 Înălţaţĭ sunt; un moment; şi nu maĭ sunt;
Se afundâ, mor ca ceĭ-l-alţĭ,
Şi sunt tăĭaţĭ ca capul spicelor.
25 Nu este aşia? Cine me dâ de mincĭună,
Şi va nimici vorba mea?

CAPUL XXV.

Bildad arétă, câ omul nu póte fi drept înaintea luĭ Dumneḑeŭ.

1 Şi Bildad, Şuheul, respunse şi ḑise:
2 Domniă şi frică *sunt* la dênsul;
El face pace în înălţimile sale.
3 Se póte numera oştirile sale?
Şi preste cine nu resare lumina sa?
4 Cum dară omul va pute fi drept înaintea luĭ Dumneḑeŭ?
Şi cum va fi curat cel de muiere născut?
5 Éca! ênsă'şĭ luna nu luminéză chiar,
Şi stelele nu sunt curate în ochiĭ luĭ;
6 Cu cât maĭ puçin omul, molia,
Şi fiĭul omuluĭ, vermele.

CAPUL XXVI.

Iov descrie înțelepciunea și puterea luĭ Dumneḑeŭ.

Și Iov respunse și ḑise: 1
Cum dar aĭ ajutat pre cel neputeric, 2
Aĭ sprijinit braçĭul cel fără tăriă?
Cum dar aĭ dat consiliŭ nesciutoruluĭ, 3
Și aĭ obscit înțelepciunea în abondență?
Cuĭ spuseșĭ cuvêntele, 4
Și a cuĭ suflare eși din tine?
Umbrele se cutremură de desubt, 5
Apele și locuitoriĭ lor.
Nu este infernul deschis înaintea luĭ, 6
Și fără acoperișiŭ abisul.
El întinde meḑiul nopțeĭ preste deșert, 7
Și anină pămêntul de asupra nimiculuĭ.
El légă apa în nuoriĭ eĭ, 8
Și nu se sparge *adunătura de* nuorĭ de desubt;
El acopere façia tronuluĭ seŭ, 9
Și întinde preste dênsul nuoriĭ seĭ ceĭ deșĭ;
O boltitură așéḑă preste apă 10
Până la confiniele lumineĭ și ale întunericuluĭ.
Columnele ceriuluĭ se cutremură 11
Și se spaĭmântéză de amenințarea luĭ.
Prin tăria sa turbură marea, 12
Și prin înțelepcĭunea sa sparge turbarea eĭ.
Prin spiritul seŭ ornéză pre ceriul; 13
Mâna sa creéză pre șerpele cel lung întins.
Éca! acestea *sunt* puntele finale ale câilor luĭ; și ce am înțeles 14
noĭ, este o suflare lină a cuvêntuluĭ seŭ!
Dar tunetul tărieĭ sale, cine'l *póte* cuprinde?

CAPUL XXVII.

Iov susține inocența sa, și arétă tristul finit al reilor.

Și Iov continuă în parabolele sale și ḑise: 1
După cum Dumneḑeŭ este viŭ, *carele* înlătură dreptul meŭ, 2
Și a tot Putintele, carele 'mĭ amări viéța mea.

3 În adevêr! întru cât resuflarea mea *este* în mine,
Şi suflarea luĭ Dumneḑeŭ în nârile mele,
4 Buzele mele nu vor vorbi nedreptâţĭ,
Nicĭ limba mea încelare.
5 Departe fiă de mine, se vi daŭ dreptate,
Până voiŭ espira, nu las a mi se lua neculpabilitatea mea.
6 De inocenţa mea ţin tare, şi nu o las;
Consciinţa mea nu 'mĭ esprobréză nimic pentru viéţa mea întrégă.
7 Mergere-ar inimiculuĭ meŭ ca reuluĭ,
Şi adversariuluĭ meŭ ca celuĭ fără de Dumneḑeŭ!
8 Căcĭ ce *este* speranţa ipocrituluĭ,
Deşi aŭ răpit, dacă Dumneḑeŭ 'ĭ iea sufletul luĭ?
9 Asculta-va Dumneḑeŭ ruga luĭ,
Când va veni preste el strimtorarea?
10 Póte el se se bucure de a tot Putintele?
Se invoce pre Dumneḑeŭ în tot timpul?
11 Voiŭ se ve instruiŭ, ce *este* în mâna luĭ Dumneḑeŭ;
Cele, ce *sunt* la a tot Putintele, nu voiŭ ascunde.
12 Éca! voĭ toţĭ le-aţĭ veḑut,
Şi de ce adaugiţĭ vanităţĭ la vanităţĭ?
13 „Acésta *este* sórtea omuluĭ celuĭ reŭ de la Dumneḑeŭ,
„Şi partea de moscenire a apăsătorilor,
„Pre care o priimesc de la a tot Putintele:
14 „De sunt mulţĭ fiĭ de aĭ luĭ, pentru spadă *sunt eĭ*,
„Şi urmaşiĭ luĭ n'aŭ pâne de ajuns.
15 „Remăşiţa de dênsul află prin cĭumă mormêntul seŭ,
„Şi vêduvele luĭ nu plâng.
16 „De ar aduna argint ca pulberea,
„Şi ar prepara îmbrăcăminte ca lutul:
17 „El deşi *o* prepară, tot se va îmbraca dreptul cu ea,
„Şi cel inocent va împărţi argintul.
18 „El 'şĭ edifică casa sa ca molia,
„Şi asemenea colibeĭ, *ce* 'şĭ-*o* face păndariul.
19 „Instărit se culcă el, şi nimic nu este luat:
„El deschide ochiĭ luĭ, şi nu maĭ este nimic.
20 „Pre dênsul spaĭmele 'l ajung ca valurile,
„Fortuna 'l răpesce pre el nóptea.
21 „'L rădică pre dênsul vêntul de resărit; şi dus este el,
„Spulberat din locul seŭ.
22 „El se aruncă fără cruţare asupră'ĭ;
„Dinaintea mâneĭ luĭ *se află* tot pre fugă.
23 „În palme se bate de dênsul,
„Şi se şueră preste dênsul din locul seŭ."

CAPUL XXVIII.

Discursul luĭ Iov asupra industrieĭ ómenilor şi a înţelepcĭuneĭ luĭ Dumneḑeŭ.

Argintul are un loc de aflare, 1
Aurul un loc, unde se curăţe;
Ferul se scóte din pământ, 2
Şi petrele se pretopesc în aramă;
Întunericuluĭ fine se pune, 3
Şĭ se cercetéză până în adâncimĭ
Petrele întunericuluĭ şi ale umbreĭ morţeĭ.
Căĭ se sapă departe de aĭ seĭ; 4
Uitaţĭ de picĭorul atârnă,
Departe de ómenĭ se şovăesc.
Pământul, din el resare pânea, 5
Şi ce este sub dênsul, se sapă ca de foc.
Locul primitiv al safiruluĭ *este* petrişul luĭ, 6
Şi acolo *este* şi miner de aur.
Calea într'acolo nu o cunósce vulturul; 7
Pre dênsa nu o zăresce ochiul uliuluĭ;
Pre dênsa nu calcă animalele trufaşe; 8
Pre dênsa nu păşesce nicĭ un leŭ.
El (omul) înse pune măna sa pre stînca cea maĭ dură; 9
El prebuşesce munţiĭ din fundament;
Prin stîncĭ *sapă* canalurĭ, 10
Şi tot *ce este* scump vede ochiul seŭ.
El ĭezesce rîurile, ca se nu picure, 11
Şi la lumină scóte cele ascunse.
Dar înţelepcĭunea unde se póte afla? 12
Şi unde este locul primitiv al minţeĭ?
Omul nu cunósce valórea eĭ; 13
Ea nu se póte afla în ţérra celor viĭ.
Adăncimea ḑice: Nu *este* în mine. 14
Marea ḑice: Nu *se află* la mine.
Aurul cel maĭ bun nu se dă pentru ea, 15
Nicĭ argintul nu se póte cumpeni preţiŭ de cumpărătură pentru ea.
Ea nu va fi schimbată nicĭ cu aur de Ofir, 16
Nicĭ cu onixul cel preţios, nicĭ cu safir.
Nimic nu se egaléză cu ea, nicĭ aurul, nicĭ cristalul; 17
Ea nu se preschimbă pentru vase de aur,
Ne maĭ vorbind nimic de mărgén şi de cristal; 18
Căcĭ preţiul înţelepcĭuneĭ *este* maĭ mult decât mărgarintariul.

19 Eĭ nu se asemenă topasul Etiopieĭ;
Cu aurul cel mai curat nu va fi evaluată.
20 Înțelepcĭunea de unde vine dar?
Şi unde este locul primitiv al minţeĭ,
21 Fiind câ este ascunsâ înaintea ochilor a tot *ce este* viŭ,
Şi înaintea paserilor ceriuluĭ este acoperită?
22 Abisul şi mórtea ḑic:
În urechiele nóstre auḑirăm fama de ea.
23 Dumneḑeŭ scie calea către dênsa,
Şi cunósce locul eĭ primitiv.
24 Căcĭ vede până la marginile pămêntuluĭ,
Şi vede ce *este* sub întregul ceriŭ.
25 Când dede pond vêntuluĭ,
Şi cumpeni apele cu mesurâ,
26 Când dede legĭ plóeĭ,
Şi calea trăsnetuluĭ de tunet,
27 Atuncĭ o veḑu pre ea, şi o făcu cunoscută,
O preparâ şi o cercetâ.
28 Dar către omul ḑise el: Éca!
Frica de Dumneḑeŭ este înţelepcĭunea,
Şi ferirea de rele este mintea.

CAPUL XXIX.

Descrierea stâreĭ ântêĭe a luĭ Iov şi a mareĭ luĭ ferицirĭ.

1 Şi Iov continuâ în parabolele sale şi ḑise:
2 O! fire-aşĭ ca în lunele trecutuluĭ,
Ca în ḑilele, pre când me păzi Dumneḑeŭ,
3 Pre când âncă lăsâ luminătórea luĭ se lucéscâ preste capul meŭ,
Şi eŭ cu a luĭ lumină prin întuneric âmblam!
4 Precum eram în ḑilele abondenţeĭ mele,
Pre când amiciţia luĭ Dumneḑeŭ *era* în cortul meŭ,
5 Pre când a tot Putintele âncă *era* la mine,
În jurul meŭ copiiĭ meĭ,
6 Pre când paşiĭ meĭ se scăldaŭ în lapte,
Şi stînca 'mĭ versâ pârîe de oleŭ.
7 Când eşiam atuncĭ înaintea oraşuluĭ la pórtâ,
'Mĭ aşeḑam pre piaţa mare scaunul meŭ.
8 Tênerii veḑêndu-me se retrageaŭ înapoĭ,
Şi bĕtrâniĭ se sculară şi remaseră stând.
9 Principiĭ se opriră în vorbă,
Şi puneaŭ mâna pre gura lor;

Vócea nobililor amorți, 10
Și limba lor se alipi de ceriul gureĭ lor.
Da, a cuĭ urechiă o auzi, me ferici pre mine; 11
Al cuĭ ochiŭ o vedu, mărturi pentru mine.
Câcĭ măntuiŭ pre sermaniĭ, cariĭ răcniră, 12
Și pre orfanul, pre carele nemine nu'l ajută!
Bine-cuvĕntarea celuĭ peritor veni preste mine, 13
Și ânima vêduveĭ o făceam voĭósă.
Eram investit de justiția, și ea 'mĭ servia de vestiment; 14
Ca manta și diadem 'mĭ era dreptatea;
Ochĭ eram orbuluĭ, 15
Și piciór̆e ologuluĭ,
Tată celor sermanĭ, 16
Și causa necunoscutuluĭ *o* apăram;
Sfărămaiŭ dințiĭ celuĭ nedrept, 17
Și din gura luĭ scoseiŭ préda.
Atuncĭ diseiŭ: În cuibul meŭ voiŭ muri, 18
Și ca năsipul 'mĭ voiŭ îmmulți dilele.
Rădicina mea va sta deschisă apeĭ, 19
Și roua va pernopta pre ramurile mele;
Renumele meŭ se va re'noui, 20
Și arcul meŭ se va întĕneri în mâna mea.
Eĭ me ascultară și asceptară, 21
Și tăcură la consiliul meŭ.
În urma cuvêntuluĭ meŭ nu maĭ vorbiră nimic, 22
Și asupra lor picară vorbele mele.
Me asceptară pre mine, ca o plóe, 23
Și căscară gura lor ca la plóe tărdiă.
Trebuia numaĭ se le surid, de nu eraŭ âncă intimĭ; 24
Pre serinitatea fațieĭ mele nu o turburară.
De alergam între dênșiĭ, apoĭ ședeam sus, 25
Și locuĭam ca un rege în mediul armateĭ,
Ca cel ce mângăiă pre triștĭ.

CAPUL XXX.

Iov descrie marea schimbare, ce aŭ suferit.

Éră acum me derid ceĭ maĭ têneri decât mine, 1
Pre aĭ cărora părințĭ nu'ĭ țineam demnĭ, a'ĭ pune de o
potrivă cu câniĭ turmeĭ mele.

2 Şi chiar tăria mânelor lor ce putu se'mĭ foloséscă?
Dintr'ênşiĭ s'aŭ perdut tótă puterea!
3 Prin lipsâ şi fóme sfrejiţĭ
Fug în ţérra sécă, în nóptea deşertuluĭ şi a pustiereĭ.
4 Eĭ taiă loboda de subt tufe,
Şi râdicina de juniper *este* pânea lor.
5 Din medĭlocul *ómenilor* sunt daţĭ afară,
Şi se răcnesce în contra lor, ca în contra furuluĭ.
6 Locuesc în vâĭ spaĭmăntătóre,
În speluncĭ ale pământuluĭ şi ale stîncilor.
7 Între tufârişurĭ sbiéră,
Subt spinişiŭ sunt adunaţĭ;
8 Fârâ de minte şi neonesţĭ
Sunt daţĭ afară din ţérrâ.
9 Şi acestora deveniŭ acum căntare de deridere,
Şi ţinta vorbeĭ lor.
10 Me abominéză pre mine, *şi* se depărtéză de la mine,
Şi nu se opresc de a scuipa înaintea façieĭ mele.
11 Deslegând córda lor me chinuesc,
Şi frêul 'l lasă în contra mea.
12 Spre drépta mi se rădică ploditura;
Pre piciórele mele le depărtéză,
Şi rădică în contra'mĭ câile stricăcĭuneĭ lor.
13 'Mĭ astupă cărarea mea;
Înaintesc perirea mea,
Şi n'aŭ nicĭ un ajutor.
14 Ca printr'o mare spartură de mur strebat;
Cu vuet se restogolesc aci.
15 Spaĭmele se restogolesc asupră'mĭ,
Spulberă însemnătatea mea ca fortuna,
Şi ca nuorul se perde mântuirea mea.
16 Şi acum decĭ se topesce în mine sufletul meŭ;
Me apucă pre mine ḑile de supărare;
17 Nóptea mi se străpung osele mele,
Şi ceea, ce me róde, nu se stêmpără.
18 Cu tótâ forţa fu prefăcut vestimentul meŭ;
Ca gulerul vestimentuluĭ meŭ me strînge pre mine.
19 El m'aŭ aruncat pre mine în tină,
Ca se sémăn ca pulberea şi cenuşa.
20 Eŭ răcnesc câtră tine, şi tu nu me auḑĭ pre mine;
Staŭ, şi tu *nu* ieĭ sémă de mine.
21 Te-aĭ prefăcut în tiran în contra mea;
Cu tăria mâneĭ tale me urmărescĭ pre mine.
22 Tu me rădicĭ, me aruncĭ în aer,
Me topescĭ cu putere mare.

Da, sciŭ, spre mórte me ducĭ pre mine, 23
În casa, unde se adună tot *ce este* viŭ.
Dar în contra ruinelor el nu va maĭ întinde mâna; 24
Fiind câ în perirea lor este măntuirea.
Nu plănseiŭ pre cel tare strimtorat? 25
Nu era întristat sufletul meŭ de seracul?
Căcĭ asceptam fericirea, înse nefericirea veni; 26
Asceptam lumina, înse întunericul veni.
Interiorul meŭ se sbucĭumă necontenit; 27
Me surprinseră ḑilele suferinţeĭ;
Posomorit âmblu, fâră raḑă; 28
Stând în adunarea strig.
Frate deveniŭ şacalilor, 29
Şi confrate struţilor.
Pelea mea se face négră preste mine, 30
Şi ósele mele sunt arse de văpaia;
De aceea *se prefăcu* în tănguire harpa mea, 31
Şi citara mea în sonurĭ de jale.

CAPUL XXXI.

Iov îşĭ îndréptă purtarea sa trecută.

Alianţâ făcuiŭ cu ochiĭ meĭ; 1
Cum dar se caut la feciórâ?
Ce sórte de la Dumneḑeŭ din sus, 2
Ce moscenire de la a tot Putintele din înălţimĭ!
Nu se cuvine nefericire celuĭ fâră de Dumneḑeŭ, 3
Şi prepădire făcĕtorilor de rele?
Aŭ nu veḑu el câile mele, 4
Şi nu numerâ toţĭ paşiĭ meĭ?
Umblat-am când-va cu mincĭună, 5
Şi alergâ picĭorul meŭ cătră încelătură?
Cumpenéscă-me el pre mine cu cumpenă dréptă, 6
Şi Dumneḑeŭ va recunósce inocenţa mea!
De părăsi picĭorul meŭ calea, 7
Şi pre ochiĭ meĭ 'ĭ urmâ ânima mea,
Şi se lipi vr'o pată de mânele mele,
Apoĭ, ce am semenat eŭ, mănânce un alt; 8
Ce am plantat, desrădicineze-se!
De se amăgi ânima mea de o muiere, 9
Încât păndiŭ la uşa apropeluĭ meŭ,

10 Apoĭ altuĭa se macine muierea mea,
Şi alţiĭ se se plece preste dênsa!
11 Căcĭ una ca acésta ar fi faptă de ruşine,
Şi o crimă meritătóră de pedépsă,
12 Da, un foc, carele ar consuma până la destrugere,
Şi ar perde tot venitul meŭ.
13 De n'aşĭ fi luat în sémă dreptul servuluĭ meŭ
Şi al serveĭ mele, când se certaŭ cu mine,
14 Ce aşĭ pute face, dacă s'ar rădica Dumneḑeŭ?
Şi de '*mĭ*-ar cere sémă, ce 'ĭ-aşĭ respunde?
15 Aŭ nu 'l-aŭ făcut *şi* pre dênsul acela, care m'aŭ făcut în pântecele mameĭ?
Şi nu ne-aŭ preparat tot unul în pântecele mameĭ?
16 De aşĭ fi refusat dorinţa sermanilor;
Ochiĭ vĕduvelor aşĭ fi lasat a lăngezi;
17 De aşĭ fi măncat singur bucata mea,
Şi din acésta n'ar fi măncat şi orfanul;
18 (Da din tĕnereţa mea cu mine crescu el, ca unuĭ părinte;
Şi din păntecele mameĭ mele 'l-am condus pre el).
19 De aşĭ fi veḑut pre cine-va perind din lipsa de vestiment,
Şi fără învălişiŭ pre sermanul;
20 De nu m'ar fi bine-cuvêntat cópsele luĭ,
Şi de *nu* s'ar fi încălḑit el din lâna mneilor meĭ;
21 De aşĭ fi rădicat mâna mea în contra orfanuluĭ;
Fiind câ veḑuiŭ în pórtă ajutorul meŭ,
22 Pice'mĭ apoĭ umeriĭ din spateĭ;
Şi rumpt se fiă braçĭul meŭ din înduoitura sa.
23 Da, înspaĭmăntătóră 'mĭ-ar fi fost stricăcĭunea luĭ Dumneḑeŭ,
Şi înaintea măreţeĭ sale n'aşĭ fi putut sta.
24 De aşĭ fi pus încrederea mea în aur,
Şi aşĭ fi ḑis către aurul cel maĭ fin: *Tu escĭ* încrederea mea!
25 De m'aşĭ fi încăntat, câ avere 'mĭ *este* mare,
Câ mult aŭ căscigat mâna mea;
26 De m'aşĭ fi uĭtat la sóre, fiind câ luminéză,
Şi la lună, care splendid lucesce;
27 De s'ar fi lăsat în secret a se încela ânima mea,
Şi gura mea pre mâna ar fi serutat;
28 Şi acestea ar fi crime meritătóre de pedépsă;
Căcĭ aşĭ fi negat pre Dumneḑeŭ în înălţime.
29 De m'aşĭ fi bucurat de stricăcĭunea uritoruluĭ meŭ,
Şi aşĭ fi jubilat, când 'l lovi pre el nefericirea.
30 Dar nicĭ o dată nu dedeiŭ voiă gureĭ mele, se pecătuéscă,
Blăstĕmând cu o maledicţiune viéţa luĭ.
31 De n'ar fi vorbit ómeniĭ cortuluĭ meŭ:
„Cine nu s'aŭ săturat de carnea luĭ!“

Căcĭ nicĭ un strein nu mase pre stradâ; 32
Uşele mele le deschiseiŭ călĕtoruluĭ.
De aşĭ fi celat după obiceiul ómenilor călcârile mele; 33
Aşĭ fi ascuns în sin culpa mea;
Ar trebui se me spaĭmânt înaintea mareĭ mulţimĭ, 34
Şi despreţiul gintelor ar trebui se me dobóră;
Atuncĭ aşĭ fi trebuit se muţesc, şi se nu es din uşă.
O, voire-ar se me asculte! 35
Éca acusarea mea! a tot Putintele respundă'mĭ,
Şi adversariul meŭ scriă scrierea.
În adevêr! pre umerile mele aşĭ voi se o port; 36
'Mĭ-aşĭ lega-o ca diademă!
Numerul paşilor meĭ aşĭ voi se'ĭ declar; 37
Ca un principe m'aşĭ apropia de dênsul.
De ar fi strigat asupră'mĭ ogorul meŭ, şi tóte brazdele sale ar fi plâns; 38
De aşĭ fi măncat fructele sale fâră plată, 39
Şi aşĭ fi lăsat se espire viéţa proprietarilor seĭ,
Reséră'mĭ apoĭ spinĭ în loc de grâŭ, şi cardurĭ în loc de orḍ! 40
Finite sunt vorbele luĭ Iov.

CAPUL XXXII.

Vorba luĭ Elihu, celuĭ maĭ têner dintre amiciĭ luĭ Iov.

Şi conteniră ceĭ treĭ barbaţĭ de a maĭ respunde luĭ Iov, 1
fiind câ era drept în ochiĭ seĭ.
Atuncĭ se aprinse mănia luĭ Elihu, fiĭuluĭ luĭ Baracheel, Bu- 2
zeuluĭ, din familia luĭ Ram; în contra luĭ Iov se aprinse mănia luĭ,
fiind câ se declarase pre sine ênsu'şĭ maĭ drept decât Dumneḍeŭ;
Şi în contra *celor* treĭ amicĭ aĭ seĭ se aprinse mănia luĭ, pentru 3
câ nu găsiră ce se respundâ, şi cu tóte acestea aŭ condamnat pre Iov.
Elihu înse asceptase cu vorbele pre Iov; câcĭ eĭ eraŭ maĭ bĕtrânĭ 4
decât el în etate. Dar veḍênd Elihu, câ în gura celor treĭ bar- 5
baţĭ nu era respuns, apoĭ se aprinse mănia luĭ. Şi Elihu, fiĭul 6
luĭ Baracheel, Buzeuluĭ, respunse şi ḍise:
Têner *sum* în etate, şi voĭ bĕtrânĭ;
Pentru aceea me temeam,
Şi me feriam, a ve spune voue opiniunea mea.
Eŭ ḍiceam: Ḍilele se vorbéscă, 7
Şi mulţimea anilor se înveţe înţelepcĭune.
Dar în ómeniĭ este spiritul, 8
Suflarea a tot Putinteluĭ, care'ĭ face pricepĕtorĭ.

9 Şi ne înaintaţiĭ în etate pot fi înţelepţĭ;
Şi ceĭ, cariĭ nu sunt bĕtrânĭ, pot sci, ce este drept.
10 Pentru aceea vorbesc; ascultă-me,
Şi voiŭ se spun opiniunea mea.
11 Éca! eŭ asceptaiŭ de vorbele vóstre;
Ascultaiŭ de argumentările vóstre,
Până ce aţĭ găsi cuvênte.
12 Pentru aceea luaiŭ séma de voĭ;
Dar éca! nemine nu era, care se convingă pre Iov;
Nicĭ unul dintre voĭ, care se respundă la vorbele luĭ.
13 Se nu maĭ ḑiceţĭ: Noĭ am găsit înţelepcĭunea;
Dumneḑeŭ 'l lovi, nu omul!
14 Nu în contra mea 'şĭ-aŭ îndreptat vorba,
Şi nu 'ĭ voiŭ respunde cu cuvêntele vóstre.
15 Eĭ sunt uĭmiţĭ; nu maĭ respund;
Cuvênte li lipsesc.
16 Eŭ asceptaiŭ, dar fiind câ nu vorbiră,
Ci stând nimic nu maĭ respunseră,
17 Apoĭ voiŭ şi eŭ dar se respund din parte'mĭ,
Şi voiŭ se'mĭ spun opiniunea mea.
18 Căcĭ sum plin de vórbe,
Spiritul în peptul meŭ me silesce pre mine.
19 Éca! peptul este ca vinul, care nu este resuflat;
Ca folĭ nouĭ, cariĭ sunt crepaţĭ.
20 Voiŭ dar se vorbesc şi se me resuflu;
Voiŭ se deschid buzele mele şi se respund;
21 A nicĭ unuĭ parte nu voiŭ se ĭéŭ,
Şi nicĭ unuĭ om se nu linguşesc!
22 Căcĭ nu înţeleg a linguşi;
Căcĭ alt feliŭ ar pute se me râpéscâ Creatorul meŭ!

CAPUL XXXIII.

Urmarea vorbei luĭ Elihu.

1 Ascultă, rogu-te, o Iov, de vorbele mele,
Şi ascultă de tóte cuvêntele mele.
2 Éca! eŭ deschid gura mea;
Limba 'mĭ vorbesce deja în gura mea.
3 Dreptatea ânimeĭ mele este întru cuvêntele mele;
Şi buzele mele esprim curată cunoscinţă.
4 Spiritul luĭ Dumneḑeŭ m'aŭ creat pre mine,
Şi suflarea a tot Putinteluĭ me inviézā.

De poţi, respunde'mi mie; 5
Gătit stăi în contra mea!
Éca! după voinţa ta *sum* eŭ în locul luĭ Dumneḑeŭ; 6
Din lut făcut sum şi eŭ.
Éca! frica de mine nu te va spaĭmănta, 7
Şi povóra mea nu'ţĭ va fi ţie apăsătóră.
Aŭ nu ḑiseşĭ întru urechiele mele, 8
Şi pre sunetul cuvêntelor 'l auḑiŭ:
„Curat sum, fără pecat; 9
„Sum impolluat şi n'am nicĭ o culpă.
„Éca! ocasiune caută el în contra mea, 10
„Şi me ţine de inimicul seŭ.
„În butuc pune piciórele mele, 11
„Păndesce la tóte căile mele."
Éca! într'acésta aĭ nedreptate, 12
Trebue se'ţĭ respund, căcĭ Dumneḑeŭ este maĭ mare decât omul.
Pentru ce te certĭ cu dênsul? 13
Căcĭ el nu are a se îndrepta de cele ce face.
Căcĭ o dată vorbesce Dumneḑeŭ, şi de duoe orĭ, 14
Dacă nu se ĭea séma de aceea;
În vis, în viḑiune nopturnă, 15
Când somnul cel adânc vine preste ómenĭ în adormitare pre patul,
Atuncĭ deschide el urechia ómenilor, 16
Şi li întipăresce lor instrucţiunile;
Ca se'l întórcă pre om de la fapta sa, 17
Ca se ascundă pre barbat de trufie;
Pre sufletul seŭ se'l scótă de la perdere, 18
Şi viéţa luĭ se nu péră prin spadă.
Şi el se pedepsesce cu durere pre patul seŭ, 19
Şi tóte ósele luĭ cu durerĭ marĭ.
Sufletul seŭ uresce pânea, 20
Şi pofta luĭ bucăţica cea bună.
Carnea luĭ se perde înaintea priviręĭ, 21
Şi ósele luĭ, care abĭa aŭ fost veḑute, se ivesc.
Sufletul seŭ se apropiéză de mormênt, 22
Şi viéţa luĭ de ceĭ uciḑĕtorĭ.
De este la dênsul, un nunţiŭ, un interpretor, 23
Unul dintre miĭ, se anunţie omuluĭ datoria sa,
Apoĭ se îndură de dênsul şi ḑice: 24
„Scapă'l pre el, ca se nu se pogóră în mormênt;
„Eŭ am găsit o rescumpărare!"
Atuncĭ éră re'nfloresce carnea luĭ, maĭ mult decât în copilăriă; 25
El se re'ntórce în ḑilele tênereţeĭ sale.
Dacă se rógă luĭ Dumneḑeŭ, apoĭ 'ĭ este milos, 26
Şi'l lasă, se'ĭ privéscă cu voĭoşiă faţia sa;

Și re'ntórce érășĭ misericordia sa omuluĭ.
27 Atuncĭ cântă între ómenĭ și ḑice:
„Pecătuisem, și dreptul succisem,
„Înse nu 'mĭ-aŭ folosit,
28 „El mântui pre sufletul meŭ, încât nu s'aŭ afundat în mormênt;
„Și viéța mea caută lumina."
29 Éca! tóte acestea
Le face Dumneḑeŭ duoe, treĭ orĭ omuluĭ,
30 Ca se re'ntórcă sufletul luĭ de la perirea,
Și se'l lumineze cu lumina viețeĭ.
31 Ĭea aminte, Iov! ascultă-me,
Tacĭ, și eŭ voiŭ vorbi.
32 Dar de aĭ ce-va de spus, apoĭ respunde'mĭ mie;
Vorbesce! căcĭ eŭ doresc, ca tu se te poțĭ îndrepta.
33 Éră de nu, apoĭ ascultă-me tu pre mine,
Tacĭ, și cu ințelepcĭune te voiŭ înveța pre tine.

CAPUL XXXIV.

Elihu continuă vorba sa și insistă asupra drepturilor și a dreptățeĭ luĭ Dumneḑeŭ.

1 Și Elihu maĭ respunse încă și ḑise:
2 Ascultațĭ, voĭ ințelepțiĭ! de cuvêntele mele,
Și voĭ, sciitoriĭ! luațĭ în urechĭe!
3 Căcĭ urechia cerceteze vorbele,
Precum gura gustéză bucatele.
4 Se căutâm ce *este* drept;
Se recunoscem între noĭ ce *este* bun!
5 Căcĭ Iov ḑise: „Eŭ sum inocent;
„Și Dumneḑeŭ 'mĭ ĭea dreptul meŭ.
6 „Cu dreptul meŭ se devin mincinos?
„Nevindecabilă 'mĭ este rana fâră culpa *mea*."
7 Unde este vre-un om, ca Iov,
Care be batjocura ca apa?
8 Care se asoçiéză cu făcĕtorĭ de rele,
Și âmblă cu ómenĭ reĭ?
9 Căcĭ ḑise: „Nimic nu folesesce omuluĭ,
„Când stâ în amiciție cu Dumneḑeŭ."
10 Pentru aceea ascultați-me, voĭ barbațĭ aĭ prícepereĭ!
Departe de Dumneḑeŭ este reul,
Și de a tot Putintele nedreptatea;
11 Căcĭ după fapta omuluĭ el 'ĭ dâ luĭ;
Și după purtarea fiă-căruĭa 'ĭ resplătesce.

Da, de sigur! Dumnedeŭ nu condamnă pentru nimic, 12
Și a tot Putintele nu încovăiéză dreptul.
Cine 'ĭ-aŭ dat priveghiare asupra pământuluĭ, 13
Și cine aŭ regulat tot pământul?
De ar voi el se fiă în contra'ĭ, 14
Ar trebui numaĭ se'șĭ adune suflarea sa și respirarea sa:
Tótă carnea cu totul ar peri, 15
Și omul s'ar re'ntórce în pulbere.
Da, de aĭ pricepere, ascultă acésta, 16
Iea sémă de vócea vorbelor mele!
Póte se domnéscă cel ce uresce dreptul? 17
Veĭ se condamnĭ pre cel maĭ Drept?
Se póte dice cătră rege: Netrebnicul? 18
Cătră principĭ: Înreutățițiĭ?
Cu cât maĭ puçin aceluia, care nu ține partea principilor, 19
Și nu privesce pre înavuțitul înaintea celuĭ maĭ serman;
Căcĭ ale mânelor luĭ făpture sunt toțĭ.
Un moment, și eĭ mor; 20
La medĭul nopțeĭ se clatină populiĭ și se treċ;
Esterminat fără mână va fi cel tare.
Căcĭ ochiĭ luĭ sunt îndreptațĭ pre căile omuluĭ, 21
Și toțĭ pașiĭ luĭ el 'ĭ vede.
Nu *este* nicĭ un întuneric și nicĭ o umbră a morțeĭ, 22
În care s'ar pute ascunde făcĕtoriĭ de rele.
Nu'ĭ impune omuluĭ pré mult, 23
Încât ar pute se mérgă cu Dumnedeŭ la judecată.
El zdrobesce pre ceĭ putințĭ fără cercetare, 24
Și așédă alțĭ în locul lor;
Fiind că cunósce faptele lor, 25
Pentru aceea '*ĭ* restórnă nóptea, ca se fiă prepădițĭ.
Ca pre nelegĭuițiĭ el 'ĭ pedepsesce 26
Pre locurile publice;
Fiind că s'aŭ întors de la el, 27
Și n'aŭ luat sémă de tóte căile sale;
De aceea lasă se vină înaintea luĭ strigătul de tănguire al sermanilor, 28
Și strigătul de tănguire al apăsaților el 'l aude.
Dacă el dâ linesce, cine póte nelinisci? 29
Învălindu'șĭ el fațĭa sa, cine'l póte căuta?
De *se întêmplă* în contra unuĭ popul saŭ a unora;
Ca se nu domnéscă reul, 30
Și se nu se încurce populul.
Cine póte se dică cătră Dumnedeŭ: 31
„Am suferit pentru aceea, ce n'am fost culpabil!
Ce nu pricep eŭ, instruĭ-me tu pre mine; 32
De am făcut nedreptate, nu o voiŭ maĭ face,“

33 Se fiă după gândul têŭ, el o va remunera,
Dacă o veĭ refusa saŭ priimi, el o va remunera, şi nu eŭ:
Vorbesce dar ceea, ce scii!
34 Barbaţiĭ cu pricepere vor dice către mine,
Şi barbatul înţelept, carele me aude:
35 „Iov n'aŭ vorbit cu înţelegere,
„Şi cuvêntele sale sunt fără pricepere.
36 Dorinţa mea este: Iov se fiă cu totul încercat
Despre respunsurile sale, pre care le dâ după modul făcĕtorilor de rele.
37 Căcĭ el maĭ adauge pecat la pecatul luĭ,
Bate *în palme* înaintea nóstră,
Şi vorbele sale le multiplică în contra luĭ Dumnedeŭ.

CAPUL XXXV.

Urmarea vorbelor luĭ Elihu asupra dreptâţeĭ luĭ Dumnedeŭ.

1 Şi Elihu continuâ şi dise:
2 O ieĭ acésta de drept, când dicĭ:
„Sum maĭ drept decât Dumnedeŭ?"
3 Când dicĭ: „Ce'ţĭ folosesce ţie?
„Ce căscig eŭ maĭ mult, ca când aşĭ pecătui?"
4 Vreŭ se'ţĭ respund ţie,
Şi amicilor têĭ cu tine.
5 Caută spre ceriŭ şi vedĭ!
Uĭtâ-te la nuorĭ, maĭ sus sunt eĭ, decât tine!
6 Dacă pecătuescĭ, ce 'ĭ facĭ luĭ,
Şi de vor fi călcârile tale ânca atât de multe, ce 'ĭ facĭ luĭ?
7 De escĭ drept, ce 'ĭ daĭ luĭ?
Saŭ ce priimesce din mâna ta?
8 Unuĭ om de feliul têŭ 'ĭ *strică* reutatea ta;
Fiĭuluĭ omuluĭ 'ĭ *este de folos* dreptatea ta,
9 Eĭ strig pentru mulţimea apăsărilor,
Tânguesc asupra violenţeĭ celor marĭ.
10 Dar nicĭ unul nu dice: „Unde *este* Dumnedeŭ, Creatorul meŭ?
„Carele dăruesce cântece de laudă în *timpul de* nópte;
11 „Carele ni-aŭ dat pricepere înaintea animalelor pămêntuluĭ,
„Şi ni-aŭ dat înţelepcĭune înaintea paserilor ceriuluĭ."
12 Eĭ strigă, înse nemine nu respunde,
Pentru înghînfarea celor reĭ.
13 De sigur, în zadar! Dumnedeŭ nu aude,
Şi a tot Putintele nu caută preste acésta.

Şi când vorbescĭ, nicĭ nu'l vedĭ pre el, 14
Şi judecata *este* deja înaintea luĭ,
Ascéptă'l numaĭ pre el!
Şi de nu pedepsesce în dată mănia sa; 15
Óre se nu fiă luat bine séma de crimă?
Da, Iov deschide gura cu deşertăcĭune; 16
Fără înţelegere vorbesce multe cuvênte.

CAPUL XXXVI.

Înveţătura luĭ Elihu către Iov asupra otăririlor şi a minunilor luĭ Dumneḑeŭ.

Şi Elihu continuâ şi ḑise: 1
Ascéptă âncă puçin, şi eŭ 'ţĭ voiŭ areta, 2
Câ maĭ mult *am* de vorbit de Dumneḑeŭ.
Eŭ de departe 'mĭ aduc înţelegerea mea, 3
Şi vreŭ se fac dreptate Creatoruluĭ meŭ.
Căcĭ de sigur! fâră încelăcĭune *sunt* cuvêntele mele; 4
Cel, ce are cunoscinţă deplină, *vorbesce* cu tine.
Éca! Dumneḑeŭ este mare, şi nu despreţĭuesce pre nicĭ unul; 5
El *este* mare în tăria *şi* înţelepcĭune,
El nu reservă viéţa reuluĭ; 6
Apăsaţilor li face dreptate.
El nu'şi retrage ochiĭ seĭ de la cel drept, 7
Ci cu regiĭ *sunt* eĭ pre tron;
Da, el 'ĭ aşéḑă pentru tot de-a-una, şi 'ĭ înalţă pre dênşiĭ.
Dar când *sunt* ferecaţĭ cu lanţurĭ, 8
Prinşĭ în funiele mizerieĭ,
Atuncĭ li pune înainte faptele lor 9
Şi crimele lor, cât de sumeţĭ eraŭ.
Apoĭ li deschide urechia lor spre îndreptare; 10
Şi *li* ḑice, ca se se 'ntorcă de la rele.
Dacă ascultă şi se supun, 11
Apoĭ 'şĭ finesc ḑilele lor în fericire,
Şi aniĭ lor în mulţumire;
Dar dacă nu ascultă, apoĭ cad prin spadă, 12
Şi mor prin nepricepere.
Dar ipocriţiĭ îngrămădesc mănia, 13
Nu se rógâ, când el 'ĭ încatĕnă.
În tĕnereţe móre sufletul lor, 14
Şi viéţa lor *era* între sidomiţiĭ.
Pre cel ce sufere 'l scapă din suferinţa sa; 15
Prin apăsare aŭ deschis urechia lor.

16 Și pre tine te va scóte din gura apăsăreĭ
Într'un loc larg, unde nu este nevoiă,
Atuncĭ masa ta *va fi* încărcată cu grăsime.
17 Dar de veĭ face pre deplin lucrul reuluĭ,
Apoĭ se vor urma judecata și dreptul *una după alta.*
18 Da! mânia, *ĭea sémă*, se nu te arunce sub pedépsă,
Și mult prețiŭ de rescumpărare se nu te amăgéscă!
19 Lua-va în sémă avuția ta?
Nu! nicĭ aur, nicĭ tóte tesaurele avereĭ!
20 Nu pofti după noptea,
Când populiĭ per.
21 Pâzesce-te, ca se nu te întorcĭ spre pecat;
Căcĭ pre acesta 'l alegĭ maĭ de grabă decăt suferința.
22 Éca! Dumnedeŭ este măreţiŭ în puterea sa;
Cine învéță asemenea luĭ?
23 Cine'ĭ prescrie luĭ calea sa?
Și cine póte dice: „Tu facĭ nedreptate?"
24 Amintesce'ţĭ, ca se 'ĭ înalţĭ faptele luĭ,
Pre care ómeniĭ le zăresc.
25 Toţĭ ómeniĭ le ved,
Fiă-carele le privesce din departare.
26 Éca! Dumnedeŭ *este* mare, nepriceput noue,
Numerul anilor seĭ, el este necuprindibil.
27 Când rădică în.sus picăturile de apâ,
Apoĭ ele vérsă plóe din aburile lor,
28 Din care curg nuoriĭ,
Șĭ picură pre mulțimea ómenilor.
29 Cine înse cuprinde întinderea nuorilor,
Trăsnirea cortuluĭ seŭ?
30 Éca! preste acestea 'șĭ respăndesce lumina sa;
Și al mâreĭ fundament el 'l acopere.
31 Da, printr'ênsele judecă pre populiĭ;
Șĭ dâ de măncare în mulțime.
32 El 'șĭ acopere mânele sale cu fulgere,
Șĭ'ĭ comandă luĭ, pre cine se lovéscă.
33 Cu dênsul anunțiă trăsnitul luĭ,
Çâ preparată este mănia preste nedrepţiĭ.

CAPUL XXXVII.

Elihu continuă în vorba sa, şi vorbesce despre veneraţiunea, ce se cuvine majestâţeĭ luĭ Dumneḑeŭ.

Da, înaintea acestuĭa tremură ânima mea, 1
Şi sare din locul eĭ.
Ascultaţĭ, ascultaţĭ trăsnetul tunetuluĭ seŭ, 2
Şi resunetul, care ese din gura luĭ!
Pre sub întregul ceriŭ 'l conduce, 3
Şi pre fulgerul seŭ până la finele pămêntuluĭ.
In urmă bubuie un vuet mare; 4
El tună cu vócea sa pré puterică;
Nimic nu o opresce, când aŭ resunat trăsnetul.
Dumneḑeŭ tună minunat cu vócea sa, 5
Care face lucrurĭ marĭ, nepricepute *noue.*
Căcĭ el ḑice către neuă: „Fi pre pămênt!“ 6
Şi către plóe: „Fiă versare de plóe!“ şi plóea se preface în torente prin puterea sa.
El sigilă mâna fiă-căruĭ om, 7
Ca se recunóscă toţĭ ómeniĭ opul seŭ.
Férele se retrag în pescerea lor, 8
Şi se repaoséză pre culcuşiul lor.
Din camera *de méḑă-ḑi* vine fortuna, 9
Şi de la méḑă-nópte frigul.
Prin suflarea luĭ Dumneḑeŭ se fórméză ghiaçĭa, 10
Şi apele cele maĭ late vor fi strinse.
Şi pentru udare precipită nuorul; 11
Împrăsciéză nuorul seŭ cel serin.
El 'ĭ face se se întórne jur împrejur după conducerea sa, 12
Ca tóte se le împlinéscă, câte li-aŭ ordonat
Pre tótă întinderea pămêntuluĭ;
Când spre biciŭ pentru ţérra sa, 13
Când spre îndurare le întrebuinţéză.
Ascultă acésta, o Iov! 14
Stă, şi ĭea séma la minunile luĭ Dumneḑeŭ!
Sciĭ tu, când li comandă Dumneḑeŭ, 15
Şi lasă se lucéscă fulgerul din nuoriĭ seĭ?
Cunoscĭ balanciarea nuorilor, 16
Minunile celuĭ Perfect în înţelepcĭune?
Cum se înferbintă vestimentele tale, 17
Când se înăduşesce ţérra de vêntul de méḑă-ḑi?
Poţĭ întinde ceriul ca dênsul, 18

Carele este tare ca o oglindă turnată?
19 Învéţă-ne, ce 'ĭ-am pute spune?
Căcĭ nu putem rosti nimic din causa întunericuluĭ.
20 Spune-se-va luĭ óre, că vorbesc?
De ar vorbi omul, de sigur! ar fi prepădit.
21 Şi acum ómeniĭ nu ved lumina cea chiară, care *este* în ceriŭ;
Dară un vênt trece şi'l curăţe.
22 De la méḑă-nópte vine strălucirea ceriuluĭ;
La Dumneḑeŭ este o majestate înspaĭmăntătóră!
23 Pre a tot Putintele noĭ nu'l cuprindem,
Măreţiŭ în putere şi judecată
Şi plin de dreptate; el nu asupresce *pre nemine.*
24 Pentru aceea, ómeniĭ! se ve temeţĭ de dênsul!
El nu se teme de toţĭ înţelepţiĭ.

CAPUL XXXVIII.

Iehova vorbesce cătră Iov şi'ĭ demonstréză luĭ nesciinţa, ce are despre minunile natureĭ.

1 Şi Iehova respunse luĭ Iov din fortună şi ḑise:
2 Cine *este* acela, care întunecă consiliul
Prin cuvênte fără sciinţă?
3 Scólă-te! cinge'ţĭ cópsele tale ca un barbat;
Voiŭ se te întreb, şi instruĭ-me tu pre mine!
4 Unde eraĭ tu, când eŭ fundaiŭ pre pămêntul?
Spune, dacă aĭ pricepere!
5 Cine determinâ mesurile luĭ, de sciĭ?
Saŭ cine trase preste el funia de mesură?
6 Pre ce sunt întărite temeliele luĭ?
Saŭ cine aşeḑâ pétra luĭ unghĭulară,
7 Pre când stelele demăneţeĭ căntară împreună,
Şi toţĭ fiiĭ luĭ Dumneḑeŭ jubilară de bucuriă?
8 Cine închise marea cu uşe,
Când ea, spargênd sinul *mameĭ*, se ivi?
9 Când 'ĭ dedeiŭ nuoriĭ de vestimentul seŭ,
Şi întuneric de aburĭ pentru faşa luĭ?
19 Când 'ĭ mesuraiŭ jur împrejur otarele mele,
Şi puseiŭ zevóre şi uşe,
11 Şi ḑiseiŭ: Până aicĭ se vinĭ, şi nu maĭ departe;
Şi aicĭ frângă-se îndărătnicia valurilor tale!
12 Ordonat-aĭ tu când-va demăneţeĭ în ḑilele tale,
Însemnat-aĭ tu auroreĭ locul eĭ,

Ca se cuprindă marginile pământuluĭ, 13
Şi scuturaţĭ se fiă reiĭ de pre el,
Ca se se prefacă asemenea lutuluĭ, 14
Şi se se facă ca un vestiment;
Ca sustrasă se fiă reilor lumina lor, 15
Şi frânt braçĭul rădicat?
Ajuns-aĭ tu până la isvórele mâreĭ, 16
Şi umblat-aĭ tu pre fundul cel maĭ din năuntru?
Deschisu'ţi-s'aŭ ţie porţile morţeĭ, 17
Şi veḑut-aĭ tu porţile umbreĭ morţeĭ?
Înţeles-aĭ tu lăţimile pământuluĭ? 18
Spune dacă sciĭ tóte acestea!
Pre unde *este* calea către locuinţa lumineĭ? 19
Şi întunericul, unde'şĭ *are* locul seŭ?
Tu dar le aduseşĭ la otarele lor! 20
Da, tu sciĭ bine cărârile către casa lor!
Tu o sciĭ, căcĭ atuncĭ eraĭ deja născut! 21
Numerul ḑilelor tale dar mare *este*!
Venit-aĭ tu la camerele de reservă ale neueĭ? 22
Şi privit-aĭ tu camerele de reservă ale grăndineĭ,
Pre care le strînseiŭ pentru timpul apăsâreĭ, 23
Pentru ḑiua lupteĭ şi a resbeluluĭ?
Pre care cale se împarte lumina; 24
Se împrăsciéză vêntul resărituluĭ preste pământ?
Cine împărţi canalurile torentuluĭ de plóe, 25
Şi calea raḑeĭ tunetuluĭ?
Ca se plóe preste ţérră, *unde* nemine nu *este*, 26
Preste deşert, unde nu *petrece* nicĭ un om;
Se sature selbătăcĭunea sécă, 27
Şi se facă se resară verdéţa încolţitóră?
Are ploea vr'un tată? 28
Saŭ cine aŭ produs picăturile roueĭ?
Din al cuĭ sin aŭ eşit ghiaçĭa? 29
Şi bruma ceriuluĭ, cine o-aŭ născut?
Ca într'o pétră se ascunde apa; 30
Şi façĭa adăncimeĭ se légă.
Înnodat-aĭ tu legătura pleiadelor? 31
Saŭ desprins-aĭ tu lanţurile Orionuluĭ?
Facĭ tu se ésă zodiacul la timpul seŭ, 32
Şi pre constelaţiunea ursuluĭ pre lângă copiiĭ seĭ o conducĭ tu?
Cunoscĭ tu legile fundamentale ale ceriuluĭ? 33
Otârescĭ tu dominarea sa preste pământ?
Rădica-veĭ tu vócea ta către nuor, 34
Ca se te acoperă mulţimea apeĭ?
Trimiţĭ tu fulgeriĭ, se mérgă, 35

Și se dică cătră tine: Suntem aicĭ?
36 Cine pune ințelepcĭune în rerunchie?
Saŭ cine dâ pricepere ânimeĭ?
37 Cine numeră nuoriĭ cu ințelepcĭune?
Și foliĭ ceriuluĭ, cine 'ĭ revérsă,
38 Așia încât se se adune pulberea până la îndesire,
Și brazdele se se alipéscă?
39 Vênezĭ tu óre prédă pentru leónâ,
Și alinĭ tu fómea leilor tênerĭ,
40 Când sunt culcațĭ în vizuinele *lor*,
Și păndesc *pre prédă* în cavernele *lor*?
41 Cine dă corbuluĭ nutrimentul seŭ,
Când puiĭ luĭ strigă cătră Dumnedeŭ,
Retăcind fâră mâncare?

CAPUL XXXIX.

Descrierea maĭ multor animale, citate ca dovedĭ despre puterea și ințelepcĭunea luĭ Dumnedeŭ.

1 Sciĭ tu timpul, când capricorniĭ stînceĭ nasc *puiĭ lor*?
Observat-aĭ tu fatatul cerboĭcelor?
2 Aŭ tu numerĭ lunele, până când sunt împlute?
Și sciĭ tu timpul fatatuluĭ lor?
3 Ele îngenunchiéză, nasc puiĭ lor,
Se dispovăréză de durerile lor.
4 Puiĭ lor prosperă, cresc în câmpie,
Se duc, și nu se maĭ întorc la ele.
5 Cine lasă liber se âmble asinul selbatic?
Și cine deslégă frênele asinuluĭ selbatic?
6 Câruia eŭ 'ĭ dedeiŭ deșertul spre locuință,
Și sărătura locul seŭ de scapare.
7 El ride de vuetul orașuluĭ;
Strigarea mânătoruluĭ el nu o aude.
8 Ce găsesce pre munțĭ *este* nutrimentul seŭ,
Și tótă verdéța o caută.
9 Lucra'țĭ-va ție bivolul de bună voiă,
Remăne-va la ieslea ta?
10 Poțĭ lega pre bivolul cu funiă lângă brazdă?
Grapa-va el în urma ta vâile?
11 Încrede-te-veĭ luĭ, fiind că mare *este* puterea luĭ?
Și lăsa-veĭ luĭ lucrul *câmpuluĭ* têŭ?

Poţi se te încredi luĭ, câ'ţi va aduce *a casă* semĕnătura ta, 12
Şi o va aduna în aria ta? 13
Aripa cea tare a struţiuluĭ,
Este ea *ca* aripa şi penele cocostîrculuĭ? 14
El încredinţéză pămêntuluĭ ouele sale,
Şi lasă se se încaldéscă în năsip, 15
Şi uită, câ piciorul le strivesce,
Şi că férele câmpuluĭ le sfărâmă. 16
Aspru este cu puiĭ seĭ, ca cum nicĭ n'ar fi aĭ luĭ;
În deşert este ostenéla sa, nu'ĭ pasă; 17
Câcĭ Dumnedeŭ 'l lăsâ se uĭte înţelepcĭunea,
Şi nu'ĭ împărtăşi luĭ pricepere; 18
În timpul, când el se rădică în sus,
Ride de calul şi de calarul seŭ. 19
Dedeşĭ tu putere caluluĭ,
Îmbracaşĭ tu gâtul seŭ cu măndriă? 20
Tu'l facĭ, se sară ca locusta?
Cât de majestos înspaĭmântător e renchesitul luĭ! 21
Bătênd pămêntul şi bucurându-se de puterea *sa*
Se repede asupra armelor. 22
El ride de temere şi nu tremură;
Nu se întórce înderept înaintea spadeĭ; 23
Când săgeţile resună pre deasupra luĭ,
Suliţa şi lancia lucesc. 24
Cu cel maĭ neliniscit bubuit sfărâmă pămêntul,
Şi nu stâ maĭ mult pre loc, când resună trompeta. 25
De câte orĭ *resună* trompeta, dice: Hai!
Din departare mirósă pre resbelul,
Frémătul ducilor şi strigătul de resbel. 26
Aŭ prin mintea ta sbóră uliul,
Când 'şi întinde aripa sa câtră médă-di? 27
După ordinul têŭ se rădică vulturul,
Şi'şĭ face cuĭbul seŭ pre înălţimĭ? 28
El locuesce şi mâne pre stînce,
Pre vêrfurile stîncelor şi pre locurĭ tarĭ; 29
D'aci zăresce el préda;
În departare caută ochiĭ seĭ; 30
Şi puiĭ seĭ sorb sângele;
Şi unde *sunt* ucişĭ, acolo *este* şi el.

CAPUL XL.

Iov mărturisesce nesciința sa. Descrierea Behemothului.

1 Și respunse Iehova luĭ Iov și ďise:
2 Cel ce vre se se judice cu a tot Putintele este el acum instruit?
Mustrătorul luĭ Dumneďeŭ se respundă dar!
3 Și Iov respunse luĭ Iehova și ďise:
4 Eca! sum pré mic, ce așĭ pute se'țĭ respund?
Mâna mea o pun pre gura mea!
5 O dată am vorbit și nu voiŭ maĭ respunde,
A duoa óre nu o voiŭ maĭ încerca.
6 Și respunse Iehova din furtună luĭ Iov și ďise:
7 Scólă-te! cinge'țĭ cópsele tale ca un barbat;
Eŭ voiŭ se te întreb, și instruĭ-me tu pre mine!
8 Tu veĭ dar se frângĭ judecata mea;
Se me declarĭ nedrept, spre a te face pre tine drept?
9 Aĭ tu brațiŭ ca Dumneďeŭ;
Și detunĭ tu cu vóce ca dênsul?
10 Fiă dar! ornéză-te cu mărețe și majestate,
Și îmbracă-te cu strelucire și pompă!
11 Revérsă valurile mănieĭ tale;
Privesce preste toțĭ mândriĭ, și plécă'ĭ pre eĭ,
12 Privesce preste toțĭ mândriĭ, și umilesće'ĭ pre eĭ,
Și trăntesce pre loc pre ceĭ reĭ!
13 Ascunde'ĭ pre toțĭ în pulbere;
Fația lòr învălesce-o în întuneric.
14 Apoĭ și eŭ te voiŭ lauda pre tine,
Cum că dréptă'țĭ aŭ câscigat învingerea.
15 Éca aicĭ Behemothul, pre carele 'l-am creat ca pre tine;
Érbă mănâncă ca un boŭ.
16 Én veďĭ ce putere în cópsele sale,
Și ce tăriă în mușchiĭ vintreluĭ seŭ!
17 El mișcă códa sa ca un cedru,
Și vinele cópselor sale sunt împletucite;
18 Osemintele sale sunt ca stălpĭ de aramă;
Ósele luĭ ca drugĭ de fer.
19 El este cel ăntêiŭ din opera luĭ Dumneďeŭ,
Creatorul seŭ 'ĭ întinse spada;
20 În adevêr! nutriment 'ĭ aduc luĭ munțiĭ,
Și tóte férele câmpuluĭ jócă acolo;
21 Sub tufariŭ de Lotos se repaoséză,
Ascuns în trestiă și în mocirlă.

Tufarele de Lotos 'l acoper pre el cu umbrele lor; 22
Salciile părîuluĭ 'l încunjură.
Éca! de se îmflă rîul, el nu se spaĭmântă, 23
Remăne liniscit, chiar când *o apă ca* a Iordanuluĭ s'ar reversa până [la gura luĭ.
Cu ochiĭ seĭ va perde pre cel, 24
Ce voesce a'ĭ străpunge nasul cu capcana.

CAPUL XLI.

Descrierea Leviatanuluĭ.

Poţĭ trage pre Leviatan din undéţă? 1
Şi cufunda limba luĭ în funia?
Poţĭ trage prin nasul luĭ o funiă de rogoz, 2
Şi străpunge falca luĭ cu o verigă?
Implora-te-va cu multe rugămінţĭ, 3
Dice'ţĭ-va cuvênte dulcĭ?
Încheia-va alianţă cu tine, 4
Ca se'l ieĭ de serv pentru tot de-a-una?
Te poţĭ juca cu dênsul, ca cu o pasere, 5
Şi 'l priponi pentru fiĭcle tale?
Pentru dênsul fac petrecere companioniĭ? 6
'L împărţesc pre dênsul între negoţiatorĭ?
Poţĭ împle cu săgetărĭ pelea luĭ, 7
Şi capul luĭ cu ostie pĕscărescĭ?
Pune mâna ta pre dênsul: 8
'Ţĭ veĭ aminti de luptă, şi nu o veĭ maĭ înnoui.
Éca! asceptarea *inimiculuĭ* luĭ este amăgită! 9
Aŭ nu este el deja în lung întins la aspectul luĭ?
Nemine nu este atât de curagĭos, se'l aţiţe; 10
Şi cine este acela, care póte sta înainte'mĭ?
Cine 'mĭ-aŭ eşit mie cu *ce-va* înainte, ca se 'ĭ-o remunerez? 11
Tot, ce este sub întregul ceriŭ *este* al meŭ!
Nu pot tăce de membrele sale, nicĭ de puterea sa, 12
Şi nicĭ de frumuseţa armăreĭ luĭ.
Cine póte descoperi forma vestimentuluĭ luĭ, 13
Cine se póte apropia de dupla dintime a luĭ?
Cine deschide uşele gureĭ luĭ? 14
Şirurile dinţelor luĭ — cât de înspaĭmântătóre!
Majestóse *sunt* putericile luĭ scuturĭ, 15
Alipite cu încheiătura cea maĭ strîmtă;
Se alipesc unul de altul, 16
Încât nicĭ aerul nu strebate;

17 Unul se ţine de altul;
Sunt legate şi nu se despart.
18 Strănutatul luĭ face se lucéscă fulgerul,
Şi ochiĭ luĭ sunt asemenea genelor auroreĭ demăneţeĭ.
19 Din gura luĭ sbucnesc flacârĭ,
Schînteĭ de foc se revérsă.
20 Din nările luĭ ese fum,
Ca dintr'o ólă şi tingire înferbîntată,
21 Suflarea luĭ flamméză ca cărbunĭ,
Şi flacârĭ es din gura luĭ.
22 În cerbicea luĭ locuesce tăria,
Şi înfiorarea merge înaintea luĭ.
23 Muşchiĭ luĭ carnoşĭ sunt alipiţĭ *de dênsul*;
Deşĭ în jurul luĭ ca versaţĭ, nestrămutătorĭ.
24 Ânima luĭ *este* dură ca pétra,
Şi massivă ca pétra cea de desubt a moreĭ.
25 Rădicându-se el, tremură eroiĭ,
De spaĭmă sunt eşiţĭ din simţire.
26 Voind cine-va se'l lovéscă cu spada,
Ea nu prinde, nicĭ lancea, nicĭ săgéta, nicĭ suliţa.
27 El consideră ferul drept paiŭ,
Arama drept lemn putred.
28 Pre dênsul nu'l dă pre fugă fiiul arculuĭ;
Ca pléva se prefac înainte'ĭ petrele prăscielor.
29 Ca pléva considerată este ghioga;
El ride de vibrarea lanceĭ?
30 Hîrburĭ ascuţite sunt sub dênsul;
Se culcă pre petre ascuţite ca pre mocirlă.
31 El face adăncimile se clocotéscă ca o ólă;
Amestecă marea ca o alifie.
32 Calea în urmă'ĭ o face se lucéscă;
Adâncimile se ţin ca pîrul sur.
33 Pre pămênt nu este nimic asemenea luĭ;
El este creat, spre *a fi* fără frică.
34 El privesce pre tóte cele înalte.
El *este* rege preste tóte animalele trufaşe.

CAPUL XLII.

Iov dă mărire luĭ Dumneḑeŭ, care'l iertă pre el şi'l face maĭ înflorit decât orĭ când.

1 Şi Iov respunse luĭ Iehova şi ḑise:
2 Eŭ sciŭ, că tu tóte le poţĭ,
Şi nicĭ o întreprindere nu'ţĭ este oprită,

„Cine *este* acela, care întunecă otărirea consiliuluĭ cu nepricepere“? 3
În adevêr! vorbiam, ce nu înţelegeam;
Pré înalt era pentru mine, ce nu cuprinseiŭ.
Ascultă, rogu-te, şi eŭ voiŭ vorbi; 4
„Voiŭ se te întreb, şi instruĭ-me tu pre mine!“
Auḑisem de tine cu urechia, 5
Acum înse ochiul meŭ te vede;
Pentru aceea dar me condamn, 6
Şi me căesc în pulbere şi cenuşă.
Şi întêmplatu-s'aŭ, după ce vorbise Iehova aceste vorbe că- 7
tră Iov, de ḑise Iehova cătră Elifas, Temaneul: Aprinsă *este* mă-
nia mea în contra ta şi în contra ambilor amicĭ aĭ teĭ; căcĭ voĭ
n'aţĭ vorbit aşia de drept înaintea mea, ca servul meŭ Iov. Şi acum, 8
luaţi-ve şepte taurĭ şi şepte berbecĭ, şi mergeţĭ la servul meŭ Iov,
şi oferiţĭ un sacrificiŭ de ardere pentru voĭ; şi Iov, servul meŭ,
róge-se pentru voĭ; căcĭ numaĭ pre dênsul 'l voiŭ baga în sémă, şi
nu voiŭ urma cu voĭ după neroḑia vóstră; căcĭ voĭ n'aţĭ vorbit aşia
de drept înaintea mea, ca servul meŭ Iov.
Atuncĭ merseră Elifas, Temaneul, şi Bildad, Şuheul, şi Zofar, 9
Naamatheul, şi făcură, precum li ḑise lor Iehova, şi Iehova băgâ
în sémă pre Iov.
Şi Iehova prefăcu captivitatea luĭ Iov, după ce se rogase pen- 10
tru amicii seĭ; şi Iehova îmmulţi tóte, câte le avuse Iov, înduoit.
Atuncĭ veniră la dênsul toţĭ fraţiĭ luĭ şi tóte sororile luĭ şi toţĭ 11
cunoscuţiĭ luĭ de maĭ nainte, şi măncară cu dênsul pâne în casa
luĭ; şi'ĭ aretară luĭ compătimirea lor, şi'l măngăiară pre el de tóte
relele, pre care Iehova făcuse se vină preste dênsul; şi'ĭ dederă luĭ
fiă-carele o kesită (o monedă de argint), şi fiă-carele un ânel de aur.
Şi Iehova bine-cuvêntâ maĭ mult starea venitóră decât cea 12
trecută a luĭ Iov, aşia încăt avea patru-spre-ḑece miĭ de oĭ, şese
miĭ de cămile, şi una miă de părechie de taurĭ şi una miă de asine. Şi 13
avu şepte fiĭ şi treĭ fiĭe. Şi chiemâ numele uneĭa Iemima, şi nu- 14
mele celeĭ a duoa Kezia, şi numele celeĭ a treĭa Kerren-Happuch.
Şi nu se găsi nicĭ o muiere aşia de frumósă ca fiĭele luĭ Iov în 15
tótă ţérra; şi tatul lor li dede lor eredităţĭ în meḑilocul fraţilor lor.
Şi trăi Iov după acésta una sută patru-ḑecĭ de anĭ, şi veḑu
pre fiiĭ seĭ şi pre copiiĭ fiilor seĭ, patru generaţiunĭ. Şi muri Iov 17
bĕtrân şi sâtul de viéţă.

CARTEA PSALMILOR.

PSALMUL I.

Fericirea celor buni; nefericirea celor rĕĭ.

1 Ferice de omul, carele nu âmblă în consiliul nelegĭuiţilor,
Şi în calea pecătoşilor nu stă,
Şi în şedinţa deriḑĕtorilor nu şede:
2 Ci în legea luĭ Iehova *este* plăcerea luĭ,
Şi în legea luĭ cugetă ḑiua şi nóptea.
3 Acela este ca un arbore plantat lângă curgerile apelor,
Carele fruptul seŭ 'l dă la timpul seŭ,
Şi a căruĭa frunḑă nu veşteḑesce,
Şi tot ce el face prosperă.
4 Nu aşia *sunt* nelegĭuiţiĭ:
Ci ca pléva, pre care o spulberă vêntul.
5 De aceea nelegĭuiţiĭ nu se vor pute ţine la judecată,
Nicĭ pecătoşiĭ în adunarea drepţilor;
6 Căcĭ Iehova cunósce calea drepţilor,
Dară calea nelegĭuiţilor va peri.

PSALMUL. II.

Profeţia complotuluĭ naţiunilor in contra Unsuluĭ luĭ Iehova, şi a măririeĭ, la care aŭ fost înalţat prin Părintele seŭ.

1 Pentru ce bubuiŭ populiĭ,
Şi naţiunile cugetă deşerte?
2 Regiĭ pămêntuluĭ se rescólă,
Şi principiĭ se consultă,
Contra luĭ Iehova şi contra Unsuluĭ seŭ, *ḑicênd*:
3 Se rumpem legăturile lor,
Şi se lepădăm de la noĭ funiile lor!
4 Cel ce locuesce în ceriul ride,
Domnul 'şĭ bate joc de dênşiĭ;
5 Atuncĭ el va grăi cătră dênşiĭ în mănia sa,
Şi în displăcerea sa cea mare 'l va spaĭmânta:

„Eŭ tot am uns pre regele meŭ 6
„Pre Zion, muntele meŭ cel sănt.“
Voiŭ se declar decretul; 7
Iehova ḑise cătră mine: „Fiĭul meŭ *escĭ* tu,
„Eŭ astăḑĭ te-am născut. 8
„Cere de la mine:
„Şi eŭ ’ţĭ voiŭ da populiĭ *spre* moscenirea ta, 9
„Şi marginile pămêntuluĭ *spre* possessiunea ta:
„Tu ’ĭ veĭ zdrumica cu un sceptru de fer; 10
„Ca un vas de olariŭ ’ĭ veĭ sfărăma.“
Decĭ acum, regiĭ, înţelepţiţi-ve, 11
Înveţaţi-ve, judecătorĭ aĭ pămêntuluĭ!
Serviţĭ luĭ Iehova cu frică, 12
Şi bucuraţi-ve cu cutremur!
Sărutaţĭ pre fiĭul, ca se nu se mănie, 13
Şi se periţĭ *din* calea;
Căcĭ mănia luĭ se aprinde în dată; 14
Ferice de toţĭ, cariĭ se încred într’ênsul.

PSALMUL III.

David apăsat de inimiciĭ seĭ pune încrederea sa în Dumneḑeŭ.

Un psalm al luĭ David, când fugi dinaintea luĭ Absalom, fiĭuluĭ seŭ. 1

Iehova! cât de mulţĭ sunt inimiciĭ meĭ!
Mulţĭ se rescólă în contra mea.
Mulţĭ ḑic despre sufletul meŭ: 2
„Pentru dênsul nu *e* nicĭ un ajutor la Dumneḑeŭ.“ Sela.
Tu înse, Iehova, *escĭ* scut împrejurul meŭ, 3
Gloria mea, şi cel ce înalţĭ capul meŭ.
Cu vócea mea am strigat cătră Iehova, 4
Şi el ’mĭ-aŭ respuns din muntele seŭ cel sănt. Sela.
Eŭ m’am culcat, şi am adormit: 5
Desceptatu-m’am, căcĭ Iehova me sprijinesce.
Nu me tem de miriade de populĭ, 6
Cariĭ *s*’aŭ pus în contra mea jur împrejur.
Scólă-te, Iehova! ajută-me, Dumneḑeul meŭ! 7
Căcĭ tu aĭ bătut pre toţĭ inimiciĭ meĭ preste fălcĭ;
Dinţiĭ nelegiuiţilor ’ĭ-aĭ zdrobit.
La Iehova *este* mântuire, 8
Preste populul têŭ *este* bine-cuvêntarea ta. Sela.

PSALMUL IV.

Ruga măngăiătoriă în contra vanitățeĭ copiilor lumeĭ.

Maestruluĭ de căntare pre corde. Un psalm al luĭ David.

1 Respunde'mĭ, când strig, Dumnedeul dreptățeĭ mele!
În strimtorare tu m'aĭ scos la un loc larg;
Îndură-te de mine, și ascultă de ruga mea.
2 O voĭ fiĭ aĭ ómenilor! până când gloria mea se fiă defaĭmată?
Până când vețĭ iubi deșertăcĭunea, *și* vețĭ cauta mincĭuna? Sela.
3 Cunósceţĭ dară, câ Iehova 'șĭ-aŭ ales pre cel cuvios,
Iehova va audi, când strig către dênsul.
4 Cutremurați-ve, și nu pĕcătuițĭ,
Cugetațĭ în ânimile vóstre
Pre patul vostru, și tăcețĭ. Sela.
5 Sacrificațĭ sacrificie de dreptate,
Și încredeți-ve în Iehova.
6 Mulțĭ dic: „Cine ni va areta noue fericirea?"
Înalță preste noĭ lumina fațieĭ tale, Iehova!
7 Tu aĭ dat veseliă în ânima mea,
Maĭ mare decât în timpul, când grâul și mustul lor eraŭ cu îmbelșugare.
8 În pace me voiŭ culca și voiŭ dormi;
Căcĭ numaĭ tu, Iehova, me veĭ face se locuesc în siguranță.

PSALMUL V.

Ruga luĭ David persecutat de inimiciĭ seĭ.

Maestruluĭ de căntare în flaute. Un psalm al luĭ David.

1 Ascultă, Iehova, de cuvêntele mele, iea în considerațiune meditarea mea.
2 Ascultă de vócea strigâreĭ mele, regele meŭ și Dumnedeul meŭ!
Căcĭ cătră tine voiŭ se me rog.
3 Iehova! demânéța veĭ audi vócea mea,
Demănéța voiŭ îndrepta cătră tine *ruga mea*, și voiŭ căuta în sus.
4 Căcĭ tu nu *escĭ* un Dumnedeŭ, căruĭa 'ĭ place nedreptatea;
Cel reŭ nu va locui lăngă tine;
5 Nu se pot ține smintițiĭ înaintea ochilor têĭ;
Tu urescĭ pre toțĭ făcĕtoriĭ de rele;
6 Tu perdĭ pre ceĭ ce grăesc mincĭunĭ,
Pre barbatul sângĭurilor și pre cel al încelătorieĭ abomineză Iehova.

7
Înse eŭ prin abondența îndurâreĭ tale întru în casa ta,
Me închin câtră săntul têŭ templu în frica ta.
Iehova! condu-me în dreptatea ta; din causa inimicilor meĭ 8
Îndreptéză înaintea mea calea ta;
Căcĭ în gura lor nu *este* sinceritate, 9
Interiorul lor *este* ênsă'şĭ reutate,
Gûtlejul lor un mormênt deschis,
Limbele lor le netĕḑesc.
O Dumneḑeul! condamnă'ĭ, 10
Se cadă prin planurile lor,
În mulțimea crimelor lor restórnă'ĭ;
Căcĭ s'aŭ revoltat în contra ta.
Înse se vor bucura toțĭ ceĭ, ce se încred în tine, 11
În etern vor jubila, şi tu'ĭ veĭ ocroti,
Şi se vor veseli în tine ceĭ, ce iubesc numele têŭ,
Căcĭ tu, Iehova, bine-cuvênțĭ pre cel drept, 12
Ca cu un scut 'l acoperĭ cu bună voință.

PSALMUL VI.

Ruga luĭ David în bóla sa şi triumful prin eredință.

Maestruluĭ de căntare pre corde, pre un instrument cu opt corde.
Un psalm al luĭ David.

1
Iehova! nu me mustra în mănia ta,
Şi nicĭ nu me pedepsi în furia ta.
Îndură-te de mine, Iehova, căcĭ *sum* slab; 2
Vindecă-me, Iehova, căcĭ ósele mele sunt cutremurate,
Şi sufletul meŭ e fórte cutremurat: 3
Şi tu, Iehova, pănă când?
Re'ntórce-te, Iehova, măntuĭ sufletul meŭ, 4
Ajută-me pentru îndurarea ta.
Căcĭ în mórte nu *este* aducere aminte de tine, 5
În infern cine te va lauda?
Obosit-am în suspinare'mĭ. 6
Eŭ spăl în fiă-care nópte patul meŭ,
Cu lacrimile mele topesc ascernutul meŭ.
Ochiul meŭ se consumă de întristare, 7
Îmbĕtrănesce din causa tutulor inimicilor meĭ.
Depărtați-ve de la mine, toțĭ făcĕtoriĭ de rele! 8
Căcĭ Iehova aŭ auḑit vócea plăngereĭ mele.
Iehova aŭ auḑit cererea mea, 9
Iehova va priimi rugăcĭunea mea;
Se vor ruşina şi se vor spaĭmănta tare toțĭ inimiciĭ meĭ, 10
Se vor întórce, vor ruşina într'un moment.

PSALMUL VII.

David declară inocența sa și rógă pre Dumnedeŭ de a'l mântui de inimicii seĭ.

Șiggaion al luĭ David, pre care 'l căntâ luĭ Iehova pentru cuvêntele luĭ Cuș, Beniaminituluĭ.

1 Iehova, Dumnedeul meŭ! în tine me încred,
Ajută-me în contra tutulor persecutorilor, și mântuĭ-me,
2 Ca se nu răpéscă ca un leŭ sufletul meŭ,
Sfâșiându'*l*, fără de a fi un mântuitor.
3 Iehova, Dumnedeul meŭ! de am făcut acésta,
De este nedreptate în mânele mele,
4 De am resplătit *cu* reŭ celuĭa, ce trăi în pace cu mine,
(Ba, am mântuit chiar pre inimicul meŭ fără causă:)
5 Apoĭ se urmăréscă inimicul sufletul meŭ și se'l ajungă,
Și se calce în pămênt viéța mea,
Și onórea mea în pulbere se o pună. Sela.
6 Rădică-te, Iehova, în mânia ta,
Înalță-te contra turburăreĭ inimicilor meĭ,
Și scólă-te pentru mine la judecată, ce aĭ ordonat.
7 Și o adunare de popull se te încunjure,
Și pentru dênsa re'ntórce-te în înălțime.
8 Iehova! judecă populiĭ:
Judecă-me, Iehova, după dreptatea mea,
Și după întegritatea mea *resplătesce'mĭ.*
9 Sfârșéscă-se relele nelegĭuiților,
Și întăresce pre cel drept:
Căcĭ un cercător al ânimelor și al rerunchielor *este* Dumnedeul [cel drept.
10 Scutul meŭ *este* la Dumnedeŭ,
Ajutorul celor drepțĭ la ânimâ.
11 Dumnedeŭ *este* un judecător drept,
Și un Dumnedeŭ, care se mâniă *de nelegĭuitul* în tótă diua.
12 De nu se întórce, sabia sa el o ascută,
Arcul seŭ 'l întinde, și'l îndréptă;
13 Și contra luĭ îndréptă armele morțeĭ,
Săgetele sale, *pre care le*-aŭ făcut ardĕtóre.
14 Éca! *nelegĭuitul* concepe nedreptate,
Și âmblă îngrecat cu reutate,
Și nasce mincĭună.
15 Grópă aŭ săpat, și o-aŭ adâncit:
Și va cáde în grópa, ce o-aŭ făcut.

Întórce-se-va reutatea luĭ pre capul seŭ propriŭ, 16
Şi pre crescetul luĭ propriŭ violenţă sa se va pogorí.
Lauda-voiŭ pre Iehova după dreptatea luĭ, 17
Şi voiŭ cănta numeluĭ luĭ Iehova, celuĭ Pré-Înalt.

PSALMUL VIII.

Mărețа şi bunătatea luĭ Dumnedeŭ.

Maestruluĭ de căntare pre Ghittith. Un psalm al luĭ David.

Iehova, Domnul nostru! 1
Cât de minunat *este* numele têŭ în tot pămêntul;
Carele aĭ pus gloria ta preste ceriul!
Din gura pruncilor şi a sugĕtorilor 2
'Ţi-aĭ fundat laudă
Din causa inimicilor têĭ,
Ca se amuţĭ pre inimicul şi resbunătorul.
Când privesc ceriurile tale, lucrul degetelor tale, 3
Luna şi stelele, pre care tu le-aĭ stabilit:
Ce *este* omul, câ'ţĭ amintescĭ de el, 4
Şi fiĭul omuluĭ, câ ieĭ sémă de dênsul?
'L-aĭ făcut cu puçin maĭ mic decât pre angeliĭ, 5
Cu onóre şi cu mărire 'l-aĭ încoronat pre el;
'L-aĭ făcut domn preste lucrurile mănelor tale, 6
Tóte le-aĭ pus sub piciórele luĭ:
Tóte oile şi boiĭ, 7
Âncă şi animalele cămpuluĭ;
Paserile ceriuluĭ şi pesciĭ măreĭ, 8
Tot ce strebate cărările măreĭ.
Iehova, Domnul nostru! 9
Cât de minunat *este* numele têŭ în tot pămêntul!

PSALMUL IX.

Mulțumirea luĭ David pentru o învingere asupra inimicilor.

Maestruluĭ de căntare după Mut-Laben. Un psalm al luĭ David.

Lauda-voiŭ pre Iehova din tótă ânima mea, 1
Spune-voiŭ tóte minunile tale;
Me voiŭ bucura şi voiŭ jubila în tine, 2
Voiŭ cănta numeluĭ têŭ, o Pré-Înaltul!
Când inimiciĭ meĭ se întorc înderept, 3
Cad şi per dinaintea façieĭ tale.

4 Căcî tu aî apărat dreptul meŭ și causa mea,
Ședut-aî pre scaun ca un judecător al dreptățeî.
5 Condamnat-aî populiî,
Perdut-aî pre nelegĭuitul,
Numele lor chiar 'l-aî stins pentru etern și în perpetuŭ.
6 *Cât pentru* inimicul, devastârile s'aŭ finit,
Și cetățile tu le-aî dirimat;
Perit-aŭ amintirea lor.
7 Dară Iehova va trona în etern,
Pus-aŭ scaunul seŭ spre judecată;
8 Și el va judeca lumea cu dreptate,
Va face dreptate populilor cu ecitate.
9 Da, Iehova este refugiŭ celuî împilat,
Refugiŭ în timp de strimtorare:
10 În tine se încred ceî ce cunosc numele têŭ,
Căcî tu nu părăsescî pre ceî ce te caută, o Iehova!
11 Căntațî luî Iehova, carele tronéză în Zion,
Anunțiațî între populiî faptele sale!
12 Câcî el, resbunătorul săngeluî, 'șî aduce aminte de eî,
Nu uĭtă strigarea sermanilor.
13 Îndură-te de mine, Iehova!
Privesce miseria mea din *partea* celora ce me uresc,
Tu, care me rădicî din porțile morțeî;
14 Pentru ca se narez tóte laudele tale în porțile fiieî Zionuluî,
Ca se me bucur de ajutorul têŭ.
15 Populî se cufundă în grópa, care o-aŭ făcut;
În cursa, pre care o-aŭ ascuns, se prinde picĭorul lor propriŭ.
16 Cunoscut este Iehova prin judecată, ce aŭ făcut;
În lucrul mănelor sale proprie se împleticesce cel reŭ. Higgaion, Sela.
17 Întórce-se-vor nelegĭuițiî în infern,
Toțî populiî ce uĭtă pre Dumnedeŭ.
18 Căcî nu pentru tot de-a-una va fi uĭtat seracul,
Nicî în etern speranța sermanilor nu va fi perdută.
19 Scólă-te, Iehova! se nu se covârșéscă muritorul;
Se se judece populiî înaintea fațeî tale.
20 Pune, Iehova, preste eî frică:
Fă ca populiî se cunóscă, că ómenî sunt! Sela.

PSALMUL X.

Vicleșugurile celuî rêŭ și impietatea sa.

1 Pentru ce, Iehova, staî departe,
Te ascundî în timpurile de strimtorare?
2 Rêul în măndria sa persecută pre cel serman;
Eî se prind prin planurile, pre care eî le-aŭ escugetat.

Căcĭ nelegĭuitul se fălesce în dorinţele sufletuluĭ seŭ, 3
Bine-cuvêntă pre cel neseţios, şi despreţĭuesce pre Iehova.
Nelegĭuitul în măndria sa *cugetă*: „El nu pedepsesce“; 4
„Nu este Dumnedeŭ,“ *sunt* tóte cugetările luĭ.
Căile sale prosperă în tot timpul, 5
Departe *sunt* judecăţile tale dinaintea luĭ;
Pre toţĭ inimiciĭ seĭ 'ĭ suflă.
El dice în ânima sa: „Eŭ nu me voiŭ clăti. 6
„Voiŭ *remâne* din generaţiune în generaţiune,
„Şi nicĭ o dată nu *voiŭ fi* în nevoiă.“
Gura sa *este* plină de blăstem, de amăgire şi de daună, 7
Sub limba sa *este* reutate şi nedreptate.
El şede la păndă prin curţĭ, 8
În locurĭ ascunse ucide pre cel inocent,
Ochiĭ seĭ păndesc pre cel nefericit.
El păndesce în loc ascuns, ca un leŭ în tufariŭ; 9
Păndesce, ca se prindă pre cel serman;
El prinde pre cel serman, trăgêndu'l în cursa sa.
El se tupiléză, se plécă, 10
Şi nefericiţiĭ cad prin puterea luĭ.
El dice în ânima sa: „Dumnedeŭ uĭtă; 11
„El ascunde faţĭa sa, nu *o* vede *acésta* nicĭ o dată.“
Scólă-te, Iehova, Dumnedeul, rădică măna ta, 12
Nu uĭta pre ceĭ sermanĭ!
Pentru ce despreţĭuesce nelegĭuitul pre Dumnedeŭ; 13
Dice în ânima sa: „Tu nu pedepsescĭ?“
Tu aĭ vedut *acésta*: 14
Căcĭ tu observĭ dauna şi întristarea, spre a le lua în mănele tale:
Ţie 'ţĭ lasă *acésta* nefericitul;
Orfanuluĭ tu 'ĭ escĭ ajutor;
Sfărămă braçĭul nelegĭuituluĭ şi al reuluĭ; 15
Reutatea sa caută-o, până ce nu o maĭ aflĭ!
Iehova *este* rege din eternitate în eternitate; 16
Peri-vor populiĭ din pămêntul luĭ.
Dorinţa celor sermanĭ o-aĭ ascultat, Iehova! 17
Tu preparĭ ânima lor, facĭ ca urechia ta se asculte,
Spre a judeca pre cel orfan şi pre cel apăsat, 18
Ca omul de pre pămênt se nu maĭ adaugă a apăsa.

PSALMUL XI.

Persecutoriĭ luĭ David. Dreptatea luĭ Dumneḑeŭ.

Maestruluĭ de căntare. *Un psalm* al luĭ David.

1 În Iehova me încred;
Cum *dar* ḑiceţĭ sufletuluĭ meŭ: „Sburaţĭ în munţiĭ vostri [ca paserĭ“!
2 Căcĭ éca! nelegiuiţiĭ întind arcul,
Aşéḑă săgetele lor pre córdă,
Ca se săgeteze prin întuneric pre ceĭ drepţĭ la ânimă.
3 Căcĭ temeliele se surpă;
Dreptul ce póte se facă?
4 Iehova în săntul seŭ templu,
Iehova, al căruĭa tron *este* în ceriŭ,
Ochiĭ seĭ privesc, pleópele sale cércă pre fiiĭ ómenilor.
5 Iehova cércă pre cel drept:
Éră pre cel nelegiuit şi pre cel ce iubesce violenţa uresce sufletul seŭ.
6 El va face se plóe preste ceĭ nelegiuiţĭ fulgere,
Foc şi sulfur;
Vênt arḑĕtor *va fi* partea cupeĭ lor.
7 Căcĭ drept *este* Iehova, dreptate o iubesce;
Pre cel drept ’l vede façia luĭ.

PSALMUL XII.

David se plănge de reutatea inimicilor seĭ.

Maestruluĭ de căntare pre un instrument cu opt corde. Un psalm al luĭ David.

1 Ajută, Iehova, căcĭ cuvioşiĭ se împuçinéză,
Ceĭ credincioşĭ se sfărşesc dintre fiiĭ ómenilor.
2 Falsitate grăesc unul cu altul,
Cu buze linguşitóre, cu ânimă duplă grăesc.
3 Esterminéză, Iehova, tóte buzele linguşitóre,
Limba cea mare grăitóră,
4 Cariĭ ḑic: „Prin limbele nóstre suntem putericĭ,
„Buzele nóstre *sunt* cu noĭ: cine *este* domn preste noĭ?“
5 „Din causa apăsăreĭ sermanilor, din causa suspinuluĭ celor seracĭ,
„Me voiŭ scula acum,“ ḑice Iehova,
„’*I* voiŭ măntui de ceĭ cariĭ ’ĭ suflă.“
6 Cuvêntele luĭ Iehova *sunt* cuvênte curate,
Argint curăţit în tigaie de pămênt, curăţit de şepte órĭ.

Tu, Iehova, 'ĭ veĭ păzi, 8
'I veĭ apăra de generaţiunea acésta în etern.
Căcĭ nelegĭuiţiĭ âmblă pretutindinea, 9
Când josia se înalţă între fiiĭ ómenilor!

PSALMUL XIII.

Plăngerile luĭ David şi încrederea sa în Dumneḑeŭ.

Maestruluĭ de căntare. Un psalm al luĭ David. 1

Până cănd Iehova me veĭ uĭta de tot?
Până când veĭ ascunde façĭa ta de la mine?
Până când se me consult în sine'mĭ, 2
Avênd întristare în ânima mea în fiă-care ḑi?
Până când se va scula inimicul meŭ în contra mea?
O, uĭtă-te, respunde'mĭ, Iehova, Dumneḑeul meŭ! 3
Luminéză ochiĭ meĭ, ca se nu adorm în mórtea,
Ca se nu ḑică inimicul meŭ: „'L-am învins," 4
Nicĭ se se bucure apăsătoriĭ meĭ, că me clătesc.
Dară eŭ me încred în îndurarea ta: 5
Veseléscă-se ânima mea de ajutorul têŭ;
Voiŭ cănta luĭ Iehova;
Căcĭ 'mĭ-aŭ făcut bine!

PSALMUL XIV.

Înfricoşată depravaţiune a ómenilor.

Maestruluĭ de căntare. *Un psalm* al luĭ David.

Nerodul ḑice în ânima sa: „Nu *este* Dumneḑeŭ"! 1
Corupţĭ, abominabilĭ sunt în lucrările lor,
Nicĭ unul nu face bine.
Iehova din ceriŭ se uĭtă preste fiiĭ ómenilor, 2
Spre a vede, dacă este vre un înţelept,
Carele caută pre Dumneḑeŭ:
Toţĭ s'aŭ abătut, 3
Toţĭ s'aŭ corupt;
Nemine nu face bine, chiar nicĭ unul.
Aŭ n'aŭ sciinţă toţĭ făcĕtoriĭ de rele, 4
Cariĭ mănăncă pre populul meŭ?
Eĭ ţin o masă, pre Iehova nu'l invită:
Acolo se cutremură de frică. 5
Căcĭ Dumneḑeŭ este cu generaţiunea celuĭ drept.
Puteţĭ ruşina consiliul sermanuluĭ; 6

Căcĭ Iehova *este* refugiul seŭ.
7 O! de ar veni din Zion măntuirea luĭ Israel!
Când Iehova va întórce pre captiviĭ poporuluĭ seŭ,
Veseléscă-se Iacob, bucure-se Israel.

PSALMUL XV.

Ênsuşirile omuluĭ bun.

Un psalm al luĭ David.

1 Iehova! cine va locui în cortul têŭ?
Cine va petrece în muntele têŭ cel sănt?
2 Cel ce âmblă cu integritate, şi practică dreptate,
Şi grăesce adevêr în ânima sa,
3 Nu calomniéză cu limba sa,
Nu face rĕŭ aprópeluĭ seŭ,
Şi nu aduce ruşinarea asupra amiculuĭ seŭ.
4 În ochiĭ căruĭa despreţiuibilul este urît,
Şi pre ceĭ ce se tem de Iehova 'ĭ onoréză,
Şi dacă s'aŭ jurat, fiă chĭar în dauna sa, nu o schimbă.
5 Baniĭ seĭ nu'ĭ dă cu usuriă,
Şi nu ĭea nicĭ o mită în contra celuĭ inocent;
Făcênd acésta nu se va clăti în etern.

PSALMUL XVI.

Speranţa credinciosuluĭ în Dumneḑeŭ. Profeţia despre Mesia şi despre învierea sa.

O căntare de aur a luĭ David.

1 Păzesce-me, Dumneḑeul!
Căcĭ in tine me încred.
2 *Sufletul meŭ*, ḑi luĭ Iehova: *Tu escĭ* Domnul meŭ!
Fericirea mea nu *este* afară de tine;
3 Între sânţiĭ, cariĭ *sunt* pre pămênt,
Şi *între* ceĭ aleşĭ am tótă plăcerea mea.
4 Durerile lor le îmmulţesc ceĭ ce alérgă după un alt *ḑeŭ*:
Eŭ nu ofer libaţiunile lor de sănge,
Şi nicĭ ĭeŭ numele lor pre buzele mele.
5 Iehova *este* partea moscenireĭ mele şi cupa mea;
Tu susţinĭ sorţul meŭ.
6 Moscenirea 'mĭ-aŭ căḑut în *locurĭ* plăcute,
Da, o proprietate ce'mĭ place.

Bine-cuvênt pre Iehova, carele 'mĭ-aŭ dat consiliŭ, 7
Ăncă şi nóptea me îndémnă rerunchiele mele.
Eŭ pun pre Iehova înaintea mea pururea: 8
Fiind că 'mĭ stă de a drépta, nu me voiŭ clăti.
De aceea ânima mea se bucură, şi sufletul meŭ se veselesce, 9
Şi carnea mea locuesce în siguranţă.
Căcĭ tu nu veĭ lăsa sufletul meŭ în infern, 10
Nicĭ nu veĭ lăsa pre cuviosul teŭ se védă putreḑire.
Tu 'mĭ veĭ face cunoscută calea vieţeĭ: 11
Abondenţa bucuriilor *este* înaintea faççeĭ tale,
Desfătărĭ de a drépta ta pururea.

PSALMUL XVII.

David espune inocenţa sa şi speranţa sa în façĭa cu prosperitatea nelegĭuiţilor.

O rugăciune a luĭ David.

Ascultă, Iehova, dreptatea, 1
Iea aminte strigarea mea,
Iea în urechie ruga mea din buze fără viclenia.
De la façĭa ta ésă judecata mea, 2
Ochiĭ têĭ véḑă dreptatea.
Tu aĭ cercat ânima mea, 3
O aĭ cercetat nóptea,
Cercatu-m'aĭ *şi* n'aĭ aflat *nimic*;
De am cugetat *ce-va rêŭ*, nu aŭ trecut preste gura mea.
Cât pentru faptele ómenilor, după cuvêntul buzelor tale 4
Eŭ m'am ferit de cărările celuĭ desfrênat,
Spre a întâri paşiĭ meĭ în căile tale, 5
Ca se nu se clătéscă picĭórele mele.
Eŭ te invoc, căcĭ tu, Dumneḑeŭ, 'mĭ veĭ respunde; 6
Plécă urechia ta câtră mine, ascultă de cuvêntul meŭ.
Arétă într'un mod minunat îndurările tale, 7
Tu, care mântuĭ cu mâna ta cea dréptă
Pre ceĭ ce se încred *în tine* de adversariĭ.
Păzesce-me ca lumina ochiuluĭ, 8
Sub umbra aripelor tale ocrotesce-me
De nelegĭuiţiĭ, cariĭ m'aŭ supra-prins, 9
De inimiciĭ meĭ de mórte, cariĭ me încunjură.
Ânima lor o-aŭ închis, 10
Cu gura lor vorbesc în măndriă.
Acum paşiĭ nostriĭ 'ĭ-aŭ încunjurat, 11
Ochiĭ lor 'ĭ aţintesc, ca se *ne* dee la pământ.

12 Eĭ *sunt* asemenea unuĭ leŭ, carele arde după prédă,
Şi ca un puiŭ de leŭ, ce şede în loc ascuns.
13 Scólă-te, Iehova, întimpină'l, doboră'l,
Eliberéză sufletul meŭ de cel nelegiuit prin sabia ta,
14 De ómeniĭ acestia prin mâna ta, Iehova,
De ómeniĭ lumeĭ acesteia: partea lor o-*aŭ* în viéţă,
Şi cu avuţiile tale aĭ împlut păntecele lor;
Eĭ sunt avuţĭ de fiĭ, şi lasă prisosul lor copiilor lor.
15 Eŭ *înse* prin dreptate ved façia ta;
Cănd me descept, me satur de chipul têŭ.

PSALMUL XVIII.

David mulţumesce luĭ Dumneḑeŭ pentru ajutorul ce'ĭ dă, şi face o descriere pompósă despre măreţa Dumneḑeéscă.

Maestruluĭ de căntare. *Un psalm* al luĭ David, servuluĭ luĭ Iehova, carele aŭ vorbit câtră Iehova cuvêntele căntăreĭ acesteia în ḑiua, cănd 'l-aŭ măntuit Iehova din mâna tutulor inimicilor seĭ şi din mâna luĭ Saul.

1 Şi aŭ ḑis: Te iubesc, Iehova, tăria mea!
2 Iehova *este* stînca mea şi fortereţa mea şi măntuitorul meŭ.
Dumneḑeul meŭ, stînca mea, în el me încred;
Pavăza mea şi cornul măntuireĭ mele, turnul meŭ înalt.
3 Pre cel demn de laudă 'l-am invocat, pre Iehova,
Şi de inimiciĭ meĭ am fost măntuit.
4 Încunjuratu-m'aŭ legăturile morţeĭ,
Şi torente de nelegiuirĭ m'aŭ înspaĭmăntat.
5 Legăturile infernuluĭ m'aŭ încunjurat,
Supra-prinsu-m'aŭ laţurile morţeĭ:
6 În strimtorarea mea învocat-am pre Iehova, şi câtră Dumneḑeul meŭ am strigat:
Auḑit-aŭ din templul seŭ vócea mea,
Şi strigarea mea aŭ venit înaintea luĭ în urechiele sale.
7 Atuncĭ se clăti şi se cutremurâ pămêntul,
Şi temeliele munţilor se cutremurară şi se clătiră,
Pentru că s'aŭ măniat:
8 Fum se rădicâ din nasul seŭ,
Şi foc din gura luĭ consumâ,
Cărbunĭ se aprinseră din el.
9 Şi el plecă ceriurile şi se pogori,
Şi întunerecul *era* sub piciórele luĭ.
10 Şi el călări pre un Cherub, şi sburâ,
Şi pluti pre aripele vêntuluĭ.
11 Făcut-aŭ întunericul spre acoperimentul seŭ,

Împrejurul seŭ drept colibă:
Întunecime de apă, nuorĭ groşĭ.
De strălucirea cea dinaintea luĭ trecură prin nuoriĭ seĭ 12
Grândină şi cărbunĭ de foc.
Şi Iehova tunâ în ceriul, 13
Şi cel Pré-Înalt dede vócea sa:
Grăndină şi cărbunĭ de foc.
Trămise săgetele sale şi le împrăsciâ, 14
Fulgerĭ multe şi le retăci.
Atuncĭ se aretară adăncimile apelor, 15
Şi temeliile pămêntuluĭ se descoperiră
De mustrarea ta, Iehova!
De suflarea mânieĭ tale!
El întinse *mâna* sa din înălţime, me luâ, 16
Me scose din ape multe:
El me mântui de putericul meŭ inimic 17
Şi de ceĭ ce me uresc,
Pentru că eraŭ maĭ tarĭ decât mine.
Supra-prinsu-m'aŭ în ḑiua calamităţeĭ mele, 18
Dară Iehova 'mĭ-aŭ fost mie sprijin,
Şi m'aŭ scos la un loc larg; 19
Mântuitu-m'aŭ, pentru că avea plăcere de mine.
Răsplătitu'mĭ-aŭ Iehova după dreptatea mea, 20
După curăţenia mânelor mele 'mĭ-aŭ întors.
Căcĭ eŭ am păzit căile luĭ Iehova, 21
Şi nu am pĕcătuit în contra Dumneḑeuluĭ meŭ;
Căcĭ tóte judecăţile sale *sunt* înaintea mea, 22
Şi statutele sale nu le-am depărtat de la mine;
Fost-am integru înaintea luĭ, 23
Şi m'am ferit de pecatul meŭ.
De aceea Iehova 'mĭ resplătesce după dreptatea mea, 24
După curăţenia mânelor mele înaintea ochilor seĭ.
Cătră cel bun te areţĭ bun, 25
Cătră barbatul integru te areţĭ integru,
Cătră cel curat te areţĭ curat, 26
Şi cătră cel pervers te areţĭ infidel:
Căcĭ tu ajuţĭ pre populul miser, 27
Şi ochiĭ ceĭ trufaşĭ 'ĭ umilescĭ;
Căcĭ tu luminezĭ candela mea. 28
Iehova, Dumneḑeul meŭ! luminéză întunericul meŭ.
Da, prin tine me arunc asupra uneĭ cete, 29
Şi prin Dumneḑeul meŭ sar preste murĭ.
Dumneḑeŭ! integră *este* calea luĭ; 30
Cuvêntul luĭ Iehova *este* lămurit.
Scut *este* el tutulor celora, cariĭ se încred în el.

31 Căcĭ cine *este* Dumneḑeŭ afară de Iehova?
Şi cine *este* stîncă afară de Dumneḑeul nostru?
32 Dumneḑeŭ *este* cel, ce me încinge cu putere,
Şi face integră calea mea;
33 Cel ce face picĭórele mele ca ale cerboicelor,
Şi pre înălţimile mele me pune;
34 Carele deprinde mânele mele la resbel,
Încât braçĭele mele întind arcul de aramă.
35 Tu'mĭ daĭ scutul mântuireĭ tale,
Şi drépta ta me sprijinesce,
Şi mila ta me rădică pre mine;
36 Lărgescĭ paşiĭ meĭ sub mine,
Încât nu se clătesc glesnele mele.
37 Gonit-am pre inimiciĭ meĭ, 'ĭ-am ajuns,
Şi nu m'am întors, până ce nu 'ĭ-am nimicit;
38 'Ĭ-am sfărămat, şi nu se vor pute scula,
Căde-vor sub picĭórele mele.
39 Căcĭ tu m'aĭ încins cu putere spre resbel;
Plecat-aĭ pre inimiciĭ meĭ sub mine;
40 Şi pre adversariĭ meĭ 'ĭ-aĭ făcut se'mĭ întórcă dosul,
Şi pre ceĭ ce me uresc 'ĭ-am nimicit.
41 Eĭ strigară, dară nu era nicĭ un mântuitor,
Cătră Iehova, dară nu 'ĭ auḑi pre eĭ.
42 Şi eŭ ca pulberea dinaintea vêntuluĭ 'ĭ-am frecat,
Ca tina de pre strade 'ĭ-am aruncat.
43 Măntuitu-m'aĭ de certele poporuluĭ,
Pusu-m'aĭ cap al naţiunilor,
Popoliĭ, pre cariĭ nu 'ĭ cunosceam, 'mĭ servesc;
44 Numaĭ din auḑul urechieĭ me ascultă;
Fiiĭ celor streinĭ me lânguşesc.
45 Fiiĭ celor streinĭ se veşteḑesc,
Şi tremură în închisorile lor.
46 Iehova trăesce, şi bine-cuvêntată *fiă* stînca mea,
Şi înălţat Dumneḑeul mântuireĭ mele,
47 Dumneḑeul, care 'mĭ-aŭ procurat resbunare,
Şi 'mĭ-aŭ supus mie popoliĭ.
48 Mântuitorul meŭ de inimiciĭ meĭ!
Şi asupra adversarilor meĭ m'aĭ râdicat,
De omul violenţeĭ m'aĭ măntuit.
49 De aceea te voiŭ lauda între popoliĭ, Iehova!
Şi voiŭ cânta numeluĭ têŭ,
50 Carele măresce măntuirea regeluĭ seŭ,
Şi arétă îndurare cătră unsul seŭ,
Cătră David şi semênţa sa până în etern.

PSALMUL XIX.

David înalţă lucrările luĭ Dumnedeŭ şi minunile legeĭ sale.

Maestruluĭ de cântare. Un psalm al luĭ David.

Ceriurile spun gloria luĭ Dumnedeŭ, 1
Şi lucrul mânelor sale 'l anunţiă firmamentul.
Di cătră di esprime cuvênt, 2
Şi nópte cătră nópte anunţiă sciinţă
Fără vorbe şi fără cuvênte; 3
Neaudită este vócea lor;
În tot pămêntul ese sunetul lor, 4
Şi până la marginile lumeĭ cuvêntele lor.
Sóreluĭ 'ĭ-aŭ aşedat cort în ele,
Şi acesta *este* ca un mire, ce ese din camera sa de nuntâ; 5
El se bucură ca un eroŭ, spre a alerga *în* cale.
De la marginea ceriuluĭ *este* eşirea sa, 6
Şi drumul seŭ până la marginile luĭ,
Şi nimic nu *este* ascuns de căldura luĭ.
Legea luĭ Iehova este perfectă, restaurănd sufletul; 7
Mărturia luĭ Iehova *este* adevĕrată, înţelepţind pre cel simplu;
Ordinile luĭ Iehova *sunt* drepte, veselind ânima; 8
Preceptele luĭ Iehova lămurite, luminând ochiĭ;
Frica luĭ Iehova *este* curată, stând în etern; 9
Judecăţile luĭ Iehova sunt adevêr, şi drepte de tot,
Maĭ perţióse decât aurul, da, decât mult aur curat, 10
Şi maĭ dulcĭ decât mierea şi picăturile faguruluĭ.
Prin ele se luminéză şi servul têŭ; 11
În păzirea lor *este* o mare resplătire.
Greşelele cele de nesciinţă cine le cunósce? 12
De cele ascunse achitéză-me.
De asemenea apără de măndriă pre servul têŭ, 13
Ca ea se nu me stăpănéscă:
Atuncĭ voiŭ fi integru,
Şi liber de grele pecate.
Fiă bine plăcute cuvêntele gureĭ mele 14
Şi meditaţiunea ânimeĭ mele înaintea ta,
O Iehova, stînca mea şi măntuitorul meŭ!

PSALMUL XX.

Ruga poporuluĭ pentru David, când merse la resbel.

Maestruluĭ de căntare. Un psalm al luĭ David.

1 Iehova se-te audă în ḑiua strimtorâreĭ,
Scutéscă-te numele Dumneḑeuluĭ luĭ Iacob.
2 Trămită'ţĭ ajutorul têŭ din Sanctuariul,
Şi din Zion sprijinéscă-te.
3 Amintéscă'şĭ de tóte sacrificiele tale pănatice,
Şi sacrificiul têŭ de ardere fiă acceptibil. Sela.
4 Dee'ţĭ după ânima ta,
Şi tot consiliul têŭ se'l împlinéscă.
5 Fiă ca se ne bucurăm de măntuirea ta,
Şi în numele Dumneḑeuluĭ nostru se rădicăm stendardul,
Împlinéscă Iehova tóte cererile tale.
6 Acum cunosc, câ Iehova ajută pre unsul seŭ,
El 'ĭ va respunde din ceriul seŭ cel sănt
Prin a tot putericul ajutor al drepţeĭ sale.
7 Acestia *se rézămă* în care şi aceia în caĭ:
Noĭ înse ni amintim de numele luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ nostru;
8 Eĭ s'aŭ plecat şi aŭ căḑut;
Noĭ înse stăturâm şi ne ţinurâm.
9 Iehova! ajută pre regele,
Respunde-ni în ḑiua invocăreĭ nóstre.

PSALMUL XXI.

Mulţumirĭ pentru victoriele regeluĭ.

Maestruluĭ de căntare. Un psalm al luĭ David.

1 Iehova! în puterea ta se bucură regele,
Şi de ajutorul têŭ cât de mult se veselesce!
2 Dorinţa ânimeĭ luĭ 'ĭ-aĭ dat-o,
Şi cererea buzelor luĭ nu 'ĭ-aĭ refusat. Sela.
3 Căcĭ 'l-aĭ întimpinat pre el cu bine-cuvêntările fericireĭ,
Pus-aĭ pre capul luĭ cunună de aur.
4 Viéţa aŭ cerut de la tine, *şi* 'ĭ-aĭ dat luĭ
Lungime de ḑile în etern.
5 Mare *este* gloria luĭ prin ajutorul têŭ,
Strălucire şi majestate aĭ pus preste dênsul.
6 Căcĭ tu 'l-aĭ pus drept bine-cuvêntare în etern,
Veselitu'l-aĭ cu bucuria faççeĭ tale.

Căcĭ regele se încrede în Iehova, 7
Şi prin îndurarea celuĭ Pré-Înalt nu se va clăti.
Mâna ta el o va afla pre toţĭ inimiciĭ têĭ, 8
Drépta ta o va afla pre ceĭ ce te uresc.
Tu 'ĭ veĭ face ca pre un coptor în timpul mănieĭ tale: 9
Iehova în furia sa 'ĭ va nimici pre eĭ.
Şi foc 'ĭ va consuma pre eĭ.
Fruptul lor 'l veĭ perde de pre pămênt, 10
Şi semênţa lor dintre fiiĭ ómenilor.
Căcĭ aŭ uneltit rele în contra ta, 11
Cugetat-aŭ vicleşug: dară nu vor reuşi;
Căcĭ tu 'ĭ veĭ face se întórcă spatele lor, 12
Cu săgetele tale veĭ ţinti în façĭa lor.
Înalţă-te, Iehova, în puterea ta; 13
Vom cânta şi vom lauda puterea ta.

PSALMUL XXII.

Descrierea patimilor dreptuluĭ şi a laudatelor lor urmări.

Maestruluĭ de căntare după Aieleth şahar. Un psalm al luĭ David.

Dumneḑeul meŭ! Dumneḑeul meŭ! de ce m'aĭ părăsit? 1
De ce staĭ departe de ajutorul meŭ *şi de* cuvêntele strigâ-
Dumneḑeul meŭ! eŭ strig ḑiua, şi tu nu me auḑi, [reĭ mele? 2
Şi nóptea, şi nu tac.
Dară tu *escĭ* cel Sănt, 3
Tronănd preste căntările de laudă ale luĭ Israel.
În tine s'aŭ încreḑut părinţiĭ nostri; 4
S'aŭ încreḑut, şi tu 'ĭ-aĭ măntuit;
Cătră tine aŭ strigat, şi aŭ fost eliberaţĭ; 5
În tine s'aŭ încreḑut, şi n'aŭ fost ruşinaţĭ.
Eŭ înse *sum* verme, şi nu om, 6
Oprobriul ómenilor şi despreţiuit de populiĭ.
Toţĭ, căţĭ me ved, 'şĭ bat joc de mine; 7
Deschid buzele, clatină capul, *ḑicênd*:
„Încrédă-se în Iehova, *şi* acesta elibereze'l, 8
„Măntuiă'l, fiind că are plăcere asupră'ĭ."
Dară tu *escĭ* cel ce m'aĭ scos din păntecele *mameĭ mele*, 9
Carele aĭ îngrijit de mine la ţiţele mameĭ mele;
La tine m'am aruncat din sinul mameĭ; 10
Din păntecele mameĭ mele *escĭ* tu Dumneḑeul meŭ.
Nu te departa de la mine, căcĭ strimtorarea *este* aprópe, 11
Căcĭ nu este nicĭ un ajutător.

12 Încunjuratu-m'aŭ taurĭ mulţĭ,
Taurĭ putericĭ de la Başan m'aŭ ocolit;
13 Deschis-aŭ în contra mea gura lor
Ca un leŭ sfăşiător şi mugitor.
14 Ca apa sum versat,
Şi tóte ósele mele s'aŭ desfăcut;
Ânima mea aŭ devenit ca céră,
Topită în măruntaiele mele.
15 Secată ca un hîrb *este* puterea mea,
Şi limba mea lipită de ceriul gureĭ mele;
Şi în ţerrăna morţeĭ me punĭ.
16 Căcĭ încunjuratu-m'aŭ cănĭ,
Adunarea rĕilor m'aŭ cuprins,
Săpat-aŭ mănele mele şi piciórele mele;
17 Pot numera tóte ósele mele;
Eĭ cautâ *şi* se uĭtă pre mine.
18 Împărţit-aŭ vestimentele mele între sine,
Şi pentru mantaua mea aŭ aruncat sorţĭ.
19 Dară tu, Iehova, nu te depărta!
Tăria mea, grăbesce-te spre ajutorul meŭ!
20 Măntuĭ de sabia sufletul meŭ,
Din mâna căneluĭ pre unicul meŭ.
21 Eliberéză-me din gura leuluĭ,
Şi din córnele unicornuluĭ audi-me.
22 Anunţĭa-voiŭ numele tĕŭ fraţilor meĭ,
În medilocul adunăreĭ te voiŭ lauda.
23 Ceĭ ce ve temeţĭ de Iehova, laudaţi'l,
Tótă semênţa luĭ Iacob, glorificaţi'l,
Şi temeţi-ve de el, tótă semênţa luĭ Israel!
24 Căcĭ el nu despreţĭui şi nicĭ nu urî apăsarea celuĭ întristat,
Nicĭ nu ascunse façĭa sa de la el,
Ci când strigâ câtră el, 'l ascultâ.
25 De la tine *vine* căntarea mea de laudă în adunare mare;
Votul meŭ 'l voiŭ îndeplini înaintea celóra ce se tem de el.
26 Mănca-vor sermaniĭ şi se vor sătura,
Lauda-vor pre Iehova ceĭ ce'l caută pre el:
Vieze ânima vóstră în etern!
27 Aduce'şĭ-vor aminte şi se vor întórce câtră Iehova tóte marginile pământuluĭ,
Şi se vor închina înaintea façĭeĭ tale tóte familiele populilor.
28 Căcĭ a luĭ Iehova *este* împĕrăţia,
Şi el domnesce preste populiĭ.
29 Mănca-vor şi se vor închina toţĭ ceĭ graşĭ aĭ pământuluĭ:
Înainte'ĭ vor pleca genunchiul toţĭ ceĭ ce se cobor în ţerrână,
Şi cel ce nu 'şĭ putu prelungi viéţa.

30
Posteritatea 'ĭ va servi luĭ,
Nara-se-va generaţiuneĭ *viitóre* de Domnul. 31
Vor-veni şi vor face cunoscută dreptatea sa
Poporuluĭ ce se va nasce, că el aŭ făcut *acésta*.

PSALMUL XXIII.

Încrederea luĭ David în ajutorul luĭ Dumneḑeŭ.

Un psalm al luĭ David.

Iehova *este* păstorul meŭ; 1
Nimic nu'mĭ va lipsi.
Pre păşunĭ erbóse me culcă; 2
La apele cele line me conduce.
Sufletul meŭ 'l restauréză; 3
Me conduce în cărările dreptăţeĭ pentru numele seŭ.
Chiar de ămblu în valea umbrelor morţeĭ, 4
Nu me tem de nicĭ un rêŭ; căcĭ tu escĭ cu mine;
Toiagul têŭ şi popreua ta, ele me măngăiâ.
Gătescĭ înaintea mea masă, în presenţa inimicilor meĭ; 5
Ungĭ cu oleŭ capul meŭ;
Cupa mea e plină preste măsură.
Numaĭ fericire şi îndurare me vor urma *în* tóte ḑilele vieţeĭ mele, 6
Şi voiŭ locui în casa luĭ Iehova ḑile îndelungate.

PSALMUL XXIV.

Profeţia despre Unsul luĭ Iehova.

Un psalm al luĭ David.

Al luĭ Iehova *este* pămêntul şi plinitatea luĭ, 1
Lumea şi ceĭ ce locuesc într'ênsa;
Căcĭ el 'l-aŭ întemeĭat pre mărĭ, 2
Şi pre fluvie 'l-aŭ întărit.
Cine se va sui în muntele luĭ Iehova, 3
Şi cine va sta în locul seŭ cel sânt.
Cel inocent cu mânele şi cel curat la ânimă: 4
Carele nu aplecâ sufletul seŭ la deşertăcĭune, şi nu se jurâ cu [viclenia.
El va lua bine-cuvêntare de la Iehova, 5
Şi dreptate de la Dumneḑeul mântuireĭ luĭ.
Acésta *este* generaţiunea celora carii întrébă de dênsul, 6
Carii caută faţia ta, *Dumneḑeul* luĭ Iacob! Sela.

7 Râdicaţĭ, porţile, capitele vóstre;
Râdicaţi-ve, porţile eterne!
Ca se între regele gloriei!
8 Cine *este* acest rege al gloriei?
Iehova cel tare şi puteric,
Iehova cel puteric în resbel.
9 Râdicaţĭ, porţile, capitele vóstre;
Râdicaţi-ve, porţile eterne!
Ca se între regele gloriei!
10 Cine *este* acest rege al gloriei?
Iehova, Dumneḑeul oştirilor, acesta *este* regele gloriei. Sela.

PSALMUL XXV.

Rugăciunea luĭ David pentru pecatele sale.

Un psalm al luĭ David.

1 Cătră tine, Iehova, înalţiŭ sufletul meŭ.
2 Dumneḑeul meŭ! în tine me încred:
Nu me lăsa se fiŭ ruşinat;
Se nu jubileze inimiciĭ meĭ de mine.
3 De sigur! toţĭ ceĭ ce speră în tine nu se vor ruşina:
Ruşina-se-vor ceĭ ce se port perfid fără causă.
4 Căile tale, Iehova, arétă'mĭ,
Cărările tale învéţă-me.
5 Condu-me în adevêrul têŭ şi învéţă-me;
Căcĭ tu *escĭ* Dumneḑeul mântuireĭ mele,
În tine sper în tot timpul.
6 Adu'ţĭ aminte de îndurările tale, Iehova, şi de milele tale,
Căcĭ din etern *sunt* ele.
7 Pecatele tênereţelor mele şi abaterile mele nu le aminti,
După îndurerea ta adu'ţĭ aminte de mine
Pentru bunătatea ta, Iehova!
8 Bun şi drept *este* Iehova:
De aceea el arétă pecătoşilor calea.
9 El conduce pre ceĭ umiliţĭ în dreptate,
Şi învéţă pre ceĭ umiliţĭ calea luĭ.
10 Tóte cărările luĭ Iehova *sunt* îndurare şi fidelitate
Pentru ceĭ ce păzesc alianţa sa şi mărturiele sale.
11 Pentru numele têŭ, Iehova, iértă'mĭ inicitatea mea;
Căcĭ ea *este* mare.
12 Cine *este* omul, carele se teme de Iehova?
Luĭ 'ĭ arétă calea, *pre care* se o alégă.

Sufletul seŭ locuesce în fericire, 13
Și semênța sa va mosceni pămêntul.
Secretul luĭ Iehova *este* cu ceĭ ce se tem de el, 14
Și el 'ĭ va înveța alianța sa.
Ochiĭ meĭ *sunt* pururea cătră Iehova; 15
Căcĭ el va scóte din cursă piciórele mele.
Întórce-te spre mine și îndură-te de mine; 16
Căcĭ singurel și întristat *sum*.
Nevoile ânimeĭ mele se lățesc; 17
Din strimtorarea mea scóte-me!
Privesce sermănia mea și suferința mea, 18
Și iértă'mĭ tóte pecatele mele.
Privesce pre inimiciĭ meĭ, căcĭ sunt mulțĭ, 19
Și cu ură violentă me uresc;
Păzesce sufletul meŭ și măntuĭ-me; 20
Nu me lăsa se fiŭ rușinat, căcĭ în tine me încred.
Fiă ca integritate și dreptate se me păzéscă, 21
Pentru că am sperat în tine.
Mântuĭ, Dumneḑeŭ, pre Israel din tóte nevoile sale. 22

PSALMUL XXVI.

Psalmistul espune inocența sa și cere ajutorul luĭ Dumneḑeŭ.

Un psalm al luĭ David.

Judecă-me, Iehova! 1
Căcĭ în integritatea mea am ămblat,
Și în Iehova m'am încreḑut: nu me voiŭ clăti!
Cércă-me, Iehova, și ispitesce-me, 2
Cercetéză rerunchiele mele și ânima mea.
Căcĭ îndurarea ta *este* înaintea ochilor meĭ; 3
Și am ămblat în adevêrul têŭ.
Nu am șeḑut cu ómeniĭ deșerțĭ, 4
Și cu ceĭ fățarnicĭ nu am ămblat:
Eŭ uresc adunarea făcĕtorilor de rele, 5
Și cu ceĭ nelegĭuițĭ nu șed.
Spala-voiŭ în inocență mânele mele, 6
Ca se încunjur altariul têŭ, Iehova!
Ca se fac se se audă vócea mulțumireĭ, 7
Și se narez tóte minunile tale.
Iehova! iubesc refugiul caseĭ tale 8
Și locul, *în care* locuesce gloria ta.
Nu răpi sufletul meŭ cu pecătoșiĭ, 9
Nicĭ viéța mea cu versătoriĭ de sânge,

10 În ale căror măne reutate *este* ascunsă,
Și a căror drêptă este plină de mituire.
11 Eŭ înse în integritatea mea voiŭ ămbla;
Mântuĭ-me și îndură-te de mine.
12 Piciorul meŭ stă pre calea cea drêptă;
În adunărĭ voiŭ bine-cuvênta pre Iehova.

PSALMUL XXVII.

Speranța luĭ David în îndurarea și ajutorul luĭ Dumnedeŭ.

Un psalm al luĭ David.

1 Iehova *este* lumina mea și mântuirea mea:
De cine se me tem?
Iehova *este* păzitorul vieţeĭ mele:
De cine se me înfricoșez?
2 Când se apropiară în contra mea făcĕtorĭ de rele,
Spre a mânca carnea mea,
Apăsătoriĭ meĭ și inimiciĭ meĭ:
Eĭ se poticniră și cădură.
3 Când se așêdă contra mea un castru,
Ânima mea nu se teme;
Când se rădică în contra mea resbel,
Chiar și atuncĭ *sum* sigur.
4 Una cer de la Iehova,
Acêsta o caut:
Ca se locuesc în casa luĭ Iehova tóte dilele vieţeĭ mele,
Spre a vede frumuseţa luĭ Iehova,
Și spre a petrece în templul seŭ.
5 Căcĭ el me va ascunde în coliba sa în diua nefericireĭ,
El me va acoperi cu acoperimêntul cortuluĭ seŭ;
Pre o stîncă me va înălța.
6 Și acum se va înălța capul meŭ asupra inimicilor meĭ de împrejurul meŭ.
Și voiŭ oferi în cortul seŭ sacrificie de bucurie,
Voiŭ cânta și psalmodia luĭ Iehova.
7 Ascultă, Iehova, de vócea mea:
Eŭ strig! îndură-te de mine și respunde'mĭ.
8 *Când diseșĭ*: „Căutațĭ fața mea!"
Apoĭ respunse ânima mea: „Fața ta, Iehova, o voiŭ căuta."
9 Nu ascunde fața ta de la mine,
Nu lepăda în mânia pre servul tĕŭ;
Tu, care aĭ fost ajutorul meŭ, nu me lăsa
Nicĭ nu me părăsi, Dumnedeul mântuireĭ mele!

Căcĭ tatul meŭ şi mama mea m'aŭ părăsit: 10
Înse Iehova me priimesce.
Arétă'mĭ, Iehova, calea ta, şi condu-me în calea cea dréptă 11
Din causa inimicilor meĭ,
Nu me lăsa în voia apăsătorilor meĭ:
Căcĭ contra mea se rădică martorĭ mincinoşĭ, 12
Şi cel ce nu respiră decât violenţă.
Aşĭ fi perdut, de n'aşĭ fi credut, că voiŭ vede bunătăţile luĭ 13
În pămêntul celor viĭ; speră în Iehova, [Iehova 14
Întăresce-te şi îmbărbătéză ânima ta,
Şi speră în Iehova!

PSALMUL XXVIII.

Ruga luĭ David şi marea sa încredere în Dumnedeŭ.

Un psalm al luĭ David.

Către tine, Iehova, strig! stînca mea, nu tăce către mine: 1
Căcĭ, când tacĭ către mine, me asemen cu ceĭ ce se pogor în grópă.
Ascultă de vócea implorăreĭ mele, când strig către tine, 2
Când rădic mânele mele către sântul têŭ oracul.
Nu me răpi cu nelegĭuiţiĭ şi cu făcêtoriĭ de rele, 3
Cariĭ vorbesc *în* pace cu ceĭ de aprópe aĭ lor,
Şi reutate *este* în ânima lor.
Dă-li lor după faptele lor, 4
După reutatea lucrărilor lor;
După lucrul mânelor lor dă-li lor;
Dă-li plata lor.
Căcĭ eĭ nu 'şĭ aduc aminte de faptele luĭ Iehova, 5
Şi de lucrul mânelor sale;
El 'ĭ va destruge, şi nu'ĭ va rezidi.
Bine-cuvêntat *fiă* Iehova, 6
Pentru că aŭ ascultat de vócea implorăreĭ mele.
Iehova *este* puterea mea şi scutul meŭ; 7
În el s'aŭ încredut ânima mea, şi am fost ajutat:
Veseléscă-se decĭ ânima mea,
Şi prin cântarea mea 'ĭ voiŭ mulţumi.
Iehova *este* puterea lor, şi întăritura 8
Şi tăria mântuireĭ unsuluĭ seŭ *este* el.
Ajută pre poporul têŭ, şi bine-cuvêntă moscenirea ta, 9
Păstoresce'ĭ şi înalţă'ĭ până în eternitate.

PSALMUL XXIX.

Măréța descriere a tunetuluĭ.

Un psalm al luĭ David.

1 Dațĭ luĭ Iehova, fiiĭ celor putericĭ!
Dațĭ luĭ Iehova gloriă și putere.
2 Dațĭ luĭ Iehova gloria cuvenită numeluĭ seŭ,
Închinați-ve înaintea luĭ Iehova în ornament sacru.
3 Vócea luĭ Iehova *este* preste ape:
.Dumnedeul glorieĭ tună,
Iehova *este* preste ape multe;
4 Vócea luĭ Iehova *este* cu putere,
Vócea luĭ Iehova *este* cu majestate.
5 Vócea luĭ Iehova sfărâmă cedriĭ,
Și Iehova sfărâmă cedriĭ Libanuluĭ,
6 Și'ĭ face se salte ca un vițel,
Pre Liban și pre Sirion ca un unicorn tĕner.
7 Vócea luĭ Iehova vérsă flacărĭ de foc;
8 Vócea luĭ Iehova cutremură deșertul,
Iehova cutremură deșertul Kadeș.
9 Vócea luĭ Iehova face cerbóĭcele se nască,
Și desgolesce pădurĭ,
Și în templul seŭ totul dice: Gloriă!
10 Iehova tronéză preste deluviŭ,
Și Iehova tronéză *ca* rege în etern.
11 Iehova va da putere poporuluĭ seŭ.
Iehova va bine-cuvênta pre poporul seŭ cu pace.

PSALMUL XXX.

Psalm de laudă și de mulțumire.

Un psalm, o cântare la dedicațiunea caseĭ luĭ David.

1 Te voiŭ înălța, Iehova, pentru că m'aĭ scăpat,
Și n'aĭ lăsat pre inimiciĭ meĭ se se bucure de mine.
2 Iehova, Dumnedeul meŭ! strigat-am către tine,
Și m'aĭ vindecat.
3 Iehova! scos-aĭ din înfern sufletul meŭ.
Datu'mĭ-aĭ viéță, încât nu me coboriŭ în grópă.
4 Cântațĭ luĭ Iehova, ceĭ cuvioșĭ aĭ luĭ!
Și laudațĭ amintirea sa cea sântă;

Căcĭ un moment *ţine* mânia sa; 5
În buna-voinţa sa este viéţa;
Séra pernoptéză plângere,
Éră demănéţa *vine* bucuriă.
Eŭ înse am ḑis în fericirea mea: 6
„Nu me voiŭ clăti în etern“.
Iehova! prin buna-voinţa ta aĭ dat munteluĭ meŭ tăriă: 7
Ascuns-aĭ façĭa ta, şi am fost înspaĭmântat.
Cătră tine, Iehova, voiŭ striga, 8
Şi pre tine, Iehova, te voiŭ implora:
„Ce folos *este* de sângele meŭ, 9
„De me pogor în mormênt?
„Aŭ pulberea te póte lauda, póte anunţĭa adevêrul têŭ?“
Ascultă, Iehova, şi îndură-te de mine, 10
Iehova! fi ajutătorul meŭ!
Schimbat-aĭ plăngerea mea în chor, 11
Deslegat-aĭ sacul meŭ, şi m'aĭ încins cu bucuriă,
Ca se 'ţĭ cânte sufletul *meŭ*, şi se nu tacă: 12
Iehova, Dumneḑeul meŭ! în etern te voiŭ lauda.

PSALMUL XXXI.

Ruga luĭ David pentru a dobăndi ajutorul luĭ Dumneḑeŭ.

Maestruluĭ de căntare. Un psalm al luĭ David.

În tine, Iehova, me încred, 1
Nu me lăsa se fiŭ ruşinat nicĭ o dată.
În dreptatea ta scapă-me,
Plécă urechia ta cătră mine; 2
Grabnic eliberéză-me, fi mie o stîncă tare,
O fortereţă, spre a me mântui.
Căcĭ stînca mea şi fortereţa mea *escĭ* tu; 3
Pentru numele têŭ me veĭ dirige şi conduce;
Scóte-me din cursa, ce eĭ 'mĭ-aŭ întins în ascuns; 4
Căcĭ tu *escĭ* întâritura mea.
În mâna ta daŭ spiritul meŭ: 5
Tu m'aĭ mântuit, Iehova, Dumneḑeul adevêruluĭ!
Uresc pre ceĭ ce se dedaŭ deşertăcĭunilor amăgitóre: 6
Dară me încred în Iehova.
Fă se me veselesc şi se me bucur de îndurarea ta: 7
Căcĭ aĭ vĕḑut sermănia mea;
Tu aĭ cunoscut în apăsarea sufletul meŭ,

8 Şi nu m'aĭ dat în mâna inimiculuĭ;
Piciorul meŭ 'l-aĭ pus la un loc larg.
9 Îndură-te de mine, Iehova, căcĭ *sum* în strimtorare;
Consumat este de întristare ochiul meŭ,
Sufletul meŭ şi corpul meŭ.
10 Viéţa mea se trece în necas,
Şi aniĭ meĭ în suspine:
Slăbită în inicitatea mea este puterea mea,
Şi ósele mele *sunt* consumate.
11 Din causa tutulor apăsătorilor meĭ am devenit oprobriul,
Maĭ cu sémâ al vecinilor meĭ,
Şi spaĭma cunoscuţilor meĭ;
Ceĭ ce me vědură afară,
Fugiră de la mine.
12 Uitat sum din memoriă ca un mort,
Am devenit ca un vas sfărămat.
13 Căcĭ audiŭ defaĭma multora:
Spaimă era în tóte părţile;
Când se consultaŭ la un loc contra mea:
Spre a răpi viéţa mea aŭ escugetat.
14 Éră eŭ în tine m'am încredut, Iehova!
Am dis: „Dumnedeul meŭ *escĭ* tu."
15 În mâna ta *sunt* timpurile mele,
Mântuĭ-me din mâna inimicilor meĭ
Şi de persecutoriĭ meĭ.
16 Fă se lumineze façĭa ta preste servul têŭ,
Ajută-me în îndurarea ta.
17 Iehova! nu me lăsa se fiŭ ruşinat, căcĭ pre tine te invoc;
Ruşineze-se nelegĭuiţiĭ, tacâ în înfern.
18 Amuţéscă buzele mincĭuneĭ,
Care vorbesc neruşinat în contra dreptuluĭ
Cu măndriă şi despreţiŭ!
19 Căt de mare *este* bunătatea ta,
Care o-aĭ păstrat celora ce se tem de tine,
Care o-aĭ făcut celora ce se încred în tine înaintea fiilor ominescĭ.
20 Tu'ĭ acoperĭ cu acoperimêntul façĭeĭ tale de conjurările ómenilor,
Tu'ĭ ascundĭ în colibă de cérta limbilor.
21 Bine-cuvêntat *fiă* Iehova,
Câ 'mĭ-aŭ aretat într'un mod minunat îndurarea sa
Într'o cetate tare.
22 Şi eŭ am dis în uĭmirea mea:
„Răpit sum dinaintea ochilor têĭ;"
ınse tu aĭ audit vócea implorâreĭ mele,
Când am strigat câtră tine.
23 Iubiţĭ pre Iehova, toţĭ cuvioşiĭ seĭ!

Pre ceĭ credincĭoşĭ 'ĭ păzesce Iehova,
Şi resplătesce cu prisos celora ce practică mândriă.
Întăriţi-ve şi îmbărbăteze-se ânima vóstră, 24
Toţĭ ceĭ ce asceptaţĭ pre Iehova!

PSALMUL XXXII.

Iertarea pecatelor face adevêrata fericire a omuluĭ.

De la David o învețătură.

Ferice de acela, căruĭa 'ĭ s'aŭ iertat abaterile, 1
Al căruĭ pecat este acoperit.
Ferice de omul, căruĭa Iehova nu'ĭ socotesce inicitate, 2
În al căruĭ spirit nu este vicleniă.
Când am tăcut, óselc mele s'aŭ consumat 3
Prin strigarea mea de tótă ḑiua.
Căcĭ ḑiua şi nóptea mâna ta se îngreuia asupra mea, 4
Sucul *vieţeĭ* mele s'aŭ prefăcut în uscăcĭune de véră. Sela.
Pecatele mele ţi le-am mărturisit, 5
Şi inicitatea mea nu o-am acoperit; am ḑis:
„Mărturisi-voiŭ abaterile mele luĭ Iehova;"
Şi tu aĭ iertat culpa pecatelor mele. Sela.
Pentru acésta róge-se către tine 6
Tot cuviosul în timpul cuvenit;
În adevêr, de se vor reversa multe ape,
Pre el nu'l vor ajunge.
Tu 'mĭ *escĭ* mie refugiŭ, 7
De apăsare me veĭ păzi,
Cu căntărĭ de mântuire me veĭ încunjura. Sela.
Învețа-te-voiŭ şi'ţĭ voiŭ areta calea, în care se âmbli; 8
Cu ochiul meŭ te voiŭ instrui.
Nu fiţĭ ca calul, 9
Ca catârul, fără înţelegere:
Cu frên şi cu zabală, ornamentul lor,
Se înfrênéză,
Ca se nu se apropie de tine.
Multe durerĭ *cuprind* pre cel nelegĭuit; 10
Éră pre cel ce speră în Iehova cu îndurare 'l încunjură.
Bucuraţi-ve în Iehova, şi veseliţi-ve, drepţiĭ! 11
Şi căntaţĭ de bucuriă, toţĭ ceĭ drepţĭ la ânimâ!

PSALMUL XXXIII.

David căntă minunile facereĭ şi ale providenţeĭ.

1 Bucuraţi-ve, drepţiĭ, în Iehova;
Celor drepţĭ se cuvine căntare de laudă.
2 Mulţumiţĭ luĭ Iehova cu citeră,
Cu harpe cu ḑece corde căntaţi'ĭ.
3 Căntaţi'ĭ o căntare nouă,
Atingeţĭ frumos cordele cu strigare de bucurie!
4 Căcĭ drept *este* cuvêntul luĭ Iehova,
Şi tóte faptele sale *sunt* cu fidelitate;
5 El iubesce dreptate şi judecată;
De îndurarea luĭ Iehova pămêntul este plin.
6 Prin cuvêntul luĭ Iehova ceriul s'aŭ făcut,
Şi prin suflarea gureĭ sale tótă oştirea luĭ.
7 El adună ca grămăḑile apele măreĭ,
Pune adăncimile în camere de reservă.
8 Témă-se de Iehova tot pămêntul,
Cutremure-se de el toţĭ locuitoriĭ lumeĭ.
9 Căcĭ el aŭ ḑis, şi s'aŭ făcut,
El aŭ ordonat, şi s'aŭ zidit.
10 Iehova nimicesce consiliele popululor,
Cugetările naţiunilor le zădărnicesce,
11 Consiliul luĭ Iehova remăne în etern,
Cugetările ânimeĭ sale din generaţiune în generaţiune.
12 Ferice de populul, al căruĭ Dumneḑeŭ *este* Iehova,
De naţiunea, pre care 'şĭ-aŭ ales-o spre moscenire.
13 Din ceriul caută Iehova,
El vede pre toţĭ fiiĭ ómenilor;
14 Din locul şedinţeĭ sale se uită
Preste toţĭ locuitoriĭ pămêntuluĭ.
15 El, care aŭ format ânima lor,
Este tot o dată şi acela, care observă tóte faptele lor.
16 Nicĭ un rege nu învinge prin mulţimea oştireĭ,
Nicĭ un eroŭ nu se măntuie prin mărimea matereĭ;
17 Zădarnic *este* calul pentru victoriă,
Şi prin marea luĭ putere nu măntuie.
18 Éca! ochiul luĭ Iehova *este* preste ceĭ ce se tem de dênsul,
Cariĭ asceptă îndurarea sa,
19 Spre a elibera de mórte sufletele lor,
Spre a'ĭ susţine în fómete.
20 Sufletul nostru aŭ sperat în Iehova,
Ajutorul nostru şi scutul nostru *este* el.

Căcĭ într'ênsul se va bucura ânima nóstră, 21
Pentru că în sântul seŭ nume ne-am încredut.
Fiă îndurarea ta, Iehova, preste noĭ, 22
După cum ne-am încredut în tine.

PSALMUL XXXIV.

Psalm de laudă şi de mulţumire.

Un psalm al luĭ David, când prefăcu mintea sa înaintea luĭ Abimelech, carele 'l alungâ, şi el se duse.

Bine-cuvênta-voiŭ pre Iehova în tot timpul; 1
Pururea *fiă* lauda luĭ în gura mea.
În Iehova laude-se sufletul meŭ; 2
Audi-vor ceĭ sermanĭ şi se vor bucura.
Măriţĭ pre Iehova cu mine, 3
Şi se înălţăm împreună numele luĭ!
Căutat-am pre Iehova, şi el 'mĭ-aŭ respuns, 4
Şi din tóte spaĭmele mele m'aŭ eliberat.
Eĭ căutară spre el, şi eraŭ plinĭ de bucuriă, 5
Şi façĭa lor nu se roşi.
Acest serman strigâ, şi Iehova audi, 6
Şi din tóte nevoile luĭ 'l eliberâ.
Angelul luĭ Iehova se aşédă în jurul celora ce se tem de dênsul, 7
Şi'ĭ măntuie.
Gustaţĭ şi vedeţĭ, cât de bun *este* Iehova: 8
Ferice de omul, care se încrede în el.
Temeţi-ve de Iehova, voĭ sânţiĭ seĭ! 9
Căcĭ nimic nu lipsesce celora ce se tem de dênsul.
Leĭ tênerĭ sufer lipsă şi flămăndesc, 10
Éră ceĭ ce caută pre Iehova n'aŭ lipsă de nicĭ un bine.
Veniţĭ, fiiĭ, ascultaţi-me, 11
Frica luĭ Iehova voiŭ se ve înveţiŭ.
Cine *este* omul, care doresce viéţă, 12
Iubesce dile, spre a vede fericire?
Feresce limba ta de rêŭ, 13
Şi buzele tale de a vorbi vicleniă;
Depărtéză-te de reutate, şi fă bine, 14
Caută pace, şi urméză-o.
Ochiĭ luĭ Iehova *sunt* asupra celor drepţĭ, 15
Şi urechiele luĭ *ascultă* strigarea lor;
Façĭa luĭ Iehova *este* contra făcêtorilor de rele, 16
Spre a perde de pre pămênt amintirea lor.

17 *Drepţii* strigară, şi Iehova audi,
Şi din tóte nevoile lor 'ĭ scăpâ.
18 Apróре *este* Iehova celora cu ânima sdrobită,
Şi pre ceĭ cu spirit umilit 'ĭ ajută.
19 Multe *sunt* durerile dreptilor,
Dară din tóte 'ĭ măntuie Iehova,
20 Carele păzesce tóte ósele luĭ,
Încât nicĭ unul din ele nu se sfărâmă.
21 Pre cel rêŭ 'l ucide nefericirea,
Şi ceĭ ce uresc pre cel drept se vor pedepsi.
22 Iehova măntuie viéţa servilor seĭ,
Şi nu se vor pedepsi toţĭ ceĭ ce se încred în el.

PSALMUL XXXV.

Ruga luĭ David pentru a dobăndi protecţiunea luĭ Dumnedeŭ contra persecutorilor seĭ.

Un psalm al luĭ David.

1 Apără, Iehova, causa mea contra celora ce se cértă cu mine;
Luptă-te cu ceĭ ce se luptă cu mine.
2 Iea clipeŭ şi scut,
Şi scólă-te spre ajutorul meŭ.
3 Întinde lancea,
Şi închide *calea* înaintea persecutorilor meĭ;
Di sufletuluĭ meŭ: „Ajutorul têŭ *sum* eŭ."
4 Ruşinaţĭ şi confundaţĭ trebue se fiă
Ceĭ ce caută sufletul meŭ;
Se se întórcă şi se se roşéscă
Ceĭ ce cugetă spre nefericirea mea;
5 Se fiă ca pléva înaintea vêntuluĭ,
Şi angelul luĭ Iehova se'ĭ urmăréscă.
6 Fiă calea lor întunecată şi lunecósă,
Şi angelul luĭ Iehova se'ĭ gonéscă.
7 Căcĭ fără causă 'mĭ puseră cursa lor *în* grópă,
Fără causă săpară o grópă pentru sufletul meŭ.
8 Vină preste dênsul ruinare pre neasceptate,
Şi cursa sa, pre care o tinse în ascuns, se'l prindă;
În tot aceea'şĭ ruinare cadă el.
9 Eră sufletul meŭ se 'va veseli în Iehova,
Se va bucura de măntuirea luĭ.
10 Tóte ósele mele vor dice:
„Iehova! cine *este* ca tine?
„Carele eliberezĭ pre cel serman de cel ce este maĭ tare decât el,
„Da, pre cel serman şi pre cel serac de predătorul seŭ."

Martorĭ mincinoșĭ se rescólă: 11
De ceea ce nu sciŭ me înculpă pre mine.
'Mĭ resplătesc rêŭ pentru bine, 12
Orbisire sufletuluĭ meŭ.
Éră eŭ, când eĭ eraŭ bolnavĭ, 13
Me îmbracaiŭ cu sac,
Întristaiŭ sufletul meŭ cu ajunare,
Și rugăciunea mea se întórse în sinul meŭ.
Ca după un amic, ca după un frate, jălind pre mama, 14
Eram plin de durere *și* plecat.
Eĭ înse se bucură de căderea mea și se adună; 15
Se adună contra mea, lovind pre când nu *o* asceptam;
Me sfășiă, și nu încetéză;
Cu batjocuritorĭ infamĭ pentru turte 16
Crășnesc *cu* dinţiĭ lor contra mea.
Dómne! cât te veĭ uĭta la *acésta?* 17
Scapă sufletul meŭ din ruinarea lor,
De puiĭ de leŭ pre unicul meŭ.
Te voiŭ lauda în adunare mare, 18
În popul numeros te voiŭ mări.
O, se nu se bucure de mine inimiciĭ meĭ fără motiv; 19
Ceĭ ce me uresc fără causă clipesc cu ochiul.
Căcĭ nu vorbesc pace, 20
Și contra celor liniscițĭ aĭ ţerreĭ cugetă cuvênte amăgitóre;
Și contra mea aŭ lărgit gura lor, ḑicênd: 21
„Ha! ha! ochiul nostru aŭ vĕḑut".
Tu aĭ vĕḑut *acésta*, Iehova! nu tăce, o Dómne! 22
Nu te depărta de la mine!
Scólă-te și descéptă-te pentru dreptatea mea, 23
Dumneḑeul meŭ și Domnul meŭ! pentru causa mea.
Judecă-me după dreptatea ta, Iehova, Dumneḑeul meŭ! 24
Ca eĭ se nu se bucure de mine,
Se nu ḑică în ânima lor: „Ha! dorinţa nóstră!" 25
Se nu ḑică: „Înghiţitu'l-am pre el!"
Rușineze-se și confunde-se de la o-l-altă
Ceĭ ce se bucură de nefericirea mea; 26
Îmbrace-se cu rușine și confundare
Ceĭ ce se îngânfă contra mea.
Dară se vor bucura și se vor veseli 27
Ceĭ ce favoréză drépta mea causă,
Și vor ḑice pururea:
„Mare este Iehova,
„Carele voesce pacea servuluĭ seŭ".
Și limba mea va spune dreptatea ta, 28
Tótă ḑiua lauda ta.

PSALMUL XXXVI.

Împietatea rêilor, și nemărginita întindere a îndurărei Dumnedeescĭ.

Maestruluĭ de cântare. *Un psalm* al luĭ David, servuluĭ luĭ Iehova.

1 Abaterea nelegĭuituluĭ 'mĭ dice în năuntrul ânimeĭ mele,
Câ nu *este* frică de Dumnedeŭ înaintea ochilor seĭ.
2 Căcĭ el se lingușesce *pré mult* în ochiĭ seĭ,
Încât ar *pute* afla nelegĭuirea sa, *și o* ar urî.
3 Cuvêntele gureĭ sale *sunt* reutate și viclenìâ;
Părăsit-aŭ de a fi înțelept, de a face bine.
4 Reutate cugetă pre patul seŭ,
Pusu-s'aŭ pre o cale, *ce* nu *este* bună:
Rêul nu'l uresce.
5 Iehova! până la ceriul *se întinde* îndurarea ta,
Fidelitatea ta până la nuoriĭ.
6 Dreptatea ta *este* ca munțiĭ ceĭ înalțĭ,
Judecățile tale ca adâncimea cea mare;
Pre ómeniĭ și animalele ajuțĭ, Iehova!
7 Cât de prețióse *sunt* îndurările tale, Dumnedeŭ!
Și fiiĭ ómenilor se retrag sub umbra aripelor tale.
8 Eĭ se satură din grăsimea caseĭ tale,
Și cu torentul desfătărilor tale 'ĭ adăpĭ.
9 Căcĭ la tine *este* sorgintea vieţeĭ,
În lumina ta vedem lumină.
10 Continuă cu îndurarea ta cătră ceĭ ce te cunosc pre tine,
Și cu dreptatea ta cătră ceĭ drepțĭ la ânimâ.
11 Se nu me calce piciorul mândrieĭ,
Și mâna nelegĭuiților se nu me alunge!
12 Acolo cădură făcĕtoriĭ de rele,
Fură oboriţĭ, și nu se putură scula.

PSALMUL XXXVII.

David învéță, că nu trebue a se privi cu un ochiŭ de invidiă preste prosperitatea rêilor, și câ nicĭ o fericire nu este ca cea a ómenilor de bine.

*Un psalm*al luĭ David.

1 Nu te aprinde contra făcĕtorilor de rele,
Nu fi rĕvnitor contra celora ce fac nelegĭuire.
2 Căcĭ curênd se vor cosi ca fânul,
Și ca érba verde vor veștedi.
3 Încrede-te în Iehova, și fă bine,
Locuesce pămêntul, și iubesce adevĕrul,

Desfătéză-te în Iehova: 4
Şi el 'ţĭ va da dorinţele ânimeĭ tale.
Încredinţéză luĭ Iehova calea ta, 5
Şi încrede-te în el, şi el va face *acésta*:
Va scóte ca lumina dreptatea ta, 6
Şi judecata ta ca méḑă-ḑi.
Fi liniscit înaintea luĭ Iehova, şi ascéptă'l. 7
Nu te aprinde contra celuia ce prosperă în calea sa,
Contra omuluĭ, care îndeplinesce planurĭ rele.
Lasă-te de mănia şi părăsesce furia; 8
Nu te aprinde, încăt şi tu se facĭ rĕŭ.
Căcĭ făcĕtoriĭ de rele se vor estirpi, 9
Dară ceĭ ce speră în Iehova aceia vor mosceni pămêntul.
Ăncă puçin, şi nelegĭuitul nu *va maĭ fi*, 10
Şi de veĭ căuta spre locul luĭ, el nu *va* maĭ *fi*.
Înse ceĭ blânḑĭ vor mosceni pămêntul, 11
Şi se vor desfăta de mare pace.
Nelegĭuitul cugetă contra celuĭ drept, 12
Şi crăşnesce contra luĭ cu dinţiĭ seĭ:
Domnul ride de el, 13
Căcĭ vede, că vine ḑiua luĭ.
Nelegĭuiţiĭ scot sabia, şi tind arcul lor, 14
Ca se surpe pre cel serman şi serac,
Ca se junghie pre ceĭ ce âmblă pre calea cea dréptă;
Dară sabia lor va întra în ânima lor propria, 15
Şi arcurile lor se vor sfărăma.
Maĭ bun *este* puçinul celuĭ drept, 16
Decât prisosul multor nelegĭuiţĭ.
Căcĭ braçiele nelegĭuiţilor se vor sfărăma; 17
Dară pre ceĭ drepţĭ 'ĭ sprijinesce Iehova.
Iehova scie ḑilele celor integri, 18
Şi moscenirea lor va fi în etern;
Eĭ nu vor fi ruşinaţĭ în timpul nefericireĭ, 19
Şi în ḑilele fómeteĭ se vor sătura.
Căcĭ nelegĭuiţiĭ vor peri, 20
Şi inimiciĭ luĭ Iehova *vor fi* ca podóba câmpuluĭ;
Vor dispăre; ca fum vor dispăre.
Nelegĭuitul împrumută, şi nu plătesce; 21
Éră dreptul *este* milos şi dă:
Căcĭ ceĭ bine-cuvêntaţĭ de el vor mosceni pămêntul, 22
Şi ceĭ blăstemaţĭ de el se vor estirpi.
De la Iehova paşiĭ omuluĭ se 'ntăresc; 23
Căcĭ are plăcere asupra căiĭ sale.
Chiar de va căde, nu se va struncina: 24
Căcĭ Iehova sprijinesce mâna luĭ,

25 Têner am fost şi am îmbĕtrânit:
Şi n'am vĕḑut pre cel drept părăsit,
Saŭ semênţa luĭ căutând pâne.
26 În tot timpul *este* milos şi împrumută,
Şi semênţa luĭ *este* bine-cuvêntată.
27 Depărtéză-te de rêul şi fă bine,
Şi veĭ remâne în etern;
28 Căcĭ Iehova iubesce dreptatea,
Şi nu va părăsi pre cuvioşiĭ seĭ;
În etern se vor păzi;
Dară semênţa nelegĭuiţilor se va estirpi.
29 Ceĭ drepţĭ vor mosceni pămêntul,
Şi vor locui într'ênsul în etern.
30 Gura dreptuluĭ vorbesce înţelepcĭune,
Şi limba luĭ grăesce dreptate.
31 Legea Dumneḑeuluĭ seŭ *este* în ânima sa,
Şi paşiĭ seĭ nu se vor clăti.
32 Nelegĭuitul pândesce pre cel drept,
Şi caută a'l omorî.
33 Iehova nu'l va lăsa în mâna luĭ,
Şi nu'l va condemna, când va fi judecat.
34 Speră în Iehova şi păzesce calea luĭ,
Şi el te va înălţa, încât veĭ mosceni pămêntul;
Estirpirea nelegĭuiţilor tu o veĭ vede.
35 Vĕḑuiŭ pre un nelegĭuit cuteḑător
Întinḑêndu-se ca un arbore verde indigen!
36 Şi treceaŭ, şi éca! nu maĭ era,
Căutatu'l-am, şi nu se maĭ afla.
37 Observă pre cel integru, şi uĭtă-te la cel drept:
Căcĭ un viitor are omul de pace;
38 Éră făcĕtoriĭ de rele de la o-l-altă se estirpesc,
Viitorul nelegĭuiţilor se nimicesce;
39 Şi ajutorul celor drepţĭ *vine* de la Iehova;
El *este* tăria lor în timp de nevoiă.
40 Căcĭ pre eĭ 'ĭ ajută Iehova, şi'ĭ scapă;
'I scapă de ceĭ nelegĭuiţĭ, şi'ĭ mântuie,
Fiind că se încred în el.

PSALMUL XXXVIII.

Trista stare, în care David se afla, şi mărimea nefericireĭ sale.

Un psalm al luĭ David spre aducere aminte.

Iehova! nu me mustra în mânia ta, 1
Şi nicĭ nu me pedepsi în urgia ta.
Căcĭ săgetele tale s'aŭ înfipt în mine, 2
Şi mâna ta me apasă.
Nimic nu *este* sănĕtos în carnea mea 3
Din causa mânieĭ tale; nicĭ o linisce în ósele mele
Din causa pecatuluĭ meŭ.
Căcĭ inicităţile mele aŭ covărşit capul meŭ, 4
Ca o sarcină grea sunt pré grele pentru mine.
Împuţite, puruiate sunt ranele mele 5
Din causa nerodieĭ mele.
Încovăiat, gârbovit sum fórte, 6
Tótă diua âmblu plin de durere.
Căcĭ cópsele mele *sunt* pline de arşiţă, 7
Şi nimic nu *este* sănĕtos în carnea mea.
Înţepenit, sfărămat sum fórte, 8
Mugesc de neliniscea ânimeĭ mele.
O Dómne! înaintea ta *este* tot dorul meŭ, 9
Şi suspinul meŭ de tine nu *este* ascuns;
Ânima mea bate tare, părăsitu-m'aŭ puterea mea, 10
Şi lumina ochilor meĭ, nicĭ ea nu este cu mine.
Iubiţiĭ meĭ şi amiciĭ meĭ staŭ departe de plaga mea, 11
Şi rudele mele s'aŭ aşedat departe.
Căcĭ o cursă 'mĭ tinseră ceĭ ce caută sufletul meŭ; 12
Şi ceĭ ce caută nefericirea mea aŭ hotărît ruinarea *mea*
Şi cugetă vicleşugurĭ tótă diua.
Şi eŭ ca un surd nu aud; 13
Sum ca un mut, ce nu'şĭ deschide gura sa.
Sum ca un om, ce nu aude, 14
Şi în a căruĭ gură nu *este* respuns.
Căcĭ pre tine, Iehova, te ascept; 15
Tu veĭ respunde, Dómne, Dumnedeul meŭ!
Căcĭ diceam: *Ascultă-me*, 16
Căcĭ alt feliŭ eĭ se vor bucura de mine!
Când piciorul meŭ se clătesce, eĭ se înalţă contra mea.
Căcĭ eŭ sum aprópe de căderea, 17
Şi durerea mea este pururea înaintea mea.
Căcĭ eŭ mărturisesc inicitatea mea, 18
Me întristez de pecatul meŭ.

19 Înse inimicii meĭ sunt viĭ, sunt tarĭ,
Şi mulţĭ sunt ceĭ ce me uresc fără causă,
20 Şi plătind rêŭ pentru bine
Me uresc, pentru că urmez binele.
21 Nu me părăsi, Iehova, Dumneḑeul meŭ!
Nu te depărta de la mine.
22 Grăbesce-te spre ajutorul meŭ,
Dómne, mântuirea mea!

PSALMUL XXXIX.

David cere iertarea pecatelor sale.

Maestruluĭ de căntare, luĭ Ieduthun. Un psalm al luĭ David.

1 Eŭ ḑiseiŭ: Păzi-voiŭ căile mele
De pĕcătuirea cu limba mea;
Pune-voiŭ gureĭ mele frên,
În căt timp nelegĭuitul *va fi* înaintea mea.
2 Amuţit-am în tăcere,
Tăcut-am chiar şi de binele;
Dară durerea mea tot s'aŭ aţiţat.
3 Ânima mea se aprinse în năuntrul meŭ,
Pre când cugetaiŭ, se aprinse foc:
Atuncĭ am vorbit cu limba mea.
4 Fă'mĭ cunoscut, Iehova, finele meŭ
Şi mesura ḑilelor mele, cât de mare *este*;
Ca se sciŭ, cât de trecĕtor sum.
5 Éca! de o palmă aĭ făcut ḑilele mele,
Şi durata mea *este* ca nimic înaintea ta:
Da, numaĭ o suflare *este* tot omul. Sela.
6 Da, ca o închipuire âmblă omul;
Da, în deşert se neliniscesc:
El grămădesce *avuţie*, şi nu scie, cine le va aduna.
7 Şi acum, ce se ascept, Dómne?
Speranţa mea *este* în tine!
8 De tóte abaterile mele eliberéză-me,
Oprobriul nerodului nu me face.
9 Eŭ tăcuiŭ, nu deschiseiŭ gura mea:
Căcĭ tu aĭ făcut *acésta*.
10 Depărtéză de la mine plaga ta,
Căcĭ per de lovirea mâneĭ tale.
11 Când mustrănd pre om pentru pecatul *seŭ* 'l pedepsescĭ,
Apoĭ facĭ se se consume, ca molia, frumuseţa luĭ;
Da, numaĭ o suflare *este* tot omul! Sela.

Ascultă ruga mea, o Iehova! 12
Şi iea în urechĭe strigarea mea;
La lacrimile mele nu tăce:
Căcĭ strein *sum* eŭ la tine,
Incilin, ca toţĭ părinţiĭ meĭ.
Întórce-te de la mine, ca se maĭ fiŭ voios 13
Maĭ înainte de a me duce şi a nu maĭ fi.

PSALMUL XL.

Ascultarea este sacrificiul cel maĭ bun.

Maestruluĭ de căntare. Un psalm al luĭ David.

Sperat-am în Iehova: 1
Şi el se plecâ cătră mine, şi auḑi strigarea mea,
Şi me scóse din gröpa stricăcĭuneĭ, 2
Din tina mocirleĭ:
Şi puse pre o stîncă picĭórele mele,
Întărind paşiĭ meĭ:
Şi puse în gura mea o cântare nouă, 3
Dumneḑeuluĭ nostru o cântare de laudă.
Mulţĭ o vor vede, şi se vor teme,
Şi se vor încrede în Iehova.
Ferice de omul ce 'şĭ puse speranţa sa în Iehova, 4
Şi nu se întórse cătră ceĭ îngâmfaţĭ şi amicĭ a mincĭuneĭ!
Iehova, Dumneḑeul meŭ! marĭ *sunt* minunile tale 5
Şi cugetările tale, pre care ni le areţĭ noue; nimic nu'ţĭ este egal ţie.
Voiŭ se le anunţiŭ şi se vorbesc de dênsele,
Cu tóte că nu se pot numera.
Sacrificie şi oblaţiunĭ nu voescĭ, 6
Urechiele 'mĭ-aĭ bortit,
Sacrificie de ardere şi pentru pecat n'aĭ cerut.
Atuncĭ ḑiseiŭ: Éca! vin; 7
În volumul cărţeĭ 'mĭ este prescris;
'Mĭ place se fac voia ta, Dumneḑeul meŭ, 8
Şi legea ta *este* în năuntrul meŭ;
Anunţĭat-am dreptate în adunare mare; 9
Éca! buzele mele nu le-am închis, Iehova, tu o sciĭ;
Dreptatea ta nu o-am ascuns în ânima mea, 10
Fidelitatea ta şi mântuirea ta am anunţĭat,
N'am ascuns îndurarea ta şi fidelitatea ta adunăreĭ celeĭ marĭ.
Tu, Iehova, nu veĭ reţine îndurarea ta de la mine, 11
Mila ta şi fidelitatea pururea me vor păzi:
Căcĭ încunjuratu-m'aŭ nefericirĭ nenumerate, 12
Ajunsu-m'aŭ inicităţile mele,

Încât nu me pot uĭta în sus;
Maĭ numeróse sunt decât pîrul capuluĭ meŭ,
Şi bărbăţia 'mĭ lipsesce.
13 O, bine-voesce, Iehova, a me mântui,
Iehova! spre ajutorul meŭ grăbesce-te!
14 Trebue se se ruşineze şi se se roşéscă cu toţiĭ
Ceĭ ce caută sufletul meŭ, ca se'l pérdă;
Se se întórcă şi se ruşineze
Ceĭ ce doresc nefericirea mea.
15 Trebue se se uĭméscă din causa ruşineĭ lor
Ceĭ ce 'mĭ ḑic mie: Ha! ha!
16 Înse trebue se se bucure şi se se veseléscă în tine
Toţĭ ceĭ ce te caută pre tine;
Se ḑică pururea: „Mare este Iehova!"
Ceĭ ce iubesc ajutorul têŭ.
17 Eŭ înse *sum* serman şi serac;
Dară Domnul va îngriji de mine;
Ajutorul meŭ şi eliberatorul meŭ *escĭ* tu!
Dumneḑeul meŭ, nu întârḑia!

PSALMUL XLI.

Purtarea mincinoşilor amici aĭ psalmistuluĭ şi încrederea sa în Dumneḑeŭ.

Maestruluĭ de cântare. Un psalm al luĭ David.

1 Ferice de acela ce iea séma de cel serac:
În ḑiua nefericireĭ 'l va scăpa Iehova;
2 Iehova 'l va păzi şi'l va ţine în viéţă,
Şi el va fi fericit pre pământ:
Tu nu'l veĭ da în voia inimicilor seĭ.
3 Iehova 'l va sprijini pre patul durerilor;
Tot culcuşiul seŭ tu 'l veĭ schimba în timpul boleĭ sale.
4 Eŭ am ḑis: „Iehova! îndură-te de mine,
„Vindecă sufletul meŭ, căcĭ 'ţĭ-am pĕcătuit ţie."
5 Inimiciĭ meĭ 'mĭ vorbesc mie de rêŭ:
„Când va muri, şi va peri numele luĭ?"
6 Şi dacă vine *vre-unul*, se *me* védă,
Apoĭ vorbesce falsitate, ânima sa 'şĭ adună reutate,
El ese afară, *şi* o spune.
7 Împreună şoptesc contra mea toţĭ ceĭ ce me uresc;
Contra mea cugetă stricăcĭunea mea:
8 „Ce-va rêŭ se ţine de dênsul,
„Şi fiind că jace, apoĭ se nu se maĭ scóle."
9 Chiar şi omul, cu carele eram în pace, în carele me încreḑuiŭ,

Carele mâncâ pânea mea, rădică contra mea călcâul.
Tu înse, Iehova, îndură-te de mine, 10
Şi rădică-me, ca se li resplătesc lor.
În acésta cunosc, că aî plăcere de mine, 11
Că inimicul meŭ nu se va desfăta de mine.
Cât pentru mine, în integritatea mea tu m'aî sprijinit, 12
Şi m'aî pus înaintea façieî tale în etern.
Bine-cuvêntat *fiă* Iehova, Dumneḑeul luî Israel, 13
Din eternitate în eternitate, Amin şi Amin!

PSALMUL XLII.

Plângerile psalmistuluî în timpul, când el era lipsit de a asista la sântele adunărî.

Maestruluî de căntare. O învețătură de la fiiî luî Korah.

Precum un cerb doresce după sorgintea de apă, 1
Aşia doresce sufletul meŭ după tine, o Dumneḑeŭ!
Sufletul meŭ însetéză după Dumneḑeŭ, după Dumneḑeul cel viŭ: 2
„Când voiŭ veni şi me voiŭ areta înaintea luî Dumneḑeŭ?"
Lacrimile mele 'mî-aŭ devenit pânea mea ḑiua şi nóptea, 3
Fiind câ se ḑice câtră mine tótă ḑiua: „Unde *este* Dumneḑeul têŭ?"
De acestea voiŭ se'mî amintesc reversând în mine sufletul meŭ: 4
Cum mergeam cu glóta cea mare, me duceam la casa luî Dumneḑeŭ
Cu strigărî de bucuriă şi căntărî de laudă;
O mulțime serbătorindă.
Ce escî întristat, sufletul meŭ? 5
Şi ce te turburî în mine?
Ascéptă pre Dumneḑeŭ, căcî încă 'l voiŭ lauda
Pentru ajutorul façieî sale.
Dumneḑeul meŭ! sufletul este întristat în mine: 6
De aceea voiŭ se'mî aduc aminte de tine din pămêntul Iordanuluî
Din muntele Mizar. [şi al Hermonuluî,
Adăncime chiamă pre adăncime, la vuetul cascadelor tale, 7
Tóte undele tale şi valurile tale aŭ trecut preste mine.
Ḑiua ordónă Iehova îndurarea sa, 8
Şi nóptea căntarea luî *este* cu mine,
Şi ruga mea câtră Dumneḑeul vieței mele.
Voiŭ se ḑic câtră Dumneḑeŭ, stînca mea: 9
„Pentru ce m'aî uĭtat?
„De ce trebue se âmblu plin de durere sub apăsarea inimiculuî?"
Ca cu o sabiă în ósele mele m'aŭ batjocorit apăsătoriî meĭ, 10
Ḑicênd câtră mine tótă ḑiua: „Unde *este* Dumneḑeul têŭ?"

11 Ce escĭ întristat, sufletul meŭ?
Şi ce te turburĭ în mine?
Asceptă pre Dumneḑeŭ, căcĭ încă 'l voiŭ lauda!
Ajutorul façĭeĭ mele şi Dumneḑeul meŭ!

PSALMUL XLIII.

Rugăciunea luĭ David spre a fi măntuit de inimiciĭ seĭ.

1 Judecà-me, o Dumneḑeŭ, şi apără causa mea
Contra unuĭ popul neiubitor;
De omul vicleniceĭ şi al nedreptăţeĭ scapă-me.
2 Căcĭ tu, Dumneḑeul meŭ scutitoriŭ!
Pentru ce m'aĭ lepădat?
De ce trebue se âmblu plin de durere sub apăsarea inimiculuĭ?
3 Trămite lumina ta şi adevêrul têŭ,
Ca se me conducă,
Ca se me ducă la muntele têŭ cel sănt şi la locuinţele tale,
4 Ca se vin la altariul luĭ Dumneḑeŭ,
La Dumneḑeŭ, bucuria mea cea mare,
Şi se te laud cu citeră, Dumneḑeŭ, Dumneḑeul meŭ!
5 Ce escĭ întristat, sufletul meŭ?
Şi ce te turburĭ în mine?
Asceptă pre Dumneḑeŭ, căcĭ încă 'l voiŭ lauda!
Ajutorul façĭeĭ mele şi Dumneḑeul meŭ!

PSALMUL XLIV.

Enumerarea îndurărilor, ce Dumneḑeŭ aŭ făcut poporuluĭ seŭ, o rugă spre a căpăta ajutorul seŭ.

Maestruluĭ de căntare. O înveţătură de la fiiĭ luĭ Korah.

1 Dumneḑeŭ! cu urechiele nóstre am auḑit:
Părinţiĭ nostri ni-aŭ narat
Faptele, *ce* le-aĭ făcut în ḑilele lor,
În ḑilele trecute.
2 Tu *prin* măna ta aĭ alungat naţiunĭ,
Şi pre dênşiĭ 'ĭ-aĭ plantat;
Aĭ pedepsit populĭ,
Şi pre eĭ 'ĭ-aĭ lăţit,

Căcĭ nu prin sabia lor aŭ luat ţérra în possessiune, 3
Şi nu braçĭul lor 'ĭ-aŭ ajutat pre eĭ;
Ci drépta ta şi braçĭul têŭ şi lumina façĭeĭ tale;
Pentru că aĭ aflat plăcere de dênşiĭ.
Tu escĭ regele meŭ, o Dumneḑeŭ! 4
Ordónă mântuire pentru Iacob.
Prin tine putem împunge pre apăsătoriĭ nostri, 5
În numele têŭ calca în piciόre pre adversariĭ nostri.
Căcĭ nu în arcul meŭ me încred, 6
Şi sabia mea nu me ajută:
Ci tu ne-aĭ ajutat contra apăsătorilor nostri, 7
Şi pre ceĭ ce ne uresc 'ĭ-aĭ făcut de ruşine.
Pre Dumneḑeŭ laudâm tótă ḑiua, 8
Şi numele têŭ 'l mărturisim în etern. Sela.
Tu înse ne-aĭ lepădat şi ne-aĭ ruşinat, 9
Şi nu eşĭ cu oştirile nóstre;
Tu ne-aĭ făcut se ne întórcem înderept dinaintea inimicilor nostri, 10
Şi ceĭ ce ne uresc 'şĭ-aŭ făcut préda lor;
Tu ne-aĭ făcut ca oĭ destinate spre mâncare, 11
Şi între naţiunile ne-aĭ împrăsciat.
Vêndut-aĭ pentru puçin pre poporul têŭ, 12
Şi n'aĭ suit preţĭul vinḑêreĭ lor.
Făcutu-ne-aĭ oprobriul vecinilor nostri, 13
De ris şi de batjocură celor dimprejurul nostru.
Făcutu-ne-aĭ proverb între naţiunile, 14
De clătire cu capul între populiĭ.
Tótă ḑiua ruşinarea mea *este* înainte'mĭ, 15
Şi ruşinea façĭeĭ mele m'aŭ acoperit;
Din causa vóceĭ înjurătoruluĭ şi a însultătoruluĭ, 16
Din causa inimiculuĭ şi a resbunătoruluĭ.
Tóte acestea aŭ venit preste noĭ, 17
Şi noĭ nu te-am uĭtat,
Şi n'am *violat* alianţa ta.
Ânima nóstră nu s'aŭ întors înderept, 18
Şi pasul nostru nu s'aŭ abătut din calea ta:
Cu tóte câ ne-aĭ sdrobit în locul draconilor, 19
Şi ne-aĭ acoperit cu umbrele mórţeĭ.
De am fi uĭtat numele Dumneḑeuluĭ nostru, 20
Şi am fi întins mânele nóstre câtră un ḑeŭ strein:
Aŭ nu ar cerceta Dumneḑeŭ acésta? 21
Căcĭ el cunósce secretele ânimeĭ.
Da, în tóte ḑilele suntem omorîţĭ pentru tine, 22
Socotiţĭ ca oĭ *destinate* spre junghiare.
Scólă-te! pentru ce dormĭ, Dómne? 23
Descéptă-te! nu ne lepăda pentru tot de-a-una.

24 Pentru ce ascundĭ façĭa ta?
Uĭţĭ miseria şi apăsarea nóstră?
25 Căcĭ plecat spre pulbere este sufletul nostru;
Corpul nostru lipit de pămênt.
26 Scólă-te spre ajutorul nostru,
Şi măntuĭ-ne pentru îndurarea ta.

PSALMUL XLV.

Psalm profetic asupra însoçireĭ misterióse a luĭ Mesia cu ceĭ credincioşĭ.

Maestruluĭ de căntare, pre Şoşanim. O inveţătură saŭ o căntare de la fiiĭ luĭ Korah despre amorul.

1 Ânima mea ferbe de o cuvêntare frumósă;
Eŭ dedic opul meŭ regeluĭ,
Limba mea *este* stilul unuĭ scriitor iscusit!
2 Tu escĭ maĭ frumos decât fiiĭ ómenilor,
Graţiă este vĕrsată preste buzele tale:
De aceea Dumneḑeŭ te-aŭ bine-cuvêntat în etern.
3 Încinge sabia ta preste cópsa ta, Eroŭ!
Măreţia ta şi ornamentul têŭ;
4 Da, în ornamentul têŭ călĕtoresce fericit
Pentru causa adevêruluĭ şi a dreptăţeĭ sucite:
Şi drépta ta te va înveţa lucrurĭ minunate!
5 Săgetele tale *sunt* ascuţite, populĭ cad sub paşiĭ têĭ
În meḑilocul inimicilor regeluĭ.
6 Tronul têŭ, o Dumneḑeŭ, *stă* în etern şi perpetuŭ,
Un sceptru al dreptăţeĭ *este* sceptrul împĕrăţieĭ tale.
7 Tu iubescĭ dreptatea şi urescĭ nelegĭuirea:
De aceea te-aŭ uns, Dumneḑeŭ, Dumneḑeul têŭ,
Cu oleul bucurieĭ maĭ mult decât pre soçiĭ têĭ.
8 Mirrha şi aloe şi casie *sunt* tóte vestimentele tale;
Din palaturile de ose de elefant instrumente cu corde te-aŭ veselit.
9 Fiĭe de rege *sunt* între scumpele tale,
Regina stă la drépta ta în aur de Ofir.
10 Ascultă, fiĭă, şi veḑĭ, şi plécă urechia ta:
Uĭtă pre populul têŭ şi casa tatuluĭ têŭ,
11 Ca regele se poftéscă de frumuseţa ta,
Căcĭ el *este* Domnul têŭ, şi închină-te luĭ.
12 Şi *pre tine,* fiĭa Tiruluĭ, cu dar
Vor saluta avuţiĭ popululuĭ façĭa ta.
13 Numaĭ mareţiă *este* fiĭa regeluĭ în camera,
Ţesetură de aur vestimentul eĭ.

În vestimente pestriţe ea se conduce la regele. 14
Fecióre în urmă'ĭ, amicele eĭ,
Se aduc la tine:
Se aduc cu bucuriă şi veseliă, 15
Întră în palatul regeluĭ.
În locul părinţilor têĭ vor fi fiiĭ têĭ, 16
Pre cariĭ 'ĭ veĭ pune principĭ în tótă ţérra.
Voiŭ face se se amintéscă de numele têŭ din generaţiune în generaţiune. 17
De aceea populiĭ te vor lauda în etern şi perpetuŭ.

PSALMUL XLVI.

Mulţumire luĭ Dumneḑeŭ pentru protecţiunea Ierusalimuluĭ.

Maestruluĭ de căntare. O învețătură de la fiiĭ luĭ Korah, pre Alamoth;

Dumneḑeŭ ni *este* noue refugiŭ şi putere, 1
Ajutorul *nostru* în nevoĭ, pré lesne de găsit.
De aceea nu ne temem, 2
Chiar când pământul s'ar resturna,
Când s'ar clăti munţiĭ în spre meḑilocul mărei,
Când ar vui şi s'ar spuma apele sale, 3
Când s'ar cutremura munţiĭ prin înflarea eĭ. Sela.
Este un fluviŭ, 4
Ale căruĭ părîe desfătéză cetatea luĭ Dumneḑeŭ,
Sanctuariul locuinţelor celuĭ Pré-Înalt.
Dumneḑeŭ *este* în meḑilocul eĭ, 5
Nu se va clăti;
Dumneḑeŭ o va ajuta la reversatul ḑiorilor.
Populĭ aŭ vuit, regate s'aŭ clătit; 6
El sună cu vócea sa, pământul se topesce;
Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, *este* cu noĭ, 7
Un refugiŭ pentru noĭ Dumneḑeul luĭ Iacob. Sela.
Veniţĭ, priviţĭ lucrările luĭ Iehova, 8
Care făcu lucrurĭ uimitóre pre pământ,
Care puse capêt resbelelor până la marginea pământuluĭ: 9
Rumpe arcul şi sfărămă lancea,
Arde carele cu foc.
Încetaţĭ, şi recunósceţĭ, că eŭ *sum* Dumneḑeŭ, 10
Înalt între naţiunile,
Înalt pre pământ!
Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor, *este* cu noĭ, 11
Un refugiŭ pentru noĭ Dumneḑeul luĭ Iacob. Sela.

PSALMUL XLVII.

Cântare de laudă și de mulțumire la ocasiunea uneĭ marĭ victorie.

Maestruluĭ de căntare. Un psalm de la fiiĭ luĭ Korah.

1 Toțĭ populiĭ! batețĭ în palme;
Jubilațĭ luĭ Dumnețeŭ cu vóce de bucuriă.
2 Căcĭ Iehova, cel Pré-Înalt, *este* înfricoșat,
Rege mare preste tot pămêntul.
3 Ni supune noue popul,
Și națiunĭ sub piciórele nóstre.
4 Ni alege noue moscenirea nóstră,
Fala luĭ Iacob, pre care 'l-aŭ iubit. Sela.
5 Suitu-s'aŭ Dumnețeŭ cu strigărĭ de bucurie,
Iehova cu vóce de trimbițe.
6 Cântațĭ luĭ Dumnețeŭ, cântați'ĭ,
Cântațĭ regeluĭ nostru, cântați'ĭ!
7 Căcĭ rege al tot pămêntuluĭ *este* Dumnețeŭ,
Cântați'ĭ o cântare!
8 Dumnețeŭ domnesce preste națiunile,
Dumnețeŭ șede pre sântul seŭ tron.
9 Principiĭ popullilor s'aŭ adunat,
Populul Dumnețeuluĭ luĭ Abraam:
Căcĭ ale luĭ Dumnețeŭ *sunt* scuturile pămêntuluĭ,
El este fórte înălțat.

PSALMUL XLVIII.

Cântare de laudă pentru protecțiunea luĭ Dumnețeŭ în favórea Ierusalimuluĭ.

O cântare saŭ un psalm al fiilor luĭ Korah.

1 Mare *este* Iehova și demn de laudă,
În cetatea Dumnețeuluĭ nostru pre muntele seŭ cel sânt.
2 O frumósă înălțime, bucuria a tot pămêntuluĭ *este* muntele Zion;
În laturile norduluĭ cetatea mareluĭ regeluĭ.
3 Dumnețeŭ în palaturile eĭ, s'aŭ cunoscut ca un refugiŭ.
4 Căcĭ éca! regiĭ s'aŭ adunat:
Trecut-aŭ de la o-l-altă.
5 Eĭ vĕțură: atuncĭ se uĭmiră:
Se spaĭmântară, și fugiră răpide.
6 Cutremur 'ĭ-aŭ cuprins acolo,
Durerĭ, ca pre o femee de facere.

Prin vêntul din resărit aĭ sfărămat 7
Navele Tarşişuluĭ.
După cum am audit, aşia am şi vêdut 8
În cetatea luĭ Iehova, *Dumnedeuluĭ* oştirilor, în cetatea Dumne-
Dumnedeŭ o va întări în etern. Sela. [deuluĭ nostru;
Noĭ am meditat, o Dumnedeŭ, asupra îndurăreĭ tale 9
În năuntrul templuluĭ têŭ.
Precum numele têŭ, o Dumnedeŭ! 10
Aşia *este şi* lauda ta până la marginile pămêntuluĭ:
De dreptate este plină drépta ta.
Muntele Zion se veselesce, 11
Se bucură fiĭele luĭ Iuda pentru judecăţile tale.
Încunjuraţĭ Zion şi ocoliţi'l pre el, 12
Numeraţĭ turnurile sale;
Luaţĭ sémă de murul seŭ, observaţĭ palaturile luĭ, 13
Ca se naraţĭ *acésta* generaţiuneĭ viitóre.
Căcĭ acest Dumnedeŭ *este* Dumnedeul nostru, în etern şi perpetuŭ; 14
El ne va conduce până la mórte.

PSALMUL XLIX.

Trebue a'şĭ pune speranţa sa numaĭ în Dumnedeŭ.

Maestruluĭ de cântare. Un psalm de la fiiĭ luĭ Korah.

Ascultaţĭ acésta, toţĭ populiĭ! 1
Luaţĭ în urechĭe, toţĭ locuitoriĭ lumeĭ!
Atât cel mic, cât şi cel mare, 2
Avutul şi seracul împreună.
Înţelepcĭune vorbesce gura mea, 3
Şi meditarea ânimeĭ mele *este* prudenţă.
Eŭ plec urechia mea spre parabolă, 4
Espun în citeră enigma mea.
Pentru ce se me tem în dilele nefericireĭ, 5
Când me încunjură reutatea celora ce me pândesc,
Celora ce se încred în avuţia lor, 6
Şi se fălesc în mulţimea avuţieĭ lor?
Pre fratele *nemine* nu'l póte rescumpăra, 7
Nu póte da luĭ Dumnedeŭ preţiul rescumpărăreĭ sale,
(Pré scumpă este rescumpărarea sufletuluĭ lor, 8
Şi el trebue se se lase pentru tot de-a-una *de acésta*),
Ca se trăéscă în etern, 9
Se nu védă grópa.
Da, el o va vede: înţelepţĭ mor; 10
Şi cu dênşiĭ per *şi* cel fără de minte şi prostul,

Și lasă altora averea lor.
11 Cugetul lor *este*: casele lor *se stee* în etern,
Locuințele lor din generațiune în generațiune,
Se numéscă țerrile *lor* cu numele lor.
12 Înse omul în onóre nu duréză,
Se asémenă cu animalele, *ce* per.
13 Acésta *este* calea lor, fără de mintea lor;
Și celora ce'ĭ urméză pre dênșiĭ li plac cuvêntele lor. Sela.
14 Ca oĭ sunt goniți în infern;
Mórtea 'ĭ pasce pre dênșiĭ;
Și în demănéța aceea vor domni preste dênșiĭ ceĭ drepțĭ,
Și statura lor o va consuma infernul, ca se nu maĭ aibă locuință.
15 Dară Dumnedeŭ va rescumpăra sufletul meŭ din puterea infernuluĭ,
Căcĭ me va priimi. Sela.
16 Nu te teme, când se înavuțesce cine-va,
Când se îmmulțesce onórea caseĭ sale:
17 Căcĭ nimic nu va lua *cu sine* la mórtea sa,
Onórea luĭ nu se va pogorî după dênsul.
18 Cu tóte câ el bine-cuvêntâ sufletul seŭ în viéța sa,
(Și eĭ te laudă, când 'țĭ facĭ ție bine.)
19 El va veni la generațiunea părinților seĭ,
Cariĭ nu *maĭ* ved lumina nicĭ o dată.
20 Omul în onóre și fără de minte
Se asémenă cu animalele, *ce* per.

PSALMUL L.

Despre adevĕratul cult divin.

Un psalm al luĭ Asaf.

1 A tot Putintele Dumnedeŭ Iehova grăesce,
Și chiamă pămêntul
De la resăritul sóreluĭ până la apusul luĭ.
2 Din Zion, perfecțiunea frumusețeĭ,
Dumnedeŭ strălucesce.
3 Dumnedeul nostru vine, și nu tace;
Foc înaintea luĭ consumă,
Și în jurul seŭ furtunéză fórte tare.
4 El chiamă ceriul de sus și pămêntul,
Spre a judeca pre populul seŭ:
5 „Adunați'mĭ pre cuvioșiĭ meĭ,
„Cariĭ aŭ încheiat alianță cu mine prin sacrificiŭ."

Și ceriurile anunțiă dreptatea luĭ, 6
Căcĭ Dumnedeŭ ênsu'șĭ *este* judecător. Sela.
„Ascultă, popului meŭ, și eŭ voiŭ se vorbesc, 7
„Israel! și voiŭ se mărturisesc contra ta;
„Dumnedeŭ, Dumnedeul têŭ, *sum* eŭ.
„Nu pentru sacrificiele tale voiŭ se te mustru, 8
„Nicĭ pentru sacrificiele tale de ardere, ce *sunt* pururea înaintea mea.
„Nu voiŭ lua din casa ta taurĭ, 9
„Nicĭ din staulele tale țapĭ;
„Căcĭ ale mele *sunt* tóte férele pădureĭ, 10
„Miile de animale de pre munțĭ;
„Cunosc tóte paserile munților, 11
„Și ce se mișcă pre cămp 'mĭ este cunoscut.
„De așĭ flămăndi, nu'țĭ-o așĭ spune ție: 12
„Căcĭ a mea *este* lumea și plinitatea eĭ.
„Aŭ mănânc eŭ carnea taurilor, 13
„Și beŭ sângele țapilor?
„Sacrifică luĭ Dumnedeŭ mulțumire, 14
„Și plătesce celuĭ Pré-Înalt voturile tale,
„Și invócă-me în diua nevoieĭ: 15
„*Apoĭ* eŭ te voiŭ elibera, și tu me veĭ mări."
Și cătră nelegĭuitul dice Dumnedeŭ: 16
„Ce aĭ tu se declarĭ statutele mele,
„Și se ieĭ alianța mea în gura ta?
„Fiind câ urescĭ învețătura, 17
„Și lepădĭ cuvêntele mele în apoia ta.
„Când aĭ vědut pre un fur, aĭ fost amic cu el, 18
„Și cu adulteriĭ aŭ fost partea ta.
„Gura ta o-aĭ deschis spre rêŭ, 19
„Și limba ta urzesce viclešug.
„Ședĭ și vorbescĭ contra frateluĭ têŭ, 20
„Pre fiĭul mameĭ tale 'l calomniezĭ.
„Acestea aĭ făcut, și eŭ tăcuiŭ; 21
„Aĭ socotit, câ eŭ sum ca tine:
„Voiŭ se te mustru, și se pun *tóte* înaintea ochilor têĭ.
„Luațĭ decĭ séma de acésta, ceĭ ce uĭtațĭ pre Dumnedeŭ! 22
„Ca se nu răpesc, fără de a fi un eliberator.
„Cine sacrifică laudă, me onoréză; 23
„Și celuĭa ce'șĭ îndréptă calea
„'Ĭ voiŭ areta măntuirea luĭ Dumnedeŭ."

PSALMUL LI.

Căința lui David după adulterul seŭ cu Bath-Şeba și uciderea luĭ Uria.

Maestruluĭ de căntare. Un psalm al luĭ David. Când veni la dênsul profetul Nathan, după ce aŭ întrat la Bath-Şeba.

1 Îndură-te de mine, Dumnedeŭ!
După mila ta;
După mulțimea îndurăreĭ tale
Sterge abaterile mele.
2 Spală-me preste tot de inicitatea mea,
Şi de pecatul meŭ curăţe-me.
3 Căcĭ abaterile mele le recunosc,
Şi pecatul meŭ *este* pururea înaintea mea.
4 Ţie, numaĭ ţie, am pĕcătuit,
Şi am făcut rêul *acesta* în ochiĭ têĭ:
Ca se te justificĭ în cuvêntele tale,
Şi se fiĭ curat în judecăţile tale.
5 Éca! în inicităţĭ m'am născut,
Şi în pecate m'aŭ conceput mama mea.
6 Éca! tu aĭ plăcere de adevêr în ânima;
De aceea învéţă-me în secret înţelepcĭune.
7 Despĕcătuesce-me cu isop, şi voiŭ fi curat,
Spală-me, *şi* me voiŭ face maĭ alb decât neua.
8 Fă-me se aud bucuriă şi veseliă,
Ca se se veseléscă ósele, *pre care le*-aĭ sfărâmat.
9 Ascunde'ţĭ façĭa ta de la pecatele mele,
Şi tóte inicităţile mele sterge-le.
10 O ânimâ curată creéză'mĭ, o Dumnedeŭ!
Şi înouesce spiritul constant în năuntrul meŭ.
11 Nu me lepăda de la façĭa ta,
Şi spiritul têŭ cel sănt nu'l lua de la mine.
12 Redă'mĭ bucuria măntuireĭ tale,
Şi cu un spirit bine-voitor susţine-me.
13 Apoĭ voiŭ înveţa pre ceĭ abătĕtorĭ căile tale,
Şi pecătoşiĭ se vor întórce la tine.
14 Deliberéză-me de crima de sânge,
O Dumnedeŭ, Dumnedeul măntuireĭ mele!
Ca limba mea se jubileze despre dreptatea ta.
15 Dómne! deschide buzele mele,
Şi gura mea va anunţĭa lauda ta.
16 Căcĭ tu n'aĭ plăcere în oblaţiunĭ,
Sacrificie de ardere nu cerĭ.

Sacrificiele luĭ Dumneḑeŭ sunt un spirit sdrobit, 17
O ânimâ sdrobită şi strivită nu veĭ despreţiui, o Dumneḑeŭ!
Fă bine în buna-voinţa ta Zionuluĭ, 18
Zidesce muriĭ Ierusalimuluĭ.
Atuncĭ veĭ ave plăcere în sacrificiele dreptăţeĭ, 19
În sacrificie de ardere şi *în* olocauste;
Atuncĭ vor oferi pre altariul têŭ taurĭ.

PSALMUL LII.

David imputéză luĭ Doeg perfidia sa.

Maestruluĭ de cântare. O învețătură a luĭ David. Când Doeg, Edomitul, veni şi însciinţâ pre Saul şi 'ĭ ḑise luĭ: David aŭ venit în casa luĭ Ahimelech.

De ce te fălescĭ de reutate, o putericule? 1
Îndurarea luĭ Dumneḑeŭ *duréză în* tot timpul.
Reutate cugetă limba ta, 2
Ca un briciŭ ascuţit, uneltind viclenie.
Tu iubescĭ rêul maĭ mult decât bunul, 3
A vorbi minciună maĭ 'mult decât adevêrul. Sela.
Iubescĭ tóte cuvêntele ruinătóre, 4
Tu, limbă viclénă!
De aceea Dumneḑeŭ te va sfărăma pentru tot de-a-una, 5
Te va răpi şi te va smulge din cort,
Şi te va desrădicina din ţérra celor viĭ. Sela.
Ceĭ dreptĭ o vor vede acésta şi se vor teme, 6
Şi vor ride de el:
„Éca omul, *care* n'aŭ luat pre Dumneḑeŭ de scut al seŭ, 7
„Ci s'aŭ încreḑut în mulţimea avuţieĭ sale,
„S'aŭ rezămat pre reutatea sa!"
Eŭ înse *sum* ca un oliv verde în casa luĭ Dumneḑeŭ, 8
Me încred în îndurarea luĭ Dumneḑeŭ în etern şi perpetuŭ.
Te voiŭ lauda în etern, pentru că aĭ făcut *acésta*, 9
Şi voiŭ spera în numele têŭ,
Căcĭ el *este* bun câtră cuvioşiĭ têĭ.

PSALMUL LIII.

Neroḑia ateuluĭ şi corupţiunea genuluĭ omenesc.

Maestruluĭ de cântare, pre Mahalath. O învețătură a luĭ David.

Nerodul ḑice în ânima sa: „Nu este Dumneḑeŭ!" 1
Corupţĭ şi abominabilĭ sunt în nedreptatea lor,
Nicĭ unul nu face bine.

2 Dumneḑeŭ din ceriŭ se uĭtă preste fiiĭ ómenilor,
Spre a veḑe, dacă este vre un înţelept,
Carele caută pre Dumneḑeŭ:
3 Toţĭ s'aŭ abătut,
Toţĭ s'aŭ corupt;
Nemine nu face bine, chiar nicĭ unul.
4 Aŭ n'aŭ sciinţă făcĕtoriĭ de rele,
Cariĭ mănâncă pre poporul meŭ?
Eĭ ţin o masă, pre Dumneḑeŭ nu'l invită:
5 Acolo frică 'ĭ-aŭ cuprins, unde nu *era* frică;
Căcĭ Dumneḑeŭ aŭ împrăsciat ósele împresurătorilor têĭ;
'Ĭ-*aĭ* făcut de ruşine, pentru că Dumneḑeŭ 'ĭ-aŭ lepădat.
6 O! de ar veni din Zion măntuirea luĭ Israel!
Când Dumneḑeŭ va întórce pre captiviĭ poporuluĭ seŭ,
Veseléscă-se Iacob, bucure-se Israel.

PSALMUL LIV.

Ruga luĭ David contra inumanităţeĭ inimicilor seĭ.

Maestruluĭ de căntare, pre corde. O învețătură a luĭ David. Când Zifeiĭ veniră şi ḑiseră luĭ Saul: Éca! David este ascuns la noĭ.

1 Dumneḑeŭ! prin numele têŭ măntuĭ-me,
Şi prin puterea ta fă'mĭ dreptul meŭ.
2 Dumneḑeŭ! ascultă ruga mea,
Iea în urechie cuvêntele gureĭ mele.
3 Căcĭ streinĭ s'aŭ resculat contra mea,
Şi ómenĭ violenţĭ caută sufletul meŭ;
Eĭ nu pun pre Dumneḑeŭ înaintea lor. Sela.
4 Éca! Dumneḑeŭ 'mĭ *este* ajutor,
Domnul *este* între ceĭ ce susţin sufletul meŭ.
5 Reutatea o va re'ntórce preste adversariĭ meĭ;
În fidelitatea ta nimicesce'ĭ pre eĭ.
6 'Ţĭ voiŭ sacrifica cu spirit bine-voitor,
Voiŭ lauda numele têŭ, Iehova, căcĭ *este* bun.
7 Căcĭ din tótă nevoia el m'aŭ eliberat,
Şi asupra inimicilor meĭ ochiul meŭ 'şĭ-aŭ vĕḑut dorinţa sa.

PSALMUL LV.

Ruga luĭ David spre a fi măntuit de inimiciĭ seĭ.

Maestruluĭ de căntare, pre corde. O învețătură a luĭ David.

1 Iea în urechie, Dumneḑeŭ, ruga mea,
Şi nu te ascunde de implorarea mea.
2 Ascultă-me şi respunde'mĭ;
Âmblu retăcind în întristarea mea şi suspin

Din causa vócei inimicului, 3
Din causa apăsârei nelegiuitului;
Căci ei aruncă preste mine nefericire,
Şi cu mănia me uresc.
Ânima mea tremură în mine, 4
Şi spaime de mórte aŭ cădut preste mine;
Temere şi cutremur aŭ venit preste mine, 5
Şi frică m'aŭ acoperit.
Atunci am dis: „Cine 'mi dă mie aripe ca ale porumbului? 6
„Aşi sbura, şi remâne *unde-va.*
„Éca! în depărtare aşi sbura, 7
„Aşi remâne în deşertul. Sela.
„M'aşi grăbi la un refugiŭ 8
„Înaintea unui vênt impetuos, înaintea unei furtuni."
Nimicesce'i, Dómne, împarte limbele lor, 9
Căci ved violenţă şi discordiă în cetate:
Diua şi nóptea o încunjură pre murii ei, 10
Şi nedreptate şi reutate *sunt* în medilocul ei;
Corupţiune *este* în năuntrul ei, 11
Şi apăsare şi vicleşug nu se depărtéză din stradele ei.
Câ nu un inimic m'aŭ batjocurit, 12
Aşi fi suferit *acésta*:
Nu uritorul meŭ s'aŭ resculat contra mea,
M'aşi fi ascuns de el:
Ci tu, omule, *carele erai* egal cu mine, 13
Amicul meŭ şi cunoscutul meŭ;
Noi, carii împreună îndulceam convorbirea cea intimă, 14
În casa lui Dumnedeŭ mergeam cu mulţimea.
Surprindă'i mórtea, 15
Cobóră-se de vii în infern;
Căci reutate *este* în locuinţa lor, în năuntrul lor.
Eŭ *înse* strig către Dumnedeŭ, 16
Şi Iehova me va măntui.
Séra şi demănéţa şi la médă-di me voiŭ tăngui 17
Şi voiŭ suspina;
Şi el va asculta de vócea mea.
El eliberâ în pace sufletul meŭ din lupta contra mea; 18
Căci mulţi eraŭ contra mea.
Dumnedeŭ va asculta, şi'i va umili, 19
El, carele tronéză din eternitate, Sela:
Ei, la carii nu este schimbare,
Şi carii nu se tem de Dumnedeŭ.
El aŭ pus mâna sa pre cei ce eraŭ în pace cu dênsul, 20
Aŭ stricat legătura sa.
Cuvêntele gurei sale sunt mai netede decât unt, 21

Dară resbel *este* în ânima sa;
Cuvêntele sale sunt maĭ moĭ decât oleŭ,
Dară sunt sabie scóse.
22 Aruncă preste Iehova sarcina ta,
Şi el te va susţine,
Nu va lăsa în etern ca cel drept se se clătéscă.
23 Dară tu, Dumneḑeŭ, 'ĭ veĭ coborî în adâncimea grópeĭ,
Barbaţiĭ săngĭurilor şi aĭ vicleşuguluĭ nu vor ajunge nicĭ la ju-[mătatea ḑilelor lor;
Eŭ, eŭ înse me încred în tine.

PSALMUL LVI.

Plăngerile luĭ David.

Maestruluĭ de căntare, după Ionath-elem-rehokim. O căntare de aur a luĭ David, când Filisteniĭ 'l prinseră pre el în Gath.

1 Îndură-te de mine, Dumneḑeŭ!
Câcĭ un om sforăie contra mea,
Tótă ḑiua un luptător me impiléză;
2 Tótă ḑiua sforăiŭ inimiciĭ meĭ,
Câcĭ mulţĭ se luptă contra mea, o tu Pré-Înalte!
3 În ḑiua, când me tem,
Me încred în tine.
4 În Dumneḑeŭ, al căruĭ cuvênt laud,
În Dumneḑeŭ me încred: nu me tem;
Ce'mĭ póte face carnea?
5 În tot timpul eĭ sucesc cuvêntele mele,
În contra mea *sunt* tóte cugetârile lor spre rêŭ.
6 Se adună, se ascund,
Păndesc călcâul meŭ,
Când caută sufletul meŭ.
7 Prin reutatea vor scăpa óre?
Dumneḑeŭ! surpă pre populiĭ în mănia.
8 Retăcirile mele le numerĭ;
Lacrimele mele pune-le într'un fóle;
Óre nu *sunt* ele în cartea ta?
9 În ḑiua, când voiŭ striga, atuncĭ se vor întórce inimiciĭ meĭ;
Acésta o sciŭ, câ Dumneḑeŭ *este* pentru mine.
10 În Dumneḑeŭ, al căruĭ cuvênt laud,
În Iehova, al căruĭ cuvênt laud,
11 În Dumneḑeŭ me încred: nu me tem;
Ce'mĭ póte face omul?
12 Asupra mea, Dumneḑeŭ, *sunt* voturile tale;
Sacrificie de mulţumire 'ţĭ voiŭ plăti.
13 Căcĭ aĭ eliberat sufletul meŭ de mórtea,
Picĭórele mele de lunicarea,
Spre a ămbla înaintea luĭ Dumneḑeŭ în lumina vieţeĭ.

PSALMUL LVII.

Ruga luĭ David într'o mare calamitate.

Maestruluĭ de căntare, după Al-taşheth. O căntare de aur a luĭ David, când fugi dinaintea luĭ Saul în pescerea.

Îndură-te de mine, Dumneḑeŭ, îndură-te de mine, 1
Căcĭ în tine se încrede sufletul meŭ,
Şi sub umbra aripelor tale caut refugiŭ,
Până va trece nefericirea.
Strig câtră Dumneḑeŭ, cel Pré-Înalt, 2
Câtră Dumneḑeŭ, carele *tóte le* îndeplinesce pentru mine.
El va trămite din ceriŭ, şi me va ajuta; 3
'Şĭ va bate joc de cel ce sforăie contra mea. Sela.
Dumneḑeŭ va trămite îndurarea sa şi fidelitatea sa.
Sufletul meŭ *este* între leĭ, 4
Eŭ jac *între* înflăcăraţĭ,
Intre fiiĭ ómenilor, aĭ căror dinţĭ *sunt* lance şi săgete,
Şi limba lor sabiă ascuţită.
Înalţă-te pre tine preste ceriŭ, Dumneḑeŭ! 5
Preste tot pământul gloria ta.
Eĭ pregătesc cursă paşilor meĭ, 6
Sufletul meŭ se încovăiă;
Grópă sapă înaintea mea:
Dară cad *ênşiĭ* în ea. Sela.
Gata *este* ânima mea, Dumneḑeŭ, gata *este* ânima mea, 7
Voiŭ cănta şi voiŭ psalmodia.
Descéptă-te, sufletul meŭ! descéptă-te, harpă şi citeră! 8
Voiŭ se descept aurora.
Te voiŭ lauda între populiĭ, Dumneḑeŭ! 9
'Ţĭ voiŭ cănta între naţiunile.
Căcĭ mare până la ceriŭ *este* îndurarea ta, 10
Şi până la nuoriĭ fidelitatea ta.
Înalţă-te pre tine preste ceriŭ, Dumneḑeŭ! 11
Preste tot pământul gloria ta.

PSALMUL LVIII.

David se plânge luĭ Dumneḑeŭ în acest psalm de reutatea şi viclenia inimicilor seĭ.

Maestruluĭ de căntare, după Al-taşheth. O căntare de aur a luĭ David.

Vorbiţĭ adevêr, dreptate, o adunare! 1
Judecaţĭ cu ecitate, voĭ fiĭ aĭ ómenilor!
Da, în ânima practicaţĭ reutate; 2
Violenţa mânelor vóstre o cumpeniţĭ pre pământ.

3 Abătuţĭ sunt nelegĭuiţiĭ din mitra,
Retăciţĭ din pântecele mameĭ ceĭ ce vorbesc minciunĭ.
4 Venin este într'ênşiĭ asemenea veninuluĭ de şerpe,
Sunt asemenea vipereĭ surde, ce'şĭ astupă urechiele sale,
5 Ce nu ascultă *nicĭ* de vócea încântătorilor,
Nicĭ a farmecătoruluĭ celuĭ maĭ iscusit.
6 Dumneḑeŭ! sfărâmă dinţiĭ lor în gura lor,
Dinţiĭ măselarĭ aĭ leilor celor têuerĭ sdrobesce'ĭ, Iehova!
7 Se se topéscă ca apa, ce se scurge;
Dacă 'şĭ întind săgetele luĭ, *apoĭ se fiă* ca tăiate.
8 Precum culbecul se topesce, aşia se péră,
Ca abortul femeeĭ, se nu védă sórele.
9 Maĭ înainte ca ólele vóstre se védă spinul,
Atât pre cel verde, cât pre cel uscat, 'l va spulbera.
10 Cel drept se va bucura, fiind că vĕḑu resbunarea;
Picĭórele sale le va spăla în sângele nelegĭuituluĭ;
11 Şi omul va ḑice: „Da, resplătire *are* cel drept!
„Da, este un Dumneḑeŭ, care judecă pămêntul."

PSALMUL LIX.

Ruga luĭ David pentru ajutorul luĭ Dumneḑeŭ contra inimicilor seĭ.

Maestruluĭ de căntare, după Al-taşheth. O căntare de aur a luĭ David, când Saul trămise, şi eĭ 'ĭ custodiară casa, ca se 'l omóră.

1 Eliberéză-me de inimiciĭ meĭ, Dumneḑeul meŭ!
Apără-me de ceĭ ce se rescólă contra mea.
2* Eliberéză-me de făcĕtoriĭ de rele,
Şi ajută-me contra barbaţiĭ săngĭurilor.
3 Căcĭ éca! păndesc sufletul meŭ,
În contra mea se adună ceĭ putericĭ
Fără culpa mea şi fără de a fi eŭ greşit, Iehova!
4 Fără vina *mea* alérgă şi se aşéḑă;
Descéptă-te spre a me ajuta, şi uĭtă-te.
5 O tu, Iehova, Dumneḑeul oştirilor, Dumneḑeul luĭ Israel!
Descéptă-te spre a pedepsi tóte naţiunile;
Nu te îndura de toţĭ prevaricatoriĭ viclenĭ. Sela.
6 Eĭ se întorc de séră, urlă ca cânele,
Şi încunjură cetatea.
7 Éca! eĭ vérsă *cuvênte* cu gura lor;
Sabie *sunt* în buzele lor;
Căcĭ ḑic: „Cine aude acésta?"
8 Tu înse, Iehova, riḑĭ de dênşiĭ,
'Ţĭ baţĭ joc de tóte naţiunile.

Puterea mea! te ascept pre tine, 9
Câcĭ Dumneḑeŭ *este* refugiul meŭ;
Îndurătorul meŭ Dumneḑeŭ me va întimpina, 10
Dumneḑeŭ me va face se 'mĭ ved dorinţa mea asupra inimicilor meĭ.
Nu'ĭ ucide, ca populul meŭ se nu o uĭte; 11
Împrăsciéză'ĭ prin puterea ta, şi surpă'ĭ,
Scutul nostru, o Dómne!
Pecatul gureĭ lor este cuvêntul buzelor lor; 12
Prindă-se deci în măndria lor,
Pentru câ vorbesc blăstem şi mincĭună.
Destruge'ĭ în mănia, destruge'ĭ, ca se nu maĭ fiă, 13
Ca se sciă, că Dumneḑeŭ domnesce în Iacob
Până la marginile pămêntuluĭ. Sela.
Eĭ se întorc de séră, urlă ca cânele, 14
Şi încunjură cetatea;
Eĭ âmblă după măncare; 15
Dacă nu se satură, apoĭ se mârăiŭ.
Eŭ înse voiŭ cănta de puterea ta, 16
Demănéţa voiŭ jubila de îndurarea ta;
Câcĭ tu 'mĭ-aĭ fost o tăriă şi un refugiŭ în ḑiua strimtorâreĭ mele.
Puterea mea! ţie'ţĭ voiŭ psalmodia; 17
Câcĭ Dumneḑeŭ *este* refugiul meŭ, îndurătorul meŭ Dumneḑeŭ.

PSALMUL LX.

Plângerile şi ruga luĭ David.

Maestruluĭ de căntare, după Şuşan-eduth. O căntare de aur a luĭ David, spre învеţătură. Când conceri Aram-Naharaim şi Aram-Zoba, şi Ioab se întórse şi bătu din Edom în valea sâreĭ duoe-spre-ḑece miĭ *de ênşĭ*.

Dumneḑeŭ! tu ne-aĭ lepădat şi ne-aĭ împrăsciat; 1
Te-aĭ măniat; restauréză-ne érăşĭ.
Cutremurat-aĭ pămêntul, 'l-aĭ despicat: 2
Vindecă stricăcĭunile luĭ, câcĭ se clătesce.
Aĭ făcut pre populul têŭ se védă asprimea, 3
Ne-aĭ adăpat cu vin îmbĕtător,
Aĭ dat celora ce se tem de tine un stendard, 4
Spre a se înălţa pentru adevêrul. Sela.
Ca se fiă eliberaţĭ iubiţiĭ têĭ, 5
Ajută cu drépta ta, şi respunde'mĭ.
Dumneḑeŭ promise în sănţia sa; 6
Voiŭ se me bucur, se împărţesc Sichem,
Şi valea Succoth se o mĕsur;

7 Al meŭ *este* Galaad, şi al meŭ Manasse,
Efraim *este* tăria capuluĭ meŭ, Iuda legislatorul meŭ;
8 Moab *este* basinul meŭ de spălat,
Asupra luĭ Edom arunc papucul meŭ;
Filistia! bucură-te de mine.
9 Cine me duce la cetatea cea întărită?
Cine me conduce până la Edom?
10 Nu *escĭ* tu óre, Dumneḑeŭ, cela ce ne-aĭ lepădat,
Şi tu, Dumneḑeŭ, care n'aĭ eşit cu oştirile nóstre?
11 Dâ-ni ajutor, *ca se scăpâm* din strimtorare,
Căcĭ amăgitor *este* ajutorul omuluĭ.
12 Cu Dumneḑeŭ vom esecuta fapte marĭ,
Şi el va călca în piciore pre inimiciĭ nostri.

PSALMUL LXI.

Psalm de rugăciune şi de mulţumire.

Maestruluĭ de căntare, pre corde. *Un psalm* al luĭ David.

1 Ascultă, Dumneḑeŭ, de strigarea mea,
Iea sémă de ruga mea.
2 De la marginea pămêntuluĭ strig cătră tine,
Când ânima mea lăngezesce;
Condu-me la stînca, *ce* este pré înaltă pentru mine.
3 Căcĭ tu aĭ fost refugiul meŭ,
Turnul meŭ cel tare înaintea inimiculuĭ.
4 Fâ-me se locuesc în cortul têŭ pururea,
Se aflu refugiŭ sub scutul aripelor tale. Sela.
5 Căcĭ tu, Dumneḑeŭ, aĭ ascultat de voturile mele,
'*Mĭ*-aĭ dat *mie* moscenirea celora ce se tem de numele têŭ.
6 Adauge ḑile la ḑilele regeluĭ,
Aniĭ seĭ *fiă* ca şirul generaţiunilor;
7 Se troneze în etern înaintea luĭ Dumneḑeŭ,
Destinéză'ĭ îndurare şi fidelitate, care se'l păzéscă.
8 Apoĭ voiŭ cănta numeluĭ têŭ pururea;
Ca se plătesc voturile mele în fiă-care ḑi.

PSALMUL LXII.

Siguranţa şi liniscea sufletuluĭ, ce se încrede în Dumneḑeŭ.

Maestruluĭ de căntare, luĭ Ieduthun. Un psalm al luĭ David.

1 Numaĭ *căutând* cătră Dumneḑeŭ este liniscit sufletul meŭ;
De la dênsul *vine* ajutorul meŭ.
2 El numaĭ *este* stînca mea şi ajutorul meŭ,
Refugiul meŭ; nu me voiŭ clăti mult.

Până când ve veţi răpiḑi asupra unuĭ om? 3
Veţĭ năvăli voĭ toţĭ,
Ca pre un părete, ce este a căde,
Ca pre un mur, aprópe a se ruina?
Da, din înălţimea sa se consultă se'*l* restórne, iubesc minciună; 4
Cu gura lor bine-cuvêntă, şi în ânima lor blăstemă. Sela.
Numaĭ *căutând* câtră Dumneḑeŭ fi liniscit, sufletul meŭ! 5
Căcĭ de la dênsul *vine* speranţa mea.
El numaĭ *este* stînca mea şi ajutorul meŭ, 6
Refugiul meŭ: nu me voiŭ clăti.
În Dumneḑeŭ *este* ajutorul meŭ şi onórea mea; 7
Stînca putereĭ mele, refugiul meŭ *este* în Dumneḑeŭ.
Încredeţi-ve în el în tot timpul, o popule! 8
Versaţĭ înaintea luĭ ânima vóstră:
Dumneḑeŭ ni *este* noue refugiŭ. Sela.
Numaĭ suflare *sunt* ceĭ micĭ, minciună ceĭ marĭ, 9
Puşĭ în cumpenă, cu toţiĭ *sunt* maĭ uşorĭ decât suflare.
Nu speraţĭ în apăsare saŭ în răpire; nu deveniţĭ deşerţĭ; 10
Dacă avuţia cresce, nu vi alipiţĭ ânima *de ea*.
O dată vorbi Dumneḑeŭ, de duoe orĭ am auḑit acésta: 11
Câ puterea *este* a luĭ Dumneḑeŭ.
Şi a ta, Dómne, *este* îndurarea;
Căcĭ tu resplătescĭ omuluĭ după fapta luĭ.

PSALMUL LXIII.

Zelul luĭ David pentru a căuta pre Dumneḑeŭ.

Un psalm al luĭ David, când era în deşertul Iuda.

Dumneḑeŭ! Dumneḑeul meŭ *escĭ* tu; pre tine te caut; 1
Sufletul meŭ se însetéză după tine, carnea mea lăngezesce
În ţérra sécă, uscată şi fără de apă; [după tine
Ca se ved puterea ta şi gloria ta, 2
Aşia precum te-am vĕḑut în Sanctuariŭ;
Căcĭ maĭ bună *este* îndurarea ta decât viéţa; 3
Buzele mele se te laude:
Aşia te voiŭ bine-cuvênta în viéţa mea; 4
În numele têŭ voiŭ rădica mănele mele.
Sufletul meŭ se satură de mêduvă şi de grăsime, 5
Şi gura mea te laudă cu buze de bucuriă.
Când 'mĭ aduc aminte de tine în ascernutul meŭ, 6
În veghiările nópţeĭ cuget la tine.
Căcĭ tu aĭ fost ajutorul meŭ, 7
Şi sub umbra aripelor tale voiŭ se cânt de bucuriă.

8 Sufletul meŭ este lipit de tine,
Drépta ta me susţine.
9 Aceia înse, ce caută se pérdă sufletul meŭ,
Vor întra în adăncimile pămêntuluĭ,
10 Vor căde prin sabiă,
Vor deveni partea şacalilor.
11 Regele înse se se veseléscă în Dumneḑeŭ;
Se laude tot cel ce se jură pre el;
Fiind câ se va astupa gura celora ce vorbesc minciună.

PSALMUL LXIV.

Plângerile luĭ David în privirea vicleniei inimicilor seĭ.

Maestruluĭ de căntare. Un psalm al luĭ David.

1 Ascultă, Dumneḑeŭ, de vócea mea în plăngerea mea;
De spaĭma inimiculuĭ păzesce viéţa mea.
2 Ascunde-me de adunarea înrêutăţiţilor,
De céta turburătóră a făcĕtorilor de rele.
3 Cariĭ ascut ca o sabiă limba lor,
Ţintesc cu cuvênte amare *ca* cu săgéta lor,
4 Spre a săgeta în pititură pre cel integru;
De o dată 'l săgétă, şi nu se tem.
5 Se întăresc în planul cel rêŭ,
Pun la cale, ca se tindă curse,
Ḑic: „Cine'ĭ va vede?"
6 Escugetă reutate:
Gata sunt cu escugetatul plan!
Năuntrul fiă-căruĭa şi ânima *sa sunt* adânce.
7 Înse Dumneḑeŭ 'ĭ va lovi de o dată *cu* săgétă.
Atuncĭ rânele lor se vor ivi,
8 Şi propriele lor limbe 'ĭ vor resturna;
Clăti-va cu capul tot cel ce va uĭta la dênşiĭ.
9 Şi se vor teme toţĭ ómeniĭ, şi vor anunţĭa fapta luĭ Dumneḑeŭ,
Şi lucrarea sa o vor înţelege.
10 Cel drept se va bucura în Iehova, şi se va încrede în el,
Şi se vor lauda toţĭ ceĭ drepţĭ la ânimă.

PSALMUL LXV.

Mulțumirile pentru bine-facerile luĭ Dumnedeŭ câtră ómenĭ și pentru îngrijirile ne'ncetate ale providențeĭ sale.

Maestruluĭ de căntare. Un psalm saŭ o căntare a luĭ David.

Căntărĭ de laudă te ascéptă, o Dumnedeŭ, în Zion, 1
Și ție se plătesce votul.
Tu, care asculțĭ rugăcĭunea, 2
Câtră tine vine tótă carnea.
Inicitățile m'aŭ invins; 3
Abaterile nóstre iértă-le.
Ferice de cela, pre carele tu 'l alegĭ, 4
Și 'l lașĭ se se apropie, spre a locui curțile tale;
O! lasă-ne se ne săturăm de bunurile caseĭ tale,
Ale templuluĭ tĕŭ celuĭ sânt!
Prin fapte înfricoșate în dreptate ne asculțĭ, 5
Dumnedeul măntuireĭ nóstre!
Speranța tutulor marginilor pămêntuluĭ,
Și a mâreĭ celeĭ maĭ departe!
Carele întăresce munțiĭ prin puterea sa, 6
Încins cu tăriă;
Carele alină mugetul mârilor, 7
Mugetul valurilor și bubuitul popullilor.
Și ceĭ ce locuesc marginile pămêntuluĭ se tem de semnele tale; 8
Eșirile demănețeĭ și ale sereĭ tu le facĭ se cânte de bucuriă.
Aĭ visitat pămêntul și 'l-aĭ adăpat; 9
Fórte avut 'l-aĭ făcut;
Fluviul luĭ Dumnedeŭ este plin de apă;
Tu lĭ pregătescĭ lor grâŭ,
Căcĭ ast feliŭ 'l-aĭ pregătit.
Brasdele luĭ le adăpĭ, 10
Bulguriĭ luĭ 'ĭ netedescĭ,
Cu plóe 'l moĭ,
Fruptele luĭ le bine-cuvênțĭ.
Aĭ încununat anul cu bunătatea ta, 11
Și urmele tale picură de grăsime.
Pășunile deșertuluĭ picură și ele; 12
Cu bucuriă movilele se încing;
Îmbrăcate sunt cămpiele de turme, 13
Și vâile acoperite de grâŭ:
Ele jubiléză și cântă.

PSALMUL LXVI.

Îndemnarea de a celebra bunătatea luĭ Dumneḑeŭ cătră poporul seŭ.

Maestruluĭ de căntare. O căntare saŭ un psalm.

1 Jubilaţĭ luĭ Dumneḑeŭ, tot pămêntul!
2 Căntaţĭ de gloria numeluĭ seŭ.
Daţi'ĭ mărire, laudă luĭ;
3 Ḑiceţĭ luĭ Dumneḑeŭ: „Cât de înfricoşate *sunt* faptele tale!
„Din causa măririĭ putereĭ tale inimiciĭ têĭ te lănguşesc.
4 „Tot pămêntul trebue se ţi se plece ţie şi se'ţĭ cânte ţie;
„Se cânte numeluĭ têŭ." Sela.
5 Veniţĭ şi vedeţĭ faptele luĭ Dumneḑeŭ;
Înfricoşat *este* în lucrarea *sa* către fiiĭ ómenilor:
6 Prefăcu mare în uscat;
Prin fluviul trecură pre jos;
Acolo ne-am bucurat de dênsul.
7 El domnesce prin puterea sa în etern,
Ochiĭ seĭ privesc preste popul,
Ca se nu se înalţă abătĕtoriĭ. Sela.
8 Bine-cuvêntaţĭ, populiĭ, pre Dumneḑeul nostru,
Şi faceţĭ se se audă vócea laudeĭ luĭ;
9 Carele aŭ conservat în viéţă sufletul nostru,
Şi n'aŭ lăsat se se clătéscă piciorul nostru.
10 Căcĭ ne-aĭ cercat pre noĭ, Dumneḑeŭ!
Ne-aĭ curăţit, precum se curăţe argintul.
11 Ne-aĭ dus în cursă;
Aĭ pus sarcină grea pre cópsele nóstre;
12 Aĭ lăsat se călărescă ómenĭ pre capul nostru,
Am trecut prin foc şi prin apă:
Şi ne-aĭ scos la abondenţă.
13 Voiŭ veni în casa ta cu sacrificie de ardere,
'Ţĭ voiŭ plăti ţie votul meŭ,
14 Pre care 'l-aŭ pronunţiat buzele mele,
Şi 'l-aŭ cuvêntat gura mea în strimtorarea mea.
15 Sacrificie grase de ardere 'ţĭ voiŭ oferi ţie, împreună cu mirésma [berbeceluĭ;
Voiŭ sacrifica boĭ şi ţapĭ. Sela.
16 Veniţĭ şi ascultaţĭ, toţĭ ceĭ ce ve temeţĭ de Dumneḑeŭ!
Căcĭ voiŭ se narez ceea ce aŭ făcut sufletuluĭ meŭ:
17 Cătră dênsul am strigat cu gura mea,
Şi căntare de laudă era sub limba mea.
18 De aşĭ fi căutat cu ânima mea spre reutate,
Apoĭ Domnul nu m'ar fi ascultat;

Dară în adevêr! Dumneḑeŭ aŭ auḑit, 19
Aŭ luat sémă de vócea rugăcĭuneĭ mele.
Bine cuvĕntat fiă Dumneḑeŭ, 20
Carele n'aŭ depărtat rugăcĭunea mea şi îndurarea sa de la mine.

PSALMUL LXVII.

Rugăcĭune pentru prosperare.

Maestruluĭ de căntare, pre corde. Un psalm saŭ o căntare.

Dumneḑeŭ se ne fiă îndurat şi se ne bine-cuvênte; 1
Se facă se lucéscă façia sa preste noĭ. Sela.
Ca se se cunóscă pre pămênt calea ta, 2
Între tóte naţiunile mănluirea ta.
Pre tine te vor lauda populiĭ, Dumneḑeule! 3
Pre tine te vor lauda toţĭ populiĭ,
Se vor bucura şi vor jubila naţiunile; 4
Căcĭ tu judecĭ populiĭ cu dreptate,
Şi naţiunile le conducĭ pre pămênt. Sela.
Pre tine te vor lauda populiĭ, Dumneḑeule! 5
Pre tine te vor lauda toţĭ populiĭ.
Pămêntul aŭ dat fruptul seŭ; 6
Bine-cuvênte-ne Dumneḑeŭ, Dumneḑeul nostru,
Bine-cuvênte-ne Dumneḑeŭ, 7
Şi se se témă de el tóte marginile pămêntuluĭ.

PSALMUL LXVIII.

O rugăcĭune la transportarea arceĭ pre muntele Zion.

Maestruluĭ de căntare. Un psalm saŭ o căntare a luĭ David.

Scóle-se Dumneḑeŭ, împrăscie-se inimiciĭ seĭ, 1
Şi se fugă dinaintea luĭ ceĭ ce'l uresc pre el.
După cum se spulberă fumul, aşia se'*ĭ* spulberĭ, 2
După cum se topesce céra dinaintea foculuĭ,
Aşia péră nelegĭuiţiĭ dinaintea luĭ Dumneḑeŭ.
Éră ceĭ drepţĭ se se bucure 3
Şi se jubileze înaintea luĭ Dumneḑeŭ,
Şi se se veseléscă în desfătare.
Căntaţĭ luĭ Iehova, psalmodiaţĭ numeluĭ luĭ, 4
Înălţaţĭ pre cel ce merge pre nuorĭ.
Iah *este* numele luĭ, şi bucuraţi-ve înaintea luĭ.
Părinte al orfanilor şi judecător al vĕduvelor 5
Este Dumneḑeŭ în sânta sa locuinţă.

6 Dumneḑeŭ aşéḑă pre ceĭ singureĭ în familie,
Scóte pre ceĭ captivĭ la abondenţă;
Înse abătĕtoriĭ locuesc un pămênt secetos.
7 Dumneḑeule! când aĭ eşit înaintea poporuluĭ têŭ,
Când aĭ păşit prin deşert, Sela:
8 Atuncĭ se cutremurâ pămêntul,
Chiar şi ceriul picurâ înaintea luĭ Dumneḑeŭ,
Sinaiul acela înaintea luĭ Dumneḑeŭ, Dumneḑeuluĭ luĭ Israel.
9 Cu plóe abondentă aĭ stropit moscenirea ta,
Şi fiind slăbită o-aĭ întărit.
10 Turma ta locui într'ênsa,
Tóte le-aĭ pregătit prin bunătatea ta celuĭ apăsat, o Dumneḑeule!
11 Domnul dede cuvênt,
Mare *era* oştirea anunţiătórelor.
12 Regiĭ oştirilor fug,
Şi dómna caseĭ împărţesce préda.
13 Când jăceţĭ între staule,
Sunteţĭ ca ale porumbuluĭ aripe, acoperite cu argint,
Şi *ca* penele luĭ, cu o colóre strălucitóră verde-auriŭ.
14 Când a tot Putintele împrăsciâ pre regiĭ într'ênsa,
Se făcu lumină în *meḑilocul* întunericuluĭ.
15 Un munte al luĭ Dumneḑeŭ *este* muntele Başan,
Un munte cu multe vêrfurĭ *este* muntele Başan.
16 Pentru ce privițĭ cu invidiă, voĭ munţĭ cu multe vêrfurĭ,
Cătră muntele, *pre care 'l* alese Dumneḑeŭ spre locuinţa sa?
Da, Iehova va locui *pre el* în eternitate.
17 Carele luĭ Dumneḑeŭ *vin* în miriade, una mie de orĭ una mie;
Domnul în meḑilocul lor; Sinaiul în spre Sanctuariŭ.
18 Te-aĭ suit pre înălţime, aĭ luat captivĭ,
Aĭ priimit darurĭ de la ómenĭ,
Chiar şi de ceĭ rebelĭ, ca se troneze acolo Iehova, Dumneḑeŭ.
19 Bine-cuvĕntat *fiă* Domnul în tóte ḑilele;
De se pun sarcine preste noĭ, Dumneḑeŭ *este* ajutorul nostru. Sela.
20 Dumneḑeŭ ni *este* noue un Dumneḑeŭ al mântuireĭ,
Şi ale luĭ Iehova, Domnuluĭ, *sunt* eşirile de la mórte.
21 Dară Dumneḑeŭ va sfărâma capul inimicilor seĭ,
Crescetul pîros al aceluĭa, ce âmblă pururea în culpa sa.
22 Domnul ḑise: „Din Başan '*ĭ* voiŭ întórce;
„'*I* voiŭ întórce din adâncimile măreĭ,
23 „Ca piciorul têŭ se se móie în sânge;
„Limba cânilor têĭ se aĭbă partea lor din inimicĭ."
24 Se ved mersurile tale, Dumneḑeule, mersurile Dumneḑeuluĭ meŭ,
Ale regeluĭ meŭ, în Sanctuariŭ.
25 Înainte *merg* cântătorĭ, în urmă citariştĭ
În meḑilocul fecĭórelor timpaniste.

Bine-cuvêntaţĭ în adunârĭ pre Dumneḑeŭ, 26
Pre Domnul, *voĭ* ceĭ din isvórele luĭ Israel!
Acolo *este* Beniamin, cel maĭ têner, domnitorul lor, 27
Principiĭ luĭ Iuda, céta lor,
Principiĭ luĭ Zabulon, principiĭ luĭ Neftali.
Dumneḑeul têŭ aŭ ordonat puterea ta: 28
Întăresce, Dumneḑeule, ceea ce aĭ făcut pentru noĭ.
Pentru templul têŭ cel din Ierusalim 29
Aducă'ţĭ regiĭ darurĭ.
Mustră féra trestieĭ, mulţimea taurilor cu viţeiĭ populilor, 30
Ca se se supună cu plâcĭ de argint.
Aŭ împrăsciat populiĭ, ce iubesc resbele.
Ceĭ maĭ marĭ aĭ Egiptuluĭ vin, 31
Etiopia întinde iute mânele sale câtră Dumneḑeŭ.
Regatele pămêntuluĭ, căntaţĭ luĭ Dumneḑeŭ, 32
Psalmodiaţĭ Domnuluĭ, Sela:
Luĭ, ce merge pre ceriurile ceriurilor din vechime; 33
Éca! el face se resune vócea sa, vócea puterică.
Daţĭ putere luĭ Dumneḑeŭ; 34
Preste Israel *este* gloria luĭ,
Şi puterea luĭ în nuorĭ.
Înfricoşat *escĭ*, Dumneḑeule, din Sanctuariele tale; 35
Dumneḑeul luĭ Israel, el dâ putere şi tăriă poporuluĭ.
Bine-cuvêntat *fiă* Dumneḑeŭ.

PSALMUL LXIX.

David se rógă pentru scăpare de suferinţele sale.

Maestruluĭ de căntare, după Şoşanim. *Un psalm* al luĭ David.

Ajută-me, o Dumneḑeule! 1
Căcĭ ape aŭ străbătut până la sufletul *meŭ*.
Afundat sum în nomol adânc, unde nu *este* loc de stat; 2
Am dat în adâncimile apelor, şi valurile m'aŭ înundat.
Obosit sum de strigarea mea, uscat este gûtlejul meŭ, 3
Ochiĭ meĭ se consumă, asceptând eŭ pre Dumneḑeul meŭ.
Maĭ mulţĭ decât pîrul capuluĭ meŭ 4
Sunt ceĭ ce me uresc fără motiv;
Tarĭ *sunt* ruinătoriĭ meĭ, inimiciĭ meĭ cu nedrept:
Ceea ce n'am râpit se înapoiez.
Dumneḑeule! tu sciĭ neroḑia mea, 5
Şi culpele mele nu sunt ascunse de tine.
Se nu se ruşineze prin mine 6
Ceĭ ce speră în tine, Iehova, Domnul oştirilor!

Se nu se ruşineze prin mine
Ceĭ ce te caută pre tine, Dumneḑeul luĭ Israel!
7 Câcĭ pentru tine sufer oprobriŭ,
Ruşine acopere façĭa mea.
8 Înstreinatu-m'am fraţilor meĭ,
Strein *sum* fiilor mameĭ mele.
9 Câcĭ zelul pentru casa ta m'aŭ consumat;
Şi defaimârile defaimătorilor têĭ aŭ căḑut preste mine.
10 Şi *când* am plâns, cu ajun *am umilit* sufletul meŭ:
Şi *acésta* 'mĭ fu mie spre defaĭmare.
11 Şi 'mĭ-am făcut sac drept vestiment,
Şi li-am fost lor de proverb.
12 De mine vorbesc ceĭ ce şed în pórtă,
Şi căntare *sum* beţivilor.
13 Eŭ înse 'mĭ *îndrept* ruga mea câtră tine, Dómne, la timpul cuvenit;
În mulţimea îndurâreĭ tale, Dumneḑeule, respunde'mĭ cu fidelitatea [ajutoruluĭ têŭ.
14 Scóte-me din nomol, ca se nu me afund;
Ca se fiŭ eliberat de ceĭ ce me uresc pre mine şi din adăncimile [apelor;
15 Ca se nu me înunde valurile apelor,
Şi se nu me înghită adâncul,
Şi puţiul se nu'şĭ închidă asupră'mĭ gura sa.
16 Respunde'mĭ, Iehova, câcĭ bună *este* îndurarea ta,
După mulţimea mileĭ tale întórce-te câtră mine.
17 Şi nu ascunde façĭa ta de la servul têŭ,
Câcĭ strimtorat sum; iute respunde'mĭ!
18 Apropiă-te de sufletul meŭ, eliberă'l,
Din causa inimicilor meĭ mântuĭ-me.
19 Tu cunoscĭ oprobriul meŭ, ruşinea mea şi desonórea mea;
Înaintea ta *sunt* toţĭ apăsătoriĭ meĭ.
20 Oprobriul 'mĭ-aŭ rumpt ânimă, şi eram bolnav de mórte;
Şi am asceptat compătimire:
Dară nu era nimic;
Şi măntuitorĭ: şi n'am aflat.
21 Eĭ 'mĭ-aŭ dat de măncare fiere,
Şi în setea mea m'aŭ adăpat cu oţet.
22 Se se facă masa lor înaintea lor spre cursă,
Şi celor fără de grijă spre laţiŭ!
23 Fiă ochiĭ lor întunecaţĭ, ca se nu védă,
Şi cópsele lor fă se se clătéscă pururea!
24 Vérsă preste dênşiĭ mănia ta,
Şi aprinderea măniei tale apuce'ĭ pre eĭ!
25 Şirurile locuinţelor lor se devină deşert,
In corturile lor se nu fiă nicĭ un locuitor!
26 Câcĭ pre cel, pre care tu 'l-aĭ lovit, 'l-aŭ persecutat *şi* eĭ,
Şi 'şĭ naréză de durerea celor rănițĭ de tine.

Adauge culpă la culpa lor, 27
Şi se nu între în dreptatea ta!
Stérgă-se din cartea celor viĭ, 28
Şi cu ceĭ dreptĭ se nu se înscriă!
Dară pre mine, *carele sum* serman şi suferind, 29
Pre mine me va înălţa ajutorul têŭ, o Dumneqeule!
Voiŭ lauda numele luĭ Dumneqeŭ în căntare, 30
'L voiŭ mări cu mulţumire.
Acésta 'ĭ va plăce luĭ Iehova maĭ bine, decât un taur têner 31
Cu córne *şi* copite.
O vor vede acésta ceĭ sermanĭ, 32
Şi se vor bucura.
Ceĭ ce căutaţĭ pre Dumneqeŭ! re'nvieze ânima vóstră,
Câcĭ Iehova ascultă pre ceĭ seracĭ, 33
Şi nu despreţîuesce pre captiviĭ seĭ.
'L vor lauda pre el ceriul şi pămêntul, 34
Mârile şi tot ce se mişcă într'ênsele.
Câcĭ Dumneqeŭ va ajuta pre Zion, şi va zidi cetâţile luĭ Iuda, 35
Încât vor locui acolo, şi le vor possede;
Şi semênţa servilor seĭ le va mosceni, 36
Şi ceĭ ce iubesc numele luĭ vor locui într'ênsele.

PSALMUL LXX.

David cere de la Dumneqeŭ protecţiunea luĭ contra inimicilor seĭ.

Maestruluĭ de căntare. *Un psalm* al luĭ David, spre amintire.

Dumneqeule! spre a me elibera, 1
Iehova! spre a me ajuta, grăbesce-te.
Trebue se se ruşineze şi se se roşéscă ceĭ ce caută sufletul meŭ; 2
Se se întórcă îndĕrêpt şi se se confunde
Ceĭ ce doresc nefericirea mea.
Trebue se se întórcă din causa ruşineĭ lor 3
Ceĭ ce qic: „Ha! Ha!“
Înse trebue se se bucure 4
Şi se se veselécă în tine
Toţĭ ceĭ ce caută pre tine; se qică pururea:
„Mare *este* Dumneqeŭ!“ ceĭ ce iubesc ajutorul têŭ.
Eŭ înse *sum* serman şi serac, 5
Dumneqeule! grăbesce-te cătră mine;
Ajutorul meŭ şi măntuitorul meŭ *escĭ* tu; 6
Iehova! nu întărqia.

PSALMUL LXXI.

Ruga luĭ David spre a fi măntuit de inimiciĭ seĭ.

1 În tine, Iehova, me încred;
Nu me lăsa se fiŭ ruşinat, nicĭ o dată.
2 În dreptatea ta eliberă-me şi scapă-me,
Plécă urechia ta câtră mine, şi ajută-me.
3 Fi mie o locuinţă tare, ca tot de-a-una se vin *încolo*;
Tu aĭ ordonat a me măntui,
Câcĭ stînca mea şi fortereţa mea *escĭ* tu.
4 Dumneḑeul meŭ! scapă-me din mâna nelegĭuituluĭ,
Din palma celuĭ rĕŭ şi a violentuluĭ.
5 Câcĭ tu *escĭ* speranţa mea, Dómne, Iehova!
Escĭ încrederea mea din tĕnereţele mele.
6 De tine m'am rezămat din sinul mameĭ,
Din pântecele mameĭ mele *escĭ* tu îngrijitorul meŭ;
Despre tine *este* pururea lauda mea.
7 Ca o minune sum pentru mulţĭ;
Tu înse *escĭ* tarele meŭ refugiŭ.
8 De lauda ta *este* plină gura mea,
De mărirea ta tótă ḑiua.
9 Nu me lepăda în timpul bĕtrăneţelor,
Nu me lăsa în dispărerea putereĭ mele.
10 Câcĭ inimiciĭ meĭ vorbesc de mine,
Şi ceĭ ce păndesc sufletul meŭ se consultă împreună,
11 Ḑicênd: „Dumneḑeŭ 'l-aŭ părăsit, persecutaţi'l şi apucaţi'l;
„Câcĭ nu *este* nicĭ un eliberator“
12 Dumneḑeule! nu fi departe de mine,
Dumneḑeul meŭ! grâbesce-te spre ajutorul meŭ.
13 Se se ruşineze, se se confunde
Ceĭ ce uresc sufletul meŭ;
Se se acoperă de oprobriŭ şi de ruşine
Ceĭ ce caută nefericirea mea.
14 Dară eŭ pururea voiŭ ascepta,
Şi te voiŭ lauda tot maĭ mult.
15 Gura mea va anunţĭa dreptâţile tale,
Tótă ḑiua ajutorul têŭ;
Câcĭ nu le pot numera.
16 Voiŭ veni cu faptele cele marĭ ale luĭ Iehova, Domnuluĭ,
Voiŭ anunţĭa dreptatea ta, da, numaĭ a ta.
17 Dumneḑeule! tu m'aĭ înveţat din tênereţele mele,
Şi până acum anunţiŭ minunile tale.

Și âncă până la bĕtrâneță și căruntețĕ, 18
O Dumnedeule! nu me părăsi,
Până voiŭ anunția puterea ta generațiuneĭ acesteia,
Tăria ta tutulor celora ce vor veni.
Până la înălțime *este* dreptatea ta, o Dumnedeule! 19
Carele aĭ făcut lucrurĭ marĭ; Dumnedeule! cine *este* ca tine?
Tu, care ne-aĭ făcut pre noĭ se vedem multe și grele nevoie, 20
Érăși ne veĭ însufleți,
Și din adâncimile pămêntuluĭ érăși ne veĭ scóte.
Veĭ îmmulți mărirea mea, 21
Și te veĭ întórce spre a me mângăia.
Te voiŭ maĭ lauda și în harpă; 22
De fidelitatea ta, Dumnedeul meŭ!
'Țĭ voiŭ psalmodia în citară,
Tu Sântul luĭ Israel!
Buzele mele vor jubila, 23
Când 'țĭ psalmodiez eŭ,
Și sufletul meŭ, pre care 'l-aĭ mântuit.
Și limba mea va vorbi tótă diua de dreptatea ta, 24
Căcĭ rușinațĭ, căcĭ roșițĭ sunt ceĭ ce caută nefericirea mea.

PSALMUL LXXII.

Rugă pentru prosperitatea dominațiuneĭ luĭ Solomon.

Un psalm al luĭ Solomon.

Dumnedeule! dâ judecâțile tale regeluĭ, 1
Și dreptatea ta fiiuluĭ regeluĭ;
Ca se judece pre populul têŭ cu dreptate, 2
Și pre sermaniĭ têĭ cu ecitate.
Munțiĭ se aducă pace poporuluĭ, 3
Și colnicele, prin dreptate.
Se judece pre sermaniĭ poporuluĭ, 4
Se ajute pre fiiĭ seraculuĭ,
Și se sfârăme pre cel apăsător;
Se se témă de tine, cât va luci sórele, și luna se va areta, 5
Prin tóte generațiunile.
Se se cobóră, ca plóea pre érbă cosită, 6
Ca picăturile plóeĭ, ce adapă pămêntul.
Se înflorescă în dilele luĭ dreptul, 7
Și abondența pâceĭ, până nu va maĭ fi lună;
Se domnéscă de la mare până la mare, 8
Și de la riŭ până la marginile pămêntuluĭ;
Înainte'ĭ se se plece locuitoriĭ deșerturilor, 9
Și inimiciĭ seĭ se lingă pulbere.

10 Regiĭ Tarşişuluĭ şi aĭ insulelor se'ĭ aducă tribut,
Regiĭ din Şeba şi Seba se'ĭ oferă darurĭ.
11 Şi se'ĭ se închine luĭ toţĭ regiĭ,
Toţĭ populiĭ se'ĭ servéscă.
12 Căcĭ el va elibera pre cel serac, carele strigă *după ajutor*,
Şi pre cel apăsat, carele n'are nicĭ un ajutător.
13 Va cruţa pre cel nebăgat în sémă şi pre cel serac,
Şi sufletele seracilor le va mântui.
14 De apăsare şi violenţă va scăpa sufletele lor,
Şi bine preţĭuit va fi sângele lor în ochiĭ seĭ.
15 Şi eĭ vor trăi, şi el li va da lor din aurul Şebeĭ,
Şi eĭ se vor ruga pentru dênsul pururea,
Tótă ḑiua 'l vor bine-cuvĕnta.
16 Abondenţă de grâŭ va fi pre pămênt, pre vêrfurile munţilor,
Foşni-vor ca Libanul fruptele sale,
Şi *ómeniĭ* din cetate vor înflori ca érba pămêntuluĭ.
17 Numele luĭ va fi în etern: cât va luci sórele, numele luĭ se va lăţi.
Şi se vor bine-cuvĕnta într'ênsul
Toţĭ populiĭ, *şi*'l vor ferici.
18 Bine-cuvêntat *fiă* Iehova, Dumneḑeŭ, Dumneḑeul luĭ Israel,
Care singur face minunĭ!
19 Şi bine-cuvĕntat *fiă* gloriosul seŭ nume în etern,
Şi se se împlă tot pămêntul de gloria luĭ. Amin şi Amin!
20 Finite sunt rugăcĭunile luĭ David, fiĭuluĭ luĭ Işaĭ.

PSALMUL LXXIII.

Psalmistul arétă, că nu trebue a se descuragĭa prin prosperitatea celor rêĭ, ce nu este decât trecêtóră.

Un psalm al luĭ Asaf.

1 Da, bun *este* Dumneḑeŭ cătră Israel,
Cătră ceĭ cu ânimă curată.
2 Mie înse picĭórele mele mi s'aŭ clătit,
Paşiĭ meĭ eraŭ se se lunece.
3 Căcĭ invidiaiŭ pre ceĭ mândri,
Vĕḑênd pacea nelegĭuiţilor.
4 Căcĭ fără chinurĭ *sunt* până la mórtea lor,
Şi gras *este* corpul lor.
5 In necasurile ómenilor nu sunt,
Şi nu sunt chinuiţĭ ca alţĭ ómenĭ.
6 Drept aceea ornamentul gâtuluĭ lor *este* mândriă,
Violenţă 'ĭ acopere ca un vestiment.
7 Ochiĭ lor es din causa grăsimeĭ,
Aŭ maĭ mult decât li ar pute dori ânima;

Batjocuresc și vorbesc cu reutate de apăsare; 8
Din înălțime vorbesc.
Pun gura lor cătră ceriŭ, 9
Și limba lor cutrieră pămêntul.
Pentru acésta se între populul seŭ într'acolo, 10
Eĭ sorb ape abondente,
Și dic: „Cum se o sciă Dumnedeŭ, 11
„Și cel Pré-Înalt se aĭbă sciință *de acéstă?*“.
Éca! *așia sunt* acestĭ nelegiuițĭ, 12
Și totușĭ, *fiind* pururea sigurĭ, adună avuție.
Da, în zadar am lămurit ânima mea, 13
Și am spălat în inocență mânele mele;
În tot timpul am fost chinuit, 14
Și pedepsit în tótă demănéța.
De așĭ fi dis: „Voiŭ se vorbesc așia,“ 15
Éca! așĭ fi fost necredincios cătră generațiunea fiilor têĭ.
Totușĭ am cugetat, ca se cunosc acésta; 16
Dară mi s'aŭ părut fórte cu anevoiă,
Până ce am întrat în Sanctuariele luĭ Dumnedeŭ, 17
Am luat aminte la finitul lor.
Nu 'ĭ-aĭ pus decât pre locurĭ de lunicare, 18
'I-aĭ lăsat se cadă în ruine.
Cum fură *adușĭ* în desolațiune într'un moment! 19
Se perdură, periră de spaĭmă.
Ca un vis după desceptare, Dómne! 20
Imaginea lor o despreţiuescĭ la trezirea *lor*.
Când ânima mea se amări, 21
Și *în* rerunchiele mele me junghiâ,
Atuncĭ eram nerod și n'aveam nicĭ o cunoscință; 22
Ca un dobitoc eram înaintea ta.
Totușĭ *sum* pururea la tine, 23
Tu aĭ apucat drépta mea.
Prin consiliul têŭ me veĭ conduce, 24
Și apoĭ *în* onóre me veĭ priimi.
Pre cine am eŭ în ceriŭ *afară de tine?* 25
Și lângă tine nu cer nimic pre pămênt.
Carnea mea și ânima mea lăngedesc; 26
Dară stînca ânimeĭ mele și partea mea *este* Dumnedeŭ în etern.
Căcĭ éca! ceĭ ce sunt depărtațĭ de la tine per, 27
Tu perdĭ pre tot cel ce se abate de tine.
Încăt pentru mine, fericirea mea *este*, a me lipi de Dumnedeŭ; 28
Eŭ pun în Iehova Domnul încrederea mea,
Ca se narez tóte faptele tale.

PSALMUL LXXIV.

Rugă pentru eliberarea poporuluĭ luĭ Dumneḑeŭ.

O învețătură a luĭ Asaf.

1 Pentru ce, o Dumneḑeule, *ne*-aĭ lepădat pentru tot de-a-una?
Fumegă mănia ta contra turmeĭ pășuneĭ tale?
2 Adu'țĭ aminte de comunitatea ta, *pre care țĭ o*-aĭ dobăndit din
Ce o-aĭ rescumpărat ca trib al mosceniremeĭ tale; [vechime,
De muntele Zion, pre carele aĭ locuit.
3 Rădică pașiĭ têĭ spre ruinările eterne,
Tóte inimicul le strică în Sanctuariŭ.
4 Inimiciĭ têĭ aŭ mugit în meḑilocul locurilor adunăreĭ tale,
Aŭ rădicat semnele lor ca semne.
5 Era un aspect, ca când cine-va ar rădica în sus
Securĭ în desimea pădureĭ.
6 Ast feliŭ sfărămă acum tóte sculpturele luĭ
Cu topóre și cĭocane.
7 Aruncară foc în Sanctuariele tale,
Pănă la pămênt aŭ profanat locuința numeluĭ têŭ.
8 Aŭ ḑis în ânima lor: „Voim se'ĭ ruinăm pre toțĭ împreună;“
Aŭ ars tóte casele luĭ Dumneḑeŭ în țérră.
9 Semnele nóstre nu le-am maĭ vĕḑut:
Nu maĭ *este* nicĭ un profet,
Și între noĭ nemine nu scie, până când?
10 Până când, Dumneḑeule, se'șĭ bată inimicul joc?
Se blasfeme inimicul numele têŭ pururea?
11 Pentru ce'țĭ retragĭ mâna ta și drépta ta?
Scóte-o din sinul têŭ! estermină!
12 Dară Dumneḑeŭ *este* regele meŭ din vechime,
Care aŭ făcut mântuire în meḑilocul țerreĭ:
13 Aĭ despicat marea prin puterea ta,
Aĭ sfărămat capitele draconilor pre ape,
14 Aĭ sdrobit capul Leviatanuluĭ,
'L-aĭ dat de măncare unuĭ popul: locuitorĭ aĭ deșerturilor.
15 Aĭ prorumpt isvóre și părîe,
Aĭ secat riurĭ pururea curgĕtóre.
16 A ta *este* ḑiua și a ta nóptea,
Tu aĭ preparat lumina și sórele,
17 Tu aĭ așeḑat tóte marginile pămêntuluĭ,
Véra și iérna tu le-aĭ format.
18 Adu'țĭ aminte de acésta: inimicul 'șĭ-aŭ bătut joc de Iehova,
Și un popul nerod aŭ blasfemat numele têŭ.

Nu da ferelor lacome turturica ta, 19
Viéța sermanilor têĭ nu o uĭta pentru tot de-a-una.
Privesce alianța, căcĭ pline de locuințe ale violențeĭ 20
Sunt locurile cele maĭ ascunse ale țerreĭ.
Împilatul se nu se întórcă rușinat, 21
Sermanul și seracul se laude numele têŭ.
Scólă-te, Dumnedeule, apără causa ta, 22
Adu'țĭ aminte de oprobriul cel din partea neroduluĭ în tot timpul.
Nu uĭta vócea inimicilor têĭ, alarma adversarilor têĭ, 23
Cariĭ pururea se rădică.

PSALMUL LXXV.

Psalm de mulțumire.

Maestruluĭ de cântare, după Al-tașheth. Un psalm saŭ o căntare a luĭ Asaf.

Ție'țĭ mulțumim, o Dumnedeule! 1
Ție'țĭ mulțumim, și aprópe este numele têŭ:
Se naréză minunile tale.
„Când voiŭ percepe timpul cuvenit, 2
„Atuncĭ voiŭ judeca cu dreptate:
„Pămêntul se cutremură și toțĭ locuitoriĭ luĭ; 3
„Eŭ am întărit columnele luĭ.“ Sela.
Am dis câtră ceĭ îngânfațĭ: „Nu fițĭ îngânfațĭ;“ 4
Și câtră ceĭ nelegĭuițĭ: „Nu înălțațĭ cornul;
„Nu înălțațĭ în sus cornul vostru, 5
„Nu vorbițĭ cu gûtul dârj!“
Căcĭ nicĭ de la resărit, nicĭ de la apus, 6
Și nicĭ din deșert nu *vine* înălțare!
Căcĭ Dumnedeŭ *este* judecător: 7
Pre acesta'l umilesce, și pre acela'l înalță.
Căcĭ o cupă *este* în mâna luĭ Iehova, 8
Și vinul spumegă, de amestecătură este plină;
Și el tórnă dintr'ênsa:
Da, drojdiele luĭ le vor sórbe și be toțĭ nelegĭuițiĭ pămêntuluĭ.
Eŭ înse pururea voiŭ anunția *acésta*, 9
Voiŭ psalmodia Dumnedeuluĭ luĭ Iacob.
Și tóte córnele nelegĭuiților se vor sfărâma; 10
Dară se vor înălța córnele celuĭ drept.

PSALMUL LXXVI.

Protecțiunea luĭ Dnmneḑeŭ asupra Ierusalimuluĭ și a luĭ Iuda.

Maestruluĭ de cântare, pre corde. Un psalm saŭ o cântare a luĭ Asaf.

1 Cunoscut este Dumneḑeŭ în Iuda,
În Israel *este* mare numele luĭ.
2 Aŭ fost în Salem cortul seŭ,
Și locuința sa în Zion.
3 Acolo sfărâmâ arcurĭ fulgerătóre,
Scut, sabiă și resbel. Sela.
4 Strălucit *escĭ* tu, glorios
Preste munțiĭ preḑeĭ.
5 Despoiațĭ fură ceĭ tarĭ la ânimă,
Aŭ dormit somnul lor,
Și toțĭ ceĭ bravĭ nu putură nimic cu mânele lor.
6 De mustrarea ta, Dumneḑeul luĭ Iacob!
S'aŭ cufundat în somn adânc atât car cât și cal.
7 Tu, tu *escĭ* înfricoșat!
Și cine póte sta înaintea ta, când te mâniĭ?
8 Din ceriŭ aĭ făcut se se audă judecată;
Pămêntul se spaĭmântâ și tăcu,
9 Când Dumneḑeŭ se sculâ la judecată,
Spre a ajuta pre toțĭ ceĭ apăsațĭ aĭ țerreĭ. Sela.
10 Căcĭ furia omuluĭ te laudă,
Și cu remășița furieĭ te încingĭ.
11 Facețĭ și plătițĭ voturĭ luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ vostru;
Toțĭ ceĭ de prin prejurul luĭ! aducețĭ darurĭ Înfricoșatuluĭ.
12 El taiă curagĭul principilor,
Înfricoșat este el regilor pămêntuluĭ.

PSALMUL LXXVII.

Psalmistul celebră în acest psalm bunătatea nespusă a luĭ Dumneḑeŭ.

Maestruluĭ de cântare, luĭ Ieduthun. Un psalm al luĭ Asaf.

1 Eŭ strig către Dumneḑeŭ cu vócea mea;
Către Dumneḑeŭ cu vócea mea, și el plécă urechia sa către [mine.
2 În ḑiua strîmtorăreĭ mele caut pre Domnul,
Mâna mea este întinsă nóptea, și nu încetéză,
Sufletul meŭ nu vre se se mângâie.
3 'Mĭ aduc aminte de Dumneḑeŭ, și suspin,
Cuget, și spiritul meŭ lângeḑesce.

Deschise ţinĭ pleópele ochilor meĭ, 4
Sum neliniscit, şi nu pot vorbi.
Am cugetat la ḑilele din vechime, 5
La aniĭ seculelor *trecute*;
Nóptea 'mĭ aduc aminte de cântarea mea, 6
Cuget în ânima mea,
Şi spiritul meŭ cercetéză:
„Óre va lepăda Domnul pentru tot de-a-una? 7
„Nu va maĭ milui?
„Óre se sfărşi pentru tot de-a-una îndurarea sa? 8
„Încetâ promisiunea *sa* din generaţiune în generaţiune?
„Uitâ Dumneḑeŭ, de a *maĭ* fi îndurat? 9
„Óre închise în mâniă îndurarea sa?" Sela.
Şi eŭ ḑiseiŭ: „Acésta *este* ruga mea: 10
„Aniĭ drepteĭ celuĭ Pré-Înalt."
Voiŭ se amintesc faptele luĭ Iehova, 11
Da, voiŭ se amintesc minunile tale din vechime,
Şi se meditez asupra tutulor faptelor tale, 12
Şi se cuget asupra lucrărilor tale.
Dumneḑeule! în săntitate *este* calea ta; 13
Care ḑeŭ *este* aşia de mare ca Dumneḑeŭ?
Tu *escĭ* Dumneḑeŭ, carele facĭ minunĭ: 14
Aĭ făcut cunoscută între populĭ puterea ta,
Aĭ rescumpărat cu braçiul *têŭ* pre populul têŭ, 15
Pre fiiĭ luĭ Iacob şi aĭ luĭ Iosef. Sela.
Te-aŭ vĕḑut apele, Dumneḑeule! 16
Te-aŭ vĕḑut apele, *şi* se cutremurară;
Şi adâncimile se cutremurară;
Nuoriĭ vĕrsară apă, 17
Ceriul făcu se resune vócea *sa*,
Şi săgetele tale sburaŭ încóce şi încolo,
Vócea tunetuluĭ têŭ *era* în vêrtej; 18
Fulgerile tale luminară lumea;
Se cutremurâ şi se clăti pămêntul.
Prin mare *era* calea ta, 19
Şi cararea ta prin ape marĭ,
Şi urmele tale nu se cunoscură.
Aĭ condus ca pre o turmă pre populul têŭ 20
Prin Moise şi Aaron.

PSALMUL LXXVIII.

Nararea purtârei luĭ Dumneḑeŭ câtră poporul seŭ.

O învețătură a luĭ Asaf.

1 Iea în urechie, popolul meŭ, învețătura mea,
Plecațĭ urechia vóstră spre cuvêntele gureĭ mele.
2 Voiŭ se deschid gura mea în parabole,
Se esprim enigme din vechime:
3 Cele ce am auḑit şi aflat noĭ,
Şi părințiĭ nostri ni-aŭ narat,
4 Nu voim a *le* ascunde de la fiiĭ lor,
Narând lauda luĭ Iehova generațiuneĭ viitóre,
Şi puterea luĭ şi minunile luĭ, ce le-aŭ făcut.
5 Căcĭ stabili o mărturiă în Iacob,
Şi aşeḑâ o lege în Israel,
Ce le ordonâ părinților nostri,
Spre a le face cunoscute fiilor lor;
6 Ca se le cunóscă generațiunea viitóră,
Fiiĭ, ce se vor nasce;
Ca acestia se se scóle şi se nareze fiilor lor.
7 Şi se pună în Dumneḑeŭ speranța lor,
Şi se nu uĭte faptele luĭ Dumneḑeŭ,
Şi preceptele luĭ se le păzéscă;
8 Şi se nu devină ca părințiĭ lor:
O generațiune abătětóră şi resculătóră,
O generațiune, ce nu 'şĭ-aŭ pregătit ânima,
Şi al câreĭ spirit nu era credincĭos câtrâ Dumneḑeŭ.
9 Fiiĭ luĭ Efraim, arcaşĭ înarmațĭ,
Se întórseră înděrêpt în ḑiua lupteĭ.
10 Nu ținură alianța luĭ Dumneḑeŭ,
Şi refusară de a âmbla în legea luĭ;
11 Şi uĭtară faptele sale
Şi minunile sale, ce li aretase lor:
12 Înaintea părinților lor făcuse minunĭ
În pămêntul Egiptuluĭ, în câmpia Zoan:
13 Despicâ marea, şi'ĭ trecu pre eĭ,
Şi făcu se stee apele ca o grămadă.
14 Şi'ĭ conduse ḑiua prin nuor,
Şi tótă nóptea prin lumină de foc.
15 Despicâ stîncĭ în pustiă,
Şi'ĭ adăpâ ca din adâncimile cele marĭ.
16 Scóse din stîncă riurĭ,
Făcu se curgă apă ca fluviŭ.

Eĭ înse tot continuară a pĕcătui contra luĭ, 17
A se revolta contra celuĭ Pré-Înalt în pustiă.
Şi ispitiră pre Dumneḑeŭ în ânima lor, 18
Cerênd măncare pentru pofta lor.
Şi vorbiră contra luĭ Dumneḑeŭ, ḑicênd: 19
„Pute-va óre Dumneḑeŭ găti o masă în pustiă?“
Eca! el lovi stîncă, şi ape curseră, 20
Şi riurĭ se revĕrsară.
„Pute-va âncă şi pâne a da?
„Pregăti-va óre carne pentru populul seŭ?“
De aceea auḑi Iehova *acésta*, şi se măniâ; 21
Şi se aprinse foc în Iacob,
Şi urgiă se rădicâ în Israel.
Fiind câ nu creḑură în Dumneḑeŭ, 22
Şi nu se increḑură în ajutorul luĭ.
Cu tóte acestea el ordonâ nuorilor de sus, 23
Şi deschise porţile ceriuluĭ;
Şi ploâ preste dênşiĭ Mana spre măncare, 24
Şi grănele ceriuluĭ li dede lor.
Pânea celor putericĭ măncâ fiă-carele, 25
Nutriment li trămise spre săturare.
El porni vêntul de resărit în ceriŭ, 26
Şi conduse prin puterea sa vêntul de méḑă-ḑi.
Şi ploâ carne preste dênşiĭ ca pulbere, 27
Şi paserĭ aripate ca năsipul măreĭ.
Şi le făcu se cadă în meḑilocul castruluĭ seŭ, 28
În jurul locuinţelor sale.
Şi eĭ măncară şi fórte se săturară, 29
Şi dorinţa lor li o împlini.
Nu eraŭ departe de dorinţa lor, 30
Măncarea lor *era* âncă în gura lor:
Atuncĭ mănia luĭ Dumneḑeŭ se rădicâ contra lor, 31
Şi ucise între graşiĭ lor,
Şi doborî pre têneriĭ luĭ Israel.
Cu tóte acestea maĭ pĕcătuirâ âncă, 32
Şi nu creḑură în minunile luĭ.
Şi el lăsâ se péră în deşertăcĭune ḑilele lor, 33
Şi aniĭ lor în spaimă.
Când 'ĭ ucise, atuncĭ întrebară după dênsul, 34
Şi se întórseră şi căutară pre Dumneḑeŭ;
Şi'şi aduseră aminte, că Dumneḑeŭ *este* stînca lor, 35
Şi cel Pré-Înalt mântuitorul lor.
Şi 'l îmblânḑiră cu gura lor, 36
Dară cu limba lor 'ĭ minţiră luĭ;
Căcĭ ânima lor nu fu tare cu dênsul, 37

Şi nu fură credincîoşî alianţeî luî.
38 Totuşî el *era* îndurător,
Li iertâ inicităţile lor şi nu 'î nimici pre eî:
Şi adese orî 'şî reţinu mănia sa,
Şi nu desceptâ tótă urgia sa.
39 Câcî 'şî aduse aminte, câ *sunt* carne,
Un vênt, ce trece şi nu se maî 'ntórce.
40 De câte orî se revoltară contra luî în pustiă,
'L întristară în singuritate!
41 Şi ispitiră din noŭ pre Dumneḑeŭ,
Şi supărară pre Sântul luî Israel!
42 Nu'şî aduseră aminte de mâna luî,
De ḑiua, când 'î-aŭ măntuit de inimic:
43 Când aŭ făcut în Egipt semnele sale,
Şi minunile sale în câmpia Zoan.
44 *Când* aŭ prefăcut în sânge fluviele lor,
Şi eî *din* riurile lor nu putură be.
45 *Când* aŭ trămis contra lor tot feliul de insecte, ce'î măncaŭ,
Şi brósce, ce li aduceaŭ lor stricăcîune,
46 Şi aŭ dat omiḑilor venitul lor,
Şi lucrul lor locustelor.
47 *Când* aŭ bătut cu grăndină viele lor,
Şi sicomorele lor cu furtună.
48 Aŭ trădat grăndineî vitele lor,
Şi fulgerilor turmele lor.
49 Aŭ trămis contra lor aprinderea mănieî sale, urgiă,
Indignaţiune şi apăsare;
O soliă de angelî aî nefericireî.
50 Aŭ gătit o cale mănieî sale,
N'aŭ cruţat de mórte sufletul lor,
Ci viéţa lor aŭ trădat-o cîumeî.
51 Şi aŭ bătut pre tot primogenitul în Egipt,
Primiţiele potereî în corturile luî Ham.
52 Şi aŭ pornit pre populul seŭ ca pre oî,
Şi 'î-aŭ condus în pustiă ca pre o turmă.
53 Şi 'î-aŭ dus în siguritate, încât eî nu s'aŭ temut de nimic;
Éră pre inimiciî lor 'î-aŭ acoperit marea.
54 'I-aŭ adus pre eî la sânta sa frontariă, la acest munte,
Pre care 'l-aŭ dobăndit drépta sa.
55 Şi goni înaintea lor populiî,
Şi li însemnâ prin mĕsură moscenirea *lor*,
Şi făcu se locuéscă în corturile lor semenţiele luî Israel.
56 Eî înse ispitiră şi se revoltară contra Pré-Înaltuluî Dumneḑeŭ,
Şi mărturiele sale nu le păziră;
57 Se abătură şi se făcură infidelî ca părinţiî lor,

Se întórseră ca un arc amăgitor.
Şi'l măniară cu înălţimile lor, 58
Şi cu idolii lor provocară jalusia luĭ.
Dumneḑeŭ auḑi *acésta*, şi se aprinse de mănia, 59
Şi despreţiui tare pre Israel.
Şi părăsi locuinţa de la Şilo, 60
Cortul, ce 'l-aŭ aşeḑat între ómenĭ.
Şi dede în captivitate puterea sa, 61
Şi gloria sa în mâna inimiculuĭ.
Şi trădâ pre popului seŭ sabieĭ, 62
Şi contra mosceniréĭ sale se aprinse de mâniă:
Pre têneriĭ seĭ 'ĭ consumâ focul, 63
Şi fecĭórele sale nu fură laudate *cu cântărĭ de nuntă*;
Preoţiĭ seĭ căḑură prin sabiă, 64
Şi vêduvele sale nu plânseră.
Atuncĭ Domnul se desceptâ ca un dormitor, 65
Ca un eroŭ înveselit de vin,
Şi lovi pre inimiciĭ seĭ de la spate, 66
Şi puse ruşine perpetuă preste dênşiĭ.
Şi lepădâ cortul luĭ Iosef, 67
Şi nu alese semenţia luĭ Efraim.
El alese semenţia luĭ Iuda, pre muntele Zion, 68
Pre care 'l iubi.
Şi zidi Sanctuariul seŭ ca înălţimĭ cerescĭ, 69
Ca pământul, pre care 'l-aŭ întemeiat pentru eternitate.
Şi alese pre David, servul seŭ, 70
Şi 'l luâ de la turmele oilor,
Din urma *oilor* alăptânde 'l luâ pre el, 71
Spre a pasce pre Iacob, poporul luĭ,
Şi pre Israel, moscenirea luĭ.
Şi el 'ĭ păstori pre eĭ după integritatea ânimeĭ sale, 72
Şi cu iscusinţa mânelor sale 'ĭ conduse pre eĭ.

PSALMUL LXXIX.

Plângere pentru devastarea Ierusalimuluĭ.

Un psalm al luĭ Asaf.

Dumneḑeule! naţiunĭ veniră în moscenirea ta, 1
Întinară săntul têŭ templu,
Reduseră Ierusalimul în ruine,
Dederă corpurile cele mórte ale servilor têĭ 2
Măncare paserilor ceriuluĭ,
Carnea cuvioşilor têĭ
Férelor pământuluĭ.

3 Vĕrsară sângele lor ca apă împrejurul Ierusalimuluĭ,
Şi nemine nu 'ĭ îmmormĕntâ.
4 Oprobriŭ devenirăm vecinilor nostri,
Deridere şi batjocură celor dimprejurul nostru.
5 Până când, Iehova, te veĭ mănia?
Va arde pururea zelul têŭ ca foc?
6 Vérsă mănia ta preste naţiunile, ce nu te cunosc,
Şi preste regatele, ce nu învoc numele têŭ.
7 Câcĭ măncară pre Iacob,
Şi devastară locuinţa luĭ.
8 Nu'ţĭ aduce aminte contra nóstră de inicităţile nóstre de maĭ [înainte;
Iute se ne întimpine îndurarea ta:
Câcĭ fórte miserĭ suntem.
9 Ajută-ne, Dumneḑeul măntuireĭ nóstre,
Pentru gloria numeluĭ têŭ;
Eliberéză-ne şi iértă-ni noue pecatele nóstre
Pentru numele têŭ.
10 Pentru ce se ḑică naţiunile: „Unde este Dumneḑeul lor?“
Se se facă cunoscută între naţiunĭ înaintea ochilor nostri
Resbunarea sângeluĭ vĕrsat al servilor têĭ.
11 Vină înaintea ta suspinul celuĭ încătuşat;
După mărimea putereĭ tale susţine pre fiiĭ mórţeĭ,
12 Şi întórce vecinilor nostri
De şepte orĭ în sinul lor
Defaima, cu care te-aŭ defaimat pre tine, Dómne!
13 Dară noĭ, poporul têŭ şi oile păşuneĭ tale,
'Ţĭ vom mulţumi în etern;
Din generaţiune în generaţiune vom anunţia lauda ta.

PSALMUL LXXX.

Rugă pentru conservarea vieĭ luĭ Dumneḑeŭ.

Maestruluĭ de căntare, după Şoşanim-eduth. Un psalm al luĭ Asaf.

1 Păstorul luĭ Israel! iea în urechie, tu, ce conducĭ pre Iosef [ca pre oĭ;
Tu, ce tronezĭ preste Cherubimĭ, arétă-te.
2 Înaintea luĭ Efraim, luĭ Beniamin şi a luĭ Manasse descéptă puterea ta,
Şi vino în ajutorul nostru.
3 Dumneḑeule! re'ntórce-ne érăşĭ pre noĭ,
Şi fă se lucéscă façia ta, ca se fim măntuiţĭ.
4 Iehova, Dumneḑeul oştirilor!
Până când te veĭ mănia contra rugăciuneĭ poporuluĭ têŭ?
5 Li-aĭ dat de măncare pâne de lacrime,
Şi cu lacrime 'ĭ-aĭ adăpat cu mĕsură plină.

Ne-aĭ pus pre noĭ spre cértă vecinilor nostri, 6
Şi inimiciĭ nostri rid între dênşiĭ.
Dumneḑeul oştirilor! re'ntórce-ne érăşĭ pre noĭ, 7
Şi fà se lucéscă façĭa ta, ca se fim măntuiţĭ.
Un butuc de viă aĭ transportat din Egipt, 8
Aĭ gonit naţiunile, şi 'l-aĭ plantat.
Loc aĭ făcut înaintea luĭ, 9
Încât prinse rădicine şi împlu ţérra.
Munţiĭ se acoperiră *de* umbra luĭ, 10
Şi *de* ramurile luĭ cedriĭ ceĭ înalţĭ;
Întinse crâcile sale până la mare, 11
Şi până la fluviŭ germinile sale.
Pentru ce aĭ surpat gardurile luĭ, 12
Ca se'l smulgă toţĭ trecĕtoriĭ pre drum?
'L rîmă verul selbatic din pădure, 13
Şi férele câmpuluĭ 'l pasc.
Dumneḑeul oştirilor! te rugâm: întórce-te; 14
Caută din ceriŭ şi uĭtă-te, şi adu'ţĭ aminte de acest butuc de viă;
Şi susţine ceea ce aŭ plantat drépta ta, 15
Şi ramura, ce 'ţĭ-aĭ întărit ţie.
Ars de foc, tăiat *este* el; 16
De mustrarea façĭeĭ tale per eĭ.
Fiă mâna ta pre barbatul drepteĭ tale, 17
Pre fiiul omuluĭ, pre carele ţi 'l-aĭ întărit ţie.
Apoĭ nu ne vom abate de la tine; 18
Re'nviéză-ne pre noĭ, şi numele tĕŭ 'l vom învoca.
Iehova, Dumneḑeul oştirilor! re'ntórce-ne érăşĭ pre noĭ, 19
Fă se lucéscă façĭa ta, ca se fim măntuiţĭ.

PSALMUL LXXXI.

Căntare de laudă pentru charurile, ce Dumneḑeŭ le-aŭ dat poporuluĭ seŭ.

Maestruluĭ de căntare, după Ghittith. *Un psalm* al luĭ Asaf.

Jubilaţĭ luĭ Dumneḑeŭ, tărieĭ nóstre, 1
Căntaţĭ de bucuriă Dumneḑeuluĭ luĭ Iacob.
Întonaţĭ căntare, bateţĭ timpana, 2
Plăcuta citară *împreună* cu harpa.
Sunaţĭ în trimbiţă la lună nouă, 3
La lună plină, în ḑiua serbâreĭ nóstre.
Căcĭ statut *este* acésta pentru Israel, 4
O lege a Dumneḑeuluĭ luĭ Iacob.

5 Spre mărturiă în Iosef aşeḑâ acésta,
Când eşi contra pămêntuluĭ Egiptuluĭ.
„Vócea unuĭ *popul*, ce nu'mĭ *era* cunoscut am auḑit:
6 „Depărtat-am de la sarcină umerile luĭ,
„Mânele luĭ aŭ părăsit coşniţa.
7 „În strimtorarea *ta* aĭ strigat, şi eŭ te-am eliberat;
„'Ţĭ-am respuns în locul cel ascuns al tunetuluĭ,
„Te-am cercat la apa Meriba (cértă). Sela.
8 „Ascultă, populul meŭ, şi voiŭ mărturisi contra ta;
„Israel! de m'aĭ asculta pre mine,
9 „Ca se nu fiă între tine nicĭ un ḑeŭ strein,
„Şi se nu te închinĭ vre unuĭ ḑeŭ strein.
10 „Eŭ, Iehova, *sum* Dumneḑeul têŭ,
„Carele te-am scos din pămêntul Egiptuluĭ;
„Lărgesce'ţĭ gura ta, şi o voiŭ împle.
11 „Înse populul meŭ nu ascultâ de vócea mea,
„Şi Israel nu me voi pre mine.
12 „De aceea 'ĭ-am lăsat în duritatea ânimeĭ lor,
„*Şi* eĭ ămblară în propriele lor consilie.
13 „O! de m'ar asculta populul meŭ,
„De ar ămbla Israel în câile mele:
14 „În dată aşĭ umili pre inimiciĭ lor,
„Şi contra apăsătorilor lor aşĭ întórce mâna mea;
15 „Ceĭ ce uresc pre Iehova 'l-ar linguşi,
„Dară timpul lor ar fi în etern.
16 „Şi el 'ĭ-ar da de măncare din grăsimea grâuluĭ,
„Şi cu miere din stîncă te-aşĭ sătura."

PSALMUL LXXXII.

Îndemnare judecătorilor de a judeca drept.

Un psalm al luĭ Asaf.

1 Dumneḑeŭ stâ în adunarea luĭ Dumneḑeŭ,
În meḑĭlocul ḑeilor judecă.
2 Până când voiţĭ a judeca nedrept,
Şi veţĭ fi părtinitorĭ aĭ nelegĭuiţilor? Sela.
3 Judecaţĭ pre seracul şi pre orfanul;
Apăsatuluĭ şi sermanuluĭ faceţĭ dreptate;
4 Scăpaţĭ pre seracul şi pre neavutul,
Din mâna nelegĭuiţilor eliberaţi'ĭ.
5 Eĭ nu cunosc, nicĭ nu înţeleg,
Ămblă în întuneric:
Se clătesc tóte temeliele pămêntuluĭ.

Am ȡis: „ȡeĭ sunteţĭ, 6
„Şi fiĭ aĭ celuĭ Pré-Înalt voĭ toţĭ.“
Dară ca ómenĭ veţĭ muri, 7
Şi ca unul dintre principĭ veţĭ căde.
Scólă-te, Dumneȡeule, judecă pămêntul, 8
Căcĭ tu escĭ stăpânul tutulor populilor.

PSALMUL LXXXIII.

Rugă pentru ajutor contra inimicilor.

O cântare saŭ un psalm al luĭ Asaf.

Dumneȡeule! nu tăce; 1
Nu tăce, nicĭ nu te linisci, o Dumneȡeule!
Căcĭ éca! inimiciĭ têĭ bubuiŭ, 2
Şi ceĭ ce te uresc rădică capul.
Contra populuĭ têŭ uneltesc planurĭ viclene, 3
Şi se consultă contra ocrotiţilor têĭ,
ȡicênd: „Veniţĭ, voim se'ĭ estirpim, ca se nu maĭ *fiă* popul, 4
„Încât se nu se maĭ amintéscă numele luĭ Israel.“
Căcĭ s'aŭ consultat în unanimitate, 5
Contra ta aŭ încheiat o alianţă
Corturile luĭ Edom şi Ismaeliţiĭ, 6
Moab şi Agariţiĭ,
Ghebal şi Ammon şi Amalek, 7
Filistia cu locuitoriĭ Tiruluĭ;
Şi Asur s'aŭ unit cu dênşiĭ; 8
Aŭ ajutat pre fiiĭ luĭ Lot. Sela.
Fâ-li lor ca luĭ Madian, ca luĭ Sisera, 9
Ca luĭ Iabin la părîul Kişon,
Cariĭ fură nimiciţĭ în En-Dor, 10
Fură gunoĭul pămêntuluĭ.
Fâ pre dênşiĭ, pre principiĭ lor, ca prè Oreb şi Zeeb; 11
Ca pre Zebah şi Zalmuna pre toţĭ capiĭ lor,
Cariĭ ȡiseră: „Voim se ni concerim noue 12
„Locuinţele luĭ Dumneȡeŭ.“
Dumneȡeul meŭ! fâ'ĭ ca vêrtejul, 13
Ca miriscea înaintea vêntuluĭ,
Ca focul, ce consumă pădurea, 14
Şi ca flacăra, ce aprinde munţiĭ;
Aşĭa gonesce 'ĭ cu furtuna ta, 15
Şi cu vijelia ta spaĭmăntă'ĭ.
Imple façĭa lor cu ruşine, 16
Ca se caute numele têŭ, Iehova!

17 Se se ruşineze şi se se spaĭmânte pentru tot de-a-una,
Se se roşéscă şi se péră.
18 Şi se cunóscă, câ tu, al căruĭ nume *este* Iehova, tu numaĭ
Escĭ cel Pré-Înalt preste tot pâmêntul.

PSALMUL LXXXIV.

Plângerile psalmistuluĭ, că este constrins de a fi absent de adunările cele sânte.

Maestruluĭ de cântare, după Ghittith. Un psalm de la fiiĭ luĭ Korah.

1 Cât de iubite sunt locuinţele tale, Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor!
2 Sufletul meŭ doresce, lăngeḑesce
După curţile luĭ Iehova;
Ânima mea şi carnea mea strigă
Câtră viul Dumneḑeŭ.
3 Da, paserea aŭ áflat o casă, rundinica un cuĭb,
Unde aŭ pus puiĭ eĭ;
Şi eŭ altariele tale, Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor,
Regele meŭ şi Dumneḑeul meŭ!
4 Ferice de ceĭ ce locuesc în casa ta;
Pururea te tot laudă. Sela.
5 Ferice de omul, a căruĭ putere *este* în tine,
În a căror ânimă *sunt* căile *tale*;
6 Trecênd prin valea plângerilor o prefac în isvor,
Şi cu bine-cuvêntărĭ o acopere plóea.
7 Eĭ merg din putere în putere,
Se arétă înaintea luĭ Dumneḑeŭ în Zion.
8 Iehova, Dumneḑeul oştirilor! ascultă ruga mea,
Iea în urechie, Dumneḑeul luĭ Iacob! Sela.
9 Privesce, Dumneḑeule, scutul nostru,
Şi caută spre façia unsuluĭ têŭ.
10 Câcĭ maĭ bună *este* o ḑi în curţile tale, decât una mie *aiurea*,
Maĭ bucuros voiŭ păzi pragul în casa luĭ Dumneḑeŭ,
Decât se locuesc în corturile nelegĭuiţilor.
11 Câcĭ sóre şi scut *este* Iehova, Dumneḑeŭ;
Îndurare şi onóre dâ Iehova;
Nu reţine nicĭ un bine
De ceĭ ce âmblă în integritate.
12 Iehova, *Dumneḑeul* oştirilor! ferice de omul,
Ce se încrede în tine.

PSALMUL LXXXV.

Mulţumire pentru eliberare din captivitate.

Maestruluĭ de cântare. Un psalm de la fiiĭ luĭ Korah.

Graţiat-aĭ, Iehova, pămêntul têŭ, 1
Adus-aĭ îndĕrêpt captiviĭ luĭ Iacob,
Iertat-aĭ inicitatea poporuluĭ têŭ, 2
Acoperit-aĭ tóte pecatele lor. Sela.
Retras-aĭ tótă mănia ta, 3
Te-aĭ potolit de aprinderea mănieĭ tale.
Re'ntórce-ne érăşĭ pre noĭ, 4
Dumneḑeul măntuireĭ nóstre!
Se înceteze mânia ta contra nóstră.
Voescĭ óre a te mănia în etern asupra nóstră? 5
A prelungi mănia ta de la o generaţiune la altă?
Aŭ nu voescĭ a ne învia érăşĭ, 6
Ca popolul têŭ se se bucure în tine?
Arétă-ni, Iehova, îndurarea ta, 7
Şi măntuirea ta dâ-ni o noue.
Voiŭ se aud, ce grăesce Dumneḑeŭ, Iehova; 8
Căcĭ grăesce pace cătră popolul seŭ şi cătră cuvioşiĭ seĭ:
Numaĭ se nu se maĭ întórcă la neroḑia *lor*.
Da, aprópe de ceĭ ce se tem de dênsul *va fi* ajutorul luĭ, 9
Ca érăşĭ se locuéscă gloria în pămêntul nostru.
Îndurarea şi fidelitatea se vor întimpina, 10
Dreptatea şi pacea se vor săruta;
Adevêrul din pămênt va resări, 11
Dreptatea va căuta din ceriŭ;
Da, Iehova va da bunul, 12
Şi pămêntul nostru va da venitul seŭ;
Dreptatea âmblă înaintea luĭ, 13
Şi 'l va urma pre calea paşilor luĭ.

PSALMUL LXXXVI.

David cere cu ardóre ajutorul luĭ Dumneḑeŭ.

O rugăcĭune a luĭ David.

Plécă, Iehova, urechia ta, respunde'mĭ, 1
Căcĭ serman şi serac sum.
Păzesce sufletul meŭ, căcĭ cuvios *sum*, 2
Ajută, Dumneḑeul meŭ, pre servul têŭ, carele se încrede în tine.

3 Îndură-te de mine, Dómne!
Câcĭ câtră tine strig tótă ḑiua.
4 Veselesce sufletul servuluĭ têŭ,
Câcĭ câtră tine, Dómne, rădic sufletul meŭ.
5 Câcĭ tu, Dómne, *escĭ* bun şi iertător
Şi plin de îndurare câtră toţĭ ceĭ ce te chiamă.
6 Iea în urechie, Iehova, ruga mea,
Şi ascultă de vócea implorârilor mele.
7 În ḑiua nevoieĭ mele te invoc,
Câcĭ tu 'mĭ veĭ respunde.
8 Nemine nu *este* ca tine între ḑeĭ, Dómne!
Şi nimic ca faptele tale.
9 Tóte naţiunile, pre care le-aĭ făcut,
Vor veni şi se vor închina înaintea ta, Dómne!
Şi vor da gloriă numeluĭ têŭ.
10 Căcĭ mare *escĭ* tu şi făcĕtor de minunĭ,
Tu numaĭ *escĭ* Dumneḑeŭ.
11 Învéţă-me, Iehova, calea ta;
Voiŭ se âmblu în adevêrul têŭ;
Unesce ânima mea, spre a se teme de numele têŭ.
12 Voiŭ se te laud, Dómne, Dumneḑeul meŭ, cu tótă ânima mea,
Şi se măresc numele têŭ în etern.
13 Câcĭ îndurarea ta asupra mea *este* mare,
Şi tu aĭ eliberat sufletul meŭ din înfernul cel maĭ adânc.
14 Dumneḑeule! ceĭ îngănfaţĭ s'aŭ resculat contra ta,
Şi céta violenţilor aŭ căutat sufletul meŭ,
Şi nu te-aŭ pus pre tine înaintea lor.
15 Tu înse, Dómne, escĭ Dumneḑeŭ îndurător şi milos,
Tărḑiŭ la mâniă şi plin de îndurare şi fidelitate.
16 Întórce-te cătră mine şi îndură-te de mine;
Dâ tăria ta servuluĭ têŭ,
Şi ajută pre fiĭul serveĭ tale.
17 Arétă'mĭ un semn spre bine,
Ca se o védă acésta ceĭ ce me uresc, şi se se roşéscă;
Câcĭ tu, Iehova, m'aĭ ajutat şi măngăiat.

PSALMUL LXXXVII.

Strălucirea Zionuluĭ.

Un psalm saŭ o căntare de la fiiĭ luĭ Korah.

1 Fundat pre munţiĭ ceĭ sânţĭ *este* Zion;
2 Iehova iubesce porţile luĭ maĭ mult, decât tóte locuinţele [luĭ Iacob.
3 Mărite se spun de tine,
Tu cetate a luĭ Dumneḑeŭ! Sela.

Dacă amintesc pre Rahab şi pre Babel ca pre cunoscuţiĭ meĭ, 4
Éca! *dacă amintesc* Filistia şi Tirul împreună cu Etiopia,
Apoĭ dic: „Acesta s'aŭ născut acolo."
Éră *despre fiă-carele* din Zion se va dice: „El s'aŭ născut într'ênsul." 5
Căcĭ el 'l va face fórte înalt.
Iehova va numera la înscrierea populilor: 6
„Acesta s'aŭ născut acolo!" Sela.
Atât căntătoriĭ cât şi dănţătoriĭ *vor dice*: 7
„Tóte cugetârile mele *sunt* în tine."

PSALMUL LXXXVIII.

Psalmistul descrie relele, de care aŭ fost apăsat.

O căntare saŭ un psalm de la fiiĭ luĭ Korah. Maestruluĭ de căntare, pre Mahalath-Leanoth. O învețătură a luĭ Hemań, Ezraheuluĭ.

Iehova, Dumnedeul măntuireĭ mele! 1
Diua şi nóptea am strigat înaintea ta.
Vină înaintea ta ruga mea, 2
Plécă urechia ta spre strigarea mea.
Căcĭ săturat de calamităţĭ *este* sufletul meŭ, 3
Şi viéţa mea se apropiă de infern.
Numerat sum între ceĭ ce se cobor în mormênt; 4
Sum ca un om fâră putere:
Culcat între morţĭ ca ceĭ ucişĭ, 5
Cariĭ jac în mormênt,
De cariĭ nu'ţĭ maĭ aducĭ aminte,
Şi cariĭ sunt tăiaţĭ de mâna ta.
Pre mine m'aĭ pus în grópa cea maĭ adâncă, 6
În întuneric, în adăncime.
Asupra mea jace mănia ta, 7
Şi cu tóte valurile tale *me* apeşĭ *pre mine*. Sela.
Aĭ depărtat pre cunoscuţiĭ meĭ de la mine, 8
M'aĭ făcut abominaţiune loru'şĭ;
Închis *sum* şi nu pot eşi.
Ochiul meŭ lăngedesce de apăsare; 9
Eŭ te chiâm pre tine;
Iehova! în fiă-care di
Întind câtră tine mânele mele.
Óre morţilor li veĭ face minunĭ? 10
Scula-se-vor umbre, ca se te laude? Sela.
Se naréză óre în mormênt de îndurarea ta? 11
De fidelitatea ta în perdere?
Se cunosc în întuneric minunile tale, 12
Şi dreptatea ta în pămêntul uităreĭ?

13 Şi eŭ, eŭ câtră tine, Iehova, strig,
Şi demănéţa ruga mea te întimpină.
14 Pentru ce, Iehova, lepăḑĭ sufletulmeŭ,
Ascunḑĭ façĭa ta de la mine?
15 Apăsat *sum* şi aprópe de mórte din tĕnereţă,
Port spaĭmele tale, sum în desperare;
16 Preste mine trec măniele tale,
Înfricoşările tale me nimicesc,
17 Me încunjură ca apa tótă ḑiua,
Me ocolesc împreună.
18 Aĭ depărtat de la mine amic şi soçiŭ,
Cunoscuţiĭ meĭ *sunt*—spaţie întunecóse.

PSALMUL LXXXIX.

Regatul luĭ David.

O învețătură a luĭ Ethan, Ezraheuluĭ.

1 Îndurările luĭ Iehova le voiŭ cănta în etern,
Din generaţiune în generaţiune voiŭ anunţĭa fidelitatea ta [cu gura mea.
2 Câcĭ ḑiseiŭ: În etern îndurarea se va întemeia;
Veĭ întări fidelitatea ta în chiar ceriul.
3 „Încheiat-am o alianţă cu alesul meŭ,
„Jurat-am luĭ David, servuluĭ meŭ:
4 „În etern voiŭ întări semênţa ta,
„Şi voiŭ edifica din generaţiune în generaţiune tronul têŭ.“ Sela.
5 Şi ceriurile laudă minunile tale, Iehova!
Şi fidelitatea ta în adunarea sânţilor.
6 Câcĭ cine în ceriŭ sémenă cu Iehova?
Cine este asemenea luĭ Iehova între fiiĭ ḑeilor?
7 Un Dumneḑeŭ fórte înfricoşat în consiliul sânţilor,
Şi teribil preste toţĭ ceĭ dimprejurul luĭ.
8 Iehova, Dumneḑeul oştirilor! cine este puteric ca tine, Iehova?
Şi fidelitatea ta *este* împrejurul têŭ.
9 Tu domnescĭ preste înflarea mâreĭ;
Când valurile eĭ se rădic, tu le alinĭ.
10 Tu aĭ sfărămat ca pre ucişĭ pre Rahab,
Cu braçĭul têŭ cel tare aĭ împrăsciat pre inimiciĭ têĭ.
11 Al têŭ *este* ceriul, al têŭ pămêntul,
Lumea şi plinitatea eĭ tu le-aĭ întemeiat.
12 Méḑă-nópte şi méḑă-ḑi tu le-aĭ creat,
Taborul şi Hermonul se bucură în numele têŭ.
13 Al têŭ *este* un braçiŭ cu putere eroică,
Ţare este mâna ta, înaltă drépta ta,

Dreptate şi judecată *sunt* fundamentele tronuluĭ têŭ, 14
Îndurare şi fidelitate merg înaintea façieĭ tale.
• Ferice de popului, ce cunósce sunetul trimbiţeĭ, 15
Ce âmblă în lumina façieĭ tale, Iehova!
Se bucură în numele têŭ tótă ḑiua, 16
Şi se înalţă prin dreptatea ta;
Căcĭ tu *escĭ* ornamentul putereĭ lor; 17
În buna-voinţa ta înalţĭ cornul nostru.
Căcĭ Iehova *este* scutul nostru, 18
Şi Sântul luĭ Israel regele nostru.
O dată aĭ grăit în viḑiune câtră cuviosul têŭ, 19
Şi aĭ ḑis: „Am pus ajutor asupra unuĭ eroŭ,
„Am înălţat pre un têněr ales din popul:
„Am aflat pre David, servul meŭ; 20
„Cu oleul meŭ cel sânt 'l-am uns pre el,
„Cu carele măna mea va fi pururea, 21
„Şi braçiul meŭ 'l va întări.
„Se nu 'l strimtoreze inimicul, 22
„Şi se nu 'l apese fiiul reutăţeĭ.
„Şi eŭ voiŭ sfărâma înaintea luĭ pre inimiciĭ seĭ, 23
„Şi voiŭ bate pre ceĭ ce 'l uresc.
„Fidelitatea mea şi îndurarea mea *sunt* cu dênsul, 24
„Şi în numele meŭ se înalţă cornul luĭ;
„Şi mâna luĭ o voiŭ pune asupra măreĭ, 25
„Şi asupra fluvielor drépta luĭ.
„El 'mĭ va striga: Părintele meŭ *escĭ*, 26
„Dumneḑeul meŭ şi stînca mântuireĭ mele!
„De asemene 'l voiŭ face pre el primogenit, 27
„Înalt preste regiĭ pămêntuluĭ.
„În etern 'ĭ voiŭ reserva îndurarea mea, 28
„Şi alianţa mea se fiă neviolată cu dênsul.
„Şi voiŭ face se dureze în etern semênţa luĭ, 29
„Şi tronul luĭ ca ḑilele ceriuluĭ.
„Când fiiĭ luĭ vor părăsi legea mea, 30
„Şi în judecâţile mele nu vor âmbla;
„Când vor profana statutele mele, 31
„Şi preceptele mele nu le vor pâzi:
„Atuncĭ voiŭ pedepsi cu toégul abaterile lor, 32
„Şi cu plâgĭ inicitatea lor.
„Nu voiŭ retrage înse îndurarea mea de la dênsul, 33
„Şi nu voiŭ tăgădui fidelitatea mea.
„Nu voiŭ strica alianţa mea, 34
„Şi ceea ce aŭ eşit din buzele mele nu o voiŭ schimba.
„O dată am jurat pre sântitatea mea; 35
„Nu voiŭ minţi luĭ David:

36 „Semênța luĭ se fiă în etern,
„Și tronul luĭ ca sórele înaintea mea;
37 „Ca luna se stee în etern,
„Și ca martorul cel credinciós în nuorĭ.“ Sela.
38 Cu tóte acestea 'l-aĭ lepădat și 'l-aĭ desprețuit,
Te-aĭ măniat contra unsuluĭ têŭ.
39 Aĭ lepădat alianța servuluĭ têŭ,
Aĭ profanat corona luĭ, *aruncându-o* la pămênt.
40 Aĭ surpat tóte gardurile luĭ,
Aĭ prefăcut în ruine întăriturile luĭ.
41 Pre dênsul 'l prédă toțĭ trecĕtoriĭ pre drum;
Oprobriŭ aŭ devenit vecinilor luĭ.
42 Aĭ inălțat drépta adversarilor luĭ,
Aĭ veselit pre toțĭ inimiciĭ luĭ;
43 De asemenea aĭ întors ascuțitul sabieĭ luĭ,
Și nu 'l-aĭ lăsat se se pótă ține în resbel;
44 Aĭ făcut se înceteze strălucirea luĭ,
Și tronul luĭ 'l-aĭ dat la pămênt;
45 Aĭ scurtat ḑilele tênerețelor luĭ,
'L-aĭ acoperit cu rușine. Sela.
46 Până când, Iehova, te veĭ ascunde?
Va arde pururea mănia ta ca foc?
47 Adu'țĭ aminte, cât de trecĕtor *sum*;
Pentru ce aĭ creat în zadar pre toțĭ fiiĭ ómenilor?
48 *Căcĭ* carele *este* omul, care se trăéscă și se nu védă mórtea,
Care se pótă scăpa sufletul seŭ din infern? Sela.
49 Unde *sunt* îndurările tale cele trecute, Dómne!
Pre care le-aĭ jurat luĭ David în fidelitatea ta?
50 Adu'țĭ aminte, Dómne, de oprobriul servilor têĭ,
Ce port în sinul meŭ de toțĭ populiĭ ceĭ mulțĭ,
51 Cariĭ, inimicĭ aĭ têĭ, *me* defaĭmă, Iehova!
Cariĭ defaimă urmele unsuluĭ têŭ.
52 Bine cuvêntat *fiă* Iehova în etern. Amin și Amin!

PSALMUL XC.

Descrierea scurteĭ durate și a miserielor viețeĭ umane.

Rugăciunea luĭ Moise, omuluĭ luĭ Dumneḑeŭ.

1 Dómne! locuință ni-aĭ fost noue din generațiune în generațiune;
2 Maĭ înainte de a se nasce munțiĭ,
Și de a se forma pămêntul și lumea,
Și din eternitate în eternitate *escĭ* tu, o Dumneḑeule!
3 Tu reducĭ pre om în țerrănă,
Și ḑicĭ: „Re'ntórcețĭ-ve, fiiĭ ómenilor!“

Câcĭ una mie de anĭ *sunt* în ochiĭ têĭ 4
Ca ḑiua de erĭ, care aŭ trecut,
Şi *ca* o sentinelă în nópte.
'I răpescĭ pre eĭ; un vis *sunt*; 5
Demănéţa *sunt* ca érba, ce cresce,
Ce înfloresce demănéţa şi cresce, 6
Dară séra veşteḑesce şi sécă.
Câcĭ noĭ ne-am consumat prin mănia ta, 7
Şi prin urgia ta ne-am spaimăntat.
Aĭ pus inicităţile nóstre înaintea ta, 8
Cele ascunse ale nóstre înaintea lumineĭ faҫieĭ tale.
Câcĭ tóte ḑilele nóstre se trec înaintea mănieĭ tale; 9
Noĭ petrecem aniĭ nostri ca o găndire.
Ḑilele anilor nostri *sunt* şepte-ḑecĭ de anĭ, 10
Şi dacă cu putere mare, opt-ḑecĭ de anĭ;
Atuncĭ măndria lor devine ostenélă şi durere,
Câcĭ cu grăbire trec, şi noĭ disparem.
Cine cunósce puterea mănieĭ tale? 11
Câcĭ dupre temerea de tine *este* şi mănia ta.
Învéţă-*ne* a numera ḑilele nóstre, 12
Se căpătâm o ânimă înţeléptă.
Întórce-te, Iehova, până când? 13
Şi fiă'ţĭ milă de serviĭ têĭ.
Satură-ne demănéţa de îndurarea ta, 14
Ca se ne bucurâm şi se ne veselim în tóte ḑilele nóstre.
Bucură-ne atâtea ḑile, pre câte ne-aĭ apăsat, 15
Atăţia anĭ, *în câţĭ* vĕḑurăm nefericirea.
Arete-se servilor têĭ faptele tale, 16
Şi gloria ta fiilor lor.
Vină buna-voinţa luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ nostru, preste noĭ, 17
Şi fapta mânelor nóstre întăresce-o preste noĭ,
Da, fapta mânelor nóstre întăresce-o!

PSALMUL. XCI.

Descrierea protecţiuneĭ luĭ Dumneḑeŭ asupra cuvioşilor.

Cel ce locuesce sub scutul celuĭ Pré-Înalt 1
Va remăne sub umbra a tot Putinteluĭ.
Eŭ ḑic de Iehova: el *este* refugiul meŭ, tăria mea, 2
Dumneḑeul meŭ, în care me încred.
Câcĭ el te va măntui de laţiul păsĕrariuluĭ 3
Şi de ciuma perḑĕtóră.

4 Cu aripele sale el te va acoperi,
Şi sub aripele sale veĭ afla refugiŭ;
Scut şi pavăză *este* fidelitatea luĭ.
5 Nu te veĭ teme de frica de nópte,
De săgéta, ce sbóră ḑiua,
6 De cĭuma, ce âmblă prin întuneric,
De epidemia, ce devastézâ la méḑă-ḑi.
7 De vor căde de a lăturea ta una mie, şi ḑece miĭ de a drépta ta:
De tine nu se va apropia.
8 Numaĭ cu ochiĭ têĭ te veĭ uĭta,
Şi resplătirea nelegĭuiţilor o veĭ vede.
9 Fiind câ aĭ făcut pre Iehova, *care este* refugiul meŭ,
Pre cel Pré-Înalt locuinţa ta,
10 De aceea nu ţi se va întêmpla nicĭ o nefericire,
Şi nicĭ o plagă nu se va apropia de cortul têŭ.
11 Câcĭ ângerilor seĭ li va ordona pentru tine,
Spre a te păzi în tóte câile tale.
12 Pre mâne te vor purta,
Ca se nu se lovéscă de pétră picĭorul têŭ.
13 Preste leŭ şi viperă veĭ păşi,
Veĭ strivi pre leĭ têneri şi pre dracon.
14 „Fiind că el puse încrederea *sa* în mine,
„De aceea 'l voiŭ scăpa, 'l voiŭ înălţa,
„Fiind câ cunósce numele meŭ.
15 „El me va invoca, şi eŭ 'ĭ voiŭ respunde,
„Cu dênsul *voiŭ fi* în nevoie,
„'L voiŭ elibera şi 'l voiŭ mări.
16 „Cu ḑile îndelungate 'l voiŭ sătura,
„Şi 'l voiŭ face se védă măntuirea mea.“

PSALMUL XCII.

Îndemnare de a medita asupra lucrârilor luĭ Dumneḑeŭ, declaraţiunea fericireĭ celor drepţĭ.

Un psalm saŭ o căntare pentru ḑiua de Sabbat.

1 Bine *este*, a mulţumi luĭ Iehova,
Şi a cănta numeluĭ têŭ, o Pré-Înalte;
2 A anunţia demănéţa îndurarea ta,
Şi fidelitatea ta nóptea,
3 Cu *instrumente cu* ḑece corde şi cu harpă,
Cu Higgaion *şi* cu citară.
4 Căcĭ tu, Iehova, m'aĭ desfătat prin lucrarea ta,
De lucrurile mânelor tale me voiŭ bucura.

Cât de marĭ sunt lucrurile tale, Iehova! 5
Fórte adânce *sunt* cugetârile tale.
Omul fără de minte nu cunósce acésta, 6
Şi nerodul nu înţelege una ca acésta:
Când nelegĭuiţiĭ resar ca érba, 7
Şi toţĭ făcĕtoriĭ de rele înfloresc;
Acésta este, spre a fi estirpiţĭ pentru tot de-a-una.
Tu înse *tronezĭ* în înălţime în eternitate, Iehova! 8
Câcĭ éca! inimiciĭ têĭ, Iehova! 9
Câcĭ éca! inimiciĭ têĭ vor peri;
Se vor împrăscia toţĭ făcĕtoriĭ de rele.
Tu aĭ înălţat înse 10
Ca al unicornuluĭ cornul meŭ;
Sum uns cu oleŭ próspet;
Şi ochiul meŭ 'şĭ vede *dorinţa sa* asupra adversarilor meĭ, 11
Şi de ceĭ rêĭ, ce se rădică contra mea, aude urechia mea *dorinţa sa.*
Ceĭ drepţĭ înfloresc ca palma, 12
Cresc ca un cedru pre Liban.
Plantaţĭ în casa luĭ Iehova, 13
În curţile Dumnedeuluĭ nostru înfloresc.
Chiar în bĕtrâneţe daŭ frupt, 14
Sucoşĭ şi próspeţĭ sunt;
Spre a areta, câ drept *este* Iehova, stînca mea, 15
Şi câ nicĭ o nedreptate nu *este* într'ênsul.

PSALMUL XCIII.

Majestatea, puterea şi sântitatea luĭ Dumnedeŭ.

Iehova este rege, cu majestate este îmbrăcat; 1
Iehova s'aŭ îmbrăcat cu puterea, *cu care* s'aŭ încins;
De aceea lumea este tare *şi* nu se clătesce.
Tare este tronul têŭ de la început, 2
Din eternitate *escĭ* tu.
Fluviele aŭ înălţat, Iehova! 3
Fluviele aŭ înălţat vócea lor,
Fluviele aŭ înălţat mugetul lor.
Din vócele multor ape, 4
Din putericele valurĭ ale mâreĭ *resună*:
„Iehova în înălţime este puteric,“
Mărturiele tale sunt fórte sigure, 5
Caseĭ tale, Iehova, se cuvine sântitate pentru tot de-a-una.

PSALMUL XCIV.

Rugă contra celor rĕĭ şi a ipocriţilor.

1 Dumneḑeul resbunăreĭ, Iehova,
Dumneḑeul resbunâreĭ! arétă-te.
2 Înalţă-te, judecătorul pămêntuluĭ!
Dă resplâtire celor mândri.
3 Pânâ când nelegĭuiţiĭ, Iehova!
Până când nelegĭuiţiĭ se trăsalte?
4 Eĭ rostesc, vorbesc îngânfat,
Se laudă toţĭ făcĕtoriĭ de rele.
5 Populul têŭ, Iehova, 'l calcă *în picióre*,
Şi moscenirea ta o apasă.
6 Pre vĕduvă şi pre strein zugrumă,
Şi pre orfanĭ 'ĭ ucid,
7 Şi ḑic: „Iehova nu vede acésta,
„Nicĭ nu iea séma *de acésta* Dumneḑeul luĭ Iacob."
8 Înţelegeţĭ, voĭ ceĭ fără de minte dintre popul!
Şi voĭ, neroḑilor, când ve veţĭ face cu minte?
9 Cel ce aŭ plantat urechia, se nu audă óre?
Cel ce aŭ format ochiul, se nu védă óre?
10 Cel ce înţelepţesce populiĭ,
Ce învéţă pre ómenĭ sciinţă, se nu mustre?
11 Iehova cunósce cugetârile ómenilor,
Că *sunt* deşertăcĭunĭ.
12 Ferice de omul, pre carele tu 'l înţelepţescĭ, Iehova!
Şi din legea ta 'l înveţĭ,
13 Spre a'l linisci de ḑilele nefericireĭ,
Până se va săpa grópa nelegĭuituluĭ.
14 Câcĭ Iehova nu va lepăda pre populul seŭ,
Şi moscenirea sa nu o va părăsi.
15 Câcĭ la dreptate se va re'ntórce judecata,
Şi pre dênsa o vor urma toţĭ ceĭ drepţĭ la ânimă.
16 Cine se rescólă pentru mine contra celor rêĭ?
Cine se înfăçĭoşéză pentru mine contra făcêtorilor de rele?
17 Dacă Iehova nu 'mĭ-ar fi fost mie întru ajutor,
Puçin sufletul meŭ ar fi jăcut în locul tâcereĭ.
18 Dacă ḑiseiŭ: „Se clătesce picĭorul meŭ,"
Apoĭ îndurarea ta, Iehova, me sprijini.
19 În mulţimea grijelor mele în năuntrul meŭ
Măntuirile tale desfătéză sufletul meŭ.
20 Óre are cu tine împărtăşire tronul reutâţeĭ,
Care otăresce nedreptate prin lege?

Eĭ se adună grămadă contra sufletuluĭ celuĭ drept, 21
Şi condémnă sânge inocent.
Dară Iehova 'mĭ este mie întăritură, 22
Şi Dumnedeul meŭ stînca refugiuluĭ meŭ;
Şi va aduce asupra lor chiar reutatea lor propriă, 23
Şi prin reutatea lor 'ĭ va estirpi pre eĭ;
'I va estirpi pre eĭ Iehova, Dumnedeul nostru.

PSALMUL XCV.

Luĭ Dumnedeŭ trebue se'ĭ mulţumim şi se'l ascultâm.

Veniţĭ, se căntâm luĭ Iehova, 1
Se jubilăm stînceĭ măntuireĭ nóstre.
Se venim înaintea façieĭ luĭ cu mulţumire, 2
Se'ĭ jubilâm luĭ cu căntărĭ.
Câcĭ Dumnedeŭ mare *este* Iehova, 3
Şi rege mare preste toţĭ deiĭ.
În a câruĭ mână *sunt* locurile cele maĭ din năuntru ale pămêntuluĭ, 4
Şi ale câruia *sunt* înălţimile munţilor.
A luĭ *este* marea, şi el o-aŭ făcut pre ea, 5
Şi mânele sale aŭ format uscatul.
Veniţĭ, se ne închinâm şi se ne plecâm, 6
Se îngenunchiâm înaintea luĭ Iehova, creatoruluĭ nostru.
Câcĭ el *este* Dumnedeul nostru, 7
Şi noĭ populul păşuneĭ sale şi turmą mâneĭ sale,
Chiar astădĭ, de veţĭ asculta de vócea luĭ:
„Nu întăriţĭ ânima vóstră, ca la Meriba, 8
„Ca în diua ispiteĭ în pustiă;
„Unde părinţiĭ vostri me ispitiră pre mine, 9
„Me cercară, cu tóte câ vĕdură faptele mele.
„Patru-decĭ de anĭ avuiŭ desgust de generaţiunea *aceea*, şi diseiŭ: 10
„Un popul cu ânimă retăcită *sunt* eĭ,
„Şi n'aŭ cunoscut câile mele;
„Încât am jurat în mănia mea: 11
„Eĭ se nu între în repaosul meŭ!"

PSALMUL XCVI.

Mărirea luĭ Dumnedeŭ şi generala sa judecată.

Căntaţĭ luĭ Iehova o căntare nouă, 1
Căntaţĭ luĭ Iehova, tot pămêntul!
Căntaţĭ luĭ Iehova, bine-cuvêntaţĭ numele luĭ, 2
Anunţiaţĭ din di în di ajutorul luĭ.

3 Naraţĭ între naţiunĭ gloria luĭ,
Între toţĭ populiĭ minunile luĭ.
4 Căcĭ mare *este* Iehova şi fórte de laudat,
Înfricoşat *este* preste toţĭ ḑeiĭ.
5 Căcĭ toţĭ ḑeiĭ populilor *sunt* idolĭ;
Iehova înse aŭ făcut ceriul.
6 Majestate şi strălucire *sunt* înaintea luĭ,
Tăriă şi ornament în Sanctuariul seŭ.
7 Daţĭ luĭ Iehova, voĭ familiele populilor,
Daţĭ luĭ Iehova gloriă şi putere.
8 Daţĭ luĭ Iehova gloria numeluĭ luĭ,
Aduceţĭ darurĭ şi veniţĭ în curţile luĭ,
9 Închinaţi-ve luĭ Iehova în ornament sânt;
Tremuraţĭ înaintea luĭ, tot pămêntul!
10 Ḑiceţĭ între naţiunĭ: „Iehova *este* rege;“
De aceea lumea este tare *şi* nu se clătesce.
El judecă populiĭ cu dreptate.
11 Bucure-se ceriul, şi veseléscă-se pămêntul,
Mugéscă marea şi tot ce o împle,
12 Tresalte cămpia şi tot ce *este* pre ea,
Atuncĭ jubileze toţĭ arboriĭ pădureĭ
13 Înaintea luĭ Iehova; căcĭ vine,
Vine, spre a judeca pămêntul:
Va judeca lumea cu dreptate,
Şi populiĭ cu fidelitatea sa.

PSALMUL XCVII.

Majestatea luĭ Dumneḑeŭ şi judecata sa asupra idolatrilor.

1 Iehova *este* rege: veseléscă-se pămêntul,
Bucure-se mulţimea insulelor.
2 Nuor şi negură *sunt* împrejurul seŭ,
Dreptate şi judecată *sunt* basa tronuluĭ seŭ.
3 Foc merge înaintea luĭ,
Şi consumă împrejur pre inimiciĭ luĭ:
4 Fulgerile sale luminéză lumea;
Pămêntul *o* vede *acésta*, şi se cutremură;
5 Munţiĭ ca céră se topesc înaintea luĭ Iehova,
Înaintea Domnuluĭ a tot pămêntuluĭ.
6 Ceriurile anunţiă dreptatea luĭ,
Şi toţĭ populiĭ ved gloria luĭ.
7 Se se ruşineze toţĭ ceĭ ce servesc imaginilor sculpate,
Ceĭ ce se fălesc de idolĭ.
Închinaţi-ve luĭ, toţĭ ḑeiĭ!

Zion audi *acésta*, şi se bucurâ, 8
Şi fiiele luĭ Iuda se veseliră
Pentru judecâţile tale, Iehova!
Câcĭ tu, Iehova, escĭ cel maĭ înalt preste tot pămêntul, 9
Pré înălţat preste toţĭ deiĭ.
Ceĭ ce iubiţĭ pre Iehova, urîţĭ rêul; 10
El păzesce sufletele cuvioşilor seĭ;
Din mâna nelegĭuiţilor 'ĭ elibereză.
Lumină *este* seminată pentru cel drept, 11
Şi pentru ceĭ integri la ânimă bucuriă.
Bucuraţi-ve, drepţilor, în Iehova, 12
Şi mulţumiţĭ la amintirea săntitâţeĭ sale.

PSALMUL XCVIII.

Psalmistul îndémnă pre toţĭ populiĭ şi tóte fiinţele, de a lauda pre Dumnedeŭ.

Un psalm.

Căntaţĭ luĭ Iehova o căntare nouă, 1
Câcĭ minunĭ aŭ făcut.
'L-aŭ ajutat pre el
Drépta sa şi sântul seŭ braçiŭ.
Iehova aŭ făcut cunoscut ajutorul seŭ; 2
Înaintea ochilor populilor
Aŭ descoperit dreptatea sa.
'Şĭ-aŭ adus aminte de îndurarea sa şi de fidelitatea sa 3
Câtră casa luĭ Israel.
Tóte marginile pămêntuluĭ aŭ vědut ajutorul Dumnedeuluĭ nostru.
Căntaţĭ de bucuriă luĭ Iehova, tot pămêntul! 4
Chiuiţĭ, jubilaţĭ şi căntaţĭ.
Căntaţĭ luĭ Iehova cu citară, 5
Cu citară şi vóce căntătóră;
Cu trimbiţă şi sunet de corn 6
Căntaţĭ de bucuriă înaintea luĭ Iehova, regeluĭ,
Mugéscă marea şi tot ce o împle, 7
Lumea şi ceĭ ce locuesc într'ênsa;
Fluviele bată în palme, 8
Jubileze munţiĭ împreună *cu ele*
Înaintea luĭ Iehova; câcĭ vine, spre a judeca pămêntul: 9
Va judeca lumea cu dreptate,
Şi populiĭ cu ecitate.

PSALMUL XCIX.

Îndemnare de a adora pre Dumneḑeŭ pre Zion.

1 Iehova *este* rege; popoliĭ se cutremură;
El tronéză preste Cherubimĭ, pămêntul se clătesce.
2 Iehova în Zion *este* mare
Şi înălţat preste toţĭ popoliĭ.
3 Se se laude numele têŭ, cel mare şi înfricoşat,
Care *este* sânt.
4 Şi puterea regeluĭ iubesce judecata;
Tu aĭ întemeiat ecitatea;
Judecată şi dreptate aĭ făcut în Iacob.
5 Înălţaţĭ pre Iehova, Dumneḑeul nostru;
Închinaţi-ve înaintea scaunelul picĭórelor luĭ,
Care *este* sânt.
6 Moise şi Aaron *eraŭ* între preoţiĭ seĭ,
Şi Samuel între ceĭ ce învocaŭ numele luĭ;
Eĭ învocară pre Iehova, şi el li respunse lor.
7 În columna de nuorĭ grăi câtră dênşiĭ;
Eĭ păziră mărturiele luĭ
Şi statutele, ce li-aŭ dat.
8 Iehova, Dumneḑeul nostru! li-aĭ respuns lor;
Un Dumneḑeŭ iertător li-aĭ fost lor,
Şi un resbunător al faptelor lor.
9 Înălţaţĭ pre Iehova, Dumneḑeul nostru;
Închinaţi-ve înaintea sântuluĭ luĭ munte;
Căcĭ sânt *este* Iehova, Dumneḑeul nostru.

PSALMUL C.

Mulţumire pentru bunătatea luĭ Dumneḑeŭ.

Un psalm de mulţumire.

1 Jubilaţĭ luĭ Iehova, tot pămêntul!
2 Serviţĭ luĭ Iehova cu bucuriă,
Veniţĭ înaintea luĭ cu căntare.
3 Cunósceţĭ, că Iehova *este* Dumneḑeŭ;
El ne-aŭ făcut, şi nu noĭ ênşi-ne;
Popolul luĭ *suntem* şi turma păşuneĭ sale.
4 Întraţĭ în porţile luĭ cu mulţumire,
În curţile luĭ cu laudă;

Mulţumiţi'ĭ luĭ, bine-cuvĕntaţĭ numele luĭ,
Câcĭ bun *este* Iehova, în etern îndurarea sa, 5
Şi din generaţiune în generaţiune fidelitatea sa.

PSALMUL CI.

Scopul luĭ David de a protegia pre ómeniĭ binelui şi de a pedepsi pre ceĭ rêĭ.

Un psalm al luĭ David.

Milă şi judecată voiŭ cânta, 1
Ţie, Iehova, 'ţĭ voiŭ cânta.
Voiŭ lua aminte la calea integrităţeĭ; 2
Când veĭ veni la mine?
Voiŭ se âmblu în integritatea ânimeĭ mele
În năuntrul caseĭ mele.
Nu voiŭ se pun înaintea ochilor meĭ nicĭ un rêŭ; 3
Uresc a face lucrările celor abătĕtorĭ;
Se nu se lipéscă de mine.
O ânimă dĕrêptnică se se depărteze de mine, 4
Reutate nu voiŭ se cunosc.
Pre cel ce calomniéză în secret pre aprópele seŭ, 5
Pre acela 'l estirpesc;
Pre cel ce are ochĭ măndri şi ânimă îngănfată,
Pre acela nu 'l sufer.
Ochiĭ meĭ *sunt* asupra celor credincioşĭ aĭ ţerreĭ, ca se locuéscă cu mine, 6
Cel ce âmblă pre calea integrităţeĭ, *numaĭ* acela se'mĭ servéscă.
Se nu locuéscă în năuntrul caseĭ mele cel ce practică vicleşug, 7
Cel ce spune minciunĭ se nu stee înaintea ochilor meĭ.
În tóte demăneţele voiŭ se estirpesc pre toţĭ nelegiuiţiĭ ţerreĭ,
Nimicind din cetatea luĭ Iehova pre toţĭ făcĕtoriĭ de rele.

PSALMUL CII.

Psalmistul rógă pre Dumneḑeŭ a elibera popului luĭ Israel.

Rugăciunea unuĭ apăsat, când este turburat şi revérsă înaintea luĭ Iehova plângerea sa.

Iehova! ascultă de rugăciunea mea, 1
Şi strigarea mea vină cătră tine.
Nu ascunde faţia ta de la mine în ḑiua nevoieĭ mele, 2
Plécă urechia ta cătră mine în ḑiua, când strig,
Grăbesce-te a'mĭ respunde.
Căcĭ ḑilele mele aŭ perit ca fum, 3
Şi ósele mele ard ca arşiţă.

4 Părlită ca érbă este ânima mea și secată,
Căci uït de a mănca pânea mea.
5 De vócea suspinuluï meŭ
Ósele mele se lipesc de carnea mea.
6 Me asemen pelicanuluï din deșert,
Sum ca buha ruinelor.
7 Veghiez și sum ca o pasere singurelă pre acoperimênt.
8 Tótă ḑiua me batjocuresc inimiciï meï,
Ceï ce se înfuriéză contra mea se jură pre mine.
9 Căcï cenușă am măncat ca pâne,
Și bêutura mea cu lacrime am amestecat
10 Din causa măniei tale și a indignațiuneï tale;
Căcï tu m'aï rădicat și m'aï asvărlit.
11 Ḑilele mele *sunt* ca o umbră înclinată,
Și eŭ ca érba me usuc.
12 Tu înse, Iehova, tronezï în etern,
Și numele têŭ din generațiune în generațiune.
13 Te veï scula, te veï îndura de Zion,
Căcï *este* timp de a se îndura de el, căcï aŭ venit timpul deter-[minat.
14 Căcï serviï têï aŭ plăcere de petrele luï,
Și iubesc pulberea luï.
15 Și populiï se vor teme de numele luï Iehova,
Și toțï regiï pămêntuluï de gloria ta.
16 Fiind că Iehova aŭ zidit Zionul,
S'aŭ aretat în gloria sa;
17 S'aŭ întors cătră rugăciunea celuï părăsit,
Și n'aŭ despretiuit ruga lor.
18 Se va scrie acésta generațiuneï viitóre,
Ca populul, ce se va crea, se laude pre Iehova;
19 Căcï el aŭ privit din sânta sa înălțime,
Iehova din ceriŭ s'aŭ uïtat pre pămênt,
20 Ca se audă suspinul captivuluï,
Ca se elibereze pre fiiï mórțeï;
21 Ca se se anunție în Zion numele luï Iehova,
Și lauda luï în Ierusalim,
22 Când populiï împreună se vor aduna,
Și regatele, spre a servi luï Iehova.
23 Aŭ slăbit pre cale puterea mea,
Aŭ scurtat ḑilele mele.
24 Eŭ ḑic: „Dumneḑeul meŭ! nu me răpi la jumêtatea ḑilelor mele;
„Din generațiune în generațiune *sunt* aniï têï.
25 „În vechime aï întemeiat pămêntul,
„Și lucrul mânelor tale *este* ceriul.
26 „Ele vor peri, tu înse veï sta,
„Da, tóte ca un vestiment se vor învechi;

„Ca un vestiment le veĭ schimba, şi ele se vor schimba.
„Tu înse *escĭ* tot acela'şĭ, 27
„Şi aniĭ têĭ nu se vor fini.
„Fiiĭ servilor têĭ vor remâne, 28
„Şi semênţa lor va fi stabilită înaintea ta."

PSALMUL CIII.

Cântare de recunoscinţă pentru bine-facerile luĭ Dumneḑeŭ câtră ceĭ credincioşĭ.

Un psalm al luĭ David.

Bine-cuvêntéză, sufletul meŭ, pre Iehova, 1
Şi tóte cele din năuntrul meŭ numele luĭ cel sânt.
Bine-cuvêntéză, sufletul meŭ, pre Iehova, 2
Şi nu uĭta tóte bine-facerile luĭ.
Carele iértă tóte inicităţile tale, 3
Carele vindică tóte bólele tale,
Carele mântuie din mormênt viéţa ta, 4
Carele te încununéză cu milă şi îndurare,
Carele satură cu bunătăţĭ sufletul têŭ, 5
Încât têneretele tale se însnouesc ca vulturul.
Dreptăţĭ face Iehova şi judecăţĭ 6
Tutulor apăsaţilor.
Făcu cunoscute căile sale luĭ Moise, 7
Fiilor luĭ Israel faptele sale.
Îndurat şi milos *este* Iehova, 8
Târḑiŭ la mâniă şi plin de îndurare;
Nu mustră pururea, 9
Nicĭ nu ţine *mănia sa* în etern;
Nu ni-aŭ făcut noue după pecatele nóstre, 10
Nicĭ nu ni-aŭ resplătit noue după inicităţile nóstre.
Căcĭ, pre cât de înalt *este* ceriul preste pământ, 11
Pre atât de mare *este* îndurarea sa câtră ceĭ ce se tem de dênsul;
Pre cât de depărtat este resăritul de la apus, 12
Pre atât aŭ depărtat de la noĭ abaterile nóstre.
Precum se îndură un părinte de fiiĭ seĭ, 13
Aşia se îndură Iehova de ceĭ ce se tem de dênsul.
Căcĭ cunósce cugetările nóstre, 14
'Şĭ amintesce, că ţerrână *suntem*.
Omul, ca érba *sunt* ḑilele luĭ, 15
Ca flórea câmpuluĭ, aşia înfloresce:
Căcĭ un vênt trece preste dênsa, şi ea nu maĭ este, 16
Şi nu o maĭ cunósce locul eĭ.
Îndurarea luĭ Iehova înse *este* din eternitate în eternitate preste 17
ceĭ ce se tem de dênsul,
Şi dreptatea sa preste fiiĭ fiilor.

18 Cariĭ păzesc alianţa luĭ
Şi'şĭ aduc aminte de ordinele luĭ, ca se le facă.
19 Iehova în ceriŭ aŭ aşeḑat tronul seŭ,
Şi împĕrăţia sa preste tóte domnesce.
20 Bine-cuvĕntaţĭ pre Iehova, anleriĭ seĭ!
Voĭ eroĭ putericĭ, cariĭ fac cuvĕntul luĭ,
Ascultând vócea preceptelor luĭ!
21 Bine-cuvĕntaţĭ pre Iehova, tóte oştirile sale!
Serviĭ seĭ, cariĭ fac voia luĭ!
22 Bine-cuvĕntaţĭ pre Iehova, tóte lucrârile sale
În tóte locurile dominâreĭ luĭ!
Bine-cuvĕntéză, sufletul meŭ, pre Iehova.

PSALMUL CIV.

Psalmistul celebră îngrijirile, ce iea Providenţa pentru tóte lucrurile.

1 Bine-cuvĕntéză, sufletul meŭ, pre Iehova;
Iehova, Dumneḑeul meŭ! tu *escĭ* fórte mare,
Cu majestate şi strălucire escĭ îmbrăcat.
2 Cel ce se învĕlesce cu lumină ca cu o mantă,
Ce întinde ceriul ca o tapetă,
3 Cel ce acopere camerele sale de sus cu ape,
Cel ce face nuorĭ carul seŭ,
Ce âmblă pre aripele vĕntuluĭ,
4 Cel ce face vênturĭ nunţiĭ seĭ,
Flacărĭ de foc serviĭ seĭ.
5 El întemeiâ pămêntul pre temeliele sale,
Încât nu se va clăti în etern şi perpetuŭ;
6 Cu undele mâreĭ ca cu un vestiment 'l-aĭ acoperit;
Preste munţiĭ steteră ape.
7 De mustrarea ta fugiră,
De vócea tunetuluĭ têŭ fură spaĭmăntate.
8 Munţĭ se rădicară, vâĭ se coborîră
În locul, în care tu le-aĭ întemeiat.
9 Margine aĭ pus, pre care ele se nu o trécă,
Nicĭ se se re'ntórcă, spre a acoperi pămêntul.
10 El trămite isvóre în vâĭ,
Care curg între munţĭ;
11 Ele adapă tóte férele câmpuluĭ,
Asiniĭ selbaticĭ 'şĭ potolesc setea lor.
12 Lângă dênsele locuesc paserile ceriuluĭ,
Care fac se resune vócea *lor* dintre ramurĭ.
13 El adapă munţiĭ din camerele sale,
Din fruptul lucrârilor tale se satură pămêntul,

El face se resară érbă pentru vite, 14
Şi verdéţă pentru trebuinţa omuluĭ,
Şi scóte pâne din pămênt,
Şi vinul, *ce* veselesce ânima omuluĭ 15
Şi face se strălucéscă façĭa luĭ maĭ mult decât oleŭ,
Şi pânea, *ce* întăresce ânima omuluĭ.
Arboriĭ luĭ Iehova se satură, 16
Cedriĭ Libanuluĭ, pre cariĭ 'ĭ-aŭ plantat;
Unde paserile 'şĭ fac cuĭburile lor: 17
Cocostircul, braḑĭ *sunt* locuinţa sa.
Munţiĭ ceĭ înalţĭ *sunt* pentru capriórе, 18
Stîncele un adăpost şoriceluĭ de munte.
Făcut-aĭ luna pentru timpurĭ, 19
Sórele cunósce apusul seŭ.
Făcut-aĭ întunericul, ca se fiă nópte, 20
În care se mişcă tóte férele păдureĭ:
Puiĭ de leŭ, cariĭ rag după prédă, 21
Spre a căuta de la Dumneḑeŭ măncarea lor.
Sórele resare: eĭ se retrag, 22
Şi în viḑuinile lor se culcă.
Omul ese la lucrul seŭ, 23
Şi la munca sa până în séră.
Cât de multe *sunt* lucrârile tale, Iehova! 24
Tóte cu înţelepcĭune le-aĭ făcut;
Plin este pămêntul de creaturele tale.
Marea acésta, întinsă şi largă, 25
Acolo *sunt* târîtóre fără numer,
Animale micĭ şi marĭ.
Acolo merg nave; 26
Leviatanul, pre carele 'l-aĭ format,
Spre a se juca într'ênsa:
Tóte pre tine te ascéptă, 27
Spre a li da măncarea lor la timpul *cuvenit*.
Ce li daĭ lor ele o adună; 28
Tu deschiḑĭ mâna ta, ele se satură de bine;
Tu ascunḑĭ façĭa ta, ele se turbură; 29
Tu iceĭ suflarea lor, ele per şi în pulbere se re'ntorc;
Tu trămiţĭ spiritul têŭ, ele se creéză; 30
Şi tu înnouescĭ façĭa pămêntuluĭ.
Fiă gloria luĭ Iehova în etern; 31
Iehova se se bucure de lucrârile sale!
El caută spre pămênt, şi acesta se cutremură, 32
El atinge munţiĭ, şi eĭ fumegă.
Voiŭ cânta luĭ Iehova tótă viéţa mea, 33
Voiŭ psalmodia Dumneḑeuluĭ meŭ, cât voiŭ fi,

34 Fiă 'ĭ plăcută meditaţiunea mea!
Me bucur în Iehova.
35 Pĕcătoşiĭ trebue se péră de pre pămênt,
Şi nelegĭuiţiĭ se nu maĭ fiă.
36 Bine-cuvĕntéză, sufletul meŭ, pre Iehova!
Laudaţĭ pre Iehova!

PSALMUL CV.

Espunerea istorică a bine-facerilor luĭ Dumneḑeŭ cătră poporul seŭ.

1 Laudaţĭ pre Iehova, învocaţĭ numele luĭ,
Faceţĭ cunoscute faptele luĭ între popull;
2 Căntaţi'ĭ luĭ, psalmodiaţi'ĭ,
Vorbiţĭ de tóte minunile luĭ;
3 Laudaţi'l în sântul luĭ nume;
Bucure-se ânima celora ce caută pre Iehova.
4 Căutaţĭ pre Iehova şi puterea luĭ,
Căutaţĭ tot de-a-una façĭa luĭ.
5 Amintiţi-ve de minunile luĭ, pre care le-aŭ făcut,
De semnele luĭ şi de judecăţile gureĭ luĭ,
6 Voĭ semênţa luĭ Abraam, servuluĭ luĭ!
Fiiĭ luĭ Iacob, aleşiĭ luĭ!
7 El, Iehova, *este* Dumneḑeul nostru,
Preste tot pămêntul *sunt* judecăţile sale.
8 El pururea 'şĭ aduce aminte de alianţa sa,
De cuvêntul, ce 'l-aŭ ordonat pentru miĭ de generaţiunĭ,
9 Pre care 'l-aŭ încheiat cu Abraam,
Şi de jurămêntul seŭ cătră Isaac,
10 Şi *pre care* '*l*-aŭ confirmat luĭ Iacob drept aşeḑămênt,
Luĭ Israel drept alianţă eternă,
11 Ḑicênd: „Ţie 'ţĭ voiŭ da pămêntul Canaan
„De sorţiŭ al mosceniriĭ vóstre.
12 Când eĭ eraŭ âncă un numer mic,
Puçinĭ şi streinĭ acolo,
13 Şi merseră de la popul la popul,
De la un regat la alt popul,
14 Atuncĭ nu permise neminuĭ, se 'ĭ apese,
Şi pedepsi regĭ pentru dênşiĭ:
15 „Nu ve atingeţĭ de unşiĭ meĭ,
„Şi profeţilor meĭ nu li faceţĭ nicĭ un rêŭ!“
16 Şi chiămâ fómete asupra ţerreĭ,
Sfărămâ orĭ-ce susţinere de pâne.
17 Trămise înaintea lor pre un om;
Iosef se vĕndu ca sclav,

Strinseră în cătuşe piciorul luĭ, 18
'L apăsară cu fer,
Până la timpul, când veni cuvêntul luĭ, 19
Cuvêntul luĭ Iehova 'l curăţi pre el.
Regele trămise, de 'l-aŭ deslegat, 20
Domnitorul populilor, de 'l-aŭ eliberat.
'L făcu domn preste casa sa, 21
Şi stăpânitor preste tótă averea sa;
Ca se lege pre principiĭ luĭ după voinţa sa, 22
Şi pre bĕtrâniĭ luĭ se 'ĭ facă înţelepţĭ.
Şi Israel veni la Egipt, 23
Şi Iacob peregrinâ în pămêntul luĭ Ham.
Şi el îmmulţi pre populul seŭ fórte, 24
Şi 'l făcu pre el maĭ tare decât apăsătoriĭ luĭ.
Întórse ânima lor, ca se uréscă pre populul luĭ, 25
Ca se facă vicleşug contra servilor luĭ.
Trămise pre Moise, servul seŭ, 26
Pre Aaron, pre carele 'l-aŭ ales.
Eĭ făcurâ între dênşiĭ semnele luĭ, 27
Şi minunĭ în pămêntul luĭ Ham:
El trămise întunecime, şi se făcu întuneric, 28
Şi eĭ nu se opuseră la cuvêntele luĭ.
Prefăcu apa lor în sânge, 29
Şi omorî pesciĭ lor.
Pămêntul lor furnicâ de brósce 30
Până în camerele regilor lor.
El grăi: şi veni musca câneluĭ, 31
Musce rele în tot cuprinsul lor.
În loc de plóe li dede grândină, 32
Flacărĭ de foc în pămêntul lor.
Şi bătu viele lor şi smochiniĭ lor, 33
Şi sfărămâ arboriĭ cuprinsuluĭ lor.
El grăi: şi veni locusta; 34
Şi omiḑĭ fără numer,
Carele mâncară tótă verdéţa în ţérra lor, 35
Şi consumară fruptul câmpuluĭ lor.
Şi el bătu tot primogenitul în ţérra lor, 36
Primiţia a tótă a lor putere.
'I scóse pre eĭ cu argint şi aur, 37
Şi în semenţiele sale nu era nicĭ un înfirm.
Egiptul se bucurâ de plecarea lor, 38
Căcĭ frica lor căḑuse preste dênşiĭ.
El întinse nuorĭ spre acoperimênt, 39
Şi foc, spre a lumina nóptea.
Eĭ cerură, şi el aduse prepeliţe, 40

Şi cu pânea ceriuluĭ 'ĭ sătură.
41 Deschise stînca, şi se vĕrsâ apă;
Ea curse prin locurĭ secetóse *ca* fluviŭ.
42 Căcĭ 'şĭ aduse aminte de cuvêntul seŭ cel sânt,
De Abraam, servul seŭ.
43 Şi scóse pre populul seŭ în bucuriă,
În jubilârĭ pre aleşiĭ seĭ.
44 Şi li dede lor ţerrile naţiunilor,
Şi munca popułilor o luară în posesiune;
45 Ca se păzéscă statutele luĭ,
Şi legile luĭ se le ţină.
Laudaţĭ pre Iehova!

PSALMUL CVI.

Psalmistul aduce aminte poporuluĭ luĭ Israel nemulţumirea lor şi bine-facerile luĭ Dumneḑeŭ.

1 Laudaţĭ pre Iehova!
Mulţumiţĭ luĭ Iehova, căcĭ *este* bun,
Căcĭ în etern *este* îndurarea sa.
2 Cine póte se esprimă faptele cele marĭ ale luĭ Iehova?
Se anunţie tótă lauda sa?
3 Ferice de ceĭ ce ţin judecata,
Şi fac dreptate în tot timpul.
4 Adu'ţĭ aminte de mine, Iehova, cu bună-voinţă de populul têŭ,
Iea sémă de mine cu ajutorul têŭ;
5 Ca se ved fericirea aleşilor têĭ,
Ca se me bucur de bucuria populuĭ têŭ,
Ca se me laud cu moscenirea ta.
6 Noĭ am pĕcătuit cu părinţiĭ nostri,
Am lucrat pervers, am nelegĭuit.
7 Părinţiĭ nostri în Egipt nu voiră se iee sémă de minunile tale,
Nu'şĭ aduseră aminte de mulţimea îndurărilor tale,
Ci se opuseră la Marea, la Marea Roşiă.
8 Totuşĭ el 'ĭ măntui pentru numele seŭ,
Ca eĭ se facă cunoscute faptele cele marĭ ale luĭ.
9 Şi el mustrâ Marea Roşiă, şi se uscâ,
Şi 'ĭ trecu prin adăncime ca prin păşune.
10 Şi 'ĭ măntui din mâna urîtoruluĭ,
Şi 'ĭ eliberâ din mâna inimiculuĭ.
11 Şi apele acoperiră pre apăsătoriĭ lor:
Nicĭ unul dintr'ênşiĭ nu remase.
12 Atuncĭ creḑură în cuvêntele sale,
Căntară lauda luĭ.

Dară iute uĭtară faptele luĭ, 13
Nu asceptară consiliul luĭ.
Şi doriră o poftă în pustiă, 14
Ispitiră pre Dumneḑeŭ în singuritate.
Şi el li dede cererea lor, 15
Dară trămise consumăcĭune în corpurile lor.
Şi eĭ invidiară pre Moise în cort, 16
Pre Aaron, sântul luĭ Iehova.
De *aceea* se deschise pămêntul, şi înghiţi pre Dathan, 17
Şi acoperi céta luĭ Abiram;
Şi foc arse în céta lor, 18
Flacără consumâ pre nelegĭuiţiĭ.
Eĭ făcură un viţel în Horeb, 19
Şi se închinarâ uneĭ imagine vĕrsate;
Şi schimbară gloria lor 20
Cu figura unuĭ taur, ce mănâncă érbă.
Uĭtară pre Dumneḑeŭ, mântuitorul lor, 21
Carele aŭ făcut lucrurĭ marĭ în Egipt,
Minunate în pămêntul luĭ Ham, 22
Înfricoşate la Marea Roşiă.
Şi el ḑise, că 'ĭ-ar estirpi; 23
Dacă Moise alesul seŭ nu ar fi stat în spărtură,
Spre a înlătura mănia luĭ de la destrugere.
Dară eĭ despreţĭuiră doritul pămênt, 24
Nu creḑură în cuvêntul luĭ;
Ci murmurară în corturile lor, 25
Nu ascultară de vócea luĭ Iehova.
Atuncĭ rădicâ el contra lor mâna sa, 26
Se jurâ, câ 'ĭ va face se cadă în pustiă,
Şi câ va arunca semênţa lor printre naţiunĭ, 27
Şi câ 'ĭ va împrăscia prin ţerrĭ.
Şi eĭ se alipiră de Baal-Peor, 28
Şi măncară sacrificie ale *idolilor* morţĭ.
Ast feliŭ măniară *pre Dumneḑeŭ* prin faptele lor, 29
Şi plagă erumpse între dênşiĭ.
Atuncĭ se sculâ Pinchas şi judecâ, 30
Şi plaga încetâ.
Acésta 'ĭ se socoti luĭ spre dreptate 31
Din generaţiune în generaţiune până în etern.
Şi eĭ '*l* măniară la apa Meriba (cértă), 32
Încât luĭ Moise 'ĭ merse rêŭ din causa lor;
Căcĭ se opuseră spirituluĭ luĭ, 33
Încât el vorbi nesocotit cu buzele sale.
Eĭ nu estirpiră populiĭ, 34
Pre cariĭ Iehova li-aŭ ordonat lor,

35 Ci se amestecară cu naţiunile,
Şi înveţară faptele lor:
36 Şi servirā idolilor lor,
Carii li se făcură lor spre cursă;
37 Şi sacrificară pre fiiĭ lor
Şi pre fiiele lor demonilor:
38 Vĕrsară sânge inocent,
Sângele fiilor lor şi al fiielor lor,
Pre cariĭ 'ĭ sacrificară idolilor Canaanuluĭ;
Şi pămêntul era pângărit de sânge.
39 Şi aşia se făcură necuraţĭ prin faptele lor,
Şi fonicară prin lucrarea lor.
40 Atuncĭ se aprinse mănia luĭ Iehova contra poporuluĭ,
Şi el urî moscenirea sa;
41 Şi 'ĭ dede pre eĭ în mânele naţiunilor,
Încât preste dênşiĭ domniră urîtoriĭ lor;
42 Şi inimiciĭ lor 'ĭ apăsară pre eĭ,
Şi eĭ fură umiliţĭ sub mânele lor.
43 De multe orĭ 'ĭ mântui pre eĭ,
Dară eĭ *tot* se opuseră în consiliul lor,
Şi se perdură prin inicitatea lor.
44 Cu tóte acestea el se uĭtâ la nevoia lor,
Când auḑi strigarea lor,
45 Şi 'şĭ aduse aminte de alianţa sa cu dênşiĭ,
Şi se îndurâ după mulţimea îndurâreĭ sale;
46 Şi 'ĭ făcu se afle îndurare
Înaintea tutulor captivatorilor lor.
47 Mântuĭ-ne, Iehova, Dumneḑeul nostru!
Şi adună-ne dintre naţiunĭ,
Spre a mulţumi sântuluĭ têŭ nume,
Spre a ne făli în lauda ta.
48 Bine-cuvĕntat *fiă* Iehova, Dumneḑeul luĭ Israel,
Din eternitate în eternitate;
Şi tot poporul se ḑică: Amin!
Laudaţĭ pre Iehova!

PSALMUL CVII.

Psalmistul celebră minunile Providenţeĭ.

1 Mulţumiţĭ luĭ Iehova, căcĭ *este* bun,
Căcĭ în etern *este* îndurarea sa.
2 *Aşia* ḑică ceĭ măntuiţĭ de Iehova,
Pre cariĭ 'ĭ-aŭ măntuit din mâna apâsătoruluĭ;
3 Şi din ţerrĭ 'ĭ-aŭ adunat,
De la resărit şi de la apus,

De la médă-nópte şi de la médă-ḑi.
În pustiă retăciră, în cale singuratică. 4
Cetate de locuinţă nu aflară;
Flămânḑĭ şi setoşĭ, 5
Sufletul lor în eĭ lângeḑi.
Atuncĭ strigară cătră Iehova în nevoia lor, 6
Şi el din strimtorările lor 'ĭ eliberâ;
Şi 'ĭ duse pre eĭ pre cale dréptă, 7
Ca se mérgă la o cetate de locuinţă.
Mulţuméscă luĭ Iehova *pentru* îndurarea luĭ, 8
Pentru minunile luĭ câtră fiiĭ ómenilor;
Câcĭ aŭ săturat sufletul însetat, 9
Şi sufletul flămând 'l-aŭ împlut de bunătâţĭ.
Ceĭ ce şedeaŭ în întuneric şi în umbra mórţeĭ, 10
Prinşĭ în apăsare şi fer;
Pentru că se opuseră la cuvêntele luĭ Dumneḑeŭ, 11
Şi consiliul celuĭ Pré-Înalt 'l despreţiuiră;
De aceea umili sufletul lor prin suferinţe; 12
Eĭ căḑură, şi nemine nu 'ĭ ajută *pre eĭ*.
Atuncĭ strigară câtră Iehova în nevoia lor, 13
Şi el din strimtorările lor 'ĭ ajutâ;
'Ĭ scóse pre eĭ din întuneric şi din umbra mórţeĭ, 14
Şi lanţurile lor le rumpse.
Mulţuméscă luĭ Iehova *pentru* îndurarea luĭ, 15
Pentru minunile luĭ câtră fiiĭ ómenilor;
Fiind că aŭ sfărâmat porţile de aramă, 16
Şi zevórele de fer le-aŭ tăiat.
Neroḑĭ se apăsară din causa pĕcătóseĭ lor câĭ, 17
Din causa inicităţilor lor;
Tótă mâncarea urî sufletul lor, 18
Eĭ sosiră până la porţile mórţeĭ.
Atuncĭ strigară cătră Iehova în nevoia lor, 19
Şi el din strimtorările lor 'ĭ ajutâ;
Trămise cuvêntul seŭ, ca se 'ĭ vindice, 20
Şi se 'ĭ scape din grópa lor.
Mulţumescă luĭ Iehova *pentru* îndurarea luĭ, 21
Pentru minunile luĭ cătrâ fiiĭ ómenilor;
Şi se sacrifice sacrificie de laudă, 22
Şi se anunţie faptele luĭ cu jubilare.
Ceĭ ce merseră cu nave pre mare, 23
Ce făcură comerciŭ pre ape marĭ:
Eĭ vĕḑură faptele luĭ Iehova, 24
Şi minunile luĭ în adâncime.
Câcĭ el ordonâ, şi se rădicâ furtună, 25
Care înălţâ valurile mâreĭ;

26 Se rădicară spre ceriŭ,
Se pogorîră în adâncurĭ,
Sufletul lor în nevoiă se topi.
27 Se clătiră şi se şovăiră ca cel bét,
Şi tótă înţelepcĭunea lor fu nimicită.
28 Atuncĭ strigară câtră Iehova în nevoia lor,
Şi el din strimtorările lor 'ĭ scóse.
29 Opri furtuna, *schimbându-o* în lină adiere,
Şi valurile eĭ tăcură.
30 Şi eĭ se bucurară, câ ele s'aŭ liniscit,
Şi el 'ĭ conduse la ţermurea cea dorită de eĭ.
31 Mulţuméscă luĭ Iehova *pentru* îndurarea luĭ,
Pentru minunile luĭ câtrâ fiiĭ ómenilor.
32 Şi se'l înalţe în adunarea poporuluĭ,
Şi în şedinţa celor bĕtrânĭ se'l laude.
33 Prefăcu fluvie în pustiă,
Şi isvóre de apă în uscăcĭune;
34 Pământ fruptifer în pământ sărat,
Din causa reutăţeĭ locuitorilor luĭ;
35 Făcu deşertul un iéz de apă,
Şi pământul uscat isvóre de apă;
36 Şi lăsâ se locuéscă acolo ceĭ flămânḑĭ,
Ca se fundeze o cetate de locuit,
37 Şi se semine cămpie, şi se planteze vie,
Care se producă fruptul anual.
38 Şi el 'ĭ bine-cuvĕntâ, încât fórte se îmmulţiră,
Şi nu lăsâ vitele lor se se împuçineze.
39 Şi fură împuçinaţĭ şi umiliţĭ
De puterea nefericireĭ şi întristare;
40 Vĕrsând despreţiŭ asupra principilor
'I făcu se retăcéscă într'un deşert fără căĭ;
41 Aşia înălţâ pre cel serac din apăsare,
Şi făcu ca turme familiele.
42 Ceĭ drepţĭ ved acésta şi se bucură,
Şi tótă reutatea 'şĭ închide gura eĭ.
43 Cine *este* înţelept,
Observe acésta şi înţelégă îndurările luĭ Iehova.

PSALMUL CVIII.

Psalm de mulţumire şi de rugăcĭune.

O căntare saŭ un psalm al luĭ David.

1 Gata *este* ânima mea, Dumneḑeule!
Voiŭ cănta şi voiŭ psalmodia;
Sufletul meŭ de asemenea.

Descéptă-te, harpă şi citară! 2
Voiŭ se descept aurora.
Te voiŭ lauda între populĭ, Iehova, 3
'Ţĭ voiŭ psalmodia între naţiunĭ.
Căcĭ mare preste ceriurĭ *este* îndurarea ta, 4
Şi până la nuorĭ fidelitatea ta.
Înalţă-te pre tine preste ceriurĭ, Dumneḑeule, 5
Preste tot pămêntul gloria ta.
Ca se fiă eliberaţĭ iubiţiĭ têĭ, 6
Ajută cu drépta ta, şi respunde-ni.
Dumneḑeŭ promise în sănţia sa:
Voiŭ se me bucur, se împărţesc Sichem, 7
Şi valea Succoth se o mĕsur;
Al meŭ *este* Galaad, şi al meŭ Manasse, 8
Efraim *este* tăria capuluĭ meŭ, Iuda legislatorul meŭ;
Moab *este* basinul meŭ de spălat, 9
Asupra luĭ Edom arunc papucul meŭ,
Asupra Filistieĭ cânt de bucuriă.
Cine me duce la cetatea cea întărită? 10
Cine me conduce până la Edom?
Nu *escĭ* tu óre, Dumneḑeule, cel ce ne-aĭ lepădat, 11
Şi tu, Dumneḑeule, care n'aĭ eşit cu oştirile nóstre?
Dâ-ni ajutor, *ca se scăpâm* din strimtorare, 12
Căcĭ amăgitor *este* ajutorul omuluĭ.
Cu Dumneḑeŭ vom esecuta fapte marĭ, 13
Şi el va călca în piciórе pre inimiciĭ nostri.

PSALMUL CIX.

David decide pre inimiciĭ seĭ la peire.

Maestruluĭ de căntare. Un psalm al luĭ David.

Dumneḑeul laudeĭ mele, nu tăce; 1
Căcĭ gura nelegĭuituluĭ şi gura vicleniеĭ s'aŭ deschis 2
[contra mea;
Vorbit-aŭ cu mine cu limba minciuneĭ,
Şi cu cuvênte de ură m'aŭ încunjurat, 3
Şi m'aŭ combătut fără causă;
Pentru iubirea mea eĭ me acusă; 4
Dară eŭ, eŭ *sum numaĭ* rugăcĭune.
Şi eĭ 'mĭ-aŭ resplătit rêŭ pentru bine, 5
Şi ură pentru iubirea mea.
Pune un nelegĭuit preste dênsul, 6
Şi un acusător se stee de a drépta luĭ;
Când va fi judecat, se ésă culpabil, 7
Şi ruga sa fiă spre pecat.

8 Ḑilele sale fiă puçine;
Dirigĕtoria sa altul se o iee;
9 Fiă fiiĭ seĭ orfanĭ,
Şi femeea sa vêduvă.
10 Retăcéscă fiiĭ seĭ şi cerşitoréscă,
Şi caute *pâne* afară dintre ruinele lor.
11 Răpéscă împrumutătorul tóte câte el are,
Şi streinĭ prede căştigul luĭ.
12 Se n'aĭbă pre nemine care se'ĭ arete îndurare,
Şi se nu fiă nicĭ un bine-făcĕtor al orfanilor seĭ.
13 Posteritatea sa fiă estirpită,
În generaţiunea viitóră fiă sters numele lor;
14 Culpa părinţilor seĭ fiă amintită înaintea luĭ Iehova,
Şi pecatul mameĭ sale se nu se stérgă;
15 Se fiă pururea înaintea luĭ Iehova,
Ca el se estirpéscă de pre pământ amintirea lor.
16 Fiind câ nu'şĭ aduce aminte se facă îndurare,
Ci persecută pre cel serman şi serac,
Şi pre cel cu ânimă sdrobită, spre a'*ĭ* omorî.
17 Fiind câ iubi blăstemul, de aceea el se vină asupra luĭ;
Fiind câ nu voi bine-cuvĕntare, de aceea ea se fiă depărtată de el.
18 Fiind câ se îmbrăcâ cu blăstem ca cu un vestiment,
De aceea el se între ca apă în năuntrul luĭ,
Şi ca oleŭ în ósele luĭ.
19 Fiă 'ĭ *acesta* ca un vestiment, în care se se îmvĕléscă,
Şi ca cingĕtóră, cu care se se încinge tot de-a-una.
20 Acésta *fiă* plata inimicilor meĭ de la Iehova,
Şi a acelora ce vorbesc reutate contra sufletuluĭ meŭ.
21 Tu înse fă'mĭ mie, o Dómne, Iehova,
Pentru numele têŭ;
Câcĭ bună *este* îndurarea ta; eliberéză-me;
22 Câcĭ serman şi serac *sum*,
Şi ânima mea rănită în năuntrul meŭ.
23 Ca o umbră, când se plécă, per,
Alungat sum ca locustele.
24 Genunchiele mele se clătesc de ajunare,
Şi carnea mea aŭ scăḑut de grăsime.
25 Şi eŭ li-am devenit lor oprobriŭ;
Când me ved, clatină capul lor.
26 Ajută-me, Iehova, Dumneḑeul meŭ!
Mântuĭ-me după îndurarea ta;
27 Ca eĭ se cunóscă, câ acésta *este* mâna ta,
Câ tu, Iehova, o-aĭ făcut.
28 Blăsteme eĭ, tu înse bine-cuvĕntéză;
Când se scólă, se fiă ruşinaţĭ;

Servul têŭ înse se se bucure.
Inimicii meĭ se se îmbrace cu ruşine, 29
Şi se se învĕléscă în ruşinea lor ca într'o mantă.
Fórte voiŭ mulţumi luĭ Iehova cu gura mea, 30
Şi în medĭlocul multora 'l voiŭ lauda.
Câcĭ el stâ de a drépta seracului, 31
Spre a'l scăpa de ceĭ ce condémnă sufletul luĭ.

PSALMUL CX.

Psalm profetic despre împĕrăţia luĭ Mesia.

Un psalm al luĭ David.

Iehova aŭ ḑis domnuluĭ meŭ: 1
„Şeḑĭ de a drépta mea,
Până voiŭ face pre inimiciĭ têĭ scaunul piciórelor tale.“
Toégul putereĭ tale 'l va trămite Iehova din Zion; 2
Domnesce în meḑĭlocul inimicilor têĭ.
Popului têŭ ofere darurĭ voluntarie în ḑiua putereĭ tale 3
In ornament sacru; ca din sinul auroreĭ
Ţĭ va fi atuncĭ roua tĕnereţelor tale.
Iehova aŭ jurat, şi nu se căesce: 4
„Tu *escĭ* preot în etern după modul luĭ Melchizedek!“
Domnul de a drépta ta va sfărâma, 5
În ḑiua mânieĭ sale, regĭ.
El va judeca între naţiunĭ: 6
Le va împle de cadavre,
Va sfărâma capĭ de preste multe ţerrĭ.
Din părîŭ în cale el va be, 7
De aceea va rădica capul.

PSALMUL CXI.

Îndemnare de a celebra lucrările cele admirabile ale luĭ Dumneḑeŭ.

Laudaţĭ pre Iehova! 1
Voiŭ lauda pre Iehova din tótă ânima,
În consiliul celor drepţĭ şi în adunare.
Marĭ *sunt* faptele luĭ Iehova, 2
Căutate de toţĭ ceĭ ce aŭ plăcere de ele.
Majestate şi strălucire *este* fapta sa, 3
Şi dreptatea sa duréză în etern.
Memorabile făcu minunile sale; 4
Milos şi îndurat *este* Iehova.
Nutrimênt dâ celora ce se tem de dênsul; 5
'Şĭ aduce în etern aminte de alianţa sa.

6 Puterea faptelor sale aŭ făcut-o cunoscută poporuluĭ seŭ,
Spre a li da lor moscenirea naţiunilor.
7 Faptele mânelor sale *sunt* fidelitate şi drept,
Sigure *sunt* tóte ordinele sale,
8 Întărite în etern şi perpetuŭ,
Făcute cu fidelitate şi dreptate.
9 Rescumpărare trămise poporuluĭ seŭ,
Ordonâ pentru eternitate alianţa sa;
Sânt şi înfricoşat *este* numele luĭ.
10 Începutul înţelepcĭuneĭ *este* frica luĭ Iehova;
Bună minte *aŭ* toţĭ ceĭ ce le fac pre ele;
Lauda luĭ duréză în etern.

PSALMUL CXII.

Fericirea omuluĭ, ce se teme de Dumneḑeŭ.

1 Laudaţĭ pre Iehova!
Ferice de omul, *ce* se teme de Iehova,
Ce are mare plăcere în preceptele luĭ.
2 Puterică pre pămênt va fi semênţa luĭ;
Generaţiunea celor drepţĭ va fi bine-cuvĕntată.
3 Bunurĭ şi avuţie *sunt* în casa sa,
Şi dreptatea sa duréză în etern.
4 O lumină aŭ resărit în întuneric pentru ceĭ drepţĭ:
El este milos, îndurat şi drept.
5 Ferice de omul, ce dăruesce şi împrumută;
El îngrijesce afacerile sale după cuviinţă.
6 Câcĭ în etern nu se va clăti,
Spre memoriă eternă va fi cel drept.
7 De o veste rea nu se va teme,
Tare este ânima sa, încreḑêndu-se în Iehova;
8 Întărită ânima sa, nu se va teme,
Până ce va vede *dorinţa sa* asupra inimicilor seĭ.
9 Aŭ împărţit, aŭ dat seracilor;
Dreptatea sa duréză în etern,
Cornul seŭ se înalţă în onóre.
10 Nelegĭuitul *o* vede *acésta*, şi se măhnesce,
Dinţiĭ seĭ 'ĭ crăşnesce şi se topesce:
Dorinţa nelegĭuiţilor pere.

PSALMUL CXIII.

Îndemnare de a celebra laudele luĭ Dumneḑeŭ.

Laudaţĭ pre Iehova! 1
Laudaţĭ, voĭ serviĭ luĭ Iehova,
Laudaţĭ numele luĭ Iehova.
Fiă numele luĭ Iehova bine-cuvĕntat 2
De acum şi până în etern.
De la resăritul sóreluĭ până la apusul luĭ 3
Fiă numele luĭ Iehova laudat.
Înalt preste tóte naţiunile *este* Iehova, 4
Preste ceriurĭ gloria sa.
Cine *este* ca Iehova, Dumneḑeul nostru? 5
Carele tronézǎ în înălţime,
Carele se înjosesce, spre a se uĭta 6
În ceriurĭ şi pre pămênt;
Carele rădică pre cel serman din pulbere, 7
Din tină înalţă pre cel serac;
Ca se '*l* pună lângă principĭ, 8
Lângă principiĭ poporuluĭ seŭ;
Carele face, ca stérpa caseĭ se locuéscă 9
O mamă voiósă de fiĭ.
Laudaţĭ pre Iehova!

PSALMUL CXIV.

Psalmistul cântă trecerea miraculósă a Mâreĭ Roşie şi a Iordanuluĭ.

Când Israel eşi din Egipt, 1
Casa luĭ Iacob dintr'un popul al uneĭ limbe streine:
Atuncĭ Iuda deveni Sanctuariul luĭ, 2
Israel domnia luĭ.
Marea *o* vĕḑu, şi fugi, 3
Iordanul se întórse îndĕrêpt,
Munţiĭ săltară ca berbecĭ, 4
Colnicile ca mneĭ.
Ce '*ţĭ* *este* ţie, Mare, că fugĭ? 5
Ţie, Iordan, de te întorcĭ îndĕrêpt?
Voue, munţilor, de săltaţĭ ca berbecĭ? 6
Voue, colnicilor, ca mneĭ?
Înaintea Dumneḑeuluĭ cutremură-te, pămêntule! 7
Înaintea Dumneḑeuluĭ luĭ Iacob,
Carele preface stînca *în* iéz de apă, 8
Şi pétra cea tare în isvor de apă.

PSALMUL CXV.

Lepădarea idolatrieĭ. Îndemnare de a lauda pre Iehova pentru bine-cuvěntarea luĭ.

1 Nu noue, Iehova, nu noue,
Ci numeluĭ têŭ dâ'ĭ gloriă
Pentru îndurarea ta, pentru fidelitatea ta.
2 Pentru ce se ḑică naţiunile:
„Unde *este* Dumneḑeul lor?"
3 Dară Dumneḑeul nostru *este* în ceriurĭ,
Tóte câte 'ĭ-aŭ plăcut le-aŭ făcut.
4 Idoliĭ lor *sunt* argint şi aur,
Lucru de mâne omenescĭ.
5 Gură aŭ, şi nu vorbesc;
Ochĭ aŭ, şi nu ved;
6 Urechie aŭ, şi nu aud;
Nas aŭ, şi nu miros;
7 Mâne, şi nu pipâiŭ;
Picĭóre, şi nu âmblă;
Nu daŭ nicĭ un sunet prin gûtlejul lor.
8 Ceĭ ce 'ĭ fac sunt ca dênşiĭ,
Tot cel ce se încrede în eĭ.
9 Israel, încrede-te în Iehova!
Ajutorul lor şi scutul lor *este* el.
10 Casa luĭ Aaron, încredeţi-ve în Iehova!
Ajutorul lor şi scutul lor *este* el.
11 Ceĭ ce ve temeţĭ de Iehova, încredeţi-ve în Iehova!
Ajutorul lor şi scutul lor *este* el.
12 Iehova, *carele* 'şi-aŭ adus aminte de noĭ, va bine-cuvênta;
Va bine-cuvênta casa luĭ Israel,
Va bine-cuvênta casa luĭ Aaron,
13 Va bine-cuvênta pre ceĭ ce se tem de Iehova,
Pre ceĭ micĭ cu ceĭ marĭ.
14 Iehova se vi adaugă voue,
Voue şi fiilor vostri.
15 Bine-cuvêntaţĭ *se fiţĭ* de Iehova,
Carele făcu ceriul şi pămêntul.
16 Ceriurile *sunt* ceriurile luĭ Iehova,
Şi pămêntul 'l-aŭ dat fiilor ómenilor.
17 Nu morţiĭ laudă pre Iehova,
Nicĭ toţĭ ceĭ pogorîţĭ în locul tăcereĭ;
18 Ci noĭ voim se bine-cuvêntâm pre Iehova
De acum şi până în etern.
Laudaţĭ pre Iehova!

PSALMUL CXVI.

Recunoscinţa luĭ David pentru eliberarea, ce Dumneḑeŭ 'ĭ-aŭ făcut dintr'un mare pericol.

Iubesc pre Iehova: căcĭ va auḑi 1
Vócea mea, plângerea mea.
Căcĭ aŭ plecat urechia sa cătră mine; 2
În *tóte* ḑilele mele 'l voiŭ învoca.
Funiele mórţeĭ m'aŭ încunjurat, 3
Strimtorările infernuluĭ m'aŭ aflat,
Nevoiă şi întristare am întimpinat:
Atuncĭ numele luĭ Iehova 'l-am învocat: 4
„Ah, Iehova! scapă sufletul meŭ."
Milos şi drept *este* Iehova, 5
Îndurat Dumneḑeul nostru.
Iehova păzesce pre ceĭ simpli; 6
Eŭ eram slab, şi pre mine m'aŭ ajutat.
Întórce-te, sufletul meŭ, la repaosul têŭ, 7
Căcĭ Iehova 'ţĭ-aŭ făcut ţie bine.
Căcĭ tu aĭ eliberat sufletul meŭ de mórte, 8
Ochiul meŭ de lacrime, piciorul meŭ de cădere.
Voiŭ ămbla înaintea luĭ Iehova 9
În ţerrile celor viĭ.
Eŭ cred, de aceea vorbesc; 10
Sum fórte apăsat.
Eŭ am ḑis în uĭmirea mea: 11
„Toţĭ ómeniĭ mint."
Cum se resplătesc luĭ Iehova 12
Tóte bine-facerile luĭ cătră mine?
Cupa măntuireĭ voiŭ lua, 13
Şi voiŭ învoca numele luĭ Iehova.
Voturile mele le voiŭ plăti luĭ Iehova 14
Înaintea tot populuĭ luĭ.
Scumpă este în ochiĭ luĭ Iehova 15
Mórtea cuvioşilor seĭ.
Ah, Iehova! cu adevêr *sum* servul têŭ, 16
Servul têŭ, fiĭul serveĭ tale;
Tu aĭ deslegat legăturile mele.
Ţie 'ţĭ voiŭ sacrifica sacrificie de mulţumire, 17
Şi voiŭ învoca numele luĭ Iehova.
Voturile mele le voiŭ plăti luĭ Iehova 18
Înaintea tot populuĭ luĭ,

19 În curţile caseĭ luĭ Iehóva,
În meḑilocul têŭ, Ierusalim!
Laudaţĭ pre Iehova!

PSALMUL CXVII.

Proclamare de a lauda pre Iehova.

1 Laudaţĭ pre Iehova, toţĭ populiĭ!
Laudaţi'l, tóte naţiunile!
2 Câcĭ îndurarea luĭ asupra nóstră *este* puterică,
Şi fidelitatea luĭ Iehova în etern.
Laudaţĭ pre Iehova!

PSALMUL CXVIII.

Sub imaginea psalmistuluĭ se esprime venirea luĭ Mesia şi a împĕrăţieĭ sale.

1 Mulţumiţĭ luĭ Iehova, câcĭ *este* bun,
Câcĭ în etern *este* îndurarea luĭ.
2 Ḑică dar Israel:
„Câcĭ în etern *este* îndurarea luĭ."
3 Ḑică dar casa luĭ Aaron:
„Câcĭ în etern *este* îndurarea luĭ."
4 Ḑică dar ceĭ ce se tem de Iehova:
„Câcĭ în etern *este* îndurarea luĭ."
5 Din strimtorare am invocat pre Iehova;
Iehova 'mĭ-aŭ respuns *şi m'aŭ scos* la un loc larg.
6 Iehova *este* pentru mine; nu me tem;
Ce'mĭ póte face omul?
7 Iehova *este* pentru mine, între ajutătoriĭ meĭ,
Şi voiŭ vede *dorinţa mea* asupra urîtorilor meĭ.
8 Maĭ bine *este* a se încrede în Iehova,
Decât a'şĭ pune încrederea în ómenĭ;
9 Maĭ bine *este* a se încrede în Iehova,
Decât a'şĭ pune încrederea în principĭ.
10 Tóte naţiunile m'aŭ încunjurat:
În numele luĭ Iehova le-am estirpit;
11 Încunjuratu-m'aŭ,
Da, m'aŭ încunjurat:
În numele luĭ Iehova le-am estirpit;
12 M'aŭ încunjurat ca albine,
Se strinseră ca focul din spine:
În numele luĭ Iehova le-am estirpit,

Tare m'aĭ împins, ca se cad: 13
Dară Iehova m'aŭ ajutat.
Tăria mea şi căntarea mea *este* Iehova, 14
Şi el 'mĭ-aŭ fost mie de ajutor.
Vócea căntâreĭ de bucuriă şi de măntuire *este* în corturile celor [drepţĭ: 15
„Drépta luĭ Iehova face fapte marĭ.“
Drépta luĭ Iehova înalţă, 16
Drépta luĭ Iehova face fapte marĭ.
Nu voiŭ muri, ci voiŭ trăi, 17
Şi voiŭ nara faptele luĭ Iehova.
Iehova m'aŭ mustrat, 18
Dară mórţeĭ nu m'aŭ dat pre mine.
Deschideţi'mĭ porţile dreptâţeĭ; 19
Voiŭ se întru printr'ênsele, voiŭ se laud pre Iehova.
Acésta *este* pórta luĭ Iehova, 20
Ceĭ drepţĭ întră printr'ênsa.
Voiŭ se te laud, câ 'mĭ-aĭ respuns, 21
Şi 'mĭ-aĭ fost spre măntuire.
Pétra, *pre care* ziditoriĭ aŭ lepădat-*o*, 22
Aŭ devenit pétra ânghiuluĭ;
De la Iehova s'aŭ făcut acésta; 23
Acésta *este* minunat în ochiĭ nostri.
Acésta *este* ḑiua, pre care o-aŭ făcut Iehova, 24
Se ne bucurâm şi se jubilâm într'ênsa.
Ah, Iehova! ajută, rogu-te; 25
Ah, Iehova! trămite prosperare, rogu-te.
Bine-cuvêntat *fiă* cel ce vine în numele luĭ Iehova; 26
Ve bine-cuvêntâm pre voĭ din casa luĭ Iehova.
Iehova *este* Dumneḑeŭ, şi ne luminéză; 27
Legaţĭ sacrificiul cu funie, până la córnele altariuluĭ.
Dumneḑeul meŭ *escĭ* tu, şi eŭ voiŭ se te laud; 28
Dumneḑeul meŭ, voiŭ se te înalţiŭ.
Mulţumiţĭ luĭ Iehova, câcĭ *este* bun, 29
Câcĭ în etern *este* îndurarea luĭ.

PSALMUL CXIX.

Escelenţa legeĭ luĭ Dumneḑeŭ. Fericirea celora ce o observă.

Alef.

Ferice de ceĭ a câror cale *este* integră, 1
Ce âmblă în legea luĭ Iehova.
Ferice de ceĭ ce păzesc mărturiele sale, 2
Şi 'l caută pre el din tótă ânima;

3 Ce nu fac nicĭ o reutate,
Ci âmblă în câile luĭ.
4 Tu aĭ ordonat, comandamentele tale
Se fiă păzite cu îngrijire.
5 Ah! de s'ar întări câile mele,
Spre a păzi statutele tale.
6 Atuncĭ nu me voiŭ ruşina,
Când me voiŭ uĭta la tóte preceptele tale.
7 Voiŭ se te laud cu sinceritatea ânimeĭ,
Când înveţiŭ judecâţile dreptâţeĭ tale.
8 Statutele tale voiŭ se le ţin;
Nu me părăsi de tot!

Beth.

9 În ce mod un têner póte ţine curată calea sa?
Când *o* va ţine după cuvêntnl têŭ.
10 Cu tótă ânima mea te-am căutat;
Nu me lăsa se me abat de la preceptele tale.
11 În ânima mea am ascuns cuvêntul têŭ,
Ca se nu pĕcătuesc contra ta.
12 Bine-cuvĕntat se fiĭ, Iehova!
Învéţă-me statutele tale.
13 Cu buzele mele am narat
Tóte judecâţile gureĭ tale.
14 De calea mărturielor tale me bucur
Ca de tóte avuţiele.
15 Asupra comandamentelor tale voiŭ se cuget,
Şi voiŭ se me uĭt *la* câile tale.
16 În statutele tale voiŭ se me desfătez,
Nu voiŭ se uĭt cuvêntul têŭ.

Ghimel.

17 Fâ bine servuluĭ têŭ, ca se trăesc,
Şi voiŭ păzi cuvêntul têŭ.
18 Descopere ochiĭ meĭ,
Ca se ved minunile legeĭ tale.
19 Strein *sum* pre pămênt,
Nu ascunde de la mine preceptele tale.
20 Sfărămat este sufletul meŭ
De dorinţa după judecâţile tale în tot timpul.
21 Mustrat-aĭ pre ceĭ mândri, ceĭ blăstemaţĭ,
Ce se abat de la preceptele tale.
22 Rădică de deasupra mea oprobriul şi despreţiul,
Căcĭ mărturiele tale le-am păzit.
23 Chiar şi principĭ aŭ şedut şi vorbit contra mea;
Dară servul têŭ cugetă asupra statutelor tale.

Și mărturiele tale sunt desfătările mele, 24
Consiliarii meĭ.

Daleth.

Sufletul meŭ se lipesce de pulbere; 25
Înviéză-me dupre cuvêntul têŭ.
Căile mele le-am narat, și tu 'mĭ-aĭ respuns; 26
Învéță-me statutele tale.
Calea comandamentelor tale fă-me se înțeleg, 27
Și voiŭ cugeta asupra minunilor tale.
Sufletul meŭ lăcriméză de întristare; 28
Rădică-me dupre cuvêntul têŭ.
Calea minciuneĭ depărtéză de la mine, 29
Învoesce a'mĭ da legea cu îndurare.
Calea adevêruluĭ am ales, 30
Judecățile tale am pus *înaintea mea.*
Sum lipit de mărturiele tale; 31
Iehova, nu me lăsa se fiŭ rușinat.
Pre calea preceptelor tale voiŭ se alerg; 32
Căcĭ tu veĭ lărgi ânima mea.

He.

Învéță-me, Iehova, calea statutelor tale, 33
Și o voiŭ păzi *până* la fine.
Dă 'mĭ înțelepcĭune, ca se păzesc legea ta, 34
Și se o țin cu tótă ânima.
Fă-me se âmblu în calea preceptelor tale, 35
Căcĭ de dênsa am plăcere.
Plécă ânima mea la mărturiele tale, 36
Și nu la avariție.
Întórce ochiĭ meĭ de la căutarea după vanitate; 37
Înviéză-me în calea ta.
Îndeplinesce servuluĭ têŭ cuvêntul têŭ, 38
Ce 'l-*aĭ grăit* cătră ceĭ ce se tem de tine.
Depărtéză oprobriul meŭ, de care me tem, 39
Căcĭ judecățile tale *sunt* bune.
Éca! doresc după comandamentele tale; 40
În dreptatea ta înviéză-me.

Vaf.

Și vină preste mine îndurările tale, Iehova, 41
Mântuirea ta dupre cuvêntul têŭ.
Apoĭ voiŭ respunde însultătoruluĭ meŭ; 42
Căcĭ m'am încredut în cnvêntul têŭ.
Și nu lua de tot din gura mea cuvêntul adevêruluĭ, 43
Căcĭ judecățile tale am asceptat.

44 Şi voiŭ se păzesc legea ta pururea,
In etern şi perpetuŭ.
45 Şi voiŭ ămbla într'un loc larg,
Căcĭ comandamentele tale le caut.
46 Şi voiŭ vorbi de mărturiele tale înaintea regilor,
Şi nu voiŭ fi ruşinat.
47 Şi eŭ me desfătez în preceptele tale,
Pre care le iubesc;
48 Şi rădic mânele mele cătră preceptele tale, pre care le iubesc,
Şi voiŭ se cuget asupra statutelor tale.

Zain.

49 Adu'ţĭ aminte de cuvêntul têŭ cătră servul têŭ,
Pre care m'aĭ făcut se 'l ascept.
50 Acesta *este* măngăiarea mea în apăsarea mea:
Căcĭ cuvêntul têŭ m'aŭ înviat.
51 Mândri fórte m'aŭ defaimat;
De legea ta nu m'am depărtat.
52 'Mĭ-am adus aminte de judecâţile tale din eternitate, Iehova,
Şi m'am măngăiat.
53 Fiorĭ m'aŭ cuprins din causa nelegĭuiţilor,
Cariĭ părăsesc legea ta.
54 Căntârĭ 'mĭ-aŭ fost statutele tale
În casa peregrinâreĭ mele.
55 Nóptea 'mĭ-am adus aminte de numele têŭ, Iehova,
Şi am păzit legea ta.
56 Acésta 'mĭ-aŭ fost mie:
Căcĭ comandamentele tale le-am păzit.

Heth.

57 „Partea mea *escĭ tu*, Iehova!“
Am ḑis, spre a păzi cuvêntele tale.
58 Cu tótă ânima am împlorat façĭa ta;
Îndură-te de mine dupre cuvêntul têŭ.
59 Precugetat-am câile mele,
Şi am întors picĭórele mele cătră mărturiele tale.
60 Me grăbesc şi nu întărḑiŭ,
A păzi preceptele tale.
61 Cetele nelegĭuţilor m'aŭ încunjurat;
Legea ta nu o-am uĭtat.
62 La meḑĭul nópţeĭ me scol, spre a'ţĭ mulţumi
Pentru judecâţile dreptâţeĭ tale.
63 Amic *sum* tutulor celora ce se tem de tine,
Şi celora ce ţin comandamentele tale.
64 De îndurarea ta, Iehova, pămêntul este plin;
Învéţă-me statutele tale.

Teth.

Bine aĭ făcut servuluĭ têŭ, Iehova, 65
Dupre cuvêntul têŭ.
Bună înţelepcĭune şi cunoscinţă învéţă-me, 66
Căcĭ în preceptele tale cred.
Înainte de a fi umilit, m'am abătut; 67
Acum înse cuvêntul têŭ 'l păzesc.
Bun *escĭ* şi bine-făcĕtor; 68
Învéţă-me statutele tale.
Mincĭună aŭ uneltit contra mea ceĭ mândri; 69
Eŭ cu tótă ânima păzesc comandamentele tale.
Grasă ca sêŭ *este* ânima lor; 70
În legea ta eŭ me desfătez.
Spre bine 'mĭ-aŭ fost mie, câ am fost umilit: 71
Ca se înveţiŭ statutele tale.
Maĭ bună 'mĭ *este* mie legea gureĭ tale, 72
Decât miĭ *de bucâţĭ* de aur şi argint.

Iod.

Mânele tale m'aŭ făcut şi format; 73
Înţelepţesce-me, ca se înveţiŭ preceptele tale.
Ceĭ ce se tem de tine me vor vede şi se vor bucura, 74
Căcĭ cuvêntul têŭ am asceptat.
Sciŭ, Iehova, câ drepte *sunt* judecâţile tale, 75
Şi *câ* pre drept m'aĭ umilit.
Fiă, rogu-te, îndurarea ta, spre a me măngăia 76
Dupre cuvêntul têŭ câtră servul têŭ.
Vină asupra mea mila ta, ca se trăesc, 77
Căcĭ legea ta *este* desfătarea mea.
Se se ruşineze ceĭ mândri, fiind câ fără causă m'aŭ umilit; 78
Eŭ cuget asupra comandamentelor tale.
Se se întórcă către mine ceĭ ce se tem de tine 79
Şi ceĭ ce cunosc mărturiele tale.
Fiă ânima mea integră în statutele tale, 80
Ca se nu fiŭ ruşinat.

Caf.

Sufletul meŭ lăngeḑesce după ajutorul têŭ; 81
Cuvêntul têŭ am asceptat.
Ochiĭ meĭ lăngeḑesc după cuvêntul têŭ, 82
Ḑicênd: „Când me veĭ măngăia?“
Căcĭ am devenit ca un fóle în fum; 83
Statutele tale nu le-am uĭtat.
Câte *sunt* ḑilele servuluĭ têŭ? 84
Când veĭ face judecată persecutorilor meĭ?

85 'Mĭ-aŭ săpat gropĭ ceĭ mândri,
Ceĭ ce nu *sunt* după legea ta.
86 Tóte preceptele tale sunt adevêr;
Fâră causă eĭ m'aŭ persecutat; ajută-me!
87 Eraŭ se me stérgă de pre pămênt;
Dară eŭ n'am părăsit statutele tale.
88 După îndurarea ta înviéză-me,
Şi voiŭ ţine mărturia gureĭ tale.

Lamed.

89 În etern, Iehova,
Stâ cuvêntul têŭ în ceriurĭ,
90 Din generaţiune în generaţiune fidelitatea ta;
Tu aĭ întemeĭat pămêntul, şi el stâ.
91 După ordinele tale ele staŭ astădĭ;
Câcĭ tóte *sunt* servele tale.
92 Dacă legea ta nu *era* desfătarea mea,
Apoĭ aşĭ fi perit în apăsarea mea.
93 Nicĭ o dată nu voiŭ uĭta comandamentele tale,
Câcĭ printr'ênsele tu m'aĭ înviat.
94 Al têŭ *sum*; mântuĭ-me;
Câcĭ comandamentele tale le-am căutat.
95 Pre mine m'aŭ asceptat nelegĭuiţiĭ, spre a me perde;
Eŭ ieŭ aminte la mărturiele tale.
96 Orĭ căreĭ perfecţiunĭ am vĕdut un fine,
Preceptul têŭ *înse este* nemărginit.

Mem.

97 Cât iubesc legea ta!
Tótă diua ea *este* cugetarea mea!
98 Maĭ mult decât pre inimiciĭ meĭ me înţelepţescĭ pre mine prin pre-
Câcĭ în etern *sunt* cu mine. [ceptele tale;
99 Maĭ mult decât invetătoriĭ meĭ am devenit înţelept,
Câcĭ mărturiele tale *sunt* cugetarea mea.
100 Maĭ mult decât bĕtrâniĭ sum luminat,
Câcĭ comandamentele tale am păzit.
101 De orĭ ce cale rea am reţinut picĭorul meŭ,
Ca se ţin cuvêntul têŭ.
102 De judecâţile tale nu m'am depărtat,
Câcĭ tu m'aĭ invetat.
103 Cât de dulcĭ sunt ceriuluĭ gureĭ mele cuvêntele tale!
Da, maĭ *dulcĭ* decât miere gureĭ mele.
104 Din comandamentele tale me înţelepţesc,
De aceea uresc tótă calea mincĭuneĭ.

Nun.

105 O candelă picĭoruluĭ meŭ *este* cuvêntul têŭ,

Şi o lumină cărârei mele.
M'am jurat, şi am ţinut, 106
Păzind judecâţile dreptâţei tale.
Fórte sum apăsat, Iehova! 107
Înviéză-me dupre cuvêntul têŭ.
Sacrificiele voluntarie ale gureĭ mele priimesce-le, Iehova! 108
Şi judecâţile tale învéţă-me.
Sufletul meŭ *este* pururea în mâna mea, 109
Şi legea ta nu o-am uĭtat.
Cursă 'mĭ-aŭ tins nelegĭuiţiĭ; 110
Dară de la comandamentele tale nu m'am abătut.
Am dobăndit mărturiele tale spre moscenire în etern, 111
Căcĭ desfătarea ânimeĭ mele *sunt.*
Am plecat ânima mea spre a face statutele tale 112
În etern, *până* la fine.

Samech.

Pre ceĭ neconstanţĭ 'ĭ uresc, 113
Dară legea ta o iubesc.
Pititura mea şi scutul meŭ *escĭ* tu; 114
Cuvêntul têŭ 'l ascept.
Depărtaţi-ve de la mine, făcĕtorĭ de rele, 115
Ca se păzesc preceptele Dumneḑeuluĭ meŭ.
Sprijini-me după cuvêntul têŭ, ca se trăesc, 116
Şi nu me lăsa se fiŭ ruşinat în speranţa mea.
Sprijini-me, ca se fiŭ măntuit, 117
Ca se caut la statutele tale pururea.
Tu calcĭ pre toţĭ ceĭ ce se abat de la statutele tale, 118
Căcĭ amăgire *este* viclenia lor.
Ca sgură aĭ înlăturat pre toţĭ nelegĭuiţiĭ pămêntuluĭ; 119
De aceea iubesc mărturiele tale.
Carnea mea se spaĭmăntă de temerea ta, 120
Şi de judecâţile tale me tem.

Ain.

Făcut-am judecată şi dreptate; 121
Nu me delăsa apăsătorilor meĭ.
Pune-te garant pentru servul têŭ spre bine, 122
Nu lăsa pre ceĭ mândri se me apese.
Ochiĭ meĭ lăngeḑesc după ajutorul têŭ; 123
Şi după cuvêntul dreptâţeĭ tale.
Fă servuluĭ têŭ dupre îndurarea ta; 124
Şi statutele tale învéţă-me.
Servul têŭ *sum*, înţelepţesce-me, 125
Ca se cunosc mărturiele tale.
Este timp, ca se lucreze Iehova: 126
Eĭ aŭ stricat legea ta.

127 De aceea iubesc preceptele tale *maĭ mult* decât aur,
Da, decât aur curat.
128 De aceea tóte comandamentele *tale* le-am ţinut de drepte;
Tótă calea minciuneĭ uresc.

Pe.

129 Minunate *sunt* mărturicle tale,
De aceea le-aŭ păzit sufletul meŭ.
130 Descoperirea cuvêntelor tale luminéză,
Înţelepţesce pre ceĭ simpli.
131 Gura mea o-am deschis, şi am respirat,
Căcĭ după preceptele tale am dorit.
132 Întórce-te câtră mine şi îndură-te de mine,
După cum obicĭnuescĭ câtră ceĭ ce iubesc numele têŭ.
133 Paşiĭ meĭ întăresce 'ĭ prin cuvêntul têŭ,
Şi nu lăsa se domnéscă preste mine vre o nedreptate.
134 Eliberéză-me de apăsarea ómenilor,
Ca se ţin comandamentele tale.
135 Facĭa ta fă se lucéscă preste servul têŭ,
Şi învéţă-me statutele tale.
136 Riurĭ de apă curg din ochiĭ meĭ,
Fiind că nu se păzesce legea ta.

Zadik.

137 Drept *escĭ*, Iehova,
Şi integre *sunt* judecăţile tale.
138 Aĭ ordonat *în* dreptate mărturiele tale,
Şi fórte în adevêr.
139 Zelul meŭ m'aŭ consumat,
Fiind că apăsătoriĭ meĭ aŭ uĭtat cuvêntele tale.
140 Fórte lămurit *este* cuvêntul têŭ,
Şi servul têŭ 'l iubesce.
141 Mic *sum* şi despreţuit;
Comandamentele tale nu le-am uĭtat.
142 Dreptatea ta *este* dreptate eternă,
Şi legea ta adevêr.
143 Nevoiă şi strimtorare aŭ dat preste mine;
Preceptele tale *sunt* desfătarea mea.
144 Dreptatea mărturielor tale *este* în etern;
Înţelepţesce-me, ca se trăesc.

Kof.

145 Eŭ strig cu tótă ânima; respunde 'mĭ, Iehova!
Statutele tale voiŭ se le păzesc.
146 Te învoc; ajută-me,
Şi voiŭ păzi mărturiele tale.

Am venit înaintea *ta* în ḑiorĭ de ḑiuă, și am strigat; 147
Cuvêntele tale le-am asceptat.
Ochiĭ meĭ aŭ întimpinat custoḑiĭ de nópte, 148
Spre a medita asupra cuvêntuluĭ têŭ.
Ascultă de vócea mea după îndurarea ta; 149
Iehova, după judecățile tale înviéză-me.
S'aŭ apropiat ceĭ ce urméză rêul, 150
De legea ta s'aŭ depărtat.
Aprópe *escĭ* tu, Iehova, 151
Și tóte preceptele tale *sunt* adevêr.
De mult am cunoscut din mărturiele tale, 152
Câ în etern le-aĭ întemeiat pre ele.

Reș.

Privesce apăsarea mea, și eliberéză-me, 153
Câcĭ legea ta nu o-am uĭtat.
Apără causa mea, și mântuĭ-me, 154
Înviéză-me după cuvêntul têŭ.
Departe *este* mântuirea de nelegĭuițĭ, 155
Câcĭ statutele tale nu le caută.
Mare *este* îndurarea ta, Iehova! 156
După judecățile tale înviéză-me.
Mulțĭ *sunt* persecutoriĭ și apăsătoriĭ meĭ; 157
Dară de mărturiele tale nu am declinat.
Am vêḑut trădătorĭ, și m'am îngrețoșat, 158
Cariĭ n'aŭ ținut cuvêntul têŭ.
Privesce, cât iubesc comandamentele tale; 159
Iehova, după îndurarea ta înviéză-me.
Suma cuvêntuluĭ têŭ *este* adevêr, 160
Și în etern tótă judecata dreptâțeĭ tale.

Schin.

Principĭ m'aŭ persecutat fâră causă; 161
Dară ânima mea tremură *numaĭ* de cuvêntul têŭ.
Me bucur de cuvêntul têŭ, 162
Ca cel ce găsesce prédă mare.
Mincĭună uresc și o abominez, 163
Numaĭ legea ta o iubesc.
De șepte orĭ pre ḑi te laud 164
Pentru judecățile dreptâțeĭ tale.
Multă pace *aŭ* ceĭ ce iubesc legea ta, 165
Și nicĭ o împedicare nu'ĭ *întimpină*.
Sperat-am în ajutorul têŭ, Iehova, 166
Și preceptele tale le-am făcut.
Sufletul meŭ ține mărturiele tale, 167
Și fórte le iubesc pre ele.

168 Am ţinut comandamentele şi mărturiele tale,
Căcĭ tóte căile mele *sunt* înaintea ta.

Tav.

169 Apropie-se tănguirea mea înaintea ta, Iehova!
Dupre cuvêntul têŭ înţelepţesce-me.
170 Vină implorarea mea înaintea ta;
Dupre cuvêntul têŭ eliberéză-me;
171 Ca buzele mele se isvoréscă laudă;
Căcĭ tu me înveţĭ statutele tale.
172 Vorbéscă limba mea de cuvêntul têŭ;
Căcĭ tóte preceptele tale *sunt* dreptate.
173 Fiă mâna ta în ajutorul meŭ,
Căcĭ comandamentele tale am ales.
174 Doresc după ajutorul têŭ, Iehova,
Şi legea ta *este* desfătarea mea.
175 Trăéscă sufletul meŭ şi laude-te;
Şi judecâţile tale ajute-me.
176 Retăcit sum ca o óe perdută; caută pre servul têŭ;
Căcĭ preceptele tale nu le-am uĭtat.

PSALMUL CXX.

Psalmistul rógă pre Dumneḑeŭ, a'l protegia contra calomnieĭ inimicilor seĭ.

O căntare de suire.

1 Cătră Iehova în strimtorarea mea am strigat,
Şi el 'mĭ-aŭ respuns.
2 Iehova, eliberéză sufletul meŭ din buza minciuneĭ,
Din limba vicleniei.
3 Ce 'ţĭ dâ ţie,
Ce 'ţĭ adauge limba vicleniei?
4 Săgete ascuţite ale unuĭ eroŭ
Împreună cu cărbunĭ de juniper.
5 Vaĭ mie, câ petrec *cu* Meşech,
Câ locuesc aprópe de corturile luĭ Kedar.
6 Pré mult aŭ locuit sufletul meŭ
Cu urîtorul pâceĭ.
7 Eŭ *iubesc* pace, dară când vorbesc *de dênsa*,
Eĭ se *pregătesc* la resbel.

PSALMUL CXXI.

Încrederea psalmistuluĭ în Dumneḑeŭ.

O căntare de suire.

Ochiĭ meĭ 'ĭ rădic câtră munţĭ, 1
De unde vine ajutorul meŭ.
Ajutorul meŭ *vine* de la Iehova, 2
Carele aŭ făcut ceriul şi pămêntul.
Nu lasă se se clătéscă piciorul têŭ, 3
Nu dórme pâzitorul têŭ.
Éca! nu dórme 4
Nicĭ nu dormitéză păzitorul luĭ Israel.
Iehova *este* păzitorul têŭ, 5
Iehova umbra ta de a drépta mâneĭ tale.
Ḑiua sórele nu te va lovi, 6
Nicĭ luna nóptea.
Iehova te va păzi de tot rêul, 7
Va păzi sufletul têŭ.
Iehova va păzi eşirea şi întrarea ta 8
De acum şi până în etern.

PSALMUL CXXII.

Rugă pentru prosperitatea Ierusalimuluĭ.

O căntare de suire a luĭ David.

M'am bucurat, când aŭ ḑis: 1
„Se mergem la casa luĭ Iehova!“
Piciórele nóstre staŭ 2
În porţile tale, Ierusalim!
Ierusalim este edificat, 3
Ca un oraş bine unit.
Unde se suiaŭ semenţiele, 4
Semenţiele luĭ Iehova *după* ordonanţa *dată* luĭ Israel,
Spre a mulţumi numeluĭ luĭ Iehova.
Căcĭ acolo eraŭ aşeḑate tronurile spre judecată, 5
Tronurile caseĭ luĭ David.
Rugaţi-ve pentru pacea Ierusalimuluĭ, 6
Se prospere ceĭ ce te iubesc pre tine.
Pace *fiă* în murul têŭ, 7
Prosperitate în palaturile tale.
Pentru fraţiĭ şi amiciĭ meĭ voiŭ se ḑic acum: 8
„Pace *fiă* ţie.“
Pentru casa luĭ Iehova, Dumneḑeuluĭ nostru, 9
Voiŭ se caut fericirea ta.

PSALMUL CXXIII.

Starea şi măngăiarea cuvioşilor.

O căntare de suire.

1 Câtră tine am rădicat ochiĭ meĭ,
Tu carele tronezĭ în ceriurĭ.
2 Éca! precum ochiĭ servilor *sunt îndreptaţĭ* câtră mâna domni-
Precum ochiĭ serveĭ câtră mâna dómneĭ eĭ, [lor lor,
Aşia şi ochiĭ nostri *sunt îndreptaţĭ* câtră Iehova, Dumneḑeul
Până se va îndura de noĭ. [nostru,
3 Îndură-te de noĭ, Iehova, îndură-te de noĭ,
Căcĭ pré sătuĭ suntem de despreţiŭ;
4 De ajuns este săturat sufletul nostru
De batjocura celor fără de grijă,
De despreţiul celor mândri.

PSALMUL CXXIV.

Mulţumire pentru eliberarea, ce Dumneḑeŭ aŭ acordat-o poporuluĭ seŭ.

O căntare de suire a luĭ David.

1 Dacă Iehova nu ar fi fost pentru noĭ,
Ḑică acum Israel,
2 Dacă Iehova nu ar fi fost pentru noĭ,
Când ómenĭ s'aŭ resculat contra nóstră,
3 Apoĭ ne-ar fi înghiţit pre noĭ de viĭ
În aprinderea mănieĭ lor contra nóstră;
4 Apoĭ apele ne-ar fi înundat,
Un fluviŭ ar fi trecut preste sufletul nostru;
5 Apoĭ apele înflate ar fi trecut preste sufletul nostru.
6 Bine-cuvĕntat *fiă* Iehova,
Câ nu ne-aŭ dat pre noĭ prédă dinţilor lor.
7 Sufletul nostru ca o pasere aŭ scăpat din laţiul păsĕrarilor:
Laţiul s'aŭ rumpt, şi noĭ suntem scăpaţĭ.
8 Ajutorul nostru *este* în numele luĭ Iehova,
Carele aŭ făcut ceriul şi pămêntul.

PSALMUL CXXV.

Dumneḑeŭ este apărarea şi siguranţa cuvioşilor.

O căntare de suire.

1 Ceĭ ce se încred în Iehova *sunt* ca muntele Zion,
Ce nu se clătesce, ci stâ în etern.
2 *Precum* munţiĭ *sunt* în jurul Ierusalimuluĭ,

Așia *este* Iehova în jurul poporuluĭ seŭ
De acum și până în etern.
Căcĭ sceptrul reutâțeĭ nu va repaosa pre sorțiul celor dreptĭ, 3
Ca se nu întindă ceĭ dreptĭ mânele lor la nedreptate.
Fă bine, Iehova, celor bunĭ, 4
Și celor dreptĭ în ânima lor.
Eră pre ceĭ ce se abat în căile lor cele sucite, 5
Iehova 'ĭ va face se mérgă cu făcĕtoriĭ de rele.
Pace preste Israel!

PSALMUL CXXVI.

Eliberarea Judeilor din captivitatea Babilonuluĭ.

O căntare de suire.

Când Iehova re'ntórse pre ceĭ captivĭ aĭ Zionuluĭ, 1
Noĭ eram ca visătorĭ.
Atuncĭ gura nóstră era plină de ris, 2
Și limba nóstră de jubilare;
Atuncĭ ḑiceaŭ între națiunĭ:
„Marĭ lucrurĭ aŭ făcut Iehova cu acestia!“
Da, marĭ lucrurĭ aŭ făcut Iehova cu noĭ: 3
Noĭ am fost veselĭ.
Re'ntórce, Iehova, pre captiviĭ nostri, 4
Ca părîe în țérră sécă.
Ceĭ ce aŭ seminat cu lacrime 5
Vor secera cu bucuriă.
El merge și plânge, purtând aruncătura semințeĭ. 6
Va veni *înse* cu bucuriă, purtând snopiĭ seĭ.

PSALMUL CXXVII.

Nimic nu prosperă fără bine-cuvĕntarea luĭ Dumneḑeŭ.

O căntare de suire a luĭ Solomon.

Dacă Iehova nu zidesce casa, 1
În zadar se ostenesc cu ea ziditoriĭ;
Dacă Iehova nu păzesce cetatea,
În zadar veghiéză păzitorul.
În zadar ve sculațĭ demănéța, și ședețĭ tărḑiŭ, 2
Măncând pânea durerilor:
El acésta o dă iubituluĭ seŭ *în* somn.

3 Éca! o moscenire de la Iehova *sunt* fiĭ,
O resplătire fruptul mitreĭ.
4 Ca săgete în mâna erouluĭ,
Așia *sunt* fiiĭ tĕnereţelor.
5 Ferice de omul, a căruĭ tolbă este plină de ele;
Eĭ nu se vor rușina,
Când vor vorbi cu inimiciĭ în pórtă.

PSALMUL CXXVIII.

Fericirea celor drepţi.

O căntare de suire.

1 Ferice de orĭ-și-cine se teme de Iehova,
Care âmblă în căile luĭ.
2 Căcĭ tu veĭ mănca munca mânelor tale,
Ferice de tine, și bine 'ţĭ *merge*;
3 Femeea ta *este* ca un butuc de viă fruptifer în năuntrul caseĭ [tale,
Fiiĭ têĭ ca ramurĭ de olivĭ în jurul meseĭ tale.
4 Éca! așia se bine-cuvĕntéză omul,
Ce se teme de Iehova.
5 Bine-cuvĕnteze-te Iehova din Zion,
Se veḑĭ fericirea Ierusalimuluĭ în tóte ḑilele vieţeĭ tale,
6 Se veḑĭ pre fiiĭ fiilor têĭ.
Pace preste Israel!

PSALMUL CXXIX.

Israel tot de a-una persecutat și nici o dată nimicit.

O căntare de suire.

1 Adese m'aŭ strimtorat eĭ din tĕnereţele mele,
Ḑică acum Israel,
2 Adese m'aŭ strimtorat din tĕnereţele mele,
Dară nu m'aŭ învins.
3 Pre spinarea mea aŭ arat plugarĭ,
Aŭ făcut lungĭ brasdele lor.
4 Iehova, *fiind* drept,
Aŭ tăiat funia nelegĭuiţilor.
5 Rușineze-se și întórcă-se îndĕrêpt
Toţĭ ceĭ ce uresc Zionul;
6 Fiă ca érba de pre acoperimênt,
Care este uscată înainte de a se smulge,

Cu care nu 'şĭ împle secerătorul mâna sa, 7
Nicĭ legătorul de snopĭ braçiul seŭ.
Şi trecĕtoriĭ nu ḑic: 8
„Bine-cuvĕntarea luĭ Iehova preste voĭ!
„Noĭ ve bine-cuvĕntâm în numele luĭ Iehova!“

PSALMUL CXXX.

Rugă înfocată a credinciosuluĭ în sentimentul pecatelor sale şi încrederea sa în îndurarea luĭ Dumneḑeŭ.

O căntare de suire.

Dintre adăncimĭ te învoc, Iehova! 1
Dómne, ascultă vócea mea, 2
Iee urechiele tale sémă de vócea implorâreĭ mele!
Dacă tu, Iehova, veĭ lua aminte la inicitâţile *nóstre*, 3
Dómne, cine va subsista?
Dară la tine *este* iertare, 4
Ca se fiĭ temut.
Ascept pre Iehova, sufletul meŭ '*l* ascéptă, 5
Şi în cuvêntul seŭ sper.
Sufletul meŭ *ascéptă* pre Domnul 6
Maĭ mult decât custoḑiĭ demănéţa,
Da, maĭ mult decât custoḑiĭ demănéţa.
Ascéptă, Israel, pre Iehova; 7
Câcĭ la Iehova *este* îndurare, şi multă măntuire la dênsul.
Şi el va măntui pre Israel 8
Din tóte inicitâţile luĭ.

PSALMUL CXXXI.

Umilitatea şi pietatea psalmistuluĭ.

O căntare de suire.

Iehova, ânima mea nu s'aŭ îngânfat, 1
Şi ochiĭ meĭ nu s'aŭ înălţat,
Şi n'am ămblat în lucrurĭ marĭ
Nicĭ in lucrurĭ pré înalte pentru mine;
Ci am liniscit şi supus tăcereĭ sufletul meŭ; 2
Ca un înţercat lângă mama sa,
Aşia este înţercat în mine sufletul meŭ.
Ascéptă, Israel, pre Iehova 3
De acum şi până în etern.

PSALMUL CXXXII.

Rugăciune în privirea promisiunilor date luĭ David.

O căntare de suire.

1 Adu'ţĭ aminte, Iehova, de David,
Şi de tóte suferinţele luĭ,
2 Carele jură luĭ Iehova,
Făcu vot Putinteluĭ luĭ Iacob:
3 „Nu voiŭ întra în cortul caseĭ mele,
„Nicĭ nu me voiŭ sui pre patul, în care me culc;
4 „Nu voiŭ da somn ochilor meĭ,
„*Nicĭ* pleópelor mele dormitare:
5 „Până voiŭ afla un loc pentru Iehova,
„Locuinţă Putinteluĭ luĭ Iacob."
6 Eca! noĭ audirăm de ea în Efratha,
O aflarăm în cămpiele pădureĭ.
7 Se întrâm în locuinţa sa,
Se ne închinâm înaintea scaunelului picĭórelor luĭ.
8 Scólă-te, Iehova, *spre a veni* la repaosul têŭ,
Tu, şi arca putereĭ tale.
9 Preoţiĭ têĭ fiă îmbrăcaţĭ cu dreptate,
Şi cuvioşiĭ têĭ se jubileze.
10 Pentru David, servul têŭ,
Nu întórce façĭa *ta* de la unsul têŭ.
11 Iehova aŭ jurat luĭ David adevêr,
Nu se va întórce de la acésta:
„Din fruptul pânteceluĭ têŭ voiŭ pune pre tronul têŭ.
12 „Dacă fiiĭ têĭ vor păzi alianţa mea,
„Şi mărturiele mele, pre care 'ĭ înveţiŭ,
„Apoĭ şi fiiĭ lor pururea vor şede pre tronul têŭ."
13 Căcĭ Iehova aŭ ales Zionul,
'I-aŭ plăcut se locuéscă pre el:
14 „Acesta *este locul* meŭ de repaos în etern,
„Aci voiŭ se locuesc, fiind că am plăcere de dênsul;
15 „Nutrimêntul luĭ 'l voiŭ bine-cuvênta,
„Pre seraciĭ luĭ 'ĭ voiŭ sătura *de* pâne,
16 „Şi pre preoţiĭ luĭ 'ĭ voiŭ îmbrăca *cu* mântuire,
„Şi cuvioşiĭ luĭ vor cănta de mare bucuriă.
17 „Acolo voiŭ face se créscă cornul luĭ David,
„O candelă am pregătit unsuluĭ meŭ.
18 „Voiŭ îmbrăca pre inimiciĭ luĭ cu ruşine,
„Şi coróna luĭ de pre el va înflori.

PSALMUL CXXXIII.

Laudă despre unirea și concordia frățéscă.

O căntare de suire a luĭ David.

Éca! cât de frumos și cât de plăcut *este*, 1
Când frațĭ locuesc împreună.
Acésta este ca mirul cel bun pre cap, 2
Ce curge pre barbă, pre barba luĭ Aaron,
Ce se cobóre pre marginile vestimentelor sale;
Ca roua Hermonuluĭ, 3
Ce se cobóre pre munțiĭ Zionuluĭ;
Căcĭ acolo aŭ stabilit Iehova bine-cuvĕntarea,
Viéță până în etern.

PSALMUL CXXXIV.

Îndemnare preoților și Leviților de a lauda pre Dumneḑeŭ.

O căntare de suire.

Éca! bine-cuvĕntațĭ pre Iehova, 1
Toțĭ serviĭ luĭ Iehova,
Cariĭ stațĭ nóptea în casa luĭ Iehova!
Rădicațĭ mânele vóstre în Sanctuariŭ, 2
Și bine-cuvĕntațĭ pre Iehova!
Din Zion se te bine-cuvĕnteze Iehova, 3
Carele aŭ făcut ceriul și pămêntul.

PSALMUL CXXXV.

Îndemnare poporuluĭ de a celebra bine-facerile luĭ Dumneḑeŭ.

Laudațĭ pre Iehova! 1
Laudațĭ numele luĭ Iehova!
Laudați'*l*, voĭ serviĭ luĭ Iehova,
Cariĭ stațĭ în casa luĭ Iehova, 2
În curțile caseĭ Dumneḑeuluĭ nostru!
Laudațĭ pre Iehova, căcĭ bun *este* Iehova, 3
Psalmodiațĭ numeluĭ luĭ, căcĭ *este* plăcut.
Căcĭ pre Iacob Iehova 'șĭ-aŭ ales, 4
Pre Israel de proprietate a sa.
Căcĭ sciŭ, câ mare *este* Iehova, 5
Și Domnul nostru *maĭ pre sus* de toțĭ ḑeiĭ.
Tóte câte 'ĭ-aŭ plăcut le-aŭ făcut Iehova 6
În ceriurĭ și pre pămênt,

În mare și în tóte adâncimile.
7 Carele rădică nuorĭ de pre marginea pămêntuluĭ,
Fulgere face pentru plóe,
Vênt scóte din camerele sale de reservă.
8 Carele bătu pre primogeniții Egiptuluĭ
De la om până la animal.
9 Trămise semne și minunĭ în medlilocul têŭ, Egipt!
Contra luĭ Faraon și contra tutulor servilor seĭ.
10 Carele bătu multe națiunĭ,
Și ucise regĭ putericĭ:
11 Pre Sihon, regele Amoreilor,
Și pre Og, regele Bașanuluĭ,
Și tóte regatele Canaanuluĭ;
12 Și dede pămêntul lor spre moscenire,
Spre moscenire luĭ Israel, poporuluĭ seŭ.
13 Iehova, numele têŭ *este* în etern;
Iehova, memoria ta din generațiune în generațiune.
14 Căcĭ Iehova apără causa poporuluĭ seŭ,
Și de serviĭ seĭ se îndură.
15 Idoliĭ națiunilor *sunt* argint și aur,
Lucru de mâne omenescĭ.
16 Gură aŭ, și nu vorbesc;
Ochĭ aŭ, și nu ved;
17 Urechie aŭ, și nu aud;
Și nicĭ suflare nu *este* în gura lor.
18 Ceĭ ce 'ĭ fac sunt ca dênșiĭ,
Tot cel ce se încrede în eĭ.
19 Casa luĭ Israel, bine-cuvêntațĭ pre Iehova;
Casa luĭ Aaron, bine-cuvêntațĭ pre Iehova;
20 Casa luĭ Levi, bine-cuvêntațĭ pre Iehova;
Ceĭ ce ve temețĭ de Iehova, bine-cuvêntațĭ pre Iehova.
21 Bine-cuvêntat *fiă* Iehova din Zion,
Cel ce locuesce în Ierusalim.
Laudațĭ pre Iehova!

PSALMUL CXXXVI.

Îndemnare de a celebra pre Dumnedleŭ pentru minunile creărei și pentru tóte bine-facerile sale cătră poporul seŭ.

1 Mulțumițĭ luĭ Iehova, căcĭ *este* bun,
Căcĭ în etern *este* îndurarea luĭ.
2 Mulțumițĭ Dumnedleuluĭ dleilor,
Căcĭ în etern *este* îndurarea luĭ.

Mulţumiţĭ Domnuluĭ domnilor, 3
Căcĭ în etern *este* îndurarea luĭ.
Carele singur aŭ făcut minunĭ marĭ, 4
Căcĭ în etern *este* îndurarea luĭ.
Carele aŭ făcut ceriurile cu înţelepcĭune, 5
Căcĭ în etern *este* îndurarea luĭ.
Carele aŭ întins pămêntul preste ape, 6
Căcĭ în etern *este* îndurarea luĭ.
Carele aŭ făcut pre luminătoriĭ ceĭ marĭ: 7
Căcĭ în etern *este* îndurarea luĭ.
Sórele, ca se guverneze ḑiua, 8
Căcĭ în etern *este* îndurarea luĭ.
Luna şi stelele, ca se guverneze nóptea, 9
Căcĭ în etern *este* îndurarea luĭ.

Carele bătu pre Egipt în primogeniţiĭ luĭ, 10
Căcĭ în etern *este* îndurarea luĭ.
Şi scóse pre Israel din meḑilocul lor, 11
Căcĭ în etern *este* îndurarea luĭ.
Cu mână tare şi braçiŭ întins; 12
Căcĭ în etern *este* îndurarea luĭ.
Carele tăiâ Marea Roşiă în bucâţĭ, 13
Căcĭ în etern *este* îndurarea luĭ.
Şi trecu pre Israel prin meḑilocul eĭ, 14
Căcĭ în etern *este* îndurarea luĭ.
Şi aruncâ pre Faraon şi oştirea luĭ în Marea Roşiă; 15
Căcĭ în etern *este* îndurarea luĭ.
Carele conduse pre popului seŭ prin deşert; 16
Căcĭ în etern *este* îndurarea luĭ.

Carele bătu regĭ marĭ, 17
Căcĭ în etern *este* îndurarea luĭ.
Şi ucise regĭ putericĭ: 18
Căcĭ în etern *este* îndurarea luĭ.
Pre Sihon, regele Amoreilor, 19
Căcĭ în etern *este* îndurarea luĭ.
Şi pre Og, regele Başanuluĭ, 20
Căcĭ în etern *este* îndurarea luĭ.
Şi dede pămêntul lor spre moscenire, 21
Căcĭ în etern *este* îndurarea luĭ.
Spre moscenire luĭ Israel, servuluĭ seŭ, 22
Căcĭ în etern *este* îndurarea luĭ.

Carele în înjosirea nóstră 'şĭ-aŭ adus aminte de noĭ, 23
Căcĭ în etern *este* îndurarea luĭ.
Şi ne-aŭ mântuit de apăsătoriĭ nostri, 24
Căcĭ în etern *este* îndurarea luĭ.

25 Carele dâ nutrimênt la tótă carnea,
Câcĭ în etern *este* îndurarea luĭ.
26 Mulţumiţĭ Dumnedeuluĭ ceriurilor,
Câcĭ în etern *este* îndurarea luĭ.

PSALMUL CXXXVII.

Plângerile poporuluĭ captiv la Babilon.

1 Lângă fluviele Babilonuluĭ, acolo şedurăm şi plânserăm,
Când ni-am adus aminte de Zion.
2 Pre sălciele, ce *eraŭ* acolo, spĕndurarăm harpele nóstre;
3 Căcĭ acolo captivatoriĭ nostri ni-aŭ cerut căntârĭ,
Şi despoiatoriĭ nostri bucuriă:
„Căntaţi-ni *una* din căntârile Zionuluĭ."
4 Cum se căntâm căntarea luĭ Iehova
Pre pămênt strein?
5 De te voiŭ uĭta, Ierusalim!
Uĭte drépta mea *iscusinţa eĭ*;
6 Lipéscă-se limba mea de ceriul gureĭ mele,
De nu 'mĭ voiŭ aduce aminte de tine,
De nu voiŭ pune Ierusalimul în culmea bucurieĭ mele.
7 Adu aminte, Iehova, fiilor luĭ Edom
În diua Ierusalimuluĭ,
Cariĭ diseră: „Surpaţĭ,
„Surpaţĭ până la temeliele luĭ."
8 Fiia Babilonuluĭ, tu devastată,
Ferice de cela ce 'ţĭ va resplăti
Trătarea ta, cu care ne-aĭ trătat;
9 Ferice de cela
Ce va apuca şi va sdrobi pre pruncii têĭ de pétră.

PSALMUL CXXXVIII.

Mulţumire pentru eliberarea dată luĭ David.

Un psalm al luĭ David.

1 Te voiŭ lauda cu tótă ânima mea,
Înaintea deilor 'ţĭ voiŭ psalmodia ţie.
2 Închina-me-voiŭ înaintea sântuluĭ têŭ templu,
Şi voiŭ lauda numele têŭ pentru îndurarea şi fidelitatea ta,
Câcĭ aĭ mărit promisiunea ta preste tot numele têŭ.
3 În diua, când am strigat, tu 'mĭ-aĭ respuns, m'aĭ încuragĭat,
În sufletul meŭ *este o nouă* putere.

Se te laude pre tine, Iehova, toţĭ regiĭ pămêntuluĭ; 4
Căcĭ aŭ audit cuvêntele gureĭ tale.
Şi se cânte căile luĭ Iehova, 5
Căcĭ mare *este* gloria luĭ Iehova.
De şi Iehova *este* înalt, totuşĭ vede pre cel umilit; 6
Pre cel mândru înse 'l cunósce de departe.
Când âmblu în medilocul strimtorâreĭ, tu me veĭ învia, 7
Contra mănieĭ inimicilor meĭ veĭ estinde mâna ta,
Şi drépta ta me va ajuta.
Iehova va sfârşi pentru mine *ceea ce aŭ început*; 8
Iehova, îndurarea ta *este* în etern;
Lucrârile mânelor tale nu le părăsi.

PSALMUL CXXXIX.

Psalmistul laudă a tot sciinţa şi dreptatea luĭ Dumnedeŭ.

Maestruluĭ de căntare. Un psalm al luĭ David.

Iehova, m'aĭ cercat, şi *me* cunoscĭ; 1
Tu cunoscĭ şederea mea şi scularea mea, 2
Înţelegĭ cugetârile mele de departe.
Âmblarea mea şi culcarea mea le-aĭ cercetat, 3
Şi tóte căile mele le cunoscĭ.
Cuvêntul *nicĭ* nu *este* âncă pre limba mea: 4
Éca, Iehova! tu 'l sciĭ de tot.
Pre din dos şi din façia m'aĭ încunjurat, 5
Şi aĭ pus pre mine mâna ta.
Pré minunată *este* o ast feliŭ de sciinţă pentru mine, 6
Pré înaltă, nu o pot *ajunge* pre ea.
Unde se me duc dinaintea spirituluĭ têŭ? 7
Saŭ unde se fug dinaintea façieĭ tale?
De me voiŭ sui în ceriŭ: tu acolo *escĭ*; 8
Şi de me voiŭ culca în infern: éca! tu *şi* acolo *escĭ*.
De voiŭ lua aripele auroreĭ, 9
Şi me voiŭ aşeda la marginile mâreĭ:
Şi acolo mâna ta me va conduce, 10
Şi me va apuca drépta ta.
Şi de voiŭ dice: Da, întuneric acoperă-me, 11
Şi nópte *fiă* lumina împrejurul meŭ:
Întunericul nu va întuneca înaintea ta, 12
Ci nóptea ca diua va lumina;
Întuneric şi lumină 'ţĭ *sunt* egale.
Căcĭ tu aĭ format rerunchiĭ meĭ, 13
M'aĭ acoperit în pântecele mameĭ mele.

14 'Ţĭ mulţumesc, pentru câ *sum* făcut atât de miraculos,
Minunate până la uĭmire *sunt* faptele tale,
Şi sufletul meŭ *o* cunósce *acésta* fórte *bine.*
15 Fiinţa mea nu era ascunsă înaintea ta,
Când fuiŭ făcut într'ascuns,
Conţesut artificios în adăncimile pământuluĭ.
16 Neformata mea substanţă o vĕdură ochiĭ têĭ,
Şi tóte eraŭ scrise în cartea ta,
Ḑilele, *câte 'mĭ* fură destinate, când *încă* nu *era* nicĭ una din ele.
17 O! cât de preţióse 'mĭ sunt cugetârile tale, Dumneḑeule!
Cât de mare suma lor!
18 De aşĭ voi se le numer:
Ele sunt maĭ numerósc decât năsipul;
Când me descept, sum încă cu tine.
19 În adevĕr, Dumneḑeule, tu veĭ ucide pre cel nelegĭuit!
De aceea depărtaţi-ve de la mine, barbaţiĭ sângĭurilor!
20 Căcĭ vorbesc contra ta cu reutate,
Inimiciĭ têĭ ieŭ în deşert *numele têŭ.*
21 Se nu uresc, Iehova, pre ceĭ ce te uresc pre tine?
Şi se *nu* me îngreţoşez de ceĭ ce se rescólă contra ta?
22 Cu deplină ură 'ĭ uresc,
Inimicĭ 'mĭ-aŭ devenit mie.
23 Cércă-me, o Dumneḑeule, şi cunósce ânima mea,
Cercetéză-me, şi cunósce cugetârile mele.
24 Şi veḑĭ, dacă calea rea *este* în mine,
Şi condu-me în calea eternătâţeĭ.

PSALMUL CXL.

David cere ajutorul luĭ Dumneḑeŭ contra unuĭ inimic puteric şi nedrept.

Maestruluĭ de căntare. Un psalm al luĭ David.

1 Eliberéză-me, Iehova, de omul cel rêŭ,
De omul violenţeĭ păzesce-me;
2 Cariĭ cugetă reutate în ânima *lor*,
Şi tótă ḑiua aţiţă resbel.
3 Ascut limba lor ca şerpele,
Venin de viperă *este* sub buzele lor. Sela.
4 Feresce-me, Iehova, de mânele nelegĭuituluĭ,
De omul violenţeĭ păzesce-me,
Cariĭ cugetă, se restórne picĭórele mele.
5 'Mĭ ascund ceĭ mândri cursă şi laţiurĭ,
Tind curse pre lângă cale,
Capcane 'mĭ pun. Sela.
6 Eŭ ḑic cătră Iehova: „Dumneḑeul meŭ *escĭ* tu;
„Iea în urechie vócea implorâreĭ mele.

„Iehova, Dómne, puterea măntuireĭ mele! 7
„Acopere capul meŭ în ḑiua bataieĭ.
„Nu da, Iehova, nelegĭuituluĭ dorinţele *luĭ*, 8
„Nu lăsa se se îndeplinéscă cugetarea luĭ;
„*Căcĭ* s'ar înălţa.“ Sela.
Reutatea buzelor va acoperi 9
Capitele celora ce me încunjură.
Cărbunĭ vor căde asupra lor, 10
În foc 'ĭ va arunca,
În gropĭ adâncĭ, ca se nu se maĭ scóle.
Omul calomnieĭ nu va esista pre pămênt; 11
Omul violenţeĭ, nefericirea 'l va goni până la ruinare.
Sciŭ, câ Iehova va apăra causa celuĭ serman, 12
Judecata seracilor.
Da, ceĭ dreptĭ vor mulţumi numeluĭ têŭ, 13
Integriĭ vor şede înaintea ta.

PSALMUL CXLI.

Rugă înfocată a luĭ David, spre a fi întărit contra ispitelor.

Maestruluĭ de căntare. *Un psalm* al luĭ David.

Iehova, te-am învocat; grăbesce-te câtră mine, 1
Iea în urechie vócea mea, când strig câtră tine.
Vină rugăcĭunea mea ca tămâie înaintea ta, 2
Rădicarea mânelor mele *ca* sacrificiul de séră.
Pune, Iehova, sentinelă gureĭ mele, 3
Păzesce uşa buzelor mele.
Nu pleca ânima mea câtră vre un lucru rêŭ, 4
Ca se nu fac fapte în reutate cu ómeniĭ, făcĕtorĭ de rele;
Şi nicĭ se nu mănânc din alesele lor măncărĭ.
De me lovesce cel drept: *acésta este* milă; 5
De me mustră: *acésta este* oleŭ pentru capul *meŭ*: capul meŭ nu
[o refusă acésta, chiar şi cât de adese *ar fi*;
Ci chiar me voiŭ ruga în suferinţele lor.
De se aruncă în stînce judecătoriĭ lor, 6
Eĭ ascultă cuvêntele mele, căcĭ sunt plăcute.
După cum se brăsduesce şi se spintecă pămêntul, 7
Aşia sunt óscle nóstre împrăsciate la gura infernuluĭ.
Dară câtră tine, o Iehova, Dómne, *sunt îndreptaţĭ* ochiĭ meĭ, 8
La tine caut refugiŭ: nu vĕrsa sufletul meŭ.
Păzesce-me de cursa, ce eĭ 'mĭ-aŭ tins, 9
Şi de laţiurile făcĕtorilor de rele.
Cadă în laţiurile lor nelegĭuiţiĭ cu toţiĭ, 10
Pre când eŭ me scap.

PSALMUL CXLII.

Ruga luĭ David într'un mare pericol.

O învețătură a luĭ David. O rugăcĭune, când era în pescere.

1 Cu vócea mea strig câtră Iehova,
Cu vócea mea me rog luĭ Iehova.
2 Vers înaintea luĭ plângerea mea,
Espun înaintea luĭ necasul meŭ;
3 Când spiritul meŭ lăngeḑesce în mine,
Tu cunoscĭ calea mea;
În calea, în care âmblă eĭ,
'Mĭ-aŭ ascuns cursă.
4 Caută la drépta și veḑĭ:
Nemine nu voesce a me cunósce,
Refugiul este perdut pentru mine,
Nemine nu se îngrijesce de sufletul meŭ.
5 Strig câtră tine, Iehova,
Și ḑic: „Tu *escĭ* refugiul meŭ,
„Partea mea în pămêntul celor viĭ.
6 „Iea aminte la strigarea mea, câcĭ sum fórte apăsat;
„Eliberéză-me de persecutoriĭ meĭ,
„Câcĭ sunt maĭ tarĭ decât mine.
7 „Scóte sufletul meŭ din închisóre,
„Ca se mulțumesc numeluĭ têŭ;
„Pre mine me vor încunjura ceĭ drepțĭ,
„Ca se 'mĭ facĭ bine."

PSALMUL CXLIII.

Ruga luĭ David, spre a fi eliberat de inimiciĭ seĭ.

Un psalm al luĭ David.

1 Iehova, ascultă de rugăcĭunea mea,
Iea în urechie implorarea mea;
Respunde 'mĭ cu fidelitatea ta, cu dreptatea ta.
2 Și nu întra în judecată cu servul têŭ,
Câcĭ nicĭ un om viŭ nu póte fi drept înaintea fațieĭ tale.
3 Câcĭ inimicul urmăresce sufletul meŭ,
Calcă pre pămênt viéța mea,
M'aŭ pus pre mine în întuneric,
Ca pre ceĭ morțĭ de mult;
4 Și spiritul meŭ lăngeḑesce în mine,
Și ânima mea se turbură în năuntrul meŭ.
5 'Mĭ aduc aminte de ḑilele de de mult;
Găndesc la tóte faptele tale;
Cuget la lucrul mânelor tale.

Întind mânele mele cătră tine, 6
Sufletul meŭ *însetéză* după tine ca un pămênt însetat. Sela.
Iute respunde'mĭ, Iehova; căcĭ spiritul meŭ se consumă; 7
Nu ascunde façĭa ta de la mine,
Încât se sémen cu ceĭ ce se cobor în mormênt.
Fâ-me se aud demănéța îndurarea ta, 8
Căcĭ în tine me încred;
Fâ 'mĭ cunoscută calea, în care se âmblu,
Căcĭ cătră tine înalțiŭ sufletul meŭ.
Mântuĭ-me de inimiciĭ meĭ, Iehova! 9
În tine me încred.
Învéță-me se fac voia ta, 10
Căcĭ tu *escĭ* Dumnedeul meŭ,
Spiritul têŭ cel bnn conducă-me în țérra integrităţeĭ.
Pentru numele têŭ, Iehova, înviéză-me, 11
În dreptatea ta scóte din strimtorare sufletul meŭ,
Şi în îndurarea ta nimicesce pre inimiciĭ meĭ; 12
Perde pre toţĭ apăsătoriĭ sufletuluĭ meŭ,
Căcĭ eŭ *sum* servul têŭ.

PSALMUL CXLIV.

Mulțumire şi rugăcĭune a luĭ David.

Un psalm al luĭ David.

Bine-cuvĕntat *fiă* Iehova, stînca mea, 1
Carele deprinde mânele mele la luptă,
Degetele mele la resbel.
Îndurarea mea şi fortereța mea, 2
Turnul meŭ înalt şi eliberatorul meŭ,
Scutul meŭ, şi cel în care me încred,
Carele supune pre populul meŭ sub mine.
Iehova, ce *este* omul, câ tu 'l cunoscĭ? 3
Fiĭul omuluĭ, câ 'l considerĭ?
Omul se asémĕnă suflâreĭ, 4
Dilele sale *sunt* ca o umbră, ce trece.
Iehova, plécă ceriurile tale, şi cobóre-te, 5
Atinge munțiĭ, ca se fumege.
Fulgeră fulgere, şi împrăsciéză-le, 6
Aruncă săgetele tale, şi retăcesce-le.
Întinde mâna ta din înălțime, 7
Şi mântuĭ-me şi eliberéză-me din ape marĭ,
Din mâna fiilor streinătățeĭ,
A câror gură vorbesce falsitate, 8
Şi a câror dréptă *este* o dréptă a mincĭuneĭ.

9 Dumneḑeule, o căntare nouă 'ţĭ voiŭ cănta ţie,
'Ţĭ voiŭ psalmodia cu harpă cu ḑece córde.
10 Carele dâ victoriă regilor,
Carele mântuie pre David, servul seŭ, de sabia nefericireĭ;
11 Mântuĭ-me şi eliberéză-me din mâna fiilor streinătâţeĭ,
A câror gură vorbesce falsitate,
Şi a câror dréptă *este* o dréptă a minciuneĭ.
12 Ca fiiĭ nostri *se fiă* ca plante,
Crescuţĭ în tĕnereţele lor,
Fiĭele nóstre ca petre ale ânghiuluĭ,
Dupre chipul unuĭ palat;
13 Grănariele nóstre pline,
Dând tot feliul de proviḑiunĭ;
Oile nóstre se se îmmulţéscă cu miĭ
Şi cu miriade în cămpiele nóstre;
14 Boiĭ nostri fiă tarĭ la lucru;
Nicĭ o daună, nicĭ o perdere,
Nicĭ o strigare nu fiă în stradele nóstre.
15 Ferice de populul, câruia 'ĭ merge ast feliŭ;
Ferice de populul, al câruĭ Dumneḑeŭ *este* Iehova.

PSALMUL CXLV.

David laudă în acest psalm gloria luĭ Dumneḑeŭ.

O căntare de laudă a luĭ David.

1 Te voiŭ înălţa, Dumneḑeul meŭ, o rege,
Şi voiŭ bine-cuvĕnta numele têŭ în etern şi perpetuŭ.
2 În tótă ḑiua te voiŭ bine-cuvĕnta,
Şi voiŭ lauda numele têŭ în etern şi perpetuŭ.
3 Mare *este* Iehova şi fórte de laudat,
Şi gloria sa nepătrunsă.
4 O generaţiune va lauda câtră cea-l-altă lucrurile tale,
Va anunţĭa faptele tale cele marĭ.
5 De strălucirea glorieĭ majestâţeĭ tale
Şi de minunile tale voiŭ medita;
6 Şi voiŭ se narez de puterea înfricoşatelor tale fapte,
Şi de lucrările tale cele marĭ voiŭ se vorbesc.
7 Amintirea mareĭ tale bunătâţĭ se se respăndéscă,
Şi de dreptatea ta se se bucure.
8 Îndurat şi milos *este* Iehova,
Tărḑiŭ la măniă şi de mare îndurare.
9 Bun *este* Iehova câtră toţĭ,
Şi îndurarea sa preste tóte lucrările sale.
10 Laude-te, Iehova, tóte lucrările tale,
Şi cuvioşiĭ têĭ bine-cuvĕnteze-te.

De gloria împĕrăţieĭ tale se se vorbéscă, 11
Şi de puterea ta se se nareze;
Spre a face cunoscute faptele sale cele marĭ fiilor ómenilor, 12
Şi gloria majestâţeĭ împĕrăţieĭ sale.
Împĕrăţia ta *este* o împĕrăţiă eternă, 13
Şi domnirea ta în tóte generaţiunile.
Iehova, sprijine pre toţĭ ceĭ căḑuţĭ, 14
Şi îndréptă pre toţĭ ceĭ încovăiaţĭ.
Ochiĭ tutulor te ascéptă pre tine, 15
Şi tu li daĭ lor nutrimêntul lor la timpul cuvenit,
Deschiḑênd mână ta, 16
Şi săturând dorinţa a tot *ce* viéză.
Drept *este* Iehova în tóte câile sale, 17
Şi îndurat în tóte lucrârile sale.
Aprópe *este* Iehova tutulor celora ce'l învócă, 18
Tutulor celora ce'l învócă în adevêr.
Dorinţa celora ce se tem de dênsul o îndeplinesce, 19
Şi strigarea lor o aude, şi 'ĭ ajută.
Iehova păzesce pre toţĭ ceĭ ce 'l iubesc, 20
Dară pre toţĭ nelegĭuiţiĭ 'ĭ nimicesce.
Lauda luĭ Iehova spună-o gura mea, 21
Şi numele luĭ cel sânt bine-cuvĕnteze 'l tótă carnea în etern şi perpetuŭ.

PSALMUL CXLVI.

Slăbăciunea şi frageḑimea omuluĭ. Încrederea nóstră trebue se fiă în Dumneḑeŭ.

Laudaţĭ pre Iehova! 1
Laudă, sufletul meŭ, pre Iehova.
Voiŭ lauda pre Iehova, cât voiŭ trăi, 2
Voiŭ psalmodia Dumneḑeuluĭ meŭ, cât voiŭ esista.
Nu ve încredeţĭ în principĭ, în fiĭul omuluĭ, 3
La care nu *este* ajutor.
De ese spiritul seŭ, el se întórce în pămênt, 4
Chiar în ḑiua aceea per planurile sale.
Ferice de cela al câruĭ ajutor *este* Dumneḑeul luĭ Iacob, 5
A câruĭ speranţă *este* în Iehova, Dumneḑeul seŭ,
Carele aŭ făcut ceriul şi pămêntul, 6
Marea şi tóte cele dintr'ênsa,
Carele conservă fidelitatea în etern,
Carele face dreptate celor apăsaţĭ, 7
Dâ pâne celor flămânḑĭ;
Iehova eliberéză pre ceĭ captivĭ.
Iehova deschide *ochiĭ* orbilor, 8
Iehova îndréptă pre ceĭ încovăiaţĭ,
Iehova iubesce pre ceĭ drepţĭ,

9 Iehova păzesce pre ceĭ streinĭ,
Susţine pre orfan şi pre vêduvă,
Calea nelegĭuiţilor înse o perverte.
10 Iehova va regi în etern,
Dumneḑeul têŭ, Zion, din generaţiune în generaţiune.
Laudaţĭ pre Iehova!

PSALMUL CXLVII.

Îndemnare de a lauda pre Dumneḑeŭ pentru bine-facerile făcute poporuluĭ seŭ.

1 Laudaţĭ pre Iehova!
Căcĭ bine *este* a psalmodia Dumneḑeuluĭ nostru,
Căcĭ frumósă şi plăcută *este* căntarea de laudă.
2 Iehova zidesce Ierusalimul,
Pre împrăsciaţiĭ luĭ Israel 'ĭ adună.
3 Vindică ânimele sdrobite,
Şi légă rânele lor,
4 Determină numerul stelelor,
Le chiamă pre tóte după nume.
5 Mare *este* Domnul nostru şi de multă putere,
Înţelepcĭunea luĭ nemărginită;
6 Iehova susţine pre ceĭ apăsaţĭ,
Dară aruncă pre ceĭ nelegĭuiţĭ la pămênt.
7 Întonaţĭ luĭ Iehova căntărĭ de mulţumire,
Psalmodiaţĭ Dumneḑeuluĭ nostru în citară.
8 Carele acopere ceriul cu nuorĭ,
Carele pregătesce pămêntuluĭ plóe,
Carele face munţiĭ se producă érbă,
9 Carele dâ viteĭ nutrimênul eĭ,
Puilor de corb, când strigă.
10 Nu de puterea caluluĭ se bucură,
Nicĭ de cópsele omuluĭ are plăcere:
11 Plăcere are Iehova de ceĭ ce se tem de dênsul,
Cariĭ ascéptă îndurarea sa.
12 Laudă, Ierusalim, pre Iehova;
Laudă pre Dumneḑeul têŭ, Zion!
13 Căcĭ el aŭ întărit zevórele porţilor tale,
Aŭ bine-cuvêntat pre fiiĭ têĭ în meḑĭlocul têŭ,
14 El dâ pace frontarielor tale,
Cu grăsimea grâuluĭ te satură,
15 El trămite cuvêntul seŭ *pre* pămênt,
Fórte iute alérgă cuvêntul seŭ;
16 El dâ neua ca lâna,
Brumă respăndesce ca cenuşă;
17 El aruncă în jos ghiaçĭa sa ca bucâţĭ,

Înaintea geruluĭ seŭ cine póte sta?
El trămite cuvêntul seŭ, şi le topesce, 18
Face se adie vêntul seŭ, ape curg;
El face cunoscut luĭ Iacob cuvêntul seŭ, 19
Statutele şi judecâţile sale luĭ Israel.
Nu aŭ făcut ast feliŭ vre uneĭ naţiunĭ, 20
Şi judecâţĭ ele nu cunosc.
Laudaţĭ pre Iehova!

PSALMUL CXLVIII.

Îndemnare tutulor fiinţelor de a lauda pre Iehova.

Laudaţĭ pre Iehova! 1
Laudaţĭ pre Iehova în ceriurĭ!
Laudaţi'l în înălţime!
Laudaţi'l, toţĭ angeliĭ seĭ! 2
Laudaţi'l, tótă oştirea sa!
Laudaţi'l, sóre şi lună! 3
Laudaţi'l, tóte stelele lumineĭ!
Laudaţi'l, ceriurile ceriurilor, 4
Şi apele, ce *sunt* preste ceriurĭ!
Se se laude numele luĭ Iehova, 5
Câcĭ el ordonâ, şi se creară,
'I-aŭ stabilit în etern şi perpetuŭ; 6
Statut aŭ dat, şi nu se calcă.
Laudaţĭ pre Iehova de pre pămênt, 7
Ceţiĭ mâreĭ şi tóte adâncimile!
Foc şi grândină, neuă şi negură, 8
Furtună, ce îndeplinesce cuvêntul luĭ!
Munţĭ şi tóte colnicile! 9
Arborĭ fruptiferĭ şi toţĭ cedriĭ!
Animale şi tóte férele! 10
Tărîtorĭ şi paserĭ aripate!
Regĭ aĭ pămêntuluĭ şi toţĭ populiĭ! 11
Principĭ şi toţĭ judecătoriĭ pămêntuluĭ!
Tênerĭ şi fecĭóre! 12
Bĕtrânĭ împreună cu pruncĭ!
Se laude numele luĭ Iehova, 13
Câcĭ numele luĭ singur *este* înalt;
Majestatea sa *este* preste pămênt şi ceriŭ,
Şi el înalţă cornul poporuluĭ seŭ; 14
Laudă fiă 'ĭ de toţĭ cuvioşiĭ seĭ, fiiĭ luĭ Israel,
Poporuluĭ, ce *este* aprópe de el!
Laudaţĭ pre Iehova!

PSALMUL CXLIX.

Îndemnare cuvioșilor de a cănta laudele luĭ Dumneḑeŭ.

1 Laudațĭ pre Iehova!
Căntațĭ luĭ Iehova o căntare nouă,
Lauda luĭ în adunarea cuvioșilor.
2 Bucure-se Israel de creatorul seŭ,
Fiiĭ Zionluĭ se se veseléscă de regele lor.
3 Se laude numele luĭ în chor,
În timpane și citare se'ĭ psalmodieze luĭ.
4 Câcĭ Iehova are plăcere de populul seŭ,
Ornéză pre ceĭ seracĭ cu ajutorul *seŭ*.
5 Se se bucure cuvioșiĭ în onóre,
Se jubileze pre paturile lor.
6 Înălțârĭ ale luĭ Dumneḑeŭ *fiă* în gura lor,
Și sabie cu duoe tăiâșurĭ în mâna lor;
7 Spre a face resbunare între națiunĭ,
Pedepse între populĭ;
8 Spre a lega pre regiĭ lor cu obezĭ,
Și pre laudațiĭ lor cu lanțurĭ de fer.
9 Ca se esecute între eĭ judecata scrisă;
Acéstă onóre o-aŭ toțĭ cuvioșiĭ seĭ.
Laudațĭ pre Iehova!

PSALMUL CL.

Îndemnare de a cănta laudele luĭ Dumneḑeŭ în sunetul instrumentelor.

1 Laudațĭ pre Iehova!
Laudațĭ pre Dumneḑeŭ în Sanctuariul luĭ!
Laudați'l în firmamentul putereĭ luĭ!
2 Laudați'l pentru faptele sale cele marĭ!
Laudați'l după mărimea glorieĭ luĭ!
3 Laudați'l cu sunet de trimbiță!
Laudați'l cu harpe și citare!
4 Laudați'l cu timpane și chor!
Laudați'l cu córde și flaute!
5 Laudați'l cu cimbale bine-resunătóre!
Laudați'l cu cimbale de alarmă!
6 Tótă suflarea laude pre Iehova!
Laudațĭ pre Iehova!

SÂNTA SCRIPTURÂ
A VEÇHIULUI TESTAMENT

TRADUSÂ ŞI PUBLICATÂ DE SOCIETATEA BIBLICÂ
BRITANÂ ŞI STRÂINÂ.

TOMUL AL DOILEA,

CUPRINḐÊND:

SAMUEL I, SAMUEL II, REGIĬ I, REGIĬ II, CRONICA I,
CRONICA II, EZRA, NEEMIA, ESTER,
IOV, ŞI PSALMIĬ.

IAŞIĬ 1867.
IMPRIMERIA H. GOLDNER.